

LUCIDUS, Johannes

Ioannis Lucidi... Opusculum de emendationibus temporum ab orbe condito ad usque hanc aetatem nostram... --

Venetijs : In Officina Luceantonij Iunte , 1537

[8], 198 h., [8, A-Z8, 2A8, 2B6 ; 4°

Marca de imp. en port. y en colofón.

– Pie de imp. tomado de colofón, fechado: septiembre 1537

1. Cronología 2. Kronologia I.

Opusculum de emendationibus temporum ab

orbe conditio ad usque hanc aetatem nostram... II. Título

R-7432

IOANNIS LUCIDI SAMOTHEI

VIRI CLARISSIMI OPUSCVLVM DE EMENDATIO

nibus temporum ab orbe condito ad vsque hanc ætatem
nostram iuxta veram ac rectam chronogra-
phiam ex antiquis ac probatissimis
authoribus.

In hoc volumine habentur hæc.

- Emendationes temporum ab orbe condito.
- Canones in tabulam perpetuam temporum.
- De vero die passionis Christi.
- Epitoma emendationis calendarij Romani.

Venetijs Anno. M.D.XXXVII.

Tabula in emendationes temporum.

¶ Liber primus de annorū & tēporum rōne ac priscorū generatione.

De primo die seculi: de mense & anno: capite. 1.

De mense & anni tempore, quo creatus est mundus. c. 2.

De temporum & ætatum seculi distinctione. c. 3.

De procerâ Gigantum statura in priscis ætatibus. c. 4.

De vita proluxa priscorum patrum. c. 5.

De differenti annorum computatione inter scriptores. c. 6.

De annorum vera computatione s̄m Hebræos. c. 7.

De annorum computatione per Olympiades. c. 8.

De computatione Romanorū per annos ab vrbe condita. c. 9.

De annorum Domini computatione. c. 10.

¶ Liber secundus Hebræorum temporum ab Adam ad Christum.

Prima seculi ætas ab Adam ad diluuium. c. 1.

De Noe & ipsius vxore ac filijs post diluuium. c. 2.

De posteritate Sem. c. 3.

De progenie Iaphet. c. 4.

De progenitis ex Cham. c. 5.

Secunda ætas à diluuiio ad Abraham. c. 6.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moyfi. c. 7.

Quarta ætas à tabernaculo & lege data ad inchoatum templum Salomonis. c. 8.

Quinta ætas à Salomonis tēplo inchoato ad eius desolationē. c. 9.

Sexta ætas à templi desolatione vsq; ad Christum. c. 10.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. c. 11.

De tempore à primo anno Cyri vsq; ad magnum Alexandrum ex hebræis libris. c. 12.

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. c. 13.

De tempore à Iuda Machabæo vsq; ad Christum. c. 14.

¶ Liber tertius de Itolorum temporum descriptione.

De aureo seculo. c. 1.

De argenteo seculo. c. 2.

De æneo seculo. c. 3.

De stanneo seculo. c. 4.

De ferreo seculo. c. 5.

De plumbeo seculo. c. 6.

¶ Liber quartus de Caldeorū chronographia: in quo agitur de quatuor monarchijs.

De monarchia Caldæorum & regibus Babyloniz. c. 1.
 De monarchia Medorum & Perfarum. c. 2.
 De monarchia Alexandri magni & regibus post eum sequētibz in
 Asia & Syria. c. 3.
 De initio monarchiæ Romanorum. c. 4.
 ¶ Liber quintus de Ægyptiorum temporibus.
 De initio regni Ægyptiorum & eorum Dynastijs. c. 1.
 De. 1 6. & 17. Dynastia. c. 2.
 De Dynastia. 18. Diapolitanorum. c. 3.
 De Dynastia. 19. Larthum. c. 4.
 De Dynastijs à. 20. ad completam. 25. c. 5.
 De Dynastijs a. 26. ad. 30. & paulo ulterius. c. 6.
 De regibus Ægypti, qui regnauerunt in Alexandria. c. 7.
 ¶ Liber sextus de quorundam regnorum exordijs.
 De origine regni Hispanorum. c. 1.
 De initio regni Gallorum siue Francorum. c. 2.
 De exordio regni Germanorum vel Theutonicorum. c. 3.
 De principio regni Sicyoniorum: & eius fine. c. 4.
 De origine regni Argiuorum & Mycenarum. c. 5.
 De initio & fine regni Atheniensium. c. 6.
 De initio & fine regni Troianorum. c. 7.
 De regibus Hetruriz & Italiæ post Mezentium. c. 8.
 De principio & fine regni Lacedæmoniorum. c. 9.
 De regno Corinthiorum. c. 10.
 De initio & fine regum Israel. c. 11.
 De Macedonum regno. c. 12.
 De regno Lydorum. c. 13.
 ¶ Liber septimus de vita Christi.
 Genealogia Christi. c. 1.
 De tempore vitæ Christi. c. 2.
 De impletione hebdomadam Danielis. c. 3.
 ¶ Liber octauus de Romanis Pontificibus.
 ¶ Liber nonus de Imperatoribus Romanis.
 ¶ Liber decimus de gestis præcipuis post Christum.
 De episcopis Hierosolymę. c. 1.
 De episcopis Antiochiæ. c. 2.
 De episcopis Alexandriæ. c. 3.
 De persecutionibus ecclesię. c. 4.
 De hæreticis & schismaticis. c. 5.

De Concilijs generalibus.c. 6.
De Ordinibus religionum.c.7.
De Regibus Francorum.c.8.
De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Cōstantinopoli post
translatum imperium in Franciam & Alemaniam.c.9.
De Regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum
regnum sub compendio.c. 10.
De regno Antichristi, & nouissimis temporibus.c. 11.
De regno Christi perpetuo.c. 12.
Tabulæ annales temporum inde sequuntur.

Tabula Alphabetica ad omnes sequentes libros de temporibus.

Abraham pater multarum gentium:libro.2.capite.7.
Aegyptiorum regnum li. 5 .per totum.
Aeneum seculum li. 3 .c. 3.
Aetas prima seculi li. 2.c. 1.
Aetas secunda li. 2.c. 6.
Aetas tertia li. 2.c.7.
Aetas quarta li. 2.c.8.
Aetas quinta li. 2.c.9.
Aetas sexta li. 2.c. 10.
Aetas septima li. 7.8.9.&. 10.
Aetates mundi septem li. 1 .c. 3.
Alexandri magni regnum li. 4.c. 3.
Annus quot diebus constet li. 1 .c. 1.
Anni principium apud diuersas nationes li. 1 .c. 2.
Annus quot modis dicatur li. 1 .c. 5.
Annorum computatio diuersa li. 1 .c. 6.
Annorum vera computatio s̄m Hebræos li. 1 .c.7.
Annorum computatio ab vrbe condita li. 1 .c.9.
Annorum Domini computatio ab eius natiuitate li. 1 .c. 10.
Antichristi regnum li. 10.e. 11.
Antipodes li. 2.c.4.
Argentcum seculum li. 3.c.2.
Argiuorum regnum li. 6.c.5.
Assyriorum regnum li. 4.per totum.
Astrologiam docuit Abraham Aegyptios & Phœnices li. 2.c.7.
Astrologia ab Enoch est inuenta:ibidem
Atheniensium regnum li. 6.c. 6.

Aureum seculum li. 3. c. 1.
Babylonica captiuitas li. 2. c. 1 1.
Babylonię regnum li. 4. c. 1.
Boemię reges li. 1 0. c. 1 0.
Caldęorum chronographia li. 4.
Cham pessimus homo li. 2. c. 5.
Conflagratio Italię in tribus locis li. 4. c. 1.
Concilia generalia li. 1 0. c. 6.
Corinthiorum regnum li. 6. c. 1 0.
Christi regnum perpetuum li. 1 0. c. 1 2.
Decretum Dauid de regni successoribus li. 2. c. 9.
Dies naturalis & artificialis li. 1. c. 1.
Dies denominati à planetis li. 1. c. 1.
Diei diuersa initia li. 1. c. 1.
Diluuij Noatici tempus li. 1. c. 5.
Diluuij præcognitio li. 2. c. 1.
Diluuium secundum li. 5. c. 2.
Diluuium tertium li. 5. c. 2.
Diluuium quartum li. 5. c. 3.
Diluuium quintum li. 5. c. 4.
Dynastię Aegyptiorum li. 5. per totum.
Episcopi Hierusalem li. 1 0. c. 1.
Episcopi Antiochię li. 1 0. c. 2.
Episcopi Alexandrię Aegypti li. 1 0. c. 3.
Ethrurię reges li. 6. c. 8.
Ferream seculum li. 3. c. 5.
Francorum regnum li. 6. c. 2.
Francorum reges li. 1 0. c. 8.
Gallorum regnum li. 6. c. 2.
Genealogia Christi li. 7. c. 1.
Germanorum regnum li. 6. c. 3.
Gigantes procerę celsitudinis li. 1. c. 4.
Gręcorum Imperatores orientales li. 1 0. c. 9.
Hebdomades Danielis li. 7. c. 3.
Hebręi ab Heber dicti sunt li. 2. c. 6.
Hebręorum temporum supputatio li. 2. per totum.
Hęretici & Schismatici li. 1 0. c. 5.
Herodes regnum tyrannicum accepit li. 2. c. 1 4.
Hispanorum regnum li. 6. c. 1.

Hispaniæ reges li. 10. c. 10.
 Horæ diei æquales & inæquales li. 1. c. 1.
 Hungariæ reges li. 10. c. 10.
 Hur est terra Caldæorum li. 2. c. 7.
 Iaphet progenies li. 2. c. 3.
 Imperatores Romani li. 9. per totum.
 Incendium Phaetontis li. 4. c. 1.
 Inditiones Romanorum. 15. annorum li. 1. c. 8.
 Israel regnum li. 6. c. 11.
 Italus Atlas qui & kitim li. 2. c. 4.
 Italia similis insule: ibidem
 Italiæ imperium li. 3. c. 3.
 Itolorum temporum supputatio li. 3. per totum.
 Italia tribus in locis arsit li. 4. c. 1.
 Larthes in Aegypto li. 5. c. 4.
 Lacedæmoniorum regnum li. 6. c. 9.
 Lunatio integra fm medium motum li. 1. c. 1.
 Lydorum regnum li. 6. c. 13.
 Macedonum regnum li. 6. c. 12.
 Mensis lunaris & solaris li. 1. c. 1.
 Monarchia Caldæorum li. 4. c. 1.
 Monarchia Medorum & Perfarum li. 4. c. 2.
 Monarchia Alexandri magni li. 4. c. 3.
 Monarchia Romanorum li. 4. c. 4.
 Mundi creatio quo anni tempore fuerit li. 1. c. 2.
 Mycenarum regnum li. 6. c. 5.
 Noe pluribus nominibus cognominabatur li. 2. c. 2.
 Olympiades quatuor annorum li. 1. c. 8.
 Ordines religionum li. 10. c. 7.
 Perfarum & Medorum monarchia li. 4. c. 2.
 Persecutiones ecclesiæ li. 10. c. 4.
 Plumbeum seculum li. 3. c. 6.
 Pontifices Romani li. 8. per totum.
 Religionum ordines li. 10. c. 7.
 Roma quo tempore condita sit li. 1. c. 9.
 Romæ prima origo li. 3. c. 2.
 Romanorum monarchia li. 4. c. 4.
 Romuli regnum li. 3. c. 5.
 Samothei li. 6. c. 2.

Seculum aureum li. 3. c. 1.
 Seculum argenteum li. 3. c. 2.
 Seculum æneum li. 3. c. 3.
 Seculum stanneum li. 3. c. 4.
 Seculum ferreum li. 3. c. 5.
 Seculum plumbetum li. 3. c. 6.
 Septuaginta annorum captiuitas li. 2. c. 11.
 Sem ipse est Melchisedech li. 2. c. 3.
 Sicyoniorum regnum li. 6. c. 4.
 Schismatici & heretici li. 10. c. 5.
 Tempus quid sit li. 1. c. 1.
 Troianorum regnum li. 6. c. 7.
 Vernal tempus aptum initijs li. 1. c. 2.
 Vita prolixa priscorum patrum li. 1. c. 5.
 Vita Cristi li. 7. c. 2.

Pontifices Romani in libro. 8. per Alphabetū sūm ordinē numeri.

Adeodatus numero	79	Benedictus primus	64
Adrianus primus	97	Benedictus secundus	83
Adrianus secundus	108	Benedictus tertius	106
Adrianus tertius	111	Benedictus quartus	119
Adrianus quartus	175	Benedictus quintus	134
Adrianus quintus	192	Benedictus sextus	137
Adrianus sextus	226	Benedictus septimus	140
Agapitus primus	59	Benedictus octauus	150
Agapitus secundus	132	Benedictus nonus	152
Agatho	81	Benedictus decimus	160
Alexander primus	7	Benedictus vndecimus	200
Alexander secundus	162	Benedictus duodecimus	203
Alexander tertius	176	Bonifacius primus	44
Alexander quartus	187	Bonifacius secundus	57
Alexander quintus	212	Bonifacius tertius	68
Alexander sextus	222	Bonifacius quartus	69
Anacletus	5	Bonifacius quintus	71
Anastasius primus	41	Bonifacius sextus	114
Anastasius secundus	52	Bonifacius septimus	139
Anastasius tertius	123	Bonifacius octauus	199
Anastasius quartus	174	Bonifacius nonus	209
Anicetus	12	Calistus primus	17
Antherus	20	Calistus secundus	168

Calistus tertius	217	Gelasius primus	51
Clemens primus	4	Gelasius secundus	167
Clemens secundus	155	Gregorius primus	66
Clemens tertius	180	Gregorius secundus	91
Clemens quartus	189	Gregorius tertius	92
Clemens quintus	201	Gregorius quartus	103
Clemens sextus	204	Gregorius quintus	144
Clemens septimus	227	Gregorius sextus	154
Cletus	3	Gregorius septimus	163
Cœlestinus primus	45	Gregorius octauus	179
Cœlestinus secundus	171	Gregorius nonus	184
Cœlestinus tertius	181	Gregorius decimus	190
Cœlestinus quartus	185	Gregorius. 11.	207
Cœlestinus quintus	198	Gregorius. 12.	211
Conon	85	Hilarius	48
Constantinus	90	Honorius primus	72
Cornelius	22	Honorius secundus	169
Christophorus	121	Honorius tertius	183
Damasus primus	39	Honorius quartus	196
Damasus secundus	156	Hormisda	54
Deusdedit	70	Iginus	10
Dionysius	26	Innocentius primus	42
Donus primus	80	Innocentius secundus	170
Donus secundus	138	Innocentius tertius	182
Eleuterius	14	Innocentius quartus	186
Euaristus	6	Innocentius quintus	191
Eugenius primus	77	Innocentius sextus	205
Eugenius secundus	101	Innocentius septimus	210
Eugenius tertius	173	Innocentius octauus	221
Eugenius quartus	215	Ioannes primus	55
Eusebius	32	Ioannes secundus	58
Euthichianus	28	Ioannes tertius	63
Fabianus	21	Ioannes quartus	74
Felix primus	27	Ioannes quintus	84
Felix secundus	38	Ioannes sextus	87
Felix tertius	50	Ioannes septimus	88
Felix quartus	56	Ioannes octauus	19
Formosus	113	Ioannes nonus	118
Gaius	29	Ionnes. 10.	125

Ioannes. 1 1.	128	Martinus quintus	214
Ioannes. 1 2.	133	Melchiades	33
Ioannes. 1 3.	136	Nicolaus primus	107
Ioannes. 1 4.	141	Nicolaus secundus	161
Ioannes. 1 5.	142	Nicolaus tertius	194
Ioannes. 1 6.	143	Nicolaus quartus	197
Ioannes. 1 7.	145	Nicolaus quintus	216
Ioannes. 1 8.	147	Paulus primus	95
Ioannes. 1 9.	148	Paulus secundus	219
Ioannes. 2 0.	151	Paschalis primus	100
Ioannes. 2 1.	193	Paschalis secundus	166
Ioannes. 2 2.	202	Pelagius primus	62
Ioannes. 2 3.	213	Pelagius secundus	65
Ioannes foemina post	105	Petrus apostolus	1
Iulius primus	36	Pius primus	11
Iulius secundus	224	Pius secundus	218
Lando	124	Pius tertius	223
Leo primus	47	Pontianus	19
Leo secundus	82	Romanus	116
Leo tertius	98	Sabinianus	67
Leo quartus	105	Sergius primus	86
Leo quintus	120	Sergius secundus	104
Leo sextus	126	Sergius tertius	122
Leo septimus	129	Sergius quartus	149
Leo octauus	135	Seuerinus	73
Leo nonus	157	Simplicius	49
Leo decimus	225	Siricius	40
Liberius	37	Sifinius	89
Linus	2	Soter	13
Lucius primus	23	Stephanus primus	24
Lucius secundus	172	Stephanus secundus	94
Lucius tertius	177	Stephanus tertius	96
Marcellinus	30	Stephanus quartus	99
Marcellus	31	Stephanus quintus	112
Marcus	35	Stephanus sextus	115
Martinus primus	76	Stephanus septimus	127
Martinus secundus	110	Stephanus octauus	130
Martinus tertius	131	Stephanus nonus	159
Martinus quartus	195	Syluerius	60

Syluefter primus	34	Vrbanus secundus	165
Syluefter secundus	46	Vrbanus tertius	178
Syluefter tertius	53	Vrbanus quartus	188
Telesphorus	79	Vrbanus quintus	206
Theodorus primus	75	Vrbanus sextus	208
Theodorus secundus	117	Xyftus primus	8
Valentinus	102	Xyftus secundus	25
Victor primus	15	Xyftus tertius	46
Victor secundus	158	Xyftus quartus	20
Victor tertius	164	Zacharias	93
Vigilius	61	Zepherinus	16
Vitalianus	78	Zofimus	43
Vrbanus primus	18		

FINIS.

Imperatores Romani in libro. 9. p. Alphabetū fm ordinē numeri.

Adrianus	15	Claudius primus	5
Albertus primus	108	Claudius secundus	35
Albertus secundus	115	Commodus	19
Alexander Mameç	26	Conradus primus	89
Anastafius primus	59	Conradus secundus	95
Anastafius secundus	75	Conradus tertius	100
Annius Antoninus	18	Constantinus magnus	44
Antoninus Caracalla	23	Constantinus secundus	Constā
Antoninus Pius	16	tius & Constans	45
Archadius	53	Constantinus tertius	67
Augustus Octavianus	2	Constantinus quartus	70
Aurelius Antoninus	25	Constantinus quintus	78
Aurelianus	37	Constantinus sextus	80
Astaulphus	107	Constans	69
Arnulphus	87	Decius	31
Balbinus & Puppianus	28	Didius	21
Caius Iulius Cefar	1	Diocletianus	42
Caius Calicula	4	Domitianus	12
Carus cum Carino	41	Elus pertinax	20
Carolus Magnus	81	Emilianus	33
Carolus secundus	85	Florianus	39
Carolus tertius	86	Focas	65
Carolus quartus	111	Fredericus primus	101
Carolus quintus	118	Fredericus secundus	105

Fredericus tertius	116	Maximianus	42
Galba	7	Maximilianus	117
Galerius	43	Nero 6 Nerua	13
Galienus cum Valeriano	34	Numerianus cum Caro.	41
Gallus & Volusianus	32	Octavianus Augustus	2
Gordianus	29	Otho Siluius	8
Gratianus	50	Otho primus	91
Henricus primus	90	Otho secundus	92
Henricus secundus	94	Otho tertius	93
Henricus tertius	96	Otho quartus	104
Henricus quartus	97	Philippus primus	30
Henricus quintus	98	Philippus secundus	103
Henricus sextus	102	Philippicus	74
Henricus septimus	109	Probus	40
Heraclius	66	Puppienus & Balbinus	28
Heracleonas	68	Quintilius	36
Honorius cum Theodosio	54	Robertus Bauarus	113
Iovinianus	47	Rodolphus	106
Iulianus apostata	46	Seuerus	22
Iulius Cæsar	1	Sigismundus	114
Iustinus Senior	60	Tacitus	38
Iustinus iunior	62	Theodosius primus cum Arch. & Hon.	52
Iustinianus primus	61	Theodosius secundus	55
Iustinianus secundus	71	Theodosius tertius	76
Leo primus	57	Tiberius primus	3
Leo secundus	72	Tiberius. z. Constantinus	63
Leo tertius	77	Tiberius tertius	73
Leo quartus	79	Titus	11
Lotharius primus	83	Traianus	14
Lotharius secundus	99	Valens	49
Ludouicus primus	82	Valerianus & Galienus	34
Ludouicus secundus	84	Valentinianus primus	48
Ludouicus tertius	88	Valētiniānus. z. cū Teod.	51
Ludouicus quartus	110	Venceſlaus	112
Macrinus	24	Vespasianus	10
Marcus Antonius Verus	17	Vitellius	9
Martianus	56	Volusianus & Gallus	32
Mauritius	64	Zeno	58
Maximinus	27		

REVERENDISSIMO D.D. NICOLAŌ ALE-
mano Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Capuano, ti-
tuli Sancti Xysti ex ordine prædicatorio assumpto; F.
Ioannes Maria de Tholosanis ex colle vallis
Elsæ eiusdem ordinis. S. P. D.

Mortalium gesta præclara quæ sunt memoria digna
Reuerendissime Pater in scriptis redigere, non minus
necessarium censeo, quàm scientias rationales, & physicas
atque mathematicas codicibus tradere: quoniam eius-
modi scientias quilibet homo ingenio præditus per
seipsum rationis discursu adinuenire potest: sed historias præteriti
& longi temporis cognoscere nemo valet: nisi qui eas olim descri-
ptas legit. Nec sufficit rerum nudas historias texere: sed necesse est
quo tempore fuerint ipsas enarrare: ut certiores ex eis notitiam ca-
piamus. Vnde & ipsas historias, Chronicas id est temporales meri-
to nuncupamus. Quapropter excellentissimus historiographorum
omnium Moyses, & cæteri diuinorum librorum, qui canonici vocan-
tur, authores in suis narrationibus iuxta hebraicam veritatem,
tempora fidelissime conscripserunt. Hos imitati sunt nonnulli Ethni-
corum: qui publica & probata fide annalium suorum gesta scripse-
re: sicut Berossus Caldæus, Metasthenes Persa, Manethon Aegypti-
us, Philo Hebræus, & alij quamplures imitatione digni. Nonnulli
tamen scriptores, historiarum tempora neglexerunt. Alij autem ipsa
tempora non absque manifestis mendacijs, suis voluminibus inserue-
rant. Quidam vero sequentes priuatas opiniones posuerunt tem-
pora quæ putauerunt vera, cum tamen falsa comprobentur ex pro-
batis authoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in scriptura
diuina recte intellecta, in qua falsum non inuenitur. In plurimis
etiam codicibus reperiuntur tempora falso annotata vitio scripto-
rum longi temporis processu, nec non & negligentiæ chalcographo-
rum imprimantium libros. Hinc est quod Philo hebræus in libro, quæ
prenotauit Breuiarium temporum, emendauit ipsa tempora iuxta
hebraicam veritatem ab orbe condito ad vltimam euersionem Hieru-
salem. Temporibus autem nostris Ioannes Annii Viterbiensis,
emendauit ipsa tempora à mundi creatione ad aduentum Domini,
sicutus in omnibus canonicam scripturæ sacræ veritatem ac
Philonem Hebræum. Porro Ioannem Annium imitatus est Bar-
tholomæus Fontius presbyter in suo breui opusculo. Sed in hoc

parumper errauit , quia supra veram computationem hebraicam ab exordio mundi ad Christi resurrectionem proprio sensu , septem addidit annos: vt. s. plene compleret quartum annorum millenarium. Post hæc Ioannes Nauclerus in suis Chronicis tam in Alemania impressis , licet annos enumeret iuxta communem Græcorum computationem : hebraicam tamen non intermittit : secundum quam adiungit ante Christum tantummodo duos annos supra veram supputationem. Tandem emendationes temporum verissima computatione descripsit dominus Ioannes Lucidus natione Galus ac professione sacerdos eruditissimus : qui ab orbe condito ad ætatem nostram , tempora iuxta veritatē hebraicam ita elucidauit , vt merito Lucidus cognominari debeat. Cum autem opus suum , vberius ac perfectius reddere cuperet : ex meo breuiloquio temporum in quo & collegeram fideliter emendata tempora , me sibi consensum præbente plura excerpfit, & operi suo inseruit. Nam & ego arbitratus sum maioris authoritatis esse opus si sub nomine Ioannis Lucidi quàm si sub meo nomine prodiret in lucem. Idcirco sponte assensum præbui , vt mei labores sibi ascriberētur, sicut & fecit Pamphilus martyr , qui suas lucubrations Eusebio Cæsariensi episcopo in suo libro de temporibus condonauit : vt opus maioris esset æstimationis tam ipsius Eusebij præcellenti authoritate : quàm ipsius Pamphili solerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tandem hoc opus certe arduum & summa commendatione dignum ob communem omnium vtilitatem ad perfectum duxit : quoniam non solum seculares historias quo ad ipsa tempora, quibus mensurantur, ad veritatem conuertit : sed & gesta quæ in diuinis eloquijs diuino spiritu traduntur per ipsa emendata tempora clarius emitescere fecit, dum eorum obscura , plano ac breui eloquio in lucem pandit. Quis enim absq; hoc libro ad plenum cognoscere potest ipsum tempus, quo filius Dei carne assumpta mundum redemit & Patriarcha namq; Iacob ipsum tempus sub enigmate prædixit in libri Geneseos calce dicens. Non auferetur sceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est. Hoc si quidem tempus iandiu completum Iudæi adhuc futurum falso præstolantur , dum temporum ignorantia laborant. Quis etiam absq; hac temporum emendatione hebdomades Danielis enucleare valet ? Scimus enim quanto labore diuus Hieronymus, earum exordium, medium, ac terminum inquisierit, plures ac diuersas authorum opiniones adducens in commentarijs suis super Danielem

prophetam. Citat enim Africanum in quinto temporum volumi-
 ne. Eusebium quoque Pamphili in octavo libro. Insuper & Hippoly-
 tum, Apollinarem Laodicenum, Clementem Alexandrinæ ecclesiæ
 presbyterum, Origenem ac Tertullianum in libro contra Iudæos:
 tamen indecisam hanc inquisitionem reliquit. Ait namque idem Hieronymus
 ibidem. Scio de hac quæstione ab eruditissimis viris varie
 disputatum: & vnumquæque pro captu ingenij sui dixisse quod sense-
 rat. Quia igitur periculosum est de magistrorum ecclesiæ iudicare sen-
 tentijs: & alterum præferre alteri, dicam quod vnusquisque senserit le-
 ctoris arbitrio derelinquens, cuius expositionem sequi debeat. hæc
 ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæstionem facile emendata
 temporum ratione dissoluit. Quid dicam de tempore vitæ Christi,
 scilicet quo anno conceptus, natus, & passus, quot quæstiones emer-
 gunt? quæ in hoc libro aperte soluantur. Quapropter idem author
 ad euidentiorum sensum, edidit canones in tabulam perpetuam tem-
 porum: & aliud opusculum de vero die passionis Christi: ac tempo-
 re totius vitæ ipsius. Adiunxit & epitoma emendationis Romani ca-
 lendarij iam collapsi. Ne igitur opera eius incognita lateant post au-
 thoris decessum: statui pro communi vtilitate prædicta opuscula in
 vnum codicem redigere: & ipsa calchographi impressioni tradere, si-
 cut aliàs per literas meas dominationi tuæ notum feci. Vt autem hoc
 opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, consilio ab amicis
 accepto, decreui id Reuerendissimæ dominationi tuæ dedicare ex an-
 tiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum ex ordine no-
 stro prædicatorio olim assumptus fueris ad archiepiscopatum Ca-
 puanum: & nunc denuo ad apicem Cardinalatus Romanæ ecclesiæ:
 non pecunia & muneribus: sed virtutibus, ingenio, solertia, atque do-
 ctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore
 plurimo labore confectum: & me continue ama: sicut ego te semper
 diligo. Valeat Reuerendissima. D. T. Datum Florentiæ die. 15.
 Octobris Anno Domini. M. DXXXV.

Versus in laudem voluminis.

Marcus Casalis Geminianensis ad lectorem.

Tempora lapsa diu, multosque ignota per annos,
 Et fuerant multis iam variata modis.
 Sæpe fides hinc historiæ est quod nulla videtur

Nulla, nefas, scriptis hinc & habenda sacris.
Ast modo tam paruo redduntur clara libello,
Notaq; sunt cunctis, q̄ sua nota domus.

Augustini Margacti Geminianensis epigramma.]

Tempore quo Babylon, quo Memphis, Græcia, Roma
Creuerit, & Regum prælia & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præstantior alter
Explicat, & veræ consulit historia.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Prosequitur: non hic grandia monstra leges:
Eruta sed certis annalibus, ordine certo
Gesta virum, hæc vero, verius ipse notat.

Matthæus Gambacurta presbyter Senensis alibrum.]

Docte liber propere dominam te confer in urbem,
Et pia Clementis basia da pedibus:
Dicq; requirenti quid paruo corpore gesses,
Temporibus reddo nomina clara suis.

Idem ad lectorem.

Reges, Pontifices, virosq; claros,
Et qui syderea fruuntur aula,
Vis recto ordine scire quo fuere
Omnes tempore & perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, nisi esse lucem
Dices in tenebris micantio rem
Quàm Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto est tibi gratior futurus,
Quàm quæ sunt reliquis notata chartis,
Quanto sunt meliora vera falsis.

Idem ad librum.

Curtas intrepidus licet libelle
Quò mittit genitor tuus, nec vllos

Ronchos pertimeas. statim placebis,
Et semper. meliora nemo legit
Te: nec posteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes?
Paruo est corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Sodus delitię peritiorum,
Dum cœlum innumeris micabit astris.

Hercules Burghesius nobilis Senensis ad lectorem.

Nobilitas, studiumq; authoris perdita, Clemens
Septimus è cœlo ni cecidisset, erat.
Cuius more fouet cunctos clementia. flores
Carpit apis: dat herus commoda: mella fluunt.

EMENDATIONES TEMPORVM IN DVAS

partes diuisę. In prima parte quę Canonica dicitur, continentur temporũ canones libris decem ab orbe condito ad etatem nostrã, iuxta rectam chronographiam ex antiquis, & probatis authoribus, per Iohannem Lucidum Samotheum.

Pœmium authoris.

Temporum Canones ad rerum gestarum integram notitiam adeo p̄necessarij sunt: vt absq; ipsorũ cognitione si quis historiarũ scientiam sibi voluerit arrogare, semet ipsum deludit: cũ omnia quę motui subiecta sunt, metiri tẽpore oportere nulli dubium sit: & id quod mensura dirigitur absq; metiente ad plenũ cognosci nõ possit. Quapropter chronographi, & historici, qui neglecta tẽporum ratione hominum gesta describunt merito reprehendi possunt. Qui vero eadẽ gesta plena fide proprijs tẽporibus exprimũt, summa proculdubio cõmendatione digni sunt. Talis profecto fuit Moyses p̄clarissimus propheta in omni ægyptiorum scientia eruditus: antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus: miraculis ac sanctitate insignis: ac dux Hebraici populi. Qui res gestas ab orbe condito tanta veritate cõscripsit, vt nullus inter ethnicos historicos ei vllõ modo comparari possit. Suo nãq; Pentateuco hoc est quinq; sacris voluminibus, nõ solum p̄sentia quę ipse oculis cõspexit quo tempore acta sint Hebreo sermone digessit: sed & p̄terita ceteris mortalibus penitus ignota de mũdi creatione diuino spiritu afflatus in lucẽ edidit: & futura quę iam adimpleta cõspicimus eodem spiritu manifeste p̄dixit, vt merito ceteris p̄ponẽdus esse censeatur. Hunc vnitati sunt authores illi, qui fideli narratione scripserunt ea quę subsequuta sunt tẽpora: quorũ libros tanquã spiritu Dei editos, Ecclesia catholica inter canonicos recipit. Sacrę igitur historię quę vera sunt cõtinent: & nihil falsum reperitur in eis nisi forte scriptorũ vitio: quod tamẽ facile ab Eruditis emẽdari potest. In ceteris vero scriptoribus quãdoq; vera & interdum falsa: & in quibusdã aperta mẽdacia ex industria scripta reperiunt: quę quidem tanquã erronea cõuinci possunt ex eis qui vera scripserunt. Quare cauedum est à nõnullis authoribus Gręcis qui multa mendacia veris historijs inseruerũt teste Iuuenale Aquinate qui ait in Satira, Et quicquid Gręcia mẽdax audet in historia. Methastenes quoq; persa in li-

Emẽtem.

A.

bro de Iudicio tēporum, & annaliū Perſarum idem atteſtatur dicens. Qui de tēporibus ſcribere parant neceſſe eſt illos nō ſolum auditu, & opinione chronographiā ſcribere: ne cū per opiniones ſcribūt vti gręci, cū iſtis pariter & ſe, & alios decipiant, & per omnē vitam aberrant. Hinc eſt et̄ q̄ quidam latini ſcriptores qui gręcos imitari ſunt, multa falſa quę tamen putauerūt eſſe vera ſcripſerūt. Veraces ergo tantū modo ſunt req̄rendi. Illi vero authores magis veridici cenſendi ſunt, ſiue ſint ethnici ſiue fideles: qui vel tempore: vel loco: vel officio vera ſcripſiſſe cōprobantur. In antiquis enim hiſtorijs, authoribus tēpore prioribus magis creditur: quoniā tanquā propingores de rebus iſtis geſtis certiorē habuere notitiā. Ita etiā in geſtis loci alicuius, ibidem habitantibus & ex viſu ea deſcribentibus, maior adhibetur fides quā alijs abſentibus, & ea ſolū narrātibus ex auditu. Pręcipue vero authores illi recipiēdi ſunt qui ex officio publico, & fide probata ſcripſerūt. Dicit enim idem Methaſtenes in eodem libro. Neq̄ tamē omnes recipiendi ſunt qui de regibus ſcribūt: ſed ſolū ſacerdotes illius regni per nes quos eſt publica & probata fides annaliū ſuorum: qualis eſt Beroſus. Nam is Caldeus omne tēpus Aſſiriorū digeſſit, ex antiquorū annalibus. Hęc ille. Ex his probari poteſt neminē de antiquis tēporibus ante Chriſti ortum recipiendum eſſe niſi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia quidem Aſſiriorum quia publica fide ſcripſit Beroſus, pręcipue in eius deſcriptione recipitur: & Perſę eum ſequuti: ex quibus eſt Methaſtenes: & Gręci ex quibus ſunt Xenophon in equiuocis, & Archilocus, & Eufebius. Reijciuntur à temporibus huius Monarchię Aſſiriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq̄ fidem ſcribunt: vt ex gręcis Herodotus, Hellanicus, Agyſilaus, & ex Latinis. Iuſtin⁹, Gellius, & Oroſius. In ſecūda vero monarchia Perſarū, & Medorū author publice fidei fuit Methaſtenes Perſa: & Ectheſias Gnidiuſvt in. iij. libro Diodorus affirmat. Reijciūtur in ea Joſephus ex hebreis: & Clemēs, Tatianus, Aphricanus, & Eufebius ex gręcis quia priuatas opiones ſequuti cōtra publicā fidē ponūt reges & t̄pa q̄ in bibliotecis, & annalibus nō reperiuntur. Nam & cōtra omnē publicā fidem ſcribunt Cyrum ante dediſſe licentiā hebreis in Babilone captiuus: & ipſum etiā mortuū quā Babilonia Darius eius auſculus potireſ. Proinde idem Eufebi⁹ quoniā in tertia Monarchia gręcorū, & in quarta Romanorum publicam annaliū fidem ſequitur, in vtraq̄ recipit. Similiter & Philo hebreus verax in omnibus cōprobatur: quia nec in vno quidē menſe diſcrepat quin fideliffime ad vnguem oīa & ſingula tēpora de/

scribat. Reijciuntur in his. Iosephus & Talmudiste qui in multis temporibus de publico mendacio cōuincuntur. Licet enim Iosephus ut plurimū historię veritatē sequatur: in tēporibus tamē sepe fallitur: & ceteris ac sibi ipsi quo ad ipsa tēpora sepiissime inuenitur cōtrarius: ut patet in libris antiquitatis. Iudaicę & in alijs: quāuis aliqua in libris eius inuenta, vitio scriptorū ascribi possint. Alia vero à Talmudistis putamus esse deprauata. Ad emēdationē igitur temporū oportet nos in primis diuina eloquia sectari: deinde ipsos qui sacras historias prosequuti sunt. Et quoniā ut dictū est apud hēbreos Philo: apud Caldeos Berosus: apud Persas Methastenes: apud Gręcos Eusebius excepta monarchia Medorum, & Persarū: & apud Latinos Hieronymus p̄sbyter scripturis diuinis vna conueniunt: ideo maximam authoritatem inter antiquos cronographos obtinent. Pręfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato: adhibita etiā Astro nomica computatione: quę huic negotio plurimum confert: emendationes temporum destructis quorūdam scriptorum erroribus graui labore ac sudore ad cōmunem vtilitatem descripsimus, exordium sumentes à prima hominum origine ac mundi cōstitutione, ad etatem nostram. Intermissis igitur protensis historijs, breui narratione digessimus canones temporum ex diuersis regnis: & ex illis p̄cipue quorum sermo diuinus meminit. Omnium vero annorum numeros in duo diuisimus tempora, videlicet in p̄cedentia, & subsequētia Christi saluatoris aduentum. Quę omnia simul decem libris explicauimus. In primo namq; disputauimus de annorum, & temporum ratione. In succedentibus vero quatuor libris, veram annorum computationem ostendimus ex collatis inter se temporibus regnorū quatuor videlicet Hēbręorum, Italarum, Caldęorum, & Ægyptiorum. In sexto annotauimus quorundam Regnorum exordia ante Christi natiuitatem. In septimo, eiusdem Christi vitam subiunximus. In octauo canthalogum Romanorum pōtificum. In nono Imperatorum Romanorū tempora. In decimo demum gesta quædam à Christi resurrectione ad tempora nostra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter scripsimus: ita & à scriptoribus inde fidelissime transcribantur. Dicit enim Hieronymus in p̄satione in Esdras. Nihil proderit emendasse librum, nisi emendatio, librariorum diligentia conseruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere potest scriptoris error: ideo vbi fieri potuit eundem annorum numerum duobus modis annotauimus, videlicet in contextu verborum latino sermone: atque in margine Characteribus

PROEMIVM

Arithmetiſis, vt ſi contingat numerus aliquis vitari, aliter ex altero emendari poſſit. Ex iſtis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce deſcripſimus vt computatio ipſa facillime fiat. Erit igitur opusculum hoc perutile nō modo illis qui ſeculares, & humanas literas diſcunt: ſed iſtis præcipue qui literalem ſenſum in ſcripturis diuinis quærent: quoniam abſq; ratione temporum multa in eis latent: quæ ipſorum temporum vera ſupputatione manifeſta redduntur. Prolixas etiam historias in alijs authoribus quicunq; legerit: ex hoc temporum opusculo, ſingula eorum tempora reperiet: & inuentis diuerſis ac varijs authorum ſententijs inter ſe diſſidentibus, eorundem temporum diſſonantiam abſque multo labore poterit emendare.

9

**INCIPIT PRIMA PARS ANNALI
VM QVÆ CANONICA DICITVR IN
LIBROS DECEM DISTINCTA.**

**Liber primus de annorum, & temporum ra-
tione, ac priscorum generatione.**

PROLOGVS.

Mundum vnà cum tempore à summo Deo conditum esse fide tenemus ex verbis Moyfi: qui diuino spiritu afflatus in libro Geneseos, omnia in principio, hoc est in exordio temporis ex nihilo creata esse affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro describemus annorum & temporum rationem, ac priscorum generationem: quoniam à mundi constitutione gesta quæ tempore metiuntur à nobis digerenda sunt. Vnde ab ipso tempore sumemus initium.

De primo die sæculi, de mense & anno.

Cap. i.

Tempus in dies, menses, & annos distinguitur. Est autē tempus numerus motus secundū prius, & posterius, vt affirmat Aristoteles. iij. Phisicorum libro. Tēpus quidem iuxta sanctum Thomā aquinatem, motū cœli sequitur. Vnde Macrobius libro Saturnaliorum. Cap. 6. dicit. Tēpus est certa dimensio: quæ ex cœli cōuersione colligitur. Est ergo tps numerus motus supremi corporis cœlestis, quod primū mobile dicimus. Huius motu sol rapitur ab oriente in occidentē et iterū in orientē integro circuitu quo dies naturalis cōcluditur: dies tamen artificialis ab ortu solis ad eius occasum metitur. Dies autē naturalis quatuor & viginti continet horas æquinoctiales, quas æquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim cōplectitur horas tpaes quas in æquales appellam⁹: de quibus dominus ait Io. ij. capite. Nōne duodecim sunt horæ diei? Similiter & nox à solis occasu ad eius ortū duodecim habet horas tēporales, idest inæquales. His horis tēporalibus vtebant olim Palesini, Iudei, Phœnices, Syri, Caldeï, Babylonij, & alię nationes. Nec hodie ipsarū cognitio abijcienda est. Nam eorū

Emē. tem.

A iij

scientia in pluribus diuine scripture dictis nobis aperit intellectum. Ut enim Matthei. 20. capite dicitur, pater familias cōduxit operarios vineę mane hora prima, tertia, sexta, nona, & vndecima, & ca. 27. scribit. A sexta autē hora tenebrę factę sunt sup omnem terrā vsq; ad horā nonam. De his horis inequalibus lege Orofiū lib. 7. ca. 3. Dionysium Areopagitā in epistola ad Apolliphanē, Macrobiū lib. 2. de Somnio Scipionis: & Ioannē de monte Regio in suo calēdario. Planetę vero vltra motū diurnum ex raptu primi mobilis causatum; habent proprios motus in oppositum ab occidēte in orientem in circulo obliquo Zodiaci propter inferiorū rerum generationem iuxta sententiam Aristotelis: & sunt ipsi planetę numero septē, videlicet superior Saturnus: deinde Iupiter: tertio Mars: quarto in medio Sol: quinto Venus: sexto Mercurius: septimo & vltimo Luna. Qua ppter dierum circuitus septenario cōpletur numero nō p̄dicto ordine planetarum, sed iuxta ipsorū dominiū in hęc nostra inferiora elementa, & elementis cōposita. Nam vt ait Hermes Trismegistus, veteres horarum temporalium p̄cipui obseruatores fuerūt Babylonij, qui dominiū planetarū per horas cognitū tanquam quoddā secretū paucis ostendebant. Diem enim quęcunq; in. 12. horas & noctem in totidē diuiserunt: quas planetarū horas appellabāt: & eorum gubernationi dicauerunt; ac dies denominabāt a planeta qui prima hora diei dominiū habebat. Inter omnes autē planetas Sol excellētissimus est, omnium maximus: & inter tres superiores ac tres inferiores positus tanquam rex in medio regni sui, lumen & virtutem cęteris effundit. Ideoq; deus primo die lucem p̄duxit hoc est Solis corpus lucidū vt author est Dionysius Areopagita. 4. ca. de diuinis nominibus. Tunc enim Soli data est lux in distinctionē dierum, & ad virtutē quandam cōmunem. Quarto vero die indita est ei specialis ac determinata virtus ad singularium effectū productionē vt sanctus Thomas optime declarat. Fuit ergo primus dies Solis: & prima hora illius diei ab eius ortu ipse Sol dominiū sumpsit. Secunda hora eiusdem diei dominiū accepit inde sequēs inferior planeta, videlicet Venus: hora tertia Mercurius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planetarum: sexta Iupiter: septima Mars: octaua rursus Sol & deinceps eodem ordine: ita q; Soli competit & hora tertia noctis & decima. Hora vero noctis vndecima regnat Venus: ac duodecima scilicet ante alium Solis ortum regnat Mercurius distributis vt dictum est semper duodecim horis diei: & duodecim nocti. Quod quidē Moyſes exprimit, dum terminum diei artificialis ac terminū noctis ponit cum dicit, &

factum est vespere, & mane dies vnus videlicet naturalis artificialem diem cum ipsa nocte cōplectens. Nam vespere completo die artificiali: & sequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui mensuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cōpleta nocte ipso mane rursus oritur Sol: & incipit altera dies: cuius hora prima regnat ipsa Luna quę post Mercurium sequitur: qui precedēt. I. z. hora noctis regnauerat. Ideo q; secūsus dies à Luna denominatur & Lunę dies dicitur: & sic deinceps tertius dies à Marte nomē accipit: quartus à Mercurio: quintus à Ioue: sextus à Venere: septimus à Saturno. Secundum vero hebreos numero tantūmodo distinguntur dies hebdomadę: & septimus sabbatum idest requies dicitur eo q; deus sex diebus cūcta creauit: & septimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cum ergo septē tantūmodo sint dies hebdomadę: & inde post Sabbatum quę est dies septima fiat reuersio ad primā diem Solis quę nunc Dñica dicitur ob Christi resurrectionē manifestum est mundū Dñica die creatū fuisse in ortu Solis quādo eiusdē diei, Sol dominū habet. Sic ergo secundū ordinem creationis, dies à Solis ortu sumūt initiū: & dies artificiales præcedūt noctes. Sed hebrei post datā legē à Moyse à vesperavsq; ad vesperā enumerant dies, & celebrāt sabbata sua vt dicitur Leuit. z. 3. & apud eos noctes præcedūt dies. Quem ordinem seruāt Itali: qui ab occasu Solis ad sequentē vesperam, diem horologio. z. 4. horarū numero metiuntur. Astrologi vero dies computāt, à meridie eo q; certiozem notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quā orizonte tam orientali, quā occidentali propter obliquitatem. Eadem etiā ratione mediam noctem obseruāt in cursu siderum. Hunc morem sequuntur Galli qui diem naturalem duodecim horis equalibus bis reuolutis metiētes semper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani vero antiquitus diei sumebant initium à media nocte. Et quęlibet natio ad libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum capi. z. Populum Romanum, Marcus varro dixit dies singulos annumerare à media nocte, ad mediam proximam. Athenienses vero à Solis occasu ad Solem iterum occidentem omne id medium tempus vnum diem esse dicere. Babylonios porro aliter. A Sole enim exorto, ad exortum eiusdem incipientem: id spatium vnus diei nomine vocare. Umbros vero vnum, & eundem diem esse dicere à meridie ad insequentem meridiem. Hęc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarū hebdomada constituitur. Ex diebus insuper collectis iuxta motum Lunę ab vno eius

congressu cum sole ad alium cōcluditur mensis Lunaris : qui constat ex diebus. 29 .horis. 12.ac minutis.44. iuxta mediū ipsius motum. Hinc necesse est, vt vna lunatio sit. 30.dierum : & altera. 29 . altera, tim. Fiuntq; duodecim menses lunares numero dierum. 354. Men- ses autem solares fiunt paulo maiores: quorū aliqui sunt. 30. dierum: aliqui triginta unius vt patet in Calēdario Romano. Ex tribus men- sibus constituuntur singula quator tempora scilicet veris, estatis, aut- tumni, ac hyemis iuxta duo æquinoctia duoque solstitia. Ex cursu ve- ro solis, annus confurgit: qui continet dies. 365. & serè sex horas: ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris: qui & bissextilis dicitur: additis videlicet ad duodecim menses lunares diebus vnde- cim: & predicto quadrante diei vt fiat integer solaris annus. Hęc om- nia Moyses tanquam peritissimus Astronomus, ac Theologus insi- nuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli: & diuidant diem, ac noctem: & sint in signa, & tempora, & dies, & annos. Die artificiali ac nocte simul concluditur dies naturalis. Si- gno cōprehenditur mensis eo q̄ sol quolibet mense vnum duodecim signorum pertrāseat. Tempus vero tribus mensibus vt dictū est clau- ditur: necnō & duodecim mēibus integro solis cursu ann⁹ impletur.

De mense, & anni tempore quo creatus est mundus.

Cap. 2.

Vo autē mense quo ve anni tēpore conditus fuerit or- bis non est nobis aperte manifestū ex diuinis eloquijs: sed hoc sub diuersa opinione versatur. Nam licet om- nes authores vnā cōueniant dicentes mundū in equi- noctio creatum: inter se tamen differunt: quoniam ali- qui dicunt ipsum conditum in equinoctio autūni: alij vero in equi- noctio veris. Qui ponunt mundi principium in equinoctio autum- nali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hęc est quam ponit Bachon. Tūc enim fuit principium seculi cum incipit annus apud antiquissimos: qui fuerunt propinquiores creationi orbis: quoniam mox creato mundo incepit primus annus seculi. Sed antiquissimi scilicet Iudei: Egyptij: Persę: Gręci: & omnes oriētales nationes an- num incipiunt ab equinoctio autūni. Ergo tunc fuit mundi princi- pium. Quòd autem Iudei incipiant annum ab autumno ex hoc pa- tet, quoniā tunc est anni principium quando est anni finis, cū annus sit reuolutio solaris motus ab vno puncto ad eundem in Zodiaco vt affirmat Ptolemęus in Almagesto: & Albategni in libro de motibus

stellarum. Finis autem anni apud hebræos est in autumno vt plurimum in mense Septembri quando celebratur apud eos festum tabernaculorum. Nam dicitur Exo. 23. Solemnitatem quoque facies in exitu anni quando congregaueris omnes fruges tuas de agro. Et similiter Ægyptij, Persæ, Græci, & omnes orientales ab æquinoctio autumnali iuxta tabulas Alphonsinas accipiunt anni principium. Secunda eorum ratio talis est. Tunc fuit mundi principium quando fructus & fruges in agro colliguntur: quoniam fructus tunc suam perfectionem habent: & dei perfecta sunt opera vt dicitur Deutero. 32. Vnde homo mox creatus vetitum pomum comedit: quod tunc cum alijs fructibus fuerat creatum. Sed ipsi fructus in autumno colliguntur, ergo tunc fuit mundi principium. Tertia vero ab ipsis hæc ratio inferitur. Mensis Nisan qui est in æquinoctio vernali per Moysen exod. 12. decernitur primus in mensibus anni non in memoriam creationis mundi: sed liberationis ab ægyptiaca seruitute quæ fuit in verno æquinoctio. Nam prius Iudei in ægypto incipiebant annum ab æquinoctio autumnali iuxta morem ægyptiorum vt dicit Iosephus in primo antiquitatum capite. 5. & ob ipsum beneficium liberationis ab ægypto mutatum est anni principium cum dicatur. Exod. 12. Mensis iste vobis principium mensium primus erit in mensibus anni, hanc opinionem tenuit Rabi Eliezer, & quidam hebræi sequentes eum: nec non & Bachon: & nonnulli catholici. Qui vero ponunt mundi principium in verno æquinoctio prædictas rationes facile soluentes alijs rationibus innituntur. Primo quidem dicunt non esse validum argumentum cum dicitur tunc incepisse mundum quando est anni principium apud antiquas nationes: quoniam anni exordium ad placitum hominum est cum diuersis anni temporibus apud varias nationes initium anni sumatur. Nam apud Arabes anni principium est media æstate Sole existente in Leone vt dicit Julius Firmicus lib. 2. et Macrobius in libro de somnio Scipionis. Apud ægyptios in æquinoctio autumnali vt placet Alphonso: quoniam ipsi enumerant annos à Noatico diluuiò quæ dicunt incepisse autumnali tempore. Apud Alexandrinos. 4. calendas Septembris, id est die. 29. Augusti vt refert Paulus episcopus Forosempronensis lib. 8. primæ partis suæ Paulinæ. Apud Romanos tempore Cæsaris post hyemale solstitium calendis Ianuarij: ac prius tempore Romuli in Martio iuxta æquinoctium vernum erat anni principium. Apud hebræos autem erat anni duplex exordium vt Paulus episcopus Burgensis ex diuinis eloquijs probat. Primum quidem sumebatur ab æquinoctio verno dicente domino Exod. 12. Mensis iste scilicet Nisan iuxta vernum æqui

noctium vobis principium mensium primus erit in mensibus anni. A quo primo mense tanquã ab exordio solemnitates cõputabãtur, quia in mense tertio cõputato à primo mēse fiebat festum hebdomadarum, idest pentecostes; & in mense septimo erat festum tubarũ &c. Similiter ab hoc principio cõputabantur gesta principũ, vt patet de templi edificatione per Salomonẽ; de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum est quadringētesimo, & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra egypti &c. edificare cœpit Salomõ domum domino. Secundum vero anni exordium erat septimo mense quando redeunte anni tempore cuncta cõduntur vt patet Exodi. 34. Ab hoc initio cõputabantur anni qui pertinebant ad sabbatũ, idest requiem terrę: de quibus dicitur Leuit. 25. Sex annis seres agrum tuũ &c. Septimo autem anno sabbatũ erit terrę requietionis domini. A quo etiam principio cõputabatur annus iubileus: qui post septẽ hebdomadas annorum celebratur vt ibidem scribit̃. Non ergo ab initio anni accipitur efficax argumentum ad probãdum orbis exordium: sed à ratione conuenienti principio rerum: quam sequitur Ptolemæus, & omnes antiqui Astronomi orientales: qui licet anni principiũ habuerint in autumno: tamen motuũ celestium corporum initiũ sumunt ab æquinoctio verno ex ipsa cõuenienti ratione principij. Nam Ptolæmeus in Quadripartito hoc initiũ sumit à primo gradu Arietis: quod est signum masculinum, igneum, orientale, in vernali æquinoctio situm. Tũc enim est principiũ veris: quod est tempus inuouationis, germinationis, & generationis. Dicit namq; Alchabitius. Vocatur illa quarta pars circuli quę est ab initio arietis vsq; in finem gemmorũ, quarta calida, humida, vernalis, puerilis, sanguinea. Et Albategni in libro de locis motuũ stellarum. 2. capite dicit. Primi antecessores nostri punctũ vernalem plus ceteris aptũ initijs intellexerunt. In hoc enim tempore post æqualitatem, dies augmentũ ineunt, sol ascensionis initium versus medium cœli septentrionalis ingreditur: caloris vires administrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cõcordans, caloriq; declinans initio crescendi, & rerum existẽtię assimilatur. Ab eo ergo principium assumpserunt. Hęc ille. Secundo dicunt tempus veris esse tempus perfectionis. Dicit enim Linconiensis. Decuit quidem mundum tempore vernalis æquinoctij incipere quia est temperatissimum temporum: & tempus generationis, & perfectionis. Dies autem æquinoctialis autũnalis est in tempore corruptionis. Ex hoc soluitur predicta secunda præcedentis opinionis ratio de perfectione fructuum. Quam etiam soluit Ioãnes in sua summa Anglicana pri-

ma parte distinctio prima, capite primo dicens. In æquinoctio autūnali fructus nō sunt in sua maxima perfectione quia tunc perfectum est in diminutione. Et non obstante quod tunc arbores fructus habeant maturos & ceterę plantę: eorum tamen perfectio cito deficit eo quod ad tempus illud appropinquat hyems quę corruptionis occasio est rerum inferiorū. Sed in æquinoctio vernali omnia tēdunt ad suam perfectionem, & ad incrementū; nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempestas nocebit. Vnde ex simili causa dicunt omnes Astrologi domos sequētes angulos, maioris esse perfectionis, & fortioris domibus cadētib; ab angulis: eo quod sequentes sunt in acquirēdo suas perfectiones: cadentes vero in deperdendo. Sic & ista inferiora in vernali æquinoctio acquirunt suas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas. Cuius signum est quia statim post æquinoctiū autumnale folia cadūt de arboribus, & omnia virētia marcescunt. Item in quibusdā terris, & regionib; fructus sunt maturi, in æquinoctio autumnali: & in quibusdā diu ante; & in alijs diu post: & ideo non procedit nec vrget illud argumentū. Hęc ille. Vnde in principio mundi deus etiā veris tempore creauit fructus maturos, & præcipue in Paradiso voluptatis loco amēnissimo, vbi sunt omni tempore continui fructus, & ibi Adam vetitum pomum cōmēdit. Pater etiam nauigantibus sub circulo æquinoctiali quod in illis insulis bis in anno colliguntur fructus. Tertio dicunt Moysen anni principium instituisse, ex ordinatione diuina tempore veris non solum ex beneficio liberationis ex Ægypto: sed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, vt Rabi Iosue hebræus, & qui sequuntur eum probare conantur. Dicūt enim quod hebręi ante ingressum eorū in egyptum annum incipiebāt ab æquinoctio vernali ex antiqua patrū consuetudine: qui nouerāt mūdum creatū tempore veris: & huic cōuenit Glossa quę dicit super illud Gen. 3. 5. Egressus autem inde Iacob venit verno tēpore quo scilicet factus est mūdus: sed quoniā diu manserunt in egypto: ideo tunc sequuti sunt cōsuetudinē egyptiorum qui ab autūno annum exordiebantur. Vnde benedicit Iosephus. Hęc scilicet hebręi in egypto annū constituerūt. Non enim erat necesse constituere annū in egypto nisi prius aliter annū inciperent antequā ingrederētur egyptū. Qua propter deus eduxit populum suū de egypto eo tpe quo creatus est mūdus vt reduceret anni principiū sicut erat ab exordio mundi: & vt diuerteret populū suū ab egyptiorū cōsuetudine. Secundū Iosephū egyptij incipiebant annū ab autūno quā fuit diluuiū Noę: quod incepit vt ipse Iosephus testatur mēse secūdo ab æquinoctio autūnali: quāuis aliqui exponāt illud

Gen. 7. Anno sexcētesimo vite Noë mense secūdo inceperunt diluuiū
 vt referatur secūdus mēsis ad etatem Noë hoc est q̄ inundare cepit
 diluuiū mense secūdo post sexcentimū annum ipsius Noë: nō mēse
 secundo siue veris, siue autūni vt alij exponunt. Permisit tamen Moy
 ses in sabbato requietionis terræ, & Iubilei vt ab autūno Iudæi etiā
 aliquo modo fumerēt anni exordiū ob fructuū collectionem. Nec ta
 men in scripturis diuinis ille mēsis fructuū dicitur prim⁹ sed septim⁹,
 quoniā apud hebręos principale annorū initiū erat in vere: secunda
 rium vero ex accidenti erat in autūno. Quarto dicūt Christum ideo
 passum esse verno tēpore feria sexta, hora sexta, vt satisfaceret pro pec
 cato hominis ppetrato in exordio mūdi quando creat⁹ est homo ipse
 feria sexta: qui & hora sexta peccauerat: quod mixtica & probabili ra
 tione inferri potest. Hanc secundam opinionē tanquā efficacius pro
 batam sequūtur plures antiqui, & grauissimi doctores, videlicet Hie
 ronymus, Ambrosius, Basili⁹ in exameron, Ioānes Damascenus, Be
 da, Rabanus super exodū. 1. 2. capite: & magister historiarū ibidem,
 Isidorus lib. 5. ethim. ca. de tēporibus, Ioānes de sacrobusto. ca. de re
 gulari solari, Seruius in primū Georg. Linconiēsis, Gualterius mona
 ch⁹ in libro de etate mūdi, Elpacus in libro de astrologia, Paulus ep̄s
 Forosempronien̄sis & plures alij. Ioānes vero in summa Anglicana sic
 dicit. Hanc quēstionē an mūdos fuerit creatus in equinoctio vernali
 vel autūnali determinare non audeo. Sed si auderē, non sufficerē. Ra
 tiones aut̄ (vt mihi videtur) plures & fortiores sunt pro illa parte sci
 licet q̄ mūdos sit creatus in equinoctio vernali. Hęc ille. Nos ergo va
 lidioribus victi rationibus opinamur licet nobis certū non sit, q̄ mū
 dus verno tpe creatus fuerit: & hanc opinionē sequimur in annorū
 cōputationibus, sicut librorum Regum author sequitur in enumera
 tione annorum ab egressu filiorum Israel de egypto.

De temporum, & etatum seculi distinctione.

Cap. 3.

Decursus tēporum ab initio sæculi ad ei⁹ finem diuersis
 modis distinguitur. Cōmuni qdē ac generali modo in
 tria præcipue tēpora secatur iuxta triplicē dei legem, vi
 delicet in tēpus legis naturæ: in tēpus legis scriptæ per
 Moysen: & in tēpus legis gratiæ per Christum. Speciali
 vero modo secundū doctores catholicos in septē partes distinguitur
 iuxta septē etates humanę vitæ: quę diuidūtur secundū ipsius homi
 nis mutationes per totū tempus humanę vitę, videlicet in infantia,
 pueritia,

pueritiã, adolescentiã, iuuenturem, virilitatẽ, senectutem, ac decrepi-
 tam. Et licet quidã doctores describant fuisse quinque etates ante Chri-
 sti aduentũ: & ipsum Christum in sexta cõstituãt: animasq; deceden-
 tium in septima ponãt: nõ considerantes q; etates cõpetunt homini-
 bus viuentibus in præfenti sæculo nõ animabus à corpore seiunctis;
 quẽ à tẽpore ipso remotẽ nõ potiuntur vita humana cũ anima nõ sit
 homo: sed coniunctũ ex anima & corpore: potius tamen fm scriptu-
 ras canonicas & Philonem Hebrẽum atq; Ioãnem Damascenũ sex
 etates ante Christum annumerãdẽ sunt: & ipsum Christum qui cir-
 ca finem sæculorum carnem assumpsit in septima fuisse censendum
 est, cum sæculi etates distinguantur ex aliqua excellenti mutatione fa-
 cta circa homines viuentes in hoc sæculo: quẽ septies in scripturis le-
 1 gitur. Prima igit mundi etas est ab orbe condito ad vniuersale aqua-
 rum diluuium quo ipse mundus aqua summersis prauis hominibus
 2 in melius innouatus est. Secũda ab ipso diluuiio vsq; ad Abraam pa-
 trem multarum gentium à Deo constitutum: cui data est lex circũci-
 3 sionis: & eidem specialis promissio de Christo facta est. Tertia ab ipso
 Abraam vsq; ad legẽ latam per Moysen cum populus in tabulis lapi-
 4 deis præcepta diuina recepit. Quarta à lege Moysi, & inchoato fede-
 ris tabernaculo ligneo ac mobili vsq; ad regem Dauid: cui rursus fa-
 cta est repromissio de Christo: vel vsq; ad inchoatum Salomonis tem-
 plum lapideũ ac stabile. Vnde satis miramur cur quidã omittãt eta-
 tem factã ex mutatione per legẽ Mosaicam quẽ præcellẽs est & cõfide-
 ratione digna: atq; tertiã cum quarta eandẽ esse affirmẽt etatem, à se-
 ptẽnario numero vnã detrahentes: ita vt absq; cõgrua ratione coacti
 sint addere septimã animarum separatarũ etatem quẽ ad sæculi vitã
 nõ pertinet vt iam diximus: & eo magis miramur cur tempore legis
 late per Moysen non distinguãt etatẽ cum tunc fuerit ipsa distinctio
 5 trium principalũ temporum de quibus dictũ est. Quinta vero etas
 inde subsequitur à Dauid, vel à templo Salomonis inchoato vsq; ad
 6 ipsius tẽpli desolationẽ in captiuitate Babylonica. Sexta à templi de-
 7 solatione vsq; ad Christi natiuitatẽ. Septima demũ ab ortu saluato-
 ris, & deinceps vsq; in sæculi finẽ. Has etiã septẽ etates eodẽ modo di-
 stinguuit Ioãnes Damascenus in. 2. lib. dicens. Dicuntur septem sæcu-
 la mundi huius à coeli, & terre, videlicet creatione vsq; ad cõmunem
 hominum consumationẽ, & resuscitationem. Octauum autem sæcu-
 lum est quod futurum est. Hęc ille. Eadem septem sæcula ita digere si-
 cut & nos cõmentator eius. Iudocus Clitoveus vt in eius cõmenta-
 rijs apparet. Iuxta vero ethnicos Italos sex distinguũtur sæcula secũ-

dum genera metallorum, ita q̄ primum sit seculū aureum, secundum argenteum, tertium æneū, quartum stanneum, quintum ferreum, sextum plumbeum vt vberius dicemus in sequentibus.

De procera gigantum statura in priscis etatibus.

Cap. 4.

N Prædictis mundi etatibus, à prima, ad ultimā corpora humana plurimū decreuerūt. Nam si cōparemus corpora hominum etatis nostrę ultimę, ad corpora eorum qui prioribus etatib⁹ floruerunt: cognoscemus nostra minima esse: quoniā ipsi gigātes fuere procerę celsitudinis vt vix à nostri tēporis hominibus credi possint. Quod autē tunc fuerint gigantes diuina scriptura cōmemorat eos, & præcessisse diluuiū: & postea etiā subsequutos diuersis tēporibus. Nam Gen. 6. cap. dicitur. Gigantes enim erāt super terrā in diebus illis hoc est ante diluuiū. De ipsis vero qui post diluuium fuerunt dicitur Deute. 2. Non pugnes cōtra Moabitas. Emim primi fuerūt habitatores eius: populus magnus, & validus, & tā excelsus vt de Enachim stirpe quasi gigantes crederentur, & essent similes filiorū Enachim. Deniq; Moabites vocant eos Emim. Et infra. Terra filiorū Amon, terra gigantum reputata est: & in ipsa olim habitauerunt gigātes: quos Amonite vocant Zomin: populus magnus, & multus, & procerę longitudinis sicut Enachim. Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciuitate quā edificauit Enoch filius Cayn denominans eam Enoch, à nomine suo: vnde dicti sunt gigātes Enachim vel potius Enochim. Nō est ergo putandum fabulosum quod narratur de magnitudine gigantum. Nam Augu. in. 15. de ciui. Dei cap. 9. dicit. Nobilissimus poeta, scilicet Virgilius in. 12. Æneidos de ingēti lapide quē in agrorū limite infixum vir fortissimus illorum tēporum pugnans: & rapuit, & eucurrit, & intorsit, & inuisit: Vix illum lecti bis sex ceruice subirent: Qualia nūc hominū producit corpora tellus: significās maiora tunc corpora pducere solere tellurē. Quāto magis igitur tēporibus recentiorib⁹ mundi ante illud notabile, diffamatūq; diluuiū? Sed de corporum magnitudine plerūq; incredulos nudata p̄ vetustatē siue per vim fluminū, variosq; casus sepulcra cōuincunt: vbi apparuerunt vel vnde ceciderunt incredibilis magnitudinis ossa mortuorum. Vidi ipse nō solus sed aliqui mecum in Vticensi littore, molārem hominis dentem tam ingentem, vt si in nostrorum dentium modulos minutatim conscinderetur centum nobis videretur facere potuisse. Sed illum gi-

gantis alicuius fuisse crediderimus. Hęc Aug. Solinus etiam in libro de mirabilibus mūdi ca. 5. ait. Scripta quoq; quę ex antiquitate memorias accersunt in fidem veri quibus receptū est q̄ bello Cretico cū elata flumina plusquā vi amnica terras rupissent, post discessum fluminū inter plura humi discidia humatū corpus repertum cubicū trium, atq; triginta: cuius spectandi cupidine Luciū Flaccum legatum, Metellum etiā ipsum impēdio captos miraculi, quod auditu refuta- uerant, oculis potiros. Hęc ille. Nec audiendi sunt illi qui dicūt gigātes ex demonibus incubis natos fuisse ex eo q̄ dicitur Gen. 6. ca. Post quā Ingressi sunt filij dei ad filias hominū: illeq; genuerūt: isti sunt potentes à seculo viri famosi. Nō enim filij dei hoc est angeli lucis concumbunt cū mulieribus sicut quādoq; faciūt incubi demones vt nōnulli affirmant nō sanè intelligentes diuina eloga. Nam per filios dei intelligūtur filij descendentes ex linea Seth; qui dicebant filij dei propter verū dei cultum qui in eis vigeat: quorū plures ante diluuiū cōtra pręcepta patrū suorum acceperūt in vxores filias ex Cayn descendentes: cuius progeniti dicebātur filij hominū quia terrena & humana sapientes à Deo discesserāt. Gigātes autē non nisi ex gigantibus gigni possunt: quia secundū naturam vnūquodq; animal generat sibi simile vel equale nisi forte accidat virtutis debilitas: vel abundantia in generāte. Nam homo magnus magnū: & paruus parū sibi similem vt plurimū generat. Si tamē deficiat in generāte virtus, magnus paruum gignit quod facile potest accidere: & si abūdat virtus in paruo, magnū quādoq; generat: sed nō excessiua quātitate maximū. Nō enī in paruo homine potest esse tāta virtus vt gignat gigantē tantę magnitudinis vt in decuplo excedat generantis quātitatē vel multo amplius: sicut nō est possibile vt canis generet catulū: qui crescat & perueniat ad elephantis magnitudinē. Gigātes autē ceteros homines maxima quātitate superabāt vt exploratores Iudeorū qui ad cōspiciendam terrā Canaam missi fuerāt testati sunt dicētes vt scribit numeri. 13. ca. Populus quē aspeximus p̄cere stature est. Ibi vidimus monstra quędam filiorū Enach de genere giganteo: quibus cōparati quasi locustę videbamur. Quia ergo gigātes etiā fuerunt post diluuiū cum omnes ex Noe & filijs eius & vxoribus originē traxerint oportet fateari ipsum Noe & filios, atq; vxores fuisse gigātes: quod & affirmat Berofus in libro antiquitatū. Dicit etiā idem Berofus ante diluuiū circa Libanū fuisse Enos siue Enoch urbem maximā gigantū quod & rationi consentaneū est: quoniā si Noe & filij eius fuerunt gigātes oportet dicere etiā Adam ex quo illi & ceteri gigātes orti sunt, fuisse gigantē

& inter omnes maximū. Quod & affirmat Methodius Episcop⁹: qui dicit Adam genuisse filiū Seth gigantem secundū similitudinem suam. Idem pbari potest diuina scriptura. Scribēte enim Iosue. 1 4. ca. Nomen Hebron antea vocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim situs est. Vbi describitur sepulcrū prothoplasti Adam vt ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis, Adam ergo gigantū maximus inter gigantes qui dicūtur Enachin, cōditus est. Cū enim scriptura ibi loquatur de gigantibus, & de sepulcro corporis Ade, ac dicat Adam maximū patet q̄ nō loquitur de dignitate originis nec de magnitudine virtutis animę: sed de p̄ceritate corporis eius quod ibi sepultum erat. Sepulcrum nāq̄ non animę neq̄ cuiuscūq̄ dignitatis sed tantūmodo corporis locus est. Oportebat autē ipsum esse maximum corpore cū primus fuerit à quo ceteri gigantes originē duxerūt. Processu autē temporis deficiēte virtute naturali paulatim homines statura decreuerūt sicut & modo tēpore nostro videmus. Vnde Plinius Secundus doctissimus homo vt ait Aug. in. 1 5. de ciui. Dei ca. 9. Quanto magis magisq̄ pręterit sęculi excursus minora corpora naturam ferre testatur. Quod etiā Homerum cōmemorat sepe carmine fuisse conquestū: nō hęc velut poetica figmēta deridēs: sed ita historicam fidem tanquā miraculorū naturalium scriptor assumens. Ab initio autē sęculi fuerūt corpora maiora robustiora, & perfectiora: nunc autē sunt parua imbecillis, & imperfectioris virtutis. Et licet corpus Christi fuerit perfectissimū: non tamen necesse fuit vt haberet corpus quātite gigātis procerū: sed oportuit illud esse simile corporibus aliorum qui in ea vltima sęculi etate viuebāt. Vnde & crucifixus est media etate iuxta cursum humane vite qua homines eiusdem etatis viue solebant, eo q̄ vt Apostolus dicit ad hebre. 2. debuit per omnia similis fratribus fieri.

De vita proluxa priscorum patrum.

Cap. 5.

Priscorum patrum ante diluuium in prima etate, & postea in secunda proluxam vitam describit Moyses in libro Geneseos. Numerus autem annorum patrum qui in prima etate fuerunt Gene. 5. ita digeritur iuxta hæbraicam veritatem.

1 Adam vixit annos nōgentos triginta.	9 30
2 Seth nōgentos duodecim.	9 12
3 Enos nōgentos quinq̄.	9 05

Caynam

4	Caynam noventos decem.	910.
5	Malaleel octingentos nonagintaquinque.	895.
6	Iareth noventos sexagintaduos.	962.
7	Enoc trecentos sexagintaquinque.	365.
8	Mathusalem noventos sexagintanovem.	969.
9	Lamech septingentos septuagintaseptem.	777.
10	Noe annos noventos quinquaginta, vt dicitur Gen. 9.	950.

Numerus vero annorum patrum, qui fuerunt in secunda etate post diluuium. Gen. 11. ita describitur.

1	Sein vixit annos sexcentos.	600.
2	Arphaxat trecentostriginta & octo.	338.
3	Sale quadringentostrigintatres.	433.
4	Heber quadringentos sexagintaquatuor.	464.
5	Phalech ducentostrigintanovem.	239.
6	Rehu ducentostrigintanovem.	239.
7	Saruch ducentostriginta.	230.
8	Nachor centumquadraginta octo.	148.
9	Thare annos ducentos quinque.	205.

Sicut in hac secunda etate à prima numerus annorum decreuit, & paucioribus annis vixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt vitam.

Abraham enim vixit annos centum septuagintaquinque. Gen. 25. 175.

Isaac annos centum octoginta. Gen. 35. 180.

Iacob centum quadragintaseptem. Gen. 47. 147.

Ioseph centum & decem. Gen. 50. 110.

Dubium autem oriri potest, qualiter predicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuersos annus dicatur.

Dicit enim Xenophon in libro de equiuocis. Annus diuersus est.

Etenim ipsi Aegyptii vtuntur anno quandoque menstruo, saepe bimestri: non raro trimestri: saepe quadrimestri: nonnunquam solari. Quae

varietas etiam ex nostris, qui ab eis literas habuerunt, sapientes cogit aberrare. Iberis annus quadrimestris vt plurimum est, rarissime solaris.

Econtra Caldei cum in antiquitate disciplinarum suarum vtatur menstruo: in ceteris semper solarem se intelligere fatentur. haec ille.

Sed proprie duae sunt annorum rationes à diuersis nationibus & gentibus vsu habitae, videlicet solarium, & duodecim lunationum, vt dicit

Paulus episcopus Forosempronienensis parte prima suae Paulinae libro. 2. Nam Persae, Caldei, Aegyptij, & Alexandrini solares annos

semper obseruarunt, licet intercalatione diei ex quadrantibus resultantis dissenserint. Sed prisca Romani & Graeci Lunares annos custodie-

runt: quos tamen per embolismos ad Solis cursum reducere solent. Juniores vero Romani per Iulium Cæsarem ab Alexandrinis edoctum, solares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & imistos obseruant. Sed Hebræi mediam quandã missuram ex anno solari atq; lunari cõfectam in vsu habent: quoniã annos lunares per mensem embolismum anno tertio vel quandoq; secundo superadditum ad Solis cursum reducunt. In scripturis diuinis vsus Hebræorũ seruaficuit & ordinauit Noe. Qui, vt ait Berofus in. 3. antigatũ, docuit suos astrorum cursus: & distinxit annum ad cursum Solis, & duodecim menses ad motum Lunę. Prædictos autem annos præcorũ patrum, quos describit Moyses, non fuisse menstruos, vt quidam olim falso putauerunt: sed annos quidẽ solares continentes lunares menses duodecim & .11. dies manifeste probat ex verbis Moysi: qui in eodẽ libro Genesios, vbi ponit præfatum annorũ numerũ, affirmat Noe cum filijs & vxoribus tempore quo factũ est diluuiũ, in arca mansisse per integrũ annũ solarem: vt etiã ex eius verbis cõputat Aug. in. 15. de ciuitate dei. Nam Gen. c. 7. principiũ diluuij fuisse describitur anno sexcentesimo vitæ Noe. & sequenti capite dicitur ipsum cõpletũ esse anno sexcentesimo primo eiusdem: atq; à principio ad finem interesse duodecim lunares menses ac decem dies: quæ cõficiunt annũ solarem minus vno die. Vt enim ibi dicitur: anno sexcentesimo vitæ Noe mense secundo septimo & decimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnę: & cataractę cœli aperte sunt: & facta est pluuia super terrã. 40. diebus & .40. noctibus: obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc est mensibus lunaribus quinque. Requieuitq; arca mense septimo. 27. die mensis super mōtes Arme-nię. At vero aquę ibant & decrescebant vsq; ad decimũ mensem. Decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina mōtiũ. Ex quo patet vniuersam terrã aquis opertã fuisse nouem mensibus: quod etiã confirmat Xenophon in libro de equiuocis affirmans diluuium illud primũ fuisse nouemestrem. Deinde cũ trãssissent. 40. dies, emisit semel coruũ: postea bis colũbã spacio triũ hebdomadũ. Tãdẽ ita ibi cõcludit. Igitur sexcẽtesimo primo anno vitę Noe primo mense, prima die mensis imminutę sunt aquę sup terrã. Et infra mense secundo septimo & vigesimo die mensis arefacta est terra. Tunc ad iussum dñi omnes de arca exierunt. Cũ ergo intrauerint arcã sexcentesimo anno vitę Noe, secundo mense, die. 17. eiusdẽ, & postea transactis. 12. mensibus lunaribus, ac diebus decẽ, eodem. s. secũdo mense die. 27. eiusdem inde exierint, anno sexcentesimo primo vitæ Noe:

patet Moysen ibi, & etiã alibi locutũ fuisse de anno solari. Nã, vt ait Aug. ibidẽ, si tales menses erant, tales profecto & anni erant, quales nunc habemus: ac p hoc tã magnos annos vixerunt illi antiqui vsq; amplius q̄ nongentos, quãtos postea vixit Abrahã centũ septuagintaquinque; & post eũ filius eius Isaac centũ octoginta: & Iacob centũ quadraginta septẽ; & quantos etiam nunc viuunt hoies. 70. vel. 80. vel non multo amplius: de quibus etiam in psalmo. 89. dictum est. Dies annorũ nostrorũ in ipsis. 70. anni. Si autẽ in potẽtatibus, idest in potentioribus & robustioribus. 80. anni: & amplius eorũ labor & dolor. hec ille. Ex dictis certi sumus Moysen locutũ fuisse de anis solaribus. Nec solus Moyses retulit vitam priscorũ tandiu durasse: sed etiã de his longẽuis cõscribunt omnes, qui antiquitates apud Greecos & Barbaros descripserũt: vt Manethon qui Aegyptiorũ historiã texuit: & Berofus qui Caldaicã deflorauit: & Mocus: & Esthius: adhuc & Hieronymus Aegyptius: & Maseas, qui Fœnicã descripserũt. Hesiodus quoq; & Hecatheus: & Hellanicus: & Agasilus: & Ephorus in historijs suis memoriã faciunt antiquorũ tandiu viuentiũ, vt refert Iosephus in primo antiquitatũ. Nec mirũ si tunc in ætate floridissima hoies tanto tẽpore vixerunt: quia, vt iam probatũ est, ipsi erant robustissimi, ac gigantes procerẽ stature; & fm robur corporis & stature celsitudinẽ erat & longitudo virã. Tunc etiã eis magis propitium fuit ipsum cœlũ à Deo perfecta dispositione creatũ: tunc terra eis erat fertilior præcipue ante aquarum inundationẽ. Victus eis continens erat: qui sanitatẽ cõseruat, & vitam producit in longum. Oportuit autẽ eos Deo disponente tanto tẽpore vitã agere, vt citius multiplicaretur genus humanũ: & terra colonijs repletetur: & vt facilius adinuenirent artes: & scientias plenius per seipfos discerent proprio enim ingenio (vt de ceteris taceã) nullus potest plene Astronomiam capere, nisi vltra octingentos vel nõgentos annos vixerit. propter motũ accessus & recessus, quem dicunt trepidationis: qui proprius est octauæ spheræ, quo ceteri planetæ inferius regulantur, & tandiu suo cursu impletur.

De differenti annorum computatione inter scriptores.

Cap. 6.

Annorum numerus primẽ & secundẽ ætatis nõ idẽ ab oĩous scriptoribus ponitur: sed inter se ipsi authores magna discrepantia differunt. Nam qui sequuntur hebræos codices, & latinos ex hebræo sermone à beato Hieronymo

B ij

tralatos, pauciores annos colligunt. Qui vero sequuntur Græcos
 iuxta septuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum è Græco
 traductos, multo plures annos in eisdem duabus ætatibus compu-
 rant. De quorum dissonantia copiose disputat Aug. in. 15. lib. de ci.
 Dei: ex cuius verbis quid sequendum sit, accipere possumus. Prius tñ
 inquirenda est tantę diuersitatis causa: & postea huius rei veritas re-
 cto iudicio decernenda est. Huius differentię descriptio varia originē
 habuit non ex annorum integro numero totius vitę priscorū homi-
 num: in quo tam codices hebręi q̄ gręci conueniunt: sed ex tempo-
 re quo singuli quicq; filios genuerunt. Siquidem ipse homo primus
 Adam antequā gigneret filium, quem appellauit Seth in hebręis co-
 dicibus centumtriginta vixisse annos reperitur: in Gręcis vero ducē
 rostriginta perhibetur, superadditis videlicet annis centum. Sed po-
 steaq̄ eum genuit, septingentos vixisse annos legitur in Gręcis, octi-
 gentos vero in Hebręis: atq; ita in vtriscq; vniuersitatis sūma concor-
 dat. Sed ante generationem unde computatio tēporum sumitur, cen-
 tum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima genera-
 tione, hoc in secunda, tertia, quarta, quinta, & septima inuenitur: cū
 in qualibet ante generationem cētum anni adiiciantur in gręcis co-
 dicibus: qui & postea in eisdem subtrahuntur. In sexta autem genera-
 tione nusq̄ vtriq; codices discrepant. Octaua generatio habet quidē
 nonnullam diuersitatem: sed minorem, ac dissimilem ceteris. Mathu-
 salem quippe anteq̄ gigneret Lamech s̄m Hebręos nō centū minus,
 sed viginti amplius vixit annos: qui rursum apud Græcos postea q̄ eū
 genuit, reperiuntur additi. In generatione nona anteq̄ Lamech gigne-
 ret Noe, in hebręis sex anni minus sunt q̄ in gręcis. In decima vero
 generatione nihil dissonum inuenitur. Hinc est q̄ s̄m Hebręos ab
 Adam ad diluuium computantur anni mille sexcenti quinquaginta
 1636 sex. Secūdam vero septuaginta interpretes computantur multo plu-
 2142 res, videlicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nam addi-
 ris supra computationem hebraicam sexcentis annis, prædictarum
 sex generationum: & sex annis generationis nonę: detractisq; viginti
 586 generationis octauę, qui simul sunt anni quingēti octoginta sex, red-
 ditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadragin-
 ta duorum s̄m Gręcos ante diluuium. Similiter in generatiōibus no-
 uem secūde gratis, ferē eadem diuersitas annorum reperitur, sicut an-
 te diluuium. In prima tamen & nona generatione vtriq; conueniūt.
 In secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima, in qualibet earū
 ante genitum filium centum anni in codicibus gręcis iuxta septua-

ginta interpretes adijciuntur & in octaua quinquaginta. Qui omnes collecti fiunt anni sexcenti quinquaginta. Secundum autem Hebræos à diluuiò ad Abraham fuerunt anni ducenti nonagintaduo: quibus si addantur sexcenti quinquaginta sicut Græcos fiunt anni sicut ipsos à diluuiò ad Abraham nonaginti quadragintaduo. Aug. autem in. 16. de ciui. d. c. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynã: & dicit ipse Caynam genuisse Sale cum esset centum triginta annorum sicut codices à Græco traductos, quibus tunc utebatur Augu. Sed hoc tantum in Græcis superadditum est, cum in genealogia ipsius Sem post diluuium nullus inueniatur nomine Caynam non solum sicut codices hebræos: sed etiam sicut Berosum: qui eandem genealogiam Sem fideliter describit, & nullum nominat Caynã. Vnde patet eum à Græcis ibidem superflue adiectum. Dicunt autem aliqui inter quos est Hertmãnus: & Ioannes Naucleus in suis historijs, quod Sale cognomine dicebatur Caynam: & idem est Sale & Caynã post diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cum in quibusdam codicibus inueniantur duo nomina diuersa, descripserunt in eis duplicem generationem eiusdem tamen numeri annorum. scilicet centum triginta cuilibet ipsorum: & sic error inoleuit in codicibus, quos legit Augu. qui ad nos usque peruenerunt. In genealogia etiam Christi, que scribitur Lucæ. 3. in codicibus græcis, idem Caynã superadditus est. Ideoque ubi dicitur ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam, sic fieri debet emendatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynã. scilicet alio nomine cognominabatur: & ubi scriptum est verbum fuit, scribatur copula &, ut discernantur ea esse duo eiusdem uiri nomina. Sic enim extimamus Lucã euãgelistã scripsisse. Non est ergo necesse addere centum triginta annos, qui ipsi Caynã superflue attribuuntur à Græcis. Si igitur comparemus utraque computationem: reperiemus ipsam computationem sicut codices græcos, superare supputationem hebraicã in duabus predictis ætatibus annis 53. mille ducentis trigintasex. Nam ex superabundantibus annis quingentis octogintasex ante diluuium: & annis sexcentis quinquaginta post ipsum diluuium simul iunctis, predictus annorum numerus confurgit. Ex hac magna differentia inter græcos codices & hebræos dissensio non modica inter scriptores orta est: ad quam sedandã inquirendum est quæ harum computationum vera comprobetur.

De annorum uera computatione secundum Hebræos.

Cap. 7.

EX his duabus computationibus uerã solã esse hebraicã & consequenter græcã falsã his rationibus manifeste monstrat.

mus. Illa enim tēporū descriptio vera probatur, q̄ cōuenit ceteris authoribus q̄ publica fide regū tēpora descripserunt: q̄a verū vero cōsonat: & teste Iosepho de antiquitate iudaica, veritatis historiē signū illud est, vt de eisdē rebus eadē oēs conscribant. Sed Moysis descriptio hebraico sermone cōuenit in tēporibus post diluuiū Beroso: qui Caldeorū diligētissime tēpora descripsit: & eis q̄ Aegyptiorū prias Dynastias fideliter scripsere: necnō & illis q̄ ethruscā & Italicā chronographiam hīs tradiderūt, vt in sequētibus libris quatuor manifestū erit: ergo hebraica cōputatio est vera: & gr̄ca iuxta septuaginta interpretes cū à cōcordi veritate dissonet falsa cōuincit. Nō tñ dicimus mendaces eosdē septuaginta interpretes merito celebratos viros: quos recte s̄m hebraicā veritatē scripturas trāstilisse putamus, quos & summo opere veneramur: sed eū siue aegyptiū siue gr̄cū dānamus q̄ primus eorū interpretationē deprauare, & hīs sacris aliqua proprio sensu addere ausus est. Eosq̄ iuste reprehendimus, q̄ nō recto iudicio hūc errorē sequētes, putāt Hebr̄cos in hoc potius errare potuisse q̄ Gr̄cos. Ait. n. Aug. in 15. de ciui. d. c. 13. Si quærā q̄d sit credibilius Iudeorū gentē tā longe lateq̄ diffusam in hoc cōscribēdū mendaciū vno cōsilio conspirare potuisse: & dū alijs inuideant autoritatē, sibi abstulisse veritatē: an septuaginta hoīes, q̄ etiā ipsi Iudei erāt, vno in loco positos: qm̄ Rex aegypti Ptolem̄us eos ad hoc opus ascieuerat, ipsam veritatem gētibus alienigenis inuidisse: & cōmunicato istud tunc fecisse cōsilio: q̄s nō videat q̄d procliuus faciliusq̄ credat? Sed absit vt prudēs q̄spiā vel Iudeos cuiusq̄ pueritatis atq̄ malitiē tātū potuisse credat in codicibus tā multis, & tam longe lateq̄ dispersis: vel septuaginta illos memorabiles viros hoc de inuidēda gētibus veritate vnū cōmunicasse cōsiliū. Credibilius ergo q̄s dixerit, cū primū de bibliotheca Ptolem̄i describi ista coeperūt, tūc aliqd tale fieri potuisse in codice vno. s. primitus inde descripto, vnde iam latius enarrat: vbi potuit q̄dē accidere etiā scriptoris error. Hac Aug. ibidē. Causa autē additionis centū annorū pluribus eorū generationibus ante filiorū procreationē ex industria cuiuspiā hac putatur: ex eo q̄ Aegyptij q̄nq̄ vtunt̄ ānis mēstruis breuissimis, vt dictū est. Ne ergo putareē impossibilis ac p̄ hoc incredibilis maximus annorū solariū numerus, sicut scriptū est in hebr̄eis voluminibus: & ne dicereē absurdum, q̄ q̄s in puerili etate generationi filiorū aptus fuerit, vbi nō videbat̄ sufficiens etas ad gignendū: facta est additio centū annorū ante generationis tēpus. Sed tñ, vt dictū est, vbi addunt̄ anni prius ante filios genitos, postea subtrahunt̄, vt annorū summa cōueniat. Et ex

hoc videt̄ habere quādā, si dici potest, error ipse cōstantiā: nec casum
 redolet, sed industriā, vt Aug. ibidē dicit: qui & addit. Vbi vero non
 est ista de centū annis prius additis, & postea detractis p̄ tot genera-
 tiones cōtinuata paritas, scriptoris errori tribuēdū est: cū etiā nunc
 vbi numeri nō faciunt intētū ad aliquid, quod facile possit intelli-
 gi: vel quod appareat vtiliter disci, & negligēter describant: & negligē-
 tius emēdent. Hebraica veritas ex hoc etiā cōprobat, q̄a rerū gesta-
 fides ab ea lingua repetēda est, ex qua interpretatū est quod habem⁹.
 Quod & affirmat idē Aug. in. 1 5. de ci. d. c. 1 3. dicens. Sed quomo-
 dolibet istud accipiat, siue credat̄ ita esse factū, siue nō credat: siue po-
 stremo ita, siue non ita sit: recte fieri nullo mō dubitauerim, vt cū di-
 uersum aliqd̄ in vtrūq; codicibus inuenit: q̄n̄quidē ad fidē rerū gesta-
 rum vtrūq; esse nō potest verū: ei linguæ potius credatur, vnde est in
 aliā p̄ interpretes facta tralatio. Hinc & venerabilis Beda doctor An-
 glorū in libro, quē scripsit de tēporibus in epilogo eiusdē opusculi
 dicit. Hęc de cursu p̄teriti seculi ex hebraica veritate, put potuim⁹,
 elucubrare curauimus: æquū rati q̄ sicut Græci septuaginta transla-
 torum editione vtētes, de ea sibi suisq; tēporū libros condidere: ita &
 nos, q̄ p̄ beati interpretis Hieronymi industriā puro Hebraicę verita-
 tis fonte potamur: tēporū quoq; rōnē vix hanc scire q̄amus. Hęc Be-
 da. Sunt etiā magis emēdata exēplaria hebręa q̄ gręca: q̄m ipsi He-
 bręi maxima diligētia custodiūt libros diuinos, ne deprauent, quos
 summopere venerant sup̄ oēs alias nationes. Græci vero codices si-
 bi inuicē nō conueniunt. Falsam etiā cōputationem Gręcorū s̄m se-
 ptuaginta interpretes a scriptoribus vitiatā ex hoc ostendere possu-
 mus: q̄m veritati sacrę doctrinæ opponit. Vero enim nō nisi falsum
 cōtrariat. Secundū nāq; diuina eloquia vniuersali diluuiō deleta est
 oīs caro sup̄ terrā. i. oē viuens in carne exceptis illis octo, qui saluati
 sunt per arcā. Sed s̄m Gręcos codices iuxta septuaginta interpretes
 Mathusalē, qui nō fuit in arca, vixisset post diluuiū ānis. 1 4. vt egre-
 gie supputat Aug. in. 1 5. de ciui. d. c. 1 1. quod est contra veritarē sa-
 cri eloquij. Et si hoc ascribitur vitio scriptorum, vt iam diximus ad
 hebręos codices emendatiores, vnde Græci tralati sunt, recur-
 rendum est. Ait enim Aug. ibidem. Certum est non vixisse Mathusa-
 lem post diluuium, sed eodem anno fuisse defunctum: siue verum est
 quod de numero annorum in hebręis codicibus inuenitur. Idem di-
 cit Hieronymus in libro Hebraicarum questionum super Genesim:
 vbi ostendit in codicibus Græcis errorē esse in numero: & veritatem
 esse in Hebręis & Samaritanorum libris. Ex prædictis rationibus

LIBER PRIMVS

patet solam hebraicam computationē esse veram, gręcanicam verō falsam. Sed quoniā diminutę sunt veritates à filijs hominū, qui nō diligenti indagatiōe hęc quęsierunt: ideo multi falsam opiniōē inconsulte sequuntur. Inter quos est Iosephus postq̄ se literis gręcis tradidit. Eusebius & ipse gręcus: & Latini eū sequētes videlicet Isidorus, Prosper, & alij plurimi, quos enumerare longū esset. Nec tamen mirum si plures authores latini, gręcos codices s̄m septuaginta interpretes imitantur tum ob excellentē authoritatē ipsorū interpretū: tum etiam ex eo, q̄ potius gręcos eis vicinitate proximos q̄ hebraicos libros longe à latinitate remotos legerint. Et licet Aug. in. 1. 5. de ciui. d. c. 1. 4. dicat q̄ in plurimis, quę diuersa dicere videntur septuaginta interpretes, ex hebræis codicibus emendare ausus est nemo: hoc tamen idem Aug. dixit, quia tunc vtebatur traductiōe ex lingua gręca, & nondū perucnerat ad manus eius tralatio Hieronymi ex hebraica veritate: q̄ ausus est corrigere p̄ hebręā linguā q̄ falsa cōtinentur in gręca. Quāuis autē Aug. inter vtrāq; opiniōē quasi ambiguus videatur: tñ, vt ex verbis suis apparet, magis hebraicę veritati adhesit. Simili modo licet beatus Antoninus archiep̄s Florentinus in suis chronicis vtrāq; describat: magis tamen hebraicę tanq̄ verę consentit. Nā gręcā dicit magis cōem: hebraicam vero magis veritati consonā. Computationē autē hebraicam absolute describit Moyse legislator, Berosus Caldæus, Metasthenes Persa, Manethō Aegyptius, Philo hebræus, Hieronymus p̄sbyter, venerabilis Beda Vincērius Beluacensis, Ioānes Annius de Viterbio, Bartholomeus Fontius: & quidā alij temporibus nostris. Sed & Fontius supra verā cōputationē, quā probamus septem annos adijcit ante Christum. Ioannes vero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cōem Gręcorū supputationem: tamen hebraicā etiā annotat, supra quā ante Christū duos tantū annos adijcit. Et licet parū à veritate distet, ingrēda est tñ rei plena veritas: quā in sequētibus q̄tuor libris iuestigabim⁹.

De annorum computatione per Olympiades.

Cap. 8.

Quoniam Gręci supputant tempora per Olympiades, dicendum est vnde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando sumpserunt initiū p̄dictę Olympiades: & quo tempore ipsarū anni exordiantur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in. 5. ethim. Olympia ludi erant, qui in honorem Iouis Olympij apud Pisam & Elidē Gręcię oppida celebrātur, hoc est gymnicum certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed

quoniã, vt ait Eusebius in gymnico certamine victore primo existẽte Chorebo Elinense: Elij agunt quinquẽnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui cõstituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, siue Hemonis primus instituit Olympiadẽ ex quatuor tantũ annis ad ordinẽ temporũ digerendum. Vnde olympias dicta apud Gręcos quatuor annorũ continet spatium, vt etiã Phlegon, Eusebius, Africanus, Solinus, Dionysius Halicarnasicus & alij plures affirmant. Et exinde gręci tempora per Olympiades cõputare cõeperunt ita numerantes. Olympiadis primę, aut secundę, aut centesimę anno primo vel secũdo vel tertio siue quarto. Constat sanẽ, vt ait Eusebius, Aestili Atheniensũ Iudicis secũdo anno primã Olympiadẽ actã simul cũ gymnico certamine. Quę incepit annis octingentisocto ante Christi passionẽ dimidio anno minus: qm̃ passus est Christus anno quarto ducẽtesimę secundę Olympiadis, vt Eusebius annotat. Anni autẽ Olympiadum apud Gręcos incipiunt, qm̃ apud eos est anni principiũ, videlicet in æquinoctio autũnali, vt Alphonsus in tabulis annotat: & Rogerius Bachon in epistola ad Clemẽtẽ. 5. scribit. Nam in fine æstatis fiebat gymniciũ certamẽ: & incipiẽte autũno erat initiũ añi simul & Olympiadũ. Dicit enim Titus Liuius in. 7. lib. tertię decadis. Olympię ludicrũ ea æstate futurũ erat: quod maximo coctu Gręcię celebraret. Cũ autẽ dicit ea æstate non de principio & medio: sed de fine æstatis loquit. Idẽ affirmat Censorinus in libro de die natali capite de añis Romanis. Eodẽ tẽpore incipiũt anni indictionũ Romani imperij: quę indictio tribus lustris hoc est quindecim annis explet. Indictionibus vero initiũ anni est octauo calẽdas Octobris, hoc est die. 24. Septẽbris: & earũ prima origo fuit año tertio ãte Christi ortũ. Anni vero indictionũ põtificis Romani in die natiuitatis dñi sumunt initium, & differunt ab imperialibus tribus tantũmõ mensibus. Propter historias Gręcorũ & aliarũ nationũ necessaria est non solũ indictionũ, sed Olympiadũ cognitio. Dicit. n. Africanus in. 3. anna. lib. Vsq; ad Olympiades nihil exploratũ in historia Gręcorũ inuenitur: sed oĩa cõfusis cõscripta tẽporibus sunt. Post Olympiades vero, qm̃ quadriẽnio diligẽtissime oĩa notabant: nulla penitus cõfusio tẽporũ fit. Hęc ille. Idem etiã affirmat Eusebius in libro de temporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. Cap. 9.

Romani vero numerũ annorũ sumunt ab vrbe condita. Idcirco exordiũ Romanę vrbis nunc describẽdũ est. Tempus quo

Romana vrbs condita est describit̃ ab Eutropio: q̃ ait. Romulus cū inter pastores latrocinareſ decē & octo annos natus, vrbē exiguā in Palatino mōte cōstituit. i. z. calēdas Maias Olympiadis sextę. Idem affirmat Oroſius. Currebat qdē tunc quartus annus sextę Olympiadis. Dionyſius autē Halicarnafeus describit eā cōditā āno primo ſeptimę Olympiadis; & ſimiliter Solinus. Nec tñ Dionyſius, & Solin⁹ plurimū differunt ab Eutropio, & Oroſio: ſed ſimul aliquo mō cōueniunt: q̃a idem primus annus cōditę vrbis ferē dimidius fuit in fine ſextę; & penē dimidius in principio ſeptimę Olympiadis: qm̃ Roma cōdita eſt medio vere die. 20. Aprilis; Olympiadū vero anni incipiunt iuxta autūni æquinoctiū. Itaq; pars anni illius fuit in fine ꝑcedentis Olympiadis & in principio ſubſequētis. Romani vero quos Oroſius & Eutropius imitant̃ ex publica fide annaliū Romanorum incipiunt primum annū conditę vrbis à. 4. anno ſextę Olympiadis. Quod probat̃ ex hoc q̃ imperantibus Romę duobus; Philippis patre v3 & filio anno dñi ducēteſimo quadageſimo octauo, milleſimus annus Romanę vrbis fuit; & tūc, vt ait Pōponius Lętus, eorū anno ſecundo ingenti pōpa, magnoq; ſumptu & apparatu, ſeculares ludi anno v3. milleſimo ab vrbe cōdita. i. z. calendas Maij celebrati ſunt. Ab anno autē. 4. ſextę Olympiadis, vſq; ad annum. 3. Olympiadis 256. cū erat annus ſecūduſ p̃dictorū imperatorū ſunt Olympiades 250. q̃ cōtinēt ānos mille. Et ab vrbe cōdita vſq; ad Chriſti natiuitatē, vt ait Paulus Oroſius, fuerūt anni. 752. quos ſi iunxeris ānis dñi 248. quo tēpore fuit annus milleſimus vrbis; ſimiliter cōficiēs milenarium annoꝝ numerū. Idē cōfirmat̃ ex verbis Cenſorini: q̃ authorem Varronē imitatus ait in libro de die natali capite de annis Romanis. hic annus, ni fallor, cuius velut index & titulus qdā eſt Vlpij & Pōtiani cōſulatus ab Olympiade prima milleſimus eſt & quartuſdecimus ex diebus dūtaxat æſtiuis, q̃bus agon Olympiacus celebratur. A Roma autē cōdita nōgēteſimus nonageſimus primus & qdē ex Palilibus, vnde vrbis anni numerātur. Hęc ille. Si ergo ab annis 1014. ex prima Olympiade collectis minuas ānos vigintitres, hoc eſt Olympiades ſex vno anno minus ante vrbē conditā reſidui erunt āni cōditę vrbis. 991. vt recte cōputat Cenſorinus ab āno. ſ. 4. ſextę Olympiadis. Et ideo potius tenēdū eſt Romā cōditā ꝑꝑe finē ſextę Olympiadis q̃ in Principio ſeptimę: ideo ibi primus annus cōditę vrbis annotādus eſt. Oēs autē alię opiones cōtrarię falſę cēſendę ſūt.

De annorum Domini computatione.

Cap. 10.

IN cōputandis annis dñi, quo ad eorū initiū plures authores inter

se differūt. Quidā. n. sumūt eos ab ipsius incarnatione. quidā à natiuitate: quidā à calēdis Ianuarij octauo die suę natiuitatis: & quidā à passione ac morte. qui oēs modi cōprobari possunt seruata conueniēti supputatione. Sed inter oēs cōueniētissimus modus est, vt sumatur initiū annoꝝ dñi ab eius natiuitate: qm̄ āni vitę humane sumuntur nō à cōceptione, sed à natiuitate. Hūc modū seruat ecclesia Romana. Nā eo tēpore p̄ ecclesiā accipiūt principiū annoꝝ dñi, quo & singulis ānis p̄ eā ānus mutat. Sed p̄ eā fit āni mutatio in natiuitate dñi: idco tūc p̄ eā accipiūt initiū annoꝝ dñi. Quod aut̄ annus dñi mutet̄ in ortu saluatoris patet p̄ consuetudinē Romanę curię & per acta cōcilioꝝ: in q̄bus tūc annus mutat. Sed tñ olim in bullis pōtificialibus nō annotabat̄ annus dñi, sed ānus pōtificis pro tēpore f̄sidentis. At recētiores in bullis tantūmō pōtificialibus inceperūt ānotare annos ab incarnatione: in cęteris vero sequūtur antiquū Romanę curię morē ānos describētes à natiuitate dñi. Dicit enim dñs Paulus ep̄s Forosēpronien̄sis lib. 1. 3. secūde ptis Paulinę suę q̄ f̄sidentē Eugenio. 4. adhortāte Blōdo Forliuicēsi pōtificij collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis pōtificialibus annoꝝ: hęc à Christi incarnatione supputatio scribi primū coepit. Et infra. Sed notarij ānos à natiuitate cōputare cōsueuerūt. Hęc ille. In hoc deceptus est Blōdus imitans Dionysiu Romanū abbatē: q̄ suā supputationē olim fecerat à primo āno incarnationis dñicę in sua tabula. Sed idē Dionysius in ānis dñicę incarnationis errauit, vt dicit Sigebertus in chronica & Rhencrius egregius supputator. Nō est ergo mirū, si Blōdus in cōputationibus ānoꝝ ab incarnatione defecerit, q̄a ducē erroneū secutus est. Causam autē eius erroris ad vitādā p̄plexitatē hic nō ponim⁹, qm̄ alibi eā descripsimus. Quidā vero recte cōputāt ānos ab incarnatione dñi addentes ānis à natiuitate ipsius recte cōputatis p̄ ecclesiam. s. nouē mēses, q̄bus fuit in utero Virginis vt bene cōputāt Pisani: q̄ āno dñi. 1 525. à natiuitate post vigesimāquarta diē Martij sunt in āno ab incarnatione dñi. 1 526. & sic ānotāt in suis l̄ris & codicibus. Sed in hoc errāt Florētini atq; Senēses tēpestate n̄ra, q̄ ānos ab incarnatione postponūt ānis à natiuitate, incipiētes enumerare ānos dñi cōpleto primo āno à cōceptione iam nato Christo p̄ tres mēses. Romani vero ānos dñi à calēdis Ianuarij octauo die à Christi natiuitate incipiūt, cū eo die fit āni principiū in calēdario Cęsar̄is: & cōueniunt cū ecclia romana excepta prima hebdomada natiuitatis eius: quē ēt modū tenēt recētiores Astrologi. Dicit. n. Paulus ep̄s lib. 4. secunde ptis Paulinę suę. Astrologi nostri tēporis q̄ Romanosq; more

annorū supputationē redixerunt ad Ianuariū: & radices motuū statuerūt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Christi, incipiūt primū natiuitatis annū ab octauo die natiuitatis eiusdē: non cōputantes septem illos dies à natali dñi vsq; ad Ianuarium interceptos: quod ex hoc manifeste patet. Nā qui loca planetarū ad horā natiuitatis Christi inuenire volunt: retrocedunt per dies septē à radicibus Planetarū in tabulis annoratis. Et hunc cōputandi modū obseruāt nō solū Astrologi: sed etiam Theologi in christiana religione probati Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachon: & generaliter omnes qui loca planetarū in hora natiuitatis Christi indagauerunt. Hæc ille. Paucissimi autem doctores antiqui vt Hieronymus & Isidorus: & quidā alij, qui antiquitus scribebant annos dñi in ceteris paschalibus, enumerāt annos à passione dñi includentes annū trigessimūtertium suę passionis: ac relinquentes p̄cedentes. 32. annos ante passionē: & ita conueniunt cū ceteris. Nos autē in supputatione nostra imitantes consuetudinē diu approbatā Romanę ecclesię: enumeramus annos à natiuitate dñi. Astronomi vero habent suas tēporū eras: à quibus cōputāt syderū motus iuxta tabulas suas: & licet quāq; in annis non conueniant chronographis quo ad rem gestā: ubi ipsi tamen satisfaciunt dum p̄fixum tempus statuunt: à quo deducunt supputationes suas recto tramite: quia possunt sibi præfigere terminum quo tempore voluerint, dummodo ab eo non diuertant in computandis stellarum motibus.

Libër secundus hebræorum temporum ab Adam ad Christum.

PROLOGVS.

3960

AB orbe cōdito ad Christi natiuitatē iuxta hebraicā veritatem cōputatur anni tria millia nōgenti sexaginta, quę admodū in hoc libro secundo demonstrabimus per Hebræorū tēpora ex diuinis eloquijs per Moysem descriptis: & per Hieronymū ex hebraica veritate in latinam linguā traductis: necnō & ex Philone hebræo: qui inter alia eius opera egregium opusculū edidit, quod breuiariū temporū appellauit: in quo breuibus & absolutis verbis emēdauit oīa tēpora ad suā rectitudinē & integram veritatē à protoplausto Adā vsq; ad suā etatē decrepitā: hoc est vsq; ad euersionē Hierusalem per Vespasianum & Titū. Distinguemus autem hæc tempora per etates, sicut ea etiam ipse partitur.

Ad Adam vsq; ad diluuium (vt Philo hebreus testatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni millesexcenti quin-
 quagintasex. Hic annorum numerus comprobatur diui-
 na scriptura per Moysen Gen. 5. qui studuit per singu-
 los duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicum primo-
 geniti successores, per quos tanq; per capita originum digerebantur
 tempora. qui decem fuerunt ante diluuium. Vt. n. ibidem scribitur.

1	Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta.	130.
2	Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinq;.	105.
3	Enos cum genuit Caynã, erat annorum nonaginta.	90.
4	Caynã cum genuit Malaleel, erat annorum septuaginta.	70.
5	Malaleel cum genuit Iareth, erat annorum sexagintaquinq;.	65.
6	Iareth cū genuit Enoc, erat annorum cētum sexagintaduor;.	162.
7	Enoc cum genuit Mathusalem, erat annorum sexagintaquinq;.	65.
8	Mathusalē cū genuit Lamech, erat annoꝝ cētū octogitaseptē.	187.
9	Lamech cū genuit Noe, erat annorum cētū octogintaduor;.	182.
10	Noe vero tempore diluuij erat annorum sexcentorum.	600.

Ex his confurgit numerus p̄dictus annorum millesexcentorum qn-
 quagintasex. In hac prima ætate sacra eloquia describunt duas ho-
 minum generationes: vnã iustorum, de qua in psal. dicitur. Hęc ē
 generatio quęrentium dñm; alteram iniquorum, de qua Moyses ait
 in cantico Deute. 32. generatio. n. peruersa est & infideles filij. Iusto-
 rum generatio ante diluuium fuit illa, quę descendit ab Adam per fi-
 lium Seth, cuius nūc genealogiam descripsimus: & eius geniti dicū-
 tur filij dei eo q̄ deo per pietatem inhęrebant. Impiorum autem ge-
 neratio fuit quę descendit per Cayn primogenitū ipsius Adam: qui
 terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum suum Abel in-
 nocentem ouium pastorem. Descendentes ex Cayn dicuntur filij ho-
 minum: qui humana & terrena sapientes peccatis inuoluti à deo re-
 cedebant. Ipse Cayn primus edificauit ciuitatē quã vocauit Enoch
 vel Enos ex nomine primogeniti sui: & ex eo geniti adinuenerunt ar-
 tes mechanicas: & creuit in terra ipsorum malitia. Hanc generatio-
 nem prauam sicuti Moyses hebreus descripsit: ita & Berofus Calde-
 us qui ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladē famo-
 sam, qua vniuersus periit orbis, multa p̄terierunt secula, quę à no-
 stris Caldeis fideliter fuerunt seruata. Scribunt illis temporibus circa
 Libanum fuisse Enos urbem maximam gigantum: qui vniuerso orbi

dominabantur ab occasu Solis ad ortum. Hi vastitate corporis aë
 robore cōfiliū inuentis armis oēs opprimebant: libidiniq; inferuientes
 inuenerunt papiliones, & instrumenta musica, & oēs delicias. Man-
 ducabant homines, & procurabant abortus, in eduliūq; pparabant.
 Et cōmiscabantur matribus, filiabus, fororibus, masculis, & brutis:
 & nihil erat sceleris, quod non admitterent, contēptores religionis &
 deorū. hęc Berofus. Quę oīa conueniunt eis, quę dicit Moyfes de ci-
 uitate primo ædificata, de artium industria, & morū malitia filiorū
 Cayn: de quorū nequitia dicitur Gen. 6. Corrupta est terra corā dño
 & repleta est iniquitate. Hęc hominū malitia incepit ab ipso Cayn
 fraticida: & creuit in septima generatione ab Adā, vt scribit Moyfes
 Gen. 4. qm̄ Iahel, Tubal, & Iubalcayn fuerunt sexti à progenitore
 suo Cayn, & septimi ab ipso Adā. Quoꝝ primus inuenit delicias in
 arte pastoralis papiliones & tentoria. Secūdus fistulam, citharam, ly-
 ram, & organum cū voce & modulatione musica. Tertius vero arma
 & omne genus ferri, vt ibidem Moyfes exprimit. Huc vsq; impia se-
 ptima generatio ab Adā excreuit per vniuersum orbē. Sed in hac se-
 ptima impia generatione: quę prius erat separata à iustis homini-
 bus: cœpit iusta posteritas Adæ participare cū impijs in coniugijs
 & vitijs eorū, quia teste Moyse Gen. 6. Filij dei. i. qui deū tanq̄ patrē
 prius imitabantur. s. iusti descendentes à Seth, videntes filias homi-
 num. s. descendentes à Cayn, q̄ essent pulchrę: acceperunt sibi vxor-
 res ex omnibus, quas elegerāt. Quod vero septima etiam generatio-
 ne iustorum ab Adam cœperint ipsi iusti effici participes scelerum
 impiorū argumento est q̄ Enoch iustus septimus ab Adā translatus
 fuit ne malitia immutaret cor eius, vt scribitur Sapi. 4. De horū etiā
 hominum malitia ferē eadem scribit Methodius ep̄us. Demum con-
 sumata est illorum hominum nequitia anno quingentesimo: & mul-
 to magis anno sexcentesimo vitę Noe: quando ad eorū punitionem
 factum est diluuium in vniuersa terra. Quod tamen diluuium antea
 p̄dictum fuerat. Vnde & Berofus narrata malitia hominum sub-
 iungit. Tunc multi p̄dicebant & vaticinabantur, & lapidibus exci-
 debant de ea quę ventura erat orbis perditione. Sed enim illi assueri
 corridebant omnia celestium illos ira atq; vltione perurgente pro
 impietate atq; sceleribus. hęc ille. Vt enim patet Gen. 5. Sanctus p̄-
 pheta Enoch natus ante inundationem terrarū anno trigesimo quar-
 to supra millesimum teste Iuda apostolo cognominato Thadeo in
 sua canonica epistola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum
 diluuij q̄ vltimę conflagrationis: & suum vaticinium authore Io-

Iosepho in primo antiquitatum libro inscripsit duabus columnis altera lapidea altera lateritia. Prænuñciauit etiam diluuium ipse Noe ex diuina reuelatione, licet Berofus, qui hoc mysterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex astris præsciuisse. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum veneratior & prudentior cunctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filijs Samo, Iapeto, Chem: & vxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla. Is timens quam ex astris futuram prospectabat cladem anno septuagesimo octauo ante inundationem, nauim instar archæ coopertam fabricare cœpit. Anno. 78. ab inchoata naui, ex improuiso inunda- 7
 uit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac fontes ab imo ebullientes inundauerunt supra omnes montes: accedentibus atq; impetuosis & supra naturã è cœlo copiosissimis imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis suffocatum excepto Noa cum familia sua quæ naui erepta est. Nam eleuata ab aquis in Gordiei montis vertice quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars esse & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime vtuntur ad expiationem. hæc ille. Sed oritur dubitatio ex verbis Berofsi dicentis ipsum Noe arcam fabricare cœpisse ante inundationem anno. 78. cum Gene. ca. 6. supputet Moyfes annos centumviginti. Dicendum est q̄ de fabricanda arca mandatum accepit Noe à Deo ante inundationem annis centumviginti, vt Moyfes dicit: & tunc ipse Noe erat annorum quadringentorum octoginta. Quadraginta vero & duobus annis præparauit ligna ob immensitatem operis faciendi: & ita anno sequente qui erat septuagesimo octauus ante inundationem cœpit opificium ingentis archæ, vt supputat Berofus: qui nihil nouit de secreto mandato dei ad Noe: sed tantũ sciuit quæ exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno. 78. ab inchoata naui, nõ à mādato dei: ex improuiso inundauit oceanus &c. Quod autem dicit ex improuiso accidisse diluuium non refertur ad Noe & eos qui hoc nouerunt: sed ad densores, qui id non credebant, nec expectabant futurum. Excessit autem aqua in diluuiio omnes altissimos orbis montes quindecim cubitis, vt testatur Moyfes: & delata est omnis caro sub cœlo excepto Noe cum sua familia. Ex quo patet error Talmudistarũ, q̄ cōtra diuinas literas dicunt illud diluuium non attingisse montẽ Syon argumẽto vtentes, quia inuentũ est ibi post diluuiũ semen gigantũ, nõ attendẽtes q̄ Noe & eius filij fuerunt gigantes cum vxoribus: & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigantes, vt ait Berofus. Qui Titanes authore Moyse a dificaue-

tunt urbem Titanum in Aegypto, quam vocat Thanim dempta prima syllaba, vt patet Numeri. i. 3. De hoc diluuiō ex gentilibus non solum scripsit Berofus Caldeus: sed & Hieronymus Aegyptius: qui antiquitatem phœnicam noscitur scripsisse: nec non & Maseas, qui & Nicolaus Damascenus in. 9. 6. historiarum libro vt ait Iosephus in primo antiquitatum: & in libro contra Appionem grammaticū. Ab idenus etiam historicus de hoc diluuiō nonnulla scripsit, vt testatur Eusebius libro. 9. c. 4. de preparatione euangelica.

De Noe & ipsius uxore ac filiis post diluuium.

Cap. 1.

Nrequam secundę etatis annos digeramus: quoniã post diluuiū à Noe & tribus filijs eius Sem, Cham, & Iaphet disseminatum est omne genus hominum super terram: idcirco prius de ipsis dicendum est, vt plenius intelligantur quę scribenda sunt in sequentibus. Primo autem à Noe & ipsius uxore Titha ac filijs eorum genitis post diluuium incipiendum est. Fabrefactor igitur archę nomine proprio dicebatur Noe. i. requies: sed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges videlicet Priscus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priscus. i. Vertūnus vel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pater omnium. De Ogyge dicit Berofus in. 2. antiquitatū. Primū itaq; dixerunt. s. Caldei & Scite Ogygisan Sagā. i. illustrem sacrorū pōtificem Noā Dysir. Hęc ille. De Ogyge igitur & illustri Noa & Dysir. i. ilice vt interpretatur Hieronymus, considerandum est quod ait Petrus Cōmestor Gen. i. 3. ca. & Iosephus in primo antiquitatū habitauit, inquit, Abraham circa Hebron iuxta ilicem, quę vocatur Ogygi: & dicitur, vt aiunt, ciuitas quatuor patriarcharū quia habitauerūt ibi: & sepulti sunt ibidem Adam, Abraham, Isaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & postea fuit patria iustorū etiã & ipsius Noe: quia patria Ogygisan. i. illustris sacer cognomento dictus ē. Vnde omnes illum cognominant priscum Ogygē: vt Xenophon i libro de equiuocis, & Metasthenes: quem pręfuisse prisco diluuiō dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Sub ilice autem manebant iusti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: vt etiam consentit Plinius in. 1. 2. naturalis historię. primo. c. Cognominabatur etiam Ianus vel Oenotrius, quia primus plantauit vineam & vinum reperit. Dicit. n. Berofus in. 3. li. Ob beneficium inuentę vitis & vini dignatus est cognomento Iano, quod Arameis sonat

vitiſer

vitifer & vinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur: & Grace Oenotrius: & Latine vinifer tam interpretatione nominis q̄ inuenti vini munere. Dicitur est & Protheus, idest Vertūnus vel Vadimon: quę tria nomina idem significant. Nam & Samuel Talmudista dicit q̄ apud Arameos idem est vado & apud veteres Aegyptios protho: & apud Latinos verito. Quia ergo antiqui existimabant ipsum conuersum in animam cœli motricem: ideo, vt dicit Berofus in. 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quē solum sit ius vertendū cœlestium & terrestrium cardines: & ideo eum nominabant Vertūnum: vel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Berofus in. 2. lib. Scythę recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorū & minorum patrem: & humanę gentis authorem: & Chaos & semen mundi eo q̄ ab eo omne hominum genus in terris seminatū est. Dicunt vero Tirheam Aretiam, idest terram, in quam semen chaos posuit: & ex qua tanq̄ ex terra cuncti prodierunt. Hęc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Berofus in. 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit colonijs & hominibus oppletus dicendū est. Exsiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, vt par erat, descendit in subiacentem planiciem plenam cadauerum: quam vsq̄ ad hanc ætatem appellant Miriadam, idest euisceratorum hominum. Et inscripsit in lapide in monumentū rem gestam: & vocant in colę locum egressorium Noe. Congressi vero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & foeminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipsi binos partu liberos semper edebant. Neq̄ enim vnq̄ deus vel natura defuit rerum necessitati, quę ad vniuersi orbis spectat opulentiam. Eo pacto breui in immēsum adaucto humano genere, omniq̄ Armenia completa, opus erat eos inde recedere, atq̄ nouas sibi sedes conquirere. Tunc senissimus omniū pater Noa iam antea edoctos Theologiam & sacros ritus: coepit etiam eos erudire humanā sapientiam. Et quidem multa naturalium rerum secreta mādauit literis, quę solis sacerdotibus Scythę Armeni cōmendant. Neq̄ enim fas est illa vlli inspicere aut legere vel docere q̄ solis sacerdotibus: & inter sacerdotes dūtaxat sicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primū Saga nomen fuit inditum, idest sacerdos & sacrificolus & pontifex. Docuit item illos astrorū cursus: & distinxit annū ad cursum Solis: & duodecim menses ad motum Lunę. Qua scientia prædicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurū contingeret. Ob quę illum existimauerunt diuinę naturę esse participet: ac propterea illum Olibama & Arsa, idest Cœlum & Solem cognor

minauerunt: & illi plures ciuitates dedicauerunt. Nā & ad hæc tem-
 pora Scythæ Armeni vrbes habēt Oibama & Arsa Ratha & eiusce-
 modi. Cumq; iuisset ad regendum Kithin, quā nunc Italiam nomi-
 nāt, desiderium suum reliquit Armenis: ac propterea post mortem,
 illum arbitrati sunt in animam coelestium corporum tralatum: & ibi
 diuinos honores impenderunt. & ob id solum hæc duo regna Ar-
 menum quidem, quia ibi cœpit: Italum vero, quia ibi finiuit, & do-
 cuit, & regnauit naturaliumq; atq; diuinorū, quæ eos erudiuit libros
 plenissime illis conscriptos reliquit: illum venerantur simulq; cogno-
 mināt Cœlum, Solem, Chaos, semen mundi, patremq; deorum ma-
 iorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & mysta ve-
 gerabiliaq; & animalia & hominem: Deū pacis, Iustitiæ, sanctimo-
 niæ, expellentem noxia: & custodientem bona. Et ob hoc illū utraq;
 gentes signant in scriptis cursu Solis & motu Lunæ: & scepro dñi
 quo malos & noxios expellebat à cœtu hominum, & castimonia cor-
 poris & sanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis.
 Neq; minus Tirheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, idest terrā
 vocabant: & Hestam, idest ignem post mortem cognominauerunt:
 quia ipsa regina sacrorū fuerat: & puellas docuerat sempiternū ignē
 sacrorum in extinctum seruare. Cæterū Noa anteq̃ discederet ab Ar-
 menia docuit illos simplicem agriculturā magis curans religionem
 & mores q̃ opulentiam & delicias: quæ ad illicita & libidines prouo-
 cant, & cœlestium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium
 inuenit vites atq; plantauit, & vinum conficere docuit. Hæc Bero-
 sus in. 3. Sed & in. 4. adiungit. Multiplicatum est in immensum ge-
 nus humanum: & ad comparandas nouas sedes necessitas compul-
 lebat. Tunc Janus pater adhortatus est homines principes ad quæ-
 rendas nouas sedes, cōmunem cœtū inter homines agendū & edifi-
 cādas vrbes. Designauit itaq; illas tres partes orbis Asiā, Aphricā
 & Europā, vt ante diluuium viderat. Singulis autē his principibus,
 singulas partes, ad quas irēt, partitus: ipse per totū orbem colonias
 se traditurū pollicitus est. hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alij ca-
 tholici authores, Sem præfecit Asiæ: Cham Aegypto & Aphricæ:
 Iaphet Europæ & insulis maris: licet illi qñq; mutauerint locorum
 sedes sicut eis opportunū erat. Ipse vero Noe toti orbi præfuit. Sicut
 autem dicit Berosus in. 2. lib. præter tres primores filios Noa post di-
 luuium gigantes pluresq; filios genuit. Eius autē filij post diluuium
 ab eodem Beroso enumerantur. 30. v3. 17. Titanes dicti à matre Ti-
 thea vxore Noe: &. 13. alii ex eadem vxore, quorum præcipuus fuit

Thuiscon gigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius describuntur vndecim successores posteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuischi à Latinis & Gallis. Sarmatæ autem populi sunt Poloni, Gothi, Russi, Prusiani, & Daci, atq; huiuscemodi. Diodorus vero Siculus in. 4. libro refert ex historia Sythica & Aphricana, Coelū, idest Noe genuisse. 45. filios, quoniam addit vndecim successores posteritatis Thuisconis, quos Noe sibi adoptauerat in filios videlicet Mannū, Ingæon, Isteuon, Herminon, Marsum, Gambriuum, Sueuum, Vādalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui vndecim simul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium fiunt. 44. quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorus Noe plures habuisse vxores: sed deceptus est in pluralitate synonyma. Nam eadem vxor Iani, idest Noe dicebatur Tithea, Terra, & Vesta magna. Quòd autem Noe post diluuium habuerit alios filios etiam ex scriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe post diluuium sacrificium deo: præceptū est ei & filijs eius ab ipso domino dicēte. Crescite multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum est, q̄ Noe neglexerit hoc præceptum: aut q̄ illi tempus defuerit: aut q̄ illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legislatoris Dei expressum: quia Noe vir iustus erat & perfectus, vt Moyses testatur, & vixit post diluuium annis. 350. vt Moyses & Berofus scribunt: & terra penitus desolata etiam ipsa lege naturę obligabatur ad generationis actum. Quòd si Moyses nō omnes posuit, hoc fecit quia ad originem hebræam festinabat: & solum tot ponere voluit, quot linguarū genera septuagintaduo discreuerant. Titanū nomina specialia à Beroso nō ponuntur, sed aliorū tredecim: quorū hæc sunt noīa. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priscus, Thuiscon gigas, Crana, Cranus, Granaus, Araxa prisca, quę genuit Scitam Priscum, à quo Napus & Prutus. Post Araxam, Regina, Padora iunior, Thetys, Oceanus, Tiphæus. Porro Thuiscon tam Beroso q̄ Cornelio Tacito testibus fuit author Germaniæ.

De posteritate Sem. Cap. 3.

Rant autē filij Noe, qui egressi sunt de arca Sem, Chā, & Iaphet, vt dicitur Gene. 9. c. Licet Cham secundus in ordine describatur: tamē fuit duobus cæteris iunior. Nā dicitur Gene. 9. Euigilans autem Noe ex vino cum didi-

eisset quæ fecerat ei filius suus iunior. s. Cham, maledixit Chanaan,
 qui ex eo postea natus est. Sem vero primogenitus & senior fuit. Di-
 citur enim Gene. 10. De Sem quoque nati sunt patres omnium filiorum
 Heber fratre Iaphet maiore: hoc est nati sunt de ipso Sem fratre ma-
 iore ipsius Iaphet, qui fuit medius. Vnde & Berofus in ordinem tem-
 poris eorum nomina ordinate describit, dum nominat ipsum Noa
 cum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem. Quod autem Sem fuerit ma-
 ior ex eo etiam patet, quod erat sacerdos, à quo descendit Abraham. Di-
 cit enim Hiero. in epistola ad Euagrium. Tradunt Hebræi Melchise-
 dech regem Salem, qui protulit panem & vinum (erat autem sacerdos
 dei excelsi) esse Sem primogenitum filium Noe. Simulque & hoc tra-
 dunt quod usque ad sacerdotium Aaron omnes primogeniti ex stirpe Noe,
 cuius series & ordo describitur, fuerint sacerdotes: & ideo victimas
 immolarint: & hæc esse primogenita, quæ Esau fratri suo vendiderit
 Jacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus est Melchisedech,
 quia fuit rex iustus & pacificus. Interpretatur enim rex iustitiæ: & fuit
 rex Salem, id est pacis, ut dicit Apostolus ad Heb. 7. Vnde & cogno-
 mine dictus est iustus à vitæ sanctitate atque pacificus à loco ubi pa-
 cifice dominabatur. De Salem ubi præsidebat dicit Hieronymus in
 supradicta epistola. Salem autem non, ut Iosephus & nostri omnes
 arbitrantur esse Hierusalem nomen ex græco hebræoque compositum:
 quod absurdum esse peregrinæ linguæ mistura demonstrat: sed op-
 pidum iuxta Scithopolim quod usque hodie appellatur Salé: & osten-
 ditur ibi palatium Melchisedech ex magnitudine ruinarum veteris
 operis ostendens magnificentiam: de quo in posteriore quoque parte
 Genesios scriptum est. Venit Iacob in Socho, id est tabernacula, &
 fecit sibi ibi domos atque tectoria & transiit in Salé civitatem regionis
 Sichem, quæ est in terra Chanaan. Considerandum quoque est quod Abra-
 hæ à cæde hostium revertenti, quos persecutus est usque Dan: quæ ho-
 die Paneas appellatur, non de via Hierusalé, sed de oppido metropo-
 leos Sichem in itinere fuerit: de quo in Evangelio quoque legimus. Erat
 autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ
 erant ibi. Nec refert utrum Salé an Salim nominetur, cum vocalibus
 in medio literis perraro utantur Hebræi: & pro voluntate lectorum
 atque varietate regionum eadem verba diuersis sonis atque accentibus pro-
 ferantur. Hæc ab eruditissimis gentis illius didicimus. Huc usque Hie-
 ronymus. Glossa etiam ordinaria super illud Io. 3. Erat autem & Ioan-
 nes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum est iuxta Ior-
 danem situm, ubi olim Melchisedech regnavit. Isidorus tamē in. 5.

ethim. dicit Salem esse Hierusalem, quam ædificauit Melchisedech. Ad huius diuersitatis declarationem dicunt aliqui, q̄ Melchisedech ædificauit duo oppida sacerdotalia pro hostijs pacificis, quæ vocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem sacerdotale erat in xta Iordanem, vbi erant aquæ multæ ad lauandum: quia expiatio per aquas erat de iure gentium sacramentale quid præparans ad baptismum Christi quod est sacramentum. Secundum vero oppidum Salæ sacerdotale erat, vbi nunc est Hierusalem, & prius dicebatur Salem. Sed postq̄ Abraham duxit illic filium suum Isaac ad immolandum, accepit nomen Hierusalem, quæ interpretatur visio pacis. Nam, vt dicitur Gen. 22. Abraham appellauit nomē loci illius, dñs videt vel videtur, iuxta aliam translationē. Vnde vsq; hodie dicitur. In monte dñs videbit vel videbitur. Hæc diximus, quia Melchisedech est ipse Sem: quē Berofus siue ipsius interpres vocat Samū. Describit autē Moyfes Gene. 10. ex ipso Sem viginti quinque duces linguarum. Berofus vero plures, q̄ descripsit ipse Berofus Caldæus tot duces quot regnorum & gentium cōditores. Moyfes vero descripsit eos, quibus fuit lingua diuersa. Propterea dicitur Gen. 10. Isti sunt filij Sem fm cognationes & linguas regionis in gētibus suis. Berofus etiam profert horum nomina alia prolatione. s. Caldeæ, quæ lingue latinæ per interpretem coaptata sunt. Moyfes vero lingua hebraica: quæ tamē in latinis nostris codicibus vt plurimum corrupta sunt: quæ emendata hic ponimus. Filij Sem: Elam, Assur, Arphaxat, Lud, Aram. A Beroso autē vel ab interprete Elam dicitur Elameus. Assur, Assyrius: Arphaxat, Arphaxeus: Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Sequitur Moyfes. At vero Arphaxat genuit Sale: de quo ortus est Heber. Ipsi Heber nati sunt duo filij. s. Phalech: & Ictam. Berofus eadem nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyfes. Ictam genuit Almodat, Asarmauet, Salep, Iadar, Adurā, Azal, Dicla, Obal, Abimael, Soba, Epir, Obula, Iobab. A Beroso vero pro Almodat ponitur Dalmadam: pro Asarmauet, Sarmates: pro Salep, Saladeus: pro Iadar, Iader: pro Adurā Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Diclas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes: pro Soba Saus: pro Epir Epirus: pro Obula Obulas: pro Iobab Thiobū. Sequitur Moyfes. Filij autē Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Beroso ponitur pro hus Aufon: pro VI Vol siue VI, similiter: pro Geter Getul: pro Mes Mesa: & alius additur à Beroso. s. Alan. Adiungitur etiam ab eo posteritas Mese filij Aramei: quē dicit genuisse quinque duces videlicet Getum, Dacum Bannonem, Brigum, & Thinum.

Iaphet à patre suo Noe benedictionē accepit, vt Geñ. 9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet: & habitet in tabernaculis Sem. Quod exponens Hiero. in lib. Hebraicarū qōnum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium nascitur. Quia igitur lata est multitudo credentium à latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomē accepit. Quod autem ait: & habitet in tabernaculis Sem, de nobis prophetatur, qui in eruditione & sciētia scripturarum eiecto Israele versamur. hæc ille. Duces ex Iaphet describūtur à Moyse. 1. 4. hoc est septem eius filij & nepotes etiā septē, ex quibus dilatatus est in Asia in tabernaculis Sem: & in Europa in locis proprijs. Vnde dicit Hieron. ibidem. De Iaphet filio Noe nati sunt septem filij qui possederūt terram in Asia ab Amono & Tauro Syriae Celes & Cilicie montibus vsq; ad fluuium Tanai. In Europa vero vsq; ad Gadira noīa locis & gentibus relinquentes: ē quibus postea immutata sunt plurima: cetera permanent, vt fuerunt. Filij ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Mosoch, & Thyras. Sunt autē Gomer Galatę: Magog Scythę, Madai Medi: Iauan Ionnes qui & Græci, vnde & mare Ionicū. Tubal Iberi qui & Hispani: à quibus Celtiberi: Mosoch Cappadoces, vnde & vrbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porro. 70. interpretes Captorum Cappadoces arbitrātur: Thyras Thraces: quorū non satis imutatū est vocabulū. Hæc itaq; gentes de stirpe Iaphet ad aquilonis partē habitant. Hæc Hieronymus. Septem etiam ponūtur nepotes Iaphet, videlicet tres filij Gomer. s. Ascanes, Riphath, Togonna, & quatuor filij Iauan. s. Helisa, Tharsis, Kithin & Dodonim. Hieronymus autē ibidē dicit. Ascanes Græci Rheginos vocāt: Riphath Paphlagonas: Togonna Phrygas: Helisa de Iauan, hoc est de Ionibus, idest Græcis nascūtur Helisei qui vocant̄ Aeolides: Vnde & quinq; lingua Græciæ Aeolis appellat̄. Tharsis Iosephus Cilicia arbitrat̄: vnde & metropolis eorū ciuitas Tharsis appellat̄ Paulo apl'o gloriosa. Cethim Cithij: à quibus hodie quoq; vrbs Cypri Titium noīatur. Dodonim Rodij. Ita enim. 70. interpretes trāstulerunt. Ab his diuise sunt insule nationū in terris suis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Siniij Capitonis & Græcū Flegonta: ceterosq; eruditissimos viros: & videmus penē oēs insulas & totius orbis littora, terrasq; mari vicinas Græcis accolis occupatas: qui, vt supra diximus, ab Amono & Tauro montibus oīa maritima loca vsq; ad Oceanū possedere Eritanicū. Hęc Hiero. Ex his tollitur admiratio eorū, qui nesciunt à quo

filio Noe descēderunt hoīes remotissimi ab habitationibus nostris: qui tempestate nostra in insulis nobis oppositis reperti sunt à Rege Hispaniæ & à Rege Portugalliæ. Qui utiq; progeniti sunt à descendētib; ex Iaphet: à quibus, vt dicit Moyses, diuisæ sunt insulæ gētiū: vel etiam ab alijs in eas partes nauigantibus. Illi ergo sunt nobis Antipodes habitātes in hemisphærio opposito habitationi nostræ: vt patet experētia eorum, qui illuc missi sunt à p̄dictis regibus: quorum nōnulli incolumes reuersi, id testificati sunt & verbis & scriptis, ita vt sit mō notissimū hoc apud oēs atq; certissimū: quod erat dubiū tēpore Augustini, qui negauit Antipodes, vt patet in. 1. 6. de ci. d. c. 9. & similiter Lactātius Firmianus: putabantq; hoc tanq; fabulosum ab antiquis authoribus descriptū: quod tñ verū est & nō fictū, vt iam diximus experientia cōprobatum esse. Hic Iaphet, ex quo isti descenderunt, vocatus est Atlas Maurus à Diodoro Siculo in. 4. lib. eo q; in Mauritania obierit. Berofus autē vocat eū Iaperū: cuius ponit octo filios: quorū vnus intermittitur à Moysē. s. Samotes, qui & Dis, quia nō habuit linguā distinctā. Hæc noīa, vt superius patet, à Moysē describuntur lingua hebraica: & à Beroso more Caldæo: vel ab eius interprete s̄m linguā Latinā: & idēo in aliq; literis differūt. Pro Gomer à Beroso ponit Comerus Gallus: p̄ Magog Magogus. Hic primus Cæsiriā coluit: vbi à suo noīe urbē vocauit Magogibi, id est patria Magog: de qua Plinius in. 5. natu. histo. ca. 24. inquit. Cæsiria habet Bambicē, quæ alio noīe Hierapolis dicitur: Sed à Syris Magogibi prodigiosa. Ad hanc urbē loquit̄ Ezech. p̄ph. c. 38. & 39. Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Mosoch & Tubal. Pro Madai à Beroso ponitur Medus: pro Iauō Ion: pro Tubal Iubal, vel similiter Tubal: pro Mosoch Moschus Tyras nō mutat: pro Aschanez filio Gomer ponit Ascanius: pro Riphat Ripheus: pro Togorma Tagaforma: Helisa filius Iauan eodē noīe scribit̄ Helisa filius Ion: pro Tharsis Tharsus: pro Dodonim Dodoneus: pro Cethim kitim; qui & Italus cognomento Atalaus siue Atlas. Ab isto kitim Atlante affirmat Berofus Italiā dictam esse kitim. Et idēcirco dicendū est, q; vitio scriptorū Gene. 10. scribitur Cethim cū iuxta linguā hebraicam ibi scriptū sit kitim, à quo dicta est Italia: quia kitim est Atlas Italus socer Choriti & pater Electæ: & fuit nepos Iaphet, qui dictus est primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Hesperii regis Hispaniæ: quem teste Igitino & Beroso ab Hispania pepulit in Italiam: & non fuit Atlas Græcus Atlas ergo Italus kitim, vt ait Fabius Pictor, in Auentino.

colle confedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulū condidit: & Hespero fratre rebus humanis exempto ipse Italus accē pro imperio prouincię eum Italiam dixit. Differunt autem Cethim & kitim. Nam Cethim est vrbs Macedoniae adhuc dicta terra Cethim: de qua. 1. Mach. 1. dicitur. Alexander Philippi Macedo, qui primus regnavit in Græcia egressus de terra Cethim: percussit Darium regem Persarum & Medorum. kithim autē, vt dictum est, Italia est à kitim Italo dicta. De ipsa Italia prius dicta kitim scribitur Numeri. 24. & Hesa. 23. & vlti. c. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendosi impressi habeāt Cethim pro kithim. In his locis. 70. interpretes kithin interpretantur Italiam. Hieronymus vero quandoq; interpretatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in sua lingua relinquit: vt est illud Hiere. 2. Tranſite ad insulas kithim, & videre si mutauit gens deos suos: Populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita trāstulerunt: Ite ad insulam Italiam, quia gens non mutauit deos suos. Appellat autem Hieremias Italiam insulam, quia, vt videmus, & T. Liuius in. 5. ab vrbe condita dicit. Italia instar insule cingitur supero & infero mari. Non mutauit autem deos suos. s. in Ethruria tantū: quia teste Mirſilo & Dionysio Halicarnaseo, soli Ethrusci nō mutauerunt deos suos vetustissimos. Subiūgit etiā Bero. posteritatē Samotis: quā omittit Moyses: & dicit. Samores cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarron: cuius filius Namnes: cuius filius Driudes: cuius filius Bardus: cuius fili? Lōgo: cuius fili? Bardus iunior: cuius fili? Celtes.

De progenitis ex Cham.

Cap. 5.

Cham iunior filius Noe, qui à Beroso dicitur Chem cognomento Cameſes fuit pessimus homo: qui & patrem suum derisit, vt patet Gene. 9. vbi dicitur. Cœpitq; Noe vir agricola exercere terram, & plantauit vineam: bibēsq; vinum inebriatus est: & nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chanaam verenda. s. patris sui esse nudata: nuntiauit duobus fratribus suis foras. Propterea recepit maledictionem à patre. Berosus etiam in. 3. lib. antiquitatū ipsum Chem vitiosum ostendit dicens. Primus omnium Noa inuenit vites atq; plantauit: & vinum conficere docuit: cuius vim inexpertus ex vapore ebrius effectus, minus pudice in terram cecidit. Erat autem illi filius ex tribus primis adolescentior Chem: qui semper magicę ac ve-

neficæ studens Zoroastris nomé cōsecutus est. Is patrem Noã odio habebat; quia alios vltimo genitos ardentius amabat: se vero despicere videbat. Potissime vero idem insensus erat patri ob vitia. Et infra: eius vitam vitiosam ita describit. At vero Chē cum publice corrumperet mortale genus asserens & re ipsa exequens congregiendū esse, vt ante inundationem cum matribus, sororibus, filiabus, masculis, brutis, & quo vis alio genere: ob hoc eiecetus à Iano pijsissimo & casti monia atque pudicitia refertissimo, sortitus est cognomentum Chem esenua, idest Chem infamis & impudicus, incubus propagator. Est enim Esen apud Scythas Arameos infamis & impudicus: enua vero: tum impudicus: tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis secuti fuerunt Aegyptij: qui sibi illum suum Saturnū inter deos adoloscensiorē fecerunt: & ciuitatem illi posuerunt dictā Chemmin: à qua ad hāc etatē omnes ciues illius appellamus Chēmenitas. Verū posteri hoc vitiosum dogma neglexerūt retēto quod fuit primi moris, vt inter fratres & sorores coniugiū iniri posset. Hęc Berofus. Ex dictis patet Cham dictum esse Camesem, Zoroastrē, & Saturnum. Moyses autem Gene. 10. ponit ex ipso Cam progenitos vnum & triginta duces linguarū: Berofus vero plures describit ratione iam dicta. Ponit ergo Moyses quatuor filios Cam dicens. Filij Cam, Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A' Beroso vero ponuntur quinque mutatione facta in nomine, vel in aliqua literarum nominis. Nam pro Cus à Beroso ponitur Cur: pro Mezraim Osiris: pro Phut Pheton qui & Pheriton: pro Canaā Cana cognomine Fenix: & subiungitur à Beroso Ochus: qui à Moysse intermittitur. Describuntur inde à Moysse filij Chus, Saba, Euila, & Sabata, & Regma, & Sabataca, & Nemroth: qui postea edificauit turrim Babel. A' Beroso vero pro Saba ponitur Arabs: alij vero sic ab eo nominantur. Saubecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beliprisci. A' Moysse duo filij Regma ponuntur. s. Saba & Dadan: quorū non meminit Berofus. De filijs Mezraim à Moysse dicitur. At vero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Neptuin, & Phetrusim, & Celliam. A' Beroso vero dicuntur filij Osiridis: à quo pro Ludim ponitur Lidus priscus: pro Anamin Anameon siue Meon: pro Laabim Libyus cognomine Hercoles: pro Neptuin Neptūnus, pater Lestrigonis: pro Phetrusim Petreus à quo Palestini: pro Celluim Callesus, à quo Syri, & Capadoces. Quibus additur vnus à Beroso. s. Orus. Posteritas Cane siue Phoenicis in paucis à Beroso describitur. Nā à Cana Phoenice ab eo ponitur Sydon, Arcadius,

Aemathius, & Synius. Moyses vero plures enumerat, quia illi impleuerunt Phoenicę partem: quam occupaturi erant Hebræi: quam ipsi vocāt terram Chanaam. Dicit enim Moyses. Chanaam autem genuit Sydonem primogenitum suum, Ertheum, Iebuseum, Amorreū, Gergeseum, Eueum, Aracheum, Cyneum, Aradium, Samaritem & Amatheum: & per hos disseminati sunt populi Cananęorum. Amatheus est Aemathius apud Berosum: Aradius est Arcadius: & Cyneus est Sinius. A Moysse intermittuntur filij Phut, idest Phaetontis, quos ponit Berosus dicens. Pheriton siue Phaeton, à quo Lyguri, à quo Cydmus, à quo Eridanus, à quo Ventus, à quo Venetus, à quo Thila. Describit etiā Berosus. 57. duces ex Hercule Libyo: qui ortus est ex Osiride, & inter hos duces ponitur Atho genitus ex Hercule & ex Omphale: cuius filius ponitur Tussus siue Tuscus, à quo Altheus, à quo Blascon, à quo Dardanus, Ericthonius, Tros, Ilus, Laumedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerunt duo. s. Saba Thurifer: & Sabatius Saga: quorum posteritates ponit Berosus dicens. Saba Thurifer posteros sex dedit: qui sunt Gogus pater Gangis & Indi: Triton, à quo Amon, à quo Dionysius Libycus, & Hiarba: à quo Deabus cognomine Gera, à quo Lomnimi, qui & Geryones. De posteritate vero Sabatij Sage dicit. Sabatius Saga genuit hos Curetes, qui sunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Curitis pater Antini, Antinus, à quo Aruntius, à quo Ferentius.

Secunda ætas à diluuiò ad Abraham.

Cap. 6.

Noe igitur genuit Sem primogenitū suum. De Sem quoque vt dicitur Gene. 10. nati sunt patres omnium filiorū Heber: à quo dicti sunt Hebræi, vt etiam Hieronymus affirmat. Quoniam ergo de Sem nati sunt Hebræi per ipsum Heber: ideo ex hac generatione Sem, sumitur annorum nuumerus à diluuiò vsq; ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum. A diluuiò ad Abraham fluxerūt anni duo & nonaginta supra
 29 2 ducentos. hoc autem ostenditur ex Moysse Gen. 11. vbi dicitur. Hę sunt generationes Sem. Erat Sem centum annorum, quādo genuit Arphaxat biennio post diluuium &c. Et sic ibi textitur ordo nouem generationum in annis eorum videlicet.

1	Natus est ex Sem Arphaxat post diluuium anno secundo.	2.
2	Arphaxat, cum genuit Sale, erat annorum. 35,	35.
3	Sale, cum genuit Heber, erat annorum triginta.	30.

- 4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum. 34. 34.
 5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum. 30. 30.
 6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum. 32. 32.
 Vitio scriptorum in latinis biblijs impressis male scribitur eū fuisse
 35. annorum frustra superadditis annis tribus.
 7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum. 30. 30.
 8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum. 29. 29.
 9 Thare, cum genuit Abraham, erat annorum. 70. 70.
 Colliguntur ergo à diluuiio ad Abraham anni. 292. 292.
 Tempore igitur Abrahæ viuebat adhuc Noe: q̄a, vt dicit Gen. c. 9.
 350 Vixit Noe post diluuium trecentisquingenta annis. Ex quo patet
 38 q̄ quando Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta &
 octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuita-
 tem Abrahæ, confurget numerus annorum. 350. quos vixit Noe
 post diluuium. Multo magis tempore Abrahæ viuebat Sem, qui di-
 ctus est Melchisedech, vt supra dictū est, cum dicatur Gen. i i. Vi-
 500 xit Sem postquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & super vi-
 35 xit Sem ipsi Abrahæ annos tringentaquinque. A natiuitate enim Sem
 390 vsq̄ ad ortum Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem
 98 ipse esset tempore diluuij annorum nonaginta & octo. Nam biennio
 100 post diluuium erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à di-
 292 luuiio ad natiuitatem Abrahæ fuerunt anni ducenti nonaginta duo.
 175 Abraham autem vixit annos centum septuagintaquinque: qui iuncti
 390 prædictis annis trecentis nonaginta fiunt quingenti sexagintaquinque:
 465 & tot annorū erat Sem, quādo mortuus est Abraham. Cumq̄ Sem
 600 vixisset annos sexcentos, patet eum superuixisse Abrahæ annis tri-
 35 gintaquinque, vt etiam computat Hieronymus in ep̄la ad Euagriū.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moysi.

Cap. 7.

Abraham pater multarum gentium filius Thare de stirpe
 Sem fuit natione Caldæus natus in ciuitate Hur Caldæo-
 rum. Nam prouincia Semnaar Caldæa est pars prouin-
 ciæ Babylonis: quam Græci & Latini vocant Mesopota-
 miam: Hebræi vero Aram fluuiorū, quia iacet media inter Tygrin
 292 & Eufratem. In ea regione natus est Abraham ducentesimo nonage-
 simo secūdo anno post diluuiū, vt superius dictū est: anno vs. 43. Ni-
 ni regis Assyriorū ferè definēte. Ortus est autē in ciuitate Hur Choa
 .i. Caldæa, quā. n. Latini & Græci dicūt Hur Caldæorū: eādē Ara-

mei Hur Coa nominant; & Hebræi Hus Casdi. Vnde Ptolemæus in Geographia vocat eam Hur Coa; & Moyſes Hur Caldæorum dicens Gen. 11. Thare genuit Abraham & Aram. Mortuusq; eſt Arā ante Thare patrem ſuum in terra natiuitatis ſue in Hur Caldæorū. Tulit itaq; Thare Abraham filium ſuum & Loth & Sarai, & eduxit eos de Hur Caldæorum, ideſt de terra natiuitatis eius. Qui autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & ſine certo authore & ratione affirmant Abraham fuiſſe proiectum in ignem: hi profecto ſcripturæ ſacræ non cōueniunt, quia vocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipſius Abrahæ vita late deſcribitur à Moyſe: cui quosdam ex Etnicis hiſtoricos atteſtari Iosephus his verbis ait in primo antiquitatum libro ca. 15. Meminit patris noſtri Abraham Berofus non quidem nominans enim, ſed ita dicens. Poſt diluuium decima generatione apud Caldæos fuit qdā vir iuſtus magnus, in cœleſtibus rebus expertus. Echatheus autē vltra memoriam eius plus aliquid fecit. Librū enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus vero Damascenus in. 4. hiſtoric ait. Abraham regnauit in Damasco veniens aduena cū exercitu de terra que ſuper Babylonem dicitur Caldæorum. Igitur poſt non multum tempus exurgens etiā de hac regione cū populo ſuo terrā, quæ tunc Chananeā, nunc vero Iudæa dicitur, habitauit. Abrahā nunc vſq; in Damascena ciuitate nomen habetur in gloria: & vicus oſtenditur qui ab eo habitatio dicitur Abrahā. Fame vero poſteris tēporibus apprehēdere Cananeā: Abrahā ad Aegyptios proficiſciē. Eratq; ibi in admiratione cunctorū tanq̄ vir ſapiens atq; paratus nō ſolum ad intelligendū, ſed ad ſariſficiendū, & ad loquēdū quecūq; docere niteretur. Atithmeticā eis quoq; contulit: & que de Aſtologia ſunt ipſe quoq; contradidit. Nā ante aduentum Abraham in Aegyptum hæc Aegyptij penitus ignorabāt. A Caldæis enim hæc plantata noſcuntur in Aegypto: Vnde etiā perueniſſe noſcuntur ad Græcos. Hęc Iosephus. Eusebius quoq; in lib. 9. c. 4. de præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander autē hiſtoricus, qui multarū rerū peritiā habuit, in volumine de Iudaica hiſtoria Eupolemon ait hæc de Iudæis ſcripſiſſe. Ciuitas, inquit, Babylon ab iis condita primum fuerat, qui à diluuiō euaserunt, quos omnes gigantes fuiſſe conſtat ſparſos per vniuerſam terram poſtquam turris, quam edificabant, diuinitus concuſſa decidit. Decima vero generatione in Camirine Babylonæ vrbe, quam alij Hurien dicunt (quod nomen latine Caldæopolim ſignificat) natus.

est Abraham: qui sapientia omnibus excelluit: à quo Astrologia fuit apud Caldeos inuenta. Is iustitia pietateq; sua sic Deo gratus fuit, vt diuino præcepto in Phœnicem venerit, ibiq; habitauerit: & rationem Solaris motus atq; Lunarisi aliaq; Astrologica Phœnicēs docuerit. Vnde Phœnicum Regi gratissimus fuit. Et post pauca subiūgit. Annonæ autem caritate oppressus in Aegyptū migravit: & habitauit in Heliopoli cum sacerdotibus, à quo Astrologiā ipsi sacerdotes didicerunt. qui tamen nō inuenisse, sed ab Enoch per successionē sibi traditam fatebatur. Et subiungens ait. Græci autem Atlantē aiunt Astrologiā inuenisse. Sed Atlantē & Enoch eundē asserit fuisse. Porro Enoch, inquit, genuit Mathusalem: qui ab angelis Dei multa cognouit, & ceteros docuit. Arthapanus vero historicus Hermuit Iudeos dicit appellatos fuisse, & Hebræos ab Abraamo dictos: quem ait ad Pharetatē Aegyptiorū regem migrasse: & astrologiā illi tradidisse: ac post viginti annos in loca Syriæ rursus rediisse. Melo autem in libris, quos aduersus Iudeos conscripsit, asserit Abrahami sapientissimum fuisse, duasq; vxores duxisse: alterā Aegyptiam ancillam, alteram indigenā coniugem. Hęc ex Eusebio. Ab ipso autē Abrahamā vsq; ad legem datā Moysi fuerunt anni quingenti quinq;. Dicit enim Philo in Breviario temporū. Ab Abraham ad Moysen fluxerunt anni quinq; & viginti & quadringenti. A Moysē ad exitū de Aegypto & inchoatum templum ligneum anni octoginta: ex quibus resultāt anni quingenti quinq;. Hic autem numerus annorum ex diuinis scripturis ita comprobatur.

505
425
80
505

Abraham, cū genuit Isaac, erat annorū centū ex Geñ. 21.	100.
Isaac, cū genuit Esau & Jacob, annorū sexaginta Geñ. 25.	60.
Jacob, cum genuit Ioseph, annorū nonaginta & vnus ex Eusebio & ex Geñ. 37. 41. & 47.	91.
Ioseph autem vixit annos centū & decem ex Geñ. 50.	110.
Et secuta est inde seruitus in Aegypto annis sexagintaquatuor.	64
Deinde natus est Moyses, qui stetit corā Pharaone, & eduxit populū de Aegypto atq; accepit à Deo legem cum esset annorum octoginta, vt patet Exodi. 7.	80.
Ex his confurgunt anni simul quingenti quinq;.	505.
Qui computatur ab Abraham ad legem datam Moysi. A quibus si subtrahas ætatis Abrahamæ annos septuagintaquinq;, quando ipse accepit repromissionē à Deo: & egressus est de terra sua: ac cepit peregrinari, cū dicatur Geñ. 12. Septuagintaquinq; annorū erat Abraham, cum egrederetur de Aram: vt cōsequens erit, vt anno trige-	430

simo & quadringentesimo post repromissionem data sit lex Mosai-
 ca. Et hoc est, quod Apostolus ad Gal. 3. dicit. Abrahæ dictæ sunt
 repromissiones & semini eius, qui est Christus. Quæ vero post qua-
 dringentos & triginta annos facta est lex: nõ irritat & euacuat repro-
 missionem &c. Eundem annorum numerũ Moyse exponit Exo. 12.
 dicens. Habitatio filiorum Israel, qua habitauerũt in Aegypto: sub
 audi ab eo tempore, quo Abraham primo descendit in Aegyptum
 cum esset annorum. 75. fuit annorum quadringentorum triginta.
 Sed à tempore, quo Iacob cum familia sua ingressus est Aegyptum
 cum tunc esset annorum centum triginta, vt scribitur Gene. 47. &
 tunc Ioseph esset annorum trigintanouẽ, quoniam anno patris no-
 nagesimo genitus fuerat: cõsequens est q̃ filij Israel habitauerint in
 152 Aegypto annis ducentisquindecim iuxta prædictam annorũ com-
 putationem. Sed Apostolus & Moyse nõ de hac, sed de prima locu-
 ti sunt. De Moyse aliqua scribit Strabo lib. 16. in dimidio eiusdem
 libri. Ibi ea legere poteris.

Quarta ætas à tabernaculo & lege data ad inchoatũ tẽplũ salomonis. Cap. 8.

Numerus annorum à lege data Moyse quando factum est
 tabernaculũ fœderis: ad inchoatũ Salomonis templum
 describitur à Philone in breuiario temporũ, vbi dicitur.
 Ab exitu de Aegypto & inchoato templo ligneo ad in-
 choatum lapideũ anno. 4. regni Salomonis: & executioni mandatũ
 480 decretum Dauid de successoribus regni anni colliguntur octoginta
 & quadringenti. hęc ille. Idem numerus annorũ describitur. 3. Reg.
 6. vbi dicitur. Factum est ergo quadringentesimo & octogesimo an-
 no egressionis filiorum Israel de terra Aegypti in anno quarto regni
 Salomonis super Israel ædificare cœpit domum dño. Hęc annorum
 summa digeritur ab ipso Moyse vsq; ad Salomonem non per capita
 originum: sed per ipsos duces Hebræos. quorum primus fuit Moy-
 ses, qui octogesimo anno ætatis suę eduxit populum de Aegypto, vt
 dicitur Exo. c. 7. & 40. annis præfuit in deserto, vt patet Deuter. 29.
 Vixit autem Moyse annis centũviginti, vt scribit in calce Deutero-
 nomij. Digerunt ergo dicti anni. 480. p̃ duces hoc mō fm̃ Hebræos.

Moyse præfuit annis quadraginta Deut. 29.	40.
Iosue annis decem & septem ex conuenienti computatione.	17.
Othoniel annis quadraginta Iudicum. 3.	40.
Aioth annis octoginta Iudicum. 3.	80.
Delbora & Barach annis quadraginta Iudicum. 5.	40.

Gedeon annis quadraginta Iudicum. 8.	40.
Abimelech filius eius annis tribus Iudicum. 9.	3.
Thola annis viginti tribus Iudicum. 10.	23.
Jahir annis vigintiduos Iudicum. 10.	22.
Iepte annis sex Iudicum. 12.	6.
Abessan annis septem Iudicum. 12.	7.
Ahialon annis decem Iudicum. 12.	10.
Abdon annis octo Iudicum. 12.	8.
Samson annis viginti Iudicum. 16.	20.
Hely annis quadraginta. 1. Reg. 4.	40.
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum. 13.	40.
David Rex annis quadraginta. 3. Reg. 2.	40.
Salomon rex inchoauit templū anno. 4. regni sui. 3. Reg. 6.	4.
Ex oibus his cōsurgit numerus annorū q̄dringētorū octoginta. 480.	
Regnauit autē Salomon ānis. 40. vt patet. 3. Reg. 11. & regni eius quartus annus fuit quadringētesimus octogēsimus ab egressu filiorū Israel de Aegypto, vt iam supputauimus iuxta hebraicā veritatē. In codicibus insuper latinis s̄m Hebrēos in libro Iudicū. 12. ca. ponitur inter Abessan & Abdon intermedius iudex. s. Ahialon: q̄ in græcis voluminibus intermittitur. Hinc est q̄ Eusebius, quia secutus est codices græcos iuxta. 70. interpretes, qui non ponunt ipsum Ahialon: prætermisso eodē coactus fuit addere annos decē ipsi Iosue dicēs eum præfuisse annis. 27. Si vero interponatur prædictus Ahialon, sicut vere interponendus est, quoniam ipse iudicauit Israel decem annis, vt patet Iudicum. 12. remouēdi quidem sunt decem anni à Iosue ex. 27. quos ei attribuit Eusebius: & remanent ei anni decem & septem, vt nos annotauimus. Nō enim ponuntur in scriptura sacra anni determinati, quibus idem Iosue præfuit hebræis: sed ex conuenienti computatione tot anni prædicti comprobantur ei.	

Quinta ætas à Salomonis templo inchoato ad eius desolationem. Cap. 9.

Salomonis tēplo inchoato vsq; ad eius desolationē fluxerunt anni quadringēti quadraginta, vt cōputat Philo in Breuiario temporum dicens. A quarto anno Salomonis vsq; ad finem posteritatis eius & primū successorē Ahiasarim cognomine Ioas supputantur anni octo & triginta supra centum. A Ioas vero vsq; ad spōtaneā trāsmigrationē Ioakin anni sunt ducētinonaginta & vnus cōnummeratis decē annis, quibus regnauit Amon captiuo patre Her, qui & Manasses. Porro à transmigratione

440

248

291

11

LIBER SECVNDVS

- ad defolationem anni sunt vndecim. hæc ille. Si ergo simul prædicti
440 æti anni colligantur, resultant anni quadringentiquadraginta. Hic
 autem annorum numerus cõprobat per tẽpora regũ Iuda, quibus
1 regnauerunt ex. 3. & 4. libro Regum & 2. Paral. hoc modo.
2 David Rex postq̃ regnauit añis. 40. & inde q̃tuor añis filius eius v3.
3 Salomon à. 4. anno deinceps regnauit annis triginta sex. 36.
4 Roboam annis decem & septem. 3. Reg. 14. 17.
5 Abias annis tribus. 3. Reg. 15. 3.
6 Afa annis quadraginta & vno. 3. Reg. 15. 41.
7 Iosaphat annis viginti quinque. 3. Reg. 22. 25.
8 Ioram annis octo. 4. Reg. 8. 8.
9 Ochozias anno vno. 2. Paral. 22. & 4. Reg. 8. 1.
10 Athalia annis septem. 4. Reg. 11. 7.
11 Ioas annis quadraginta. 4. Reg. 12. 40.
12 Amasias annis viginouem. 4. Reg. 14. 29.
13 Azarias, & Ozias annis quinquagintaduobus. 4. Reg. 15. 52.
14 Ioathan annis sexdecim. 4. Reg. 15. 16.
15 Achaz annis sexdecim. 4. Reg. 16. 16.
16 Ezechias annis viginouem. 4. Reg. 18. 29.
17 Manasses annis quinquaginta quinque. 4. Reg. 21. 55.
18 Amon cõnumeratis annis. 10. absente patre an. 12. 4. Re. 21. 12.
19 Iosias annis triginta & vno. 4. Reg. 22. 31.
20 Ioachaz mensibus tribus. 4. Reg. 23.
21 Ioachim prius dictus Heliachim annis vndecim. 4. Reg. 23. 11.
 Ioachim, qui & Helih, Neri, vel Iconias mẽsibus. 3. & quarto men-
 se vltro in Babyloniam transmigravit anno. 8. Nabuchodonosor,
22 vt patet. 4. Reg. 24. pro quo:
 sedechias regnauit annis vndecim. 4. Reg. 24. 11.
 Et tunc facta est defolatio templi anno. 19. regni Nabuchodonosor
 vt scribitur Hierem. 52. & 4. Reg. 25.
 Ex quibus oĩbus colliguntur anni quadringentiq̃draginta. 440.
 Annos autem illos decem, quos. 70. interpretes & Philo annumerat
 ipsi Amon absente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipsi Afa: ex eo
 q̃. 2. Paral. 16. dicitur. Anno. 36. regni Afa ascẽdit Baasa rex Israel
 in Iudam: quod verum esse non posset, nisi eidem Afa prædicti decẽ
 anni adderentur. Sed mendosus est textus. 2. Para. 16. quoniam vbĩ
 scribitur anno. 36. scribi debet anno. 26. Quod probatur ex hoc q̃
 3. Reg. 15. dicitur. Anno. 3. Afa regis Iuda regnauit Baasa filius
 Ahie super omnẽ Israel in Tera viginti quatuor annis. Si ergo Baa-
 sa regnauit

sa regnavit. 24. annis, & incepit regnare anno. 3. regis Afa hoc est completo secundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad annum. 36. regni Afa: sed ad. 26. quo etiam anno obiit, vt dicitur 3. Reg. 16. vbi sic scribitur. Anno. 26. Afa regis Iuda regnavit Hela filius Baafa. Insuper ibidem scribitur. Anno trigefimo primo Afa regis Iuda regnavit Amri super Israel. 12. annis. Ergo anno. 36. regni Afa regnabat Amri rex Israel, & decem annis antea obierat Baafa. & ideo textus. 2. Paral. 16. mendosus comprobatur. Potius ergo adhaerendum est sententię septuaginta interpretum & Philonis: quã etiam sequitur Eusebius: & nos eandem sententiã imitamur. Ex prædictis regibus descendentibus ex David natus est postea Christus, qui factus est ex semine David fm carnem, vt dicitur Ro. 1. ca. quia idem Christus descendit fm carnem ab ipso David non quidem per lineam Salomonis: vt multi falso putauerunt: quoniam eiusdẽ Salomonis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, vt pater. 2. Para. 22. & hoc fuit propter peccata eius. Vnde dicit beata Birgitta de Suetia lib. 3. ca. 19. suarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica data & promissa sunt: excessit à bonitate: & non est completa in eo promissio propter ingritudinẽ eius. hæc illa. Sed ipse Christus processit ex David per lineam Nathan filij sui naturalis germani Salomonis. Nam vt dicitur. 1. Paral. 3. David ex Bersabee quatuor filios habuit. s. Symmaa, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam deficiente linea Salomonis interfecto Ochozia & cęsa Athalia successit in regnum Ioas, vt pater. 4. Reg. 11. Qui descendit ex linea Nathã. In hoc plures authores decepti sunt describentes non recte Christi genealogiam: quoniam ad eorum manus nõ peruenit Philonis breuiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro declarat dicẽs. Siquidem orta lite inter filios David, quos ex Bersabee genuerat, quis regno præcederet: David edicto statuit à iunioribus inchoari: & vt alter alteri succederet vbi posteritas naturalis deficeret. Itaq; à Salomone minimo cceptũ est: & à Nathan illi natu proximio filio dicto Ahiasar & Mathar & posteris eius Ahiasarim atq; Mathatiim, idest, vt omnes dicerẽtur & essent fratres principis & donati tempore ad succedendum. Hinc vsq; ad Iosaphat & Ochoziam posteritas Nathan semper dicta est Ahiasarim. Nam quos occidit Ioram posteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum honorauerat filij Iosaphat, fratres Ioram dicti sunt. Similiter infantes eorum, quos Ioram liberos quidem, sed redditu vacuos in tribu Iuda reliquerat: dicti sunt fratres & filij Ochozie: cum tamẽ Ochoz

zias vnicus solus ex Iorã & Salomone superstes esset. Quo perẽpto omnem stirpem regiã Ahiasarim Athalia conata est delere: nisi pro uidentia Iosabet sororis Ochozię saluatus fuisset minimus ex Ahiasarim infans Helih, q̄ & Heliachim. Nã synonyma sunt Syris & Aegyptijs Helih, Heliachim, & Ioachim. Cognoĩarus aut̄ infans Helih, fuit Ioas primus ex domo Dauid & posteritate Nathã. Pro quo Mizmor. i. psalmus à dextro & læuo choro decantatus fuit: qui à. 70. senioribus septuagesimus quartus positus est: & sub Ioiada institutus ne disperderet deus funditus domũ Dauid, vbi finierat proles Salomonis. Ab isto Ioas atq; deinceps in rememorationẽ, reges semper binomij & trinomij fuerũt. Nã iste primus dictus est Helih, Ioas, Symeon. Itẽ Her, Manasses & Ezechias, Iesus & eiusmodi. Huc vsq; Philo Hebræus. Hęc verba Philonis conueniunt dictis diuinæ scripturæ in libris Regũ & Paralippomenon: vt eleganter exponit Ioãnes Annius in suis cõmentarijs super Philonem. Siquis ea videre cupit, prædicta eius in Philonem commentaria legat.

Sexta ætas à templi desolatione usq; ad Christum.

Cap. 10.

586 **A** Defolatione templi vsq; ad Christi conceptionẽ fuerunt
 587 anni quingentioctogintafex. Et facta additione nouem
 mensium quibus in ventre matris vsq; ad natiuitatẽ eius
 mansit, fuerunt anni quingenti octogintaseptem: minus
 tribus mensibus. Ad hoc probandum distinguemus hęc interme-
 dia tempora in quatuor partes imitãtes Philonem hebræum. Et pri-
 mo à templi desolatione vsq; ad liberationem à Babylonica seruitu-
 te in principio Monarchiæ Persarum & Medorum regnante Cyro.
 Secundo à liberatione & eadem Monarchia vsq; ad principium Mo-
 narchiæ Græcorum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexan-
 dro magno vsq; ad Iudam Machabẽũ: qui ab ipso Philone dicitur
 Asmonai, idest pugnax latine: & vulgo Palladinus ab armata Palla-
 de: Græce vero Machabæus. Quarto à Iuda Machabæo vsq; ad
 Christum. Incipiamus ergo primo ab ipsa templi desolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ.

Cap. 11.

70 **T**empus Babylonicæ captiuitatis à desolatione tẽpli vsq;
 ad populi liberationem, fuit annorũ. 70. quod sic osten-
 ditur ex Philone & ex diuinis eloquijs. Nam dicit Philo
 in breuiario temporum. Et à desolatione ad carceres Ioas

20 chin sunt anni viginti, & ab eius transmigracione triginta & vno.
 Sex annis sequētib; tūc editus est Mizmor octogēsimus septimus.
 7 In fine autem septimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in honore habuit: eumq; populus Neri cognominauit, eo q; lucerna David, quæ timebatur extincta, illuxerit: & Mizmor octogēsimus octauus editus est ad gratiarum actionē atq; conseruationē gentis: & celerem missionem messia. Mox liberato Neri, datus est à Deo filius Mesezebeel cognomento Salathiel: qui anno. 17. ante solutionem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. soluta captiuitate dux populi fuit: & ab eo ducatu dictus est Zorobabel anno à trāsmigracione octogēsimoprimo, & à desolatione septuagésimo. Hæc Philo. Ex quo patet q; à liberatione Neri à carceribus vsq; ad solutā captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres: qui adiuncti prædictis vigintiseptem constituunt annos septuaginta. Ponderāda sunt autem verba Philonis, quoniam distinguit annos transmigracionis spontaneæ à desolatione & captiuitate violenta totius regni: & de vtriusq; distinctione atq; gestis scribitur in fine quarti libri Regum: & in vltimo. 2. Paralip. De vtraq; etiam est vaticinium Hieremiæ prophete, capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus est ipse propheta: & solitudinem atq; desolationem vocat dicens. Reducam Caldeos in ciuitatem hanc, & præliabūtur aduersus eam, & capient eam, & incendunt igni: & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo q; non sit habitator. Qualiter autem hoc sit adimpletum scribitur in eodem libro Hieremiæ à capite. 36. vsq; ad. 40. & in fine. 4. Reg. & in calce. 2. Paralip. eiusdem desolationis vaticinium: & quantum temporis duratura esset desolatio exprimitur Hieremiæ. 25. ca. hoc modo. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo q; non audistis verba mea: ecce ego mittam & assumam vniuersas cognationes Aquilonis: & Nabuchodonosor Regem Babylonis seruum meum: & adducam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes nationes, quæ in circuitu illius sunt: & interficiam eos: & ponam eos in stuporē & in sibilum & in solitudines sempiternas. Et erit vniuersa terra eius in solitudinem & in stuporem: & seruient omnes gentes istę regi Babylonis septuaginta annis. Cumq; impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super Regem Babylonis, & super gētem illam dicit dominus, iniquitatem eorum: & super terram Caldeorum: & ponam illam in solitudines sempiternas. Ex quo sequitur Philonem recte dixisse. 70. annos desolationis & solitudinis non transmigracionis, vt quidam incaute scribunt. Prius nanq;

fuerat transmigratio vndecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octoginta & vnū à transmigratione; & 70. ab ipsa desolatione. Hos etiam annos desolationis & non transmigrationis vocat sapientissimus Daniel propheta. 9. c. dicens. In anno primo Darij filij Assueri de semine Medorum, qui imperauit super Regnum Caldeorum anno vno regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorū de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt completerentur desolationis Hierusalem. 70. anni. Fuerūt ergo anni. 70. à desolatione ad liberationem. Cōsiderandum est etiam, q̄ carceres Ioachin iniusti fuerunt, quia sub fide publica se se cū suis potestati magni Nabuchodonosor permisit: & post lapsum temporis annorum .s. triginta vnus illum in vincla coniecit. Et idcirco illum tanq̄ iniuste ibi positū, filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus eduxit, & honorauit, vt scribitur. 4. Reg. 25. & Hieremiæ ultimo. Sicut autē Philo vocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucēs mihi, vel lucerna mea: similiter etiam Lucas euangelista. 3. c. vocat eum Neri ex ipsius cognomine: & dicit eum patrem Salathielis, cui nomen proprium fuit Mesezebeel. Huic fuit Barachias filius: qui à principatu cognominatus est Zorobabel, idest princeps captiuitatis Babel. Porrò Zorobabel genuit Rhesa cognomēto Misciollam. Lucas etiam eū vocat Rhesa. & 1. Paral. 3. dicitur Misciollā. Breuib⁹ autē verbis ponitur genealogia hęc Neemię. 3. vbi dicit. Et iuxta eum ædificauit Misciollam filius Barachie filij Mesezebeel.

De tēpore à primo anno Cyri usq; ad Magnū Alexadrū ex hebreis libris. C. 12.

A Primo anno Monarchiæ Cyri & Darij quando facta est liberatio à captiuitate Babylonica: vsq; ad magnū Alexandrum digeruntur anni centumnonaginta & vnus. Quod ostendit Philo per sacerdotes ex tribu Leui: & per duces ex domo David dicēs. Præfuerunt autem populo duces ex domo David & sacerdotes ex Leui seorsum vsq; ad tempora Asmonai. Et prius describit ex ordine sacerdotes: deinde duces. De sacerdotib⁹ ergo dicit. Et de his. 70. seniores sic in scriptis reliquerūt. Iesus filius Iosedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Mesezebeelis filij Neri ipse est Ioachin anno primo Cyri venit Hierosolyam: & secundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus Agai & Zacharia ob mortem Darij Histaspis impeditum est opus: nec adiri potuit Cyrus: qui bello Thamirico erat impeditus. Suc

cessit interfecto Cyro, Assuerus Priscus Artaxerfes: qui bellum parabat contra Artaxat factionis Thamiricæ fautorem: qui & ad defectionem cōpulerat Assyrios, Medosq; ac Persas: & Assuerus intra Babyloniam se se cōtinebat. Ad eum Iesus pontifex quia duces Syriæ contra Hebræos scripserant, se contulit relicto pontificatu anno. 12. Assueri, filio suo Ioachin, qui & Helih. Ergo quia eo anno erat Assuerus occupatus bello, non est auditus Iesus. Victor cum se quēte anno missum à se Holofernem à Iudæis truncatum audisset, edicto publico vetuit templum erigi. Successerūt duo filij eius, qui de imperio contendētes Dario Longimano, qui votum relaxādi edictum patris emiserat, septimo mense victoria cessit. Anno eius primo reuersus Iesus hortantibus iisdem prophetis edificare templum annixus est. Cessit ergo Iesus pontificatum primum vsq; ad. 12. annum Assueri Prisci, annis sex, & triginta Ioachin filius in eius absentia annis octo. Is & Iudith gesta conscripsit: & anniuersariam liberationis memoriam, quot annis agendam instituit. Idem Iesus reuersus profecutus est pontificatum annis viginti vsq; ad vigesimū annum Longimani natus annos triginta & centū. Ei successit Ioachin item secūdo pontifex annis quadraginta & octo vsq; ad duodecimū annum magni Artaxerfis Assueri: qui gesta Hester scripsit: & memoriam Phurim instituit hortante illum per literas Mardocheo, qui decem & octo annis etatem Isaac superauit. Tertius pontifex successit Eliasib annis vno & viginti vsq; ad trigessimū tertium annum magni Artaxerfis. Hic primus posuit Hierosolymis portā gregis. Quartus pontifex Ioiada gessit pontificatum annis viginti quatuor: & totidem Jonathan vsq; ad finem Ochi Artaxerfis. Vltimus sub Arsis fuit sextus pontifex Iaddus annis decem. hæc ille. Ex horum pontificum temporibus colliguntur anni centum nonaginta & vnus. Hos etiam sex pontifices Neemias enumerat. 12. c. dicens. Iosue autem genuit Ioachin: & Ioachin genuit Eliasib: & Eliasib genuit Ioiada: & Ioiada genuit Jonathan: & Jonathan genuit Iedda. De bello autem Thamirico Philo sequitur veram historiam Persarum & Metasthenis Persæ chronographi: & asserit post mortem Darij interfectum Cyrum & non ante, vt incofulte describunt Herodotus & Eusebius. Et hoc est, quod significat Esdras. c. 3. & 4. q; licet Darius & Cyrus adepta Monarchia soluerint captiuitatem Babylonicā, quā ibi inuenerunt: & dederint licentiam reedificandi templum: tamen opus impeditum fuit à vicinis ducibus Cyri omnibus annis eiusdē Cyri. Et post eum secutus Artaxerfes publico edicto prohibuit hoc

addens q̄ semper ciuitas illa rebellauerat contra reges: quia scilicet interfecerat socina Holofernem principem militiae suae existente pontifice Ioachim suffecto à patre Iesu, vt Philo scribit: & in libro Iudith commemoratur. Et non te perturbet q̄ iste Assuerus vocetur Nabuchodonosor in libro Iudith: quia, vt ibi dicit, & Philo scribit, Artaxat inuaserat Monarchiam tenebatq̄ Assyrios, Medos, & Persas: & hic Assuerus solam Babyloniam: vbi rex cōmuni appellatione dignitatis vocatur Nabuchodonosor, sicut in Aegypto Pharaos. Quod vero Philo scribit Mardocheum uini superasse Isaac ānis decem & octo, significat eundem Mardocheum uixisse annis centum nonaginta octo: quia Isaac uixit annis centum octoginta, vt scribitur Gene. 35. Deinde Philo describit duces ex domo Dauid: & incipit à Regibus ex domo Nathan descendentibus ante captiuitatem: postea ponit duces inde sequentes. Subiungit igitur dicens. Principes uero ex domo Nathan primus Symeō qui & Ioas. Rursus Leui qui & Amasias. Item Iesus qui & Ezechias. Her quoq̄ qui & Manasses.

58 Ili ante captiuitatem. Porro in captiuitatis solutione Zorobabel
 66 primus praefuit annis octo & quinquaginta. Rhesa Misciollam sex
 53 & sexaginta. Ioannaben Rhesa tribus & quinquaginta. Iudas pri-
 14 mus cognomine Hyrcanus quatuordecim. hęc ille. Ex ānis ergo ho-
 191 rum ducum confurgunt similiter anni centum nonaginta & vnus.

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabeum. Cap. 13.

164 **A**B Alexandro magno usq̄ ad Iudam Machabeum fluxerunt anni centum sexagintaquatuor. Quod etiam ostendit Philo prius per pontifices Leuitici generis: deinde per duces Dauidicos. Dicit ergo. Ab Alexandro uero ad Asmonaim pontifices usq̄ ad Iudam.

Onyas Priscus annis uigintiseptem. 27.

Simon Priscus uigintitribus. 23.

Eleazarus Antiochi Theos inimicus uiginti. 20.

Manasses Seleuco Gallinico amicus uigintiseptem. 27.

Simon iustus honoratus à magno Antiocho uigintiocto. 28.

Onias huius filius à Seleuco spoliatus templo trigintanouem. 39.

Hunc sequitur Iudas Asmonai. hęc Philo.

Ex praedictis redduntur anni centum sexagintaquatuor. 164

Deinde Philo eosdem annos cōputat per duces ipsos, dū subiungit.

Duces uero ex domo Dauid fuere.

Iosephus primus annis septem.	7.
Abner Semei vndicim.	11.
Helih Matathias duodecim.	12.
Asar Maat nouem.	9.
Nagit Artaxat decem.	10.
Agai Helli octo.	8.
Mallot Naum septem.	7.
Amos Scirach quatuordecim.	14.
Matathias Siloa decem.	10.
Iosephus iunior Arses honoratus à Ptolemęo sexaginta.	60.
Ianneus secundus Hyrcanus præfuit annis sex & decem.	16.
Hęc Philo. Ex his ducibus colliguntur anni cętū sexaginta quatuor. 164	
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus post ipsam liberationem quo ad eorū nomina siue cognomina vsq; ad Iudam Machabæum conueniunt Lucas euangelista & Philo, & in multis etiam Iosephus.	

De tempore à Iuda Machabæo usq; ad Christum. Cap. 14.

A Iuda Machabæo vsq; ad Christi conceptionem fluxerunt anni centum sexaginta & vnus. Hoc autem probatur ex verbis Philonis in breuiario temporū. In quo tempus à Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum; à quo vsq; ad suam ætatem idem Philo describit dicens: Mox secuti Asmonai simul cum pontificatu etiam ducatum à domo David subriperunt. Vnde orta est inimicitia & similtas. Iudas Asmonai correptis armis contra Antiochū illustrē & filiū eius Eupatorē atq; Demetriū præfuit ānis quinq; 5.
 Ionathas eius frater decem & nouem. 19.
 Simon ab Antiocho Sidete imunitate donatus præfuit ānis octo. 8.
 Ioannes Hyrcanus Priscus ex Asmonaim annis vigintifex. 26.
 Aristobolus vno. 1.
 Ianneus Alexander vigintifepem. 27.
 Eius vxor Alexandra nouem. 9.
 Vltimus Hyrcanus trigintaquatuor. 34.
 Qui captus à Parthis relicta vxore ac filia & eius fratre Aristobolo; mox Herodes iubente senatu Romano: inuitis Hebręis regnum tyrannicum inuit sibi vxore filia Hyrcani capti à Parthis; & declarato filio eiusdem Hyrcani Aristobolo pontifice, vt Iudęorū animos ad se inclinaret. Sustulit autē ex filia Hyrcani

161
2

sibi vxore filios duos. Sed cum anno vigesimo sexto tyrannici regni sui Herodes reuersum socerum Hyrcanum aduerteret more prisco regis salutari ab Hebræis, illum sibi socerum, socrumq; atq; filiam sibi vxorem & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit. Biennioq; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno vero trigésimo principatus sui tyrannici Zanedrim ex domo David deleuit: & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Profelitis suffecit, qui nimium in lege videbantur eruditi. Tum & Salome sororem suam, & virum eius de tribu Iuda: itemq; proprium filium quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit, quòd diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi, vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurâtes in fide ipsius ac posterorum se se permauros. Regnavit hic primus Herodes Ascalonita tyrânico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Et filius eius Archelaus annis nouem. Herodes autem tetrarcha annis vigintiquatuor: cuius vigesimoprimo anno legatus à nostris Iudæis ab Alexâdria missus adolescens eram. Secutus est hunc Agrippa Priscus annis septē. Agrippa iunior annis septē & viginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa vltimus annis triginta vsq; ad hunc vltimū annum ætatis meæ decrepité. Hic est finis breuiarij temporum prædicti Philonis. Sunt ergo anni à Iuda Machabeo vsq; ad tyrannicum principatum Herodis centumvigintinouem, vt hic Philo enumerat. A quo discrepat Iosephus, qui affirmat ânis duobus minus regnasse Asmonai, idest annis. 127. ideo hic reicitur Iosephus, & in multis alijs temporibus. Nam libri Machabeorum, qui olim absq; temporibus scripti erant: & gesta & sub quibus regibus acta erant apud veteres habentur: Iosephus in eis tempora adiiciens, eos apocriphos reddidit: quia ponit Antiochum illustrem regnasse anno centesimo trigésimo septimo regni Græcorum, scilicet ab Alexandro magno, vt. 1. Machab. 1. c. scribitur: qui tamen regnavit anno centesimo quinquagesimotertio, vt patet in annalibus Græcorum per singulos reges Asiæ & Syriæ post Alexandrum: quos Eusebius in libro de temporibus erudite annotauit. Porro Herodes, vt dictum est, regnavit tyrannico principatu annis. 31. & legitimo. 6. atq; simul in rotum regnavit annis. 37. vt omnes concedunt. Cœpit autem legitimus principatus Herodis regni sui anno. 32. incipiente: qui erat etiam incipiens annus quadragesimus secundus Octauiani Augusti, vt patet per Olympiades, & per Eusebium in libro de temporibus. Quo tempore Christus de Virgine conceptus est: & impleta est tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, id est Christus verus messias. Nondum autem erat ablatum regnum & ducatus Iuda in tempore tyrannici regni Herodis: sed cum coepit regnare legitimo principatu, quando conceptus est Christus. Si ergo annis predictis centum viginti nouem à Iuda Machabæo ad initium regni tyrannici Herodis, addantur. 32. anni Herodis, quando scilicet conceptus est Christus: consurget numerus annorum centum sexaginta vnus à Iuda Machabæo ad Christi conceptionem. Quia vero, vt dicit Philo, susceptus principatus fuit causa simultatum: Nam duces Dauidici depressi equidem iure irascebantur: & ideo ipse Philo non ponit, qui successerint ex domo David: quia studuit tēpora per duces notiores exprimere, qui sumpserant principatum. Quidam vero Iudæi in primitiua ecclesia fingentes se Christianos, vt obscurarent genealogiam Christi: quam Lucas & Mattheus aperte describunt: potissime Lucas, qui ait Ianneo successisse Melchi: & Melchi successisse Leui patrem Mathan & auum Helih siue Ioachin, transmutatis nominibus dixerunt Panter pro Melchi: & Barpanter pro Leui: & q̄ Helih quasi alter à Ioachin fuerit pater Ioseph legalis per suscitationem fraterni seminis. Contra quos Hieronymus de ortu beatę Marię virginis scribens. Quid, inquit, Panteris & Barpanteris & fraterni seminis suscitatione opus fuit ad genealogiam Marię quę clara est: nisi quia falsi fratres sub specie angeli lucis ad eludendum euangelia quasi illa exposituri hæc finxerunt? vbi euangelista Lucas & sanctorum traditio Syrorū, sicut Philo & Lucas clarissime descriperunt. Quin etiam & vbi Lucas tempora nō colligit, & Philo definit ipsi ea clarissime inferunt dicentes. Vixit autem Melchi filius Iannei annis quinq; & viginti & genuit Leui: qui quadragenarius genuit Mathan. Hic agens annum trigessimum sextum genuit Ioachin, qui & Helih patrem quidem naturalem Marię & legalem Ioseph. Anno autem quadagesimo sexto ipse Ioachin natura sterilis genuit Mariam. Quę & ipsa quartodecimo ætatis anno genuit Saluatorem. Hęc Hieronymus. Si ergo enumerentur anni à Melchi vsq; ad quartumdecimum annum beatę Marię virginis consurgent anni centum sexaginta & vnus: & totidem à Iuda Machabæo ad trigessimum secundum annum Herodis. Quare primus annus, quo legitime sceptrū de tribu Iuda sustulit Herodes, idem fuit & primus concepti Saluatoris. Colligamus ergo simul annos à desolatione templi ad Christi incarnationem ex prædictis quatuor distinctioni-

129

32

161

25

40

36

46

14

116

bus sextæ ætatis: & inueniemus eos esse quingentos octoginta sex.

Nam à desolatione vsq; ad liberationem fuerunt anni.	70.
A' liberatione vsq; ad Alexandrum magnum anni.	191.
Ab Alexandro vsq; Iudam Machabæum anni.	164.
A' Iuda Machabæo vsq; ad Christi conceptionem anni.	161.
Ergo à desolatione vsq; ad Christum conceptum fuerunt anni.	586.

EPILOGVS.

Similiter colligendi sunt simul omnes anni à mundi creatione vsq; ad Christum ex distinctionibus prædictarum sex ætatum.

Nam ab Adam vsq; ad diluuium fuerunt anni.	1656.
A' diluuiio vsq; ad Abraham fuerunt anni.	292.
Ab Abraham vsq; ad legem datam Moyfi fuerunt anni.	505.
A' lege Moyfi vsq; ad inchoatum templum Salomonis anni.	480.
Ab inchoatione templi ad eius desolationem anni.	440.
A' desolatione vsq; ad Christi conceptionem anni.	586.
Ergo à creatione mundi ad Christum cõceptum sunt anni.	3959.

Quibus addendi sunt noueni menses quibus Christus in utero matris mansit antequam nasceretur. Itaq; a creatione mundi vsq; ad Christi natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenti sexaginta ¹⁹⁶⁰ minus tribus mensibus. A' cuius natiuitate iuxta morem communẽ ecclesiæ Romanæ, deinceps enumerantur anni domini Saluatoris. Hæc sufficere possunt ad comprobendam veritatem temporum ab exordio mundi ad Christum. Sed ad maiorem euidentiã ex alijs regnis eadem tempora in tribus sequentibus libris adhuc vberime demonstrabimus.

Liber tertius de Italorum temporum descriptione.

PROLOGVS.

E temporibus ante diluuium in libris Etrnicorum nihil inuenire potuimus, nisi quod scribitur à Beroso Caldeo, qui primo antiquitatum libro ita dicit. Ante aquarum cladem famosam, qua vniuersus perijt orbis, multa

preterierunt secula : quæ à nostris Caldæis fideliter fuerunt seruata. Cum ergo singula tempora nō expresserit ante diluuium : & ad nos non peruenerint annalia Caldæorum : non possumus ex eorum scriptis comprobare eadem tempora : nisi ex Moyse & ex Hebræis codicibus & Philone : qui dicunt à mūdi creatione ad diluuium fluxisse annos mille sexcētos quinquaginta sex, vt superiori libro descripsimus. 1656
Post diluuium vero ipsi Ernici singula tēpora & annos describunt, quasi fuerit post ipsum diluuium prima hominum origo : & in eisdē annorū numeris conueniunt Moyse, Hebræis & Philoni : quod ostendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum est de Italiæ imperio iuxta diuersa seculorum tempora, metallorum varia specie designata.

De aureo seculo.

Cap. 1.

Venadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmētis. Italiae splendidissima origo fuit, tum tempore, tum origine gentis. Cœpit enim aureo seculo sub principibus dijs Iano, Cameſe, Saturno gēte Phœnica & Saga : quæ post inundationem terrarum per orbem prima colonias misit. Et de mundi quidem origine authores non paria sentiunt. Nam Caldæi sibi sempiternitatem persuadent. Phœnicibus vero ac Sagis magis placet origo. Inter vtrosq; cōuenit ante Ninum circiter annos quinquaginta & ducentis, quibus durauit aureum seculum terras fuisse inundatas : & in Scythia Saga renatum mortale genus. hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de temporibus : qui Maseam Phœnicem Damascenum citat dicens. Maseas Phœnix Damascenus libro nonagesimo septimo historiarum asserit ante Ninum ferme ducentis quinquaginta annis fuisse inundationem terrarum : & quendam, cui testimonium perhibet Moseus antiquissimus historicus liberatum circa fluuium Araxim ad montes Caspios : tumq; recenti cœlo & rudi humano genere vixisse auream vitam : in qua nullo ferente legem natura ipsa viuebatur : quousq; Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi vitam vitare cœperunt humanam. hæc ille. Quintus Fabius Pictor prædictis duobus etiam conuenit in libro de aureo seculo & de origine vrbs Romæ dicens. Italiæ imperium penes duos populos principes extitit : Posterius Romani : principio Thusci sub Iano cœperunt in aureo seculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit sic dicta quod posterioribus seculis comparata æque vt aurum

inter metalla effulsit. Eam cepisse sub Ogyge ante Ninum annis circiter ducētis & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderūt. Is Ianus sub initium aurei seculi, læuum latus Tyberis in Aethru-
 249 ria tenuit. Camefes vero ac Saturnus circa finem eiusdem ætatis dex-
 131 trum incoluerunt. hæc ille. Aurea ætas non durauit integris annis
 56 ducentis quinquaginta: sed ferè vno minus: ideo prædicti authores
 62 eidem numero ducentesimo quinquagesimo addiderunt fermè vel
 249 circiter. Nā & Berofus, ex quo authores præfati hæc hauserunt, enu-
 merat annos ætatis aureæ ducentos quadragintanouē. Xenophon
 etiam in libro de equiuocis idem tempus describit à publica fide co-
 lumnæ in Babylonia excise à Semiramide. Enumerat enim ab inun-
 datione ad Saturnum patrem Beli annos trigintaunum supra cen-
 tum: & à Saturno ad Beluum filium annos sex & quinquaginta: & à
 Belo ad Ninum annos sexagintaduos. Itaq; ab inundatione ad Ni-
 num primum monarcham fuerunt anni ducentiquadragintano-
 249 uem. quos ostendimus tribus regibus Italiæ à diluuiò ad Ninum
 & Camesem.

Solitudo Italiæ annis centum & octo.	108.
Ianus primum adueniens annis trigintatribus	33.
Comerus Gallus annis quinquaginta octo.	58.
Ochus Veius annis quinquaginta.	50.
Ex quibus confurgunt anni ducentiquadragintanouem.	249.

Hos tres reges nominat Berofus author publicæ fidei: qui dicit an-
 no decimo Saturni patris Beli Ianum misisse colonias Tuscas du-
 ce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo seculo.

Cap. 1.

Ost aureum seculum secuta est argentea proles, de qua di-
 cit Fabius Pictor. Circa finem aurei seculi primis omnium
 Ninus Rex Assyriorum hos aureos mores noua regnan-
 di cupiditate mutauit. Et primus limites transgressus bel-
 la finitimis mouit: & totius Asiæ populos perdomuit: sub quo Ca-
 meses præfectus fuit Aboriginibus. Et paulopost frementibus vn-
 diq; contra se armis: toto prius pererrato orbe Saturnus ad
 Ianum se contulit. Eum comi hospicio Ianus receptum La-
 tio & Aboriginibus præfecit. Et more quamuis tunc finientis
 aurei seculi intra fines suos seseque quisq; continuit: Ianus
 in Ethruia: & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperij esse

instituit. Intra enim suam cuiq; patriam tunc de more regnum finie batur. Limes igitur erat inter eos Tyberis: aræ vero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam à Ianiculo Ianus, Latium à Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim Capitolij Saturnus condiderat, vt Ianus Ianiculum. Hęc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolij: vbi tunc pascua bobus erat. hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis: qui vt in. 2. libro Dionysius dicit Fabium Pictorem secutus est dicens. Roma principio sui pascua bobus erat.

A Camefe autem ad Athlâtem Italum, à quo Italia dicta est, fluxerunt anni quadringentitriginta sub his regibus.

Camefes regnauit annis decem & nouem. 430
19.

Iani secundus aduentus annis octogintaduobus. 82.

Cranus Razenus annis quinquagintaquatuor. 54.

Aruns annis quadragintatribus. 43.

Tages annis quadragintaduobus. 42.

Sicanus annis triginta. 30.

Enachij Lukij annis triginta. 30.

Apis annis decem. 10.

Lestrigon annis quadragintaquinque. 45.

Hercules annis triginta. 30.

Thuscus annis vigintiseptem. 27.

Altheus annis septem. 7.

Hesperus annis vndecim. 11.

Ex his confurgunt anni quadringentitriginta. 430.

Hęc tempora fidem publicam habent à Beroso in. 5. antiquitatũ.

Qui per Reges Assyriorũ à Camefe, qui rexit primo anno Nini colonias Italas vsq; ad Italum supputat totidẽ annos & Larthes quot assignauimus. Insuper Camefis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarcus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nonnulli Poetę. Crani Razenui meminere loca Volturnæ ita dicta: & Mirsilus de origine Italiæ: & Dionysius in primo libro dicēs Thuscos se appellare à duce Razenuos. Aruntis primi, quẽ Berosus Arunum nominat, memoriam seruât eius coloniæ Thuscæ: Aruntini veteres: Aruntini Rullienses: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuisse, qui primus Thuscos aruspicinam docuerit omnes cũ Beroso cõfitentur. Sicani prædia in agro Verulonię manent: quę dicimus vallem Sicaniam: sicut Enakios omnes dicimus kathenakios, idest congregationes gigantum: quos expugnauit Apis: & filius eius Hercules Aegyptius. Vn

de & vallem gigantū etiā circa Thuscanellam incolę vocant: & campum Cymeum iuxta kath enakia: vbi Ioui iusto Api affuerunt Itali contra gigantes, vt asserit Diodorus in sexto libro. Aliquot annis præfuisse Italię Apim & eius nepotem, quę Gręci Antropophagū, Ethrusci Churchium: Latini & Berofus Lestrigonem vocant. Itēq; & Herculem, Tuscum, Altheum, & Hesperū cuncta supradicta monumenta cum Beroso confirmant. Et ideo à Chamefe vsq; ad Hesperum amplam fidem temporum & hominum Berofus & historici & eorum monumenta præbent.

De Aeneo seculo.

Cap. 3.

Seculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, à quo Italia nomen accepit: vsq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in secunda parte libelli primi de origine vrbis Romę. Prima igitur origo Romę fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo è Sicilia aduecto eo cōtra fratrem suum Hesperum: in cuius tutela erat Aethrurię imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porro Italus dimicare à Iano & Aethruscis prohibitus in Auentino confedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; consilio Iani Capenam oppidulū condidit: & regionem eius permisso Italiam dixit. Mox Hespero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruri in suscipiens: omnem circa Tyberim regionem extinctis vltro citroq; alijs cognominibus à se Italiam nuncupauit. hæc ille. Teste Iginio, cui concordat Berofus Atlanti Italo, à quo Italia dicta est, frater fuit Hesperus Rex Hispanię: inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem superior fuit Atlas Italus: qui pulso Hespero in Italiam regnauit in Hispania, atq; Sicilia. Hesperus in Italia ad Thuscos se cōferens regni tutor factus est Iano tunc infante, vt Fabius innuit. Sed consyderanda vnum fuisse Ianum Priscum, plures vero posteriores: quorum hic fuit vnus, cui nomen Camboblascon: & cognomē fuit Coritus gener Atlantis Itali, vt in 5. antiquitatum Berofus prodit. Ab hoc Hespero Italia & Hispania Hesperię dicte sunt, quia vtrobiq; regnauit, vt Iginus scribit & Seruius super Aeneida refert. Non autem dicuntur ab hespero sydere, vt Gręci mentiuntur: quia eò nauigāt ab Italia in Hispaniam: quia sic & Gallia esset Hesperia, quia eodem sydere nauigant ab Italia in Gallias: vel quia sola stella Polari fiat na-

uigatio : sed vt dictum est ab Hespero , qui in Hispania & in Italia regnum tenuit. Verum pauloante obitum Hesperii Italus ab Hispania in Siciliam: & à Sicilia in Italiã contra fratrem dimicaturus cõcessit in Latium: vbi Ethrusci cū Iano puero obuiantes prohibuerūt Italum cū fratre arma conferre. Permiserunt tamen, & opem cū cõsilio adiecerunt, vt è regione Saturniẽ collẽ Auentinũ teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius à se Italiã diceret. Mox ergo mortuo Hespero tutor Iani, qui & Coriti successit Italus in Vetulonia vt in. 5. antiquitatũ Berofus tradit. Subiungit autem Fabius Pictor post prædicta dicens. Suscepto igitur Italus Italiẽ imperio tum filiam suam Romam nomine Siculis & Aboriginibus in Latio præfecit. quæ relicta Capena mediũ Palatinum tenuit: & in vertice vbi hæret Exquilino, Romam oppidulũ cõdidit, quod Valentiã sonat. hæc ille. Huius ergo græci seculi tempora demonstrabimus prius per Reges Larthes Italiæ in Vetulonia: deinde per subregulos, qui regnauerunt in Latio: vnde Latini duxerunt originẽ: ex quibus etiam subsecuti sunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo vsq; ad excidiũ Troiẽ fluxerunt anni. 448. quod ostendit ex tẽporibus ab Italo vsq; ad decimũ octauũ annũ Mezẽrij, quo anno Troia euerfa est. +48

Italus ergo Atlas regnavit annis decem & nouem.	19.
Morges annis viginti.	20.
Coritus annis triginta tribus.	33.
Iasius annis quinquaginta.	50.
Corybantus annis quadraginta octo.	48.
Turrhenus annis quinquaginta & vno.	51.
Tarcon Priscus annis viginti tribus.	23.
Abas annis quindecim.	15.
Olanus annis viginti & vno.	21.
Veibennus annis quadraginta duobus.	42.
Oscus annis triginta quatuor.	34.
Tarcon secundus annis quadraginta quatuor.	44.
Tyberinus annis triginta.	30.
Mezentius annis viginti duobus.	22.
Ex quibus cõsurgunt anni quadringenti quinquaginta duo.	452.
A quibus si subtrahas annos quatuor, quibus regnavit Mezentius post excidium Troiẽ remanent anni quadringenti quadraginta octo ab Italo ad Troiẽ, incendium.	448.

De his regibus Latini historici non tacuerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atq; Itali genero

Corito & eius filio Iasio: nec non & de Turrho Meone & eius filio Tarconte Prisco pleni sunt codices. De Bante vero, quem Berofus Corybantem vocat, idest hastarū Bantem inscriptio Grauisca memoriā facit. Abas à quo Abantes in Thufcia populi ad caput Abiū maritimi: perpetuum argumentum habet regionem ipsam vnde Lucumo nomine Toruus classis maritimę pro Aenea princeps fuit, vt author est Virgilius in. 10. Aeneidos denominans ipsum Toruum Abantem. Olanum ducem Thufcię fuisse, qui primus Mediolanū fundauerit, testis est Cato in fragmento. 7. originum. Veibenum cognomine Massum conseruant monumenta & vrbs in Thufcia Massę: & Coelius Veibenus à familia, vt memorat Varro in priō de lingua Latina. De Osco sunt coloniæ Osca, quę & Capua. Nam Osci sunt Capuenses, vt ait Seruius super Aeneida: & Volosca. i. antiqua Osca: & per syncopam Volosca: & Volsci populi: De Tarconte secūdo qui Cacum coniecit in Labyrinthū. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Oeni ex fatidica Manto, à quo Albulia Tyberis dictus est, meminit Virgilius i. 8. & 10. Aeneidos: & alij authores. De Mezentio vero memoriam faciunt Lilius in primo ab vrbe condita: Dionysius item Halicarnaseus in. 2. libro. Macrobius in primo Saturnaliorum: & Virgilius in. 8. & 11. Aeneidos & deinceps. Eadem tempora supputātur per subregulos Latij ex Beroso & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, vbi nō consulte locutus est: vel vbi vitio scriptorum est deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnauit annis quadraginta sex.	46.
Romanellus eius filius annis septuaginta & vno.	71.
Picus Priscus annis quinquaginta septem.	57.
Faunus priscus annis triginta.	30.
Annus Faunigena qui teste Sillio locauit Agillam filiam Trasimeno filio Turrho annis quinquaginta quatuor.	54.
Vulcanus annis triginta sex.	36.
Mars cognomine Ianus annis viginti tribus.	23.
Ceculus cognomine Saturnus annis triginta sex.	36.
Picus iunior annis triginta quatuor.	34.
Faunus iunior annis viginti quatuor.	24.
Latinus Aeneę postea focer annis triginta nouem.	39.
Ex quibus confurgunt anni quadringenti quinquaginta.	450.
A quibus si demas duos ānos, quibus regnauit Latinus post excidiū Troiæ, remanent anni quadringenti quadraginta octo:	448.
à Roma sub regula Latij ad euersam Troiam.	

Ab euerſa Troia uſq; ad Romulum Romę conditorę ſtanneum ſeculum nuncupari poteſt. quod ſupputatur an- 427
nis quadringentiſuigintiſeptę, ut placet Oroſio. Omiſ-
ſis igitur Italię regibus: quoniã aliqua incerta de ipſorũ
annis traduntur: verum annorum numerum oſtendemus tantum ex
Latinorum Regibus. Poſt euerſionem Troiæ ipſis Latinis, qui poſ-
tea Romani nuncupati ſunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim
Manethon. Anno tertio ab euerſione Troiæ Aeneas venit in Italiã
ad Latinum & Euandrũ & Thurrenos, hoc eſt anno tertio inchoato
non completo. Conſtat autem Aeneam profugum domo veniſſe ad
Latinum Aboriginum Regem: à quo primum Aborigines Latini
dici cœperunt: à Latino q; comi hoſpicio exceptus Aeneas etiã Latini
filia cõiugio accepit: vnde ortũ eſt bellũ inter Troiugenas, Abori-
gines, & Rutulos. Nã teſte Liuiο in primo ab vrbe cõd. Turnus Rex
Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneę fuerat: prela-
rum ſibi aduenam ægre ferens: ſimul Aeneę Latinoq; bellum intule-
rat. Neutra acies ex eo certamine læta abiit. Victi Rutuli: victores
Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amiſere. Cui Latino ſuc-
ceſſit in Regnum Aeneas: q̄ ſm Manethonem regnauit annos tres:
& à Troiæ excidio ad obitum Aeneę fuerunt ſex anni, & paulo plus.
Nam inchoato ſeptimo anno accepit regnum Aſcanius: & ille an-
nus eidem attribuitur.

Post igitur euerſam Troiã tertio anno completo periit Latinus. 3.

1	Aeneas regnauit annos tres.	3.
2	Aſcanius annos triginta octo.	38.
3	Siluius poſthumus frater Aſcanij annos vigin-
tinouem.	29.
4	Aeneas Siluius annos triginta & vnum.	31.
5	Latinus Siluius iunior annos quinquaginta.	50.
6	Alba Siluius annos triginta nouem.	39.
7	Athus vel Epithus Siluius annos vigin-
tiquatuor.	24.
8	Capis Siluius annos vigin-
tiocto.	28.
9	Caperus Siluius annos tredecim.	13.
10	Tyberinus Siluius annos octo.	8.
11	Agrippa Siluius annos quadraginta.	40.
12	Remulus ſiue Aremulus Siluius annos decem & nouem.	19.
13	Auentinus Siluius annos triginta ſeptem.	37.
14	Procas Siluius annos vigin-
titres.	23.

- 15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42.
 Ex quibus confurgunt anni quadringentiuigintiseptem. 427.
 In omnibus prædictis secuti sumus Eusebiū excepto vltimo Amu-
 lio: cui Eusebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem
 in hoc imitantes Dionysium Halicarnasem, qui eius annos descri-
 bit. 42. eundem annorum numerum annotauimus, sicut etiam cō-
 putat Orosius: ex quorum computatione, vt dictum est, confurgit
 numerus annorum. 427. licet fm Eusebium & Eutropium confur-
 gant anni. 429. quorum duo supersunt anni: quos amputauimus.

De ferreo seculo.

Cap. 5.

240 Eculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Ro-
 mani Reges ab ipso primo Rege Romanorum Romu-
 lo vsq; ad pulsos Reges: quo tempore ab Eusebio enume-
 rantur anni ducenti quadraginta. Post Reges nanq; Lati-
 norum, exordium sumpserūt Romanorum Reges, Romulo primū
 arripiente regnum vi ferrea occiso. s. Amulio, Numitore, ac Remu-
 lo. Sicut enim dicit Eusebius & Eutropius: Numitor Procæ Siluii
 penultimi Regis Latinorū filius maior, à fratre Amulio regno pulsa-
 sus, in agro suo vixit: Filia eius adimendæ spei partus gratia, virgo
 Vestalis lecta: quæ cum septimo patruī sui anno geminos edidisset
 infantes, iuxta legem in terra viua defossa est. Verum paruulos pro-
 pè ripam Tyberis expositos Faustulus regiī pastor armenti ad Ac-
 cam Laurentiam suam detulit. quæ propter pulchritudinem & ra-
 pacitatem corporis sui quæstiuosa Lupa à vicinis appellabatur. Vn-
 de ad nostram vsq; memoriam: meretricum cellulæ lupanaria dicun-
 tur. Pueri cum adoleuissent collecta pastorum & latronum manu in-
 terfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum resti-
 tuunt. Quo auo perēpto: & fratre Remulo interfecto, Romulus so-
 lus Romæ regnare cœpit & edificata iam vrbe. Nā cœpit ædificare eā
 anno. 4. sextæ Olympiadis: & anni regni eius cōputari incipiunt an-
 no primo septimæ Olympiadis postq;. s. interfecerat Amulium, Nu-
 mitorem, & Remulum, vt refert Dionysius Halicarnasens.

1	Romulus ergo regnauit annos trigintaseptem.	37.
	Vacat regnū anno vno: quod tempus inter regnū appellatū est.	1.
2	Numa Pompilius annos quadraginta & vnum.	41.
3	Tullus Hostilius annos trigintaduos.	32.
4	Ancus Martius annos vigintrittes.	23.
5	Tarquinius Priscus annos trigintaseptem.	37.

- 6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34.
 7 Tarquinus superbus annos trigintaquinque. 35.
 Ex quibus confurgunt anni ducenti quadraginta. 240.
 quibus regnauerunt predicti septem Romanorum Reges, vt Eusebio placet. Cui conuenit Solinus in toto nūo annorū. z 40. simul: sed separatim aliter distribuit annos. s. Numæ. 43. Anco Martio. z 4. Seruio Tullio. 42. & Tarquino superbo. z 5. In reliquis conuenit excepto anno vno interregni post Romuli obitum: quem Numæ attribuit: ac tandem idem numerus annorum. z 40. resultat. Quidā tamen cum Dionysio Halicarnaseo dicunt Reges eosdem regnasse annos. z 44. contra veritatem publicæ fidei. Nos autem sequimur in hac probata computatione ipsum Eusebium: qui publicam fidē annalium Romanorum imitatur. Qui superaddūt quatuor annos fortasse computant annos Romuleos decem scilicet mēsiū: quos tamen eius successor Numa Pompilius emendauit, & annū ex duodecim mēsiū lunaribus instituit. Viginti enim anni duodecim mēsiū continent menses ducentos quadraginta, ex quibus fiunt anni. z 4. decem mēsiū. Non est ergo mirum si quidam authores quatuor annos addunt eo q̄ annos tunc decē mēsiū cōputauerint.

De plumbeo seculo.

Cap. 6.

Lumbeum seculum vocamus tempus Consulū Romanorum ob eorum grauitatem in regimine vr̄bis: annorū spatio quadringentorum sexagintaquatuor. Dicit enim Eusebius in libro de temporibus. Romę post exactos Reges: primum Consules duo à Bruto esse cōperunt: deinde Tribuni plebis ac Dictatores: & rursus Cōsules rem P. obtinuerunt per annos fermē quadringentos sexagintaquatuor vsq; ad Iulium Cæsarem, qui primus singulare arripuit imperium Olympiadis centesimæ octogesima tertiæ. Idem confirmat Hieronymus in prologo super explanationes in Aggeum prophetam. Post plumbeū seculum rursus innouatum est aureum tēpore Iulij Cæsaris: vel potius tempore Octauiani Augusti: quando cōcepit monarchia Romanorum. Amputauit autem imperiū Iulius Cæsar anno primo centesimæ octogesima tertiæ olympiadis propē eiusdē anni finem: & imperauit tribus annis & septē mēsiū s̄m Iosephū lib. 1. Iudaici belli. Deinde non integris duobus annis vacauit imperiū: quod postea assumpsit Octauianus Augustus: cuius anno. 40, secūde fermē cōpleto natus est Christus. Cōsulū ergo anni fuerunt q̄dringētis sexagintaquatuor: &

446.

LIBER QVARTVS

ab imperio Cæsaris ad annum quadragesimum secundum Augusti fuerunt anni quadraginta sex. Qui simul iuncti sunt anni quingenti decem. Tunc itaq; natus est Christus, quo innouata sunt omnia tempora.

EPILOGVS.

Vnc ergo colligendi sunt anni singuli & vniuersi à mūdi creatione ad Christi natiuitatem ex prædictis seculis.

Seculū Ethnicis ignotū ante diluuiū cōtinet ānos.	1656
Aureum seculum annos.	249.
Argenteum seculum annos.	430.
Aeneum seculum annos.	448.
Stanneum seculum annos.	427.
Ferreum seculum annos.	240.
Plumbeum seculum cum additione prædicta annos.	510.
Ex quibus consurgunt anni triamillia nongentis sexaginta.	3960.

à condito videlicet orbe ad Christi natiuitatem.

Liber quartus de Caldæorū chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

Væ in præcedentibus duobus libris descripta sunt tempora: eadem etiam Caldæorum chronographia comprobari possunt ad maius veritatis robur. Quod in hoc quoq; libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis sibi inuicem succedentibus, videlicet ex Monarchia Caldæorum: ex Monarchia Persarum ac Medorū: ex Monarchia Alexandri magni: & ex initio Monarchiæ Romanorū.

De Monarchia Caldæorum & Regibus Babylonia. Cap. 1.

Regnum Caldæorum siue Assyriorum quod dicitur Babylonicum, initū sumpsit ab ædificatione turris Babel, vt dicit Berofus Caldæus anno ab vniuersali aquarum inundatione centesimo trigessimoprmo: & hi fuerunt eius reges, vt ipse scribit in quinto antiquitatum libro: & post eum Metasthenes Persa: & Manethon Aegyptius in supplementis ad ip/

sum Berofum.

Anno ab vniuersali diluuiio centesimo trigefimo primo.

131

- 1 Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnavit inde annos quinquaginta sex. Hic vt author est Berofus in. 4. anti- 56
quitatum libro: in campo Semnaar designauit vrbē: & fundauit ma-
ximam turrim: & deduxit eam ad altitudinē & magnitudinem mon-
tium: sed non compleuit: nec designatam vrbem fundauit.
- 2 Belus qui & Iupiter eius filius regnavit annos sexagintaduos. Hic, 62
vt ait Berofus, fundamenta designata Babylonix oppidi magis q̄
vrbis erexit.
- 3 Ninus eius filius regnavit annos quinquagintaduos. Hic primus 52
monarchiam cœpit teste Beroso: & omnibus suis viribus sumptis
armis patris sui Iouis Beli, omnibus bellum intulit nulli parcens.
Hic omnium primus Babylonicum Regnū propagauit: & omniū
primus templum Belo patri: & matri Iunoni: & Rheg auix: & sta-
tuas in medio oppidi Babylonix erexit. hæc ille. Anno eius. 43. na-
tus est Abraham, vt affirmat Eusebius.
- 4 Semiramis Ascalonita yxor Nini annos quadragintaduos regna- 42
uit. Hæc, vt ait Berofus, antecessit militia, triumphis, diuitijs, vi-
ctorijs, & imperio omnes mortales. Ipsa hanc vrbem maximam ex
oppido fecit, vt magis dici possit illam ædificasse q̄ ampliassse. Ne-
mo vnquã huic foeminæ comparandus est virorum: tanta in eius
vira dicuntur & scribuntur, cum ad vituperationē, tum maxime ad
collaudationem magnifica. hæc ille. Pro sacris autem literis hæc no-
tanda videtur, q̄ Diodorus in. 3. scribit Semiramidē natam ex dea
Ascalonita: quam Dirceten, id est semipiscem vocant: eamq; dictā
Semiramidem quòd Semiramis lingua Syra dicantur aues, à qui-
bus nutrita sit & potissime columba: in quam moriens, vt fabulan-
tur, conuersa est postquam vixit annos duos & sexaginta, vt Cthe-
sias Gnidius scribit cum quadragintaduobus regnasset. Docent au-
tem sacræ literę hæc duo. Primum deā Ascalonitarū esse Dagon lin-
gua hæbreæ dictā: quã idē Hebræi piscē interpretatur. Hieronymus
vero melius piscem mœroris dici asserit. Hoc propinquius congruit
Diodoro: qui scribit eā deā cū adulterino cōcubitu peperisset Semi-
ramidē, pudore atq; mœrore ductā se se in stagnū demersisse: quæ in
piscē conuersa, vt putabatur, pro numine fuit à Palæstinis habita.
Alterū est q̄ Semiramidē. i. auē & eo colūbā Babylonij non solū pro
cōditrice vrbis Babylonix habebāt: verū etiā vt Romani Romulū
deā venerabanē. Vnde & Hier. 25. Rex Babylonix à cōditrice colū-

- ba vocat cū dī. Facta est terra eorū in desolationē à facie irē colūbe.
- 5 Zameis Ninias filius Semiramidis annos triginta octo regnavit. In 3
regno Babylónico hic parum resplendit, vt ait Berofus. Ornauit
tamen templa deorum, & Caldæos ampliavit.
- 6 Arius regnavit annos triginta: qui adiecit imperio oēs Bactrianos. 30
- 7 Aralius regnavit annos. 40. Hic, vt ait Berofus, claruit ingenio & 40
studio militari: & primus adauxit pompas, & gemas, & muliebres
delicias: año eius penultimo hoc est. 39. Phaeton cū filiis suis classe
venit in Italiā ad Maloth Thagetē Ianigenū Razenuū: & donatus
fuit parte occidentali: possedit q̄; cū sua posteritate montes & totū Eri
danū: quo tēpore Italia tribus locis arsit multis diebus circa Istros:
Cymeos: & Vesuuios: vocataq̄; sunt à Ianigenis illa loca Palésana,
id est regio cōflagrata. Sicut. n. ait Moyfes & Berofus in genealogiis
post diluuiū: Cur filius Camefis Saturni Aegyptij genuit Phaeton/
tem: quem prolatione hebræa Moyfes Phut: Aramei Phet: Latini
Phaeton p̄nunciāt. Ab hoc p̄dit Lygur, vnde & dicti sunt Lygures.
Phaetontē autē. s. Priscū primū posuisse colonias in Aegypto & Li
bya nomen est argumēto quia Libyi ante Libyū Aegyptiū Herculiē
dicebantur à duce Phutei siue Phaetontei, vt Hiero. asserit sup Geñ.
10. c. Ptolemeus quoq̄; cōmemorat in Aethiopia Aegypti urbem
Phut lur: & in Marmarica phut enuti: & in Libya Phut fluiū. Dem
de, vt ait Berofus, Phaeton anno penul imo Aralij venit in Italiā,
quo anno ibi fuit p̄dicta cōflagratio: de qua dicit Plato in Timæo.
Illa q̄; vobis quoq̄; cōperta est Phaetontē Solis filium quondā Solis
curfus ascēdisse luciferos illosq̄; exorbitasse ac incendiisse terrena, fa
bula quidē putat: sed est vera historia. Fit. n. cœlestiū lōgo circuitio
nis tēpore orbiū exorbitatio: quā vastitas cōflagrationis sequat̄ ne
cesse est. Hoc loco Plato cœlestium exorbitationē dicit fieri ex motu
accessus & recessus. quē aliqui vocāt motū trepidationis. Nos autē
p̄supposita hac emendatione tēporū cōputauimus retro cedendo p̄
tabulas Astronomicas Ioannis Lucilij & Abrahæ Zachuti ad illud
tēpus: & inuenimus hāc cōflagrationē accidisse ex coniunctiōe ferē
omniū planetarū in signo igneo in locis sulphureis, vbi facile ex calo
re accenditur ignis. Eo nāq̄; anno in fine Iulij & principio Augusti,
Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt simul in Leone
signo igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro signo terreo.
- 8 Baleus cognomento Xerxes regnavit annos triginta. Hunc, vt ait 30
Berofus, appellauerunt Xersem, id est victorem & triumphatorem
quod imperauerit duplo plus gentibus q̄; Aralius. Erat enim uilitia

ferox & fortunatus: & propagauit regnum vsq; propè Indos. Huius Balei Xerxis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Lygure regressus est in Aethiopiã.

- 9 Armatrites regnauit annos triginta & octo. qui vt ait Be osus, magis ad voluptates & delicias conuersus, ea quæ ad libidinẽ spectant tum inuenit, tum maxime inuenta ampliauit. 38
- 10 Belochus Priscus regnauit annos trigintaquinq;. qui idcirco à Belo sumpsit cognomen, vt ait Berofus quia cum imperiũ voluit exercere maximum pontificũ Beli Iouis: & maxime circa auspicia & diuinationes occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Caldeos Beli amator dicitur apud Latinos Nouissimis annis Belochi tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticã. 35
- 11 Baleus regnauit annos. 52. Hic, vt ait Berofus, post Semiramidem supra ceteros enituit fama: splenduit imperio vsq; intra Indiam.
- 12 Althades regnauit annos trigintaduos. 32.
- 13 Manitus regnauit annos triginta 30.
- 14 Manchaleus regnauit annos triginta. 30.
- 15 Spherus regnauit annos. 20. cuius anno. 19. Moyses natus est. 20.
- 16 Mamelus regnauit annos triginta. 30.
- 17 Sparetus regnauit annos. 40. Eius anno. 4. vt ait Berofus, Athenienses regnũ exorũ sunt. Anno quoq; eius. 34. & 35. in Thessalia diluuium fuit: & in alia eorũ parte post terrẽmotũ secutũ est incẽdiũ sub quodã illoꝝ rege Phaetõte. s. Græco: q; fuit alius à Phaetonte Prisco. 40
- 18 Ascathades regnauit annos quadraginta. qui, vt ait Berofus, funditus omnem Syriã ditionis suæ fecit. Anno eius. 8. Chencres Rex Aegypti victus Hebræorum magica perit in mari. Berofus putauit Moysen arte magica signa fecisse, cum eius miracula scripture sacre virtuti diuinę attribuunt. Sed ei venia danda est tanquã ethnico qui diuina mysteria ignorauit. Perus errauit Iustinus: qui in. 36. epithomatum dixit Ioseph magum, & affirmat Moysen eius fuisse filium: eundem. & Moysen cum Hebræis viginem & scabiẽ passis ab Aegyptiis pulsum sacra Aegyptiorum furto abstulisse: Aegyptios vero illa armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire compulso. Sed hoc mendacium verbis Berosi euertitur, qui dicit Pharaonem Chencrem non reuersum domum, sed in mari perisse. Non potuit etiam esse Moyses filius Ioseph, quoniã anteq; Moyses nascere tur sexagintaquinq; annis transactis obierat Ioseph. Moyses etiam de alia tribu. s. Leui descendit, non de tribu Ioseph, vt scriptura sacra testat. Recte autẽ scripsit de ipso Strabo lib. 6. Geographiæ dicens.

LIBER QVARTVS

Moses vnus ex Aegyptijs sacerdotibus, cum partem quandã regio-
nis haberet; ac moleste ferret eorum instituta; hinc eò commigravit.
Discessere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim
ille quomodo Aegyptij non recte sentirêt: qui ferarum ac pecorum
imagines deo tribuerent; nec Græci, qui deos hominum figuris insi-
gnirent: & quòd id solum deus esset, quod nos contineret: & terram
ac mare: quod coelum & mundum & rerum omnium naturam ap-
pellamus; cuius profecto imaginem nemo sanæ mentis nostræ simi-
lem audeat effingere oportere &c. Anno autem vltimo Ascatadis, vt
ait Berofus, Atho donauit Dardanũ pte agri Meonici: & ita regnũ
Troianũ incepit. hucusq; ex Beroso. Reliquos vero Reges, q sequũ-
tur, ex Manethone Aegyptio & ex Metasthene Persa trãsumpsimus.

19	Amyntas regnavit annos quadragintaquinq;.	45.
20	Belochus iunior. s. secundus regnavit annos vigintiquinq;.	25.
21	Bellopares regnavit annos triginta.	30.
22	Lamprides regnavit annos trigintaduos.	32.
23	Sofares regnavit annos viginti.	20.
24	Lampares regnavit annos triginta.	30.
25	Panias regnavit annos quadragintaquinq;.	45.
26	Sofarmus regnavit annos decem & nouem.	19.
27	Mitreus regnavit annos vigintiseptem.	27.
28	Tautannes regnavit annos trigintaduos.	32.
29	Teuteus regnavit annos quadraginta.	40.
30	Timæus regnavit annos triginta.	30.
31	Dercilus regnavit annos quadraginta.	40.
32	Eupales regnavit annos triginta & octo.	38.
	Hucusq; Manethon: reliquos subiungit Metasthenes.	
33	Laosthenes regnavit annos quadragintaquinq;.	45.
34	Pyrithidas regnavit annos triginta.	30.
35	Osratheus regnavit annos viginti.	20.
36	Ofraganeus regnavit annos quinquaginta.	50.
37	Ascrazapes regnavit annos quadragintaduos.	42.
38	Tonosconcoleros regnavit annos quindecim.	15.

Hunc Græci Sardanapalum vocant, vt ait Metasthenes. Quoniam
vero Eusebius eosdem reges & tempora Assyriorum sequitur à Ni-
no vsq; ad Sardanapalum recipiendus est exceptis quinq; vltimis
annis. Dicenim regnasse Sardanapalum annos. 20. cum annales
Assyriorum scribant eum regnasse tantum. 15. annos, vt etiam Me-
tasthenes ex annalibus Persarum affirmat. A diluuiò ergo ad finem

Sardanapali colliguntur anni. 1483. Nam à diluuiò ad Ninũ fue¹¹⁴⁸³
runt anni. 249. A Nino vero primo Monarcha ad Sardanapali 249
mortem fuerunt anni mille ducenti trigintaquatuor: quibus cõple¹²⁴³
ta est monarchia Assyriorũ, vt patet ex annis collectis ipsoꝝ Regũ. 1483

De monarchia Medorum & Persarum. Cap. 1.

Ost Sardanapalum cõcepit Medorũ & Persarum monar-
chia bipartita inter Medos & Babylonios. Deinde reuni-
ta fuit sub primis Cyro & Dario. Cõcepit autem prædicta
Medorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belo-
chus tertius princeps militiæ Sardanapali prodito domino suo Sar-
danapalo partitus est cũ Medis monarchiã, vt Metasthenes enarrat
dicens. In publica Iusiana bibliotheca annales Persarũ ferunt fui-
se Belochũ tertium Sardanapali clandestinum hostem: qui eius mili-
tiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus
est monarchiam ea lege, vt Belochus Babyloniam: Arbaces Medos
atq; Persas regeret. Et subiungit idem Metasthenes describẽs annos
bipartitiæ monarchiæ sic dicens. Itaq; interfecto & ex se ipso flãm-
is iniecto Sardanapalo, monarchia bipartita fuit. Apud Medos nãq;
in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis videlicet.

1	Arbaces vigintiocto annis regnauit.	28.
2	Mandanes quinquaginta.	50.
3	Sofarmon triginta.	30.
4	Arthicarmin quinquaginta.	50.
5	Arbianes duobus & viginti.	22.
6	Arceus quadraginta.	40.
7	Arthines viginriduobus.	22.
8	Astibarum cum Apanda filio viginti.	20.
9	Apanda solus triginta. Hunc Græci vöcant Astiagem; vt ait Diodo-
rus Siculus.	
10	Hoc deincto Cyrus & Darius regnauerunt annis trigintafex. Nã an-
te reunitã monarchiã regnauerunt in Perside annis sex. Inde aliis sex
Persico regno resignato Cambisi filio: sexennale bellũ Thamiri Re-
gine Scytharum intulerunt: sexto anno à Babyloniis euocati: atq;
Balthafare interfecto, reunitã monarchiam in Persas trãstulerunt.
Hæc ille. Si ergo sex anni bis enumerati hoc est duodecim addantur
annis prædictorũ Regum, colligentur simul anni trecenti quatuor,
quibus regnauerunt. Subiungit etiam Metasthenes dicens. Totidẽ
annis in bipartita monarchia regnatum est apud Babylonios v3.	12
304

1	Phul Belochus regnavit annis quadraginta octo.	48.
2	Phul Assar, qui & Teglat Phul Assar viginti quinque.	25.
3	Salman Assar decem & septem.	17.
4	Sennacherib qui & Sargon decem.	10.
5	Assar Adon septem.	7.
6	Merodach duobus & quinquaginta.	52.
7	Ben Merodach vno & viginti.	21.
8	Nabuchodonosor primus triginta quinque.	35.
9	Nabuchodonosor magnus quinque & quadraginta.	45.
10	Amilinus cognomento Euilmerodach triginta.	30.
11	Filius huius primus Reg Assar tribus.	3.
12	Secundus filius germanus precedentis Lab Assardach, sex.	6.
13	Tertius filius etiam frater duorum precedentium Balthasar, qui non.	5.

Ex his cōsurgunt anni quatuor & trecenti, sicut in fcedētibus. 304.
 De Belocho & Arbace atq; Sardanapalo Diodorus in. 3. lib. copio-
 sissime historiam tradit: & ostendit quomodo Cthesias Gnidius in
 tēporibus monarchiē Assyriorū deficiat, nō digerēdo Reges & eorū
 noīa & tēpora: quibus quisq; regnavit. Sed in monarchia Medorū
 laudat eundē Cthesiam, qui ex publica fide atq; bibliotheca Persarū
 annales in Grēciā retulit: & eadē refert, quę hic Metasthenes. Et ideo
 Gręcus Cthesias recipitur in tēporibus Persarū: & repellitur à tēpo-
 ribus Assyriorū: sicut e contra Eusebius recipitur de tēporibus Assy-
 riorum: & excluditur funditus à tēporibus Persarū: quia secutus est
 Herodotū & conterraneos fabulatores Gręcos: & corruptit publicā
 & probatā fidē: quā incorrupte referunt Diodorus, Cthesias, & Me-
 tasthenes. Philo hebręus eadē prosequit, quæ & hoc loco Metasthe-
 nes. Diuine quoq; literę in. 4. lib. Reg. & in. 2. Paral. horū Regū Ba-
 byloniē reminiscunt: quā assidue hi bellū gesserunt cū hebręa gente.
 Nā de Belocho cognomine Phul ita scribit. 4. Reg. 15. Venit Phul
 Rex Assyriorū cōtra Manahem regē Samarię. Nec te moueat, q; scri-
 ptura sacra vocet eū regē Assyriorū: quia diuine literę oēs reges Ba-
 byloniē vocant reges Assyriorū. De Phul Assar cognomento Teglat
 eodē. c. ita scribit. Venit Teglat Phul Assar cōtra Facee regē Sama-
 rię: & transfudit in Assyrios Galileā & vniuersam terrā Neptalim. Et
 4. Reg. 16. dicitur. Misit Achaz nuntios ad Teglat Phul Assar regē
 Assyriorū &c. De Salman Assar ita scribit. 4. Reg. 17. Cōtra Osee fi-
 liū Hela Regē Israel ascendit Salman Assar rex Assyriorū. & 4. Reg.
 18. dñ. Anno. 4. regis Ezechię: q; erat annus septimus Osee filij He-
 la regis Israel: ascendit Salman Assar rex Assyriorū Samariā, & oppu-

gnauit eā, & recepit. Nā post ānos tres āno. f. sexto Ezechie & 9 āno. Osee regis Israel cepit Samariā rex Assyriorū: & transtulit Israel in Assyrios. De Sennacherib ibidē dicit. Anno. 14. regis Ezechie ascēdit Sennacherib rex Assyriorū ad vniuersas ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. Idē Sennacherib dictus est & Sargō, vt scribit Hesa. 20. c. Nā s̄m Hiero. septē noībus vocabat, vt ibi Glossa refert. Cōsiderandum q̄ in textu Metasthenis scribit. Sennacherib regnasse annos. 7. & Assaradon filius eius decē: qui annorū numeri vitio scriptorū cōmutati sunt ex vno in alterū. Nā si regnasset Sennacherib annis. 7. vt in mēdoso textu scribit, nō peruenisset ad. 14. annū Ezechie: sed ānis. 2. antea mortuus fuisset: quod est cōtra scripturas sacras. Ideo vt nos emēdauimus, Sennacherib regnauit annis nō septē sed decē: & filius eius Assaradon regnauit annis non decē: sed septē: & sic non confundit annorū numerus. De Assaradon dicit. 4. Reg. 19. Sennacherib cū adorasset in tēplo Nesrach deū suū, Adramalech & Sarasfar filij eius percusserunt eū gladio: fugeruntq; in terrā Armeniorū: & regnauit Assaradon filius eius pro eo. De Merodach dicit. 4. Reg. 20. Misit Merodach rex Babylonis līas & munera ad Ezechiā. De eius filio Ben Merodach nomen nō ponit in diuinis literis: sed solū q̄ eius tēpore Manasses ductus est in captiuitatē, & carceri mancipatus est, vt habet. 2. Para. 33. De primo Nabuchodonosor, q̄ huic successit, agit. 4. reg. 24. De magno vero Nabuchodonosor, q̄ cōbussit Hierusalē & tēplū, & duxit Hebrēos captiuos in Babylonē: & de Euilmerodach eius filio agit in fine. 4. Reg. & in fine. 2. Paral. De tribus vero huius filijs dicit aliqd magister in histo. schol. adducens autoritatē Metasthenis. de q̄bus etiā Iosephus scribit in. 10. antiq. lib. Fuerunt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonosor: & ob germanitatē ab alijs quasi pro vno rege cōputant, licet distinctis tēporibus regnauerint. Dicit. r. Hiero. 27. Seruient Regi Nabuchodonosor oēs gētes & filio eius & filio filij eius: hoc est filijs tribus filij eius suis nepotibus, q̄ simul successerūt post patrē, licet vnus post aliū regnauerit. Post hos Reges vsq; Balthasare interfecto reunita est monarchia, & trāslata in Persas, vt scribit Dañ. 5. c. Itaq; Metasthenes expositis annalibus monarchiæ bipartitę Medorū & Persarū, mox reunitę publicos annales vsq; ad Alexādrū magnū refert sic dicens. Balthasare interfecto regnauerunt simul Cyrus & Darius annis duobus. . 2

11 Inde solus Cyrus duobus & viginti.

22.

12 Filius Darij priscus Artaxerxes Assuerus annis viginti, vltio- 20.
ne interea sumpta de factione Thaurica: quæ per dolū patruū tray

diderat Thamire. Huius duo filij Cyru: Arthabanes & Darius longi-

13 Longimano victoria cessit: regnavitq; annis septem & triginta. 37.

14 Eius filius Darius nothus annis decem & novem. 19.

15 Magnus Artaxerxes Darius Meneon, qui dictus est Assuerus in libro Hester annis quinquagintaquinq;. 55.

16 Artaxerxes Ochus sex & viginti. 26.

17 Arses annis quatuor. 4.

18 Darius vltimus sex. 6.

Magnus Alexander inde transtulit imperium in Græcos. hæc ille.

191 Ex his patet reunitam monarchiam durasse annis vno & nonaginta supra centum. A principio vero hoc est ab Arbace vsq; ad magnum

304 Alexandrum perseveravit annis quadringentis nonagintaquinq;.

191 Nam ex annis trecentis quatuor monarchiæ bipartitæ & ex annis

495 centum nonaginta & vno eiusdem reunitæ conflurgunt anni. 495.

De monarchia Alexandri magni, & Regibus post eum sequentibus in Asia et Syria. c. 3.

Quoniam in annalibus monarchiæ Græcorum post Alexandrum magnum in regibus Syriæ & Babylonix & Asiæ à Seleuco vsq; ad Philippum vltimum Eusebius sequitur publicam fidem Asiæ ac Syriæ per ipsius digesta tempora & reges: & in Romana monarchia latinâ fidem publicâ tenet: idcirco excerpta monarchia Medorum & Persarum ab Arbace vsq; ad magnum Alexandrum: in omnibus sequentibus temporibus Græcorum & Romanorum ipsum Eusebium sequimur. Quia ergo idem Eusebius in monarchia Medorum & Persarum non est secutus publicâ fidem annalium eorum: idcirco non posuit Alexandrum conuenienti tempore. Nam dicit eum regnasse anno primo centesimæ vndecimæ olympiadis: qui tamen secundum probatam fidem cepit regnare anno primo centesimæ duodecimæ olympiadis, vt nos annotauimus. scilicet post primum annum Darij vltimi Regis Persarum. monarchia igitur Græcorum cepit regnate Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius sexto mox extincto Dario. Sicut autem dicit. 1. Mach. 1. regnavit Alexander annis 12. Idem affirmat Metasthenes dicens. Magnus Alexander qui transtulit imperium in Græcos: regnavit annis. 12. Post duodecimum annum regni sui, vt etiâ dicit Eusebius, Alexander trigesimo secundo ætatis sue anno moritur in Babylone. Post quem translato in multos imperio diuersi regnauerunt. Nam diuisum est regnum eius in quatuor partes, vt Daniel propheta prius vaticinio prædixerat sub fu-

gura hirci caprarum : de quo dicitur Dan. 8. Cūq; creuisset fractum est cornu magnum : & orta sunt quatuor cornua subter illud, id est quatuor regna, vt Hieronymus in Daniele m exponit, videlicet Regnum Macedonum, Aegypti, Asiae, & Syriae. In Macedonia successit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eū secuti sunt Reges, vt scribemus in sexto libro. De Regno vero Aegypti dicemus in sequenti quinto libro. Hic autem solum describemus regnum Asiae & Syriae, quod paucis annis simul vnitum est. In Asia enim duobus annis post mortem Alexandri magni regnare coepit Antigonus : & regnauit annis. 18. Post Antigonum regnauit in Asia Demetrius annis. 17. In Syria vero & Babylonia transactis octo ānis post mortem Alexandri magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis. 117. vt assignat Eusebius : & regnauit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Asiae, cum iam regnasset annis. 17. semetipsum Seleuco tradidit : & factum est vnum Regnum Asiae & Syriae ac Babyloniae, vt affirmat Eusebius. Itaq; post Alexandrum digere mus tempora Regum Asiae, Syriae, ac Babyloniae à Seleuco primo ad vltimum Philippū. Igitur ab Alexandri magni monarchia vsq; ad finem vltimi Philippi & destructionem regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinque.

1	Nā Alexāder magnus post adeptā monarchiā regnauit ānis septē.	7
	Regnum Syriae fuit sine Rege annis octo.	8.
2	Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus.	32.
3	Antiochus Sother annis decem & nouē.	19.
4	Antiochus Theos annis quindecim.	15.
5	Seleucus Gallinicus annis viginti.	20.
6	Seleucus Ceraunos annis tribus.	3.
7	Antiochus magnus annis triginta sex.	36.
8	Seleucus, qui & Philopator, annis duodecim.	12.
9	Antiochus Epiphanes. i. illustris annis vndecim.	11.
10	Antiochus Eupator annis duobus.	2.
11	Demetrius Sother annis duodecim.	12.
12	Alexander annis decem.	10.
13	Demetrius annis tribus.	3.
14	Antiochus Sideres annis nouem.	9.
15	Demetrius iterum annis quatuor.	4.
16	Antiochus Grippus annis duodecim.	12.
17	Antiochus Cizicenus annis decem & octo.	18.
18	Philippus annis duobus.	2.

Hos annos ex Eusebio accepimus. qui & concludit dicens. Hucusq[ue] Syria possessa per Reges in Romanam ditionem cessit.

235 Ex oibus simul iunctis cōsurgunt anni ducentitrigintaquinque. Finis autē regni Syriae fuit āno. 4. 171. Olympiadis, vt Eusebius annotat.

De initio monarchiae Romanorum.

Cap. 4.

Initium monarchiae Romanorum aliqui putant fuisse anno primo centesimae septuagesimae secundae Olympiadis postquam Romani coeperunt possidere Syriam. scilicet post Philippum ultimum Syriae Regem. Nam tunc defecit monarchia, quae inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conuenienter incepisse Romanorum monarchiam, vbi iam praecedens defecerat. Alij vero ponunt eius initium anno primo penè completo centesimae octuagesimae tertiae Olympiadis, quando C. Julius Caesar primus apud Romanos singulare obtinuit imperium: à quo Romanorum principes appellati sunt Caesares. Alij autem exordium ipsius monarchiae Romanorum sumunt ab Octauiano Augusto post subiugatam Aegyptum. Nam tunc plene defecit in Aegypto Regnum ab Alexandro magno deductum. Nos autem omnia praedicta confirmantes dicimus monarchiam Romanorum leuiter incepisse, quasi ex quadam prauiua dispositione post possessam Syriam. Deinde quo ad computationem annorum Romani imperij à Iulio Caesare dicimus incepisse: eo quod primus singulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Augusto post deuictum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuisse. A Syria autem possessa à Romanis vsque ad imperium Iulij Caesaris fluxerunt anni fere quadraginta quinque: quia intermediae fuerunt vndecim plenae olympiades cum anno vno, quae continent praedictos annos. A Iulio vero Caesare ad Christum fuerunt anni quadraginta sex: hoc est vndecim olympiades cum dimidia: quoniam Christus natus est anno quarto inchoato centesimae nonagesimae quartae olympiadis. Si ergo praedicti anni. 45. &. 46. simul colligantur, sunt anni nonaginta & vnus, à Syria videlicet possessa à Romanis vsque ad Christi natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio seculi ad diluuium fuerunt anni	1656.
A diluuiio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	249.
A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234.
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	495.

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syrię anni.	235.
A Syria possessa per Romanos ad Christum anni.	91.
Ergo à creatione mundi ad Christum fuerunt anni.	<u>3960.</u>

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus.

PROLOGVS.

Omperta vera annorum computatione ante Christum ex collatione regnorum Hebręorũ, Itatorũ, & Assyriorũ: nunc restat, vt eandem comprobemus ex Aegyptiorum tēporibus. qđ breuissime faciemus in hoc. 5. volumine.

De iniño Regni Aegyptiorum & eorum Dynastiis. Cap. 1.

Aegyptiorum regnũ eo tempore cœpit, quo & Regnum Caldæorum hoc est anno centesimo trigessimoprimo à Noatico diluuiio, vt ex Beroso accepimus. Aegyptus autem ab Aegypto Rege vltimum nomen accepit, vt ait Manethon sacerdos Aegyptius in supplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teste Diodoro Siculo in primo libro. Postea vero Aeria dicebatur, vt ait Eusebius in libro de temporibus. Quin etiam ab Osiris nomine & cognomine Osiriana ab Aegyptijs: & Mizreia ab Hebręis authore Moyse dicta fuit. Vltimo autem vocata est Aegyptus, vt dictũ est ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatur Ramesse. Aegypti autem Reges dicebantur cõmuni nomine Pharaones, id est feroces, vt interpretatur Hieronymus. Manethon etiã dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur: exponente Eusebio: sicut & apud nos Imperatores Augusti appellãtur. Habebat tamen quilibet Pharaon propriũ nomen. Sicut autem dicit Eusebius apud Aegyptios potestas erat, quã vocant Dynastiã. i. potentatũ alicuius determinati tēporis. Vnde & Reges Aegypti describũtur em Dynastias diuersis temporibus distinctas. Aegyptiorũ Dynastiã primę à centesimo trigessimoprimo anno post diluuiũ, quo cœperunt vsq; ad penè completum quadragesimum tertium annum Nini Regis Assyriorum: fuerunt quindecim, vt Eusebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Berosum fuit Camesis: quem inter primos deos, id est principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, vt dicit idem Berosus: durabatq; singula septem annis sub duo/

decim principibus primis maioribus Aegyptiorum hoc pacto. An
 131 no à diluio centesimo trigesimo primo auctore Beroso Chemefen
 primus tenuit Dynastiam primā Aegypti septem annis. Cui Chē
 min urbem dedicauerūt. Huic successit Oceanus cum Thetide: qui
 colonias posuit iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Ocea
 nus. Postquam vero septem annis Dynastia penes Nilum fuit, cessit
 Oceanus tertio principi: & hoc ordine duodecim principes regna
 84 efficiunt octoginta quatuor. Tres vero ex principibus minoribus se
 14 cuti coeperunt augere tempus: Quorum primus principatum te
 26 nis triginta septem. qui simul sumpti efficiunt annos septuaginta se
 37 ptem. Adiecti q̄ superioribus Dynastijs, reddunt annos centum sexa
 29 2 ginta & vnum. Quos si adiunxeris illis annis. 131. qui à diluio ad
 primam sub Camefe Dynastiam interfluxerunt: erunt anni ducenti
 nonaginta duo. Quo tempore ortus est Abraham anno. 43. Nini,
 vt Eusebius de tēporibus & Moyse in Genesi cōprobant: Quē etiā
 cōputatio annorū facta est in. 2. lib. superius hebraeor̄ temporum.

De. 16. & 17. Dynastia.

Cap. 2.

SExtadecima Dynastia sub Osiride coepta est, mox nato
 Abraham anno videlicet Nini. 43. desinente. Concessit
 autem Osirides Dynastiam hanc Thebeis, qui praefue
 runt annis centum nonaginta, vt Aegyptij, & Eusebius
 103 supputant. Subsecuta est. 17. Dynastia: quo tempore regnauerunt
 pastores annis tribus supra centum, vt iidem scribunt. Anno vigesi
 moseptimo huius Dynastiae: qui fuit annus vigesimusoctauus Ar
 matritis Regis Caldeorum: fuit diluuium secundum Niliacum
 sub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo ani. 190. Dynastie.
 16. & ani. 103. Dynastiae. 17. simul iungant: cōsurgūt anni ducēti
 29 3 nonagintatres. In hac. 17. Dynastia primus rex dictus est Pharao
 Zoes. i. ferox Zoes: à quo Pharos ciuitas: & postea Reges dicti Pha
 raones. In huius Dynastiae centum tribus annis fuerunt in Aegypto
 reges decem & septem, quorum nomina non ponit Berosus ex
 cepto Thiphone, qui fratrem suum Osiridem interemit: & tyran
 nicum Regnum in Aegypto assumpsit circa finem huius Dynastiae
 tempore Balei vndecimi Regis Babylonici. Dicit enim idem Bero
 sus. Thyphon Aegyptius omnibus orbis gigantibus conscijs fratrem
 suum

suum Osiridem Iouem iustum Aegyptium peremit: & ipse in Aegyptu assumptus tyrannidem. Cui conuenit Diodorus, qui in primo libro sic ait. Ex vetustis sacerdotum archiuis, qui Osiridis tempore fuerunt, compertum est Osiridem Aegyptu iuste regnantē à Typhone fratre impio atq; nefario interemptum. quem ille in sex ac viginti partes dissectum cuiuslibet eorum, qui secum tanti sceleris participes fuerant, partem dedit, veluti tanti facinoris conscij; & vt simul ipsos defensores custodesq; regni fidos haberet. At vero Isis eiusdē sui fratris simul & viri necem auxilio filij (Oros ei nomen erat.) vltā, Typhone, simul & qui cædis conscij fuerant, interemptis Aegypti Regnum restituit. hæc ille. Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dynastia. 17. quā dicunt pastorum, vt aliqui coniiciunt, propter Ioseph & fratres eius, q̄ fuerunt pastores exaltati in Aegyptu. Nā anno. 91. huius Dynastiæ Ioseph exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis ingreditur Aegyptum anno eiusdem Dynastiæ centesimo, vt patet ex recta annorum computatione. Et ideo si à pastoribus hebreis dicta est, oportet dicere ipsum non ab eius exordio, sed à fine denominatā. Sed hoc nobis certū nō est. Anno huius Dynastiæ septuagesimo primo factū est diluuium tertium sub Ogyge Attico: & fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Assyriorum, vt scribit Berofus.

De Dynastia. 18. Diapolitanorum.

Cap. 3.

Dynastia. 18. Diapolitanorum fuit annorum trecentorum quadraginta & octo, vt ipsi Aegyptii cōputant. In ea fuerunt. 16. Reges, vt ponit Eusebius.

1	Amasis regnavit annis viginti quinque.	25.
2	Chebron annis tredecim.	13.
3	Amenophis primus annis vno & viginti.	21.
4	Mephres annis duodecim.	12.
5	Misphar Mutosis annis vigintifex.	26.
6	Thutemosis annis nouem.	9.
7	Amenophis secundus annis triginta & vno.	31.
	Hic est Pharao Amenophis: qui āno regni eius. 26. iussit mares Hebræorum interfici: & tunc natus est Moyfes.	
8	Orus regnavit annis triginta & octo.	38.
9	Acenchres annis duodecim.	12.
10	Achoris primus annis nouem.	9.
11	Chencres annis sexdecim.	16.

Anno eius primo & secundo fuit diluuium quartū in Thessalia sub Deucalione authore Beroso. & in alia eorum parte post terræmotū secutum est incendium sub quodam illorum Rege Phaetonte altero à prisco Phaetonte, sub quo aliud incendium prius fuerat, vt narrat Berosus. Hic est Pharao Chencres, qui, vt ait Eusebius, cōtradixit per Moysen Deo atq; mari rubro obrutus est anno regni sui. 16. De quo etiam dicit Berosus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnavit: & ab eis summersus fuit. Pugnavit cōtra magos Pharaonis: & superavit eos non arte magica: sed virtute diuina: qua ipsi magi se victos esse fatentur dicentes. *Digitus dei est hic: vt patet Exo. 8.*

I 2	Acherres regnavit annis octo.	8.
I 3	Cherres annis quindecim.	15.
I 4	Armeus qui & Danaus annis quinque.	5.
I 5	Rameffes cognomento Aegyptus annis sexaginta octo.	68.
	Ab hoc Aegypto fratre Danaï nomē accepit Aegyptus, vt affirmat Manethon. Regnum Troianum cœpit āno tertio Aegypti: qui fuit annus vltimus Ascathadis regis Caldæorum, vt dicit Berosus.	
I 6	Menophis regnavit annis quadraginta.	40.
	Ex quibus omnibus resultant anni trecenti quadraginta octo.	348.

De Dynastia. 19. Larthum.

Cap. 4.

Post Menophim cœpta est. 19. Dynastia Larthum sicut erat in Italia: quę Dynastia duravit annis solaribus centum nonaginta quatuor, vt dicit Manethon. Hoc nomē Larthum non proprium est: sed cōmune dignitatis vocabulum, sicut Augustus & Pharao. Erāt enim in Dynastia siue potentatu Ethrurię duodēcim Lucumones in Vetulonia residentes. 12. reges: quibus vnus p̄crat, vt Seruius author est sup. 8. Aeneidos. Hic supremus Larth vocabulo Ethrusco, id est regum maximus dicebatur: non solum quia ceteris p̄crat: verum etiam quia anniuersarie ceteris duodecim reuocatis ipse per vitā totam perseuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynastia plurium regum in Aegypto cœpit, vt in Italia. De horum Larthum Aegyptiorum temporibus, paria sentiunt Manethon & Eusebius. Nam

I	Zetus regnavit annis quinquaginta quinque.	55.
	Hic Zetus Aegyptius, non fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmū: quia ille fuit Græcus: hic autem Aegyptius.	
Z	Rampses regnavit annis sexaginta sex.	66.

3 Amenophis tertius regnavit annis quadraginta. 40.

4 Ammenephus regnavit annis vigintifex. 26.

Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicū, id est Alexandrinū Aegypti. Vbi enim nunc est Alexandria à magno Alexandro condita, olim erat insula Pharon habitata à coloniis Pharaonicis: vbi inundatio fuit tempore vatis Protei sacerdotis: ad quē Paris rapta Helena primum adnauigauit, vt dicit Xenophon in libro de æquiucis. Et Herodotus scribit in. 2. historiarum, De hoc diluuiō ait Lucanus vltimo libro.

Tunc claustrum pelagi coepit Pharon insula quondam.

In medio stetit illa mari sub tempore vatis.

Proteos: at nunc est pelleis proxima muris.

5 Thuoris fuit vltimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur Polybus, & regnavit annis septem. 7.

Ex quibus oībus confurgunt anni centū nonagintaquatuor. 194.

Huius Thuoris anno vltimo iuxta Eusebium Troia euerfa est. Manethon vero dicit eam euerfam anno sequenti: quia eius euerfio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni subsequēntis.

De Dynastiis à vicesima ad completam. 25^{am}. Cap. 5.

NTerum in Diapolitanos. 20. Dynastia regressa est, q̄ dicta est sine Larthibus, vt Manethon & Eusebius dicūt: & durauit annis centumseptuaginta & octo. 178.

¶ Dynastia. 21. durauit ānis centūtriginta. Nam in ea Smēnsis, qui & Sefach, regnavit annis vigintifex. 26.

Pseusennes annis quadraginta & vno. 41.

Nephercheres annis quatuor. 4.

Amenophis quartus annis nouem. 9.

Osochor annis sex. 6.

Spinaces annis nouem. 9.

Pfusennes annis trigintaquinque. 35.

Ex quibus omnibus confurgunt anni centum triginta. 130.

¶ Dynastia. 22. fuit annorum quadragintanouem.

Seltoris regnavit annis viginti & vno. 21.

Osothion primus annis quindecim. 15.

Thachelotis annis tredecim. 13.

Ex quibus confurgunt anni quadragintanouem. 49.

¶ Dynastia. 23. fuit annorum quadragintaquatuor

Perubastis regnavit annis vigintiquinque. 25.

Oforthon secundus annis nouem.	9.
Pfannius annis decem.	10.
Ex quibus confurgunt anni quadragintaquatuor.	44.
¶ In Dynastia. z 4. solus regnauit Bochorus annis. 44.	44.
Huius anno vigesimoquinto Roma condita est.	
¶ Dynastia. z 5. fuit annorum quadragintaquatuor.	
Sabachon ethiops Bochorꝝ vicit Aegyptoꝝ regnauit ānis. 12.	12.
Sebicus annis duodecim.	12.
Tharachus Aethiops annis viginti.	20.
Ex quibus confurgunt anni quadragintaquatuor.	44.
Si colligamus annos prædictarum sex Dynastiarum confurgent anni quadringenti octogintanouem.	489.

De Dynastiis à 26. ad. 39. & paulo ulterius. Cap. 6.

D ynastia. z 6. fuit annorum centum sexaginta octo.	
Merres Aethiops regnauit annis duodecim.	12.
Stephinatis annis septem.	7.
Nechepsus annis sex.	6.
Nechao primus annis octo.	8.
Pfammericus annis quadragintaquatuor.	44.
Nechao secundus qui & Nechepsus annis sex.	6.
Pfammites, qui & Sammericus. z. annis duodecim.	12.
Vaphres annis triginta.	30.
Anamasis annis quadragintatribus.	43.
Ex quibus oībus confurgunt anni centū sexaginta & octo.	168.
¶ Dynastia. z 7. in qua Persarū rex Cambises obtinuit Aegyptum, vt dicit Eusebius: cui præfuerunt reges Persarum annis centumundecim. Aegyptus post hæc à Persis recessit.	111.
¶ Dynastia. z 8. breuissima fuit. Nam in ea solus regnauit Amartheus Saites annis sex.	6.
¶ Dynastia. z 9. fuit annorum quadraginta.	
Nephericus primus regnauit annis sex.	6.
Achoris secundus annis duodecim.	12.
Pfammites tertius anno vno.	1.
Nepherites secundus mensibus quatuor. Sed ex mensibus superfluis præcedentis Regis & subsequētis cōputatur ānus vnus ab Eusebio.	1.
Nectenebis annis decem & octo.	18.
Theo annis duobus.	2.
Ex quibus confurgunt anni quadraginta.	40.

CIn Dynastia. 30. regnavit Nectabanus annis decē & octo. 18.
 Et sicut ait Eusebius Ochus Artaxerfes Rex Persarum, Aegyptum
 tenuit Nectabano in Ethiopiam pulso: & ipsā Aegyptum suo iunxit
 imperio, & praefuit ei annis nouem. 9.
 Arses vero deinde annis quatuor. 4.
 Darius demum annis sex. 6.
 Ex quibus confurgunt anni decem & nouem. 19.
 Alexander magnus septem annis ab initio monarchiæ. 7.
 Si colligantur anni praedictarum quinque Dynastiarum cum praedictis
 adiunctis confurgunt anni trecenti sexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap. 7.

Ostquam Alexander magnus cepit Aegyptum ab eo Ale
 xandria ibidem condita est; in qua plures Ptolemæi post
 eius obitum regnauerunt.

Ptolemæus Lagi filius regnavit annis triginta sex. 36.

Eusebius tamen dicit eum regnasse annis. 40. superaddens quatuor
 annos quibus gubernauit regnum Aegypti viuente Alexandro ma
 gno: vt quidam asserunt.

Ptolemæus Philadelphus annis triginta & octo. 38.

Hic Iudæos qui in Aegypto erant, liberos esse permisit: & vasa Elea
 zaro pontifici Hierosolymarū votiua transmittens diuinas scriptu
 ras in vocem græcam ex hebræa lingua per septuagintaduos inter
 pretes transferri curauit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit:
 quam sibi ex omni genere literaturæ comparauerat, vt ait Eusebius.

Ptolemæus Evergetes primus regnavit annis vigintifex. 26.

Ptolemæus Philopator annis decem & septem. 17.

Ptolemæus Epiphanes annis vigintiquatuor. 24.

Ptolemæus Philometor annis trigintaquinque. 35.

Ptolemæus Evergetes secundus annis viginouem. 29.

Ptolemæus Phiscon, qui & Soter, annis decem & septem. 17.

Ptolemæus Alexander annis decem. 10.

Ptolemæus, qui à matre fuerat electus, annis octo. 8.

Ptolemæus Dionysius annis triginta. 30.

Cleopatra mulier annis viginti & mensibus quinque. 20.

Cleopatra & Antonius semet interficiunt: & Aegyptus fit Romana
 prouincia. Vsq; ad mortem Cleopatrar, Ptolemæi, qui vocabantur
 Lagide, in Aegypto regnauerunt post Alexandrum annis ducentis 290

nonaginta, vt patet ex computatione annorum prædictorum principum. Eusebius autem addit duos annos Cleopatrar: & dicit eam regnasse annos. 22. cum tamen fm probatam fidem, sicut alij scribunt, regnauerit annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudæos dicit eam regnasse annos. 20. & menses. 5. Ab anno autē. 13. Cæsaris Augusti, quo Cleopatra periit vsq; ad penè completū eius
 29 42. annum, quando natus est Christus: fuerūt anni vigintinouem: qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecetos decem & nouem. 319.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656.
Ab eodem ad completam. 15. Dynastiam anni.	292.
In. 16. & 17. Dynastia fuerunt anni.	293.
In. 18. Dynastia fuerunt anni.	348.
In. 19. Dynastia fuerunt anni.	194.
In sequentibus sex Dynastiis fuerunt anni.	489.
A. 26. Dynastia vsq; ad obitum Alexandri anni.	369.
A morte Alexandri ad Christum fuerunt anni.	319.
Ergo ab exordio mundi ad Christum fuerunt anni.	<u>3960.</u>

Liber sextus de quorundã Regnorũ exordiis.

PROLOGVS.

Ostquam tempora à mundi constitutione ad Christum quadruplici præcipuorum Regnorũ ordine digessimus: nunc restat vt quorundam aliorum Regnorum initia ante Christi aduentum in hoc sexto volumine quambreuissime recenseamus.

De origine Regni Hispanorum. Cap. 1.

Hispanos condidit Iubal filius Iapeti: qui à Moysè dicitur Tubal filius Iaphet. Nam Berofus in. 5. Antiquitatum dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni primi Regis Babylonię Iubal cõdidit Celtiberos, id est Hispanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babylonię idem Iubal Celtiberos legibus format. hęc ille. Vnde prima Hi-

spaniæ vrbs Tubal à conditore nomen habet : quâuis corrupta prima litera scriptores posuerunt Dubal in Pomponio Mela in descriptione Beticæ mutata litera. t. in. d. Hunc eundem Tubal quidam cognominauerunt Tharacon: à quo vrbs Taracona. Ei enim præcipue studium fuit greges & armenta & iumeta inducere. Huiuscemodi studium Aramei Taracoã vocant, id est pastorum congregationem. Nam à Hieronymo interpretatur Thara pascens vel pastor. Choa vero congregatio. Ergo Tharacha est congregatio pastorum. Hi ergo fuerunt prisca Reges Hispaniæ: quos ponit Berofus.

1	Tubal.	14	Sicorus.
2	Iberus, à quo Iberi dicti.	15	Sicanus.
3	Iubelda.	16	Sicecus.
4	Brigus.	17	Lusus.
5	Tagus Orma.		Qui sequuntur ex Manethone.
6	Bethus, à quo Betica Hispania	18	Siculus.
7	Geryon Afer: qui & Deabus.	19	Testa Libyus Triton.
8	Trigeminus Geryon.	20	Romus.
9	Hispalus, à quo hispalis ciuitas.	21	Palatuus.
10	Hispanus à quo Hispania.	22	Cacus.
11	Hesperus, à quo Hesperia.	23	Erytrus.
12	Hercules Libyus.	24	Mellicola siue Gargoris.
13	Atlas Italus kitin.		Alios reperire non potuimus.

De initio Regni Gallorum siue Francorum.

Cap. 1.

Galatas siue Gallos vel Francigenas cõdidit Samothes frater Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Berofus in. 5. libro. Paulo postquam Iubal condidit Celtiberos, id est post duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis, Celtas colonias fundauit, id est Gallos siue Fracos. Neque quisquam illa ætate isto sapientior fuit: ac propterea Samotes dictus est. hæc ille. Samotes fuit frater Comeris, & Tubalis ex Iapeto patre: à quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id est sapientes. Et inferius Berofus addit dicens. Anno quarto Nini Samotes Celtis leges dedit. Sæpe autem variarum est Celtarum nomen. Nam à principio Samothei dicebantur: Inde à Celto Celte: post à Galathe Galarii: hinc à Belgio Belge: post à Romanis Galli: postremo Francigenæ à Francorum Rege. Et sicut dicit Berofus libro quinto. Filius Herculis Galathes Priscus: qui apud illos regnauit

ætate Althadis duodecimi Regis Assyriorum nomen etiam Gal-
lis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Berofus.

1	Samothēs, qui & Dis	13	Beligiūs, à quo Belgę.
2	Magus.	14	Iafius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Dryius.		Omnes prædicti ex Berofō.
5	Bardus Priscus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemannus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, à quo Celte dicti.	20	Galathes iunior.
10	Galathes, à quo Galli.	21	Nannes.
11	Narbon, à quo Narbona.	22	Francus, à quo Francia.
12	Lugdus à quo Lugdunum.		Septē prædicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum.

Cap. 3.

Ermanos, siue Theutonicos, & Sarmatas cōdidit Thui-
scon gigas filius Noe natus ei post diluuiū. Dicit enim
Berofus in quinto libro. Anno Nimbroti vigesimoquin-
to, Thuiscon Sarmatas maximos populos fundauit. &
inferius ait. Anno quarto Nini Thuiscon gigas Sarmatas legibus
format apud Renum. Germanorum quoq; nomen sæpe à ducibus
uariatum fuit. Nam ab exordio, & fermē in toto Thuiscones dice-
bantur à Thuiscone primo eorum conditore. In parte uero Gambri-
ui à Gambriuiō: ante uero Inghæones ab Inghæuone: postea Iste-
uones ab Isteuone. Hinc Sueui à Sueuo: Post Vandali à Vandalo.
Inde Alemanni ab Hercule Alemanno: deinde Theutanes & Theu-
tones à Theutane. Postremo à Romanis, ut Tacitus ait, Germani
dicti sunt. Eorū reges primos describit Berofus in secūdo & in quin-
to libro: qui sunt sequentes uidelicet.

1	Thuiscon, à quo Thuisci.	8	Sueuus, à quo Sueui.
2	Mannus.	9	Vandalus, à quo Vandali.
3	Inghæuon à quo Inghæones.	10	Theutanes, à quo Theuto- nici.
4	Isteuon à quo Isteuones.		
5	Herminon.	11	Hercules Alemannus à quo Alemanni.
6	Marsus.		
7	Gambriuius, à quo Gábriui.	12	Hunnus, à quo hunni.

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. Cap. 4.

Regnum Sicyoniorum in Græcia iuxta Eusebium de temporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahamæ annis septuagintatribus, videlicet anno. 32. Beli: & durauit annis nongentis sexaginta & vno. In codicibus autem

73

32

961

Eusebii impressis in fine regni Sicyoniorum mendose vitio impressorum colliguntur anni. 862. quia ibi deficiunt anni. 99. vt patet ex computatis annis in lineis annorum per Eusebium distinctis, quibus ordinate Reges Sicyonioꝝ regnauerunt, vt patet in sequentibus.

1 Egialeus, à quo Egialea nuncupata est: quæ nunc Poleponnesus vocatur, regnauit annis quinquagintaduobus. 52.

2 Europs annis quadragintaquinque. 45.

3 Stelchin annis viginti. 20.

4 Apis annis vigintriquinque. 25.

5 Thelasion annis quinquagintaduobus. 52.

6 Egidius annis trigintaquatuor. 34.

7 Thurimacus annis quadragintaquinque. 45.

8 Leucippus annis quinquagintatribus. 53.

9 Melappus annis quadragintaseptem. 47.

10 Eratus annis quadragintasex. 46.

11 Plemmeus annis quadraginta octo. 48.

12 Orthopolis annis sexagintatribus. 63.

13 Maratus primus annis triginta. 30.

14 Maratus secundus annis viginti. 20.

15 Echireus annis quinquagintaquinque. 55.

16 Chorax annis triginta. 30.

17 Epopeus annis trigintaquinque. 35.

18 Laumedon annis quadraginta. 40.

19 Sicyon à quo Sicyonii annis quadragintaquinque. 45.

20 Polybus annis quadraginta. 40.

21 Inachus annis quadragintaduobus. 42.

22 Phestus annis octo. 8.

23 Adrastus annis quatuor. 4.

24 Polyphides annis triginta & vno. 31.

25 Pelagus annis viginti. 20.

26 Zeusippus annis triginta & vno. 31.

Ex quibus omnibus resultat anni nongenti sexaginta & vnus. 961. videlicet vsque ad annum. 28. completum Heli sacerdotis Hebræorum, & tunc finem accepit hoc regnum.

LIBER SEXTVS ORIGINIS

De origine Regni Argiuorum & Mycenarum. Cap. 5.

Ox orto Esau & Iacob año secundo Balei Xerxis octauj Regis Assyriorū, initiū habuit regnū Argiuorū, vt cōputat Euseb. quorū Reges & tēpora ab ipso ita describunt.

I	Inacus regnauit annis quinquaginta.	50.
Z	Phoroneus annis sexaginta.	60.
3	Apis annis trigintaquinç.	35.
4	Argus annis septuaginta.	70.
5	Grassus annis quinquagintaquatuor.	54.
6	Phorbis annis trigintaquinç.	35.
7	Troiphias annis quadraginta sex.	46.
8	Crothopus annis viginti & vno.	21.
9	Stelenus annis vndecim.	11.
10	Danaus annis quinquaginta.	50.
11	Lynceus annis quadraginta & vno.	41.
12	Abas annis vigintitribus.	23.
13	Proereus annis decem & septem.	17.
14	Acrisius annis triginta & vno.	31.

Prædicti omnes simul regnauerunt annis quingentis quadragintaquatuor, vt ex annis collectis patet. Et defecit regnū Argiuorum año. 16. Lamparis vigesimiquarti Regis Assyriorum: & anno. 8. Rampsis regis Aegypti. Post Acrisium Regnū Argiuorū in Mycenarum transfertur: quorū Reges decē ab Eusebio describunt videlicet:

I	Perseus.	6	Aegyptus.
Z	Stenelus.	7	Orestes.
3	Eurystheus.	8	Thisamenus.
4	Atreus & Thyestes fratres.	9	Pentilus.
5	Agamemnon.	10	Cometes.

De initio & fine regni Atheniensium. Cap. 6.

Atheniensium Regnum, vt ait Berofus in. 5. libro, cœpit anno. 4. Spareti. 17. Regis Assyriorum: qui fuit annus primus Iasij Regis Ethruriæ: & 30. Ori regis Aegypti. quorū Reges quot annis regnauerunt Euseb. ita scribit.

I	Cecrops, qui & Daphnas, regnauit annis quinquaginta.	50.
Eius anno. 30. fuit diluuiū in Thessalia sub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, vt ait Eusebius.		
Z	Granaus regnauit annis nouem.	9.

3	Amphitryon annis decem.	10.
4	Erichonius annis quinquaginta.	50.
5	Pandion primus annis quadraginta.	40.
6	Erietheus annis quinquaginta.	50.
7	Cecrops secundus annis quadraginta.	40.
8	Pandion secundus annis viginti quinque.	25.
9	Egeus annis quadraginta octo.	48.
10	Theseus annis triginta.	30.
11	Menestheus, qui & Peteo, annis viginti quatuor.	24.
12	Demophon annis triginta tribus.	33.
13	Oxintes annis duodecim.	12.
14	Aphidas anno vno.	1.
15	Thimoetes annis octo.	8.
16	Melanthus annis triginta septem.	37.
17	Codrus annis viginti & vno.	21.

Post prædictos reges, vt ait Eusebius, principes siue Iudices vel magistratus quoad vixerunt, regnauerunt: qui sequuntur.

1	Medon iudicauit annis viginti.	20.
2	Agastus annis triginta sex.	36.
3	Archippus annis decem & nouem.	19.
4	Theusippus annis quadraginta & vno.	41.
5	Phorbas annis triginta & vno.	31.
6	Mezades annis triginta.	30.
7	Diogenetus annis viginti octo.	28.
8	Pheredus annis decem & nouem.	19.
9	Ariphron annis viginti.	20.
10	Thespius annis vigintriquinque.	25.
11	Agamnester annis viginti.	20.
12	Aeschylus annis viginti tribus.	23.
13	Alchamenon annis duobus.	2.
14	Carops annis decem.	10.
15	Aesimedes annis decem.	10.
16	Elidicus annis decem.	10.
17	Hippomenes annis decem.	10.
18	Leocrates annis decem.	10.
19	Abfander annis decem.	10.
20	Erixias annis decem.	10.

Inde Athenis principes annui constituti sunt cessantibus regibus: nouē scilicet principes ex nobilibus vrbis electi Atheniensibus præ-

fuerunt. A primo autem Cecrope vsq; ad vltimum Erixiā fuerunt
 872 anni octingēti septuagintaduō, vt patet ex prædictis annis collectis
 in vnum; & tunc defecit Regnum Atheniēsiū videlicet. Olympiā
 de vigesima quarta anno primo completo, vt annotat Eusebius.

De initio & fine Regni Troianorum. Cap. 7.

878

Regnum Troianum, vt ait Berofus in. 5. libro, coepit an-
 no vltimo Ascathadis decimi octauī regis Assyriorum :
 cum Atho donauit Dardanū parte agri Meconici : & hic
 fuit annus octingentesimus vigesimus octauus post dilu-
 uium ante mortem Moyfi decem annis. Hoc idem confirmat Archi-
 lochus ex autoritate Maseę Phœnicis Damasceni. Dicit. n. in suo
 epi. heto. A prima inundatione nouimestri, ad Troiam colligit Ma-
 seas annos non minus octo & viginti supra octingentos. hæc ille.
 Tunc fuit annus tertius Ramessis regis Aegypti : qui & Aegyptus
 dictus est : à quo Aegyptus nomen accepit. Quot autem annis du-
 rauit Regnum Troianum Idem Archilochus ita ostendit. Regna-
 tum fuit Troiē regibus sex.

1 Sub Dardano quidem vno & triginta annis.	31.
2 Sub Eriethonio quinque & septuaginta.	75.
3 Sub Troe sexaginta.	60.
4 Sub Ilo quinque & quinquaginta.	55.
5 Sub Laumedonte sex & triginta.	36.
6 Sub Priamo quadraginta tribus.	43.

Omnes ergo prædicti Reges regnauerunt annis trecentis. 300.
 In libris Archilochi impressis mendose scriptum est Priamum re-
 gnasse annis quadraginta, quia vltius tribus annis regnauit: vt pa-
 tet in codicibus emendatis: vt etiam Ioannes Annius computat cū
 loquitur de. 23. Rege Hispaniē: licet superaddat annum vnum pro-
 pter eos, qui dicunt regnum Troianorum defecisse anno primo vi-
 gesimæ Dynastiæ Aegyptiorum, vt ponit Manethon. Anno tamen
 præcedenti Troia cremata est, vt recte ponit Eusebius. Potest tamen
 dici quod hoc fuit anno vltimo Thuoris Regis Aegypti desinente
 19. Dynastiā: & incipiente primo anno vigesimæ Dynastiæ. Nos au-
 tem eius euersionem ponimus anno præcedente vigesimam Dyna-
 stiam: qui fuit annus. 26. Tautannis vigesimioctauī Regis Assyrio-
 rum. A Dardano autem primum condita & dicta est Dardania. A
 Troe denominata est Troia: & ab Ilo Ilium.

Vperius in tertio libro descripsimus Reges Ethruriae & Italiae vsq; ad Mezentium, quia eorum tempora certa reperimus. Reliquorum vero sequentium Ethruriae Larthū tempora tanquā incerta reliquimus. Nunc vero eorum tantum nomina describemus absq; temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rhetus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porfenna Clusinus.
4	Nicius.	21	Tolumnius Veiens.
5	Piscus.	22	Eques Thuscus.
6	Thuscus iunior.	23	Liuius Fidenas.
7	Amnus.	24	Elbius Thuscus.
8	Felsinus.	25	Thurrenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrenus.
11	Marsias.	28	Cecinna.
12	Etalus.	29	Menippus.
13	Coelius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuscus.	32	Seianus.
16	Cibitius.	33	Sceuinus.
17	Lucumo Clusinus.	34	Otho Ferentinus.

Post hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadragesimosecūdo Christus natus est: eo quòd Mœcenas acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæsar Augustus. quod sic probatur. Nam Otho tribus mēsi bus regnavit: & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate domini septuagesimo primo: anno videlicet secundo olympiadis ducentessimæ duodecimæ antequā Imperium Vespasianus assumeret. Mœcenas autem regnavit annis quinquaginta sex: Seianus viginti tribus: Sceuinus triginta tribus. Post quem vltimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnavit. qui simul anni sunt ceterum tredecim. A quibus si subtrahantur anni septuaginta & vnus à Christi natiuitate ad mortem Othonis restant anni quadragintaduo: qui præcesserunt Christi natiuitatem. Ergo anno quadragesimosecundo Mœcenatis natus est dominus.

Regnum Lacedemoniorum incepit secundum Eusebium anno quarto Dercili trigessimiprimi Regis Assyriorum. Aliqui tamen dicunt id incepisse prius annis duobus: quod magis conuenit computationi nostræ. Dicimus enim nos hoc regnum coepisse anno. 2. eiusdem Dercili. Tunc enim erat septuagesimusoctauus annus vigesimæ Dynastiæ Aegyptiorum: & sextus annus Aenæ Syluij Regis Latinorum: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedemoniorum secundum Eusebium.

1	Eurystheus regnauit annis quadragintaduobus.	42.
2	Agis regnauit anno vno.	1.
3	Archestratus annis trigintaquinque.	35.
4	Labores annis trigintaseptem.	37.
5	Doristus annis viginti nouem.	29.
6	Egipilaus annis quadragintaquatuor.	44.
7	Archelaus annis sexaginta.	60.
8	Thelecus annis quadraginta.	40.
9	Alchamenes annis trigintaseptem.	37.
Ex his omnibus confurgunt anni trecenti viginti quinque.		325.
& peruenerunt usque ad primam olympiadem.		

De Regno Corinthiorum. Cap. 10.

odem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedemoniorum iuxta Eusebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinque.	35.
2	Trion annis trigintaseptem.	37.
3	Agilaus annis trigintaseptem.	37.
4	Pruminas annis trigintaquinque.	35.
5	Bacis annis trigintaquinque.	35.
6	Agelas annis triginta.	30.
7	Eudemus annis viginti quinque.	25.
8	Aristemedes annis trigintaquinque.	35.
9	Egemnon annis sexdecim.	16.
10	Alexander annis viginti quinque.	25.
11	Phelesteus annis duodecim.	12.
12	Authomenes anno vno.	1.
Ex his omnibus confurgunt anni trecenti vigintitres.		323.
& defecerunt predicti reges ante primam olympiadem annis duobus.		

bus. Inde non fuerunt Corinthiis Reges, sed annui principes constituti, vt ait Eusebius.

De initio & fine Regum Israel. Cap. 11.

Iuisæ ac separatæ sunt decem tribus Israel à domo David post mortem Salomonis regnante Roboã filio eius propter duritiam eius, vt patet. 3. Reg. 1 2. & etiam in punitionem peccatorum Salomonis patris eius. Et regnauit super easdem decem tribus Israel Hieroboam filius Nabath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat seruus Salomonis, & ab eo rebellauerat: & fugerat in Aegyptum, ne ab illo occideretur. Tandem mortuo Salomone regnante Roboam super Iudam factus est ipse Hieroboam Rex super Israel. Regum igitur israel tempora ita ordinantur ex. 3. & 4. libris Regum.

1	Hieroboam regnauit annis vigintiduobus. 3. Reg. 1 4.	22.
2	Nadab filius eius annis duobus. 3. Reg. 1 5.	2.
3	Baasa filius Ahie annis viginquatuor. 3. Reg. 1 5.	24.
4	Hela filius eius annis duobus. 3. Reg. 1 6.	2.
5	Zambri septem diebus. 3. Reg. 1 6.	
6	Anri annis duodecim. 3. Reg. 1 6.	12.
7	Achab filius eius annis vigintiduobus. 3. Reg. 1 6.	22.
8	Ochozias annis duobus. 3. Reg. 2 2.	2.
9	Ioram annis duodecim. 4. Reg. 3.	12.
10	Hieu annis vigintiocto. 4. Reg. 1 0.	28.
11	Ioacham annis decem & septem. 4. Reg. 1 3.	17.
12	Ioas annis sexdecim. 4. Reg. 1 3.	16.
13	Hieroboam secundus annis quadraginta & vno. 4. Reg. 1 4.	41.
14	Zacharias mensibus sex. 4. Reg. 1 5.	
15	Sellum mense vno. 4. Reg. 1 5.	
16	Manahen annis decem. 4. Reg. 1 5.	10.
17	Phaceia annis duobus. 4. Reg. 1 5.	2.
18	Phacee filius Romeliæ annis viginti. 4. Reg. 1 5.	20.
19	Osee filius Hela annis nouem. 4. Reg. 1 7.	9.
	Ex quibus oibus cõsurgunt anni duceri quadraginta & vnus. 241.	
	& menses septem: qui menses consumuntur anno vltimo Osee, qui non fuit integer. Defecerunt Reges Israel, quãdo Salman Assar Rex Assyriorum transtulit Israel in Assyrios anno nono huius Osee filij Hela, vt patet. 4. Reg. 1 7. & 1 8. & tunc incipiebat annus sextus	

Ezechix regis Iuda, vt ibidem scribitur. Numerus autem omnium annorum regum Israel non cōuenit cum: annorum numero regum Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam si computētur anni Regū Iuda post mortem Salomonis, quando incepit Regnum Israel: & digerantur à Roboam filio Salomonis vsq; ad annum sextum Ezechix, quo anno defecit Regnum Israel, reperiuntur in regibus Iuda

261 anni ducenti sexaginta & vnus: non computatis decem annis, quos quidam inconsulte addunt ipsi Afa Regi Iuda: quos tamen conuenientius Philo & septuaginta interpretes posterius addūt ipsi Amō regi Iuda absente patre: quod fuit post destructionem regni Israel. Si vero computentur anni Regum Israel à Hieroboam ad nonum & vltimum Osee: reperiuntur anni ducēti quadraginta & vnus: qui minus sunt annis viginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fateri, vel quòd sit error in numero annorū regum Israel vitio scriptorum: vel quòd quandoq; vacauerit Regnum Israel, & fuerit sine Rege: vel quia quandoq; in eis computātur anni, quibus aliquis Rex simul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: vel quoniam aliquādo per synecdochē à parte totus annus nominatur: vel quia interdum distribuuntur anni tantum, quibus aliquis Rex bene vixit: quos varietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lyra eum imitatus super. 3. Reg. 1 5. c. Idcirco hæc nos omittimus. Nam & Hieronymus in epistola ad Vitalem presbyterū dicit. Relege omnes & veteris & noui testamenti libros: & tantā annorum reperies dissonantiam & numerum inter Iudam & Israel, id est inter regnum vtrunq; cōfufum, vt huiuscemodi hæere quæstionibus non tam studiosi q̄ ociosi hominis videatur. hæc ille. Siquis tamen cupit hanc temporum consonantiam aliquo modo cognoscere, legat opusculum Ricardi de sancto Victore de concordia temporū regū Iuda & Israel in secūda operū parte paulo post principiū.

De Macedonum Regno. Cap. 12.

Macedonia prius dicta est Aemathia ab Aemathio filio Camefis, de qua Lucanus dicit.
 Bella per Aemathios plusquā ciuilia campos.
 Ea postea Macedonia dicta est à Macedone filio Osiridis, vt Diodorus author est in primo libro. Idē dicit Berofus in. 5. antiquitatum libro, vbi ait. Regnāte decimo Assyriorum Rege Belochio. s. Prisco: cepit apud Aemathios regnare Macedon filius Osiridis:

ridis: à quo nunc nomē retinet prouincia, hęc ille. Cœpit ergo hoc Regnum anno primo Belochi: qui fuit annus. 38. decimæ septimę Dynastię paſtorum in Aegypto. Post annos vero nongentos septua 977. gintaſeptem anno ſcilicet. 13. Ozię Regis Iuda: & 9. Proceę Regis Latinorum: & 13. Petubaſtis in. 23. Dynaſtia Aegyptiorum; hos reges ex Eufebio accepimus.

1	Granaus regnauit annis viginti & octo.	28.
2	Coenus annis duodecim.	12.
3	Tirimas annis triginta & octo.	38.
4	Perdicas primus annis quinquaginta & vno.	51.
5	Argeus primus annis triginta & octo.	38.
6	Philippus primus annis triginta & octo.	38.
7	Europus annis vigintifex.	26.
8	Alceras annis uigintinouem.	29.
9	Amyntas primus annis quinquaginta.	50.
10	Alexander primus annis quadragintatribus.	43.
11	Perdicas ſecundus annis viginti & octo.	28.
12	Archelaus primus annis viginti quatuor.	24.
13	Oreſtes annis tribus,	3.
14	Archelaus ſecundus annis quatuor.	4.
15	Amyntas ſecundus anno vno.	1.
16	Pauſanias anno vno.	1.
17	Amyntas tertius annis ſex.	6.
18	Argeus ſecundus annis duobus.	2.
19	Amyntas quartus annis decem & octo.	18.
20	Alexander ſecundus anno vno.	1.
21	Ptolemęus primus annis quatuor.	4.
22	Perdicas tertius annis ſex.	6.
23	Philippus ſecundus annis vigintifex.	26.
24	Alexander magnus annis duodecim.	12.
25	Andeus, qui & Philippus tertius annis ſeptem.	7.
26	Caſſander annis decem & nouem.	19.
27	Antigonuſ primus & Alexander annis quatuor.	4.
28	Demetriuſ primus annis ſex.	6.
29	Pynhuſ menſibus ſex & cum ſequentibus cõputatur pro anno.	1.
30	Lyſimachuſ annis quinque.	5.
31	Ptolemęuſ ſecundus anno vno.	1.
32	Meleagroſ menſibus duobus.	
33	Antipater diebus quadragintaquinque.	

LIBER VII.

34	Sostenes annis duobus.	2.
35	Antigonus secundus annis triginta sex.	36.
36	Demetrius secundus annis decem.	10.
37	Antigonus tertius annis quindecim.	15.
38	Philippus quartus annis quadraginta duobus.	42.
39	Perfes annis decem.	10.

Omnes prædicti simul regnauerunt annis sexcentis quadraginta septem. Macedonum Regnum defecit post Persem anno secundo centesimæ quinquagesimæ quartæ olympiadis: Licet Eusebius paulo ante id defecisse dicat.

De Regno Lydorum. Cap. 13.

	R egnum Lydorum iuxta Eusebium mox incepit post finem regni Corinthiorum; hoc est annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges ita enumerat idem Eusebius.	
1	Ardisus regnavit annis triginta sex.	36.
2	Aliactes primus annis quatuordecim.	14.
3	Meles annis duodecim.	12.
4	Candaules annis decem & septem.	17.
5	Giges annis triginta sex.	36.
6	Ardis annis triginta septem.	37.
7	Sadiates annis quindecim.	15.
8	Aliactes secundus annis quadraginta nouem.	49.
9	Croesus annis quindecim.	15.
	Omnes prædicti Reges simul regnauerunt annis ducentis triginta & vno iuxta computationem Eusebij.	231.

Liber septimus de uita Christi.

PROLOGVS.

Postquam descripsimus tempora ante Christi ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Christi ad ætatem nostram tempora describere per annos vitæ ipsius Christi: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc septimo libro de uita Saluatoris & Domini nostri breuissime disseremus.

Christi genealogiã duo Euangelistę descriperũt, videlicet, Mathęus: qui ab Abraham, cui facta est repromissio de Christo per successionem generationum vsq; ad eius natiuitatem descēdit: & Lucas: qui ab ipso Christo vsq; ad protoplattum Adam à Deo creatũ ascendit ordine retrogrado. Hęc autem Christi genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebręi comprobari potest, sicuti descripsimus in secundo libro superius. Sed quoniam à Iacob vsq; ad Regem David Christi generationes omisimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: sed per duces hebręorum, quorũ tempora certiora comperimus, annorũ ordinem descripsimus: idcirco, vt eius genealogia ad plenum cognosci possit, sub epilogo eã nunc breuissime describemus: & quę hic omitimus, in eodem. 2. libro. requirẽda sunt. Prius ergo sicuti Lucam solũ ab Adam vsq; ad Abraham, singulas generationes describemus, in quibus nulla, vel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen. 1.

- 1 Adam genuit Seth.
- 2 Seth genuit Enos.
- 3 Enos genuit Chaynam.
- 4 Chaynam genuit Malaleel.
- 5 Malaleel genuit Iared.
- 6 Iared genuit Enoch.
- 7 Enoch genuit Mathusalem.
- 8 Mathusalem genuit Lamech.
- 9 Lamech genuit Noe.
- 10 Noe genuit Sem.

Gen. 5. & 1. Paralip. 1.

- 11 Sem genuit Arphaxat Gen. 11. & 1. Paralip. 1.
- 12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus est Chaynam, vt in primo libro capite. 6. insinuauimus.

- 13 Sale genuit Heber.
- 14 Heber genuit Phalech.
- 15 Phalech genuit Rheu vel Ragau.
- 16 Rheu genuit Saruch.
- 17 Saruch genuit Nachor.
- 18 Nachor genuit Thare.
- 19 Thare genuit Abraham.

Gen. 11. & 1. Paral. 1.

Secundum Lucam & Mattheum simul sequentes generationes vsq;

ad David inclusiue nullam dissonantiam prætendunt.

20	Abraham genuit Isaac,	Gene. 21.
21	Isaac genuit Iacob.	Gene. 25.
22	Iacob genuit Iudam.	Gene. 29.
23	Iudas genuit Phares.	Gene. 38.
24	Phares genuit Efron.	
25	Efron genuit Aram.	
25	Aram genuit Aminadab.	
27	Aminadab genuit Naason.	
28	Naason genuit Salmon.	
29	Salmon genuit Booz.	
30	Booz genuit Obeth.	
31	Obeth genuit Iesse.	
32	Iesse vel Isai genuit David.	

Ruth. 4. & 1. Paral. 2.

33 David rex genuit Nathan & Salomonem ex Bersabee vtrunq.

Sequitur Lucas lineã Nathã; & Matthæus lineã Salomonis.

Regni successores.

Reges Iuda.

34	Nathã. 2. Re. 15. & 1. paral. 3.
35	Mathat, g & Ahiasar. 3. Re. 4.
36	Menna.
37	Melcha.
38	Heliachim. ex Luca &
39	Jonas. ex Philone.
40	Ioseph.
41	Iudas.

Salomon. 2. Reg. 12.	& c. 1. paral. 3.
Roboam. 3. Reg. 14.	
Abias. 3. Reg. 15.	
Afa. 3. Reg. 15.	
Iosaphat. 3. Reg. 22.	
Ioram. 4. Reg. 8.	
Ochozias qui & Ioachaz.	
2. paral. 22. In hoc defecit linea Salomonis.	

Reges ex successione.

42	Symeõ, g & Ioas & Helih. 4. Re. 11.	& ideo Matthæus ad lineam
43	Leui, qui & Amasias. 4. Reg. 14.	Nathan diuertit cum Luca
44	Mathat, g Azarias & Ozias. 4. R. 15.	relinquēs tres reges videlicet.
45	Iorim, g & Ioathan. 4. Reg. 15.	Ochoziam, Ioas, & Amasiã.
46	Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.	
47	Iesus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.	
48	Ier, qui & Manasses. 4. Reg. 21.	ex Luca & ex Philone.
49	Helmadan, g & Amon. 4. Reg. 21.	& Matthæo.
50	Thosam, qui & Iosias. 4. Reg. 22.	
51	Addi qui & Ioakaz. 4. Reg. 23.	
52	Melchi, qui & Ioakim, vel Eliachim. 4. Reg. 23.	
53	Neri, qui & Ioachim, Ieconias, & Helih. 4. Reg. 24.	
54	Salathiel, qui & Mesezebeel. 1. Paral. 3. & Nem. 3.	

55 Zorobabel, q & Barachias genuit Rhesa & Abiud fratres videlicet Misciollam & Ananiam. 1. Par. 3. & Neemie. 3.

Sequitur Lucas lineam Rhesa.

Sequitur Mattheus lineam Abiud.

56 Rhesa qui & Misciollam. 1. Par. 3.

Abiud q & Ananias. 1. par. 3.

57 Ioanna ben Rhesa.

Eliachin.

58 Iudas cognomine Hyrcanus.

Azor.

59 Ioseph vel Iosephus.

Sadoch.

60 Semei, qui & Abner.

Achim.

61 Mathathias, qui & Helih.

Eliud.

62 Maat, qui & Afar.

Eleazar.

63 Nage vel Nagit, qui & Artaxat.

Mathan.

64 Helli, qui & Agai.

Iacob.

65 Naum, qui & Malloth.

Ioseph vir Marię,

66 Amos, qui & Scirach.

de qua Iesus natus est.

67 Mathathias qui & Syloa.

68 Ioseph vel Iosephus junior, q & Arfes.

69 Ianne vel Ianneus q & z. Hyrcanus.

70 Melchi.

71 Leui.

72 Mathat.

73 Helih, qui & Ioachin pater Marię.

Ex Luca: &

Syrorum libris.

74 Maria mater Christi.

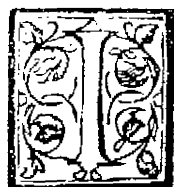
75 Iesus filius eius.

Lucas ergo euangelista prosequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe secundum lineam Nathan. Et incepit a patre beatę Marię virginis, qui dictus est Helih vel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Haccados hebreus in responsione ad petitionem tertiam Antonini consulis vrbis Rome; affirmat ex reuelatione sibi facta ab Helia parentem matris Marię duplex habiturum nomen: vnum Helih: alterum Ioachin. Et postmodum Rabbi Haccanas ait. Erat quedam puella in Berleem Iudę nomine Maria filia Ioachin, Helih de genere Zorobabelis filij Salathielis ex tribu Iuda. hec ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helih siue Ioachin. Ioseph autem vir Marię fuit eiusdem Ioachin generi: & ex consequenti fuit eius filius legalis ex affinitate. Nam sicut Maria erat in primo gradu consanguinitatis ad patrem suum: sic & Ioseph erat in primo gradu affinitatis ad socerum, cum fuerit verum matrimonium inter Ioseph & Mariam. Idcirco Lucas dicit quod Christus putabatur filius Ioseph: qui fuit Helih scilicet filius legalis: & loco Marię ponit virum

suum secundum consuetudinem scripturarum. Matthæus vero des-
 cribit primo generationes secundum lineam Salomonis regis usque
 ad eius extinctionem: qua deficiente postea coactus est diuertere ad
 lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni successores, ut supe-
 rius diximus libro secundo capite nono. Et Matthæus cum Luca cō-
 uenit usque ad Zorobabel. Sed quoniam ipse Zorobabel qui & Bara-
 chias filius Salathiel genuit duos filios, videlicet Rhesa, qui dictus
 est Misicellam: & Abiud, qui dictus est Ananias: ideo Lucas prose-
 quitur lineam Nathan per filium eius Rhesa usque ad patrem Marię
 Virginis: & Matthæus eandem lineam prosequitur per filium eius
 Abiud usque ad patrē Ioseph coniugis Marię Virginis. Itaque uterque
 natus est ex semine Daud per lineam Nathan: sed per vnum ramū
 scilicet per ipsum Rhesa nata est Maria: & per alterum ramum scilicet
 per ipsum Abiud natus est Ioseph. Hęc nobis ostendit Philo he-
 bræus: & ea vberime declarat Ioannes Annius in commentariis su-
 per breuiarium eiusdem Philonis. Hanc genealogiam etiam descri-
 bit Petrus Galatinus libro septimo capite duodecimo cōtra Iudæ-
 os. Sed in hoc defecit, quod contra veritatem putauit duos fuisse Sa-
 lathieles, & duos Zorobabeles: quod non probat: sed in hoc ipse faci-
 le improbari potest: quoniam linea Salomonis septima generatione
 defecit: & in eius generatione nullus Salathiel, neque Zorobabel repe-
 ritur. Neque Ioseph potuit ex linea Salomonis descendere, quia per
 multos annos antea defecerat: sed ortus est ex linea Nathan per ip-
 sum Abiud: sicut ex eadem linea Nathan orta est Maria, sed per ip-
 sum Rhesa, ut iam diximus. Salathiel ergo, qui à Matthæo dicitur
 filius Ieconię, idem est cum Salathiele, qui à Luca dicitur filius Ne-
 ri: quia idem vir dictus est Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, ut Phi-
 lo testatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognominatus est, in ipsa ca-
 ptiuitate genuit Salathiel: ex quo natus est Zorobabel: qui fuit dux
 populi mox soluta captiuitate, hoc est post septuaginta annos deso-
 lationis templi. Cum ergo Matthæus dicit: & post transmigratiōē
 Babylonis Ieconias genuit Salathiel: non est intelligendum quod
 soluta captiuitate genuerit eum: sed facta transmigratiōe in ipso
 captiuitatis tempore. Nec vrget etiam argumentum Galatini di-
 centis plures generationes esse iuxta Lucam: & pauciores iuxta Mat-
 thæum quoniam descendentes ex Rhesa citius genuerunt: & geniti
 ex Abiud tardius eis concessum est generare: ideo illi plures, isti pau-
 ciores numero fuerunt. Hanc rationem assignat Augustinus in sex-
 todecimo libro de ciuitate dei capite. 11. circa alias generationes

dicens. Non enim quia Heber sextus est à Noe, Nemrot autem quartus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire viuendo. Hoc enim contigit cum plus viuerent vbi pauciores sunt generationes, minus vbi plures: aut serius nati essent vbi pauciores, maturius vbi plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & cōmentaria Ioannis Anni in eundem plene legisset: non vtiq; in hunc incidisset errorem. Cetera vero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idem Galatinus recte declarat. Nulla ergo dissonantia reperitur inter Matthæū & Lucā: sed vterq; verā Christi genealogiā rite descripsit.

De tempore vitæ Christi. Cap. 1.

Iesus Christus ex Maria Virgine nascitur anno ab orbe condito ferè completo ter millesimo nongentesimo sexagesimo.

3960.

A diluuiio anno bis millesimo trecentesimo quarto.

2304.

Ab Abraham anno bis millesimo duodecimo.

2012.

A lege Moyſi anno millesimo quingentesimo septimo.

1507.

A templo Salomonis inchoato anno millesimo vigesimo septimo.

1027.

Ab vrbe Roma condita anno septingentesimo quinquagesimo secundo: cui anno deficiebant quatuor ferè menses.

752

A desolatione templi anno quingentesimo octogesimo septimo.

587

Hebdomada iuxta Danielis prophetiam sexagesima quinta: anno eius sexto ferè completo.

65

Olympiade vero centesima nonagesima quarta: anno eius quarto inchoato per tres menses: hoc est à primo anno primæ olympiadis tractis annis. 775. & tribus mensibus. Ex quo patet error scriptoris in Martyrologio tam de hebdomada quàm de olympiade in die natiuitatis domini: qui corrigendus esset: quoniam ponit in eis alium numerum à prædicto secundum publicam fidem probato.

194

775

Romæ imperate Cæsare Augusto anno imperii eius quadragesimo secundo, vt affirmat Eusebius. quod etiam confirmat Orosius, qui libro. 7. ait. Augusti Cæsaris postea quàm imperare cœpit emenso prope modum anno. 42. natus est Christus.

42

Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus annus legitimi principatus eius, cum prius triginta & vno tyrannice regnasset, vt Philo testatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & datus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiā. Inchoauerat Maria vitæ suæ annum quintumdecimum, quando peperit Christum in hyemali solstitio: octauo calendas Ianuarii hoc est die. 25. De

32

eembris: media videlicet nocte præcedente ortum Solis diei Domi-
 nicæ. Nam anno quo Christus conceptus & natus est; litera domi-
 nicalis. B. currebat: quæ in calendario Romano, quo utimur, anno-
 ratur die. 25. Decembris. Antea vero nouem mensibus cum ageret
 Maria quartumdecimum annum, ex ea de spiritu sancto conceptus
 fuerat Christus octauo calendas Aprilis, hoc est die. 25. Martii feria
 sexta, quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc
 fuit feria sexta, quoniam. G. est sexta à litera. B. Conceptio autem
 Christi facta est anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiusdem
 tertii anni. Natiuitas vero eius fuit anno quarto eiusdem olympia-
 dis inchoato per tres menses propè finem anni quadragesimisecon-
 di Augusti Cæsaris, vt supra dictum est. A natiuitate autem domi-
 ni anni vitæ ipsius enumerandi sunt. Et primus annus domini an-
 notari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno. 43. Cæsar-
 is Augusti sibi concurrente. Octauo autem die à natiuitate domi-
 ni scilicet calendis Ianuarii mutata est litera dominicalis, & fuit. A.
 quæ deseruit anno primo vitæ Christi: & eo die in dominica circun-
 cisus est puer Iesus. Et quamuis ecclesia Romana incipiat enumera-
 re annos domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues transacta
 hebdomada à natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarii,
 eo quòd Iulius Cæsar tunc anni exordium fecerit: quod est tempus
 propinquum natiuitati Christi. Die vero sexta eiusdem mensis, &
 terriadecima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria sexta, à Magis domi-
 nus adoratur. Die autem quadragesimo ab eius natiuitate, quæ fuit
 quarto nonas, hoc est die secunda Februarii feria quinta cum ibi si-
 gnetur litera. E. quæ est quinta à litera. A. quæ illo anno fuit litera
 dominicalis: impleto tempore purgationis secundum legem Moyfi,
 Maria filium præsentauit in templo. Deinde Ioseph admonitus in
 somnis ab angelo nocte cõsurgens accepit puerum & matrem eius,
 & secessit in Aegyptum: & erat ibi vsq; ad obitum Herodis: qui de-
 cessit anno trigesimo septimo regni sui: & tunc currebat annus quin-
 tus domini. Quinq; igitur integris annis mansit in Aegypto domi-
 nus: & sexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis fi-
 lio: reductus est puer ex Aegypto in terram Israel.

Anno secundo iam inchoato à natiuitate domini Herodes videns
 quoniam illusus esset à Magis, qui per aliam viam redierant in re-
 gionem suam, iratus valde, vniuersos in Betleem paruulos à bima-
 tu & infra iussit interfici. Tunc autem Christus in Aegypto existens
 non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iussit Hero-

des etiam interfici filium proprium ex vxore sua de tribu Iuda, eo quòd diceretur iam in lege promissus Christus natus, vt Philo affirmat. Dicit etiam Macrobius in secundo Saturnaliorum. Augustus cum audisset inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum intra bimatum iussit interfici, filium quoq; eius occisum ait. Melius est Herodis porcum esse quàm filium. hæc ille. Hoc autem dixit, quoniam Iudæi porcina carnem non comedunt. Putauit autem Augustus feliciorẽ porcum Herodis non occisum quàm filium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnasset annos tri- 5
gintaseptem morbo intercutis atq; scateutibus toto corpore ver- 6
mibus miserabiliter & digne moritur. In cuius locum filius eius Archelaus ab Augusto substituitur; & tetrarchæ fiunt quatuor fratres eius, Herodes, Antipater, Lysias, & Philippus.

Anno duodecimo vitæ suæ currente dominus Iesus ascendit cum 1 2
parentibus in Hierusalem ad celebrandum pascha: & completis die-
diebus festiuitatis remansit puer Iesus in templo in medio docto-
rum audiens illos & interrogans: & post triduum à parentibus eum
quærentibus repertus est. Eo anno luna quintadecima primi men-
sis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die vigesimosexto Mar-
tij in sabbato: quoniam ille annus fuit bissextilis in literis. C. B. &
die vigesimosexto Martij signatur. A. litera, quæ est septima à domi-
nicali. B. litera secunda, quæ post literam. C. peracto bissexto subse-
quitur in reliquis eiusdem anni mensibus. Archelaus anno regni sui
nono in Viennam urbem Galliæ relegatur: & tunc Iudæorum prin-
cipatum tenet Herodes tetrarcha annis vigintiquatuor, cuius pri-
mus annus annotatur cum anno domini quintodecimo.

Anno ab vrbe condita septingentesimosexagesimoseptimo, Augu- 1 5
stus moritur: & Tiberius imperium recepit: cuius primus annus
annotatur cū anno domini sextodecimo videlicet anno tertio olym-
piadis. 193. In codicibus Eusebij de tēporibus vitio scriptorū (vt 1 6
puto) non recte annotatur mors Augusti, & initium imperii Tibe-
rij Cæsaris: quod nos emendauimus ex eodem Eusebio, qui dicit
Christum passum āno Tiberij decimo octauo, anno videlicet quar-
to olympiadis. 202. Si ergo retroc. sseris per annos Tiberij, reperies
primum annum eius debere annotari anno sextodecimo Christi: vt
etiam sanctus Antoninus affirmat in chronicis suis. Eclipsis etiam,
quæ annotatur in codicibus Eusebij propè mortem Augusti, descri-
benda erat anno secundo Tiberij. Consyderandum est etiam, quòd
Eusebius in libro suo nō signauit annos domini; sed ex annis olym-

piadum intelligi possunt. Qui autem librum eius primum impressioni dedit, adiunxit ibi annos domini incipiens ab āno tertio olympiadis. 194. cum incipere debuisset ab anno quarto. s. à natiuitate domini, vnde sumuntur anni vitæ Christi. Hinc est quòd in prædictis libris impressis, āni domini deinceps per ānos plures vno anno antecedunt: quos in nostro hoc opere nos emēdatos descripsimus.

- 27 Anno dñi. 27. Pontius Pilatus pcurator Iudææ à Tiberio mittitur.
- 30 Anno. 15. imperii Tiberii Cæsaris cum Iesus inciperet trigésimum annum, à Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Ianuarii hoc est die. 6. eiusdem. & quoniam eo anno currebat litera dominicalis. A. patet Christum baptizatum fuisse feria sexta, sicut eadē die Veneris fuerat in infantia à Magis adoratus. Tunc ipse Iesus, vt dicitur Lucæ. 3. erat incipiēs quasi annorum. 30. quia impleuerat annum. 29. die. 25. præcedētis Decembris; & ipse inde baptizatus est die. 6. Ianuarii proxime sequētis, vt Romana celebrat ecclesia. Itaq; iam inceperat annum trigésimum spatio dierū. 13. Post baptismū ductus est in desertum, vbi ieiunauit. 40. diebus ac noctibus. & inde cœpit prædicationem suam: quam prolongauit confirmās eam stupendis miraculis tribus annis & totidem mensibus. Anno. 30. Christi iuxta computationē domini Pauli episcopi Forosempromiēsis in 7. libro secundę partis: apud Iudæos paschalis mēsis oppositio, quā quintādecimam lunam vocant secundum mediū cursum, quo Hebręi vtūtur ad ciuitatem sanctam Hierusalem, fuit die. 6. Aprilis in Iouis die, eo quòd eo āno litera dominicalis fuerit. A. quę signatur in calēdario die. 2. Aprilis. Ergo die. 6. vbi signaf lra. E. fuit feria. 5.
- 31 Anno domini. 31. luna. 15. paschalis mēsis fuit die. 26. Martij & litera dominicalis. G. quę tunc fuit dies Lunę.
- 32 Anno autem domini. 32. luna. 15. paschalis mēsis fuit die. 13. Aprilis in dñica, quā fuit annus bissextilis in literis. F. E. cū eodē die 13. signetur in calēdario lra. E. quę fuit pro eo tempore dñicalis.
- 33 Anno vero. 33. vitę suę inchoato per tres mēses & paulo amplius, dominus Iesus in cruce passus est, videlicet āno quarto olympiadis 202. Tunc quoq; currebat annus. 18. Tiberii Cæsaris, authoribus, Eusebio, Hieronymo, Augustino, Eutropio, & Beda. Reprobātur in hoc Africanus & Tertullianus: qui dicunt Christum passum anno 15. Tiberii: quod est penitus falsum, & contra euangelicam veritatem, cum Lucas dicat Christum baptizatum anno. 15. Tiberii & inde tribus annis & totidem mensibus, vt dictum est, prædicauerit. Quidam autem Græci putant Christum passum vltorius per annū

scilicet anno vitæ suæ. 34. inchoato per tres menses decimo calendas Aprilis, hoc est die. 23. Martii, quia tunc fuit luna. 15. primi mensis. Nonnulli vero Latinorum partim secuti sunt Græcos putantes eum. 34. anno vitæ suæ passum: partim ab eis dissentiunt dicentes eum passum. 8. calendas Aprilis, hoc est die. 25. Martii. Sed hi omnes proculdubio errauerunt, non solum contradicentes historiographis, vt recte nos per ipsos computauimus: sed etiam veritatē euangelicam destruētes. Nam iuxta euangelium Christus nō venit legem soluere, sed adimplere. Secundum ergo legem quæ præcipit Exod. 12. vt comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad vesperam: Christus eadem. 14. luna, pascha cum discipulis suis comedit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucæ. 22. Venit autē dies azimorum, in qua necesse erat occidi pascha &c. Tunc autem luna. 14. fuit feria quinta. Die vero sequenti scilicet luna. 15. Christus in cruce passus est feria sexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autem parasceue, quod est ante sabbatū scilicet quando crucifixus est. Duo ergo secundū veritatem euangelicam firmiter tenēda sunt, videlicet quōd Christus passus est luna. 15. & quōd tunc erat feria sexta, vt etiā sancta Romana ecclesia celebrat Christi passionē die Veneris. Anno autem. 34. vitæ Christi quamuis luna. 15. primi mensis fuerit die. 23. Martij, vt Græci computant: non tamen tunc fuit feria sexta: sed feria tertia, vt patet per tabulam literarum dominicalium, quam absoluto hoc opere domino concedente scribemus, & in tabulis sequentibus annotabimus. Sic ergo Græci errauerunt considerantes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidam ex Latinis prædictis: quoniam eo anno. 34. Christi non solum luna 15. nō fuit. 25. die Martii: quæ tunc fuit luna. 17. sed nec tunc fuit feria sexta: sed feria. 5. & ideo manifestus est eorū error contra sanctū euangeliū. Vt ergo saluemus euāgelicam veritatē, dicimus Christū passum anno. 33. vitæ suæ inchoato, quia tunc fuit simul luna. 15. & feria. 6. Nā eo anno. 33. luna prima primi mēsis fuit die 20. Martii: & luna paschalis. 15. fuit die. 3. Aprilis Sole existente in. 10. gradu Arietis: & Luna ei opposita in. 10. gradu Libræ iuxta verā cōputationem s̄m mediū motū, quo vtunt̄ Hebræi. Eo igit̄ die fuit feria. 6. qm̄ eo anno fuit litera dñicalis. D. & die. 3. Aprilis assignatur litera B. quæ tunc fuit feria. 6. Sed euangelistæ non nominant diem tertium Aprilis: quia discipuli Christi non vtebantur calendario Romano stabili & fixo sicut modo nos vtimur: sed sequebantur menses lunares mobiles iuxta Hebræos: qui nominant dies mensis ab

grate Lunæ. Et ideo passionis Christi diem secundum Lunam descri-
 pserunt. Quare iuxta menses Iudæorum lunares & mobiles Chri-
 stus passus est die. 15. primi mensis, qui ab Hebræis dicitur Nisan.
 Hic autem primus mensis iuxta æquinoctium vernale, apud nos di-
 citur Martius, ut Romulus decreuit. Nam ipse est primus à Septē-
 bri: Octobri & cæteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quæ partim
 fuit in Martio: & partim in Aprili. Hinc orta est cōmunis omnium
 opinio, quod Christus in Martio passus est: quia in lunatione Mar-
 ti crucifixus est: quæ est prima lunatio æquinoctii vernalis, licet in-
 grediatur in mensem Aprilis. Propterea celebrat ecclesia pascha resurre-
 ctionis dominicæ iuxta ordinem seruatum à Christo, scilicet quan-
 doq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, videlicet in
 dominica sequente post quartadecimā Lunam primi mensis: & præ-
 cedenti feria sexta celebrat Christi passionem. Cōmunis etiam opi-
 nio fidelium est iuxta sententiā Cyrilli, quod Christus eo die passus est
 quo & conceptus: Quæ vera est si referatur ad diē hebdomadis: quia
 sicut feria sexta conceptus est: ita & eadem feria sexta passus est. Sed
 non est vera si referatur ad diem mensis: quia die. 25. Martii conce-
 ptus: & die. 3. Aprilis passus est. Eo autem die, quo passus est domi-
 nus, Sol contra cursum naturæ eclipsim passus est, ut euangelia testā-
 tur à sexta videlicet hora vsq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipsim
 vidit Dionysius Areopagita in Aegypto existens ante suam conuer-
 sionem, ut ipse testatur in epistola ad Polycarpū. De qua eclipsi scri-
 psit etiam Phlegon olympiadarum egregius supputator in. 14. lib.
 ita dicens. Quarto autē anno ducentesimo secundæ olympiadis ma-
 gna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio So-
 lis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, ut stel-
 læ coelo visæ sint. hæc ille. Tertia vero die à sua passione, hoc est die
 dominica quinta die Aprilis Christus à mortuis resurrexit. Itaq; fe-
 stum Sabbati seruatum prius apud Hebræos: postea cōmutatum est
 in sequentem diem, Dominicam apud Christi fideles propter domi-
 nicæ resurrectionis gloriam. Deinde, 40. die à sua resurrectione ascen-
 dit in cælum feria. 5. die. 14. Maii. Demum, 24. die eiusdem mensis
 misit paraclitum spiritum in discipulos in die pentecostes: quæ fuit
 quinquagesima dies à gloriosa eius resurrectione: & fuit dies Domi-
 nica. Vixit autem Christus annos trigintaduos menses tres: & dies
 decem: & vitam temporalem compleuit anno. 33. vitæ suæ. Ab in-
 carnatione vero sua vsq; ad mortem fluxerūt anni pleni trigintatres
 & dies decem, ut ex præcedenti computatione manifestum est.

X annorum vera computatione, quam in secundo libro descripsimus: facile cognoscere possumus mysterium hebdomadam Danielis. c. 9. impletum esse in Christo. Multi laborauerunt, vt hoc arduum mysteriū cognoscerent: & inter se discrepantes varia & diuersa scripserunt, vt testatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatum tempus tam exordii quā termini earundē hebdomadam: quoniam secuti sunt vitiatas & corruptas chronographias. Nos autem sūm p̄s̄fatam emendatam rationem temporū has hebdomades facillime sic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero septem dierum, vt scribitur Leuit. 23. Numerabis septē hebdomadas plenas vsq; ad alteram diem expletionis hebdomadæ septimæ, id est quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel iugebam triū hebdomadarum diebus. Secundo pro numero septem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi septem hebdomadas annorum, id est septies septē, quæ simul faciunt quadraginta nouē &c. Non describit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta vaticinium eius adimpletum esset: quod nullo authore probatur: sed enumerat. 70. hebdomades annorum: quæ continent annos solares quadringentos nonaginta: vt ferē omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant p̄dictæ hebdomades, consideranda sunt tria tempora. Primum tempus est, quando hoc mysterium Danieli reuelatum est: quod mox fuisse dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorum Rege Balthasare: & inchoata monarchia Persarum & Medorum anno primo Darij filij Assueri, vt scribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus est, quando Iudæis concessa est licentia solū ædificandi templum: ante constructionem ciuitatis Hierusalem: quod affirmamus fuisse anno primo Cyri Regis Persarum post Darij mortem, vt patet. 1. Esdræ. 1. & anno secundo fundatum est templum, vt scribitur 1. Esdræ. 3. Completum est autē ædificium ipsius templi anno sexto Darij Longimani filij Prisci Artaxerxis Assueri, vt scribitur. 1. Esdræ. 6. Hic Darius Longimanus dictus est etiam cōmuni appellatione Artaxerxes: sicut imperatores Romani dicebantur Cæsares. Ab anno autem primo Darij & Cyri simul regnantium, quando soluta est captiuitas vsq; ad annum. 6. Darij Longimani fuerunt an-

2 ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus simul regnauerunt duobus
 22 annis. Cyrus inde solus vigintiduobus. Priscus Artaxerxes Assuerus
 20 viginti. Anno vero sexto Darij Longimani completum est templū.
 6 Ex quibus colligūtur simul anni. 50. A quibus si demātur quatuor
 50 anni, hoc est duo Darij cum Cyro regnantis, & duo Cyri solus im-
 perantis, cū eiuldem Cyri anno secundo iacta sint fundamenta tem-
 pli, vt dictum est: inde restant anni quadraginta sex: Quo tempore
 intermedio fabricatum est templum: Quare Iudæi dixerunt Io. 2.
 Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc. Aliqui ta-
 men putant duobus annis prius inceptum fuisse templum: sed id
 reprobatur falsum ex eo quod iacta sunt fundamenta templi anno
 secundo Cyri non Darij, vt patet. 1. Esdræ. 3. Tertium tempus est,
 quando data est licentia Iudæis ædificandi ciuitatem: quod fuisse
 dicimus post reedificatum templum annis tredecim penitus transa-
 ctis, anno scilicet vigesimo incipiente prædicti Darij Longimani.
 Tunc enim concessa est ab eo licentia Neemię reedificandi ciuita-
 tem Hierusalem, vt scriptum est Neemię secundo. Ex illo igitur tem-
 pore computandæ sunt septuaginta hebdomades prædictæ, vt ma-
 nifeste Danielis. 9. c. eidem ab angelo exprimitur dum ait, Scito er-
 go, & animaduerte ab exitu sermonis, id est à cōcessa licentia sermo-
 ne Regis, vt iterum ædificetur Hierusalem vsq; ad Christū ducē &c.
 Non enim dicit, ab exitu sermonis tibi à Deo reuelari: nec ab exitu
 sermonis, vt iterum ædificetur templum: sed ab exitu sermonis, vt
 iterum ædificetur Hierusalem ciuitas, quæ post templum reedifica-
 ta est. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à templi reedifica-
 tione: sed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hie-
 rusalem: prædictæ hebdomades numerandæ sunt: sicut recte enume-
 rat sanctus Antoninus in prima parte Chronicæ suæ titu. 3. ca. 8.
 Africanus autem (quem secutus est Beda) recte incipit enumerare
 ipsas hebdomades: sed non verum terminum eis posuit: tū ob men-
 dosas chronicas, quibus vsus est: tum etiam quia distinxit annos
 duodecim lunationum, cum solares annos accipere debuisset. He-
 bræi enim vtūtur annis solaribus: quia licet habeant annos lunares
 duodecim scilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim
 lunationes: & sic per embolismum reducuntur ad annos solares duo
 præcedentes lunares. Nicolaus vero de Lyra in prima sua expositio-
 ne super Daniele recte inceptit & compleuit. Sed post aliquod tem-
 pus, quia vsus est falsis chronicis, aliam expositionem non secundū
 veritatem composuit. Suiq; autem retractationis non habuit sufficiē-

res rationes, non solum propter ætatem Mardochei, quam non putavit ita longævam, vt pervenisset vsq̃ ad annum duodecimum magni Artaxerxis Assueri: quãdo ab eo exaltatus est, vt patet Hester. 3. sed etiam propter mendosas chronicas, quas imitatus est. Facile autem eius rationes solvuntur. Nam de ætate Mardochei fidelissime ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporum. Mardocheus decem & octo annis ætatem Isaac sepravit. Isaac autem vixit annis centum octoginta, vt scribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardocheum vixisse annos centum nonaginta octo. Sicut autem dicitur Hester. 2. c. Mardocheus cum Ieconia in Babylone translatus est. Ieconie autem transmigratio facta est anno octavo magni Nabuchodonosor, vt scribitur. 4. Reg. 24. Tunc ferè impletus erat annus primus olympiadis. 45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis Anni & nostram. Ab anno autem primo ferè exacto predictæ. 45. olympiadis vsq̃ ad annum duodecimum. Assueri magni Artaxerxis, qui fuit anno secundo olympiadis. 93. fluxerunt olympiades. 48. & annus vnus: ex quibus consurgunt anni. 193. Mardocheus vero vixit annos. 198. vt dictum est. Ergo excessit numerum predictum annorum. 193. annis quinque. In ipsa igitur transmigracione Mardocheus poterat esse infans annorum quatuor vel trium vel duorum: vel etiam vnus: quoniam ducti sunt in Babylonem parentes cum filiis tam adultis quã etiam infantibus. Si autem ductus fuisset in captiuitatem Babyloniæ anno. 19. Nabuchodonosor, quãdo facta est desolatio: tunc potuisset esse annorum. 15. Si vero translatus fuisset anno eiusdem Nabuchodonosor. 23. quando Nabuzardan princeps militiæ ipsius, transtulit animas Iudæorũ septingentas quadraginta quinque, vt scribitur Hieremiæ ultimo: tunc potuisset esse annorum. 19. Sed quomodoquẽ hoc accipiatur, patet Mardocheum adhuc viuentem esse anno. 12. Assueri. Et sic soluta est ratio de ætate Mardochei, quæ inualida est: nec erat necesse, vt tunc esset annorum. 259. vt ex dictis patet. Mendosæ insuper chronographiæ fefellerunt Nicolaum de Lyra: ideo in secunda sua expositione, non recte initium hebdomadum Danielis statuit anno quarto Sedechiæ Regis: quando Hieremiæ reuelatum est captiuitatem Babylonicam duraturam annis. 70. vt scribitur Hierem. 28. & 29. Nam ab anno quarto exclusiue Ieconie: qui erat annus primus ferè completus olympiadis. 46. vsq̃ ad natiuitatem Christi: quæ fuit completo anno tertio olympiadis. 194. fluxerunt olympiades. 148. & vterius anni duo: ex quibus resultant anni quingenti nona

gintaquatuor: qui superant numerū annorum. 490. qui continentur in. 70. hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igitur si. 70. hebdomades cōputandę essent ab anno quarto Sedechię: utiq; completę fuissent annis centum quatuor ante Christi natiuitatem: quod non conuenit computationi suę, cum dicat in Christi passione ipsas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo eius expositio magis veritati consonat. Similiter deceptus est dominus Paulus Burgensis: qui secundam expositionem Nicolai de Lyra, & Raimundi & Martini sequitur quantum ad exordium harum hebdomadum: adiungēs rationibus Nicolai de Lyra rationem aliā facile solubilem. Dicit enim initium harum hebdomadū non posse rationabiliter assignari in aliquo tempore sequēte tempus, quo hęc reuelatio facta est Danieli. s. anno primo Darij: eo quod ipse Daniel nullam certitudinem habuisset de tempore, quo ea quę petebat, impleri debucrant. Sed hoc facile soluitur, si cōsideretur tam reuelatio facta Hieremię de temporalis solutione captiuitatis Babylonice cōpletis annis. 70. quā reuelatio facta Danieli de spūali liberatione ac redemptione humani generis per Christum in dimidio septuagesimę & vltimę hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechię ipsi Hieremię reuelatum est tempus captiuitatis annorū. 70. in Babylonem: non tamen tunc vel antea incepit hoc tempus: sed postea septem annis, videlicet vndecimo anno Sedechię: & .19. Nabuchodonosor, quando facta est desolatio templi. Tunc enim fuit horum annorum initium, vt idem Hieremias pandit Hierem. 25. & .34. vt supra libro. 2. c. 11. diximus. & Daniel id etiam exponit. qui Dan. 9. c. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt complerentur desolationis. 70. anni. Non vocat eos annos transmigrationis: nec annos reuelati verbi Hieremię: sed annos desolationis, id est à desolatione incipientes: qui completi sunt eo tempore quo destructa est monarchia Caldęorum per Darium & Cyrū. Similiter completis annis. 70. captiuitatis Babylonice, Danieli reuelatum est tempus hebdomadum. 70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuelatum est: nec antea quando Hieremię alia & diuersa reuelatio facta est de captiuitate Babylonica: sed post annos sexagintatres, anno. s. 20. inchoato Darij Longimani, quando licentiam dedit edificandi ciuitatem Hierusalem. Nam sicut initium annorum. 70. reuelatum est Hieremię incipiendum postea à templi desolatione: ita & initium hebdomadum. 70. reuelatum est Danieli incipiendum postmodum

ab eo

ab eo tempore, quo verbo Regis egressura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tempus futurum pro earum initio angelus expresse ac manifeste insinuauit, cum dixit, vt scribitur Dan. 9. Scito & animaduerte ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Hierusalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurum, hoc nobis iam impletum cernitur. Nec erat necesse, vt Daniel vsq; ad illud tempus ædificationis templi viueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac si tunc vita præsens existeret. Non enim semper prophetæ futura quæ prædicunt vident impleta, dum viuunt: sed aliis videnda describunt: licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cernunt, dum ipsi vitam ducunt. Nunc reuertamur ad veram expositionem. Ab initio igitur vigesimi anni Darii Longimani dicti Artaxerxis numerus annorum prædictarum hebdomadum sumendus est vsq; ad Christi passionem & completam humani generis redemptionem. Dicit ergo Angelus Danieli decisas & determinatas esse à Deo septuaginta hebdomades: quas in tres partes distinguit, scilicet in septem & in sexaginta duas: quæ simul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit in calce vltimam: ex quibus omnibus cõsurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem vltimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quod in medio huius vltimæ hebdomadis, deficiet hostia & sacrificium. Primæ igitur septem hebdomades, hoc est anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hierusalem ædificata & ampliata est: & liberatus est Iudeorum populus à periculo mortis: & exaltatus per Hester & Mardochæum: hoc est à principio vltimi anni pontificis Iesus filij Iosedech, qui mortuus est in fine illius anni, quo iam fundata erat ciuitas. s. anno. 20. iam completo Darii Longimani vsq; ad reliquos. 48. annos, quibus secundo fuit pontifex filius eius Ioachin: quo tempore Regina Hester ad Regnum exaltata populum suum à mortis periculo liberauit, vt in libro Hester scribitur. In hoc tempore impletæ fuerunt septem hebdomades, hoc est anni. 49. vt ex dictis manifestum est. Deinde sexagintaduæ hebdomades post septem prædictas complentur in baptismo domini: quando apertum est cœlum, & descendit spiritus sanctus super eum: & vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifestatus est filius dei & dux populi verus Christus à Deo inunctus. Vnde & Danieli ab Angelo dicitur. Vsq; ad Christum ducẽ hebdomades septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, quæ simul iunctæ fiunt. 69. hoc est anni quadringentioctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, ac

cepit pontificatum Eliasib vsq; ad Christi baptismū completo an-
 no domini. 29 .reperies interfuisse sexagintaduas hebdomades, hoc
 est annos. 434. Nam ab Eliasib pontifice ad Alexandrum magnū
 79 fuerunt anni. 79. Ab Alexandro ad Iudam Machabæum. 164. A
 I 64 Iuda ad Christi natiuitatem. 162. vt superius ex lib. 2. patet. Qui-
 I 62 bus adduntur anni. 29. vitæ Christi vsq; ad eius baptismum. Om-
 29 nes igitur simul collecti fiunt anni. 434. Deniq; vltima hebdomas
 434 vsq; ad eius dimidium spectat ad Christi prædicationem: & salutis
 humanæ redemptionem, quæ completa sunt per ipsum Christum
 dimidio hebdomadis, hoc est annis tribus cum dimidio. Quo tē-
 pore dominus Iesus prædicauit, miracula fecit, passus est, resurrexit,
 ascendit in cælum, & spiritum paraclætum in filios adoptionis ef-
 fudit. Itaq; in dimidio huius hebdomadis vltimæ defecit hostia &
 sacrificium veteris legis per Christi mortem, dum ipse obtulit se
 Dco hostiam & sacrificium in ara crucis, in qua consumata sunt
 omnia, cum ipse in cruce dixerit. Consumatum est, scilicet myste-
 rium humanæ redemptionis in lege prædictum & præfiguratum.
 Sed & plenissime defecit hostia veteris legis in die pentecostes, cum
 apostoli induti sunt virtute ex alto, visibili missione spiritus sancti:
 quod fuit in dimidio huius hebdomadis, videlicet anno Christi
 trigésimotertio in dimidio currente. Residuum vero huius vltimæ
 hebdomadis pertinet ad prædicationem apostolorū in ipsa Iudæa
 antequā per totum orbem diffunderentur: quæ impleta est tribus
 annis & dimidio hoc est vsq; ad. 36. annum domini penitus com-
 pletum. qui erat vigésimus primus annus Tiberii Cæsaris: & vigés-
 imus secundus Herodis Tetrarchæ: qui Iacobum fratrem Ioānis,
 gladio interfecit, Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hie-
 rusalem: cuius fundamenta iacta sunt in principio anni secundi
 olympiadis. 81. qui erat annus. 20. Darii Longimani: & computa-
 tionem deduxeris vsq; ad annum domini. 36. qui completus est an-
 no. 3. desinente olympiadis. 203. reperies intercessisse olympiades
 centum vigintaduas & dimidiam: ex quibus cōsurgunt anni. 490.
 hoc est hebdomades integræ septuaginta. Siquis autē per has heb-
 domades voluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudistarū:
 quæ ab eis recipitur licet falsum in annorum computatione conti-
 neat: poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ,
 sicut Petrus Galatinus computat contra eos libro. 4. c. 15. & 16.
 non quidem ad rei veritatem comprobādam: sed ad eorum proter-
 vum refellendam. Vnde iuxta eam traditionem, quam ipsi veram

putant, ille ostēdit has hebdomades in Christi morte completas. Qui vero per approbatas chronographias de his hebdomadibus veram inuenire cupit rationem, oportet vt earum annos enumeret ab initio vigesimi anni Darii Longimani vsq; ad completam per Christum humani generis redemptionē: sicut & facit idem Petrus Galatinus in eodem. 4. libro capite. 16. qui computat. 69. hebdomades cum dimidia, hoc est ānos. 486. & dimidium ab eo tempore ad Christi passionem. Licet autem præfatus Galatinus totā summam annorum simul integram vere complectatur: in hoc tamen defecit, quòd proprios annos singulorum regum Persarum: & regum Alexandriae Aegypti nō exprimit iuxta probatam veritatem: sed vni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit: summam tamen annorum, vt diximus, recte cōcludit. Si enim legisset Metasthenem Persam publice fidei authorē: & Ioannis Anni emēdatam chronographiam: vnicuiq; proculdubio Regi Persarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuisset proprios annos: quos nos collegimus superius libro. 4. c. 2. Ex quibus patet quòd ab initio vigesimi anni Darii Longimani ad Alexandrum fuerunt anni. 128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatraz anni. 297. Inde vero vsq; ad Christi passionem āni sexaginta & vnus & ferè dimidium. Ex quibus confurgunt anni. 486. & dimidium qui cōtinentur in hebdomadibus. 69. & dimidia in qua defecit hostia & sacrificium per Christi mortem.

128
297
61. ¹ / ₂
<hr style="width: 100%; border: 0.5px solid black;"/>
486. ¹ / ₂

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

P R O L O G V S.

Christus assistens pontifex futurorum bonorum, reliquit suum primum vicarium in terris pontificem maximum Petrum Apostolum: Post quem plures alii successerunt: de quibus in hoc octauo libro dicendum est. In hac tamen descriptione Romanorum pontificum, non sequimur Eusebium eo quòd intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum scilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anaclerum ante Clementem: cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præcesserit Clementē: & Anacletus Græ-
 cus mox post Clementem successerit: vt manifeste apparet ex ponti-
 ficali Damasi Papæ: qui sequitur publicam & probatam fidem anna-
 lium Romanæ ecclesiæ, cui præsidebat. Sic etiam in canone Missæ
 ordinatæ Lini Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam
 Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino imme-
 diate successit: vt patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirū
 Eusebium in hoc defecisse eo quòd suo tempore nōdum erat editus
 prædictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter,
 qui transtulerat Eusebium de temporibus: & hunc eius errorem re-
 pererat: rogauit eūdem Damasum per literas, vt ederet librum pon-
 tificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem
 & numerum pontificum non Eusebium: sed Damasum sequimur.
 Considerandum est etiam quòd inter duos pontifices martyres. s.
 Felicem primum: & Euthicianum quidam scriptores ponūt Marcū
 confessorem non martyrem: & dicunt eum sedisse annos. 8. menses
 duos, dies decem: & sepultum esse Romæ in ecclesia, vbi fuerat pre-
 sbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicæ fidei. s. Da-
 masum, qui illius nō meminit in catalogo pontificum. Magis enim
 creditur, quātum ad hoc, Damaso pōtifici: qui de archiuis ecclesiæ
 Romanæ id accepit: q̄ ceteris scriptoribus qui per opiniones ad li-
 bitum scripserunt. Nec obstat quòd aliqui dicūt hunc Marcum in-
 termissum ex eo quòd non fuerit martyr: quoniam in eodem ponti-
 ficali Damasi describuntur nō solum pontifices martyres: sed etiam
 alii confessores, vt patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de
 aliis pluribus. Ex eo etiam quòd dicunt illum sedisse annos octo, pa-
 tet hoc tempus esse confictum: quoniam Felix & Euthicianus sede-
 runt tempore Aureliani imperatoris, vt scribit Damasus. Aurelia-
 nus autem imperauit annis quinque & mēibus sex, vt dicit Eusebius
 & Eutropius. Impossibile est ergo, vt inter Felicem & Euthicianum
 fuerit pontifex, qui sederit ānis. 8. Vnde nos putamus ipsum fuisse
 presbyterum: vel si fuit pontifex, possumus dicere ipsum fuisse ponti-
 ficem. i. episcopum alterius diocesis: & Romæ defunctum iacere. Li-
 cet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus
 Romanorum pontificum: tamen vitio scriptorum, numeri anno-
 rum, mensium, & dierum deprauati sunt. Ab aliis etiā authoribus
 post Damasum, videlicet ab Anastasio bibliothecario, à Martino,
 Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartusiensi
 in fasciculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonātia descri-

buntur eorundem pontificum tempora: vt vix ex eis veritas cognosci possit. Nos autem ad emendationem ipsorum temporum collegimus ea sigillatim in annis mēſibus & diebus ex Martyrologio & aliis authoribus & libris antiquis emendatis simul collatis ad ipsum, ingenti ac maximo labore atq; sudore: ita vt quādoq; noctes ferē duceremus infomnes ad inuestigandum non solum annorum & mensium: sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

- 1 **P**etrus apostolorū princeps natione Galilæus post Christi resurrectionem ab eo institutus est vicarius ipsius: & summus ecclesiæ pastor & pontifex, cum ei tunc à domino dictum sit: pascue oues meas. Mansit primo Petrus in Iudæa: deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, vt ex eius prima epistola canonica manifeste apparet: quousq; impleretur quintus annus à resurrectione domini. Deinde Antiochenam fundauit: ecclesiā anno domini. 38. Ibiq; cathedram adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam veniens anno domini. 45. ibidē sedit annos. 25. menses duos & dies tres, vt scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum tempus sui pontificatus à Christi resurrectione: quæ vt libro. 7. dictum est, fuit die. 5. Aprilis vsq; ad ipsius martyrium: quod fuit die. 29. Iunii: inueniuntur omnes pontificatus eius esse annos triginta septem: menses duos: & dies viginti quatuor, cum à prædicto die. 5. Aprilis vsq; ad diem. 29. Iunii intermedium sint præfati dies. 24. & menses duo supra. 37. annos. Peruenit autem vsq; ad annū domini septuagesimum, vt ex dicta cōputatione probatur.
- 2 Linus Tuscius ex Volaterra ciuitate Tusciæ, vt Raphael Volaterranus affirmat: patre Herculano è domo Maurorum: sedit annos vndecim: menses duos: dies viginti quatuor vsq; ad diem. 23. Septembris anno domini octogesimo primo.
- 3 Cletus Romanus sedit annos vndecim: menses septē: dies tres vsq; ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 93. Vacat sedes diebus. 20.
- 4 Clemens primus Romanus sedit annos nouem: menses sex: dies septē: vsq; ad diē. 23. Nouēbris anno do. 102. Vacat sedes d. 21.
- 5 Anacletus Græcus Atheniēsis sedit annos nouem: menses sex: dies 29. vsq; ad diem. 13. Iulii anno dñi. 112. Vacat sedes. d. 13.
- 6 Euaristus Græcus ex patre Iudæo nomine Iuda: de ciuitate Betleem: sedit annos nouē, mēses tres, diem vnum vsq; ad diem. 26. Octo-

- bristanno domini. 121. Vacat sedes diebus. 19. 121
- 7 Alexander primus Romanus; fedit annos septē mēses quinque; dies
19. vsq; ad diē. 3. Maij anno dñi. 129. Vacat sedes diebus. 25. 129
- 8 Xystus primus Romanus fedit annos nouem; menses decē; dies. 9.
vsq; ad d. 6. Aprilis anno domini. 139. Vacat sedes d. 2. 139
- 9 Thelesphorus Græcus ex Anacorita fedit annos decē, mēses. 8. d.
27. vsq; ad d. 5. Ianuarij an. do. 150. Vacat sedes d. 7. 150
- 10 Iginus Græcus Atheniensis ex philosopho fedit annos quatuor, di-
em. 1. vsq; ad d. 11. Ianuarij an. d. 154. Vacat sedes d. 3. 154
- 11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia fedit annos nouem; men-
ses. 5. d. 27. vsq; ad d. 11. Iulij an. do. 163. Vacat sedes d. 17. 163
- 12 Anicetus Syrus fedit annos. 9. men. 8. d. 19. vsq; ad diē. 16. Apri-
lis anno domini. 173. Vacat sedes diebus. 17. 173
- 13 Soter Campanus è Fundis fedit annos. 9. d. 20. vsq; ad diem. 23.
Maij an. do. 182. Vacat sedes d. 21. 182
- 14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli fedit an. 14. menses. 11. d.
8. vsq; ad diem. 25. Maij an. do. 197. Vacat se. d. 5. 197
- 15 Victor primus Afer fedit annos. 9. men. 10. & d. 21. vsq; ad d. 20.
Aprilis anno domini. 207. Vacat sedes d. 12. 207
- 16 Zepherinus Romanus fedit an. 7. d. 17. vsq; ad d. 26. Augusti an.
domini. 214. Vacat sedes d. 6. 214
- 17 Calistus primus Romanus fedit an. 6. men. vnū; d. 13. vsq; ad diē
14. Octobris anno d. 220. Vacat sedes d. 6. 220
- 18 Urbanus primus Romanus fedit an. 4. men. 7. d. 5. vsq; ad d. 25.
Maii anno dñi. 225. Vacat sedes d. 30. 225
- 19 Pontianus Romanus fedit an. 9. men. 4. d. 26. vsq; ad d. 20. Nouē
bris an. d. 234. Vacat sedes d. 10. 234
- 20 Antherus Græcus fedit an. 5. men. 1. d. 3. vsq; ad d. 3. Ianuarij an/
no d. 239. Vacat sedes d. 13. 239
- 21 Fabianus Romanus fedit an. 13. d. 4. vsq; ad diem. 20. Ianuarij
anno domini. 252. Vacat sedes d. 7. 252
- 22 Cornelius Romanus fedit an. 2. men. 7. di. 18. vsq; ad d. 14. Setē/
bris an. do. 254. Vacat sedes d. 35. 254
- 23 Lucius primus Romanus fedit annos. 2. m. 10. d. 6. vsq; ad diem
25. Augusti anno dñi. 257. Vacat sedes d. 35. 257
- 24 Stephanus primus Romanus fedit an. 7. m. 10. d. vnū; vsq; ad diē
2. Augusti anno d. 265. Vacat sedes d. 22. 265
- 25 Xystus. 2. Græcus & phus fedit an. vnū. m. 11. d. 13. vsq; ad diē. 6.
Augusti anno d. 267. Vacat sedes d. 35. 267

- 26 Dionysius monachus sedit an. 6. m. 3. d. 17. vsq; ad diem. 26. Decembris an. d. 273. completo. Vacat sedes d. 5. 273
- 27 Felix primus Romanus sedit annos. 2. men. 4. d. 30. vsq; ad d. 30. Maii an. d. 275. Vacat se. d. 5. 275
- 28 Euthicianus Thuscus de ciuitate Lunæ sedit an. vnū mē. 6. d. 4. vsq; ad d. 8. Decembris an. d. 276. Vacat se. d. 8. 276
- 29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris se. an. 10. m. 4. d. 7. vsq; ad d. 22. Aprilis an. d. 287. Vacat se. d. 11. 287
- 30 Marcellinus Romanus sedit an. 6. m. 11. d. 23. vsq; ad d. 26. Aprilis an. d. 294. ex persecutione maxima Diocletiani. Vacat sedes an. 7. m. 6. d. 25. vsq; ad d. 20. Nouembris anno domini trecen- 294
tesimoprimo. 301
- 31 Marcellus Romanus sedit an. 5. m. vnum, dies. 27. vsq; ad d. 16. Ianuarii, anno domini. 307. Vacat sedes d. 20. 307
- 32 Eusebius Grecus sedit an. 3. men. 7. d. 27. vsq; ad d. 2. Octobris anno d. 310. Vacat se. d. 7. 310
- 33 Melchtiades Afer sedit an. 4. men. 2. dies duos vsq; ad d. 11. Decembris an. d. 314. Vacat se. d. 16. vsq; ad diem. 27. Decembris inci- 314
piente anno domini. 315. Omnes præfati. 33. pontifices marty- 315
rio coronati sunt.
- 34 Syluester primus Romanus sedit annos. 23. d. 4. vsq; ad d. 31. Decembris, anno d. 338. Vacat se. dies. 15. 338
Eius tempore anno dñi. 322. congregatum est conciliū Nicenū.
- 35 Marcus Romanus sedit an. 2. men. 8. d. 23. vsq; ad diem. 7. Octobris anno domini. 340. Vacat sedes d. 20. 340
- 36 Iulius primus Romanus sedit an. 15. men. 5. di. 16. vsq; ad di. 12. Aprilis anno d. 356. Vacat se. d. 25. 356
- 37 Liberius Romanus sedit prius canonice annos. 6. men. 3. d. 4. vsq; ad annum domini. 362. & missus est in exilium à Constantio; & 362
anno, postmodum tertio reuocatus est in pontificatum.
- 38 Felix secundus interim sedit annum vnum. m. 3. d. 2. vsq; ad an. d. 364. qui & martyrio coronatur die. 29. Iulij. 364
Liberius inde: qui à quibusdam dictus est Leo; hæresi Arrianc cō-
sentiens sedit annos sex vsq; ad annum domini. 369. 369
Hactenus ex pontificali Damasi: hinc ex Anastasio bibliotheca-
rio. & Prospero pontifices describemus.
- 39 Damasus primus Hispanus sedit an. 18. m. 3. d. 11. vsq; ad d. 11. Decembris an. d. 387. Vacat sedes d. 21. Sedit autem regnanti- 387
bus Valentiniano & Valente imperatoribus; licet aliqui velint

LIBER VIII.

- Damasum sub Iuliano papam factum: tamen id ex supputatione An. d.
 annorū destruitur, cū Damasus vsq; ad Theodosij peruenerit tem
 pora. Nā p̄sente Damaso & Theodosio Cōstantinopolitanū Cō
 ciliū cōtra Macedoniū indictū est, vt Ioānes Nauclerus affirmat.
- 40 Siricius Romanus fedit an. 14. men. 3. d. 23. vsq; ad d. 24. Apri
 lis anno domini. 401. Vacat sedes d. 2. 401
- 41 Anastasius primus Romanus fedit an. 3. diem vnū. vsq; ad d. 27.
 Aprilis anno dñi. 404. Vacat sedes d. 21. 404
- 42 Innocentius primus Albanus fedit an. 15. m. 2. d. 11. vsq; ad di.
 28. Iulij anno dñi. 419. Vacat sedes d. 22. 419
- 43 Zosimus Grecus fedit an. 2. m. 6. d. 4. vsq; ad d. 23. Februarij an
 no dñi. 422. Vacat sedes d. 11. 422
- 44 Bonifacius primus Romanus fedit an. 3. m. 7. vsq; ad d. 25. Octo
 bris anno dñi. 425. Vacat sedes d. 9. 425
- 45 Coelestinus primus Campanus fedit an. 8. mē. 5. d. 3. vsq; ad d. 6.
 Aprilis anno dñi. 434. Vacat sedes d. 21. 434
- 46 Xyltus. 3. Romanus fedit an. 9. d. 19. vsq; ad d. 16. Maij anno dñi
 443. Vacat sedes d. 20. 443
- 47 Leo primus Thuscus fedit annos. 20. men. 10. d. 6. vsq; ad d. 11.
 Aprilis anno dñi. 464. Vacat sedes d. 7. 464
- 48 Hilarius Sardus fedit an. 6. m. 10. d. 3. vsq; ad d. 21. Februarii an
 no domini. 471. Vacat sedes d. 10. 471
- 49 Simplicius Tiburtinus fedit an. 15. vsq; ad d. 3. Martij anno dñi
 485. Vacat sedes d. 6. 485
- 50 Felix. 3. Romanus fedit an. 6. m. 11. d. 12. vsq; ad d. 21. Februarij
 anno dñi. 494. Vacat sedes d. 5. 494
- 51 Gelasius primus Afer fedit an. 6. m. 10. d. 24. vsq; ad d. 22. Ianua
 rij anno dñi. 499. Vacat sedes d. 7. 499
- 52 Anastasius. 2. Romanus fedit annū vnū m. 9. d. 21. vsq; ad d. 19.
 Nouembris anno dñi. 501. Vacat sedes d. 4. 501
- 53 Simacus Sardus fedit an. 15. m. 7. d. 26. vsq; ad d. 19. Iulij anno
 domini. 517. Vacat sedes d. 7. Schisma fuit inter ipsum & Lau
 rentium: Sed p̄ualuit Simacus primo à maiori parte electus. 517
- 54 Hormisda Campanus fedit an. 9. d. 11. vsq; ad d. 6. Augusti anno
 domini. 526. Vacat sedes d. 8. 526
- 55 Ioānes primus Thuscus fedit an. 2. m. 9. d. 14. vsq; ad d. 28. Maij
 anno dñi. 529. Vacat sedes men. 2. d. 28. 529
- 56 Felix. 4. Samnius fedit an. 4. m. 1. d. 17. vsq; ad d. 12. Octobris an
 no dñi. 533. Vacat sedes d. 3. 533

- 57 Bonifacius. 2. Romanus sedit annū vnū: m. 11. diem vnū: vsq; ad An. d.
d. 16. Septembris anno dñi. 535. Vacat sedes m. 2. d. 15. 235
- 58 Ioannes. 2. Romanus sedit annum vnū: m. 5. d. 26. vsq; ad d. 27.
Maij anno domini. 537. Vacat sedes d. 6. 537
- 59 Agapitus primus Romanus sedit annum vnū: m. 3. d. 15. vsq; ad
d. 17. Septembris anno dñi. 538. Vacat se. m. 1. d. 28. 538
- 60 Siluerius Campanus ex patre Hormisda epō Romano sedit an. 1.
m. 7. d. 3. vsq; ad d. 20. Iunij an. d. 540. Vacat se. d. 6. 540
- 61 Vigilius Romanus sedit an. 16. men. 6. d. 26. vsq; ad d. 22. Ianua
rij anno d. 557. Vacat sedes, men. 3. d. 5. 557
- 62 Pelagius primus Romanus sedit an. 4. m. 10. d. 18. vsq; ad d. 15.
Martij anno d. 562. Vacat sedes men. 3. d. 26. 562
- 63 Ioannes. 3. Romanus sedit an. 12. men. 11. d. 26. vsq; ad d. 5. Iu
lii anno d. 575. Vacat sedes men. 10. d. 3. 575
Sedis vacatio peruenit ad annum dñi. 576. 576
- 64 Benedictus primus Romanus sedit an. 4. m. 2. d. 12. vsq; ad d. 20.
Iulij anno d. 580. Vacat sedes d. 10. 580
- 65 Pelagius. 2. Romanus sedit an. 11. m. 2. d. 10. vsq; ad d. 2. Septē
bris anno d. 591. Anno eius. 10. aquarum maxima inundatio 591
fuit: & sequenti anno pestis ingens qua percussus Pelagius obiit.
- 66 Gregorius. 1. Romanus sanctissimus & toti ecciē notissimus sedit
an. 13. m. 6. d. 10. vsq; ad d. 12. Martij an. d. 604. V. f. m. 5. d. 18. 604
- 67 Sabinianus Thuscus sedit annū vnū men. 5. d. 23. vsq; ad d. 22.
Februarij anno d. 606. Vacat sedes men. 11. d. 26. 606
- 68 Bonifacius. 3. Romanus sedit men. 8. d. 20. vsq; ad d. 12. Nouem
bris anno dñi. 607. Vacat sedes m. 1. d. 6. 607
- 69 Bonifacius. 4. Marfus sedit an. 6. m. 5. d. 7. vsq; ad d. 25. Maij an
no d. 614. Vacat sedes m. 4. d. 22. 614
- 70 Deusdedit Romanus sedit an. 3. d. 23. vsq; ad d. 8. Nouembris an
no d. 617. Vacat sedes men. 1. d. 16. 617
- 71 Bonifacius. 5. Neapolitanus sedit an. 4. men. 10. diem vnum vsq;
ad diē. 25. Octobris anno d. 622. Vacat sedes d. 16. 622
- 72 Honori⁹. 1. Cāpanus sedit an. 12. m. 11. d. 3. vsq; ad d. 13. Octo
bris an. d. 635. Vacat se. āno vno m. 7. d. 18. vsq; ad an. d. 637. 635
- 73 Seuerinus Romanus sedit annū vnū m. 2. d. 4. vsq; ad d. 4. Augu
sti anno dñi. 638. Vacat sedes men. 4. d. 29. 638
- 74 Ioannes. 4. Dalmata sedit annū vnum men. 9. d. 10. vsq; ad d. 12.
Octobris anno dñi. 640. Vacat sedes men. 1. d. 13. 640
- 75 Theodorus primus Gręcus ex patre Theodoro epō ex ciuitate Hie

LIBER VIII.

- rosolyma fedit an. 6. m. 5. d. 19. vsq; ad d. 14. Maii anno domini An. 647. Vacat sedes mense vno d. 22. 647
- 76 Martinus primus Tudertinus fedit annos. 6. men. 4. d. 4. vsq; ad d. 10. Nouembris anno d. 653. Ignorata morte eius in exilio vacauit sedes an. vno: men. 2. vsq; ad an. d. 654. 653
654
- 77 Eugenius primus Romanus fedit an. 2. men. 6. d. 15. vsq; ad d. 2. Iunij anno d. 657. Vacat sedes m. 1. d. 4. 657
- 78 Vitalianus Campanus fedit an. 14. m. 6. d. 2. vsq; ad d. 27. Ianuarij anno d. 672. Vacat sedes men. 2. d. 13. 672
- 79 A deodatus Romanus fedit an. 4. m. 2. d. 17. vsq; ad d. 26. Iunij anno d. 676. Vacat sedes men. 4. d. 15. 676
- 80 Donus primus Romanus fedit an. 2. men. 5. vsq; ad d. 10. Aprilis anno d. 679. Vacat sedes men. 2. d. 15. 679
- 81 Agatho Siculus fedit an. 2. m. 6. d. 15. vsq; ad d. 10. Ianuarii anno d. 682. Vacat se. an. vno: m. 7. d. 5. ad an. d. 683 683
- 82 Leo. 2. Siculus fedit men. 10. d. 18. vsq; ad d. 3. Iulij an. do. 684. Vacat sedes m. 11. d. 22. vsq; ad an. d. 685. 684
685
- 83 Benedictus. 2. Romanus fedit m. 10. d. 13. vsq; ad d. 8. Maii anno d. 686. Vacat sedes m. 2. d. 15. 686
- 84 Ioannes. 5. Antiochenus fedit annum vnum d. 10. vsq; ad d. 2. Augusti anno d. 687. Vacat sedes: m. 2. d. 18. 687
- 85 Conon Tracianus fedit men. 11. d. 3. vsq; ad d. 22. Septembris anno d. 688. Vacat sedes m. 2. d. 23. 688
- 86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia fedit an. 12. men. 8. d. 22. vsq; ad d. 9. Septembris anno d. 701. Va. se. m. 1. d. 20. 701
- 87 Ioannes. 6. Græcus fedit an. 2. m. 2. d. 12. vsq; ad d. 9. Ianuarij anno domini. 704. Vacat sedes m. 1. d. 18. 704
- 88 Ioannes. 7. Græcus fedit an. 2. m. 7. d. 19. vsq; ad d. 18. Octobris anno domini. 706. 706
- 89 Sisinius vel Sositimus Syrus fedit dies. 20. vsq; ad diem. 6. Nouembris. Vacat sedes men. vno. d. 28. 714
- 90 Constantinus Syrus fedit an. 7. m. 1. d. 7. vsq; ad diem. 10. Februarij anno d. 714. Vacat sedes m. 1. d. 10. 714
- 91 Gregorius. 2. Romanus fedit an. 15. m. 10. d. 22. vsq; ad diē. 11. Februarij anno dñi. 730. Vacat sedes m. 1. d. 5. 730
- 92 Gregorius. 3. Syrus fedit an. 10. m. 8. d. 27. vsq; ad d. 28. Nouembris anno d. 740. Vacat sedes d. 8. 740
- 93 Zacharias Græcus fedit an. 10. m. 3. d. 9. vsq; ad d. 15. Martij anno domini. 751. Vacat sedes d. 12. 751

94	Stephanus. 2. Romanus fedit an. 5. d. 29. vsq; ad d. 26. Aprilis an no d. 756. Vacat sedes d. 22.	An. d. 756
95	Paulus primus Romanus fedit an. 10. m. 1. vsq; ad d. 18. Iunij an. do. 766. Ex Constantino intruso. Vacat sedes anno. 1. m. 1. vsq; ad diem. 18. Iulij anno domini. 767.	766 767
96	Stephanus. 3. Siculus fedit an. 3. m. 5. d. 27. vsq; ad d. 14. Ianuarij anno d. 771. Vacat sedes d. 9.	771
97	Adrianus primus Romanus fedit an. 23. m. 11. d. 3. vsq; ad d. 26. Decembris anno domini. 795. Vacat sedes d. 17. hucusq; ex pon tificali Romano: Sequentes vero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem.	795
98	Leo. 3. Romanus fedit an. 20. men. 5. vsq; ad diem. 12. Iunij anno domini octingentesimo quintodecimo.	815
99	Stephanus. 4. Romanus fedit m. 7. vsq; ad diem. 22. Ianuarij an/ no domini octingentesimo sextodecimo.	816
100	Paschalis. 1. Romanus fedit an. 7. m. 3. d. 16. vsq; ad an. do. 823.	823
101	Eugenius. 2. Romanus fedit an. 3. vsq; ad an. d. 826.	826
102	Valentinus Romanus fedit dies. 40.	
103	Gregorius. 4. Romanus fedit an. 16. vsq; ad an. d. 842.	842
104	Sergius. 2. Romanus fedit an. 3. Vacat sedes men. 2. d. 15. vsq; ad annum domini. 845.	845
105	Leo. 4. Romanus fedit an. 8. m. 3. d. 6. vsq; ad d. 17. Iulij anno do. 853. Vacat sedes m. 2. d. 15.	853
	Ioānes Anglicus foemina fedit an. 12. m. 1. d. 4. Non ponitur in ca talogo pontificū: & ideo tunc sedes fuit vacans vsq; ad an. d. 855.	855
106	Benedictus. 3. Romanus fedit an. 2. m. 6. d. 9. vsq; ad annum do/ mini. 858.	858
107	Nicolaus. 1. Romanus fedit an. 9. m. 9. d. 3. vsq; ad an. d. 868.	868
108	Adrianus. 2. Romanus fedit an. 5. m. 9. d. 12. vsq; ad an. d. 873.	873
109	Ioannes. 8. Romanus fedit an. 10. d. 2. vsq; ad an. d. 883.	883
110	Martinus. 2. Gallus fedit an. 1. m. 5. vsq; ad an. d. 885.	885
111	Adrianus. 3. Romanus fedit an. 1. m. 2. vsq; ad an. d. 886.	886
112	Stephanus. 5. Romanus fedit an. 6. d. 11. vsq; ad an. d. 892.	892
113	Formosus fedit an. 5. m. 6. vsq; ad annum dñi. 898.	898
114	Bonifacius. 6. Thuscus fedit dies vigintifex.	
115	Stephanus. 6. Romanus fedit an. 1. m. 3. vsq; ad an. d. 899.	899
116	Romanus patria Romanus fedit m. 3. d. 22.	
117	Theodorus. 2. Romanus fedit dies viginti.	
118	Ioannes. 9. Romanus fedit an. 2. d. 5. vsq; ad an. d. 902.	902

119	Benedictus. 4. Romanus fedit an. 3. m. 4. vsq; ad an. d. 905.	905
120	Leo. 5. fedit dies quadraginta.	
121	Christophorus fedit menses septem.	
122	Sergius. 3. Romanus fedit an. 7. m. 4. d. 16. vsq; ad an. d. 913.	913
123	Anastafius. 3. Romanus fedit an. 2. m. 2. vsq; ad an. d. 915.	915
124	Lando Romanus fedit men. 6. vsq; ad an. d. 916.	916
125	Ioannes. 10. Romanus fedit an. 13. m. 2. d. 3. vsq; ad an. d. 929.	929
126	Leo. 6. Romanus fedit m. 7. d. 15. vsq; ad an. d. 930.	930
127	Stephanus. 7. Romanus fedit an. 2. m. 1. d. 12. vsq; ad an. d. 932.	932
128	Ioanes. 11. Romanus fedit an. 4. m. 10. d. 15. vsq; ad an. d. 937.	937
129	Leo. 7. Romanus fedit an. 3. m. 6. d. 10. vsq; ad an. d. 940.	940
130	Stephanus. 8. Germanus fedit an. 3. m. 4. d. 12. vsq; ad an. d. 943.	943
131	Martinus. 3. Romanus fedit an. 3. m. 6. d. 10. vsq; ad an. d. 946.	946
132	Agapitus. 2. Romanus fedit an. 7. m. 4. d. 10. vsq; ad an. d. 953.	953
133	Ioannes. 12. Romanus fedit an. 8. m. 3. d. 5. vsq; ad an. d. 962.	962
134	Benedictus. 5. Romanus fedit men. 6. d. 5.	
135	Leo. 8. Romanus fedit an. 1. m. 4. vsq; ad an. d. 964.	964
136	Ioanes. 13. Romanus fedit an. 7. m. 11. d. 15. vsq; ad an. d. 972.	972
137	Benedictus. 6. Romanus fedit an. 1. m. 6. d. 10. vsq; ad an. d. 974.	974
138	Donus. 2. Romanus fedit an. 1. vsq; ad annum dñi. 975.	975
139	Bonifacius. 7. fedit men. 7. d. 5. Vacat sedes d. 20.	
140	Benedictus. 7. Romanus fedit an. 8. m. 6. vsq; ad an. d. 983.	983
141	Ioannes. 14. fedit men. 8. vsq; ad annum dñi. 984.	984
142	Ioannes. 15. Romanus fedit menses quatuor.	
143	Ioanes. 16. Romanus fedit an. 10. m. 6. d. 10. vsq; ad an. d. 994.	994
144	Gregorius. 5. natione Saxo fedit an. 2. m. 5. vsq; ad an. d. 996.	996
145	Ioannes. 17. Græcus fedit m. 10. vsq; ad annum dñi. 997.	997
146	Syluester. 2. Gallus fedit an. 4. m. 1. d. 10. ad an. d. 1001.	1001
147	Ioannes. 18. ignobilis fedit men. 4. d. 20.	
148	Ioannes. 19. Romanus fedit an. 4. m. 4. vsq; ad an. d. 1006.	1006
149	Sergius. 4. Romanus fedit an. 2. m. 7. vsq; ad an. d. 1009.	1009
150	Benedictus. 8. Tusculanus fedit an. 11. m. 1. d. 13. ad an. d. 1020.	1020
	Vacat sedes anno vno vsq; ad annum domini. 1021.	1021
151	Ioannes. 20. Romanus fedit an. 11. d. 9. vsq; ad an. d. 1032.	1032
152	Benedictus. 9. Tusculanus fedit an. 13. m. 3. vsq; ad an. d. 1045.	1045
153	Syluester. 3. Romanus fedit menses duos.	1047
154	Gregorius. 6. fedit an. 2. m. 3. vsq; ad an. dñi. 1047.	1048
155	Clemens. 2. fedit men. 9. vsq; ad an. dñi. 1048.	
156	Damasus. 2. Bauarus fedit d. 23. Vacat sedes. d. 11.	

- 157 Leo. 9. Alemānus fedit an. 5. m. 2. d. 6. vsq; ad an. d. 1053. 1053
- 158 Victor. 2. Alemānus fedit an. 2. m. 8. vsq; ad an. d. 1056. 1056
- 159 Stephanus. 9. Lothoringus fedit m. 9. d. 28. vsq; ad an. d. 1057. 1057
- 160 Benedictus. 10. Campanus fedit m. 9. d. 20. vsq; ad an. d. 1058. 1058
- 161 Nicolaus. 2. Sabaudiensis epus Florentinus Gerardus antea dictus:
fedit an. 2. m. 6. d. 26. vsq; ad an. d. 1061. 1061
- 162 Alexander. 2. Mediolanensis fedit an. 11. m. 6. d. 25. ad an. d. 1073. 1073
- 163 Gregorius. 7. Saonenis fedit an. 12. m. 1. d. 3. vsq; ad an. d. 1085. 1085
- 164 Victor. 3. Abbas Cassinensis: fedit an. 1. m. 4. vsq; ad an. d. 1087. 1087
Vacat sedes men. 5.
- 165 Urbanus. 2. fedit an. 12. m. 4. d. 19. vsq; ad an. d. 1099. 1099
- 166 Paschalis. 2. Flāmineus fedit an. 18. m. 6. d. 7. vsq; ad an. d. 1117. 1117
- 167 Gelasius. 2. Caietanus fedit an. 1. d. 5. vsq; ad an. d. 1118. 1118
- 168 Calistus. 2. Burgundus fedit an. 5. m. 10. d. 6. vsq; ad an. d. 1124. 1124
- 169 Honorius. 2. Imolenis fedit an. 5. m. 2. d. 3. ad an. d. 1129. 1129
- 170 Innocentius. 2. Romanus fedit an. 13. m. 8. vsq; ad an. d. 1143. 1143
- 171 Coelestinus. 2. Tuschus fedit m. 5. d. 14.
- 172 Lucius. 2. Bononiensis fedit m. 11. d. 4. vsq; ad an. d. 1144. 1144
- 173 Eugenius. 3. Pisanus fedit an. 8. m. 7. d. 20. vsq; ad an. d. 1153. 1153
- 174 Anastasius. 4. Romanus fedit an. 1. m. 4. vsq; ad an. d. 1154. 1154
- 175 Adrianus. 4. Anglicus fedit an. 4. m. 10. vsq; ad an. d. 1159. 1159
- 176 Alexander. 3. Senensis fedit an. 21. m. 11. d. 19. ad an. d. 1181. 1181
- 177 Lucius. 3. Thuscus ex Luca vrbe fedit an. 4. m. 2. d. 18. vsq;. 1185
- 178 Urbanus. 3. Mediolanensis fedit an. 1. m. 10. d. 25. ad an. d. 1187. 1187
- 179 Gregorius. 8. Beneuentanus fedit m. 1. d. 27. Vacat sedes d. 20.
- 180 Clemens. 3. Romanus fedit an. 3. m. 5. d. 16. ad an. d. 1190. 1190
- 181 Coelestinus. 3. Romanus fedit an. 6. m. 8. d. 11. vsq; ad an. d. 1197. 1197
- 182 Innocētius. 3. Anagninus fedit an. 18. m. 4. d. 23. ad an. d. 1215. 1215
- 183 Honorius. 3. Romanus fedit an. 10. m. 7. d. 13. ad an. d. 1226. 1226
- 184 Gregorius. 9. Anagninus fedit an. 14. m. 3. vsq; ad an. d. 1240. 1240
- 185 Coelestinus. 4. Mediolanēsis fedit d. 18. Va. se. an. 1. m. 9. ad. an. d. 1242. 1242
- 186 Innocentius. 4. Ianuensis fedit an. 11. m. 6. d. 12. ad an. d. 1253. 1253
Vacat sedes annis duobus vsq; ad annum domini. 1255. 1255
- 187 Alexander. 4. Anagninus fedit an. 6. m. 6. vsq; ad an. d. 1262. 1262
- 188 Urbanus. 4. Gallicus fedit an. 3. m. 1. d. 4. vsq; ad an. d. 1265. 1265
Vacat sedes m. 5.
- 189 Clemēs. 4. Narbonēsis fedit an. 3. m. 9. d. 11. vsq; ad an. d. 1269. 1269
Vacat sedes annis duobus m. 2. d. 10. vsq; ad an. d. 1271. 1271
- 190 Gregorius. 10. Placentinus fedit an. 4. m. 2. d. 10. vsq; ad an. d. 1275. 1275

- 191 Innocentius. 5. Burgundus or. p̄di. fedit m. 6. vsq; ad an. d. 1276. 1276
- 192 Adrianus. 5. Ianuensis fedit m. 1. d. 9. Vacat sedes d. 28. 1277
- 193 Ioānes. 21. Hispan⁹ fedit m. 8. d. 1. vsq; ad an. d. 1277. v. s. m. 6. d. 7. 1277
- 194 Nicola⁹. 3. Roman⁹ fedit an. 3. m. 8. d. 15. ad an. d. 1281. v. s. m. 5. 1281
- 195 Martinus. 4. Turonensis fedit an. 4. m. 2. vsq; ad an. d. 1285. 1285
- 196 Honorius. 4. Romanus fedit an. 1. d. 11. vsq; ad an. d. 1286. 1286
- Vacat sedes mensibus. 10. vsq; ad annum domini. 1287. 1287
- 197 Nicolaus. 4. Esculanus or. mi. fedit an. 4. m. 1. d. 8. ad an. d. 1291. 1291
- Vacat sedes annis duobus men. 3. d. 18. vsq; ad an. d. 1293. 1293
- 198 Cœlestinus. 5. Efermensis fedit m. 6. d. 4. cessit papatui. 1294
- 199 Bonifacius. 8. Anagninus fedit an. 8. m. 9. d. 17. ad an. d. 1303. 1303
- 200 Benedictus. 11. Taruisinus or. p̄d. fedit m. 8. d. 15. ad an. d. 1304. 1304
- Vacat sedes anno vno: men. 1. vsq; ad an. d. 1305. 1305
- 201 Clemens. 5. Vasco fedit an. 8. m. 10. d. 15. ad an. d. 1314. 1314
- Vacat sedes an. 2. m. 3. d. 17. vsq; ad an. d. 1316. 1316
- 202 Ioannes. 22. Caturcensis fedit an. 18. m. 4. vsq; ad an. d. 1334. 1334
- 203 Benedictus. 12. Tolosanus fedit an. 7. m. 3. d. 17. ad an. d. 1341. 1341
- 204 Clemens. 6. Lemonicensis fedit an. 10. m. 6. d. 20. ad an. d. 1352. 1352
- 205 Innocentius. 6. Lemonicensis fedit an. 9. m. 8. d. 6. ad an. d. 1362. 1362
- 206 Vrbanus. 5. Lemonicensis fedit an. 8. m. 4. vsq; ad an. d. 1370. 1370
- 207 Gregorius. 11. Lemonicensis fedit an. 7. m. 5. vsq; ad an. d. 1378. 1378
- 208 Vrbanus. 6. Neapolitanus fedit an. 11. m. 8. vsq; ad an. d. 1390. 1390
- post electionem Vrbanī. 6. anno domini. 1378. ortum est schisma. Nam Cardinales Gallici in ciuitate Fundorum elegerunt alium: quem dixerunt Clementem. 7. qui fedit annos 15. 1404
- 209 Bonifacius. 9. Neapolitan⁹ fedit an. 14. m. 9. vsq; ad an. d. 1404. 1404
- Mortuo Clemente. 7. Cardinales Gallici elegerūt alium, quem dixerunt Benedictum. 13. qui fedit an. 24.
- 210 Innocentius. 7. Sulmonensis fedit an. 2. vsq; ad an. d. 1406. 1406
- 211 Gregorius. 12. Venetus fedit an. 2. m. 7. vsq; ad an. d. 1409. 1409
- Quo tēpore per Cōciliū Pisanū depositus est non solum Gregorius. 12. sed & Benedictus. 13. & electus est Alexander. 5.
- 212 Alexander. 5. Cretenis or. mi. fedit m. 11. vsq; ad an. d. 1410. 1410
- 213 Ioannes. 23. Neapolitanus fedit an. 4. m. 10. & pontificatu se abdicauit in Concilio Constantiensi āno. d. 1415. Vacat sedes annis. 2. & mensibus sex dū ageretur Conciliū. Quo tēpore Gregorius, q ante Pisanū Cōciliū fuerat pōtifex Cōstatiā misit pcuratorē p quē se pōtificatu abdicauit. Benedictus vero quōdā in Gallia pontifex se pertinaciter pōtificem asseuerās autoritate Conciliū

- rursus improbatus dannatur: & sedatum est schisma electo Marti An. d.
no. 5. an. do. 1417. vndecima die Nouēbris in festo, s. Martini. 1417
- 214 Martinus. 5. Romanus sedit an. 13. m. 3. vsq; ad an. d. 1431. 1431
- 215 Eugenius. 4. Venerus sedit an. 16. vsq; ad an. d. 1446. 1446
- Concilium Basileæ congregatur primo autoritate Eugenii. 4.
anno dñi. 1438. Sequenti vero anno idē pontifex prædictū cōci/
liū renocauit. In quo tñ Cōcilio depositus est Eugenius & electus
est Felix. 5. Vnde ortum est schisma vsq; ad annum dñi. 1448. 1448
- 216 Nicolaus. 5. Serezanus sedit an. 8. vsq; ad annū dñi. 1455. 1455
- Felix autem Nicolao cessit an. d. 1448. & sedatum est schisma.
- 217 Calistus. 3. Hispanus sedit an. 3. m. 3. d. 16. ad an. d. 1458. 1458
- 218 Pius. 2. Senensis sedit an. 6. vsq; ad an. d. 1464. 1464
- 219 Paulus. 2. Venerus sedit an. 6. m. 10. vsq; ad an. d. 1471. 1471
- 220 Xystus. 4. Saonenfis or. mi. sedit an. 13. vsq; ad an. d. 1484. 1484
- 221 Innocentius. 8. Ianuensis sedit an. 7. m. 11. ad an. d. 1492. 1492
- 222 Alexander. 6. Hispanus sedit an. 11. vsq; ad an. domini. 1503. 1503
- 223 Pius. 3. Senensis sedit dies. 17.
- 224 Iulius. 2. Saonenfis sedit an. 10. vsq; ad an. domini. 1513. 1513
- 225 Leo. 10. Florentinus sedit an. 8. m. 8. d. 20. vsq; ad diem. 30. Nouē
bris anno domini. 1521. Vacat sedes m. 1. d. 11. vsq; ad diem
11. Ianuarii anno domini. 1522. 1522
- 226 Adrianus. 6. Traiectēsis sedit an. 1. m. 8. d. 3. vsq; ad diem. 14. Se/
ptembris anno domini. 1523. Vacat sedes men. 2. d. 4. vsq; ad
diem. 18. Nouembris. 1523
- 227 Clemens. 7. Florentinus sedit annos. 10. menses. 10. dies. 7. vsq; ad
diem. 25. Septembris āno domini. 1534. Vacat sedes dies. 17. 1534
vsq; ad diem. 12. Octobris ferè transactam.
- 228 Paulus. 3. Romanus sedit.

Liber. ix. de Imperatoribus Romanis.

P R O L O G V S.

Eductis temporibus à Christo ad ætatem nostrā per Romanos pontifices: nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C. Suetonio Trāquillo: Dionysio, Cassio, Niceo, Iosepho, Eusebio, Hieronymo, Prospero, Orosio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Lato, Mattheo Palmerio, Vincentio, Martino, Anto/

nino, Ioanne baptista Egnatio, Hermãno, Marco Antonio Sabelli-
co; & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei veritatem quantum
ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint
in precedentibus de C. Iulio Cæsare, de Octauiano Augusto, atq;
Tiberio ad vitę Christi elucidationem; in hoc tamen libro de ipsis
aliqua repetam ad ordinem digerendum reliquorum imperatorum:
vt eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius
describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatores Romani.

Caius Iulius Cæsar dictator, ipsam dictaturam inuit: & vnà singula
re arripuit imperium anno ab vrbe condita septingentesimo sexto:
qui erat annus primus propè finem olympiadis. 183. vt Eusebius
annotat. Et trienio septemq; mensibus tenuit principatum, vt ait
Iosephus primo libro de bello Iudaico. c. 10. & Egesippus lib. pri-
mo. c. 27. Authore autem Suetonio: ipse Iulius Cæsar cõspiratio-
ne Bruti & Cassij Idibus Martij hoc est die. 15. eiusdem mēsis gla-
diis confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno. Et Eu-
tropius scribit Iulium Cæsarem intereptum anno ab vrbe condi-
ta septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem
anni sepringētesiminoni occisus est: ex quo anno deficiebat mēsis
vnus & dies quinç. s. quātum est à die. 15. Martij, quando cæsus
interiit vsq; ad diem. 20. Aprilis proxime sequentis, quādo sumi-
tur initium annorum ab vrbe condita. Ante cędē ipsius anno vno
& mensibus duobus ac diebus. 15. cum iam adeptus esset pontifi-
catum: emendauit calendarium adnrente M. Flauio scriba, vt Ma-
crobio placet: & Sofigene astrologicę scientię perito adhibito, vt
Plinius attestatur: ipsumq; calendarium edicto publicauit, vt ait
Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipsum ca-
lendarium anno. 45. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit
in suo calendario vnitatem cycli decēnouēnalis, id est aurei nume-
ri calēdis Ianuarii: & tunc fuit Luna prima eo āno: vt ex computa-
tione astronomicā cõprobatur, sicut affirmat dñs Paulus ep̄s Fo-
rosempronien̄sis in sua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in suo calen-
dario. Anno autē. 44. ante Christi natiuitatem, ipsa præcedentis
anni emēdatio per publicum edictum omnibus innotuit, & obser-
uari cepit. Ab hoc Cæsare sequētes imperatores dicti sunt Cæsa-
res. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, vt ait Macro-
bius, legem ferēte M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appel-
latus,

Iatus, quod hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit. Post mortem eius ferè duobus annis vacauit imperium: quos annos Eusebius vel scriptores libri eius attribuunt Cæsari, licet tunc fuerit interregni tempus.

- 2 Octavianus Augustus anno ab vrbe condita septingentesimo decimo ferè completo videlicet a. n. z. olympiadis. 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit à primo Consulatu eius calendis Ianuarij, annos. 56. men. 7. d. 19. quoniam ipse obiit, vt ait Suetonius. 14. calendas Septembris, hoc est die. 19. Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: & peruenit vsq; ad annum domini. 15. iam currentem per octo ferè menses. Suetonius autè dicit ipsum imperasse a. n. 56. quoniam initium imperij accepit ab ipsius triumuiratu. Natus est autem Octavianus, vt Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tullio Cicerone & Antonio consulibus: atq; completo anno. 12. sub iugata Aegypto calendis Sextilis mensis, ab aucta rep. dictus est Augustus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiã Augustus, vt Macrobius dicit in primo Saturnaliorũ libro. Mortuus est autem anno secundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab vrbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab vrbe condita. 767. ipse Augustus rep. beatissimam Tiberio successorì reliquit. qui priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idem attestatur Orosius li. 7. & tũc, vt diximus, erat an. d. 15
- 3 Tiberius tanquã hæres Augusti successit ei: vnde & anni eius imperij à morte Augusti enumerantur, licet aliquandiu distulerit exequi rep. gubernationem. Obiit autem, vt Suetoni⁹ affirmat, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperij. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martij. Fueritq; a. n. imperij eius 22. & menses ferè. 7. peruenit autem vsq; ad annum domini. 38. 38 ferè tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperij eius defectio Solis facta est die. 15. Februarij hora ferè meridiana anno scilicet domini. 17. de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæsaris dicit defectionem Solis factam, cũ tamen fuerit post Cæsaris eadem authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, & Appiano. Ex quo patet Eusebij error in annotatione prædictæ eclipsis. Eodem anno Mathematici vrbe pellunt, vt annotat Hermanus cõtract⁹.
- 4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio: & decẽ mensibus, diebusq; octo. & interfectus est. 9. calendas Februarias, hoc est die. 24. Ianuarij. Vixit autem annos. 29. & peruenit vsq; ad

- annum domini. 42. vno iam mēse inchoatum. Quare pater Suetonium enumerasse annos imperij eius à morte Tiberij: qui eum præcessit: à cuius obitu ad Caligule cædem fuerunt anni tres: menses decem: & dies octo, vt ex ipsa computatione patet. 42
- 5 Claudius imperauit annos. 13. mē. 8. d. 19. à morte. s. sui prædecessoris. Dicit enim Suetonius de ipsius morte ex veneno sumpto. Excessit Claudius. 3. idus, Octobris, hoc est die. 13. eiusdem. 64. ætatis: imperij. 14. año: & peruenit vsq; ad annum domini quinquagesimum quintum nondum completum. 55
- 6 Nero imperauit paulominus. 14. annis, vt Suetonius affirmat, & peruenit vsq; ad annum dñi. 69. progenies Cæsarum in Nerone defecit, vt ait idem Suetonius. 69
- 7 Galba Neroni successit nullo gradu contingens Cæsarum domū: sed haud dubie nobilissim⁹: magnaq; & vetere profapia teste Suetonio. Perijt tertio & septuagesimo ætatis anno: imperij mense septimo.
- 8 Orho Syluius pugione se ipsum transfixit authore Suetonio trigesimo & octauo ætatis anno: & nonagesimo & quinto Imperij die, hoc est post tertium imperij mensem.
- 9 Vitellius, octo mēses ac dies quinq; potitus imperio teste Iosepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media vrbe iugulatur die 3. Mensis Octobris. Perijt cum fratre & filio, vt ait Suetonius anno vite septimo & quinquagesimo. Præfati tres imperauerunt anno vno: mensibus. 6. d. 10. vsq; ad annum domini. 70. & diem tertium Octobris. 70
- 10 Vespasianus imperauit annos. 9. mē. 11. d. 22. iuxta Eusebium: hoc est annos ferè. 10. vsq; ad annum domini. 80. Vt autem ait Suetonius alio repente vsq; ad defectionem soluto inter manus subleuantium extinctus est. 8. calendas Iulij, hoc est die. 24. Iunij: annum ætatis agens sexagesimum ac nonum, superq; mensem ac diem septimum. Secundo autem anno principatus Vespasiani, vt ait Iosephus lib. 7. de bello Iudaico per Titum filium eius Hierosolyma capta est Septembris mensis octauo die. Ab ædificatione templi à Salomone fuerunt anni mille nonagintanouem. Nam ab ædificatione templi per Salomonem, ad eius destructionem per Nabuchodonosor fuerunt anni quadringēti quadraginta. & à prima eius destructione, ad hanc vltimam euersionem fuerunt anni sexcenti quinquagintanouem. qui simul collecti constituunt annos. 1099. 80

- 11 Titus Vespasiani filius, vt ait Suetonius, excessit idibus Septembris post biennium, ac menses duos, diesq; viginti quã successerat patri altero & quadragesimo ætatis anno. Nam à die, 24. Iunij, qua obiit pater vsq; ad diem. 13. Septembris, qua excessit eius filius Titus, colliguntur anni. 2. men. 2. & dies. 20. peruenit autem vsq; ad annum domini. 82. 82
- 12 Domitianus Titi frater iunior occisus est, vt Suetonio placet. 4. calendas octobris hoc est die. 18. Septembris anno ætatis. 45. imperij. 15. imperauit enim annos. 15. d. 5. ad an. d. 97 97
- 13 Nerua, vt ait Eutropius, accepit imperium anno octingentesimo quinquagesimo ab vrbe condita Vetere & Valente consulibus: ac teste Dionysio Cassio imperauit anno vno & mēibus quatuor ac diebus nouem. Vixit autem annos quinque & sexaginta: menses decem: & dies totidem: & peruenit vsq; ad diem. 27. Ianuarii inchoato iam anno dñi. 99. vno mense diebus. 3. 99
- 14 Traianus accepit imperium iuxta finem mensis Ianuarij inchoato iam anno dñi. 99. & vt ait Dionysius Cassius, extinctus est, cū imperasset annos vnde viginti, hoc est. 19. & mēses. 6. ac dies. 15 peruenit autem vsq; ad an. d. 118. & diem. 11. Augusti. 118
- 15 Adrianus vixit annos duos & sexaginta: menses. 5. & dies. 6. imperauit annos. 20. menses. 11. vt affirmat Dionysius Cassius, peruenit autem vsq; ad an. d. 139. & obiit mense Iulio. 139
- 16 Antoninus Pius imperauit an. 23. vt placet Eusebio & Eutropio: vsq; ad annum domini. 162. 162
- 17 M. Antoninus Verus cū L. Annio Antonino vndecim annis imperium tenuit secundum Eutropium vsq; ad annum dñi. 173. 173
- 18 Annus Antoninus solus vltra prædictos. 11. annos imperauit. 7. & in totum annos. 18. iuxta Eutropiū vsq; ad annū dñi. 180. 180
- 19 Cōmodus, vt ait Eutropius, imperauit an. 12. m. 8. vsq; ad an. d. 193 193
- 20 Aelius Pertinax imperauit mē. 2. d. 25. authore Iulio Capitolino.
- 21 Didius Iulianus imperauit men. 2. d. 5. vt ait Aelius Spartianus, Sed Eutropius dicit eū imperasse men. 7. vsq; ad an. d. 194. 194
- 22 Seuerus imperauit an. 18. iuxta Eusebium vsq; ad an. d. 212. 212
- 23 Antoninus Caracalla iuxta Eutropiū iperauit an. 6. mē. 2. ad an. d. 218 218
- 24 Macrinus imperauit an. 1. & mē. 2. vt ait Eutropius ad an. d. 219. 219
- 25 Aurelius Antoninus, vt scribit Eusebius, imperauit an. 4. ad an. d. 223 223
- 26 Alexander Mamee imperauit an. 13. & d. 8. vt affirmat Eutropius vsq; ad annum domini. 236. 236
- 27 Maximinus iuxta Eutropiū imperauit an. 3. vsq; ad an. dñi. 239. 239

- 28 Balbinus & Puppianus, vt dicit Ioannes Baptista Egnatius, cū pa- An.
rum inter se cōcordi animo temp. regerent, à militibus vterq; in- dñi.
terficitur: & peruenerunt ad annum domini. 240. 240
- 29 Gordianus imperauit annos. 6. Eusebio & Sexto Aurelio auctori- 246
bus: & peruenit ad annum domini. 246.
- 30 Philippus cum filio Philippo imperauit an. 5. vt Sextus Aurelius,
Eutropius, Platina, & Ioannes Baptista Egnatius affirmant. Eu-
sebius vero superflue duos ei annos adiungit. Hic primus impera-
torum cum filio Baptismum accepit: & peruenit ad an. d. 251. 251
- 31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropiū ad an. d. 253. 253
- 32 Gallus & Volusianus filius eius, vt ait Eutropius interfecti sunt nō
completo biennio.
- 33 Aemilianus, vt idem Eutropius dicit, tertio mense extinctus est, &
peruenit ad annum domini. 255. 255
- 34 Valerianus & eius filius Gallienus imperauerunt annos. 15. vt Te-
rebilius Pollio asserit. s. vsq; ad annum domini. 270. 270
Quidam putant Laurentium, Xystum, 2. pontificem & Hippoly-
tum martyres interemptos fuisse à Decio imperatore, qui succes-
sit duobus Philippis. Sed proculdubio falluntur: quoniam nōdū
eo tempore Xystus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaco-
nus. Sed tempore Gallieni ipso bellum exterius agente presentati
sunt Decio non imperatori: sed Cæsari, hoc est collegæ imperatori:
qui erat nepos Valeriani senioris imperatoris patris Gallieni:
qui Valerianus senior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege
Persarum. Vnde Valerius Rex Cadusiorum pro liberatione Va-
leriani senioris inter alia sic scripsit Satori Regi Persarum. Vale-
rianus & filium imperatorem habet & nepotem Cæsarem. Per fi-
lium intelligit Gallienum, qui tunc imperabat: per nepotem Cæ-
sarem intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt
duo Decij consules, vt affirmat Terebellius Pollio: quorum vnus
erat Valeriani senioris nepos: qui auxilium & fauorē ei præbuit
ad imperium assumendum: cui prædicti martyres presentati sunt:
ne nō pœnas & mortem passi sunt à Valeriano iuniore præfecto
Romanæ vrbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Va-
leriano seniore captiuo tunc Regis Persarum. Nam, vt dicit Tere-
bellius Pollio. Valerianus iunior alia q̄ Gallienus matre genitus
est. Hæc eadem confirmat. s. Antoninus in prima parte chronice
ritulo. 7. c. 8. §. 8. Et venerabilis Beda dicit Xystum pontificē sub
Gallieno passum esse. Non est mirum prædictos martyres nō fuisse

- præsentatos imperatori Gallieno : quoniam à Romana vrbe di- An.
 scesserat: & paulo post apud Mediolanum fuit interemptus videli dñi.
 cer anno dñi. 270. Imperauit Valerianus senior an. 6. & Gallie-
 nus an. 9. qui simul collecti fiunt anni. 15.
- 35 Claudius. z. intra biénium morbo perit authore Eutropio : & per-
 uenit vsq; ad annum domini. 272. 272
- 36 Quintilius iuxta Eutropiũ septimodecimo imperij die occisus est.
- 37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. vt tradit Eutropius. s. vsq; ad an-
 num domini. 278. 278
- 38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Eusebium & Eutropium.
- 39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. vt ait Eutropius. ad an. d. 279
- 40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Eusebium & Eutropium ad
 annum domini. 285. 285
- 41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit an. 2. vt scribunt Eu-
 sebius, Eutropius, & Beda vsq; ad an. dñi. 287. 287
- 42 Diocletianus & Herculius Maximianus teste Eusebio imperarũt
 an. 20. vsq; ad an. d. 307. Astrologi autem computantes annos 307.
 ab imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, videlicet an-
 no vltimo Probi: hoc est anno dñi. 285.
- 43 Galerius solus biennio Augustus imperium tenuit ad an. dñi. 309
- 44 Constantinus magnus imperauit an. 30. & m. 10. vsq; ad annum
 dñi. 340. vt Hieronymus post Eusebium annotat. Idem Cõstan- 340
 tinus relicta Roma Byzantium se transtulit, & ciuitatem adau-
 gens, Constantinopolim appellauit anno domini. 334. vt Euse-
 bius annotat. Sic itaq; occidentale imperium Romanum transit
 ad regionem orientalem. Quapropter nos inde prosequamur im-
 peratores orientales.
- 45 Constantinus. z. Constantius & Constans imperauerunt an. 24.
 m. 5. d. 12. vt dicit Hieronymus vsq; ad annum dñi. 364. 364
- 46 Iulianus apostata, vt annotat Hieronymus imperauit annũ vnum
 m. 7. vsq; ad annum dñi. 366. Eutropius tamen, qui vt ipse testa- 366,
 tur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellum, di-
 cit illum interfectum fuisse. 6. calendas Iulij, imperij anno. 7. xia-
 tis altero & trigesimo. Sed ipse annorum numerum sumit à tem-
 pore, quo Iulianus Constantio adhuc viuentis consensu militum
 Cæsar appellatus est. Hieronymus vero describit annos imperij
 sui post Constantij mortem cum solus tenuit imperium. Hoc idẽ
 confirmat Pomponius Lætus, qui ait. Iulianus imperauit solus
 anno vno & mensibus septẽ. Ab eo quod Cæsar fuit, annis septẽ.

- & idem dicitur in historia tripartita lib. 6. c. 47.
- 47 Iouinianus, vt dicit Eutropius, decessit imperij mense septimo. s. An. dñi. tranfacto & 20. diebus à morte Iuliani. Obiit autē, vt idem Eutropius asserit. 1 4. calendas Martij, hoc est die. 1 6. Februarij anno vrbs condita. 1 1 9. vsq; ad an. d. 3 67. inchoatum. 367
- 48 Valentinianus, vt dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperij cum Valente fratre ageret: Gratianum filium necdum bene puberem hortatu socrus & vxoris Augustum creauit: & anno imperij sui vndecimo subita effusione sanguinis expirauit: peruenit ad annum domini. 378. 378
- 49 Valens solus imperium orientis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante: qui sibi Valentinianum fratrem paruulum admodū socium creauit imperij, vt ait Paulus diaconus. Peruenit Valens vsq; ad annum domini. 381. 381
- 50 Gratianus post mortem Valentis sex annis imperium tenuit, vt dicit Prosper & Paulus diaconus vsq; ad annum dñi. 387. & cum eo imperauerunt Valentinianus iunior & Theodosius. 387
- 51 Valentinianus cum Theodosio regnauit annos septē authore Prospero vsq; ad annum domini. 394. 394
- 52 Theodosius cum Arcadio & Honorio filijs, vt ait Prosper, imperauit an. 3. cū antea imperasset annos. 13. videlicet. 6. cū Gratiano & 7. cū Valentiniano: & peruenit ad annum dñi. 397. 397
- 53 Arcadius Augustus in oriente creatus: Honorius frater eius in occidente cōmune imperium diuersis tantū sedibus tenere cōeperunt. Vixitq; Arcadius post patris excessum annis. 13. vt ait Prosper & Paulus diaconus: & peruenit ad annum dñi. 410. 410
- 54 Honorius cū Theodosio iuniore Arcadij fratris filio imperauit annos. 16. vt scribit Prosper: vsq; ad annum dñi. 426. Capta est Roma à Gottis duce Alarico, vt dicit Paulus diaconus anno ab vrbe condita. 1164. hoc est anno dñi. 412. Honorij anno. 2. &, vt Beda testatur, hoc fuit. 9. calendas Septembris. 426
- 55 Theodosius iunior. s. 2. imperauit cum filio Valentiniano annos sex & viginti: & apud Constantinopolim morbo cōsumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum dñi. 452. 452
- 56 Martianus, vt ait Paulus diaconus, cum apud Constantinopolim septem annis regnum administraffet, facta suorum conspiratione peremptus est: & peruenit ad annum dñi. 459. 459
- 57 Leo primus imperauit an. 16. vt inquit Matthæus Palmerius: &

- peruenit ad annum domini. 475.
- 58 Zeno imperauit an. 17. iuxta Paulum d. & Mattheum Palmerium
vsq; ad annum dñi. 492. 475
492
- 59 Anastasius primus in heresim Euticeti lapsus; & obstinato animo
in ea heresi perseuerans postq̄ imperauerat an. 26. ictu fulminis
percutus interiit anno dñi. 518. vt annotat Mattheus Palmeri⁹. 518
- 60 Iustinus senior catholicus imperauit annos. 9. vsq; ad an. do. 527. 527
- 61 Iustinianus primus sororis Iustini filius imperauit annos. 38. vsq;
ad annum domini. 565. 565
- 62 Iustinus iunior auaritię deditus amens effectus, cum imperasset an
nos. 11. amentiam cum vita finiuit anno dñi. 576. 576
- 63 Tiberius Constantinus elemosynis abūdans septem annos impe
rauit vsq; ad annum dñi. 583. 583
- 64 Mauritius Tiberij gener, cū imperasset an. 20. à Foca occidit an. do. 603
- 65 Focas cū imperasset an. 8. occisus est ab Heraclio patritio an. do. 611
- 66 Heraclius cū Constantino filio suo imperauit an. 29. ad an. d. 640. 640
- 67 Constantinus. 3. Heraclij; solus imperauit m. 4. à Martina nouer
ca veneno peremptus.
- 68 Heracleonas cū Martina matre imperauit an. 2. ad an. d. 642. 642
- 69 Constans Constantini Heraclij filij filius, misso in exiliū Heracleo
na cum matre sua Martina imperauit an. 27. vsq; ad an. d. 669. 669
& tunc non longe à Siraculis in balneo à suis occisus est.
- 70 Constantinus. 4. Constantis superioris filius interfecto Mezentio
à militibus vocato imperatore; absq; orientalis exercitus volūate
assumpsit imperium; & imperauit an. 17. vsq; ad an. do. 686. 686
- 71 Iustinianus. 2. Cōstantini. 4. minor filius imperauit annos decem
vsq; ad annum domini. 696. 696
- 72 Leo. 2. misso in exilium Iustiniano. 2. in Pontum imperauit annos
tres vsq; ad annum dñi. 699. 699
- 73 Tiberius. 3. imperauit an. 7. vsq; ad annum dñi. 706. 706
Iustinianus. 2. iterum assumpsit imperiū; & cum Tiberio filio im
perauit annos sex vsq; ad annum dñi. 712. 712
- 74 Philippicus hereticus interfecto Iustiniano & filio eius Tiberio im
perauit annos duos vsq; ad annum dñi. 714. 714
- 75 Anastasius. 2. expulso Philippico, & oculis priuato imperauit ca
tholicus existens annos tres vsq; ad annum dñi. 717. 717
- 76 Theodosius. 3. deuictō Anastasio imperauit anno vno. 718
- 77 Leo. 3. imperauit annos. 24. vsq; ad annum dñi. 742. 742

Hic apud Constantinopolim incendit sanctorum imagines.

- 78 Constantinus. 5. Leonis. 3. filius omni scelere plenus, magus, ac sacrilegus imperauit an. 35. vsq; ad annum domini. 777. An. 5. 777
- 79 Leo. 4. Constantini. 5. filius imperauit an. 5. vsq; ad an. d. 782. 782
- 80 Constantinus. 6. Leonis. 4. filius cum Hirene matre imperauit annos. 10. Deinde matre expulsa solus imperauit ānos. 5. Demum illa filium captis oculis imperio priuat, & sola imperauit annos quatuor. s. vsq; ad annum domini. 801. 801
- ¶** Transfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem. 3. pōtificem. Nam, vt ait Mattheus Palmerius: anno domini. 801. Leone. 3. pontifice à Romanis per iniuriam electo, Carolus magnus, qui Gallis imperabat in Italiam rediit: ipsumq; in urbem dignitatemq; restituit. Et idem Carolus à Leone pontifice Augustus imperator est appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam transiens in memoriam acceptæ dignitatis Florentiam urbem magna ex parte desolatam reparauit: urbanamq; nobilitatem varie per vicina oppida diffusam reduxit: & noua insuper circūducere moenia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis an. d. 801.
- 81 Carolus ergo magnus, qui prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperium assecutus imperauit annos quatuordecim, vsq; ad annum domini. 815. 815
- 82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an. 25. ad annū domini. 840. Sicut ait Mattheus Palmerius anno domini. 840. 840
Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquēs Iotharium scilicet & Carolum: & Ludouicum: qui ob imperij atq; regni paterni diuisionem inter se debellantes, varijs prelijs multa hominū millia perdiderunt. Ob quam causam eorum diminutis viribus tandem cōueniunt, vt diuiso imperio regnoq; paterno, Lotharius imperium obtineret: Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.
- 83 Lotharius primus imperauit in totum ānos. 15. videlicet solus annos. 10. & mox cum Ludouico filio an. 5. ad annum do. 855. 855
- 84 Ludouicus. 2. imperauit an. 21. vsq; ad annum dñi. 876. 86
- 85 Carolus. 2. patruus eius cognomēto Caluus imperauit ānos duos iuxta Sigebertum vsq; ad annum dñi. 878. 878
- 86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomēto Grossus imperauit annos. 12. vt scribit Sigebertus ad an. d. 890. Licet autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorē delegerit: Romani tamen Carolum cognomē

- to Grossum imperatorem eligunt in custodia tenentes Ioannem An.
pontificem eo quòd Carolo non fauebat: simulq; ambo imperato dñi.
ris nomen biennio tenuerunt: donec assumpto veneno Ludouico
Rege Francorum, solus Carolus Grossus Germanorum Rex inde
tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.
- 87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annos. 12. s. vsq; ad annum
domini. 902. secundum Sigebertum: licet Matthæus Palmerius 902
dicat eum imperasse vsq; ad annum domini. 906. quia initium
imperii eius annotat posterius quatuor annis. Post Arnulphum
imperium confunditur dolentibus Romanis atq; vniuersis Italiæ
populis quòd in Germaniam translatus esset, vt inquit Matthæus
Palmerius. Quamobrem nec à Romanis: pōtificeq; insigniti sunt
transalpini imperatores vsq; ad Othonem primum.
- 88 Ludouicus. 3. filius Arnulphi imperauit annos. 6. secundum Mat-
thæum Palme. s. vsq; ad an. do. 912. Sigebertus autem dicit eum 912
imperasse annos. 10. quoniam initium imperii eius ponit antea
quatuor annis. In fine tamen imperij eius ambo conueniunt.
- 89 Conradus primus imperauit annos. 7. vsq; ad an. do. 919. 917
- 90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperauit annos
18. vsq; ad annum domini. 937. 937
- 91 Otho. 1. filius Henrici impauit an. 36. vt dicit Sigebertus: & obiit
an. domini. 973. Sed Matthæus Palmerius dicit ipsum regnasse
annos. 30. quoniam āno. 31. imperij eius Otho filius eius à Ioā-
ne. 13. papa in imperatorem benedicatur & simul imperarunt.
Sed potius imperium attribuendum est patri vsq; ad eius obitum.
Hic primus Otho vt dicit Matthæus Palmerius āno imperij eius
18. qui erat annus secundus Ioannis duodecimi pontificis: &
annus domini. 955. Romam profectus coronam imperij susce-
pit ab eodem pontifice. Ioanne. 12. & fuit primus qui post trans-
latum in Germaniam imperiū titulos imperiales rite susceperet.
Quod postea obseruatum est vsq; in presens tempus.
- 92 Otho. 2. imperauit annos decem secundum Sigebertum vsq; ad an-
num domini. 983. 983
- 93 Otho. 3. imperauit an. 19. vsq; ad an. dñi. 1002. 1002
- 94 Henricus. 2. imperauit an. 22. secundum Sigebertum. s. vsq; ad an.
do. 1024. Apud Germanos, vt scribit Metthæus Palmerius, Hen- 1024
rico. 2. per electionem ad imperium assumpto: primum institutū
fuit: vt in futurum non per sanguinis successionem duceretur im-
perium: sed proceres quidam in Germania principes vnà cū qui

busdam Pannoniæ principibus potestatem haberent imperatoris An. deligendi: quod vsq̃ in præsentem diem obseruatur. Electores au- dñi. tem imperij specialiter ita distinguuntur ab Hermanno videlicet Maguntinus, Treuerensis, & Colonienfis, Archiepiscopi & Marchio Brandenburgensis, Palatinus comes, Dux Saxonie, Rex Boemie. Hunc Regem Boemie his additum ferunt ad tollendas electorum discordias. Hos autem electores afferit Hermannus paulo prius fuisse institutos per Gregorium. 5. Mattheus vero Palmerius, vltimus per Ioannem. 19. Et hoc magis vero consonat, cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioã. 19. pontificis: cuius causa facta est prædicta electionis institutio. Duobus autem vltimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit vacasse imperium, quia falsò putauit ipsum biennio antea decessisse. Obiit enim an. d. 1024. non. 1022. vt ille scribit. Et eo anno quo mortuus est ipse paulo ante mortem suam consulentibus principibus super substitutione regni designauit Cōradum virum egregij generis: & egregie libertatis.

95	Conradus. 2. imperauit an. 15. vsq̃ ad annum dñi. 1039.	1039
96	Henricus. 3. imperauit an. 17. iuxta Sigebertum. s. vsq̃ ad an. do. 1056. Mattheus vero Palmerius ei superaddit annum.	1056
97	Henricus. 4. imperauit an. 50. vsq̃ ad annum dñi. 1106.	1106
98	Henricus. 5. imperauit an. 20. vsq̃ ad annum dñi. 1126.	1126
99	Lotharius. 2. imperauit an. 11. vsq̃ ad annum dñi. 1137.	1137
100	Conradus. 3. imperauit an. 15. vsq̃ ad annum dñi. 1152.	1152
101	Fredericus primus imperauit an. 37. vsq̃ ad annum dñi. 1189.	1189
102	Henricus. 6. imperauit an. 10. vsq̃ ad annum dñi. 1199.	1199
103	Philippus Henrici frater imperauit an. 9. vsq̃ ad annũ dñi. 1208.	1208
104	Otho. 4. imperauit annos. 3. vsq̃ ad annum dñi. 1211.	1211
105	Fredericus. 2. imperauit an. 33. vsq̃ ad annum dñi. 1244.	1244
	Sicut scribit Mattheus Palmerius. Fredericus. 2. diu pontifex psecutus, cum Romanam sedem maximis calamitatibus affecisset, tandem anno dñi. 1244. ab Innocentio. 4. in Lugdunensi concilio damnatus est, & imperatoria potestate depositus.	
	Post depositionem eius vacauit imperium annis. 28. ad annum domini. 1272.	1272
106	Rodolphus imperauit an. 19. vsq̃ ad annum dñi. 1291.	1291
	Vacat imperium anno vno vsq̃ ad annum dñi. 1292.	1292
178	Astaulphus imperauit an. 6. vsq̃ ad annum dñi. 1298.	1298
10	Albertus primus imperauit an. 10. vsq̃ ad annum dñi. 1308.	1308

- 109 Henricus. 7. imperauit an. 4. m. 9. vsq; ad an. d. 1313. 1313
 Vacat imperium anno vno vsq; ad annum dñi. 1314. 1314
- 110 Ludouicus. 4. cognomento Bauarus imperauit an. 32. ad annum 1346
 domini. 1346.
- 111 Carolus. 4. imperauit an. 32. vsq; ad annum dñi. 1378. 1378
- 112 Vencellaus cum iam imperasset cum Carolo patre annis. 8. vt ait
 Mattheus Palmeritis, imperauit inde solus annis. 22. vsq; ad an.
 do. 1400. & tunc propter segnitiam atq; lasciuiam ab electoribus
 est ab imperio depositus. Vnde quidam hoc anno imperium va/
 casse scribunt: licet Robertus mox fuerit ad imperium electus, sed
 non pariter ab omnibus & vbiq; receptus. 1400
- 113 Robertus Bauarus imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1410. 1410
- 114 Sigismundus imperauit annos. 27. vsq; ad annum dñi. 1437. 1437
- 115 Albertus. 2. imperauit annos. 2. vsq; ad annum dñi. 1439. 1439
- 116 Fredericus. 3. imperauit an. 47. vsq; ad annum dñi. 1486. 1486
- 117 Maximilianus imperauit an. 33. vsq; ad annum dñi. 1519. 1519
- 118 Carolus. 5. imperauit annos.

Liber. x. de gestis præcipuis post Christum.

PROLOGVS.

Ostquam digessimus tempora nouæ legis per annos Romanorum pontificum & imperatorū: nunc quædam insignia, quæ eisdem temporibus gesta sunt, in hoc decimo & vltimo lib. breuissima narratione subiungemus ex Eusebio, Hieronymo, Prospero, Sigeberto, & Matthæo Palmerio.

De Episcopis Hierosolyma. Cap. 1.

Iacobus cognomento iustus frater domini cōsobrinus & filius Alphei: primus episcopus ecclesię Hierosolymorum ab apostolis ordinatur anno domini. 33. vt annotat Eusebius: & præfuit annis. 30. videlicet vsq; ad annum domini. 63. Quo anno calendis Maij de pinna templi præcipitatus, ac fullonis fuste in capite percussus lapidibus opprimif. 33
 Symeon qui & Simon filius Cleophæ successit Iacobo. Hic etiam 63

erat consobrinus Christi. Dicit enim Eusebius libro tertio eccle- An.
siasticæ historiæ c. 9. Consobrinus is secundum carnem Saluato- dñi.
ris fuisse dicebatur : quia Cleophem fratrem fuisse Ioseph Eggesip-
pus testatus est. Præfuit autem annis quadragintaseptem vsq; ad
annum domini centum & decem. Nam cum esset centum & vi- I 10
ginti annorum sub Traiano Cæsare apud Atticum Consularem
crucifigitur, vt testatur idem Eusebius lib. 3. cap. 26. Ecclesiasti-
cæ historiæ, & subiungit ibidem. Quod autē Symeon vnus fuerit
ex ipsis auditoribus domini : vel longæuitas eius inditio est ; vel
euangeliorum fides : vbi etiam mater eius Maria Cleophe vxor re-
fertur. Cæteri autem episcopi Hierosolymorum, qui ex circunci-
sione præfuerunt, describuntur absq; temporum annotatione ab
Eusebio lib. 4. c. 4. ecclesiasticæ historiæ vsq; ad tempora Romani
principis Adriani, sub quo Iudæi excidium passi sunt : & fuerunt
numero. I 5. videlicet prædicti duo. Tertius Iustus : quartus Za-
cheus : quintus Thobias : sextus Benjamin. 7. Ioānes. 8. Mathias.
9. Philippus. I 0. Seneca. I 1. Iustus. I 2. Leui. I 3. Ephrem. I 4.
Ioseph. I 5. Judas. Hi omnes hebræi antiquæ originis extiterunt :
& scientiam Christi fideliter receperunt. Præfuerunt autem vsq;
ad an. do. I 37. igitur per idem tempus assumere episcopos ex cir- I 37
cuncisione cessatum est.

Marcus primus ex gentibus constituitur episcopus Hierosolymis
anno domini. I 38. vt annotat Eusebius in libro de temporibus. I 38
Marcus igitur fuit episcopus. I 6. Inde Cassianus. I 7. Publius.
I 8. Maximus. I 9. Iulianus. 20. Gaianus. 21. Symmacus. 22.
Caius. 23. Iulianus. 24. Capito. 25. prædicti decem præfuerunt
vsq; ad annum domini. I 86. vt ait Eusebius. Deinde Maximus I 86
fuit. 26. Antoninus. 27. Valens. 28. Dulchianus. 29. Narcissus
30. Helius. 31. Germanus. 32. Gordius. 33. Narcissus. 34. Ale-
xander. 35. adhuc viuento Narcisso cum eo pariter ecclesiam re-
git annis quadraginta. Hymenæus. 36. Labdas. 37. Thermon.
38. Macharius. 39. Maximus. 40. vsq; ad annum domini. 351. 351
Post mortem Maximi ecclesiam Hierosolymitanam Arriani inua-
dunt ; vt Hieronymus affirmat.

De Episcopis Antiochiæ. Cap. 1.

Petrus apostolus Antiochenam fundauit ecclesiam : ubiq; cathe- 38
dram adeptus anno d. 38. die. 22. Februarii sedit annos septē

vsq; ad annum domini. 44.

44

1 Enodius post fundatam Antiochenam ecclesiã à beato Petro apostolo ipso Romã profecto primus Antiochiæ ordinatur ep̃s an. d. 45. & sedit annos. 27. vsq; ad annum domini. 71.

45

45. & sedit annos. 27. vsq; ad annum domini. 71.

71

2 Ignatius sedit annos. 40. vsq; ad an. d. 111. calendis Febr.

111

3 Eron sedit annos. 20. vsq; ad annum dñi. 131.

131

4 Cornelius sedit annos. 12. vsq; ad annum dñi. 143.

143

5 Heros sedit annos. 28. vsq; ad annum dñi. 171.

171

6 Theophilus, cuius plurima ingenii opera extat, sedit an. 8. ad an. d. 179

179

7 Maximinus sedit annos.

8 Sequens ep̃s. s. 8. nō inuenitur in Eusebio. peruenit ad an. do. 213.

213

9 Asclepiades sedit annos. 7. vsq; ad annum dñi. 220.

220

10 Philetus sedit annos. 10. vsq; ad annum dñi. 230.

230

11 Zebennus.

12 Babila vsq; ad annum domini. 254.

254

13 Mazabanus & Fabius vsq; ad annum domini. 255.

255

14 Demetrianus sedit annos. 7. vsq; ad annum dñi. 262.

262

15 Paulus Samosatenus, qui Arremonis hæresim suscitauit sedit annos. 7. vsq; ad annum dñi. 269.

269

16 Doninus sedit annos quatuor vsq; ad annum dñi. 273.

273

17 Thineus sedit annos. 9. vsq; ad annum dñi. 282.

282

18 Cyrillus sedit annos. 20. vsq; ad annum dñi. 302.

302

19 Tyrannus sedit annos. 29. vsq; ad annum dñi. 331.

331

Hactenus ex Eusebio: hinc ex Hieronymo.

20 Vitalis.

21 Philogonus.

22 Paulinus.

23 Eustachius. quo in exilium ob fidem truso, vt inquit Hieronymus, vsq; in presentem diem Arriani ecclesiam occupauerunt. quorum idcirco tempora non digessi eo quod hostes potius Christi, q̃ ep̃scopos iudicem. hæc ille.

De Ep̃scopis Alexandriae Aegypti.

Cap. 3.

Marcus euangelista interpretis apostoli Petri, vt annotat Eusebius: anno dñi. 44. Aegypto & Alexandriae Christũ annuntiat & ibi sedem tenet annos. 20. vsq; ad annum domini. 64.

44

64

1 Anianus post eum Alexandrinæ ecclesie primus ordinatur ep̃s: qui præfuit annos. 22. vsq; ad annum dñi. 86.

86

2	Albilius præfuit annos. 13. vsq; ad annum dñi. 99.	99
3	Cerdo præfuit annos. 10. vsq; ad annum dñi. 109.	109
4	Primus præfuit annos. 12. vsq; ad annum dñi. 121.	121
5	Iustus præfuit annos. 11. vsq; ad an. dñi. 132.	132
6	Eumenes præfuit annos. 12. vsq; ad an. dñi. 144.	144
7	Marcus præfuit annos. 8. vsq; ad an. dñi. 152.	152
8	Celadion præfuit annos. 17. vsq; ad an. dñi. 169.	169
9	Agrippinus præfuit annos. 13. vsq; ad an. dñi. 182.	182
10	Julianus præfuit annos. 9. vsq; ad an. dñi. 191.	191
11	Demetrius præfuit annos. 41. vsq; ad an. dñi. 232.	232
12	Heracleas præfuit annos. 18. vsq; ad an. dñi. 250.	250
13	Dionysius præfuit annos. 16. vsq; ad an. dñi. 266.	266
14	Maximus præfuit annos. 19. vsq; ad an. dñi. 285.	285
15	Theonas præfuit annos. 18. vsq; ad an. dñi. 303.	303
16	Petrus præfuit annos. 12. vsq; ad an. dñi. 315. martyr.	315
17	Achilas præfuit annos. 7. vsq; ad an. dñi. 322.	322
18	Alexander ordinatus ep̄s: mox Arrium presbyterum de ecclesia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos suæ impietati sociat. Ad quã perfidiam coarguendam concilium Nicenũ congregatũ est. Præfuit Alexander annos. 10. vsq; ad an. dñi. 332.	332
19	Athanasius qui ab Arrianis persecutionem passus ad Constantinum refugit, vt ait Hieronymus; & Georgio per seditionem populi incenso; qui in locum Athanasij ab Arrianis fuerat ordinatus; Athanasius Alexandriam reuertitur anno domini. 365. A tempore autem ordinationis suæ vsq; ad obitum eius fluxerunt anni 45. f. vsq; ad annum domini. 377.	365
377.
20	Petrus ordinatur ep̄s anno dñi. 377. qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hæreticis fuit; vt nõnullis suspicionem acceptæ pecuniæ intulerit.	

De persecutionibus ecclesiæ. Cap. 4.

Persecutiones plurimas ecclesia passa est: & ultra persecutionem per Iudeos cõmotã: de qua Eusebius loquit lib. 2. c. 1. historię ecclesiasticę, plures alias persecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit sub Nerone, vt patet lib. 2. c. 24. ecclesiasticę historię.

Secunda sub Domitiano lib. 3. c. 12.

Tertia sub Traiano lib. 3. c. 26. & 27.

Quarta sub Antonino vero li. 4. c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c. 1. 2. 3.

Quinta sub Seuero li. 6. c. 1.

Sexta sub Maximino lib. 6. c. 19.

Septima sub Decio lib. 6. c. 28.

Octaua sub Gallo & Valeriano lib. 7. c. 9. 10. 11. 12.

Nona sub Aureliano lib. 7. c. 25.

Decima sub Diocletiano lib. 8. c. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

Plures alię persecutiones contra ecclesiam dei fuerunt: quas hic breuitatis causa omittimus.

De Hæreticis & Schismaticis. Cap. 5.

Hæreticus, vt inquit Augustinus, est qui alicuius temporalis cōmodi vel maxime vanæ glorię principatus ꝑ sui gratia falsas ac nouas opiniones vel gignit vel sequit. Plurimi fuerūt hæretici in ecclesia, quos enumerare longum esset. Siquis autem eos noscere cupit, legat librum beati Augustini de hæresibus, ad quod vult deū. Quos etiã collegit Isidorus. 8. lib. Etymo. c. 5. & recitantur in decretis. 24. q. 3. c. Quidã autem hæretici. Differentiam autem inter Schismam & hæresim Hieronymus in epistolam ad Gal. assignat dicens. Inter hæresim & schisma hoc interesse arbitror, q̄ hæresis peruersum dogma habeat: Schisma post episcopalem discessionē ab ecclesia pariter separatur: quod equidē in principio aliqua ex parte intelligi potest diuersum. Ceterum nullum schisma est, nisi aliquam, hæresim cōfingat, vt recte ab ecclesia recessisse videatur.

De Conciliis generalibus. Cap. 6.

Conones generalium conciliorum, vt Isidorus ait lib. 6. Etym. cap. 16. à temporibus Constantini cœperūt. In præcedentibus nãq̄ annis persecutione feruente docendarum plebiū minime dabatur facultas. Inde christianitas in diuersas hæreses scissa est: quia non erat episcopis licentia conueniendi in vnum nisi tempore supradiçti imperatoris. Ipse enim dedit facultatem christianis libere congregari. hæc ille. Quatuor autem sunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta sunt: & demum alia sunt subsecuta: vt scribitur in decretis d. 15. ca. Sicut sancti: Sicut sancti Euangelij quatuor libros, sic quatuor concilia suscipere & venerari me fateor: Nicenum scilicet Constantinopolitanum: Ephesinum primum: & Calcedonense. De aliis quatuor superaddi

tis dicitur. d. 1 6. c. Sancta octo. Sancta octo vniuersalia concilia, primum Nicenum: secundum Constantinopolitanum: tertium Ephesinum: Calcedonense quartum: & quintum item Constantinopolitanum: sextum item. s. Constantinopolitanum, item Nicenum septimum: Octauum quoq; Constantinopolitanum: vsq; ad vnum apicem immutilata seruare: & pari honore & veneratione digna habere: & que prædicauerunt & statuerunt, modis omnibus sequi & prædicare: & quæcunq; condēnauerunt, ore & corde condemnare profiteor. hæc ibi.

Primum ergo conciliū Nicenū congregatū est contra Arriū. 3 1 8. patrum: tempore Syluestri Papæ, & Constantini magni anno domini. 3 2 2. Quòd autem in libro Bedæ de temporibus scribitur hoc concilium celebratum esse tempore Iulij Papæ, error scriptoris est, quoniam completo imperio Constantini Iulius pontificatum accepit eo anno, quo tres Constantini filij acceperunt imperium patre defuncto, videlicet anno domini. 3 4 1.

Secundum concilium congregatum est in Constantinopoli. 1 5 0. patrum contra Macedonium ep̄m Constantinopolitanū: qui negabat spiritum sanctum esse deum: & contra Eudoxium idem sentientem, temporibus Damasi Papæ, & Gratiani principis anno domini. 3 8 3. vt annotat Prosper.

Tertium concilium congregatum est in Epheso. 3 0 0. patrum cōtra Nestoriū Augustæ vr̄bis ep̄m sub Theodosio iuniore & Cœlestino Papa anno dñi. 4 3 3. vt annotat Prosper & Sigebertus: non sub Theodosio magno principe, vt falsò additum est in libro Bedæ, quia tunc non erat Cœlestinus p̄p̄.

Quartum concilium congregatū est in Calcedone. 6 3 0. patrum contra Euthicen Cōstantinopolitanum abbatem sub Leone primo Papa temporibus Martiani principis anno do. 4 5 5. vt scribit Mattheus Palm. licet Sigebertus annotet illud anno d. 4 5 2.

Quintum concilium congregatum est in Constantinopoli cōtra Theodorum Mosochenum & omnes hæreticos temporibus Vigilij Papæ sub Iustiniano principe anno d. 5 5 1. vt annotat Sigebertus. Ex quo patet error scriptoris in libro Bedæ de tēporibus, vbi scribitur celebratum esse hoc concilium temporibus Iulij Papæ: quia tunc non fuit Papa Iulius, sed Vigilius. hos autem errores non ascribimus Bedæ, sed scriptoribus, vel impressoribus librorum eius.

Sextum concilium congregatum est Constantinopoli temporibus
Papæ

Papæ Agathonis & Constantini. 4. principis aⁿo domini. 681. 681
 vt scribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti
 duas voluntates & operationes in vnam Christi personâ negan/
 res anathematizâtur. Et Georgius Constantinopolitanus episco/
 pus ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum secundum. In quo sancitum
 est spiritum sanctum à patre filioq; procedere, & sanctorum imagi/
 nes non esse delendas anno domini. 790. vt scribit Matthæus 790
 Palmerius imperante Constantino. 6. cum Flirene matre eius sub
 Adriano primo, summo pontifice.

Octauum Concilium. 300. patrum Constantinopoli celebratum
 est. In quo schisma de depositione Ignacij & ordinatione Focij or/
 tum, patres congregati extirparunt Focium anathematizantes, &
 Ignatium restituentes.

Alia etiam Concilia celebrata sunt: de quibus scribitur d. 16. c. pri/
 ma annotatio: & ibi describuntur. 24. synodus.

Demum postea nonnulla concilia subsecuta sunt videlicet.

Concilium Vercellense, in quo Berengarius Turonensis ecclesiasti/
 ci cuiusdâ noui author erroris damnatus est aⁿo domini. 1052. 1052
 vt dicit Matthæus Palmerius. Et post duos annos synodus Floren/
 tiæ celebratur: in qua multi episcopi propter simoniam fornica/
 tionemue damnantur.

Concilium Florentiæ celebratur ep^orum. 340. anno dⁿi. 1105. 1105
 vt Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranense Hierosolymæ recuperandę gratia celebra/
 tur ep^orum. 130. in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobã
 tur anno dⁿi. 1215. vt Matthæus Palmerius insinuat. 1215

Concilium Viennense, vt scribit Matthæus Palmerius incepit an/
 no dⁿi. 1311. & biennio completur. 1311

Concilium Pisis celebratur anno dⁿi. 1409. fm Matthæū Palme. 1409
 In quo accusati de collusionione pontifices ambo priuãtur: & Alexan/
 der Cretensis ad pontificatum assumitur.

Concilium Constantiense celebrari cœpit anno dⁿi. 1414. die. 5. 1414
 Nouembris, vt patet in actis eiusdem Concilij: & durauit annis
 tribus: vsq; ad annum dⁿi. 1418. inchoatum. 1418

Concilium Basileę congregatur anno dⁿi. 1438. 1438

Concilium Florentię celebratur per Eugenium. 4. dissoluto per eū
 Concilio Basiliensi anno dⁿi. 1439. sed inceptum fuerat Ferrar/
 iæ anno præcedenti.

Concilium Lateranense indicitur à Julio. 2. & sumit initium anno domini. 1512. die. 19. mensis Aprilis: & perduravit per plures annos etiam tēpore Leonis. 10. qui dictū concilium profecutus est vsq̄ ad inchoatum annum domini. 1517. die. 16. Martij 1517

De Ordinibus Religionum. Cap. 7.

Ordines religionum plures in ecclesia dei sunt instituti: quorū aliquos insigniores ordinate subiungemus.

Ordo cōmunis clericorum à beato Petro & aliis apostolis institutus est.

Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore sancti Antonij abbatis instituitur, & roboratur diuersis tamen constitutionibus.

Ordo monachorum. S. Basilij: quibus ipse Basilius Cēsariēsis ep̄s Cappadocię regulam tribuit: ab eo originem habuit.

Ordo canonicorum regularium à beato Augustino episcopo instituitur: Quibus regulam dedit: sub qua plures ordines reguntur. Restoruit hic ordo anno domini. 1080. sub Iuone: & postmodū etiam anno domini. 1380. reformatus est.

Ordo monachorum nigrorū sancti Benedicti ab ipso instituitur, quibus regulam scripsit: sub qua etiam plures ordines monachorum in Christo militant.

Ordo Cluniacensis sub Oddone sumpsit initium anno d. 913. 913
vt refert Vincentius in Speculo histo. li. 25. & S. Antoninus in secunda parte chronicę titulo. 15. c. 16. §. 1.

Ordo Camaldulēsis à beato Romualdo initium sumpsit in eremo Camaldulensi anno dñi. 1012. 1012

Ordo vallis Umbrosę à beato Ioanne Gualberti Florētino accepit exordium anno dñi. 1070. Sub quo sunt Syluestrini eodem habitu à quodam Syluestro dicti: qui eum ordinem inchoauit in monte Fano prop̄ Fabrianum in Marchia Anconitana. 1070

Ordo Grandimontensis sub Stephano incepit anno dñi. 1076. 1076

Ordo Carthusiensium initium habuit à Brunone an. d. 1086. 1086

Ordo Cistertiensis & primum eius cœnobium fundat an. d. 1098. 1098

Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hierosolymitani cœpit anno domini. 1120. 1120

Ordo premonstratensium cœpit anno dñi. 1120. 1120

Ordo humiliatorū licet inceperit anno dñi. 1017. tamen cūfirmationem accepit ab Innocentio. 3. anno dñi. 1200. vt affirmat san 1200

Ætus Antoninus in secunda parte chronice tit. 1 5. c. 23.

1216 Ordo prædicatorū à beato Dominico inchoatur in partibus Tho-
losanis anno domini. 1203. sub Innocentio. 3. Sed postea confir-
matur per Honorium. 3. anno domini. 1216. mense Decembri
die sequente festum. S. Thomæ apostoli. Moritur inde beatus Do-
minicus Bononiæ anno domini. 1221. octauo idus Augusti, hoc
est die. 6. eiusdem mensis feria. 6. Festum tamen eius die præceden-
te hoc est die. 5. celebratur ex institutione Gregorij papæ. 9. vt pa-
tet in bulla canonizationis eius vbi dicitur. Statuentes firmiter ac
vniuersitati vestre presentibus iniungentes, vt nouis Augusti an-
te diem, quo posita carnis sarcina diues meritis penetravit in san-
cta similis sanctorum factus in gloria: eius natalitia celebretis.

1223 Ordo minorum à beato Francisco inchoatur post annū d. 1206.
scilicet post suam conuersionem sub Innocentio. 3. Sed postea cō-
firmatur per Honorium. 3. anno domini. 1223. mense Nouem-
bri in vigilia. S. Andree apostoli. Inde obiit beatus Franciscus. 4.
nonas Octobris, die dominica anno domini. 1226.

1243 Ordo Cruciferorum, licet quidam dicant quòd initium habuerit
à Cyriaco episcopo Hierosolymitano: qui prius Iudas dicebatur:
& ostendit Helenę locum vbi crux iacebat: & postea martyrio co-
ronatus est: tamen confirmatur secundum quosdam per Innocen-
tium. 4. post annum domini. 1243.

1256 Ordo eremitarum. S. Augustini confirmatur per Alexandrum. 4.
post annum domini. 1256.

1287 Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium. 4. an. d. 1287.

Ordo Seruorum beatę Marię à beato Philippo ad formam redigi-
tur: & confirmatur post reformationem Carmelitarum.

1297 Ordo Cœlestinorum sic à Cœlestino. 5. dictus confirmatur anno
domini. 1297. per Bonifacium. 8.

1370 Ordo sanctę Birgittę virorum & mulierum ab eadem instituitur
& approbatur per Vrbanum. 5. anno domini. 1370. eodem an-
no incepit societas Iesuatorum sub Ioanne Columbino Senensi.

Ordo montis Oliuarum instituitur eodem anno dñi. 1370.

1407 Ordo mendicantium. S. Hieronymi instituitur anno dñi. 1407.

Ordo Canonicoꝝ habitus cœlestini. 5. Georgij de Alga per Lau-
rentium Iustinianum instituitur eodem anno.

1410 Ordo Scopetinarum siue. S. Saluatoris cepit anno dñi. 1410.

Ordo Minorum sancti Francisci de Paula cōfirmatur per Xystū. 4.

Alios autem ordines parum nominatos omittimus.

- Vces olim regebant Francos vsq; ad initium anni do-
mini. 420. Sed, vt ait Sigebertus, Simone & Marcomi-
ro Francorum ducibus defunctis, Franci in cōmune de-
liberant, vt & ipsi, sicut aliæ gentes, regnum habeant: &
filium Marcomiri ducis Pharamundum sibi Regem constituunt
anno domini. 420. 420
- 1 Pharamundus regnavit annis. 11. vsq; ad annum domini. 430. 430
Cuius anno, 3. Franci vti cœperunt legibus: & legem Salicam di-
ctauerunt per quatuor gentis suę proceres electos ex pluribus, vt
scribit Sigebertus.
 - 2 Clodius filius eius regnavit an. 18. vsq; ad an. do. 448. 448
 - 3 Moroueus filius eius regnavit an. 10. vsq; ad annū domini. 458. 458
à quo Franci cognominati sunt Merouingi, vt ait Sigebertus.
 - 4 Hildericus primus filius eius regnavit an. 26. vsq; ad an. dñi. 484. 484
hunc insolenter & luxuriose se agentem Franci regno deturbant.
Qui data aurei medietate amico suo Vuidiomaro quòd esset si-
gnum reuocationis suę, si quando intercederet reconciliatio apud
Bassinum regem Turingorum, latuit ānis. 8. Franci vero Egidiū
ducem Romanorum Regem sibi præficiunt, vt ait Sigebertus: &
anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iu-
sto, perpendens Vuidiomarus Francos poenitere super eiecto Hil-
derico: reuocat eum clam misso diuisi aurei signo, eoitq; vt eiecto
Egidio, ille restitueretur in Regnum.
 - 5 Clodoueus primus, filius eius regnavit an. 30. vsq; ad an. d. 514. 514
Hic duxit vxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundio-
num: quę orthodoxa Clodoueam Regem virum suum à gentili-
tatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. vt
refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello congregitur:
ibiq; laborante exercitu: voto suscipiendi Christianismū se obli-
gare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege: & Alemannia
sub tributo redacta: baptizatus à sancto Remigio Remorū epō,
exemplo & edicto suo perduxit ad fidem Christi populū Frācorū.
 - 6 Lotharius primus, filius eius post mortem patris cōpartito regno
cum fratribus suis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regna-
uit an. 50. vsq; ad annum domini. 564. 564
 - 7 Chilperius primus, filius eius cōpartito regno cum fratribus suis
Heriberto, Gutranno, & Sigeberto, regnavit an. 23. vsq; ad annū

- dñi. 587. quo anno iussu vxoris Fredegundis occiditur. 587
- 8 Lotharius. 2. filius eius infans quatuor mensium in regno sublimatus regnavit an. 44. vsq; ad an. do. 631. 631
- 9 Dagobertus filius eius regnavit an. 14. ad an. do. 645. 645
- 10 Clodoveus. 2. filius eius regnavit an. 17. ad an. do. 662. 662
Hic anno regni sui. 15. corpus sancti Dionysii Parisiis discooperiens minus religiose, licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, vt ait Sigebertus.
- 11 Lotharius. 3. filius eius regnavit an. 4. ad annum dñi. 666. 666
- 12 Theodericus primus, frater eius regnavit an. 1. ad an. do. 667. 667
Hic nanq; propter insolentiã Ebroini maioris domus à Francis repudiatur: & frater eius Hildericus, qui in Austria regnabat à cūctis ad regnandum euocatur. Porro Theodericus & Ebroinus torsorantur: & Theodericus Parisiis in cœnobio. S. Dionysii; Ebroinus in Luxouio relegantur.
- 13 Hildericus. 2. frater eius regnavit an. 12. ad annum domini. 679. 679
Theodericus interfecto Hilderico à Bodilo Franco à Francis regno restituitur, & regnavit an. 14. ad an. do. 693. 693
- 14 Clodoveus. 3. filius eius regnavit an. 4. ad an. d. 697. 697
- 15 Hildebertus frater eius regnavit an. 18. vsq; ad an. do. 715. 715
- 16 Clodoveus. 4. filius eius regnavit an. 4. vsq; ad an. do. 719. 719
- 17 Lotharius. 4. regnavit an. 2. vsq; ad annum domini. 721. 721
- 18 Chilpericus. 2. regnavit an. 5. vsq; ad annum domini. 726. 726
- 19 Theodericus. 2. regnavit an. 15. vsq; ad annum domini. 741. 741
- 20 Hildericus. 3. regnavit an. 9. vsq; ad annum domini. 750. 750
Et inde in monachum tonsoratur. Pipinus vero princeps auctoritate apostolica & Francorū electione à sancto Bonifacio Maguntia archiepiscopo in Regem vngitur & consecratur.
- 21 Pipinus ergo regnavit an. 18. vsq; ad annum domini. 768. 768
- 22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinem compartito cum fratre suo Carolomanno regno, regnavit an. 47. vsq; ad annum domini. 815. 815
Anno. 3. regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit. Post annos vero. 33. regni eius, accepit Carolus imperiū Romanorum anno d. 801. & tunc simul inde concurrunt imperiū Romanorum & regnum Francorum vsq; ad Carolum sequentem.
- 23 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an. 25. ad an. do. 840. 840
- 24 Lotharius. 5. imperium vsurpans imperauit an. 15. & postq; imperasset annos. 4. vt Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnum

Franciæ adeptus est anno imperij ipsius Lotharij quinto inchoato. & inde distinguuntur Reges Franciæ ab imperatoribus Romanis.

- 25 Carolus ergo primus regnavit in Francia an. 34. scilicet vsq; ad an. do. 878. vt ait Siebertus: cuius ordinem etiam in sequentibus Regibus Franciæ imitatur. 878
- 26 Ludouicus secundus Balbus regnavit in Francia annos duos ad annum domini. 880. 880
- 27 Ludouicus tertius & Carolomannus regnauerunt annos quinque ad annum domini. 885. 885
- 28 Carolus. 2. regnavit an. 5. vsq; ad annum domini. 890. 890
- 29 Oddo filius Roberti ducis regnavit an. 9. ad an. dñi. 899. 899
- 30 Carolus. 3. cognomento Simplex regno Francorum toto recepto regnavit an. 27. vsq; ad annum domini. 926. 926
- 31 Rodolphus regnavit an. 2. vsq; ad annum domini. 928. 928
- 32 Ludouicus. 4. Caroli Simplicis filius regnavit an. 27. ad an. d. 955. 955
- 33 Lotharius. 6. filius eius regnavit an. 31. ad an. dñi. 986. 986
- 34 Ludouicus quintus filius eius regnavit an. 1. ad annum dñi. 987. 987
- 35 Hugo cognomento Caputius siue Ciapeth regnum vsurpans regnavit an. 9. vsq; ad annum domini. 996. Dicit enim Siebertus: Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre volentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharij Regis; dum ille rem ad consilium defert: Regnum Francorum vsurpat Hugo filius Hugonis Parisiensis ex Auuide sorore primi Othonis imperatoris, & regnavit an. 9. Carolus vero dux certans cū Hugone: quarto tandem anno moritur; & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni. 996
- 36 Robertus Hugonis filius regnavit an. 34. ad an. do. 1030. 1030
- 37 Henricus filius eius regnavit an. 30. ad annum domini. 1060. 1060
- 38 Philippus primus filius eius regnavit an. 49. ad annū dñi. 1109. 1109
- 39 Ludouicus. 6. filius eius regnavit an. 28. vsq; ad an. do. 1137. 1137
- 40 Ludouicus. 7. filius eius regnavit an. 44. vsq; ad an. do. 1181. 1181
- 41 Philippus. 2. eius filius regnavit an. 42. vsq; ad an. do. 1223. 1223
- 42 Ludouicus. 8. filius eius, vt ait Mattheus Palmerius regnavit an. 4. vsq; ad annum domini. 1227. 1227
- 43 Ludouicus. 9. filius eius regnavit an. 43. ad an. do. 1270. 1270
Hic sanctorum catalogo ascriptus est.
- 44 Ludouicus decimus filius eius regnavit annos quindecim vsq; ad annum domini. 1285. 1285

45	Philippus. 3. dictus Pulcher filius eius regnavit an. 29. ad an. do.	1214
46	Ludouicus. 1. 1. eius filius regnavit an. 2. vsq; ad an. d. 1316.	1316
47	Ioannes primus filius eius puer regnavit diebus. 20.	
48	Philippus. 4. Ludouici frater regnavit an. 5. vsq; ad an. d. 1321.	1321
49	Carolus. 4. eius frater regnavit an. 6. vsq; ad an. do. 1327.	1327
50	Philippus. 5. regnavit an. 23. vsq; ad annum dñi. 1350.	1350
51	Ioannes. 2. eius filius regnavit an. 14. vsq; ad an. do. 1364.	1364
52	Carolus. 5. sapiens dictus regnavit an. 16. vsq; ad an. do. 1380.	1380
53	Carolus. 6. beneamatus regnavit an. 42. ad an. do. 1422.	1422
54	Carolus. 7. victoriosus regnavit an. 39. ad annum do. 1461.	1461
55	Ludouicus. 12. regnavit an. 23. vsq; ad annum domini. 1484.	1484
56	Carolus. 8. regnavit an. 14. vsq; ad annum dñi. 1498.	1498
57	Ludouicus. 13. regnavit an. 16. vsq; ad annum dñi. 1514.	1514
58	Franciscus regnavit an.	

De imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post translatum imperium in Franciam & Alemaniam. Cap. 9.

Nicephorus Hirenem imperio depositam exilio relegavit, & ipse anno domini. 802. assumpto imperio cum Stauratio filio suo in Constantinopoli imperavit an. 8. vsq; ad annum domini. 809. vt annotat Sigebertus; & Matheus Palmerius.

Stauratius solus imperavit anno vno.

Michael primus an. 2.

Leo primus Armeniacus an. 8.

Michael. 2. Traulus an. 11.

Theophilus an. 15.

Michael. 3. & Theodorus an. 11.

Michael solus an. 13.

Basilius Macedo an. 17.

Leo. 2. & Alexander an. 18.

Constantinus cum Alexandro patruo suo an. 2.

Constantinus solus an. 39.

Constantinus alter cum Romano filio suo an. 16.

Nicephorus. 2. an. 10.

Ioannes an. 7. vsq; ad annum domini. 976.

976

eos vero qui sequuntur ex Ioanne Naclero accepimus: & ex Mattheo Palmerio.

- Constantinus cum Alexio & Manuele.
 Andronicus: Isacius: Basilius: Alexius: Nicolaus: Mortulphus: Bládonius: Henricus: Petrus: & deinde Robertus: quorum discernere tempora non potui.
 Michael. 4. vsq; ad annum dñi. 1043. quo anno Cōstantinus monachus imperat.
 Helioponranus, cuius auxilio reædificata est ecclesia resurrectionis Dominicę in Hierusalem anno domini. 1048. 1048
 Constantinus sequitur anno domini. 1049. 1049
 Michael. 5. & filij sui anno domini. 1070. 1070
 Nicephorus. 3. anno dñi. 1080. 1080
 Alexius anno dñi. 1090. Constantinopolis capitur. 1090
 Calo Ioannes filius eius anno dñi. 1115. 1115
 Emanuel anno dñi. 1138. 1138
 Alexius filius anno dñi. 1180. 1180
 Andronicus tutor.
 Isacius. hic pellitur anno dñi. 1190. 1190
 Alexius frater eiusdem interfector ipsius.
 Alexius filius Isacii.
 Murzifus, cuius tempore capta est Constantinopolis: res ad Gallos tralata.
 Balduinus Flandrensis comes: anno dñi. 1208. 1208
 Henricus frater illius.
 Petrus comes Antisidiorensis.
 Robertus filius.
 Balduinus. z.
 Io. Brennus subrogatur.
 Balduinus resumitur. Constantinopolis perditur.
 Paleologus fraude ac parricidio inuasor anno dñi. 1266. 1266
 Andronicus filius.
 Calo Ioannes anno dñi. 1380.
 Andronicus.
 Ioannes.
 Constantinus. hic fuit vltimus, sub quo & Constantinopolis est capta: & in Mahumetri Turcarum imperatoris potestatem redacta anno domini. 1453. quarto calendas Iunij. Ipseq; Cōstantinus dum fugeret obtruncatus est. Itaq; in Constantino magno imperium Constantinopolitanum accepit initium: & in hoc Constantino inglorio finem habuit: ac penitus defecit. 1453

DE regibus Hispaniæ scribit Ioannes Nauclerus in Gene-
ratione. 19. post Christum libri primum impressi fo-
lio. 84. ibidem requiratur. De Regibus vero Hungariæ
idem scribit in Generatione. 34. post Christum: libri
folio: 149. De Regibus autem Boemiæ idem agit in Generatione
39. pagina. 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus
Persarum Britanorum, Vuandalorum, Gothorum, Longobardo-
rum, Hunnorum, Anglorum, Bulgarorum, Sarracenorum: Hiero-
solymorum: & Sicularum. In eiusdem Sigeberti libro de temporibus
legantur.

De Regno Antichristi & nouissimis temporibus. Cap. 11

IN nouissimis temporibus iuxta finem seculi, sex expecta-
mus secundum fidem catholicam futura: quorum tem-
pus ignoramus. Primum erit regnum Antichristi: cuius
persecutio contra ecclesiam sæuissima durabit annis tri-
bus & dimidio: vt scripturæ tam veteris quàm noui testamenti mani-
feste testantur: per Daniele prophetam & Ioannē in Apocalypsi.
Secundum erit conuersio Iudæorum. Nam iuxta verba Dauid in
psal. 58. Iudæi cōuertentur ad vesperam: hoc est in fine seculi, quan-
do erit mundi vespera. Sed modo famem patiuntur, vt canes: quo-
usq; in vespera efficiantur filii dei. Tertium erit ostensio signorum
in cælo & in terra, quæ præcedent iudicium. Nam, vt dicitur Lucæ
21. Tunc erunt signa in Sole & Luna & stellis & in terris pressura
gentium. Quartum erit purgatio & innouatio elementorum mun-
di per ignem. Nam vt in psal. 96. dicitur. Ignis ante ipsum præce-
det: hoc est ante aduentum Christi ad iudicium. Quintum erit re-
surrectio humanorum corporum, vt scribitur. 1. Cor. 15. Omnes
quidem resurgemus. Sextum erit vniuersale iudicium in ipso vlti-
mo die seculi: quo impij separabuntur à iustis: & ibunt reprobj in
ignem æternum: iusti autem in vitam æternam.

Mnia regna mundi deficientia sunt: solum Regnum Christi perpetuum est & æternum. Defecit namq; regnum Iudeorum: destructum est Regnum Caldæorum: periit regnum Medorum & Persarum: extinctū est regnum Alexandri & Græcorum: contractum est regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terre collidentur & extinguentur. Solum Christi regnum est indeficiens & æternum: sicut angelus Marię matri eius prædixit dicens Lucę. 1. c. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis. & Danielis. 2. c. dicitur. In diebus autem regnorum illorum scitabit deus cœli regnum: quod in æternum non dissipabitur: & regnum eius alteri populo non tradetur. & c. 7. idem cōfirmatur dum ibi dicitur. Regnum autem & potestas & magnitudo regni, quę est subter omne cœlum detur populo sanctorum altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est. & Apocalypsis. 22. dicitur. Regnabunt in secula seculorum.

F I N I S.

SECUNDA PARS ANNALIVM, QVAE
 TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTI/
 NENTVR TEMPORA ANNALES TA/
 BVLAE AB ORBE CONDITO.

P R O L O G V S.

Postquam descripsimus emendatos temporum cano-
 nes: congruum duximus cuncta ex eis decisa tempo-
 ra rursus repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse
 nouimus Eusebium, Hieronymum, Prosperum, Sige-
 bertum & Mattheum Palmerium: qui tabulis ex an-
 nalibus lineis, ipsorum temporum successus diligentissime digesse-
 runt. Et hoc quidem non erit inutile, sed necessario quæ dicēda sunt
 p̄fatis annectent, vt videlicet tēporū cōuentus ex collatis inuicē an-
 nis diuersorum principum euidentius appareat: & vt antecedentia
 ex annalibus tabulis sequentibus comprobentur: ac si vitiari conti-
 gerint: ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emendari va-
 leant. Hæ sane tabulæ annales præexigunt antedictos canones in
 prima parte decisos: nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere:
 sed tantum ea quæ præfixum tempus ordinate sibi decernunt, vt
 per indices tabulas certius pateant: nec etiam omnia regna repeten-
 da sunt: sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur.
 Nos igitur veritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in
 hac secunda imitātes descripsimus in tabulis ordinem temporum,
 quibus continentur ortus & obitus virorum illustrium: necnon &
 pontificum atq; Regum ingressum & exitum: & quedam hominū
 præcipua gesta, quæ digna sunt memoria: quo anno à creatione
 mundi vel à natiuitate domini contigerint: vt quod inquiritur di-
 rectis lineis reperiri possit. Vt autem apertius ac certius ordo tem-
 porum cognoscatur annum post annum successiue descripsimus
 præterquam ante diluuium, & postea centum annorum spatio. Nā
 eo quod pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scri-
 benda: ne frustra plurima loca vacua reddantur: per decennia eorū
 tēpora distinximus. Et vbi contigit aliquid scribendū infra decem-
 nale tempus, annum illum solum simpliciter annotauimus. Caput
 autem versus positum inter duas lineas euestigio annorum mun-
 di vel natiuitatis domini & totum quod ad id sequitur, etiā si plu-

TABVLAE

ribus versibus inferius extendatur: ad eiusdem capituli annum spe-
 ctare dignoscitur. Sed quoniam non semper annus integer alicuius
 Regis vel pontificis coincidente anno alterius inter easdem lineas
 precise annotari potuit: in precedenti vel subsequenti loco proxi-
 mo aliqua pars initij vel finis eiusdem anni solertia lectorum in-
 quirenda relinquimus: Sicut Abraham natus est anno. 43. Nini
 desinente: & Christus anno Cæsaris Augusti. 42. ferè cōpleto: quo-
 rum primus annus à subsequenti enumerari debet. Idem dicimus,
 sed versa vice, si contigerit maior anni pars prius esse, ab eodem an-
 no priori annumerandi sumatur initium. Si vero æqualis anni por-
 tio prius & posterius esse contingat: ex vtraq; integer annus deno-
 minari potest. Adiunximus etiam annos ante Christum ordine re-
 trogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac dein-
 ceps per lustra, hoc est per quinquennia. Ab anno vero tertio Iulij
 Cæsaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Au-
 gusti quadragesimo, indictiones Romanas adiecimus.

<i>añ.</i>	Anni mundi	An.añ.	Chrm	Anni mundi.
3960	I Adam & Eua sexto	3611	350	
3951	IO. seculi die creantur.	3601	360	
3941	20	3591	370	
3931	30	3581	380	
3921	40	3571	390	
3911	50	3566	395	Malaleel orif.
3901	60	3561	400	
3891	70	3551	410	
3881	80	3541	420	
3871	90	3531	430	
3861	100	3521	440	
3851	110	3511	450	
3841	120	3501	460	
3831	130 Seth oritur.	3491	470	
3821	140	3481	480	
3811	150	3471	490	
3801	160	3461	500	
3791	170	3451	510	
3781	180	3441	520	
3771	190	3431	530	
3761	200	3421	540	
3751	210	3411	550	
3741	220	3401	560	
3731	230	3391	570	
3726	235 Enos oritur.	3381	580	
3721	240	3371	590	
3711	250	3361	600	
3701	260	3351	610	
3691	270	3341	620	
3681	280	3339	622	Enoch oritur.
3671	290	3331	630	
3661	300	3321	640	
3651	310	3311	650	
3641	320	3301	660	
3636	325 Caynam oritur.	3291	670	
3631	330	3281	680	
3621	340	3274	687	Mathusalé orif.

TABVLAE

An.an.	Chrm	Anni mundi.	An.añ.	Chrm.	Anni mundi.
3271	690		2921	1040	
3261	700		2919	1042	Seth obiit.
3251	710		2911	1050	
3241	720		2905	1056	Noe oritur.
3231	730		2901	1060	
3221	740		2891	1070	
3211	750		2881	1080	
3201	760		2871	1090	
3191	770		2861	1100	
3181	780		2851	1110	
3171	790		2841	1120	
3161	800		2831	1130	
3151	810		2821	1140	Enos obiit.
3141	820		2811	1150	
3131	830		2801	1160	
3121	840		2791	1170	
3111	850		2781	1180	
3101	860		2771	1190	
3091	870		2761	1200	
3087	874	Lamech oritur.	2751	1210	
3081	880		2741	1220	
3071	890		2731	1230	
3061	900		2726	1235	Caynam obiit.
3051	910		2721	1240	
3041	920		2711	1250	
3031	930	Adam obiit.	2701	1260	
3021	940		2691	1270	
3011	950		2681	1280	
3001	960		2671	1290	Malaleel obiit.
2991	970		2661	1300	
2981	980		2651	1310	
2974	987	Enoch transfert.	2641	1320	
2971	990		2631	1330	
2961	1000		2621	1340	
2951	1010		2611	1350	
2941	1020		2601	1360	
2931	1030		2591	1370	

An. añ. Chřm. Anni mundi.

An. añ. Chřm. Anni mundi.

2581 1380
 2571 1390
 2561 1400
 2551 1410
 2541 1420
 2539 1422 Iareth obiit.
 2531 1430
 2521 1440
 2511 1450
 2501 1460
 2491 1470
 2481 1480
 2471 1490
 2461 1500
 2451 1510
 2441 1520
 2431 1530

2421 1540
 2411 1550
 2403 1558 Sem nascitur.
 2401 1560
 2391 1570
 2381 1580
 2371 1590
 2361 1600
 2351 1610
 2341 1620
 2331 1630
 2321 1640
 2311 1650
 2310 1651 Lamech obiit.
 2305 1656 Mathusalem
 obiit post cuius mortē fuit
 vniuersale diluuium.

An. añ. Chřm.	Anni mūdi,	Gñatio Sem à quo hebrei originē hñt	Italiae solitudo	Assyriorū solitudo	Aegyptiorū solitudo.
2304	1657	Arphaxat	1	1	1
2303	1658	oritur ex ipso Sem	2	2	2
2302	1659		3	3	3
2301	1660		4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	à quo hebrei denoiantur.	74	74	74
2221	1740		84	84	84
2211	1750		94	94	94
¶ Hinc annus post annum in sequentibus describitur.					
2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

TABVLAE

An. a ⁿ . Ch ^m	Anni mundi.	Italię so/ litudo	Affyriorum solitudo.	Aegyptiorū solitudo.
	1759	103	103	103
	1760	104	104	104
2100	1761	105	105	105
	1762	106	106	106
	1763	107	107	107
	1764	108	108	108
	1765	1 Ianus pri/	109	109 Italia regnū
2195	1766	2 mum adue/	110	110 incipit.
	1767	3 niēs regna/	111	111
	1768	4 uit in Ita/	112	112
	1769	5 lia an. 33.	113	113
	1770	6	114	114
	1771	7	115	115
2190	1772	8	116	116
	1773	9	117	117
	1774	10	118	118
	1775	11	119	119
	1776	12	120	120
2185	1777	13	121	121
	1778	14	122	122
	1779	15	123	123
	1780	16	124	124
	1781	17	125	125
2180	1782	18	126	126
	1783	19	127	127
	1784	20	128	128
	1785	21	129	129
	1786	22	130	130
2175	1787	Rehu na/	131	131
	1788	scitur. 24	1 Nimbrot ⁹	1 prima Dynastia
	1789	25	2 primus rex	2
	1790	26	3 Babylonie	3
	1791	27	4 regnavit	4
2170	1792	28	5 an. 56.	5
	1793	29	6 & turrim	6
	1794	30	7. fundavit	7
	1795	31	8	1 scda Dynastia.

An. añ.	Anni Hebręorũ	Italię	Affynorum	Aegyptio rũ	Dynastia.
Chřm.	mũdi regnum	regnum	regnum		
2165	1796	32	9	2	
	1797	33	10	3	
	1798	1 Comerus	11	4	
	1799	2 Gallus	12	5	Inceperũt Celtiber
	1800	3 an. 58.	13	6	ri. i. Hispani & Cel
2160	1801	4	14	7	re. i. Galli.
	1802	5	15	1	3. Dynastia.
	1803	6	16	2	
	1804	7	17	3	
	1805	8	18	4	
2155	1806	9	19	5	
	1807	10	20	6	
	1808	11	21	7	
	1809	12	22	1	4. Dynastia.
	1810	13	23	2	
2150	1811	14	24	3	
	1812	15	25	4	Thuiscon Sar
	1813	16	26	5	matas fundauit
	1814	17	27	6	
	1815	18	28	7	
2145	1816	19	29	1	5. Dynastia
	1817	20	30	2	
	1818	21	31	3	
	1819	Saruch	32	4	
	1820	oritur	33	5	
2140	1821	24	34	6	
	1822	25	35	7	
	1823	26	36	1	6. Dynastia
	1824	27	37	2	
	1825	28	38	3	
2135	1826	29	39	4	
	1827	30	40	5	
	1828	31	41	6	
	1829	32	42	7	
	1830	33	43	1	7. Dynastia
2130	1831	34	44	2	
	1832	35	45	3	

TABVLAE

An.añ.	Anni Hebreorū	Italia re	Affyriorum	Aegyptiorū Dynastia
Chřm. mūdi	regnum	regnum	regnum	
	1833	36	46	4
	1834	37	47	5
	1835	38	48	6
ZI25	1836	39	49	7
	1837	40	50	1
	1838	41	51	2
	1839	42	52	3
	1840	43	53	4
ZI20	1841	44	54	5
	1842	45	55	6
	1843	46	56	7
	1844	47	1. Belus	1
	1845	48	2. an. 62.	2
ZI15	1846	49	3	3
	1847	50	4	4
	1848	51	5	5
	1849 Nachor	52	6	6
	1850 oritur	53	7	7
ZI10	1851	54	8	1
	1852	55	9	2
	1853	56	10	3
	1854	57	11	4
	1855	58	12	5
ZI05	1856	1. Ochus	13	6
	1857	2. Veius	14	7
	1858	3. an. 50.	15	1
	1859	4	16	2
	1860	5	17	3
ZI00	1861	6	18	4
	1862	7	19	5
	1863	8	20	6
	1864	9	21	7
	1865	10	22	1
Z095	1866	11	23	2
	1867	12	24	3
	1868	13	25	4
	1869	14	26	5

8. Dynastia

9. Dynastia

10. Dynastia

11. Dynastia

12. Dynastia

An. añ.	Anni Hebreorũ Chřm. mũdi regnum	Italię regnũ	Assyriorum regnum	Aęgyptiorum Dynastię
	1870	15	27	6
2090	1871	16	28	7
	1872	17	29	1 13. Dynastia
	1873	18	30	2 annorũ. 14.
	1874	19	31	3
	1875	20	32	4
2085	1876	21	33	5
	1877	22	34	6
	1878 Thareori	23	35	7
	1879 tur	24	36	8
	1880	25	37	9
2080	1881	26	38	10
	1882	27	39	11
	1883	28	40	12
	1884	29	41	13
	1885	30	42	14
2075	1886	31	43	1 14. Dynastia
	1887	32	44	2 annorum. 26.
	1888	33	45	3
	1889	34	46	4
	1890	35	47	5
2070	1891	36	48	6
	1892	37	49	7
	1893	38	50	8
	1894	39	51	9
	1895	40	52	10
2065	1896	41	53	11
	1897	42	54	12
	1898	43	55	13
	1899	44	56	14
	1900	45	57	15
2060	1901	46	58	16
	1902	47	59	17
	1903	48	60	18
	1904	49	61	19
	1905	50	62	20
2055	1906	1 Camefes an. 19.	1 Ninus. an. 52.	21

TABVLAE

An.añ. Chřm.	Anni. mūdi.	Hebręorę regnum	Italę regnū	Affyriorę regnum	Aegyptiorū Dynastię
	1907		2	2	22
	1908		3	3	23
	1909		4	4	24 Legibus i formāt
	1910		5	5	25 Sarmateę Celtę
2050	1911		6	6	26 beri: & Celte.
	1912		7	7	1 15. Dynastia
	1913		8	8	2 annorum. 37.
	1914		9	9	3
	1915		10	10	4
2045	1916		11	11	5
	1917		12	12	6
	1918		13	13	7
	1919		14	14	8
	1920		15	15	9
2040	1921		16	16	10
	1922		17	17	11
	1923		18	18	12
	1924		19	19	13
	1925		1 Iani secū	20	14
2035	1926		2 dus aduē	21	15
	1927		3 tus an. 8 z. z z	22	16 Iani si Thufcia
	1928		4	23	17 anno. z z. Nini
	1929		5	24	18 Ianiculū qđ eta
	1930		6	25	19 te Camesenui
2030	1931		7	26	20 condidit sedē si/
	1932		8	27	21 bi pperuam sta/
	1933		9	28	22 tuit vsq; Arnū:
	1934		10	29	23 vbi colonias
	1935		11	30	24 positas vocauit
2025	1936		12	31	25 Arim Ianas,
	1937		13	32	26 id est à Iano
	1938		14	33	27 exaltatas, vt
	1939		15	34	28 Berofus ait
	1940		16	35	29 in. 5. libro.
2020	1941		17	36	30
	1942		18	37	31
	1943		19	38	32

ANNALES TEMPORVM

83

An.añ.	Anni Hebreorũ	Italig	Assyriorum	Aegyptiorũ	Dynastia.
Chřm. mũdi	regnum	regnum	regnum		
	1944	20	39	33	
	1945	21	40	34	
2015	1946	22	41	35	
	1947	23	42	36	
	1948	Abraã orif	43	37	
	1949	ei ⁹ an. I	44	I	I 6. Dynastia
	1950	2	45	2	Thebeorũ an. 190
2010	1951	3	46	3	
	1952	4	47	4	
	1953	5	48	5	
	1954	6	49	6	
	1955	7	50	7	
2005	1956	8	51	8	
	1957	9	52	9	
	1958	10	I	Semira/	10
	1959	11	2	mis an. 42.	11
	1960	12	3		12
2000	1961	13	4		13
	1962	14	5		14
	1963	15	6		15
	1964	16	7		16
	1965	17	8		17
1995	1966	18	9		18
	1967	19	10		19
	1968	20	11		20
	1969	21	12		21
	1970	22	13		22
1990	1971	23	14		23
	1972	24	15		24
	1973	25	16		25
	1974	26	17		26
	1975	27	18		27
1985	1976	28	19		28
	1977	29	20		29
	1978	30	21		30
	1979	31	22		31
	1980	32	23		32

TABVLAE

An.añ.	Chřm. mūdi	Anni Hebreorū regnum	Italę regnū	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia	
1980	1981		33 57	24	33	
	1982		34 58	25	34	
	1983		35 59	26	35	
	1984		36 60	27	36	
	1985		37 61	28	37	
1975	1986		38 62	29	38	
	1987		39 63	30	39	
	1988		40 64	31	40	
	1989		41 65	32	41	
	1990		42 66	33	42	
1970	1991		43 67	34	43	
	1992		44 68	35	44	
	1993		45 69	36	45	
	1994		46 70	37	46	
	1995		47 71	38	47	
1965	1996	Arphaxat	48 72	& Phalech	39 moriunt	48
	1997	Nachor	49 73			49
	1998	obiit	50 74			50
	1999		51 75			51
	2000		52 76	1	Zameis	52
1960	2001		53 77	2	Ninias	53
	2002		54 78	3	an. 38.	54
	2003		55 79	4		55
	2004		56 80	5		56
	2005		57 81	6		57
1955	2006	Noe obiit	58 82	7		58
	2007		59 1	Cranus	8	59
	2008		60 2	Razenu ⁹	9	60
	2009		61 3	an. 54.	10	61
	2010		62 4		11	62
1950	2011		63 5		12	63
	2012		64 6		13	64
	2013		65 7		14	65
	2014		66 8		15	66
	2015		67 9		16	67
1945	2016		68 10		17	68
	2017		69 11		18	69

An. añ.	Anni Hebraeorū Chřm. mūdi regnum	Italię re/ gnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorū Dynastia		
	2018	70	12	19	70	
	2019	71	13	20	71	
	2020	72	14	21	72	
1940	2021	73	15	22	73	
	2022	74	16	23	74	
	2023	75	17	24	75	
	2024	1	Anni 76	18 repromis	25 sionis	76 Ab āno. 75.
	2025	2	77	19	26	77 Abrahe qñ
1935	2026	3	Rheu 78	20	27	78 facta est ei
	2027	4	obiit 79	21	28	79 repromissio
	2028	5	80	22	29	80 ad legē datā
	2029	6	81	23	30	81 supputatur
	2030	7	82	24	31	82 anni. 430.
1930	2031	8	83	25	32	83
	2032	9	84	26	33	84
	2033	10	85	27	34	85
	2034	11	Isma 86	28	35	86
	2035	12	elori 87	29	36	87
1925	2036	13	tur 88	30	37	88
	2037	14	89	31	38	89
	2038	15	90	32	1	Arius 90
	2039	16	91	33	2	an. 30. 91
	2040	17	92	34	3	92
1920	2041	18	93	35	4	93
	2042	19	94	36	5	94
	2043	20	95	37	6	95
	2044	21	96	38	7	96
	2045	22	97	39	8	97
1915	2046	23	98	40	9	98
	2047	24	99	41	10	99
	2048	25	Isaac 100	42	oritur 11	100
	2049	26	Sa 101	43	ruch mo 12	ritur 101
	2050	27	102	44	13	102
1910	2051	28	103	45	14	103
	2052	29	104	46	15	104
	2053	30	105	47	16	105
	2054	31	106	48	17	106

TABVLAE

An.añ. Chm.	Anni. mūdi.	Hebreortū regnum	Italię regnum	Affyrorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2055	32	107	49	18 107
1905	2056	33	108	50	19 108
	2057	34	109	51	20 109
	2058	35	110	52	21 110
	2059	36	111	53	22 111
	2060	37	112	54	23 112
1900	2061	38	113	1 Arunus	24 113
	2062	39	114	2 an.43.	25 114
	2063	40	115	3	26 115
	2064	41	116	4	27 116
	2065	42	117	5	28 117
1895	2066	43	118	6	29 118
	2067	44	119	7	30 119
	2068	45	120	8	1 Aralius 120
	2069	46	121	9	2 an.40. 121
	2070	47	122	10	3 122
1890	2071	48	123	11	4 123
	2072	49	124	12	5 124
	2073	50	125	13	6 125
	2074	51	126	14	7 126
	2075	52	127	15	8 127
1885	2076	53	128	16	9 128
	2077	54	129	17	10 129
	2078	55	130	18	11 130
	2079	56	131	19	12 131
	2080	57	132	20	13 132
1880	2081	58	133	21	14 133
	2082	59	134	22	15 134
	2083	60 Thare	135	23	16 135
	2084	61 morif.	136	24	17 136
	2085	62	137	25	18 137
1875	2086	63	138	26	19 138
	2087	64	139	27	20 139
	2088	65	140	28	21 140
	2089	66	141	29	22 141
	2090	67	142	30	23 142
1870	2091	68	143	31	24 143

An.añ.	Anni Chrm. mūdi	Hebraeorum regnum	Italiae regnum	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastix	
	2092	69	144	32	25	144
	2093	70	145	33	26	145
	2094	71	146	34	27	146
	2095	72	147	35	28	147
1865	2096	73	148	36	29	148
	2097	74	149	37	30	149
	2098	75	150	38	31	150
	2099	76	151	39	32	151
	2100	77	152	40	33	152
1860	2101	78	153	41	34	153
	2102	79	154	42	35	154
	2103	80	155	43	36	155
	2104	81	156	1 Tages	37	156
	2105	82	157	2 an.42.	38	157
1855	2106	83	158	3	39	158 Phaetōtis
	2107	84	159	4	40	159 prisce incē/
	2108	85 Esau &	160	5	1 Balcus	160 diū ī Italia
	2109	86 Jacob	161	6	2 Xerxes	161 Initiū re/
	2110	87 oriunt	162	7	3 an.30.	162 gni Argiuo
1850	2111	88 simul	163	8	4	163 rum.
	2112	89	164	9	5	164
	2113	90	165	10	6	165
	2114	91	166	11	7	166
	2115	92	167	12	8	167
1845	2116	93	168	13	9	168
	2117	94	169	14	10	169
	2118	95	170	15	11	170
	2119	96	171	16	12	171
	2120	97	172	17	13	172
1840	2121	98	173	18	14	173
	2122	99	174	19	15	174
	2123	100 Abra	175	20	16	175
	2124	101 ham obiit	21	17	17	176
	2125	102	22	18	18	177
1835	2126	103 Sale obiit	23	19	19	178
	2127	104	24	20	20	179
	2128	105	25	21	21	180

TABVLAE

An.añ.	Anni Hebreorũ	Italix re	Affyriorum	Aegyptiorũ	Dynastia
Chřm. mũdi	regnum	regnum	regnum		
	2129 106	26	22		181
	2130 107	27	23		182
1830	2131 108	28	24		183
	2132 109	29	25		184
	2133 110	30	26		185
	2134 111	31	27		186
	2135 112	32	28		187
1825	2136 113	33	29		188
	2137 114	34	30		189
	2138 115	35	1 Armatri		190
	2139 116	36	2 tes an. 38.	1 17. Dynastia	
	2140 117	37	3	2 pastox a. 103.	
1820	2141 118	38	4		3
	2142 119	39	5		4
	2143 120	40	6		5
	2144 121	41	7		6
	2145 122	42	8		7
1815	2146 123	1 Sicanus	9		8
	2147 124	2 an. 30.	10		9
	2148 125	3	11		10
	2149 126	4	12		11
	2150 127	5	13		12
1810	2151 128	6	14		13
	2152 129	7	15		14
	2153 130	8	16		15
	2154 131	9	17		16
	2155 132	10	18		17
1805	2156 133	11	19		18
	2157 134	12	20		19
	2158 135 Sem	13	21		20
	2159 136 obiit	14	22		21
	2160 137	15	23		22
1800	2161 138	16	24		23
	2162 139	17	25		24
	2163 140	18	26		25
	2164 141	19	27		26
	2165 142	20	28		27 Diluuiũ. 2.

Niliacũ sub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

An. añ.	Anni Chřm. mūdi	Hebreorū regnum	Italiz regnum	Assyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastiz
1795	2166	143	21	29	28
	2167	144	22	30	29
	2168	145	23	31	30
	2169	146	24	32	31
	2170	147	25	33	32
1790	2171	148	26	34	33
	2172	149	27	35	34
	2173	150	28	36	35
	2174	151	29	37	36
	2175	152	30	38	37
1785	2176	153	1 Enakii	1 Belochus	38 Apđ Aema
	2177	154	2 Luchij	2 an. 35.	39 thios coepit
	2178	155	3 an. 30.	3	40 regnare Ma
	2179	156	4	4	41 cedon, a quo
	2180	157	5	5	42 nūc Macedo
1780	2181	158	6	6	43 nia dř, vt ait
	2182	159	7	7	44 Berofus h. s.
	2183	160	8	8	45
	2184	161	9	9	46
	2185	162	10	10	47
1775	2186	163	11	11	48
	2187	164 Heber	12	12	49
	2188	165 obiit	13	13	50
	2189	166	14	14	51
	2190	167	15	15	52
1770	2191	168	16	16	53
	2192	169	17	17	54
	2193	170	18	18	55
	2194	171	19	19	56
	2195	172	20	20	57
1765	2196	173	21	21	58
	2197	174	22	22	59
	2198	175	23	23	60
	2199	176 Ioseph	24	24	61
	2200	177 oritur	25	25	62
1760	2201	178	26	26	63
	2202	179	27	27	64

TABVLAE

An. añ. Anni Chřm. mudi	Hebreorũ regnum	Italieregũ regnum	Affyniorum regnum	Aegyptiorum Dynastie
	zz03 1808	28	28	65
	zz04 1810	29	29	66
	zz05 1820	30	30	67
1755	zz06 1830	1 Apis	31	68
	zz07 1840	2 an. 10.	32	69
	zz08 1850	3	33	70
	zz09 1860	4	34	71 Diluuiũ. 3
	zz10 1870	5	35	72 sub ogyge
1750	zz11 1880	6	1 Baleus	73 Attico vt
	zz12 1890	7	2 an. 5 z.	74 ait Berof
	zz13 1900	8	3	75
	zz14 1910	9	4	76
	zz15 1920	10	5	77
1745	zz16 1930	1 Leftrygon	6	78
	zz17 1940	2 an. 45.	7	79
	zz18 1950	3	8	80
	zz19 1960	4	9	81
	zz20 1970	5	10	82
1740	zz21 1980	6	11	83
	zz22 1990	7	12	84
	zz23 2000	8	13	85
	zz24 2010	9	14	86
	zz25 2020	10	15	87
1735	zz26 2030	11	16	88
	zz27 2040	12	17	89
	zz28 2050	13 moritur.	18	90
	zz29 2060	14 Ioseph exaltatur	19 à Pharao	91 nei Aegy
	zz30 2070	15	20	92 pto.
1730	zz31 2080	16	21	93
	zz32 2090	17	22	94
	zz33 2100	18	23	95
	zz34 2110	19	24	96
	zz35 2120	20	25	97
1725	zz36 2130	21	26	98
	zz37 2140	22	27	99
	zz38 2150	23 Iacobin	28 Aegyptũ	100. cũ oi fa
	zz39 2160	24	29	101 milia.

An. añ. Anni	Hebreorū regnum	Italie regnū	Assyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia
	ZZ40 Z17	Z5	30	102
1720	ZZ41 Z18	Z6	31	103
	ZZ42 Z19	Z7	32	1 18. Dynastia
	ZZ43 Z20	Z8	33	2 Diapolitanorum
	ZZ44 Z21	Z9	34	3 annorum. 348.
	ZZ45 Z22	Z10	35	4 Quorū primus
1715	ZZ46 Z23	Z11	36	5 Amasis regnauit
	ZZ47 Z24	Z12	37	6 an. 25.
	ZZ48 Z25	Z13	38	7
	ZZ49 Z26	Z14	39	8
	ZZ50 Z27	Z15	40	9
1710	ZZ51 Z28	Z16	41	10
	ZZ52 Z29	Z17	42	11
	ZZ53 Z30	Z18	43	12
	ZZ54 Z31	Z19	44	13
	ZZ55 Z32	Iacob moriſ.	45	14
1705	ZZ56 Z33		46	15
	ZZ57 Z34		47	16
	ZZ58 Z35		48	17
	ZZ59 Z36		49	18
	ZZ60 Z37		50	19
1700	ZZ61 Z38	1 Hercules	51	20
	ZZ62 Z39	2 an. 30.	52	21
	ZZ63 Z40	3	1 Altades	22
	ZZ64 Z41	4	2 an. 32.	23
	ZZ65 Z42	5	3	24
1695	ZZ66 Z43	6	4	25
	ZZ67 Z44	7	5	1 Chebron
	ZZ68 Z45	8	6	2 an. 13.
	ZZ69 Z46	9	7	3
	ZZ70 Z47	10	8	4
1690	ZZ71 Z48	11	9	5
	ZZ72 Z49	12	10	6
	ZZ73 Z50	13	11	7
	ZZ74 Z51	14	12	8
	ZZ75 Z52	15	13	9
1685	ZZ76 Z53	16	14	10

TABVLAE

An. aſi.	Anni Hebraeorū	Italiae re-	Affyriorum	Aegyptiorū	Dynastia
Chſm. mūdi	regnum	regnum	regnum	regnum	regnum
	ZZ77 Z54	17	15	11	
	ZZ78 Z55	18	16	12	
	ZZ79 Z56	19	17	13	
	ZZ80 Z57	20	18	1	Amenophis pri-
1680	ZZ81 Z58	21	19	2	mus an. 21.
	ZZ82 Z59	22	20	3	
	ZZ83 Z60	23	21	4	
	ZZ84 Z61	24	22	5	
	ZZ85 Z62	25	23	6	
1675	ZZ86 Z63	26	24	7	
	ZZ87 Z64	27	25	8	
	ZZ88 Z65	28	26	9	
	ZZ89 Z66	29	27	10	
	ZZ90 Z67	30	28	11	
1670	ZZ91 Z68	1	29	12	
	ZZ92 Z69	2	30	13	
	ZZ93 Z70	3	31	14	
	ZZ94 Z71	4	32	15	
	ZZ95 Z72	5	1	16	Mamit'
1665	ZZ96 Z73	6	2	17	an. 30.
	ZZ97 Z74	7	3	18	
	ZZ98 Z75	8	4	19	
	ZZ99 Z76	9	5	20	
	Z300 Z77	10	6	21	
1660	Z301 Z78	11	7	1	Mephres
	Z302 Z79	12	8	2	an. 12.
	Z303 Z80	13	9	3	
	Z304 Z81	14	10	4	
	Z305 Z82	15	11	5	
1655	Z306 Z83	16	12	6	
	Z307 Z84	17	13	7	
	Z308 Z85	18	14	8	
	Z309 Z86	19	15	9	
	Z310 Z87	20	16	10	
1650	Z311 Z88	21	17	11	
	Z312 Z89	22	18	12	
	Z313 Z90	23	19	1	Mipharmutofis
					an. 26.

ANNALIS TEMPORVM

An. Anni Hebregum Italere/ Latij sub regnum regum Aegyptiorum Dynastae

2314	291	24	20	2	
2315	292	25	21	3	
2316	293	26	22	4	
2317	294	27	23	5	
2318	295	1	24	6	
2319	296	2	25	7	
2320	297	3	26	8	
2321	298	4	27	9	
2322	299	5	28	10	
2323	300	6	29	11	
2324	301	7	30	12	
2325	302	1	1	13	Mancha/ 13
2326	303	2	2	14	le'an. 30. 14
2327	304	3	3	15	
2328	305	4	4	16	
2329	306	5	5	17	
2330	307	6	6	18	
2331	308	7	7	19	
2332	309	8	8	20	
2333	310	9	9	21	
2334	311	10	10	22	
2335	312	11	11	23	
2336	313	1	12	24	
2337	314	2	13	25	
2338	315	3	14	26	
2339	316	4	15	1	Thutemo
2340	317	5	16	2	sis an. 9.
2341	318	6	17	3	
2342	319	7	18	4	
2343	320	8	19	5	
2344	321	9	20	6	
2345	322	10	21	7	
2346	323	11	22	8	
2347	324	12	23	9	
2348	325	13	24	1	Ammo/
2349	326	14	25	2	phis. 2. 31.
2350	327	15	26	3	Hicest rex, 9

Helperus

Altheus

Roma Latij sub
regula an. 46.

Atlas. z.
Italus. 1.

Nulli nactes mares Hebræos interfecti.

ANNALES TEMPORVM

An.añ.	Anni Hebręorũ Chřm.	regnum mundi	regnum Italię	reguli Latii sub	regnum Assyriorum	regnum Aęgyptiorũ Dynastię
	2388	365	14	7	14	10
	2389	366	15	8	15	11
	2390	367	16	9	16	12
1570	2391	368	17	10	17	13
	2392	369	18	11	18	14
	2393	370	19	12	19	15
	2394	371	20	13	20	16
	2395	372	21	14	21	17
1565	2396	373	22	15	22	18
	2397	374	23	16	23	19
	2398	375	24	17	24	20
	2399	376	25	18	25	21
	2400	377	26	19	26	22
1560	2401	378	27	20	27	23
	2402	379	28	21	28	24
	2403	380	29	22	29	25
	2404	381	30	23	30	26
	2405	382	31	24	1 Sparet ^o	27
1555	2406	383	32	25	2 an.40.	28
	2407	384	33	26	3	29
	2408	385	1 Iafius	27	4	30 Initium re
	2409	386	2 an.50.	28	5	31 gni Arhe/
	2410	387	3	29	6	32 nięũ a.4.
1550	2411	388	4	30	7	33 Sparet, vt
	2412	389	5	31	8	34 ait Berol ^o
	2413	390	6	32	9	35
	2414	391	7	33	10	36
	2415	392	8	34	11	37
1545	2416	393	9	35	12	38
	2417	394	10	36	13	1 Acencres
	2418	395	11	37	14	2 an.12.
	2419	396	12	38	15	3
	2420	397	13	39	16	4
1540	2421	398	14	40	17	5
	2422	399	15	41	18	6
	2423	400	16	42	19	7
	2424	401	17	43	20	8

TABVLAE

An.añ. Chm.	Anni mūdi	Hebreorū regnum	Italiae regnū	Latiꝝ sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiae	
	2425	402	18	44	21	9	
1535	2426	403	19	45	22	10	
	2427	404	20	46	23	11	
	2428	405	21	47	24	12	
	2429	406	22	48	25	1 Achoris. 1.	
	2430	407	23	49	26	2 an.9.	
1530	2431	408	24	50	27	3	
	2432	409	25	51	28	4	
	2433	410	26	52	29	5	
	2434	411	27	53	30	6	
	2435	412	28	54	31	7	
1525	2436	413	29	55	32	8	
	2437	414	30	56	33	9	
F	2438	415	31	57	34	1 Chencres	Diluui
	2439	416	32	58	35	2 an. 16.	um. 4.
	2440	417	33	59	36	3	i Thei
1520	2441	418	34	60	37	4	Italia,
	2442	419	35	61	38	5	vt ait
	2443	420	36	62	39	6	Beros.
	2444	421	37	63	40	7	& Euf.
	2445	422	38	64	1 Afcatha	8	
1515	2446	423	39	65	2 des a. 40.	9	
	2447	424	40	66	3	10	
	2448	425	41	67	4	11	
	2449	426	42	68	5	12	
	2450	427	43	69	6	13	
1510	2451	428	44	70	7	14	
	2452	429	45	71	8	15	
	2453	430	46	1 Picus	9	16 Chencres	in ma
C	2454	1 Exitus	47	2 Pnfcus	10	1 Acherres	ri iulv
	2455	2 Isracl de	48	3 an. 57.	11	2 an. 8.	merg
1505	2456	3 Aegy/	49	4	12	3	tur.
	2457	4 pro: &	50	5	13	4	
	2458	5 Moyfes	1 Corybat ⁹	6	14	5	
	2459	6 p̄fuir po	2 an. 48.	7	15	6	
	2460	7 pulo an.	3	8	16	7	
1500	2461	8 40.	4	9	17	8	

An. añ.	Anni Chm. mudi	Hebreorū regnum	Italiae regnum	Latii subreguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia
	2462	9	5	10	18	1 Cherres
	2463	10	6	11	19	2 an. 15.
	2464	11	7	12	20	3
	2465	12	8	13	21	4
1495	2466	13	9	14	22	5
	2467	14	10	15	23	6
	2468	15	11	16	24	7
	2469	16	12	17	25	8
	2470	17	13	18	26	9
1490	2471	18	14	19	27	10
	2472	19	15	20	28	11
	2473	20	16	21	29	12
	2474	21	17	22	30	13
	2475	22	18	23	31	14
1485	2476	23	19	24	32	15
	2477	24	20	25	33	1 Arme ² Da
	2478	25	21	26	34	2 naus an. 5.
	2479	26	22	27	35	3
	2480	27	23	28	36	4
1480	2481	28	24	29	37	5
	2482	29	25	30	38	1 Rameffes
	2483	30	26	31	39	2 egypt ² a. 68
	2484	31	27	32	40	3 Regnū tro
	2485	32	28	33		4 Amyntas
1475	2486	33	29	34		5 an. 45. 5 āno vltimo
	2487	34	30	35	3	6 Ascatha
	2488	35	31	36	4	7 dis, vt ait
	2489	36	32	37	5	8 Bero. in. 5.
	2490	37	33	38	6	9 antiqui.
1470	2491	38	34	39	7	10
	2492	39	35	40	8	11
	2493	40	36	41	9	12
	2494	1 Iosue	37	42	10	13
	2495	2 p̄fuit	38	43	11	14
1465	2496	3 an. 17.	39	44	12	15
	2497	4	40	45	13	16
	2498	5	41	46	14	17

TABVLAE

An.añ. Chřm.	Anni. mūdi.	Hebreorū regnum	Italię regnū	Latī sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2499	6	42	47	15	18
	2500	7	43	48	16	19
1460	2501	8	44	49	17	20
	2502	9	45	50	18	21
	2503	10	46	51	19	22
	2504	11	47	52	20	23
	2505	12	48	53	21	24
1455	2506	13	1 Thurre/	54	22	25
	2507	14	2 nus ā. 51.	55	23	26
	2508	15	3	56	24	27
	2509	16	4	57	25	28
	2510	17	5	1 Faunus	26	29
1450	2511	1 Othoniel	6	2 Priscus	27	30
	2512	2 an. 40.	7	3 an. 30.	28	31
	2513	3	8	4	29	32
	2514	4	9	5	30	33
	2515	5	10	6	31	34
1445	2516	6	11	7	32	35
	2517	7	12	8	33	36
	2518	8	13	9	34	37
	2519	9	14	10	35	38
	2520	10	15	11	36	39
1440	2521	11	16	12	37	40
	2522	12	17	13	38	41
	2523	13	18	14	39	42
	2524	14	19	15	40	43
	2525	15	20	16	41	44
1435	2526	16	21	17	42	45
	2527	17	22	18	43	46
	2528	18	23	19	44	47
	2529	19	24	20	45	48
	2530	20	25	21	1 Beloch ⁹	49
1430	2531	21	26	22	2 an. 25.	50
	2532	22	27	23	3	51
	2533	23	28	24	4	52
	2534	24	29	25	5	53
	2535	25	30	26	6	54

An. añ.	Chm.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiae regnum	Latij sub reguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastia
425		2536	26	31	27	7	55
		2537	27	32	28	8	56
		2538	28	33	29	9	57
		2539	29	34	30	10	58
		2540	30	35	1 Annus	11	59
420		2541	31	36	2 Faunige	12	60
		2542	32	37	3 na ā. 54.	13	61
		2543	33	38	4	14	62
		2544	34	39	5	15	63
		2545	35	40	6	16	64
415		2546	36	41	7	17	65
		2547	37	42	8	18	66
		2548	38	43	9	19	67
		2549	39	44	10	20	68
		2550	40	45	11	21	1 Menophis
410		2551	1 Aioth	46	12	22	2 an.40.
		2552	2 an.80.	47	13	23	3
		2553	3	48	14	24	4
		2554	4	49	15	25	5
		2555	5	50	16	1 Bello	6
405		2556	6	51	17	2 pares	7
		2557	7	1 Tarcon	18	3 ā. 30.	8
		2558	8	2 Priscus	19	4	9
		2559	9	3 an.23.	20	5	10
		2560	10	4	21	6	11
400		2561	11	5	22	7	12
		2562	12	6	23	8	13
		2563	13	7	24	9	14
		2564	14	8	25	10	15
		2565	15	9	26	11	16
395		2566	16	10	27	12	17
		2567	17	11	28	13	18
		2568	18	12	29	14	19
		2569	19	13	30	15	20
		2570	20	14	31	16	21
390		2571	21	15	32	17	22
		2572	22	16	33	18	23

TABVLAE

An.añ. Chm.	Anni mundi	Hebreorum regnum	Italiae regnū	Latiij sub reguli	Affyrionꝝ regnum	Aegyptiorum Dynastia:
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
I 385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	I Abas	41	26	31
I 380	2581	31	2 an. I 5.	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	I Lāpri	36
I 375	2586	36	7	47	2 des an.	37
	2587	37	8	48	3 32.	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	I Zer ^a . 55. Dy
I 370	2591	41	12	52	7	2 nastia. 19.
	2592	42	13	53	8	3 Larthū an/
	2593	43	14	54	9	4 norū. 19 4.
	2594	44	15	I Vulcan ^o	10	5
	2595	45	I Olanus	2 an. 36.	11	6
I 365	2596	46	2 an. 21.	3	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
I 360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
I 355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	16	25	20

An.añ.	Anni Hebræorum Chim. mudi regnum	Italię regnũ	Latij sub reguli	Affyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2610 60	16	17	26	21
1350	2611 61	17	18	27	22
	2612 62	18	19	28	23
	2613 63	19	20	29	24
	2614 64	20	21	30	25
	2615 65	21	22	31	26
1345	2616 66	1 Veibēn ⁹	23	32	27
	2617 67	2 an.4z.	24	1 Sofa	28
	2618 68	3	25	2 res an.	29
	2619 69	4	26	3 20.	30
	2620 70	5	27	4	31
1340	2621 71	6	28	5	32
	2622 72	7	29	6	33
	2623 73	8	30	7	34
	2624 74	9	31	8	35
	2625 75	10	32	9	36
1335	2626 76	11	33	10	37
	2627 77	12	34	11	38
	2628 78	13	35	12	39
	2629 79	14	36	13	40
	2630 80	15	1 Mars	14	41
1330	2631 1 Barach	16	2 q & la	15	42
	2632 2 & Delbo	17	3 nusã.zj.	16	43
	2633 3 raã.40.	18	4	17	44
	2634 4	19	5	18	45
	2635 5	20	6	19	46
1325	2636 6	21	7	20	47
	2637 7	22	8	1 Lãpa	48
	2638 8	23	9	2 res an.	49
	2639 9	24	10	3 30.	50
	2640 10	25	11	4	51
1320	2641 11	26	12	5	52
	2642 12	27	13	6	53
	2643 13	28	14	7	54
	2644 14	29	15	8	55
	2645 15	30	16	9	1 Rampfes
1315	2646 16	31	17	10	2 an.66.

TABVLAE

An.añ. Chím.	Anni mundi	Hebreorū regnum	Italię regnū	Latū sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2647	17	32	18	11	3
	2648	18	33	19	12	4
	2649	19	34	20	13	5
	2650	20	35	21	14	6
1310	2651	21	36	22	15	7
	2652	22	37	23	16	8 Argiuorum
	2653	23	38	1 Cęculus	17	9 reges defece-
	2654	24	39	2 Saturn ⁹	18	10 runt, qui re-
	2655	25	40	3 an. 36.	19	11 gnauerunt
1305	2656	26	41	4	20	12 an. 544.
	2657	27	42	5	21	13 authore
	2658	28	1 Ofcus	6	22	14 Eusebio
	2659	29	2 an. 34.	7	23	15
	2660	30	3	8	24	16
1300	2661	31	4	9	25	17
	2662	32	5	10	26	18
	2663	33	6	11	27	19
	2664	34	7	12	28	20
	2665	35	8	13	29	21
1295	2666	36	9	14	30	22
	2667	37	10	15	1 Pánias	23
	2668	38	11	16	2 an. 45.	24
	2669	39	12	17	3	25
	2670	40	13	18	4	26
1290	2671	1 Gedeō	14	19	5	27
	2672	2 ā. 40.	15	20	6	28
	2673	3	16	21	7	29
	2674	4	17	22	8	30
	2675	5	18	23	9	31
1285	2676	6	19	24	10	32
	2677	7	20	25	11	33
	2678	8	21	26	12	34
	2679	9	22	27	13	35
	2680	10	23	28	14	36
1280	2681	11	24	29	15	37
	2682	12	25	30	16	38
	2683	13	26	31	17	39

An.añ. Chřm.	Anni mūdi regnum	Hebreorū regnum	Italię regnum	Latii sub reguli	Affynorum regnum	Aegyptiorum Dynastiz
	2684	14	27	32	18	40
	2685	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picus	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an. 34.	25	47
	2692	22	1 Tarcō.z.	4	26	48
	2693	23	2 an. 44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2706	36	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Sofarm ⁹	2 tertius ā. 40.
	2713	3 an. 3.	22	25	2 an. 19.	3
	2714	1 Thola	23	26	3	4
	2715	2 an. 23.	24	27	4	5
1245	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

TABVLAE

a. añ.	Anni hñm. mñdi	Hebræorũ regnum	Italię regnũ	Latij sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia
z40	z721	8	30	33	10	11
	z722	9	31	34	11	12
	z723	10	32	1 Faunus	12	13
	z724	11	33	2 iunior	13	14
	z725	12	34	3 an.z4.	14	15
z35	z726	13	35	4	15	16
	z727	14	36	5	16	17
	z728	15	37	6	17	18
	z729	16	38	7	18	19
	z730	17	39	8	19	20
z30	z731	18	40	9	1 Mitreus	21
	z732	19	41	10	2 an.z7.	22
	z733	20	42	11	3	23
	z734	21	43	12	4	24
	z735	22	44	13	5	25
z25	z736	23	1 Tyberin ⁹	14	6	26
	z737	1 Iahir	2 an.30.	15	7	27
	z738	2 an.z2.	3	19	8	28
	z739	3	4	17	9	29
	z740	4	5	18	10	30
z20	z741	5	6	19	11	31
	z742	6	7	20	12	32
	z743	7	8	21	13	33
	z744	8	9	22	14	34
	z745	9	10	23	15	35
z15	z746	10	11	24	16	36
	z747	11	12	1 Latinus	17	37
	z748	12	13	2 an.39.	18	38
	z749	13	14	3	19	39
	z750	14	15	4	20	40
z10	z751	15	16	5	21	1 Amenephus
	z752	16	17	6	22	2 an.z6.
	z753	17	18	7	23	3
	z754	18	19	8	24	4
	z755	19	20	9	25	5
z05	z756	20	21	10	26	6
	z757	21	22	11	27	7

An.añ.	Anni Hebręorũ	Italiae re-	Latũsub	Assyriorum	Aegyptiorum
Chřm.	mũdi	gnũm	reguli	regnum	Dynastia
	2758	22	23	12	1 Tauranes 8
	2759	1 Ieptre	24	13	2 an. 32. 9
	2760	2 an. 6.	25	14	3 10
1200	2761	3	26	15	4 11
	2762	4	27	16	5 12
	2763	5	28	17	6 13
	2764	6	29	18	7 14
	2765	1 Abefsã	30	19	8 15
1195	2766	2 an. 7.	1 Mezeti ^o	20	9 16
	2767	3	2 an. 22.	21	10 17
	2768	4	3	22	11 18
	2769	5	4	23	12 19
	2770	6	5	24	13 20
1190	2771	7	6	25	14 21
	2772	1 Ahialõ	7	26	15 22
	2773	2 11. 10. 8		27	16 23
	2774	3	9	28	17 24
	2775	4	10	29	18 25
1185	2776	5	11	30	19 26
	2777	6	12	31	20 1 Thuoris
	2778	7	13	32	21 2 an. 7.
	2779	8	14	33	22 3
	2780	9	15	34	23 4
1180	2781	10	16	35	24 5
	2782	1 Abdõ	17	36	25 6
Ⓒ	2783	2 an. 8.	18	37	26 7 Troię euetřio.
	2784	3	19	38	27 1 Dynastia 20.
	2785	4	20	39	28 2 rursus Diapo
1175	2786	5	21	1 Aeneas	29 3 litanorũ sine
	2787	6	22	2 Latinis	30 4 Larthibus an
	2788	7		3 ĩpat a. 3.	31 5 norum. 178.
	2789	8		1 Ascani ^o	32 6
	2790	1 Sampson an. 20.	2 an. 38.	1 Teuteus	7
1170	2791	2		3	2 an. 40. 8
	2792	3		4	3 9
	2793	4		5	4 10
	2794	5		6	5 11

TABVLAE

An. añ. Chřm.	Anni. mūdi.	Hebręorū regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2795	6	7	6	12
1165	2796	7	8	7	13
	2797	8	9	8	14
	2798	9	10	9	15
	2799	10	11	10	16
	2800	11	12	11	17
1160	2801	12	13	12	18
	2802	13	14	13	19
	2803	14	15	14	20
	2804	15	16	15	21
	2805	16	17	16	22
1155	2806	17	18	17	23
	2807	18	19	18	24
	2808	19	20	19	25
	2809	20	21	20	26
	2810	1 Heli	22	21	27
1150	2811	2 an.40.	23	22	28
	2812	3	24	23	29
	2813	4	25	24	30
	2814	5	26	25	31
	2815	6	27	26	32
1145	2816	7	28	27	33
	2817	8	29	28	34
	2818	9	30	29	35
	2819	10	31	30	36
	2820	11	32	31	37
1140	2821	12	33	32	38
	2822	13	34	33	39
	2823	14	35	34	40
	2824	15	36	35	41
	2825	16	37	36	42
1135	2826	17	38	37	43
	2827	18	1 Siluius	38	44
	2828	19	2 Posthumus	39	45
	2829	20	3 an.29.	40	46
	2830	21	4	1 Timeus	47
1130	2831	22	5	2 an.30.	48

An.añ. Chřm.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastia
	z832	z3	6	3	49
	z833	z4	7	4	50
	z834	z5	8	5	51
	z835	z6	9	6	52
II25	z836	z7	10	7	53
Ɔ	z837	z8	11	8	54 Hucusq; re
	z838	z9	12	9	55 gnū Sicyo-
	z839	30	13	10	56 niorum
	z840	31	14	11	57
II20	z841	32	15	12	58
	z842	33	16	13	59
	z843	34	17	14	60
	z844	35	18	15	61
	z845	36	19	16	62
II15	z846	37	20	17	63
	z847	38	21	18	64
	z848	39	22	19	65
	z849	40	23	20	66
	z850	1 Samuel &	z4	21	67
II10	z851	2 Saul ā.40.	z5	22	68
	z852	3	z6	23	69
	z853	4	z7	24	70
	z854	5	z8	25	71
	z855	6	z9	26	72
II05	z856	7	1 Aeneas	z7	73
	z857	8	2 Silius	z8	74
	z858	9	3 an.31.	z9	75
	z859	10	4	30	76
	z860	11	5	1 Dercilus	77
II00 Ɔ	z861	12	6	2 an.40.	78 Regna Lace
	z862	13	7	3	79 demoniorū
	z863	14	8	4	80 & Corinthio
	z864	15	9	5	81 rum incepte
	z865	16	10	6	82 runt eodē
1095	z866	17	11	7	83 tempore
	z867	18	12	8	84
	z868	19	13	9	85

TABVLAE

An.añ. Chfm.	Anni múdi	Hebreorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	z869	20	14	10	86
	z870	21	15	11	87
1090	z871	22	16	12	88
	z872	23	17	13	89
	z873	24	18	14	90
	z874	25	19	15	91
	z875	26	20	16	92
1085	z876	27	21	17	93
	z877	28	22	18	94
	z878	29	23	19	95
	z879	30	24	20	96
	z880	31	25	21	97
1080	z881	32	26	22	98
	z882	33	27	23	99
	z883	34	28	24	100
	z884	35	29	25	101
	z885	36	30	26	102
1075	z886	37	31	27	103
	z887	38	1 Latinus	z8	104
	z888	39	2 Siluius	z9	105
	z889	40	3 an. 50.	30	106
	z890	1 Dauid	4	31	107
1070	z891	2 an. 40.	5	32	108
	z892	3	6	33	109
	z893	4	7	34	110
	z894	5	8	35	111
	z895	6	9	36	112
1065	z896	7	10	37	113
	z897	8	11	38	114
	z898	9	12	39	115
	z899	10	13	40	116
	z900	11	14	1 Eupales	117
1060	z901	12	15	2 an. 38.	118
	z902	13	16	3	119
	z903	14	17	4	120
	z904	15	18	5	121
	z905	16	19	6	122

An.añ.	Anni Hebræorum Chřm. mūdi regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia
1055	29 06 17	20	7	123
	29 07 18	21	8	124
	29 08 19	22	9	125
	29 09 20	23	10	126
	29 10 21	24	11	127
1050	29 11 22	25	12	128
	29 12 23	26	13	129
	29 13 24	27	14	130
	29 14 25	28	15	131
	29 15 26	29	16	132
1045	29 16 27	30	17	133
	29 17 28	31	18	134
	29 18 29	32	19	135
	29 19 30	33	20	136
	29 20 31	34	21	137
1040	29 21 32	35	22	138
	29 22 33	36	23	139
	29 23 34	37	24	140
	29 24 35	38	25	141
	29 25 36	39	26	142
1035	29 26 37	40	27	143
	29 27 38	41	28	144
	29 28 39	42	29	145
	29 29 40	43	30	146
	29 30 1 Salomon	44	31	147
1030	29 31 2 an.40.	45	32	148
	29 32 3	46	33	149
☾	29 33 4	47	34	150 Salomon
	29 34 5	48	35	151 tēplū i Hie
	29 35 6	49	36	152 rofolymis
1025	29 36 7	50	37	153 ædificare
	29 37 8	1 Alba	38	154 coepit.
	29 38 9	2 an.39.	1 Laosthenes	155
	29 39 10	3	2 an.45.	156
	29 40 11	4	3	157
1020	29 41 12	5	4	158
	29 42 13	6	5	159

TABVLAE

An.añ. Chrm.	Anni mudi	Hebreorū regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2943	14	7	6	160
	2944	15	8	7	161
	2945	16	9	8	162
1015	2946	17	10	9	163
	2947	18	11	10	164
	2948	19	12	11	165
	2949	20	13	12	166
	2950	21	14	13	167
1010	2951	22	15	14	168
	2952	23	16	15	169
	2953	24	17	16	170
	2954	25	18	17	171
	2955	26	19	18	172
1005	2956	27	20	19	173
	2957	28	21	20	174
	2958	29	22	21	175
	2959	30	23	22	176
	2960	31	24	23	177
1000	2961	32	25	24	178
	2962	33	26	25	1 Smēdis vel Dyna
	2963	34	27	26	2 Sefach an. stia
	2964	35	28	27	3 26. 21.ā.
	2965	36	29	28	4 130
995	2966	37	30	29	5
	2967	38	31	30	6
	2968	39	32	31	7
	2969	40	33	32	8
	2970	1 Roboam	34 Initium	33 regum	9 Israel in Iero/
990	2971	2 an. 17.	35	34	10 boam
	2972	3	36	35	11
	2973	4	37	36	12
	2974	5	38	37	13
	2975	6	39	38	14
985	2976	7	1 Athis vel	39	15
	2977	8	2 Aegyptus	40	16
	2978	9	3 an. 24.	41	17
	2979	10	4	42	18

ANNALES TEMPORVM

An.añ.	Anni	Hebreorum	Latinorum	Affynorum	Aegyptiorum
Chím.	mūdi	regū Iuda	regnum	regnum	Dynastiz
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidas	22
	2984	15	9	2 an. 30.	23
	2985	16	10	3	24
975	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an. 3.	13	6	1 Pseufennes
	2989	3	14	7	2 an. 41.
	2990	1 Afaã. 41.	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11	1 Capisã. 28.	18	13
960	3001	12	2	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	15	5	22	17
	3005	16	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3008	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Ofrateus	26
	3014	25	15	2 an. 20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

TABVLAE

An.añ	Anni Hebreorum	Latinorum	Affyriorum	Aegyptiorum
Chrm.	mūdi regū Iuda	regnum	regnum	Dynastia
	3017	18	5	30
	3018	19	6	31
	3019	20	7	32
	3020	21	8	33
940	3021	22	9	34
	3022	23	10	35
	3023	24	11	36
	3024	25	12	37
	3025	26	13	38
935	3026	27	14	39
	3027	28	15	40
	3028	1 Capetus	16	41
	3029	2 an. 13.	17	1 Neferchetes
	3030	3	18	2 an. 4.
930	3031	1 Iofaphat	19	3
	3032	2 an. 25.	20	4
	3033	3	1 Ofragane ^o	1 Amenophis
	3034	4	2 an. 50.	2 quart ^o an. 9.
	3035	5	3	3
925	3036	6	4	4
	3037	7	5	5
	3038	8	6	6
	3039	9	7	7
	3040	10	8	8
920	3041	1 Tyberinus	9	9
	3042	2 an. 8.	10	1 Ofochor á. 6
	3043	3	11	2
	3044	4	12	3
	3045	5	13	4
915	3046	6	14	5
	3047	7	15	6
	3048	8	16	1 Spinaces. á. 9
	3049	1 Agrippa	17	2
	3050	2 an. 40.	18	3
910	3051	3 an. 13.	19	4
	3052	4	20	5
	3053	5	21	6

An.añ. Chm.	Anni Hebraeorum mūdi regī Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiae
	3054 24	6	22	7
	3055 25	7	23	8
905	3056 1 Iorā an. 8.	8	24	9
	3057 2	9	25	1 Psufennes
	3058 3	10	26	2 an. 35.
	3059 4	11	27	3
	3060 5	12	28	4
900	3061 6	13	29	5
	3062 7	14	30	6
	3063 8	15	31	7
	3064 1 Ochozias	16	32	8
	3065 1 Athalia	17	33	9
895	3066 2 an. 7.	18	34	10
	3067 3	19	35	11
	3068 4	20	36	12
	3069 5	21	37	13
	3070 6	22	38	14
890	3071 7	23	39	15
	3072 1 Ioasā. 40.	24	40	16
	3073 2	25	41	17
	3074 3	26	42	18
	3075 4	27	43	19
885	3076 5	28	44	20
	3077 6	29	45	21
	3078 7	30	46	22
	3079 8	31	47	23
	3080 9	32	48	24
880	3081 10	33	49	25
	3082 11	34	50	26
	3083 12	35	1 Ascrzapēs	27
	3084 13	36	2 an. 42.	28
	3085 14	37	3	29
875	3086 15	38	4	30
	3087 16	39	5	31
	3088 17	40	6	32
	3089 18	1 Remus	7	33
	3090 19	2 an. 19.	8	34

TABVLAE

An.añ. Chřm.	Anni. mūdi.	Hebreorū regū Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastie
870	3091	20	3	9	35
	3092	21	4	10	1 Sestoris. Dy/
	3093	22	5	11	2 an. 21. na/
	3094	23	6	12	3 stia
	3095	24	7	13	4 22.an.49.
865	3096	25	8	14	5
	3097	26	9	15	6
	3098	27	10	16	7
	3099	28	11	17	8
	3100	29	12	18	9
860	3101	30	13	19	10
	3102	31	14	20	11
	3103	32	15	21	12
	3104	33	16	22	13
	3105	34	17	23	14
855	3106	35	18	24	15
	3107	36	19	25	16
	3108	37	1 Auētinus	26	17
	3109	38	2 an.37.	27	18
	3110	39	3	28	19
850	3111	40	4	29	20
	3112	1 Amafias	5	30	21
	3113	2 an.29.	6	31	1 Oforthon. 1.
	3114	3	7	32	2 an.15.
	3115	4	8	33	3
845	3116	5	9	34	4
	3117	6	10	35	5
	3118	7	11	36	6
	3119	8	12	37	7
	3120	9	13	38	8
840	3121	10	14	39	9
	3122	11	15	40	10
	3123	12	16	41	11
	3124	13	17	42	12
	3125	14	18	1 Sardanapa	13
835	3126	15	19	2-lus an. 15.	14
	3127	16	20	3	15

ANNALES TEMPORVM

An.añ.	Anni	Hebreorū	Latinorū	Assyriorū	Medorū	Aegyptiorū	
Chim.	mūdi	regū Iuda	regnum	reges	reges	Dynastia	
	3128	17	21	4		1 Tachelo	
	3129	18	22	5		2 tis an. 1 3	
	3130	19	23	6		3	
830	3131	20	24	7		4	
	3132	21	25	8		5	
	3133	22	26	9		6	
	3134	23	27	10		7	
	3135	24	28	11		8	
825	3136	25	29	12		9	
	3137	26	30	13		10	
	3138	27	31	14		11	
	3139	28	32	15		12	
	3140	29	33	1 Phul Be	1 Arbaces	13	
820	3141	1 Azarias	34	2 lochus	2 an. 28.	1 Petuba	Dyna
	3142	2 q & Ozi	35	3 an. 48.	3	2 stis an. 25	stia.
	3143	3 as an. 52.	36	4	4	3	23.
	3144	4	37	5	5	4	ā.44
	3145	5	1 Procas	6	6	5	
815	3146	6	2 an. 23.	7	7	6	
	3147	7	3	8	8	7	
	3148	8	4	9	9	8	
	3149	9	5	10	10	9	
	3150	10	6	11	11	10	
810	3151	11	7	12	12	11	
	3152	12	8	13	13	12	
	3153	13	9	14	14	13 Macedo	
	3154	14	10	15	15	14 num rex	
	3155	15	11	16	16	15 Grāma ⁹	
805	3156	16	12	17	17	16 regnare	
	3157	17	13	18	18	17 coepit:	
	3158	18	14	19	19	18 & inde	
	3159	19	15	20	20	19 alij seqn	
	3160	20	16	21	21	20 tes.	
800	3161	21	17	22	22	21	
	3162	22	18	23	23	22	
	3163	23	19	24	24	23	
	3164	24	20	25	25	24	

TABVLAE

An.añ. Chrm.	Anni Hebreorū mūdi regū Iuda	Latinorū reges	Affyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastia
	3165 25	21	26	26	25
795	3166 26	22	27	27	1 Oforton. 2.
	3167 27	23	28	28	2 an. 9.
	3168 28	1 Amulius	29	1 Mádanes	3
	3169 29	2 an. 42.	30	2 an. 50.	4
	3170 30	3	31	3	5
790	3171 31	4	32	4	6
	3172 32	5	33	5	7
	3173 33	6	34	6	8
	3174 34	7	35	7	9
	3175 35	8	36	8	1 Pšamusā. 10
785	3176 36	9	37	9	2
	3177 37	10	38	10	3
	3178 38	11	39	11	4
	3179 39	12	40	12	5
	3180 40	13	41	13	6
780	3181 41	14	42	14	7
	3182 42	15	43	15	8
	3183 43	16	44	16	9 Defecit regnum
	3184 44 Lidorū	17 regnū	45 coc	17 pit	10 Corinthiorum.
	3185 45	18	46	18	1 Bochorus an. 44

Defecit regnum Lacedemoniorum

Dynastia. 24.

Ab euerſa Troia vſq; ad primam Olympiadem excluſiue interme-
dij fuerunt anni. 402.

Prima Olympias non incepit temporibus Ioathan regis Iuda, vt
Africanus affirmat: Sed año. 46. Ozię regis Iuda patris ipſius Ioa-
than: & año. 19. Amulij regis Latinorū: necnō & año. 47. Phul Be-
lochi regis Affyriorū: atq; año. 19. Mádanis regis Medorū: añoq; 2.
Bochori regis Aegypti: inchoata iam p̄cedenti año Dynastia. 24.
& erat ſecundus annus Aefchyli Athenienſium Iudicis.

⊕ Olympias prima.

775	3186 46	19	47	19	2
	3187 47	20	48	20	3
	3188 48	21	1 Phul Af	21	4
	3189 49	22	2 ſarā. 25.	22	5
	Olympias. 2.				
	3190 50	23	3	23	6

An. a. n.
Chr. m.
770

Anni Hebraeorū Latinorū Assyriorū Medorū Aegyptiorū
mūdi regū Iuda & Roma. reges reges Dynastia

3191 51 24 4 24 7
3192 52 (16. 25 5 25 8
3193 1 Ioathāā. 26 6 26 9

Olympias. 3.

3194 2 27 7 27 10
3195 3 28 8 28 11
765 3196 4 29 9 29 12
3197 5 30 10 30 13

Olympias. 4.

3198 6 31 11 31 14
3199 7 32 12 32 15
3200 8 33 13 33 16
760 3201 9 34 14 34 17

Olympias. 5.

3202 10 35 15 35 18
3203 11 36 16 36 19
3204 12 37 17 37 20
3205 13 38 18 38 21

Olympias. 6.

3206 14 39 19 39 22
3207 15 40 20 40 23
3208 16 (16. 41 21 41 24
755 3209 1 Achazā. 42 22 42 25

Olympias. 7.

2 3210 2 1 Romulus 23 43 26
750 3 3211 3 2 an. 37. 24 44 27
4 3212 4 3 25 45 28
5 3213 5 4 1 Salmā 46 29

Olympias. 8.

6 3214 6 5 2 47 30 nosor fm
7 3215 7 6 3 48 31 Astrono/
745 8 3216 8 7 4 49 32 mosu/
9 3217 9 8 5 50 33 munt ab

Olympias. 9.

10 3218 10 9 6 1 Sofar/ 34
11 3219 11 10 7 2 mōā. 35
12 3220 12 11 8 3 30. 36

Roma
cōditur.

29 Anni Na
buchodo

an. 1. Salmanassar.

TABVLAE

An.añ.	An.	Anni Hebręorę	Romanorę	Assyriorę	Medorę	Aegyptiorę
Chřm.	yrb.	mūdi regū Iuda	reges	reges	reges	Dynastię
740	13	3ZZI 13	12	9	4	37
		Olympias. 10.				
	14	3ZZZ 14	13	10	5	38
	15	3ZZ3 15	14	11	6	39
	16	3ZZ4 16	15	12	7	40
	17	3ZZ5 1 Ezechias 16	16	13	8	41
		Olympias. 11. an. 29.				
735	18	3ZZ6 2	17	14	9	42
	19	3ZZ7 3	18	15	10	43
	20	3ZZ8 4	19	16	11	44
	21	3ZZ9 5	20	17	12	1 Sabchon Dyna
		Olympias. 12.	Finis regū Israel			an. 12. stia
	22	3Z30 6	21	1 Senna 13	2	25.
730	23	3Z31 7	22	2 cherib. 14	3	ā.44
	24	3Z32 8	23	3 an. 10. 15	4	
	25	3Z33 9	24	4	16	5
		Olympias. 13.				
	26	3Z34 10	25	5	17	6
	27	3Z35 11	26	6	18	7
725	28	3Z36 12	27	7	19	8
	29	3Z37 13	28	8	20	9
		Olympias. 14.				
	30	3Z38 14	29	9	21	10
	31	3Z39 15	30	10	22	11
	32	3Z40 16	31	1 Affar 23	12	
720	33	3Z41 17	32	2 Adon 24	1 Sebicus	
		Olympias. 15.		an.7.	an. 12.	
	34	3Z42 18	33	3	25	2
	35	3Z43 19	34	4	26	3
	36	3Z44 20	35	5	27	4
	37	3Z45 21	36	6	28	5
		Olympias. 16.				
715	38	3Z46 22	37	7	29	6
	39	3Z47 23	1 vacat ip.	1 Mero 30	7	
	40	3Z48 24	1 Numa 2 dach.	1 Arthi 8		
	41	3Z49 25	2 an. 41.	3 an. 52.	2 carmi 9	
		Olympias. 17.			an. 50.	

ANNALES TEMPORVM

An.añ.	An. Anni	Hebræor.	Romanor.	Assyrior.	Medor.	Aegyptior.	
Chém.	urb. mūdi	regū Iuda	reges	reges	reges	Dynastiae	
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus
	Olympias.		18.				an.20.
	46	3254	1 Manaffes	7	8	7	2
	47	3255	2 an.55.	8	9	8	3
705	48	3256	3	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.		19.				
	50	3258	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.		20.				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3264	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.		21.				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	16
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.		22.				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merresan.
	Olympias.		23.				Dynastia.26.ã.168.
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.		24.				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

TABVLAE

An.añ.	An. Chřm.	Ani mřdi	Anni regũ	Hebreorũ	Romano	Affyrio	Medorũ	Aegyptiorũ
	yrb.	regũ	luda	rum	reges	rũ	reges	Dynastia
	72	3280	27	33	34	33	8	
680	73	3281	28	34	35	34	9	
	Olympias.		25.					
	74	3282	29	35	36	35	10	
	75	3283	30	36	37	36	11	
	76	3284	31	37	38	27	12	
	77	3285	32	38	39	38	1	Stefinatis
	Olympias.		26.					an.7.
675	78	3286	33	39	40	39	2	
	79	3287	34	40	41	40	3	
	80	3288	35	41	42	41	4	
	81	3289	36	1	Tullus	43	5	
	Olympias.		27.	host.an.	32.			
	82	3290	37	2	44	43	6	
670	83	3291	38	3	45	44	7	
	84	3292	39	4	46	45	1	Nechep ⁹
	85	3293	40	5	47	46	2	an.6.
	Olympias.		28.					
	86	3294	41	6	48	47	3	
	87	3295	42	7	49	48	4	
665	88	3296	43	8	50	49	5	
	89	3297	44	9	51	50	6	
	Olympias.		29.					
	90	3298	45	10	52	1	Arbia	1 Nechaor
	91	3299	46	11	1	Bé Mez nes á.	z prim ⁹ á.8	
	92	3300	47	12	z rodach	3 z z.	3	
660	93	3301	48	13	3 an.zi.	4	4	
	Olympias.		30.					
	94	3302	49	14	4	5	5	
	95	3303	50	15	5	6	6	
	96	3304	51	16	6	7	7	
	97	3305	52	17	7	8	8	
	Olympias.		31.					
655	98	3306	53	18	8	9	1	Přámetic ⁹
	99	3307	54	19	9	10	2	an.44.
	100	3308	55	20	10	11	3	
	101	3309	1	Amon	21	11	12	4
				an.12.				

ANNALES TEMPORVM

101

An. añ An. Anni Hebręorę Romanorę Assyriorę Medorę Aęgyptiorę
Chřm. vrb. mūdi regū Iuda reges reges reges Dynastia

Olympias. 32.

	102	3310	2	22	12	13	5
650	103	3311	3	23	13	14	6
	104	3312	4	24	14	15	7
	105	3313	5	25	15	16	8

Olympias. 33.

	106	3314	6	26	16	17	9
	107	3315	7	27	17	18	10
645	108	3316	8	28	18	19	11
	109	3317	9	29	19	20	12

Olympias. 34.

	110	3318	10	30	20	21	13
	111	3319	11	31	21	22	14
	112	3320	12	(31.32	I Nabu	I Arce ^o	15
640	113	3321	I Iofias ā.	I Ancus	z chodo	z ā.40.	16

Olympias. 35.

	114	3322	2	zan.23.	3	3 ā.35.	17
	115	3323	3	3	4	4	18
	116	3324	4	4	5	5	19
	117	3325	5	5	6	6	20

Olympias. 36.

635	118	3326	6	6	7	7	21
	119	3327	7	7	8	8	22
	120	3328	8	8	9	9	23
	121	3329	9	9	10	10	24

Olympias. 37.

	122	3330	10	10	11	11	25
630	123	3331	11	11	12	12	26
	124	3332	12	12	13	13	27
	125	3333	13	13	14	14	28

Olympias. 38.

	126	3334	14	14	15	15	29
	127	3335	15	15	16	16	30
625	128	3336	16	16	17	17	31
	129	3337	17	17	18	18	32

Olympias. 39.

	130	3338	18	18	19	19	33
--	-----	------	----	----	----	----	----

TABVLAE

An.añ.	An. Chím.	Anni mūdi	Hebraorū regū Iuda	Romano rū reges	Assyrio rū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynastie
		131	3339	19	19	20	34
		132	3340	20	20	21	35
620		133	3341	21	21	22	36
		Olympias. 40.					
		134	3342	22	22	23	37
		135	3343	23	23	24	38
		136	3344	24	1 Targn ^o	25	39
		137	3345	25	2 Priscus	26	40
		Olympias. 41.		an. 37.			
615		138	3346	26	3	27	41
		139	3347	27	4	28	42
		140	3348	28	5	29	43
		141	3349	29	6	30	44
		Olympias. 42.					
		142	3350	30 (m. 3. 7		31	31
610		143	3351	31 Ioachā 8		32	32
		144	3352	1 Ioakim 9		33	33
		145	3353	2 an. 11. 10		34	34
		Olympias. 43.					
		146	3354	3	11	35	35
		147	3355	4	12	1 Nabu/	36
605		148	3356	5	13	2 chodo/	37
		149	3357	6	14	3 nofor	38
		Olympias. 44.				magnus an. 45.	
		150	3358	7	15	4	39
		151	3359	8	16	5	40
		152	3360	9	17	6	1 Arti/
600		153	3361	10	18	7	2 nesā. 6
		Olympias. 45. (m. 3.					22.
		154	3362	11 Ioakin 19		8	3
		155	3363	1 Sedechi 20		9	4
		156	3364	2 asā. 11. 21		10	5
		157	3365	3	22	11	6
		Olympias. 46					
595		158	3366	4	23	12	7
		159	3367	5	24	13	8
		160	3368	6	25	14	9
							1 Vaphres an. 30.

An.añ.	An. Chm.	Anni vrb. mūdi	Hebrzorū captiuitas	Romano rā reges	Assyrio rū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynastię			
		161	3369	7	26	15	10	2		
		Olympias. 47.								
		162	3370	8	27	16	11	3		
590		163	3371	9	28	17	12	4		
		164	3372	10	29	18	13	5		
		165	3373	11	30	19	14	6		
		Olympias. 48. Desolatio tēpli & Hierusalē post íchoatā rē								
		166	3374	1	Defolatio	31	20	15	7	pli edificata
		167	3375	2	tionis	32	21	16	8	tionē à Sa
585		168	3376	3	ā.70.	33	22	17	9	lomone
		169	3377	4		34	23	18	10	an.440.
		Olympias. 49.								
		170	3378	5		35	24	19	11	
		171	3379	6		36	25	20	12	
		172	3380	7		37	26	21	13	
580		173	3381	8	1	Seruius	27	22	14	
		Olympias. 50. Tullius an. 34.								
		174	3382	9	2		28	1	Astibar ⁹	15
		175	3383	10	3		29	2	cū Apā	16
		176	3384	11	4		30	3	da filio	17
		177	3385	12	5		31	4	an.20.	18
		Olympias. 51.								
575		178	3386	13	6		32	5		19
		179	3387	14	7		33	6		20
		180	3388	15	8		34	7		21
		181	3389	16	9		35	8		22
		Olympias. 52.								
		182	3390	17	10		36	9		23
570		183	3391	18	11		37	10		24
		184	3392	19	12		38	11		25
		185	3393	20	13		39	12		26
		Olympias. 53.								
		186	3394	21	14		40	13		27
		187	3395	22	15		41	14		28
565		188	3396	23	16		42	15		29
		189	3397	24	17		43	16		30
		Olympias. 54.								

TABVLAE

An.añ.	An. Chrm.	Anni mūdi	Hebreorū captiuitas	Romano rum reges	Assyrio rū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynastiæ
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamasis
	191	3399	26	19	45	18	2 an. 43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.		55.		an. 30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apāda	5
	195	3403	30	23	4	2 folus	6
	196	3404	31	24	5	3 ā. 30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias.		56.				
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.		57.				
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
	Olympias.		58.				
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit re
	207	3415	42	1 Targn ⁹	16	14	18 gnū Lydo
545	208	3416	43	2 supbus	17	15	19 rum.
	209	3417	44	3 an. 35.	18	16	20
	Olympias.		59.				
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.		60.				
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
	Olympias.		61.				
535	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

An. añ.	An. Anni Iudeorũ	Põtif. Roma.	Affyriorũ	Perfarũ	Aegyptiorũ
Chrm.	vrb. mñdi duces & eorũ	consules	reges	reges	Dynastia
	ZZO 3428 55	14	29	27	31
	ZZI 3429 56	15	30	28	32
	Olympias. 62.				
	ZZZ 3430 57	16	1 RegAl	29	33
530	ZZ3 3431 58	17	2 farã.3.	30	34
	ZZ4 3432 59	18	3	1 Cyrº&	35
	ZZ5 3433 60	19	1 LabAl	2 Dariº	36
	Olympias. 63.		far an. 6.	simul ante reunitã	
	ZZ6 3434 61	20	2	3	37 Monar/
	ZZ7 3435 62	21	3	4	38 chian
525	ZZ8 3436 63	22	4	5	39 an. 1 z.
	ZZ9 3437 64	23	5	6	40
	Olympias. 64.				
	Z30 3438 65	24	6	7	41
	Z31 3439 66	25	1 Baltha	8	42
	Z32 3440 67	26	2 farã. 5.9		43
520	Z33 3441 68	27	3	10	1 Dynastia. 27. in
	Olympias. 65.				q̄ Perfarũ rex Gã/
	Z34 3442 69	28	4	11	2 bises obrinuit
	Z35 3443 70	29	5	12	3 Aegyptũ: cui p̄/
	Z36 3444 1 Zoroba	30	Balthafare	1 Cyrº&	4 fuerũt reges Per
	Z37 3445 2 bel dux	31	interfecto defe	2 Dariº	5 farum an. 111.
	Olympias. 66.		fecit regnũ Assy	fil'ã.z.	
515	Z38 3446 3	32	riorũ trãslatũ	1 Cyrus	6
	Z39 3447 4	4 33	in Perfarũ	2 solus	7 Tẽpli fundamẽ
	Z40 3448 5	5 34		3ã.z.z.	8 taiacta sunt.
	Z41 3449 6	6 35		4	9
	Olympias. 67.		Cõfules añis. 464.	& paulo plus p̄fuerũt postq̄ defece	
	Z42 3450 7	7 1		5	10 runt Romano
510	Z43 3451 8	8 2		6	11 rum reges.
	Z44 3452 9	9 3		7	12
	Z45 3453 10	10 4		8	13
	Olympias. 68.				
	Z46 3454 11	11 5		9	14
	Z47 3455 12	12 6		10	15
505	Z48 3456 13	13 7		11	16
	Z49 3457 14	14 8		12	17

TABVLAE

An.añ. An. Anni Iudeorū Pōifices Romanorū Persarū Aegyptiorū
 Chim. vrb. mūdi duces & eorum consules reges Dynastia

Olympias. 69.							
	250	3458	15	15	9	13	18
	251	3459	16	16	10	14	19
	252	3460	17	17	11	15	20
500	253	3461	18	18	12	16	21
Olympias. 70.							
	254	3462	19	19	13	17	22
	255	3463	20	20	14	18	23
	256	3464	21	21	15	19	24
	257	3465	22	22	16	20	25
Olympias. 71.							
495	258	3466	23	23	17	21	26
	259	3467	24	24	18	22	27
	260	3468	25	25	19	1 Artax	28
	261	3469	26	26	20	2 Xerxes	29
Olympias. 72.						Astuerus Priscus a. 20.	
	262	3470	27	27	21	3	30
490	263	3471	28	28	22	4	31
	264	3472	29	29	23	5	32
	265	3473	30	30	24	6	33
Olympias. 73.							
	266	3474	31	31	25	7	34
	267	3475	32	32	26	8	35
485	268	3476	33	33	27	9	36
	269	3477	34	34	28	10	37
Olympias. 74.							
	270	3478	35	35	29	11	38
	271	3479	36	36	30	12	39
	272	3480	37	1 Ioakin. J.	31	13	40
480	273	3481	38	2 an. 8.	32	14	41
Olympias. 75.							
	274	3482	39	3	33	15	42
	275	3483	40	4	34	16	43
	276	3484	41	5	35	17	44
	277	3485	42	6	36	19	45
Olympias. 76.							
475	278	3486	43	7	37	19	46

An.añ. Chm.	An. Anni vrb. mñdi	Anni Iudeorū duces	Pōtifi. eorū	Romanorū cōsules	Perfarū reges	Aegyptiorū Dynastia
	279	3487	44	8	38	20 47
	280	3488	45	1	Iesus	29 48
	281	3489	46	2	reuerſ ^o	40 49
	Olympias.		77.	an. 20.		manusan. 37.
	282	3490	47	3	41	3 50
470	283	3491	48	4	42	4 51
	284	3492	49	5	43	5 52
	285	3493	50	6	44	6 53
	Olympias.		78.	Completo est tēplū dñi.		
	286	3494	51	7	45	7 54
	287	3495	52	8	46	8 54
465	288	3496	53	9	47	9 56
	289	3497	54	10	48	10 57
	Olympias.		79.			
	290	3498	55	11	49	11 58
	291	3499	56	12	50	12 59
460	292	3500	57	13	51	13 60
	293	3501	58	14	52	14 61
	Olympias.		80.			
	294	3502	1 Rhēfa	15	53	15 62
	295	3503	2 ā. 66.	16	54	16 63
	296	3504	3	17	55	17 64
	297	3505	4	18	56	18 65
	Olympias.		81.			
455	298	3506	5	19	57	19 66
Ⓛ	299	3507	6	20	58	20 67
	300	3508	7	1 Ioakī	59	21 68
	301	3509	8	2 n. pōt.	60	22 69
	Olympias.		82.	an. 48.		à quo tēpore iclu
450	302	3510	9	3	61	23 70
	303	3511	10	4	62	24 71
	304	3512	11	5	63	25 72
	305	3513	12	6	64	26 73
	Olympias.		83.	siue enumeratur		
	306	3514	13	7	65	27 74
	307	3515	14	8	66	28 75

TABVLAE

An. a. n.	An. Anni	Judeorū	Pōtīfices	Romanorū	Perfarū	Aegyptiorū	
Chīm.	yrb. mūdi	duces	eorum	cōsules	reges	Dynastīe	
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias.		84.				
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias.		85.				
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias.		86.			Nothos an. 19	
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias.		87.				
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olympias.		88.				
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias.		89.				
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias.		90.				
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnus	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer	105

res Mentoniqui & Artaxer in lib. I Iester an. 55.

An. añ.	An. Anni	Iudeorū	Pōtīfices	Romanorū	Perfarū	Aegyptiorū	
Chřm	vr̄b. mūdi	duces	eorum	conſules	reges	Dynaſtia	
	Olympias.	91.					
+15	338	3546	45	39	97	3	106
	339	3547	46	40	98	4	107
	340	3548	47	41	99	5	108
	341	3549	48	42	100	6	109
	Olympias.	92.					
	342	3550	49	43	101	7	110
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aegypt ⁹
	344	3552	51	45	103	9	1 Amartheus Dyna
	345	3553	52	46	104	10	2 an. 6. ſtia.
	Olympias.	93.					z8.
	346	3554	53	47	105	11	3
	347	3555	54	48	106	12	4
405	348	3556	55	1 Eliaſib	107	13	5
	349	3557	56	2 an. 21.	108	14	6
	Olympias.	94.					
	350	3558	57	3	109	15	1 Neferites. 1. Dyna
	351	3559	58	4	110	16	2 an. 6. ſtia.
	352	3560	59	5	111	17	3 z9.
400	353	3561	60	6	112	18	4 ānora
	Olympias.	95.					ſerē
	354	3562	61	7	113	19	5 40.
	355	3563	62	8	114	20	6
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris. 2.
	357	3565	64	10	116	22	2 an. 12.
	Olympias.	96.					
395	358	3566	65	11	117	23	3
	359	3567	66	12	118	24	4
	360	3568	1 Ioāna	13	119	25	5
	361	3569	2 ā. 53.	14	320	26	6
	Olympias.	97.					
	362	3570	3	15	121	27	7
390	363	3571	4	16	122	28	8
	364	3572	5	17	123	29	9
	365	3573	6	18	124	30	10
	Olympias.	98.					
	366	3574	7	19	125	31	11

a Perſis receſſit

TABVLAE

An.añ. Chřm.	An. vrb. mũdi	Anni Iudæorũ duces	Põtifices eorum	Rõmanorũ consules	Perfarũ reges	Aegyptiorũ Dynastię
	367	3575	8	20	126	32 12
385	368	3576	9	21	127	33 1 Psãmites.3. an.1.
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34 1 Neferites.2. m.4.
	Olympias.		99	an.24.		
	370	3578	11	2	129	35 1 Nectenebis
	371	3579	12	3	130	36 2 an.18.
	372	3580	13	4	131	37 3
380	373	3581	14	5	132	38 4
	Olympias.		100.			
	374	3582	15	6	133	39 5
	375	3583	16	7	134	40 6
	376	3584	17	8	135	41 7
	377	3585	18	9	136	42 8
	Olympias.		101.			
375	378	3586	19	10	137	43 9
	379	3587	20	11	138	44 10
	380	3588	21	12	139	45 11
	381	3589	22	13	140	46 12
	Olympias.		102.			
	382	3590	23	14	141	47 13
370	383	3591	24	15	142	48 14
	384	3592	25	16	143	49 15
	385	3593	26	17	144	50 16
	Olympias.		103.			
	386	3594	27	18	145	51 17
	387	3595	28	19	146	52 18
365	388	3596	29	20	147	53 1 Theo a.z.
	389	3597	30	21	148	54 2
	Olympias.		104.			
	390	3598	31	22	149	55 1 Nectabanº Dy
	391	3599	32	23	150	1 Artaxerxes an.18. sta.
	392	3600	33	24	151	2 xerxes 3
360	393	3601	34	1 Iothã	152	3 Ochº 4
	Olympias.		105.	ã.24.		an.26.
	394	3602	35	2	153	4 5
	395	3603	36	3	154	5 6
	396	3604	37	4	155	6 7

An. añ.	An. vrb.	Anni Iudeorū	Pōtifi. duces	Pōtifi. eorū	Romanorū cōsules	Perfarū reges	Aegyptiorū Dynastias
	397	3605	38	5	156	7	8
	Olympias.		106.				
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
	Olympias.		107.				
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	19
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
	Olympias.		108.				
	406	3614	47	14	165	16	17
	407	3615	48	15	166	17	18
45	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Persarum
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptum obtinens
	Olympias.		109				suo iunxit imperio: Ne-
	410	3618	51	18	169	20	ctabano in Aethio-
	411	3619	52	19	170	21	piā pulso. Fuit Aegy-
	412	3620	53	20	171	22	ptus sub Persis quor-
40	413	3621	1 Iudas	21	172	24	usq; Alexander ma-
	Olympias. 110.		Hyrcanus an. 14.				gnus Dariū suparet.
	414	3622	2	22	173	24	
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iadd ⁹	176	1	Artes an. 4.
	Olympias.		111. an. 10.				
35	418	3626	6	2	177	2	
	419	3627	7	3	178	3	
	420	3628	8	4	279	4	
	421	3629	9	5	180	1	Darius an. 6.
	Olympias.		112.				Secūdū rei verita
	422	3630	10	6	181	2	1 tē aliq; hic ponunt
30	423	3631	11	7	182	3	2 initiū regni Alexā-
	424	3632	12	8	183	4	3 dri magni. s. āno. 1.
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp. 112. & re-
	Olympias.		113.				gnauit an. 12.

TABVLAE

An. a. n.	An. Anni	Iudeorū	Pōnifices	Romanorū	Syriæ	Alexandriæ	
Ch̄m.	urb.	mūdi	duces	eorum	cōsules	reges	Aegypti reges
	426	3634	14	10	185	6	5
Ⓒ	427	3635	1 Iosef	1 Oniz	186		6 Alexāder mā
325	428	3636	2 ph ^o .	1. z Prisc ^o	187		7 gnus fit mo,
	429	3637	3 an.7.	3 ā.z7.	188		8 narcha ā.6.
	Olympias.		114.				regni sui.
Ⓕ	430	3638	4	4	189		9 Anni Alexādri
	431	3639	5	5	190		10 Astronemos
	432	3640	6	6	191		11 mūr inītiā
320	433	3641	7	7	192		12 Olympia. 1
	Olympias.		115.				Alexādriæ reges in Aegy
	434	3642	1 Abner	8	193		1 Ptolemaus La
	435	3643	2 Semei	9	194		2 lius an. 36. p.
	436	3644	3 ā. 11.	10	195		3 Alexādri mor
	437	3645	4	11	196		4
	Olympias.		116.				
315	438	3646	5	12	197		5
	439	3647	6	13	198		6
	440	3648	7	14	199		8
	441	3649	8	15	200		Syriæ 8
	Olympias.		117.				reges
Ⓕ	442	3650	9	16	201		1 Seleuc ^o 9
310	443	3651	10	17	202		2 Nica/ 10 hic enume/
	444	3652	11	18	203		3 nor ā. 11 rat ānos ā
	445	3653	1 Heli	19	204		4 32. 12 morte Ale/
	Olympias.		118. Mathatias an. 12.				xandri.
	446	3654	2	20	205		5
	447	3655	3	21	206		6
305	448	3656	4	22	207		7
	449	3657	5	23	208		8
	Olympias.		119.				
	450	3658	6	24	209		9
	451	3659	7	25	210		10
	452	3660	8	26	211		11
300	453	3661	9	27	212		12
	Olympias.		120.				
	454	3662	10	1 Simō	213		13
	455	3663	11	2 Prisc ^o	214		14

an. z 3.

an. An. m.	Anni Iudeorū mūdi duces	Pontifi ces eorū	Romanorū cōsules	Syrię reges	Alexandrię Aegypti reges	
456	3664	12	3	215	15	23
457	3665	1 Asar ma	4	216	16	24
Olympias. 121. at an.9.						
458	3666	2	5	217	17	25
459	3667	3	6	218	18	26
460	3668	4	7	219	19	27
461	3669	5	8	220	20	28
Olympias. 122.						
462	3670	6	9	221	21	29
463	3671	7	10	222	22	30
464	3672	8	11	223	23	31.
465	3673	9	12	224	24	32
Olympias. 123.						
466	3674	1 Nagith	13	225	25	33
467	3675	2 an. 10.	14	226	26	34
468	3676	3	15	227	27	35
469	3677	4	16	228	28	36
Olympias. 124.						
470	3678	5	17	229	29	1 Ptol. phi
471	3679	6	18	230	30	2 ladelph ⁹
472	3680	7	19	231	31	3 an. 38.
473	3681	8	20	232	32	4
Olympias. 125.						
474	3682	9	21	233	33	1 Antio/ 5
475	3683	10	22	234	34	2 chus So 6
476	3684	1 Agai hel	23	235	35	3 ter ā. 19.7
477	3685	2 li an. 8.	1 Eleaza	236	36	4 8
Olympias. 126. rus an. 20.						
478	3686	3	2	237	37	9
479	3687	4	3	238	38	10
480	3688	5	4	239	39	11
481	3689	6	5	240	40	12
Olympias. 127.						
482	3690	7	6	241	41	13
483	3691	8	7	242	42	14
484	3692	1 Masloth	8	243	43	15
Naum an. 7.						

TABVLAE

An.añ.	An. Chím.	An. Anni vrb. mūdi	Iudæorū duces	Pōrifices eorum	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
		485	3693	2	9	244	12 16
		Olympias.		128.			
		486	3694	3	10	245	13 17
		487	3695	4	11	246	14 18
265		488	3696	5	12	247	15 19
		489	3697	6	13	248	16 20
		Olympias.		129.			
		490	3698	7	14	249	17 21
		491	3699	1 Amos	15	250	18 22
		492	3700	2 Scirach	16	251	19 23
260		493	3701	3 an. 14.	17	252	1 Antioch ² 24
		Olympias.		130.			Theos an. 15.
		494	3702	4	18	253	2 25
		495	3703	5	19	254	3 26
		496	3704	6	20	255	4 27
		497	3705	7	1 Manaf	256	5 28
		Olympias.		131.	fes an. 27.		
255		498	3706	8	2	257	6 29
		499	3707	9	3	258	7 30
		500	3708	10	4	259	8 31
		501	3709	11	5	260	9 32
		Olympias.		132.			
		502	3710	12	6	161	10 33
250		503	3711	13	7	262	11 34
		504	3712	14	8	263	12 35
		505	3713	1 Matha	9	264	13 36
		Olympias.		133.	tias an. 10.		
		506	3714	2	10	265	14 37
		507	3715	3	11	266	15 38
245		508	3716	4	12	267	1 Seleuc ⁹ 1 Prol. Euer
		509	3717	5	13	268	2 Gallini 2 getes. 1.
		Olympias.		134.			cus á. 20. an. 26.
		510	3718	6	14	269	3 3
		511	3719	7	15	270	4 4
		512	3720	8	16	271	5 5
240		513	3721	9	17	272	6 6
		Olympias.		135.			

An.añ.	An.	Anni Iudęorę	Pontifi	Romanorę	Syrię	Alexandrię	Ac
Chřm.	yrb.	mūdi	duces	ceseorę	consules	reges	gypti reges.
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1 Ioseph ^o	19	274	8	8
	516	3724	2 iunior	20	275	9	9
	517	3725	3 an.60.	21	276	10	10
	Olympias.		136.				
235	518	3726	4	22	277	11	11
	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
	Olympias.		137.				
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1 Simō	283	17	17
	525	3733	11	2 iustus	284	18	18
	Olympias.		138. an.28.				
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleuc ^o	21
	529	3737	15	6	288	2 Cerau	22
	Olympias.		139.			nos an. 3.	
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1 Antio	24
	532	3740	18	9	291	2 ch ^o ma	25
220	533	3741	18	10	292	3 gnus	26
	Olympias.		140.			an. 36.	
	534	3742	20	11	293	4	1 Ptol.phi/
	535	3743	21	12	294	5	2 lopator
	536	3744	22	13	295	6	3 an. 17.
	537	3745	23	14	296	7	4
	Olympias.		141.				
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
	Olympias.		142.				
	542	3750	28	19	301	12	9
210	543	3751	29	20	302	13	10

TABVLAE

An.añ. Chím.	An. vrb.	Anni mūdi duces	Iudeorū duces	Pōtifi/ ces eorū	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	544	3752	30	ZI	303	I4	II
	545	3753	31	ZZ	304	I5	I2
	Olympias.		I43.				
	546	3754	32	Z3	305	I6	I3
	547	3755	33	Z4	306	I7	I4
205	548	3756	34	Z5	307	I8	I5
	549	3757	35	Z6	308	I9	I6
	Olympias.		I44.				
	550	3758	36	Z7	309	Z0	I7
	551	3759	37	Z8	310	ZI	I Ptol.Epi
	552	3760	38	I Onias	311	Z2	Z phanes
200	553	3761	39	Z ā. 39.	312	Z3	3 an. Z4.
	Olympias.		I45.				
	554	3762	40	3	313	Z4	4
	555	3763	41	4	314	Z5	5
	556	3764	42	5	315	Z6	6
	557	3765	43	6	316	Z7	7
	Olympias.		I46.				
195	558	3766	44	7	317	Z8	8
	559	3767	45	8	318	Z9	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.		I47.				
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.		I48.				
	566	3774	52	15	325	36	I6
	567	3775	53	16	326	I Seleuc ⁹	I7
185	568	3776	54	17	327	Z Philopa	I8
	569	3777	55	18	328	3 tor á. 12.	19
	Olympias.		I49.				
	570	3778	56	19	329	4	Z0
	571	3779	57	Z0	330	5	Z1
	572	3780	58	Z1	331	6	Z2
180	573	3781	59	Z2	332	7	Z3.

An. añ. Chím.	An. Anni vrb. mūdi	Iudęorū duces	Pōtīfices eorūm	Romanorū confules	Syrīę reges	Alexandrię Aegypti reges
		Olympias. 150.				
	574	3782	60 23	333	8	24
	575	3783	1 Iāne ^o .z.24	334	9	1 Ptol.phī
	576	3784	2 Hyrcan ^o z.25	335	10	2 Iometor
	577	3785	3 an. 16. 26	336	11	3 an. 35.
		Olympias. 151.				
175	578	3786	4 27	337	12	4
	579	3787	5 28	338	1 Antio/	5
	580	3788	6 29	339	2 ch ^o Epi/	6
	581	3789	7 30	340	3 phanes	7
		Olympias. 152.			illust. is annos. 11.	
	582	3790	8 31	341	4	8
170	583	3791	9 32	342	5	9
	584	3792	10 33	343	6	10
	585	3793	11 34	344	7	11
		Olympias. 153.				
	586	3794	12 35	345	8	12
	587	3795	13 36	346	9	13
165	588	3796	14 37	347	10	14
	589	3797	15 38	348	11	15
		Olympias. 154.				
	590	3798	16 39	349	1 Antioch ^o	16
	591	3799	annus ferē vacat	350	2 eupator ā. 17	Macedo
	592	3800	1 Iudas Macha/	351	1 Deme/	18 num re/
160	593	3801	2 beus an. 5.	352	2 trius So	19 gnū dex
		Olympias. 155.			ter an. 12. fecit.	
	594	3802	3	353	3	20
	595	3803	4	354	4	21
	596	3804	5	355	5	22
	597	3805	1 Ionathas ā. 19.	356	6	23
		Olympias. 156.				
155	598	3806	2	357	7	24
	599	3807	3	358	8	25
	600	3808	4	359	9	26
	601	3809	5	360	10	27
		Olympias. 157.				
	602	3810	6	361	11	28

TABVLAE

An.añ.	An.	Anni Iudeorū	ſc̄inul Romanorū	Syriæ	Alexandrię
Ch̄m.	vr̄b.	mūdi duces & p̄oti.	conſules	reges	Aegypti reges
150	603	3811	7	362	12 29
	604	3812	8	363	1 Alexáder 30
	605	3813	9	364	2 an.10. 31
	Olympias.		158.		
	606	3814	10	365	3 32
	607	3815	11	366	4 33 Scipio dele
145	608	3816	12	367	5 34 ta Cartha
	609	3817	13	368	6 35 gine trium
	Olympias.		159.		phaut.
	610	3818	14	369	7 1 Ptol. Euerge
	611	3819	15	370	8 2 tes. 2.an.29.
	612	3820	16	371	9 3
140	613	3821	17	372	10 4
	Olympias.		160.		
	614	3822	18	373	1 Demetri ^o 5
	615	3823	19	374	2 prim ^o á. 3.6
	616	3824	1 Simon	375	3 7
	617	3825	2 an.8.	376	1 Antioch ^o 8
	Olympias.		161.		Sidetes an.9.
135	618	3826	3	377	2 9
	619	3827	4	378	3 10
	620	3828	5	379	4 11
	621	3829	6	380	5 12
	Olympias.		162.		
	622	3830	7	381	6 13
130	623	3831	8	382	7 14
	624	3832	1 Ioannes	383	8 15
	625	3833	2 Hyrcan ^o	384	9 16
	Olympias.		163.an.26.		
	626	3834	3	385	1 Demetri ^o 17
	627	3835	4	386	2 ſc̄ds á. 4. 18
125	628	3836	5	387	3 19
	629	3837	6	388	4 20
	Olympias.		164.		
	630	3838	7	389	1 Antioch ^o 21
	631	3839	8	390	2 Grippus 22
	632	3840	9	391	3 an.12. 23

An. añ.	An. Anni	Iudeorū	du Romanorū	Syriæ	Alexandriæ	Aegypti
Chim.	urb. mūdi	ces & pōti.	consules	reges	reges.	
920	633	3841	10	392	4	24
	Olympias.		165.			
	634	3842	11	393	5	25
	635	3843	12	394	6	26
	636	3844	13	395	7	27
	637	3845	14	396	8	28
	Olympias.		166.			
115	638	3846	15	397	9	29
	639	3847	16	398	10	1 Ptol. Phiscō
	640	3848	17	399	11	2 an. 17.
	641	3849	18	400	12	3
	Olympias.		167.			
	642	3850	19	401	1 Antioch ⁹	4
110	643	3851	20	402	2 Cizicen ⁹	5
	644	3852	21	403	3 an. 18.	6
	645	3853	22	404	4	7
	Olympias.		168.			
	646	3854	23	405	5	8
	647	3855	24	406	6	9
105	648	3856	25	407	7	10
	649	3857	26	408	8	11
	Olympias.		169.			
	650	3858	1 Aristobol ⁹	409	9	12
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13
	652	3860	2 Alexāder	411	11	14
100	653	3861	3 an. 27.	412	12	15
	Olympias.		170.			
	654	3862	4	413	13	16
	655	3863	5	414	14	17
	656	3864	6	415	15	1 Ptol. Alexan/
	657	3865	7	416	16	2 der. an. 10.
	Olympias.		171.			
55	658	3866	8	417	17	3
	659	3867	9	418	18	4
	650	3868	10	419	1 Philipp ⁹	5
	661	3869	11	420	2 an. 2.	6
	Olympias.		172.			
						Hucusq; Syriæ reges.

TABVLAE

An.añ. Chim.	An. vrb.	Anni Iudeorum du mūdi ces & ponti.	Romanorū consules	Alexandriæ Aegypti reges	
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias. 173.				
	666	3874	16	425	1 Ptolemęus
	667	3875	17	426	2 Cleopatrar
85	668	3876	18	427	3 filius an. 8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias. 174.				
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias. 175.				
	674	3882	24	433	1 Ptolemęus
	675	3883	25	434	2 Dionysius
	676	3884	26	435	3 an. 30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias. 176.				
75	678	3886	1 Alexādra	437	5
	679	3887	2 an. 9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias. 177.				
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias. 178.				
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hyrcanus	446	14
65	688	3896	2 an. 34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias. 179.				
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

ANNALES TEMPORVM

An. An. Anni Iudeorum du Romanorū Alexandria
 m. vrb. mūdi ces & ponti. consules Aegypti reges

692 3900 6 451 19
 60 693 3901 7 452 20

Olympias. 180.

694 3902 8 453 21
 695 3903 9 454 22
 696 3904 10 455 23
 697 3905 11 456 24

Olympias. 181.

698 3906 12 457 25
 699 3907 13 458 26
 700 3908 14 459 27
 701 3909 15 460 28

Olympias. 182.

702 3910 16 461 29
 703 3911 17 462 30
 704 3912 18 463 1 Cleopatra
 705 3913 19 464 2 an. 20. m. 5.

Olympias. 183.

706 3914 20 1 Caius Iu 3 Anno. 3. Olympiadis. 183.
 707 3915 21 2 Iulius Cæ/ 4 Iulius Cæsar emendauit calē
 4 708 3916 22 B 3 far an. 3. 5 dariū: & tūc calendis Ianua
 709 3917 23 A 4 m. 7. 6 rij fuit luna prima in sabba/

Olympias. 184.

710 3918 24 G Vacat ip. 7 git eo anno.
 711 3919 25 F E 1 Octavian⁹ 8 Intercalatio facta est per fa/
 712 3920 26 D 2 Augustus 9 cerdotes de triēnio in trien
 40 713 3921 27 C 3 ā. 56. m. 7. 10 nium contra iussione Cæ/
 faris, qui iusserat cā quar

Olympias. 185.

714 3922 28 B A 4 11 to quolibet anno fieri.
 715 3923 29 G 5 12
 716 3924 30 F 6 13
 717 3925 31 E D 7 14

Olympias. 186.

3 718 3926 32 C 8 15
 719 3927 33 B 9 16
 720 3928 34 A G 10 17
 721 3929 1 Herodes F 11 18

Ascalonita an. 37.

TABVLAE

An. añ.	An. Anni	Iudeorum	Imperatores	Alexandrię	
Chim.	urb.	mūdi duces & pōti.	Romani	Aegypti reges	
	Olympias.	187.			
	722	3930	2	E 12	19
30	723	3931	3	D C 13	20
	724	3932	4	B 14	Aegypti regnū, quod
	725	3933	5	A 15	fuit in Alexandria de-
	Olympias.	188			structū est. Tūc Monar-
	726	3934	6	G F 16	chia Augusti coepit
	727	3935	7	E 17	apud Aegyptios &
25	728	3936	8	D 18	Gracos. Sed apud
	729	3937	9	C B 19	Romanos postea biē-
	Olympias.	189.			nio & quinq; mēsis
	730	3938	10	A 20	initium sumpsit: qñ re-
	731	3939	11	G 21	uersus Octavianus,
	732	3940	12	F E 22	Romā cū triūpho in-
20	733	3941	13	D 23	gressus est: & tūc appel-
	Olympias.	190.			latus est Augustus: An-
	734	3942	14	C 24	no videlicet ab vrbe
	735	3943	15	B A 25	condita. 726.
	736	3944	16	G 26	
	737	3945	17	F 27	
	Olympias.	191.			
15	738	3946	18	E D 28	
	739	3947	19	C 29	
	740	3948	20	B 30	
	741	3949	21	A G 31	
	Olympias.	192.			
	742	3950	22	F 32	
10	743	3951	23	E 33	
	744	3952	24	D C 34	Augustus iussit. 12.
	745	3953	25	B 35	ānos sine intercalatio-
	Olympias.	193.			ne trāfigere ad emēda-
	746	3954	26	A 36	tionē tēporis: quia tres
	747	3955	27	G 37	intercalationes prius
5	748	3956	28	F 38	debite factę fuerant a
	749	3957	29	E 39	facerdotibus.
	Olympias.	194.			
1	750	3958	30	D 40	Inditiones Romanę
					p tria lustra coeperunt

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Iudæorum reges	Imperatores Romani	
2	751	3959	31	C	41
3	752	3960	32	B	42
4	753	primus annus Christi.	33	A	43
<p>Christus. Iesus. Iesus Christus in ciuitate Nazaret cōcipitur anno. 3. in dimidio currēte Olympias. 194. Deinde nouē mensibus exactis nascitur in Bethleem Iudæe āno. 4. prædictæ olym- piadis inchoato tribus mensibus videlicet. 8. calendas Ianuarij: & tunc incipit primus annus vitæ Christi: à quo tempore hic enume- rantur anni domini.</p>					
Olympias. 195.					
5	754	2	34	G	44
6	755	3	35	F	45
7	756	4	36	E	46
8	757	5	37	D	47
Hucusq; emēdatio Augu- sti.					
Olympias. 196.					
9	758	6	1 Archelaus	C	48
10	759	7	2 an.9.	B	49
11	760	8	3	A G	50
12	761	9	4	F	51,
Relatio pueri Iesu ex Ae- gypto.					
Olympias. 197.					
13	762	10	5	E	52
14	763	11	6	D	53
15	764	12	7	C B	54
1	765	13	8	A	55
Remansit puer Iesus in templo.					
Olympias. 198.					
2	766	14	9	G	56
3	767	15	1 Herodes	F	57
4	768	16	2 Tetrar	E D	1 Tiberius
5	769	17	3 cha an. 24.	C	2 ā. 22. &
Solis facta defectio ferè m. 7. mense Februario: quo anno Mathe- matici à Tiberio vrbe pelluntur, vt annotat Herman- nus contractus.					
Olympias. 199.					
6	770	18	4	B	3
7	771	19	5	A	4
8	772	20	6	G F	5
9	773	21	7	E	6.
Olympias. 200.					
10	774	22	8	D	7
11	775	23	9	C	8

TABVLAE

Indi- tiōes	Anni vr̄bis	An. Iudæorū dñi reges	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
12	776	24 10	B A	9	
13	777	25 11	G	10	
	Olympias. 201.				
14	778	26 12	F	11	
15	779	27 13	E	12	
1	780	28 14	D C	13	
2	781	29 15	B	14	
	Olympias. 202.				
3	782	30 16	A	15	Baptismus Christi.
4	783	31 17	G	16	
5	784	32 18	F E	17	
6	785	33 19	1 Petr ^o D	18	Passio Christi & resur- rectio. Tūc Iacobus Al- phei ordinatus ep̄s Hie- rosolymis p̄fuit an. 30.
	Olympias. 207.		ā. 37.		
7	786	34 20	2 C	19	
8	787	35 21	2 B	20	Terminus & finis heb- domadam Danielis: cō- pleto anno dñi. 36.
9	788	36 22	4 A G	21	
10	789	37 23	5 F	22	
	Olympias. 204.				
11	790	38 24	6 E	1	Caius
12	791	39 1 Agrippa	7 D	2	Galicula ā. 3. m. 10. d. 8.
13	792	40 2 Priscus	8 C B	3	
14	793	41 3 an. 7.	9 A	4	
	Olympias. 205.				
15	794	42 4	10 G	1	Claudius an. 13.
1	795	43 5	11 F	2	m. 8. d. 19.
2	796	44 6	12 E D	3	
3	797	45 7	13 C	4	Petrus ap̄l's Romanam fundauit ecclesiā. Quo āno Marcus euāgelista Aegypto & Alexandria Christū annūtiat: ibiq̄ sedem tenuit an. 20.
	Olympias. 206.				
4	798	46 1 Agrippa	14 B	5	
5	799	47 2 iunior ā.	15 A	6	
6	800	48 3 27.	16 G F	7	
7	801	49 4	17 E	8	
	Olympias. 207.				
8	802	50 5	18 D	9	
9	803	51 6	19 C	10	
10	804	52 7	20 B A	11	
11	805	53 8	21 G	12	

Indi. tiores.	Anni vrbis dñi	An. reges	Iudcorũ Pontifices Romani	Imperatores Romani
Olympias. 208.				
12	806	54	9	22 F 13
13	807	55	10	23 E 14
14	808	56	11	24 DC 1 Nero an. 14.
15	809	37	12	25 B 2
Olympias. 209.				
1	810	58	13	26 A 3
2	811	59	14	27 G 4
3	812	60	15	28 FE 5
4	813	61	16	29 D 6
Olympias. 210.				
5	814	62	17	30 C 7
6	815	63	18	31 B 8 Iacobus frater dñi occidit.
7	816	64	19	32 AG 9 Simon qui & Symeon filius
8	817	65	20	33 F 10 Cleophæ germani Ioseph
Olympias. 211.				
9	818	66	21	34 E 11 epus ordinatus Hierosoly/
10	819	67	22	35 D 12 mis p̄fuit an. 47. vsq; ad
11	820	68	23	36 CB 13 an. dñi. 110.
12	821	69	24	37 A 14
Olympias. 212. Petrus ap̄l's: & Paulus doctor gētũ martyrio				
13	822	70	25	1 Lin ^o G 1 Galba Otho vitelli ^o (coronãf
14	823	71	26	2ã. 11. F 1 Vespasianus an. ferè. 10.
15	824	72	27	3 ED 2 Hierusalem euersa est anno. 2.
1	825	73	Finis regni 4	C 3 ferè completo Vespasiani. 8.
Olympias. 213. Iudcorũ.				
2	826	74	5	B 4 die Septembris, vt dicit Iose/
3	827	75	6	A 5 phus li. 7. de bello iudaico.
4	828	76	7	GF 6
5	829	77	8	E 7
Olympias. 214.				
6	830	78	9	D 8
7	831	79	10	C 9
8	832	80	11	BA 10
9	833	81	12	Cler ^o G 1 Titus an. 2. m. 2. d. 20.
Olympias. 215. ã. 11.				
10	834	82	2	m. 7. F 2

TABVLAE

Indi tiōes.	Anni vr̄bis dñi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
I	835	83	3	I Domitian ^o E
I 2	836	84	4	2 ā. 15. m. 5. D C
I 3	837	85	5	3 B
Olympias. 216.				
I 4	838	86	6	4 A
I 5	839	87	7	5 G
I	840	88	8	6 F E
2	841	89	9	7 D
Olympias. 217.				
3	842	90	10	8 C
4	843	91	11	9 B
5	844	92	12	10 A G
6	845	93	1 Clemēs. 1.	11 F
Olympias. 218. an. 9. m. 6.				
7	846	94	2	12 E
8	847	95	3	13 D
9	848	96	4	14 C B
I 0	849	97	5	15 A
Olympias. 219.				(m. 4.
I 1	850	98	6	1 Nerua ā. 1. G
I 2	851	99	7	1 Traian ^o ā. F
I 3	852	100	8	2 19. m. 6. E D Ioānes Euāgeliz
I 4	853	101	9	3 C sta cū esset an. 99.
Olympias. 220.				migravit ad Chri
I 5	854	102	10	4 B stū inchoato mox
I	855	103	1 Anaclet ^o an.	5 A āno dñi. 100. die
2	856	104	2 9. m. 7.	6 G F 27. Decembris.
3	857	105	3	7 E
Olympias. 221.				
4	858	106	4	8 D
5	859	107	5	9 C
6	860	108	6	10 B A
7	861	109	7	11 G
Olympias. 222.				
8	862	110	8	12 F Simon vel Symeon

Cleophę cū p̄fuisset Hierosolymis an. 47. & esset an. 120. sub Traiano p̄cipe apud Atticū cōsularē crucifigī, vt ait Euse. li. 3. c. 26. hilt. eccle. Sequēti āno Ignatius ep̄s Antiochen^o martyrio coronat.

Indi- tiões	Anni yrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
9	863	111	9	E	13
10	864	112	10	D C	14
11	865	113	1 Euarist ^o a.9.	B	15
Olympias. 223. m.3.					
12	866	114	2	A	16
13	867	115	3	G	17
14	868	116	4	F E	18
15	869	117	5	D	19
Olympias. 224.					
1	870	118	6	C	20
2	871	119	7	B	1 Adrianus Heli ^o a.20.m.11.
3	872	120	8	A G	2
4	873	121	9	F	3
Olympias. 225.					
5	874	122	1 Alexāder. 1.	E	4
6	875	123	2 an.7.m.5.	D	5
7	876	124	3	C B	6
8	877	125	4	A	7
Olympias. 226.					
9	878	126	5	G	8
10	879	127	6	F	9
11	880	128	7	E D	10
12	881	129	1 Xyftus. 1. a.9.	C	11
Olympias. 227. m.10.					
13	882	130	2	B	12
14	883	131	3	A	13
15	884	132	4	G F	14 Ptolemæus Alexandrinus Astrologus floret.
1	885	133	5	E	15
Olympias. 228.					
2	886	134	6	D	16
3	887	135	7	C	17
4	888	136	8	B A	18
5	889	137	9	G	19 Hierufalem subuerfa per Adrianum.
Olympias. 229.					
6	890	138	10	F	20
7	891	139	1 Thelofortis	E	21
8	892	140	2 a.10.m.8.	D C	1 Antoninus Pius an.23.

TABVLAE

Indi- tiões	Anni vrbs	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
9	893	141	3	B	2
	Olympias.		230.		
10	894	142	4	A	3
11	895	143	5	G	4
12	896	144	6	F E	5
13	897	145	7	D	6
	Olympias.		231.		
14	898	146	8	C	7
15	899	147	9	B	8
	1900	148	10	A G	9
	2901	149	11	F	10
	Olympias.		232.		
3	902	150	1 Iginus an.4.	E	11
4	903	151	2 d.2.	D	12
5	904	152	3	C B	13
6	905	153	4	A	14
	Olympias.		233.		
7	906	154	1 Pius. 1.an.	G	15
8	907	155	2 9.m.5.	F	16
9	908	156	1	E D	17
10	909	157	4	C	18
	Olympias.		234.		
11	910	158	5	B	19
12	911	159	6	A	20
13	912	160	7	G F	21
14	913	161	8	E	22
	Olympias.		235.		
15	914	162	9	D	23
	1915	163	1 Anicetus a.9.	C	1 M. Antonius Verus an. 11.
	2916	164	2 m.8.	B A	2
	3917	165	3	G	3
	Olympias.		236.		
4	918	166	4	F	4
5	919	167	5	E	5
6	920	168	6	D C	6
7	921	169	7	B	7
	Olympias.		237.		

Solis computatio per Prose
mæum anno tertio Antoni
ni Pij fm Albategni. c. 27.

Statuit Pius vt resurrectio
dñi die dñica celebretur:
Quod à pluribus postea
pōtificibus cōfirmatū est.

M. Antonius Verus an. 11.

Indi- tiones	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
	8	922	170	8	A
	9	923	171	9	G
I 0	924	172	10	10	F E
I 1	925	173	1 Soter an.9.	11	D
		Olympias.	238.		
I 2	926	174	2	1	C
I 3	927	175	3	2	B
I 4	928	176	4	3	A G
I 5	929	177	5	4	F
		Olympias.	239.		
I	930	178	6	5	E
Z	931	179	7	6	D
3	932	180	8	7	C B
4	933	181	9	1	A
		Olympias.	240.		
5	934	182	1 Eleuteri ^o an.1	2	G
6	935	183	2 14.m.11.	3	F
7	936	184	3	4	E D
8	937	185	4	5	C
		Olympias.	241.		
9	738	186	5	6	B
I 0	939	187	6	7	A
I 1	940	188	7	8	G F
I 2	941	189	8	9	E
		Olympias.	242.		
I 3	942	190	9	10	D
I 4	943	191	10	11	C
I 5	944	192	11	12	B A
I	945	193	12	13	G
		Olympias.	243.		
Z	946	194	13	1	F
3	947	195	14	1	E
4	948	196	15	2	D C
5	949	197	1 Victor a.10.	3	B
		Olympias.	244. m.1.		
6	950	198	2	4	A
7	951	199	3	5	G

1 Annus An. Ingēs pestilētia
2 toninus a.7. p totū orbem.

Commodus an.1 z.m.8.

1 Elius Pertinax Didi^o Iulianus
1 Seuerus an.18.

TABVLAE

Indi- tiões.	Anni vrbs	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
8	952	200	4	F E	6
9	953	201	5	D	7
	Olympias.		245.		
10	954	202	6	C	8
11	955	203	7	B	9
12	956	204	8	A G	10
13	957	205	9	F	11
	Olympias.		246.		
14	958	206	10	E	12
15	959	207	1 Zepherinus	D	13
1	960	208	2 an.7.	C B	14
2	961	209	3	A	15
	Olympias.		247.		
3	962	210	4	G	16
4	963	211	5	F	17
5	964	212	6	E D	18
6	965	213	7	C	1
	Olympias.		248.		Antoninus Caracalla an. 6. m. z.
7	966	214	1 Calistus	B	2
8	967	215	2 an. 6. m. 1.	A	3
9	968	216	3	G F	4
10	969	217	4	E	5
	Olympias.		249.		
11	970	218	5	D	6
12	971	219	6	C	1
13	972	220	1 Vrbano ^o . 1. BA	A	1
14	973	221	2 an. 4. m. 7.	G	2
	Olympias.		250.		
15	974	222	3	F	3
1	975	223	4	E	4
2	976	224	5	D C	1
3	977	225	1 Pontiano ^o a. 9. B	B	2
	Olympias.		251. m. z.		Alexander Mamee an. 13. In Palestina Ni- chopolis, q̄ pri ^o Emaus dicebat, vrbs cōdita est.
4	978	226	2	A	3
5	979	227	3	G	4
6	980	228	4	F E	5
7	981	229	5	D	6

Indi- tiões	Anni vrbs	Anni dñi	Pontifices Romam	Imperatores Romani	
	Olympias.	252.			
8	982	230	6	G	7
9	983	231	7	B	8
10	984	232	8	A G	9
11	985	233	9	F	10
	Olympias.	253.			
12	986	234	1 Antherus	E	11
13	987	235	2 an. 5. m. 3.	D	12
14	988	236	3	C B	13
15	989	237	4	A	1 Maximinus an. 3.
	Olympias.	254.			
1	990	238	5	G	2
2	991	239	1 Fabianus	F	3
3	992	240	2 an. 13.	E D	1 Balbinus & Puppianus.
4	993	241	3	C	1 Gordianus an. 6.
	Olympias.	255.			
5	994	242	4	B	2
6	995	243	5	A	3
7	996	244	6	G F	4
8	997	245	7	E	5
	Olympias.	256.			
9	998	246	8	D	6
10	999	247	9	C	1 Philippus Hic prim ^o oium
11	1000	248	10	B A	2 an. 5. ex Romanis im-
12	1001	249	11	G	3 peratorib ⁹ chri-
	Olympias.	257.			
13	1002	250	12	F	4 stianus fuit. An-
14	1003	251	13	E	5 no eius. 2. mille-
15	1004	252	1 Corneli ⁹	D C	1 Decius manæ vrbs ex-
1	1005	253	2 an. 2.	B	2 an. 2. pletus est.
	Olympias.	258.			
2	1006	254	1 Lucius á. z.	A	1 Gall ⁹ & Vo/ Pestilēs morbus
3	1007	255	2 m. 10.	G	2 Iulian ⁹ á. z. tot ⁹ orbis mul-
4	1008	256	3	F E	1 Valerian ⁹ tas puincias oc-
5	1009	257	1 Stephanus	D	2 cū Galieno cupauit.
	Olympias.	259. á. 7. m. 10.			
6	1010	258	2	C	3 an. 15.

Indi- tiōes	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
7	1011	259	3	B	4
8	1012	260	4	A G	5
9	1013	261	5	F	6
	Olympias.		260.		
10	1014	262	6	E	7
11	1015	263	7	D	8
12	1016	264	8	C B	9
13	1017	265	1 Xystus.z.	A	10
	Olympias.		261. ā. i. m. 11.		
14	1018	266	2	G	11
15	1019	267	1 Dionysius	F	12
1	1020	268	2 ā. 6. m. 3.	E D	13
2	1021	269	3	C	14
	Olympias.		262.		
3	1022	270	4	B	15
4	1023	271	5	A	1 Claudius an. i. m. 8.
5	1024	272	6	G F	2
6	1025	273	1 Felix. i. ā. z.	E	1 Aurelianus an. 5. m. 6.
	Olympias.		263. m. 5.		
7	1026	274	2	D	2
8	1027	275	3	C	3
9	1028	276	1 Eutician ^o	B A	4
10	1029	277	1 Gar ^o ā. 10.	G	5
	Olympias.		264. m. 8.		
11	1030	278	2	F	6
12	1031	279	3	E	1 Tacitus m. 6. Florian ^o m. 2.
13	1032	280	4	D C	1 Probus an. 6. m. 4.
14	1033	281	5	B	2
	Olympias.		265.		
15	1034	282	6	A	3
1	1035	283	7	G	4
2	1036	284	8	F E	5
F 3	1037	285	9	D	6
	Olympias.		266.		
4	1038	286	10	C	1 Charus
5	1039	287	11	B	2 an. z.
6	1040	288	1 Marcellin ^o	A G	1 Diocletian ^o
			an. 6. m. 11.		an. 20.

Aera Diocletia-
ni iuxta Astrolo-
gos ab anno dñi
285. sumit ini-
tium.

Indi Anni An. Pontifices Imperatores
 riões. vrbis dñi Romani Romani

7	1041	289	2		F	2	
	Olympias.		267.				
8	1042	290	3		E	3	
9	1043	291	4		D	4	Aegyptum Achileus obti-
10	1044	292	5		C B	5	nuit. Quare Constantius &
11	1045	293	6		A	6	Galerius Maximianus Cęsa-
	Olympias.		268.				res assumuntur in regnum.
12	1046	294	7	Vacat sedes	G	7	
13	1047	295	1	an. 7. m. 6.	F	8	
14	1048	296	2		E D	9	
15	1049	297	3		C	10	
	Olympias.		269.				
1	1050	298	4		B	11	
2	1051	299	5		A	12	
3	1052	300	6		G F	13	
4	1053	301	7		E	14	
	Olympias.		270.				
5	1054	302	1	Marcellus	D	15	
6	1055	303	2	an. 5. m. 1.	C	16	
7	1056	304	3		B A	17	
8	1057	305	4		G	18	
	Olympias.		271.				
9	1058	306	5		F	19	
10	1059	307	1	Eusebi ⁹ an.	E	20	
11	1060	308	2	3. m. 7.	D C	1	Galerius an. 2.
12	1061	309	3		B	2	
	Olympias.		272.				
13	1062	310	4		A	1	Constantinus magnus
14	1063	311	1	Melchiades	G	2	an. 30. m. 10.
15	1064	312	2	ā. 4. m. 2.	F E	3	
1	1065	313	3		D	4	
	Olympias.		273.				
2	1066	314	4		C	5	
3	1067	315	1	Syluester. 1.	B	6	
4	1068	316	2	an. 23.	A G	7	
5	1069	317	3		F	8	
	Olympias.		274.				

TABVLAE

Indi/ Anni Anni Pontifices
tiões, vrbis dñi Romani

Imperatores
Romani

6	1070	318	4	E	9	
7	1071	319	5	D	10	
8	1072	320	6	C B	11	
9	1073	321	7	A	12	
Olympias. 275.						
10	1074	322	8	G	13	Primū Conciliū Nicenū.
11	1075	323	9	F	14	
12	1076	324	10	E D	15	
13	1077	325	11	C	16	
Olympias. 276.						
14	1078	326	12	B	17	
15	1079	327	13	A	18	
1	1080	328	14	G F	19	
2	1081	329	15	E	20	
Olympias. 277.						
3	1082	330	16	D	21	
4	1083	331	17	C	22	
5	1084	332	18	B A	23	
6	1085	333	19	G	24	
Olympias. 278.						
7	1086	334	20	F	25	
8	1087	335	21	E	26	
9	1088	336	22	D C	27	
10	1089	337	23	B	28	
Olympias. 279.						
11	1090	338	1 Marcus an.	A	29	
12	1091	339	2 z.m.8.	G	30	
13	1092	340	3	F E	31	
14	1093	341	1 Julius I.	D	1	Constantinus secundus.
Olympias. 280. a. 15. m. 5.						Constantius & Cōstans an.
15	1094	342	2	C	2	24. m. 5. d. 12.
1	1095	343	3	B	3	Anne. 3. imperij Constan-
2	1096	344	4	A G	4	tinus secundus occiditur.
3	1097	345	5	F	5	
Olympias. 281.						
4	1098	346	6	E	6	
5	1099	347	7	D	7	

Indi- tiões	Anni vrbs	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
6	1100	348	8	8	C B
7	1101	349	9	9	A
	Olympias.		z8z.		
8	1102	350	10	10	G
9	1103	351	11	11	F
10	1104	352	12	12	E D
11	1105	353	13	13	C Anno. 13. impij Con- stās occiditur.
	Olympias.		z83.		
12	1106	354	14	14	B
13	1107	355	15	15	A
14	1108	356	16	16	G F
15	1109	357	1 Liborius	17	E
	Olympias.		z84. ā.6.m.z.		
1	1110	358	2	18	D
2	1111	359	3	19	C
3	1112	360	4	20	B A
4	1113	361	5	21	G S. Antonius centesimo qnto ætatis anno in ere- mo moritur.
	Olympias.		z85.		
5	1114	362	6 (m.3.	22	F
6	1115	363	1 Felix ā. 1.	23	E
7	1116	364	7 Liborius	24	D C
8	1117	365	8 iteg ā. 6.	1 Iulian ^o	B
	Olympias.		z86.	an. 1. m. 7.	
9	1118	366	9	2 n ^o m. 7.	A
10	1119	367	10	1 Iouinia	G
11	1120	368	11	1 Valēti ^o	F E
12	1121	369	12	2 nian ^o & D	Terremotu p totum Valēs ā. 10. orbē factō mare litt ^o
	Olympias.		z87.		
13	1122	370	1 Damafus	3	C egredit: & Sicilię mul
14	1123	371	2 an. 18.	4	B tarūq; insularū vrbes,
15	1124	372	3	5	A G & innumerabiles po-
1	1125	373	4	6	F pulos oppressit.
	Olympias.		z88.		
2	1126	374	5	7	E
3	1127	375	6	8	D
4	1128	376	7	9	C B
5	1129	377	8	10	A

TABVLAE

Indi- tiões	Anni vr̄bis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
	Olympias.		z 89.		
6	1130	378	9	G	1 Valens
7	1131	379	10	F	2 an. 4.
8	1132	380	11	E D	3
9	1133	381	12	C	4
	Olympias.		z 90.		
10	1134	382	13	B	1 Gratian⁹
11	1135	383	14	A	2 an. 6.
12	1136	384	15	G F	3
13	1137	385	16	E	4
	Olympias.		z 91.		
14	1138	386	17	D	5
15	1139	387	18	C	6
1	1140	388	1 Siricius	B A	1 Valētia
2	1141	389	2 ā. 14. m. 3.	G	2 nus cum
	Olympias.		z 92.		
3	1142	390	3	F	3 an. 7.
4	1143	391	4	E	4
5	1144	392	5	D C	5
6	1145	393	6	B	6
	Olympias.		z 93.		
7	1146	394	7	A	7
8	1147	395	8	G	1 Theodosius cum
9	1148	396	9	F E	2 Arcadio & Ho-
10	1149	397	10	D	3 norio an. 3.
	Olympias.		z 94.		
11	1150	398	11	C	1 Arcadius cū Honorio an. 1 3.
12	1151	399	12	B	2
13	1152	400	13	A G	3 Scrūs Martinus ætatis an.
14	1153	401	14	F	4 8 1. ep̄atus vero. z 6. obiit
	Olympias.		z 95.		
15	1154	402	1 Anastasi⁹. 1.	E	5
1	1155	403	2	D	6
2	1156	404	3	C B	7
3	1157	405	1 Innocēti⁹. 1.	A	8
	Olympias.		z 96. ā. 15. m. z.		
4	1158	406	2	G	9

Ambrosius Medio-
lani ep̄s ordinat.

(tinianus.

Theodosi⁹ & Valē
Secūdum Conci-
lium Constantino-
politantum.

Corpora scōꝝ mar-
tyrum Geruasij &
Protasij Mediolani
ab Ambrosio rep-
ta sunt.

Scrūs Martinus ætatis an.
8 1. ep̄atus vero. z 6. obiit
vt ait Gregorius Turonēsis

Indi- ciōes	Anni vr̄bis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
5	1159	407	3	F 10 Radagafus Scytha cum ducētis
6	1160	408	4	E D 11 millibus Gothorū Italiā iuadit :
7	1161	409	5	C 12 & multis vr̄bibus vastatis cōclu- sus in mōribus Fesulanis cū oībus suis
	Olympias.		297.	
8	1162	410	6	B 13 interit. S. Alexius obiit.
9	1163	411	7	A 1 Honorius cū Theodosio ā. 16.
10	1164	412	8	G F 2 Roma capiē à Gothis duce
11	1165	413	9	E 3 Alarico. 9. calēdas Septēb.
	Olympias.		298.	
12	1166	414	10	D 4
13	1167	415	11	C 5
14	1168	416	12	B A 6
15	1169	417	13	G 7 Inuētio corporis scī Stepha- ni protomartyris.
	Olympias.		299.	
1	1170	418	14	F 8
2	1171	419	15	E 9
3	1172	420	1 Zosimus	D C 10
4	1173	421	2 ā. z. m. 6.	B 11
	Olympias.		300.	
5	1174	422	3	A 12 S. Hieronymus p̄sbyter moritur.
6	1175	423	1 Bonifaci⁹. 1.	G 13
7	1176	424	2 an. 3. m. 7.	F E 14
8	1177	425	3	D 15
	Olympias.		301.	
9	1178	426	1 Celestin⁹. 1.	C 16
10	1179	427	2 an. 8. m. 5.	B 1 Theodosius iunior cū Valē- tiniano filio an. 26.
11	1180	428	3	A G 2
12	1181	429	4	F 3
	Olympias.		302.	
13	1182	430	5	E 4
14	1183	431	6	D 5
15	1184	432	7	C B 6
1	1185	433	8	A 7 Tertiū Cōciliū Ephesinū ce- lebratur.
	Olympias.		303.	
2	1186	434	1 Xystus. 3.	G 8
3	1187	435	2 an. 9.	F 9
4	1188	436	3	E D 10

TABVLAE

Indi- tiões.	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
5	1189	437	4	11	C
	Olympias.		304.		
6	1190	438	5	12	B
7	1191	439	6	13	A
8	1192	440	7	14	GF Scūs Augustinus ep̄s
9	1193	441	8	15	E moriē fm Sigebertum.
	Olympias.		305.		
10	1194	442	9	16	D
11	1195	443	1 Leo. I. an.	17	C
12	1196	444	2 Zo. m. 10.	18	B A
13	1197	445	3	19	G
	Olympias.		306.		
14	1198	446	4	20	F
15	1199	447	5	21	E
1	1200	448	6	22	D C
2	1201	449	7	23	B
	Olympias.		307.		
3	1202	450	8	24	A
4	1203	451	9	25	G
5	1204	452	10	26	F E
6	1205	453	11	1 Martia D	
	Olympias.		308.	nus ā. 7.	
7	1206	454	12	2	C Attila Italiā aggressus
8	1207	455	13	3	B oēs penē eius ciuitates
9	1208	456	14	4	AG iuasit. Sed Leone papa
10	1209	457	15	5	F rogante inde discessit :
	Olympias.		309.		atq; āno sequēti sangui
11	1210	458	16	6	E ne de narib⁹ in lecto sus
12	1211	459	17	7	D focatus est.
13	1212	460	18	1 Leo. I. C	B
14	1213	461	19	2 an. 16.	A
	Olympias.		310.		
15	1214	462	20	3	G
1	1215	463	21	4	F
2	1216	464	1 Hilarius ā.	5	E D
3	1217	465	2 6. m. 3.	6	C
	Olympias.		311.		

quartū cōcilij Calcedonēse

Indi- ciões.	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
4	1218	466	3	B 7
5	1219	467	4	A 8
6	1220	468	5	G F 9
7	1221	469	6	E 10
Olympias. 312.				
8	1222	470	1 Simplicius	D 11
9	1223	471	2 á.14.m.6.	C 12
10	1224	472	3	B A 13
11	1225	473	4	G 14
Olympias. 313.				
12	1226	474	5	F 15
13	1227	475	6	E 16
14	1228	476	7	D C 1 Zeno an. 17.
15	1229	477	8	B 2
Olympias. 314.				
1	1230	478	9	A 3
2	1231	479	10	G 4
	1232	480	11	F E 5
3	1233	481	12	D 6
Olympias. 315.				
5	1234	482	13	C 7
6	1235	483	14	B 8
7	1236	484	15	A G 9
8	1237	485	1 Felix. 3.ã.6.	F 10
Olympias. 316. m.11.				
9	1238	486	2	E 11
10	1239	387	3	D 12
11	1240	488	4	C B 13
12	1241	489	5	A 14
Olympias. 317.				
13	1242	490	6	G 15
14	1243	491	7	F 16
15	1244	492	1 Gelasius	E D 17
1	1245	493	2 an.6.m.10.	C 1 Anastasi ^o Inuêtio cryptę scđi an.26. Michaelis archáge
Olympias. 318.				
2	1246	494	3	B 2 li i mōte Gargano
3	1247	495	4	A 3 ân.2.Gelasij.1. vt ānotat Sigebertus.

TABVLAE

Indi- tiões	Anni vr̄bis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
	4 1248	496	5	G F 4	
	5 1249	497	6	E 5	
	6 1250	498	7	D 6	319
	7 1251	499	1 Anastasius	C 7	
	8 1252	500	2 ā. i. m. 9.	BA 8	
	9 1253	501	1 Simacus	G 9	
I 0	1254	502	2	F 10	320
I 1	1255	503	3	E 11	
I 2	1256	504	4	DC 12	
I 3	1257	505	5	B 13	
I 4		506	6	A 14	321
I 5		507	7	G 15	
I		508	8	F E 16	
2		509	9	D 17	
3		510	10	C 18	322
4		511	11	B 19	
5		512	12	A G 20	
6		513	13	F 21	
7		514	24	E 22	323
8		515	15	D 23	
9		516	16	C B 24	
I 0		517	1 Hormisda	A 25	
I 1		518	2 an. 9.	G 26	324
I 2		519	3	F 1	Iustinus. i. an. 9.
I 3		520	4	E D 2	
I 4		521	5	C 3	Boetius Theodorici
I 5		522	6	B 4	iussu cū Simaco sena
I		523	7	A 5	tore & alijs p̄st̄aribus
2		524	8	G F 6	viris interficitur.
3		525	9	E 7	
4		526	1 Ioānes. i.	D 8	326
5		527	2 an. 2. m. 9.	C 9	
6		528	3	B A 1	Iustinianus. i. an. 38.
7		529	1 Felix. 4. an.	G 2	
8		530	2 4. m. 2.	F 3	327
9		531	3	E 4	

Indi- tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
10	532	4	D C	5
11	533	1 Bonifacius. 2.	B	6
12	534	2 an. 1. m. 11.	A	7
13	535	1 Ioãnes. 2. an.	G	8
14	536	2 1. m. 5.	F E	9
15	537	1 Agapit ^o . 1. a. 1. m. 3.	D	10
1	538	1 Syluerius an.	C	11
2	539	2 1. m. 7.	B	12
3	540	1 Vigilius	A G	13
4	541	2 an. 1 6. m. 6.	F	14
5	542	3	E	15
6	543	4	D	16
7	544	5	C B	17
8	545	6	A	18
9	546	7	G	19
10	547	8	F	20
11	548	9	E D	21
12	549	10	C	22
13	550	11	B	23
14	551	12 5. cõciliũ	A	24
15	552	13 Cõstãtino	G F	25
1	553	14 politanum	E	26
2	554	15	D	27
3	555	16	C	28
4	556	17	B A	29
5	557	1 Pelagius. 1.	G	30
6	558	2 an. 4. m. 10.	F	31
7	559	3	E	32
8	560	4	D C	33
9	561	5	B	34
10	562	1 Ioãnes. 3. an.	A	35
11	563	2 12. m. 11.	G	36
12	564	3	F E	37
13	565	4	D	38
14	566	5	C	1
15	567	6	B	2

Dionysius abbas Romanus insi-
gnis cõputista floret : qui cyclũ pa-
schalẽ instituit ab era Diocletiani
annis. 248. vt ait Victor Vricẽsis
ep̃s: & à natiuitate dñi annis. 532.

Fames per Italiã adeo ingẽs fuit,
vt mẽbra humana comederẽtur,
vt scribit Datus Mediolanensis
presul.

Totila Gothorum Rex ciui-
tates Italiæ multis cladibus
afflixit: cuius iussu Hercula-
nus Perusinarum ep̃s capite
truncatur.

Iustinus. 2. an. 11.

TABVLAE

Indi- tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
1	568	7	A G 3	
2	569	8	F 4	
3	570	9	E 5	337
4	571	10	D 6	
5	572	11	C B 7	
6	573	12	A 8	
7	574	13 (m. 10.	G 9	338
8	575	1 Vacat sedes	F 10	
9	576	1 Benedict ² . 1.	ED 11	
10	577	2 an. 4. m. 2.	C 1	Tiberius. 2. an. 7.
11	578	3	B 2	339
12	579	4	A 3	
13	580	1 Pelagius	G F 4	
14	581	2 an. 11.	E 5	
15	582	3	D 6	340
1	583	4	C 7	
2	584	5	B A 1	Mauritius an. 20.
3	585	6	G 2	
4	586	7	F 3	341
5	587	8	E 4	
6	588	9	D C 5	
7	589	10	B 6	
8	590	11	A 7	342
9	591	1 Gregorius. 1.	G 8	
10	592	2 an. 13. m. 6.	F E 9	
11	593	3 d. 10.	D 10	
12	594	4	C 11	343
13	595	5	B 12	
14	596	6	A G 13	
15	597	7	F 14	
1	598	8	E 15	344
2	599	9	D 16	
3	600	10	C B 17	Britania ad Christi fidem Gre- gorio pōnifice pcurate cōuertit.
4	601	11	A 18	
5	602	12	G 19	345
6	603	13	F 20	
7	604	14	E D 1	Focas an. 8.

ANNALES TEMPORVM

113

Indi- tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
8	605	1 sabinian ^o a. 1. m. 5.	C 2	
9	606	1 Vacat se. m. 11. d. 16.	B 3	346
10	607	1 Bonifacius. 3.	A 4	
11	608	1 Bonifaci ^o . 4.	G F 5	
12	609	2 an. 6. m. 5.	E 6	
13	610	3	D 7	Pantheon dedicatur in tēplum 347,
14	611	4	C 8	b. Mariæ & oīum martyrum.
15	612	5	B A 1	Heraclius an. 29.
1	613	6	G 2	
2	614	1 Deusdedit an.	F 3	348
3	615	2 3.	E 4	
4	616	3	D C 5	
5	617	1 Bonifacius. 5.	B 6	
6	618	2 an. 4. m. 10.	A 7	349
7	619	3	G 8	
8	620	4	F E 9	
9	621	5	D 10	Maumeth cōpleto anno dñi
10	622	1 Honorius. 1.	C 11	621. dedit legem: à quo tem 350
11	623	2 an. 12. m. 11.	B 12	pore cōputātur anni Arabū.
12	624	3	A G 13	
13	625	4	F 14	
14	626	5	E 15	351
15	627	6	D 16	
1	628	7	C B 17	
2	629	8	A 18	
3	630	9	G 19	352
4	631	10	F 20	
5	632	11	E D 21	
6	633	12	C 22	
7	634	13	B 23	353
8	635	1 Vacat sedes	A 24	
9	636	2 an. 1. m. 7.	G F 25	
10	637	1 Seuerinus	E 26	
11	638	1 Ioānes. 4.	D 27	354
12	639	2 an. 1. m. 9.	C 28	
13	640	1 Theodor ^o . 1.	B A 29	Constantinus. 3. m. 4.
14	641	2 an. 6. m. 5.	G 1	Heraclius an. 2.

TABVLAE

Indi. An. Pontifices
tiões. dñi Romani

Imperatores
Romani

Olym-
piades

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

15	642	3		F	2	
1	643	4		E	1	Constans. 2. an. 27.
2	644	5	D	C	2	
3	645	6		B	3	
4	646	7		A	4	
5	647	1	Martinus. 1.	G	5	
6	648	2	an. 6. m. 2.	F E	6	
7	649	3		D	7	
8	650	4		C	8	
9	651	5		B	9	
10	652	6		A G	10	
11	653	1	Vacat sed. á. 1.	F	11	
12	654	1	Eugenius. 1.	E	12	
13	655	2	an. 2. m. 6.	D	13	
14	656	3		C B	14	
15	657	1	Vitalianus	A	15	
1	658	2	an. 14. m. 6.	G	16	
2	659	3		F	17	
3	660	4		E D	18	
4	661	5		C	19	
5	662	6		B	20	
6	663	7		A	21	
7	664	8		G F	22	
8	665	9		E	23	
9	666	10		D	24	
10	667	11		C	25	
11	668	12		B A	26	
12	669	13		G	27	
13	670	14		F	1	Constantinus. 4. an. 17.
14	671	15		E	2	
15	672	1	Adeodatus	D C	3	
1	673	2	an. 4. m. 2.	B	4	
2	674	3		A	5	
3	675	4		G	6	
4	676	1	Donus. 1.	F E	7	
5	677	2	an. 2. m. 5.	D	8	
6	678	3		C	9	

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
	7 679	1 Agatho an.	B 10	
	8 680	2 z.m. 6.	A G 11	
	9 681	3	F 12	Sextū Cōciliū iterū Cō- stātinopolitanum. 365
I 0	682	1 Vacat sedes	E 13	
I 1	683	2 an. i. m. 7.	D 14	
I 2	684	1 Leo. z. m. 10.	CB 15	
I 3	685	1 Vacat se. m. 11. d. 21.	A 16	
I 4	686	1 Bñdict ^o . 2. m. 10. d. 13	G 17	366
I 5	687	1 Ioānes. 5. ā. 1.	F 1	Iustinus. z. an. 10.
I	688	1 Conō m. 11.	ED 2	
2	689	1 Sergius an. 1 z.	C 3	
3	690	2 m. 8.	B 4	367
4	691	3	A 5	
5	692	4	G F 6	
6	693	5	E 7	
7	694	6	D 8	368
8	695	7	C 9	
9	696	8	B A 10	
I 0	697	9	G 1	Leo. z. an. 3.
I 1	698	10	F 2	369
I 2	699	11	E 3	
I 3	700	12	D C 1	Tiberius. 3. an. 7.
I 4	701	13	B 2	
I 5	702	1 Ioānes. 6. an.	A 3	370
I	703	2 z. m. z.	G 4	
2	704	1 Ioānes. 7. an.	F E 5	
3	705	2 z. m. 7.	D 6	
4	706	3 Sisinius d. z. o.	C 7	371
5	707	1 Cōstātinus an.	B 1	Iustinianus iterum. z. an. 6.
6	708	2 7. m. 1.	A G 2	
7	709	3	F 3	
8	710	4	E 4	372
9	711	5	D 5	
I 0	712	6	C B 6	
I 1	713	7	A 1	Philippicus an. z.
I 2	714	1 Gregori ^o . z.	G 2	373
I 3	715	2 an. 15. m. 10.	F 1	Anastafius. z. an. 3.

TABVLAE

Indi- tiōes.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
14	716	3	E D 2	
15	717	4	C 3	
1	718	5	B 1	Theodosius an. 1.
2	719	6	A 1	Leo. 3. an. 24.
3	720	7	G F 2	
4	721	8	E 3	
5	722	9	D 4	
6	723	10	C 5	
7	724	11	B A 6	
8	725	12	G 7	
9	726	13	F 8	
10	727	14	E 9	
11	728	15	D C 10	
12	729	16	B 11	
13	730	1 Gregorius. 3.	A 12	
14	731	2 an. 10. m. 8.	G 13	Beda obiit.
15	732	3	F E 14	
1	733	4	D 15	
2	734	5	C 16	
3	735	6	B 17	
4	736	7	A G 18	
5	737	8	F 19	
6	738	9	E 20	
7	739	10	D 21	
8	740	11	C B 22	
9	741	1 Zacharias	A 23	
10	742	2 an. 10. m. 3.	G 24	Pestilentia ingens, in qua supra trecenta
11	743	3	F 1 Cōstāti	hoiū millia Cōstā-
12	744	4	E D 2 n ^o 5. ā.	tinopoli periere.
13	745	5	C 3 35.	
14	746	6	B 4	
15	747	7	A 5	
1	748	8	G F 6	
2	749	9	E 7	
3	750	10	D 8	
4	751	1 Stephanus. 2.	C 9	
5	752	2 an. 5.	B A 10	

ANNALES TEMPORVM

115

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
6	753	3	G 11	
7	754	4	F 12	383
8	755	5	E 13	
9	756	1 Paulus. 1.	D C 14	
10	757	2 an. 10. m. 1.	B 15	
11	758	3	A 16	384
12	759	4	G 17	
13	760	5	F E 18	
14	761	6	D 19	
15	762	7	C 20	
1	763	8	B 21	385
2	764	9	A G 22	
3	765	10	F 23	
4	766	1 Vacat sedes	E 24	386
5	767	1 Stephanus. 3.	D 25	
6	768	2 an. 3. m. 5.	C B 26	
7	769	3	A 27	
8	770	4	G 28	387
9	771	1 Adrianus. 1.	F 29	
10	772	2 a, 2 3. m. 1 1.	ED 30	
11	773	3	C 31	
12	774	4	B 32	388
13	775	5	A 33	
14	776	6	G F 34	
15	777	7	E 35	
1	778	8	D 1 Leo. 4. an. 5.	389
2	779	9	C 2	
3	780	10	B A 3	
4	781	11	G 4	
5	782	12	F 5	390
6	783	13	E 1 Constantinus. 6. cum	
7	784	14	D C 2 Hirenē an. 19.	
8	685	15	B 3	
9	786	16	A 4	391
10	787	17	G 5	
11	788	18	F E 6	
12	789	19	D 7	

TABVLAE

Indi- tiões	An. dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
13	790	20	C 8 Septimū Conciliū	392
14	791	21	B 9 Nicenum. z.	
15	792	22	A G 10	
1	793	23	F 11	
2	794	24	E 12	393
3	795	1 Leo. 3. an.	D 13	
4	796	2 z o. m. 5.	C B 14	
5	797	3	A 15	
6	798	4	G 16	394
7	799	5	F 17	
8	800	6	E D 18	
9	801	7	C 19	
10	802	8	B 1 Carolus Trállatio im-	395
11	803	9	A 2 magnus perij ad Fracos	
12	804	10	G F 3 an. 14.	
13	805	11	E 4	
14	806	12	D 5	396
15	807	13	C 6	
1	808	14	B A 7	
2	809	15	G 8	
3	810	16	F 9	397
4	811	17	E 10	
5	812	18	D C 11	
6	813	19	B 12	
7	814	20	A 13	398
8	815	1 Stephanº. m. 7.	G 14	
9	816	1 Pascalis an.	F E 1 Ludouicus cū Lotario an. z 5.	
10	817	2 7. m. 3.	D 2	
11	818	3	C 3	399
12	819	4	B 3	
13	820	5	A G 5	
14	821	6	F 6	
15	822	7	E 7	400
1	823	1 Eugenius. z.	D 8	
2	824	2 an. 3.	C B 9	
3	825	3	A 10	
4	826	1 Valētinº d. 40.	G 11	401

ANNALES TEMPORVM

Indi- cões.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
5	827	1 Gregorius.4.	F 12	
6	828	2 an.16.	E D 13	
7	829	3	C 14	
8	830	4	B 15	402
9	831	5	A 16	
10	832	6	G F 17	
11	833	7	E 18	
12	834	8	D 19	403
13	835	9	C 20	
14	836	10	B A 21	
15	837	11	G 22	
1	838	12	F 23	404
2	839	13	E 24	
3	840	14	D C 25	
4	841	15	B 1 Lotharius an. 15.	
5	842	16	A 2	405
6	843	1 Sergius.2.	G 3	
7	844	2 an.3.	F E 4	
8	845	3	D 5	
9	846	1 Leo.4.an.8.	C 6	406
10	847	2 m.3.	B 7	
11	848	3	A G 8	
12	849	4	F 9	
13	850	5	E 10	407
14	851	6	D 11	
15	852	7	C B 12	
1	853	8	A 13	
2	854	1 Ioãnes Anglic ⁹	G 14	His duobus annis 408
3	855	2 fecmía ã.z.m.1.	F 15	possumus dicere sedē
4	856	1 Bñdctus.3.	E D 1 Ludou	Romanā vacasse eo
5	857	2 an.z.m.6.	C 2 cus.z.	q̄ fecmna nō est ca-
6	858	3	B 3 an.z1.	pax ordinis neq; pō,
7	859	1 Nicolaus.1.	A 4	tificatus. 409
8	860	2 an.9.m.9.	G F 5	
9	861	3	E 6	
10	862	4	D 7	410
11	863	5	C 8	

REPERTORIUM TABULAE TRIENNIA

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	edictis	Olym- piades
12	864	6	B A 9		
13	865	7	G 10		
14	866	8	F 11		411
15	867	9	E 12		
1	868	10	D C 13		
2	869	1 Adrianus. z.	B 14		
3	870	2 an. 5. m. 9.	A 15		412
4	871	3	G 16		
5	872	4	F E 17		
6	873	5	D 18		
7	874	1 Ioānes. 8.	C 19		413
8	875	2 an. 10.	B 20		
9	876	3	A G 21		
10	877	4	F 1 Carolus. z. an. z.		
11	878	5	E 2		414
12	879	6	D 1 Carolus. 3.		
13	880	7	C B 2 Grossus. an. 1 z.		
14	881	8	A 3		
15	882	9	G 4		415
1	883	10	F 5		
2	884	1 Martinus. z.	E D 6	Albategni cōputauit annū Sola- rem post Ptolemaū ānis. 743.	
3	885	2 an. 1. m. 5.	C 7	& reperit eum cōstare ex diebus	416
4	886	1 Adrianus. 3.	B 8	365. & quarta diei minus ceter	
5	887	1 Stephanus. 5.	A 9	sima sexta parte ipsius diei: vt pa-	
6	888	2 an. 6.	G F 10	ter. c. 5 z. & 53. libri eius.	
7	889	3	E 11		
8	890	4	D 12		417
9	891	5	C 1 Arnulphus Germaniæ rex an. 1 z.		
10	892	6	B A 2		
11	893	1 Formosus	G 3		
12	894	2 an. 5. m. 5.	F 4		418
13	895	3	E 5		
14	896	4	D C 6		
15	897	5	B 7		
1	898	6 Bonifaci⁹. 6. d. 16.	A 8		419
2	899	1 Stepha. 6. a. 1. m. 3.	G 9		
3	900	1 Roman⁹. m. 4.	F E 10		
		Theodor⁹. z. d. 20.			

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiones	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
4	901	I Ioānes. 9. ā. z.	D 11	
5	902	z d. 5.	C 12	
6	903	I Benedict⁹. 4.	B 1	Ludouicus. 3. an. 10. 420
7	904	z an. 3. m. 4.	AG 2	
8	905	3 Leo. 5. d. 40.	F 3	
9	906	I Christophor⁹	E 4	421
10	907	I Sergi⁹ (m. 7.	D 5	
11	908	z us. 3. an. 7.	OB 6	
12	909	3 m. 4.	A 7	
13	910	4	G 8	422
14	911	5	F 9	
15	912	6	ED 10	
1	913	7	C 1	Contadus. 1. Ordo Cluniacē/ an. 7. sisichoaf. 423
2	914	I Anastasi⁹. 3.	B 2	
3	915	z an. 2. m. 2.	A 3	
4	916	I Lādo. m. 6.	GF 4	
5	917	I Ioānes. 10. an.	E 5	
6	918	z 13. m. 2.	D 6	424
7	919	3	C 7	
8	920	4	BA 1	Henricus. 1. an. 18.
9	921	5	G 2	
10	922	6	F 3	425
11	923	7	E 4	
12	924	8	DC 5	
13	925	9	B 6	
14	926	10	A 7	426
15	927	11	G 8	
1	928	12	FE 9	
2	929	13	D 10	
3	930	I Leo. 6. m. 7.	C 11	427
4	931	I Stephan⁹. 7.	B 12	
5	932	z an. 2. m. 1.	AG 13	
6	933	I Ioānes. 11.	F 14	
7	934	z an. 4. m. 10.	E 15	428
8	935	3	D 16	
9	936	4	CB 17	
10	937	5	A 18	

TABVLAE

Indi- tiones	An. dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
I 1	938	I Leo. 7. an. 2.	G I	Otho primus an. 36. 429
I 2	939	2 m. 6.	F 2	
I 3	940	3	E D 3	
I 4	941	I Stephanus. 8.	C 4	
I 5	942	2 an. 2. m. 4.	B 5	430
I	943	3	A 6	
2	944	I Martinus. 3.	GF 7	
3	945	2 an. 3. m. 6.	E 8	
4	946	3	D 9	431
5	947	I Agapitus. 2.	C 10	
6	948	2 an. 7. m. 4.	BA 11	
7	949	3	G 12	
8	950	4	F 13	432
9	951	5	E 14	
I 0	952	6	D C 15	
I 1	953	7	B 16	
I 2	954	I Ioānes. I 2. an.	A 17	433
I 3	955	2 8. m. 3.	G 18	Transfertur imperiū ad Germa- nos.
I 4	956	3	F E 19	
I 5	957	4	D 20	
I	958	5	C 21	434
2	959	6	B 22	
3	960	7	A G 23	
4	961	8 (m. 6.	F 24	
5	962	I Benedict⁹. 5.	E 25	435
6	963	I Leo. 8. an. I.	D 26	
7	964	2 m. 4.	C B 27	
8	965	I Ioānes. I 3.	A 28	
9	966	2 an. 7. m. I I.	G 29	436
I 0	967		F 30	
I 1	968		E D 31	
I 2	969		C 32	
I 3	970		B 33	437
I 4	971		A 34	
I 5	972		GF 35	
I	973	I Benedictus. 6.	E 36	
2	974	2 an. I. m. 6.	D I	Otho. 2. an. I o. 438

ANNALES TEMPORVM

Indi tioes.	An. dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
3	975	I Donus. 2. a. 1.	C 2	
4	976	I Bonifaci ⁹ . 7. m. 7.	B A 3	
5	977	2 Benedictus. 7.	G 4	
6	978	3 an. 8. m. 6.	F 5	439
7	979	4	E 6	
8	980	5	D C 7	
9	981	6	B 8	
10	982	7	A 9	440
11	983	8 Ioānes. 14. m. 8.	G 10	
12	984	I Ioānes. 15. m. 4.	F E 1	Otho. 3. an. 19.
13	985	I Ioānes. 16. an.	D 2	
14	986	2 I O. m. 6.	C 3	441
15	987	3	B 4	
1	988	4	A G 5	
2	989	5	F 6	
3	990	6	E 7	442
4	991	7	D 8	
5	992	8	C B 9	
6	993	9	A 10	
7	994	10	G 11	443
8	995	I Gregorius. 5.	F 12	
9	996	2 an. 2. m. 5.	E D 13	
10	997	I Ioā. 17. m. 10.	C 14	
11	998	I Syluester. 2.	B 15	444
12	999	2 an. 4. m. 1.	A 16	
13	1000	3	G F 17	
14	1001	4 Ioā. 18. m. 4.	E 18	
15	1002	I Ioānes. 19.	D 19	445
1	1003	2 an. 4. m. 4.	C 1	Henricus. 2. an. 22.
2	1004	3	B A 2	
3	1005	4	G 3	
4	1006	5	F 4	446
5	1007	I Sergius. 4.	E 5	
6	1008	2 an. 2. m. 7.	D C 6	
7	1009	3	B 7	
8	1010	I Benedictus. 8.	A 8	447
9	1011	2 an 11. m. 1.	G 9	

TABVLAE

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
10	1012	3	F E 10	Ordo Camaldulēis in-
11	1013	4	D 11	choatur.
12	1014	5	C 12	448
13	1015	4	B 13	
14	1016	7	A G 14	
15	1017	8	F 15	
1	1018	9	E 16	449
2	1019	10	D 17	
3	1020	11	C B 18	
4	1021	1 Vacat sedes	A 19	
5	1022	1 Ioānes. 20.	G 20	450
6	1023	2 an. 11.	F 21	
7	1024	3	E D 22	
8	1025	4	C 1	Conradus. 2. an. 15.
9	1026	5	B 2	451
10	1027	6	A 3	
11	1028	7	G F 4	
12	1029	8	E 5	
13	1030	9	D 6	452
14	1031	10	C 7	
15	1032	11	B A 8	
1	1033	1 Benedict ⁹ . 9.	G 9	
2	1034	2 an. 13. m. 3.	F 10	453
3	1035	3	E 11	
4	1036	4	D C 12	
5	1037	5	B 13	
6	1038	6	A 14	454
7	1039	7	G 15	
8	1040	8	F E 1	Henricus. 3. an. 17.
9	1041	9	D 2	
10	1042	10	C 3	455
11	1043	11	B 4	
12	1044	12 (m. z. A G	5	
13	1045	13 Syluester. 3.	F 6	
14	1046	1 Gregori ⁹ . 6.	E 7	456
15	1047	2 an. 2. m. 3.	D 8	
1	1048	1 Clemēs. 2. C B	9	
		Damafus. 2.		

ANNALES TEMPORVM

Indi iões dñi	Anni	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades.
2	1049	1 Leo. 9. an.	A 10	
3	1050	2 5. m. 2.	G 11	
4	1051	3	F 12	457
5	1052	4	E D 13	Concilium Veruelense.
6	1053	5	C 14	
7	1054	1 Victor. z.	B 15	
8	1055	2 an. z. m. 8.	A 16	458
9	1056	3	G F 17	
10	1057	1 Stephan ^o . 9. m. 10.	E 1	Henricus. 4. an. 50.
11	1058	1 Bñdict ^o . 10. m. 9.	D 2	
12	1059	1 Nicolaus. z.	C 3	459
13	1060	2 an. z. m. 6.	B A 4	
14	1061	3	G 5	
15	1062	1 Alexāder. z.	F 6	
1	1063	2 an. 11. m. 6.	E 7	460
2	1064	3	D C 8	
3	1065	4	B 9	
4	1066	5	A 10	461
5	1067	6	G 11	
6	1068	7	F E 12	
7	1069	8	D 13	
8	1070	9	C 14	Ordo vallis ymbro/ se inchoatur.
9	1071	10	B 15	462
10	1072	11	A G 16	
11	1073	12	F 17	
12	1074	1 Gregori ^o . 7.	E 18	463
13	1075	2 an. 12. m. 1.	D 19	
14	1076	3	C B 20	Ordo Grandimontensis. incipit.
15	1077	4	A 21	
1	1078	5	G 22	464
2	1079	6	F 23	
3	1080	7	E D 24	
4	1081	8	C 25	
5	1082	9	B 26	465
6	1083	10	A 27	
7	1084	11	C F 28	
8	1085	12	E 29	

TABVLAE

Indi	An.	Pontifices	Imperatores	Olym
tiões.	dñi	Romani	Romani	piades
9	1086	1 Victor. 3.ã. 1.	D 30	466
10	1087	2 Vacat. m. 5.	C 31	
11	1088	1 Vrban ^o . z. BA	32	
12	1089	2 an. 12. m. 4.	G 33	
13	1090	3	F 34	467
14	1091	4	E 35	
15	1092	5	D C 36	
1	1093	6	B 37	
2	1094	7	A 38	468
3	1095	8	G 36	
4	1096	9	F E 40	
5	1097	10	D 41	
6	1098	11	C 42	Cisterciensis ordo inchoatus, & 469
7	1099	12	B 43	primū eius cœnobiū fundatū:
8	1100	1 Paschalis. z. A G	44	& anno sequenti. f. 1099. Hier
9	1101	2 an. 18. m. 6.	F 45	rusalē capit à Christianis duce
10	1102	3	E 46	Gotifredo die. 15. Iulij feria. 6. 470
11	1103	4	D 47	Qui ibidem electus in regē, no-
12	1104	5	C B 48	luit auream ferre coronam: vbi
13	1105	6	A 49	Christus spineam tulisset. 471
14	1106	7	G 50	
15	1107	8	F 1	Henricus. 5. an. 20.
1	1108	9	E D 2	
2	1109	10	C 3	
3	1110	11	B 4	472
4	1111	12	A 5	
5	1112	13	G F 6	
6	1113	14	E 7	
7	1114	15	D 8	473
8	1115	16	C 9	
9	1116	17	B A 10	
10	1117	18	G 11	
11	1118	1 Gelasi ^o . z.ã. 1.	F 12	474
12	1119	1 Calistus. z.ã.	E 13	
13	1120	2 5. m. 10.	D C 14	Ordo templaris militie: & ordo
14	1121	3	B 15	Præmonstratensium inceperūt. 475
15	1122	4	A 16	

Indi- tiões. dñi	Anni Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
1	1123 5	G 17	
2	1124 6	F E 18	
3	1125 1 Honorius. z.	D 19	
4	1126 2 an. 5. m. 2.	C 20	476
5	1127 3	B 1	Lotarius. z. an. 1 r.
6	1128 4	A G 2	
7	1129 5	F 3	
8	1130 1 Innocēti ⁹ . z.	E 4	477
9	1131 2 an. 1 3. m. 8.	D 5	
10	1132 3	C B 6	
11	1133 4	A 7	
12	1134 5	G 8	478
13	1135 6	F 9	
14	1136 7	E D 10	
15	1137 8	C 11	
1	1138 9	B 1	Contadus. 3. an. 1 5.
2	1139 10	A 2	479
3	1140 11	G F 3	
4	1141 12	E 4	
5	1142 13 (m. 5.	D 5	480
6	1143 14 Coelestin ⁹ . z.	C 6	
7	1144 1 Luci ⁹ . z. m. 11.	BA 7	
8	1145 1 Eugenius. 3.	G 8	
9	1146 2 an. 8. m. 7.	F 9	481
10	1147 3	E 10	
11	1148 4	D C 11	
12	1149 5	B 12	
13	1150 6	A 13	482
14	1151 7	G 14	
15	1152 8	F E 15	
1	1153 9 (ã. 1. m. 4.	D 1	Fredericus. 1. an. 37.
2	1154 1 Anastasi ⁹ . 4.	C 2	483
3	1155 1 Adrian ⁹ . 4.	B 3	
4	1156 2 an. 4. m. 10.	A G 4	
5	1157 3	F 5	
6	1158 4	E 6	484
7	1159 5	D 7	

TABVLAE

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
8	1160	1 Alexāder. 3.	CB 8	
9	1161	2 ā. z1. m. 11.	A 9	
10	1162	3	G 10	485
11	1163	4	F 11	
12	1164	5	E D 12	
13	1165	6	C 13	
14	1166	7	B 14	486
15	1167	8	A 15	
1	1168	9	G F 16	
2	1169	10	E 17	
3	1170	11	D 18	487
4	1171	12	C 19	
5	1172	13	B A 20	
6	1173	14	G 21	
7	1174	18	F 22	488
8	1175	16	E 23	
9	1176	17	D C 24	
10	1177	18	B 25	
11	1178	19	A 26	489
12	1179	20	G 27	
13	1180	21	F E 28	
14	1181	22	D 29	
15	1182	1 Lucius. 3.	C 30	490
1	1183	2 an. 4. m. z.	B 31	
2	1184	3	A G 32	
3	1185	4	F 33	
4	1186	1 Urban⁹. 3. ā. 1. m. 10.	E 34	491
5	1187	2 Gregori⁹. 8. m. 1.	D 35	Hierusalē capitur à Saladino
6	1188	1 Clemēs. 3.	CB 36	die. z. Octobris feria. 6.
7	1189	2 an. 3. m. 5.	A 37	
8	1190	3	G 1	Henricus. 6. an. 10.
9	1191	1 Cœlestin⁹. 3.	F 2	492
10	1192	2 ā. 6. m. 8.	E D 3	
11	1193	3	C 4	
12	1194	4	B 5	493
13	1195	5	A 6	
14	1196	6	G F 7	

ANNALES TEMPORVM

131

Indi- tiones	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
15	1197	7	E 8	
1	1198	1 Innocētius. 3.	D 9	494
2	1199	2 an. 18. m. 4.	C 10	
3	1200	3	B A 1	Philippus Ordo humiliato/ rum confirmatur.
4	1201	4	G 2	an. 9.
5	1202	5	F 3	495
6	1203	6	E 4	
7	1204	7	D C 5	
8	1205	8	B 6	
9	1206	9	A 7	496
10	1207	10	G 8	
11	1208	11	F E 9	
12	1209	12	D 1	Otho. 4. an. 3.
13	1210	13	C 2	497
14	1211	14	B 3	
15	1212	15	A G 1	Fredericus. 2. an. 33.
1	1213	16	F 2	
2	1214	17	E 3	498
3	1215	18	D 4	Concilium Lateranense
4	1216	1 Honorio ⁹ . 3.	C B 5	Ordo predicatorū cōfirmatur per Honorium. 3.
5	1217	2 an. 10. m. 7.	A 6	
6	1218	3	G 7	499
7	1219	4	F 8	
8	1220	5	E D 9	
9	1221	6	C 10	500
10	1222	7	B 11	Ordo minorū cōfirmatur.
11	1223	8	A 12	
12	1224	9	G F 13	
13	1225	10	E 14	
14	1226	11	D 15	501
15	1227	1 Gregori ⁹ . 9.	C 16	
1	1228	2 a. 14. m. 3.	B A 17	
2	1229	3	G 18	502
3	1230	4	F 19	
4	1231	5	E 20	
5	1232	6	D C 21	
6	1233	7	B 22	

TABVLAE

Indi- tiōes.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
7	1234	8	A 23	503
8	1235	9	G 24	
9	1236	10	F E 25	
10	1237	11	D 26	
11	1238	12	C 27	504
12	1239	13 (4.d.18.	B 28	
13	1240	14 Coelestin ⁹	A G 29	
14	1241	1 Vacat sedes	F 30	
15	1242	2 an. 1. m. 9.	E 31	505
1	1243	1 Innocēt ⁹ . 4.	D 32	Ordo Cruciferorū cōfirmatur.
2	1244	2 ā. 1. m. 6.	C B 33	
3	1245	3	A 1	Vacat imperium an. 28.
4	1246	4	G 2	deposito Frederico. z. 506
5	1247	5	F 3	
6	1248	6	E D 4	
7	1249	7	C 5	
8	1250	8	B 6	507.
F 9	1251	9	A 7	Alphonſi era astrologis deser-
10	1252	10	G F 8	uiēs incipit anno à natiuitate
11	1253	11	E 9	domini. 1251.
12	1254	1 Vacat sedes	D 10	508.
13	1255	2 an. 2.	C 11	
14	1256	1 Alexāder. 4.	B A 12	Ordo Eremitarū. s. Augu-
15	1257	2 an. 6. m. 6.	G 13	ſti confirmatur.
1	1258	3	F 14	509
2	1259	4	E 15	
3	1260	5	D C 16	
4	1261	6	B 17	
5	1262	7	A 18	510
6	1263	1 Vrban ⁹ . 4.	G 19	
7	1264	2 an. 3. m. 1.	F E 20	
8	1265	3 Vacat se. m. 5.	D 21	
9	1266	1 Clemēs. 4.	C 22	511
10	1267	2 an. 3. m. 9.	B 23	
11	1268	3	A G 24	
12	1269	4	F 25	
13	1270	1 Vacat sedes	E 26	512
		an. 2. m. 2.		

Indi	An.	Pontifices	Imperatores	Olym/
tiões.	dñi	Romani	Romani	piades
14	1271	2	D 27	
15	1272	1 Gregori ⁹ .10.	CB 28	
1	1273	2 an.4.m.2.	A 1	Rodulphus Cõciliũ Lug/ dunense. 513
2	1274	3	G 2	
3	1275	4	F 3	
4	1276	1 Innoceti ⁹ .5.m.6.	ED 4	
5	1277	1 Adrian ⁹ .5.m.1.	C 5	
6	1278	1 Ioãnes.21.m.8.	B 6	514
7	1279	2 Vacat se.m.6.		
8	1280	3 3.m.8.	GF 8	
9	1281	4 Vacat se.m.5.	E 9	
10	1282	1 Martinus.4.	D 10	515
11	1283	2 an.4.m.2.	C 11	
12	1284	3	BA 12	
13	1285	4	G 13	
14	1286	1 Honori ⁹ .4.ã.1.	F 14	516
15	1287	1 Vac.f.m.10.	E 15	Ordo Carmelitarũ reformatur: ac etiã ordo Scruorũ per Hono- rium.4.
1	1288	1 Nicola ⁹ .4.	DC 16	
2	1289	2 an.4.m.1.	B 17	
3	1290	3	A 18	517
4	1291	4	G 19	
5	1292	1 Vacat sedes	FE 1	Vacat imperium an.1.
6	1293	2 an.2.m.3.	D 1	Astaulphus an.6.
7	1294	1 Coelestin ⁹ .5.m.6.	C 2	518
8	1295	1 Bonifaci ⁹ .8.	B 3	
9	1296	2 an.8.m.9.	AG 4	
10	1297	3	F 5	Ordo Coelestinorũ cõfirmatur.
11	1298	4	E 6	519
12	1299	5	D 1	Albertus an.10.
13	1300	6	CB 2	
14	1301	7	A 3	
15	1302	8	G 4	520
1	1303	9 (m.8.	F 5	
2	1304	1 Bñdict ⁹ .11.	ED 6	
3	1305	1 Va.se.ã.1.m.1.	C 7	
4	1306	1 Clemens.5.	B 8	521
5	1307	2 an.8.m.10.	A 9	

TABVLA E

Indi- tiones	An. dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
6	1308	3	G F 10	
7	1309	4	E 1	Henricus. 7. an. 4. m. 9.
8	1310	5	D 2	522
9	1311	6	C 3	Cōcilium Viēnense.
10	1312	7	B A 4	
11	1313	8	G 5	
12	1314	9	F 1	Vacat imperium an. 1.
13	1315	1 Vac. se. an. 2.	E 1	523 Ludouicus. 4. Bauarus an. 3 2.
14	1316	2	D C 2	
15	1317	1 Ioānes. 22.	B 3	
1	1318	2 an. 18. m. 4.	A 4	524
2	1319	3	G 5	
3	1320	4	F E 6	
4	1321	5	D 7	
5	1322	6	C 8	525
6	1323	7	B 9	
7	1324	8	A G 10	
8	1325	9	F 11	
9	1326	10	E 12	526
10	1327	11	D 13	
11	1328	12	C B 14	
12	1329	13	A 15	
13	1330	14	G 16	527
14	1331	15	F 17	
15	1332	16	E D 18	
1	1333	17	C 19	
2	1334	18	B 20	528
3	1335	1 Bñdict⁹. 12.	A 21	
4	1336	2 an. 7. m. 3.	G F 22	
5	1337	3	E 23	
6	1338	4	D 24	529
7	1339	5	C 25	
8	1340	6	B A 26	
9	1341	7	G 27	
10	1342	1 Clemēs. 6.	F 28	530
11	1343	2 an. 10. m. 6.	E 29	
12	1344	3	D C 30	

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiones	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
I 3	1345	4	B 31	
I 4	1346	5	A 32	
I 5	1347	6	G 1	531
I	1348	7	F E 2	Carolus. 4. an. 3 z.
2	1349	8	D 3	Pestis maxima vbi p.
3	1350	9	C 4	
4	1351	10	B 5	532
5	1352	11	A G 6	
6	1353	1 Innocēti ⁹ . 6.	F 7	
7	1354	2 an. 9. m. 8.	E 8	
8	1355	3	D 9	533
9	1356	4	C B 10	
I 0	1357	5	A 11	
I 1	1358	6	G 12	534
I 2	1359	7	F 13	
I 3	1360	8	E D 14	
I 4	1361	9	C 15	
I 5	1362	10	B 16	
I	1363	1 Urbanus. 5.	A 17	535
2	1364	2 an. 8. m. 4.	G F 18	
3	1365	3	E 19	
4	1366	4	D 20	536
5	1367	5	C 21	
6	1368	6	B A 22	
7	1369	7	G 23	
8	1370	8	F 24	Ordo sanctæ Brigide: &
9	1371	1 Gregori ⁹ . 11.	E 25	ordo montis oliuarum
I 0	1372	2 an. 7. m. 5.	D C 26	confirmantur.
I 1	1373	3	B 27	
I 2	1374	4	A 28	
I 3	1375	5	G 29	538
I 4	1376	6	F E 30	
I 5	1377	7	D 31	
I	1378	8	C 32	
2	1379	1 Urbanus. 6.	B 1	539
3	1380	2 a. 11. m. 8.	A G 2	Vincentius an. 22.
4	1381	3	F 3	

TABVLAE

Indi tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades.
5	1382	4	E 4	540
6	1383	5	D 5	
7	1384	6	C B 6	
8	1385	7	A 7	
9	1386	8	G 8	541
10	1387	9	F 9	
11	1388	10	E D 10	
12	1389	11	C 11	
13	1390	12	B 12	542
14	1391	1 Bonifaci ^o .9.	A 13	
15	1392	2 a. 14. m. 9.	G F 14	
1	1393	3	E 15	
2	1394	4	D 16	543
3	1395	5	C 17	
4	1396	6	B A 18	
5	1397	7	G 19	
6	1398	8	F 20	544
7	1399	9	E 21	
8	1400	10	D C 22	
9	1401	11	B 1 Robertus Bauatus an. 10.	545
10	1402	12	A 2	
11	1403	13	G 3	
12	1404	14	F E 4	
13	1405	1 Innocēti ^o .7.	D 5	546
14	1406	2 an. 2.	C 6	
15	1407	1 Gregori ^o . 12.	B 7	Ordo. S. Hieronymi instituitur.
1	1408	2 an. 2. m. 7.	A G 8	
2	1409	3	F 9	Concilium Pisanum.
3	1410	1 Alexā. 5. m. xi.	E 10	Ordo Scopetinoꝝ incipit
4	1411	1 Ioānes. 23.	D 1	Sigismundus an. 27.
5	1412	2 an. 4. m. 10.	C B 2	
6	1413	3	A 3	
7	1414	4	G 4	Concilium Cōstantiēse in-
8	1415	5	F 5	choatur, & annis tribus
9	1416	1 Vacat sedes	E D 6	perficitur.
10	1417	2 an. 2. m. 6.	C 7	
11	1418	1 Martin ^o . 5. an. 13. m. 3.	8	549

ANNALES TEMPORVM

134

Indi/ Anni Pontifices
ciōes dñi Romani

Imperatores
Romani

Olym/
piades

12	1419	2		A	9	
13	1420	3		G F	10	
14	1421	4		E	11	
15	1422	5		D	12	550
	1423	6		C	13	
	1424	7		B A	14	
	1425	8		G	15	
	1426	9		F	16	551
	1427	10		E	17	
	1428	11		DC	18	
	1429	12		B	19	
	1430	13		A	20	552
	1431	1	Eugenius.4.	G	21	
10	1432	2	an.16.	F E	22	
11	1433	3		D	23	
12	1434	4		C	24	553
13	1435	5		B	25	
14	1436	6		A G	26	
15	1437	7		F	27	
	1438	8		E	1	(liēse. 554
	1439	9		D	2	an.2. Conciliū Florētinsū.
	1440	10		C B	1	Fredericus. 3.an.47.
	1441	11		A	2	
	1442	12		G	3	555
	1443	13		F	4	
	1444	14		E D	5	
	1445	15		C	6	
	1446	16		B	7	556
10	1447	1	Nicolaus.5.	A	8	
11	1448	2	an.8.	G F	9	
12	1449	3		E	10	
13	1450	4		D	11	557
14	1451	5		C	12	
15	1452	6		B A	13	
	1453	7		G	14	Constantinopolis capitur
	1454	8		F	15	à Turcis. 558
	1455	1	Calistus.3.	E	16	

an. 3. m. 3.

TABVLAE

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
4	1456	2	DC 17	
5	1457	3	B 18	
6	1458	4	A 19	
7	1459	1 Pius. z. ā. 6.	G 20	
8	1460	2	FE 21	
9	1461	3	D 22	
10	1462	4	C 23	
11	1463	5	B 24	560
12	1464	6	AG 25	
13	1465	1 Paulus. z.	F 26	
14	1466	2 an. 6. m. 10.	E 27	
15	1467	3	D 28	561
1	1468	4	CB 29	
2	1469	5	A 30	
3	1470	6	G 31	
4	1471	1 Xyst ^o . 4. ā. 13.	F 32	562
5	1472	2	ED 33	
6	1473	3	C 34	
7	1474	4	B 35	
8	1475	5	A 36	563
9	1476	6	GF 37	
10	1477	7	E 38	
11	1478	8	D 39	
12	1479	9	C 40	564
13	1480	10	BA 41	
14	1481	11	G 42	
15	1482	12	F 43	
1	1483	13	E 44	565
2	1484	1 Innocēti ^o . 8.	DC 45	
3	1485	2 an. 7. m. 11.	B 46	
4	1486	3	A 47	
5	1487	4	G 1	566
6	1488	5	FE 2	
7	1489	6	D 3	
8	1490	7	C 4	
9	1491	8	B 5	567
10	1492	1 Alexāder. 6. an. 11.	AG 6	

Maximilianus an. 33.

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
I 1	1493	2	F 7	
I 2	1494	3	E 8	
I 3	1495	4	D 9	568
I 4	1496	5	C B 10	
I 5	1497	6	A 11	
I	1498	7	G 12	569
Z	1499	8	F 13	
3	1500	9	E D 14	
4	1501	10	C 15	
5	1502	11 Pi ^o . 3. d. 17.	B 16	570
6	1503	1 Iulius. z.	A 17	Ordo minimorū con- firmatur.
7	1504	2 an. 10.	G F 18	
8	1505	3	E 19	
9	1506	4	D 20	571
I 0	1507	5	C 21	
I 1	1508	6	B A 22	
I 2	1509	7	G 23	
I 3	1510	8	F 24	572
I 4	1511	9	E 25	
I 5	1512	10	D C 26	Cōciliū Lateranāse in- choat & annis quinque perdurat.
I	1513	1 Leo. 10. an.	B 27	
Z	1514	2 8. m. 8.	A 28	573
3	1515	3	G 29	
4	1516	4	F E 30	
5	1517	5	D 31	
6	1518	6	C 32	574
7	1519	7	B 33	
8	1520	8	A G 1	Carolus. 5. an.
9	1521	9	F 2	
I 0	1522	1 Adrian ^o . 6.	E 3	Rhodus capitur à Tur- 575
I 1	1523	2 an. 1. m. 8.	D 4	cis completo anno do- mini. 1522.
I 2	1524	1 Clemēs. 7.	C B 5	
I 3	1525	2 ā. 10. m. 10.	A 6	
I 4	1526	3	G 7	576
I 5	1527	4	F 8	Roma capitur ab Hispanis atq̃ Germanis mense Maio
I	1528	5	E D 9	
Z	1529	6	C 10	

CANONES

3	1530	7	B	11	577
4	1531	8	A	12	
5	1532	9	G	F 13	
6	1533	10	E	14	
7	1534	11	D	15	578
8	1535	1 Paulus. 3.	C	16	

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM
temporum & festorum mobilium.

Abulam perpetuam temporū & festorum mobilium post emendationes temporum nuper edidimus: vt per eam facili reperiamus ea, quæ gesta narrantur etiam certo die. Quare per columnas proprias digessimus aureum numerum: epactā: cyclū solarē: literā dñicalē: Pasche solēnitatē: & ānos à natiuitate dñi. Omisimus tamē breuitatis causa cōcurrentes clauē festorū mobilium & regulares, quæ ad institutū parū pertinent.

Prima igitur columna tabulæ, vt in superscriptione annotatur, cōtinet aureum numerum: qui est cyclus lunaris decēnouēnalis ad inueniendas lunę congressiones cum Sole. Hi decē & nouem numeri aurei vulgo dicti, describuntur. 19. literis alphabeti ab. A. vsq; ad. T. in martyrologio: sed alibi annotātur numeris arithmetiis. Numerus autem quotus cycli decēnouēnalis hoc pacto cognoscitur. Annis Christi domini oblati iunge vnitatē: quia, vt Dionysio abbati Romano placet, Christus natus est in calce anni primū decēnouēnalis cycli. Productū diuide per. 19. & facta diuisione, si quid residui fuerit, pro quote cycli decēnouēnalis teneto. Si nihil, cōplementum totius cycli sumito.

Secunda columna epactā ostendit. Continet enim epacta. 11. dies qui superexerescunt in anno cōi solari supra. 12. Lunę congressiones cum Sole. Series autem & numerus epactarum talis est. Anno primo cycli decēnouēnalis epactæ numerātur. 11. Secūdo āno superadditis. 11. resultant. 22. Tertio vero quoniam adiunctis. 11. fiunt. 33. superantes integrā lunationē abiectis. 30. remanēt. 3. & sic deinceps. 11. semper adiectis, vt ex hac formula colligi potest.

TABELLA EPACKTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Autēntiā					
1	1	2	3	1	4	2	5	6	1	7	2	8	3	4	1	5	2	6	7	1	8	2	9	Epactæ.

v'o

Etiã epactę quouis año facile hoc modo inueniri possunt. Cõsyde-
ra anni Christi oblato aureũ numerũ: quẽ multiplica-
per. 11. & productũ partire p. 30. & quod residuum fuerit habeto pro epactis anni propositi. Iulius Cęsar principium aurei numeri calendis Ianuarij mu-
dñicalibus.

tari constituit. Epactę vero iuxta morem vulgi mu-
tantur calendis Martij. Si scire volueris quot dies
habeat Luna: accipe numerum epactę anni tui: cui
numero superadde tot vnitates quot calēde fuerint
à Martio inclusiue vsq; ad mensem, cuius Lunã que-
ris: & rursus adiunge tot vnitates, quot dies habes
illius mensis. Quot ergo simul iunctas vnitates col-
legeris, tot erunt dies Lunę. & si. 30. exceßerint, tunc
illis abiectis, numerus qui superfuerit, diē Lunę in-
dicabit.

Tertia columna cyclum solare demonstrat. Vocat-
autem cyclus solaris spatium. 28. annorũ solarium,
hoc est orbis vel circulus solaris: nõ q; Sol in eodem
spatio temporis peragat cursum zodiaci: sed quoniã
in. 28. annis ad sua debita redeunt principia omnes
varietates quę ex litera solari, hoc est dominicali: &
bissexta contingere possunt. Ratio. 28. annorũ hæc
est. Cum enim dies hebdomadę sint septem & bissex-
ti tantũmodo quarto anno cõtingat: si per quatuor
septē multiplicauerimus, emerget numerus annorũ
28. in quibus oēs varietates quę per lřam dñicalem
& bissextũ accidere possunt, in pristinã redibunt for-
mam: & bissextus per oēs ferias currit. Si vero scire
cupis quotus sit annus cycli solaris: annis dñi adde
9. & numerũ collectũ partire per. 28. Si nihil reman-
serit, accipe vltimum numerum cycli solaris, hoc est
28. pro quoto. Si aliquid residuum fuerit: id osten-
dit tibi numerum cycli solaris.

Quarta columna continet literam dominicalem: quę quotannis
mutatur ex gemina causa. Prima est quoniam annus solaris cõis
365. continet dies: quos si per septē diuiseris, videbis in quotiēte
52. hebdomadas & diē vnũ residuũ. Cũ igitur feriarũ elemēta sint
septē. s. a. b. c. d. e. f. g. quibus crebra repetitione omnes cõplemus,
& numeramus hebdomadas: tandem vnus erit dies residuus:

1	g	f
2	e	
3	d	
4	c	
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
10	b	
11	a	
12	g	
13	f	e
14	d	
15	c	
16	b	
17	a	g
18	f	
19	e	
20	d	
21	c	b
22	a	
23	g	
24	f	
25	e	d
26	c	
27	b	
28	a	

propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calēdis Ianuarij; & eadem. A. litera in fine die vltima Decembris inscribitur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palam est easdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris. C. Iulij Cæsaris ex. 365. diebus & sex horis conflatur; quæ annuatim collectæ in quarto anno diem constituunt. Is sexto calēdas Martij, hoc est die. 24. Februarij in litera. F. reperita intercalatur; & ex consecutione fit literæ dominicalis immutatio. Inuento igitur numero cycli solaris per tabellam: litera dominicalis manifestabitur. In prima namq; columnula inquire numerum cycli solaris per doctrinam prius datam inuentum; cui è directo in alia columnula est litera dominicalis. Quæ si vnica fuerit annum cōmunem indicabit; si duplex, bissextilem. Prior litera vsq; ad festum sancti Mathiæ cōmoda erit; posterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonstrat paschalem solennitatem die dominica celebrandam iuxta ritum ecclesiæ iandiu seruatum s̄m supputationem Dionysij Abbatis. Ex hoc festo paschali facile quisq; per se ipsum reperire potest reliqua festa mobilia sibi correspondentia hoc modo. A. dñica paschali si retrograde in calendario sex hebdomadas numeraueris, deduceres in dominicam quadragesimæ. A. qua si tres computaueris, dominicam septuagesimæ offendes. Memento tamē, vt in anno bissextili Februario vigintinouē diebus; & in posterioribus eius diebus (vt negocium postulat) ad posteriorem literam dominicalem transeundum esse. Præterea à die Paschæ, supputa. 5. hebdomadas: & incidēs dominicam Rogationum, & in duas in pentecosten.

In reliquis vero columnis descripsimus annos domini ita q̄ in sexta sint anni domini à principio tabulæ successiue vsq; in finē eius: & rursus in septima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterunt columnæ annorum domini in perpetuum. Incepimus autem in sexta columna ante natiuitatē domini annis. 44. Quo tempore Iulius Cæsar calendarium suum quod anno præcedenti correxerat, seruādum per totum orbē promulgauit, vt attestatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipsam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de causa: quoniam cyclus magnus annorum. 532. componitur ex cyclo solari multiplicato in cyclum lunarem

natem decemnouēnalem. Si enim multiplicauerimus annos. 28. per annos. 19. prouenient anni. 532. Post quot annos necesse est redire diuersitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuersitates ex Luna. 14. procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouēnali: & varietates ex bissexto, & litera dominicali prouenientes dependeant ex cyclo solaris: si anni cycli lunaris multiplicentur per annos cycli solaris: redibunt post tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuersitates ex discrepantia cyclorum contingentes. & quia celebratio paschæ iuxta obseruationem ecclesiæ innititur eisdem cyclis, necesse est pascha secundum hunc cyclum magnum semper reuerti post annos. 532. ad eundem terminum. & sic uoluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum. 532. ut attestatur dominus Paulus episcopus Forosempronienſis libro. 6. primæ partis suæ Paulinæ: & dominus Ioānes Stofflerinus in suo calendario propositione. 37. B. antea descripsit Prosper Aquitanicus, episcopus Rheimus tēpore pontificis Leonis primi anno domini. 456. Deinde Victorinus Lemonicensis paulo post eadem tempora. Rursus etiam Dionysius abbas Romanus cognomento exiguus similem tabulam instituit anno domini. 532. & inseruit eam in libro suo, quē paschalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florentinus ordinis Eremitarum sancti Augustini eandem tabulam digessit ab anno domini. 1501. sumens exordium. Sed quoniam in eorum tabulis manifestus inuenitur error in anno natiuitatis domini & passionis eius: & in bissextilis superfluis iuxta natiuitatem Christi antea & postea: propterea coacti sumus eorum errores emendare, ut pura veritas inueniatur. Sed antequā id faciamus, oportet nos prius tabellam deordinationis literarum dominicalium & annorum bissextilium, quæ contingit tempore Augusti Cæsaris annotare, ne cōtingat eo tempore in computationibus error. Emendauit namq̄ Iulius Cæsar calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem litera dominicali existēte. B. ut probatur ex tabulis Astrologicis quod eo anno calendis Ianuarij fuerit interluniū, sicut Cæsar ibidem annotauit unitatem cycli sui lunaris: quæ congressionem luminarium primam fuisse ostendit eo die, quæ fuit in sabato. Anno uero sequenti. s. 44. ante Christi ortum, promulgauit illud existente litera dominicali. A. Iussit q̄ sacerdotibus, ut omni quarto anno diem unum intercalarent. Sed eodem anno Cæsarē in senatu interfecto: sacerdotes iussionem Cæsaris non impleuer

runt ad vnguem sicut præceperat. Nam, vt dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emendato calendario per Iulium Cæsare vitium admissum est per sacerdotes. Nam cum præceptum esset anno quarto, vt intercalarent vnũ diem: & oporteret anno quarto id obseruari antequã quintus auspicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt nõ desinente. Sicq; per annos sex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuissent: duodecim intercalati sunt. Quod deprehensum Augustus reformauit: iussitq; annos duodecim sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouẽ necessarios temere fuerant intercalati: hoc modo possent repensari. Ex qua disciplina omnium postea temporum fundata ratio est. Hæc Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorũ libro. Sacerdotes ergo de triennio in triennium annum bissextilẽ celebrarunt, cum debuerant hoc facere de quadriennio in quadriennium. Propter quod Augustus coactus est post. 36. annos à promulgato calendario: spatio duodecim annorum tres dies bissextilis omittere. s. ab anno octauo ante Christi ortum vsq; ad quartũ eius annum integrum. Et sic anno quinto Christi litera dominicalis restituta est ad locum proprium iuxta ordinem à Iulio traditũ. Et postea semper vsq; ad præsens tempus congruus literarum dominicalium & bissextorũ ordo seruatus est. Annos ergo triginta sex peruersi vsus, & annos duodecim emendationis descripsimus in sequenti tabella cum literis dominicalibus: & annis ante Christi natiuitatem & post eius ortum.

A	44	E	26	B	8	Anni. I z. emendationis absq; intercalatione.
G	43	D	25	A	7	
F E	42	CB	24	G	6	
D	41	A	23	F	5	
C	40	G	22	E	4	
BA	39	FE	21	D	3	
G	38	D	20	C	2	
F	37	C	19	B	1	Incarnatio Christi.
ED	36	BA	18	A	1	Primus annus à natiuitate Christi, siue à calendis Ianuarij.
C	35	G	17	G	2	
B	34	F	16	F	3	
AG	33	ED	15	E	4	
F	32	C	14	D	5	
E	31	B	13	C	6	
DC	30	AG	12	B	7	
B	29	F	11	AG	8	
A	28	E	10	F	9	
GF	27	DC	9	E	10	

Hucusq; error.

In sequenti vero tabula magnâ descripsimus ordinē literarum dominicalium & bissextorum iuxta ordinationem Cæsaris. Qui ordo deseruit correspondentibus annis sequētib; Inseruimus etiā in eadem tabula prædictam deordinationem literarum dominicalium & bissextorum cum emendatione Augusti spatio annorum 48. in columna superaddita propinqua paschæ in principio tabulæ.

Sequitur tabula magna & perpetua temporum & festorum mobilium.

CANONES

Aure ⁹ nās	Epā cta	Cycl ⁹ Solar/ ris	Lŕa dñi. ordīa ria.	Lŕa dom. deor/ dīna.	Pascha Relur/ rectio nis.	Anni ante Chŕm.	Anni	dñi	deinceps
15	15	22	A	A	2 April.	44	489	1021	1553
16	26	23	G	G	25 Mar.	43	490	1022	1554
17	7	24	F	FE	14 A.	42	491	1023	1555
18	18	25	ED	D	5 A.	41	492	1024	1556
19	0	26	C	C	18 A.	40	493	1025	1577
1	11	27	B	BA	10 A.	39	494	1026	1558
2	22	28	A	G	26 M.	38	495	1027	1559
3	3	1	GF	F	14 A.	37	496	1028	1560
4	14	2	E	ED	6 A.	36	497	2029	1561
5	25	3	D	C	29 M.	35	498	1030	1562
6	6	4	C	B	11 A.	34	499	1031	1563
7	17	5	BA	AG	2 A.	33	500	1032	1564
8	28	6	G	F	22 A.	32	501	1033	1565
9	9	7	F	E	14 A.	31	502	1034	1566
10	20	8	E	DC	30 M.	30	503	1035	1567
11	1	9	DC	B	18 A.	29	504	1036	1568
12	12	10	B	A	10 A.	28	505	1037	1569
13	23	11	A	GF	26 M.	27	506	1038	1570
14	4	12	G	E	15 A.	26	507	1039	1571
15	15	13	FE	D	6 A.	25	508	1040	1572
16	26	14	D	CB	22 M.	24	509	1041	1573
17	7	15	C	A	11 A.	23	510	1142	1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511	1043	1575
19	0	17	AG	FE	22 A.	21	512	1044	1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513	1045	1577
2	22	19	E	C	30 M.	19	514	1046	1578
3	3	20	D	BA	19 A.	18	515	1047	1579
4	14	21	CB	G	3 A.	17	516	1048	1580
5	25	22	A	F	26 M.	16	517	1049	1581
6	6	23	G	ED	15 A.	15	518	1050	1582
7	17	24	F	C	31 M.	14	519	1051	1583
8	28	25	ED	B	19 A.	13	520	1052	1584
9	9	26	C	AG	11 A.	12	521	1053	1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522	1054	1586
11	1	28	A	E	16 A.	10	523	1055	1587

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola/ ris	Lra dñi. ordīa	Lra dom. deor/ dīna.	Pascha Relur/ rectio	Anni ante Chřm. & post	Anni uitatem	Anni dñi post nati	
12	12	1	GF	DC	7 A.	9	524	1056	1588
13	23	2	E	B	30M.	8	525	1057	1589
14	4	3	D	A	19 A.	7	526	1058	1590
15	15	4	C	G	4 A.	6	527	1059	1591
16	26	4	BA	F	26M.	5	528	1060	1592
17	7	6	G	E	15 A.	4	529	1061	1593
18	18	7	F	D	31M.	3	530	1062	1594
19	0	8	E	C	20 A.	2	531	1063	1595
1	11	9	DC	B	11 A.	1	532	1064	1596
2	22	10	B	A	27M.	1	533	1065	1597
3	3	11	A	G	16 A.	2	534	1066	1598
4	14	12	G	F	8 A.	3	535	1067	1599
5	25	13	FE	E	23M.	4	536	1098	1600
6	6	14	D		12 A.	5	537	1099	1601
7	17	15	C		4 A.	6	538	1070	1602
8	28	16	B		24 A.	7	539	1071	1603
9	9	17	A	G	8 A.	8	540	1072	1604
10	20	18	F		31M.	9	541	1073	1605
11	1	19	E		20 A.	10	542	1074	1606
12	12	20	D		5 A.	11	543	1075	1607
13	23	21	C	B	27M.	12	544	1076	1608
14	4	22	A		16 A.	13	545	1077	1609
15	15	23	G		8 A.	14	546	1078	1610
16	26	24	F		24M.	15	547	1079	1611
17	7	25	E	D	12 A.	16	548	1080	1612
18	18	26	C		4 A.	17	549	1081	1613
19	0	27	B		24 A.	18	550	1082	1614
1	11	28	A		9 A.	19	551	1083	1615
2	22	1	G	F	31M.	20	552	1084	1616
3	3	2	E		20 A.	21	553	1085	1617
4	14	3	D		5 A.	22	554	1086	1618
5	25	4	C		28M.	23	555	1087	1619
6	6	5	B	A	16 A.	24	556	1088	1620
7	17	6	G		1 A.	25	557	1089	1621
8	28	7	F		21 A.	26	558	1090	1622

Conceptio Christi.
Prim⁹
annus
ab ei⁹
natiui
tate.

CANONES

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sol.	Litera dñica/ lis	Pascha Resur/ rect.	Anni à natiuitate dñi.			
9	9	8	E	13 A.	27	559	1091	1623
10	20	9	DC	28 M.	28	560	1092	1624
11	1	10	B	17 A.	29	561	1093	1625
12	12	11	A	9 A.	30	562	1094	1626
13	23	12	G	25 M.	31	563	1095	1627
14	4	13	F E	13 A.	32	564	1096	1628
15	15	14	D	5 A.	33	565	1097	1629
16	26	15	C	28 M.	34	566	1098	1630
17	7	16	B	10 A.	35	567	1099	1631
18	18	17	AG	1 A.	36	568	1100	1632
19	0	18	F	21 A.	37	569	1101	1633
1	11	19	E	6 A.	38	570	1102	1634
2	22	20	D	29 M.	39	571	1103	1635
3	3	21	CB	17 A.	40	572	1104	1636
4	14	22	A	9 A.	41	573	1105	1637
5	25	23	G	25 M.	42	574	1106	1638
6	6	24	F	14 A.	43	575	1107	1639
7	17	25	ED	5 A.	44	576	1108	1640
8	28	26	C	25 A.	45	577	1109	1641
9	9	27	B	10 A.	46	578	1110	1642
10	20	28	A	2 A.	47	579	1111	1643
11	1	1	GF	21 A.	48	580	1112	1644
12	12	2	E	6 A.	49	581	1113	1645
13	23	3	D	29 M.	50	582	1114	1646
14	4	4	C	18 A.	51	783	1115	1647
15	15	5	BA	2 A.	52	584	1116	1648
16	26	6	G	25 M.	53	585	1117	1649
17	7	7	F	14 A.	54	586	1118	1650
18	18	8	E	30 M.	55	587	1119	1651
19	0	9	DC	18 A.	56	588	1120	1652
1	11	10	B	10 A.	57	589	1121	1653
2	22	11	A	26 M.	58	590	1122	1654
3	3	12	G	15 A.	59	591	1123	1655
4	14	13	FE	6 A.	60	592	1124	1656
5	25	14	D	29 M.	61	593	1125	1657
6	6	15	C	11 A.	62	594	1126	1658

Pascha
Christi
33.

FESTORVM MOBILIVM

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola ris	Litera dñica/ lis	Pascha Resur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
7	17	16	B	3 A.	63	595	1127	1659
8	28	17	A G	22 A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14 A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30 M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19 A.	67	599	1131	1663
12	12	21	C B	10 A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26 M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15 A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7 A.	71	603	1135	1667
16	26	25	E D	22 M.	72	604	1136	1668
17	7	26	C	11 A.	73	605	1137	1669
18	18	27	B	3 A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23 A.	75	607	1139	1671
1	11	1	G F	7 A.	76	608	1140	1672
2	22	2	E	30 M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19 A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4 A.	79	611	1143	1675
5	25	5	B A	26 M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15 A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	31 M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20 A.	83	615	1147	1679
9	9	9	D C	11 A.	84	616	1148	1680
10	21	10	B	3 A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	16 A.	86	618	1150	1682
12	12	12	G	8 A.	87	619	1151	1683
13	23	13	F E	30 M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19 A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	4 A.	90	622	1154	1686
16	26	16	B	27 M.	91	623	1155	1687
17	7	17	A G	15 A.	92	624	1156	1688
18	18	18	F	31 M.	93	625	1157	1689
19	0	19	E	20 A.	94	626	1158	1690
1	11	20	D	12 A.	95	627	1159	1691
2	22	21	C B	27 M.	96	628	1160	1692
3	3	22	A	16 A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8 A.	98	630	1162	1694

CANONES

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola/ ris	Litera dñica lis	Pascha Refur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
5	25	24	F	24M.	99	631	1163	1695
6	6	25	E D	12A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24A.	102	634	1167	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1167	1699
10	20	1	G F	31M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	C	28M.	107	639	1171	1703
14	4	5	B A	16A.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13A.	111	643	1175	1707
18	18	9	D C	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1179	1711
3	3	13	F E	20A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17A.	119	651	1183	1715
7	17	17	A G	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29M.	123	655	1187	1719
11	1	21	C B	17A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14A.	127	659	1191	1723
15	15	25	E D	5 A.	128	660	1192	1724
16	26	26	C	28M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10A.	130	662	1194	1726
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	G F	21A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29M.	134	666	1198	1730

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola/ ris	Litera dñica/ lis	Pascha Resur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
3	3	4	C	18 A.	135	667	1199	1731
4	14	5	BA	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25 M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14 A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	DC	25 A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10 A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22 A.	143	675	1207	1739
12	12	13	FE	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29 M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18 A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	AG	25 M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14 A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30 M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19 A.	151	683	1215	1747
1	11	21	CB	10 A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26 M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15 A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	ED	29 M.	156	688	1220	1752
6	6	26	C	11 A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3 A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23 A.	159	691	1223	1755
9	9	1	GF	14 A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30 M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19 A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11 A.	163	695	1227	1759
13	23	5	BA	26 M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15 A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23 M.	167	699	1231	1763
17	7	9	DC	11 A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23 A.	170	702	1234	1766

CANONES

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola/ ris	Litera dnica lis	Pascha Resur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30M.	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19 A.	173	705	1237	1769
4	14	15	C	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15 A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20 A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12 A.	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	1776
11	1	22	A	16 A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F E	31M.	183	715	1247	1779
14	4	25	D	19 A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16 A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20 A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12 A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16 A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24M.	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13 A.	195	727	1259	1791
7	17	9	D C	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24 A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20 A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17 A.	203	735	1267	1799
15	15	17	A G	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13 A.	206	738	1270	1802

Aufe ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Solaj.	Litera dñica	Pascha Refur/ rect.	Anni a ⁿ natiuitate domini.
18	18	20	D	5 A.	207 739 1271 1803
19	0	21	C B	24 A.	208 740 1272 1804
1	11	22	A	9 A.	209 741 1273 1805
2	22	23	G	1 A.	210 742 1274 1806
3	3	24	F	14 A.	211 743 1275 1807
4	14	25	E D	5 A.	212 744 1276 1808
5	25	26	C	28 M.	213 745 1277 1809
6	6	27	B	17 A.	214 746 1278 1810
7	17	28	A	2 A.	215 747 1279 1811
8	28	1	G F	21 A.	216 748 1280 1812
9	9	2	E	13 A.	217 749 1281 1813
10	20	3	D	29 M.	218 750 1282 1814
11	1	4	C B A	18 A.	219 751 1283 1815
12	12	5	G	9 A.	220 752 1284 1816
13	23	6	F	25 M.	221 753 1285 1817
14	4	7	E D C	14 A.	222 754 1286 1818
15	15	8	B	6 A.	223 755 1287 1819
16	26	9	A	28 M.	224 756 1288 1820
17	7	10	G F E	10 A.	225 757 1289 1821
18	18	11	D	2 A.	226 758 1290 1822
19	0	12	C B A	22 A.	227 759 1291 1823
1	11	13	G	6 A.	228 760 1292 1824
2	22	14	F E	29 M.	229 761 1293 1825
3	3	15	D	18 A.	230 762 1294 1826
4	14	16	C B A	3 A.	231 763 1295 1827
5	25	17	G	25 M.	232 764 1296 1828
6	6	18	F	14 A.	233 765 1297 1829
7	17	19	E D	6 A.	234 766 1298 1830
8	28	20	C B	19 A.	235 767 1299 1831
9	9	21	A	10 A.	236 768 1300 1832
10	20	22	G F E	2 A.	237 769 1301 1833
11	1	23	D	22 A.	238 770 1302 1834
12	12	24	C B A	7 A.	239 771 1303 1835
13	23	25	G	29 M.	240 772 1304 1836
14	4	26	F E D	18 A.	241 773 1305 1837
15	15	27	C B	3 A.	242 774 1306 1838

CANONES

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Solaf.	Litera dn̄ica lis.	Pascha Refur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
16	26	28	A	26M.	243	775	1307	1839
17	7	1	G F	14A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11A.	247	779	1311	1843
2	22	5	B A	26M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23M.	251	783	1315	1847
6	6	9	D C	11A.	152	784	1316	1848
7	17	10	B	2A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8A.	255	787	1319	1851
10	20	13	F E	30M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27M.	259	791	1323	1855
14	4	17	A G	15A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12A.	263	795	1327	1859
18	18	21	C B	3A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31M.	267	799	1331	1863
3	3	25	E D	19A.	568	800	1332	1864
4	14	26	C	4A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16A.	271	803	1335	1867
7	17	1	G F	31M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28M.	275	807	1339	1871
11	1	5	B A	16A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31M.	278	810	1342	1874

FESTORVM MOBILIVM

Aure⁹ Epa Cyci⁹ Litera Pascha Anni à natiuitate domini.
 nūs cta Sola dñica. Refur/
 ris rect.

14	4	8	E	13 A.	279	811	1343	1875
15	15	9	DC	4 A.	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27 M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16 A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1 A.	283	815	1347	1879
19	0	13	FE	20 A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12 A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28 M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17 A.	287	819	1351	1883
4	14	17	AG	8 A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24 M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13 A.	290	822	1354	1887
7	17	20	D	5 A.	291	823	1355	1887
8	28	21	CB	24 A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9 A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1 A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21 A.	295	827	1359	1891
12	12	25	ED	5 A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28 M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17 A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2 A.	299	831	1363	1895
16	26	1	GF	24 M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13 A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18 A.	303	835	1367	1899
1	11	5	BA	9 A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14 A.	306	838	2370	1902
4	14	8	E	6 A.	307	839	1371	1903
5	25	9	DC	28 M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17 A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2 A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22 A.	311	843	1375	1907
9	9	13	FE	13 A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29 M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18 A.	314	846	1378	1910

Hic an
 n^o cor/
 respō/
 det cre
 ationi
 mundi
 fm he
 braicā
 verita
 tē, hoc
 est ate
 christi
 natiui/
 tatem
 annis.
 3960

CANONES

Aure⁹ Epa Cycl⁹ Litera Pascha Anni à natiuitate dñi.
nūs cta Sol. dñical. Refur/
rect.

Conci
liū Ni/
cenum
an. do.
322. &
Aure⁹
nūs ca
lēdirio
infigit
āno fe/
q̄nti. f.
323.

12	12	16	B	10.A.	315	847	1379	1911
13	23	17	AG	25.M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14.A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6.A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22.M.	319	851	1383	1915
17	7	21	CB	10.A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2.A.	321	853	1385	1917
19	0	23	G	22.A.	322	854	1386	1918
1	11	24	F	7.A.	323	855	1387	1919
2	22	25	ED	29.M.	324	856	1388	1920
3	3	26	C	18.A.	325	857	1389	1921
4	14	27	B	3.A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	26.M.	327	859	1391	1923
6	6	1	GF	14.A.	328	860	1392	1924
7	17	2	E	6.A.	329	861	1393	1925
8	28	3	D	19.A.	330	862	1394	1926
9	9	4	C	11.A.	331	863	1395	1927
10	20	5	BA	2.A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22.A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7.A.	334	866	1398	1930
13	23	8	E	30.M.	335	867	1399	1931
14	4	9	DC	18.A.	336	868	1400	1932
15	15	10	B	3.A.	337	869	1401	1933
16	26	11	A	26.M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15.A.	339	871	1403	1935
18	18	13	FE	30.M.	340	872	1404	1936
19	0	14	D	19.A.	341	873	1405	1937
1	11	15	C	11.A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27.M.	343	875	1407	1939
3	3	17	AG	15.A.	344	876	1408	1940
4	14	18	F	7.A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23.M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12.A.	347	879	1411	1943
7	17	21	CB	3.A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23.A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8.A.	350	882	1414	1946

FESTORVM MOBILIVM

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola	Litera dñica.	Pascha Refur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
10	20	24	F	31 M.	351	883	1415	1947
11	1	25	ED	19 A.	352	884	1416	1948
12	12	26	C	11 A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27 M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16 A.	355	887	1419	1951
15	15	1	GF	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23 M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12 A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	BA	23 A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31 M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20 A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27 M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16 A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	1 A.	367	899	1431	1963
8	28	13	FE	20 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12 A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28 M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17 A.	371	903	1435	1967
12	12	17	AG	8 A.	372	904	1436	1968
23	23	18	F	31 M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13 A.	374	706	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	CB	27 M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16 A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21 A.	379	911	1443	1975
1	11	25	ED	12 A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28 M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17 A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	1447	1979
5	25	1	GF	24 M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13 A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

CANONES

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sol.	Litera dñical.	Pascha Refuz. rect.	Anni à natiuitate dñi.			
8	28	4	C	25.A.	387	919	1451	1983
9	9	5	BA	9.A.	388	920	1452	1984
10	20	6	G	1.A.	389	921	1453	1985
11	1	7	F	21.A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6.A.	391	923	1455	1987
13	23	9	DC	28M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17.A.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2.A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25M.	395	927	1459	1991
17	7	13	FE	13.A.	396	928	1460	1992
18	18	14	D	5.A.	397	929	1461	1993
19	0	15	C	18.A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10.A.	399	931	1463	1995
2	22	17	AG	1.A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14.A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6.A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29M.	403	935	1467	1999
6	6	21	CB	17.A.	404	936	1468	2000
7	17	22	A	2.A.	405	937	1469	2001
8	28	23	G	22.A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14.A.	407	939	1471	2003
10	20	25	ED	29M.	408	940	1472	2004
11	1	26	C	18.A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10.A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26M.	411	943	1475	2007
14	4	1	GF	14.A.	412	944	1476	2008
15	15	2	E	6.A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22M.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11.A.	415	947	1479	2011
18	18	5	BA	2.A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22.A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7.A.	418	950	1482	2014
2	22	8	E	30M.	419	951	1483	2015
3	3	9	DC	18.A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3.A.	421	953	1485	2017
5	26	11	A	26M.	422	954	1486	2018

FESTORVM MOBILIVM

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola ris	Litera dnica lis	Pascha Refur rect.	Anni à natiuitate domini.			
6	6	12	G	15 A.	423	955	1487	2019
7	17	13	F E	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19 A.	425	956	1489	2021
9	9	15	C	11 A.	426	958	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023
11	1	17	A G	22 A.	428	560	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30 M.	430	962	1494	2026
14	4	20	D	19 A.	431	963	1495	2027
15	15	21	C B	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	A	26 M.	433	965	1497	2029
17	7	23	G	15 A.	434	966	1498	2030
18	18	24	F	31 M.	435	967	1499	2031
19	0	25	E D	19 A.	436	968	1500	2032
1	11	26	C	11 A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27 M.	438	970	1502	1034
3	3	28	A	16 A.	439	971	1503	2035
4	14	1	G F	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23 M.	441	973	1505	2037
6	6	3	D	12 A.	442	974	1506	2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	B A	23 A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31 M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20 A.	447	979	1511	2043
12	12	9	D G	11 A.	448	980	1512	2044
13	23	10	B	27 M.	449	981	1513	2045
14	4	11	A	16 A.	450	982	1514	2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	F E	23 M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12 A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	B	24 A.	455	987	1519	2051
1	11	17	A G	8 A.	456	988	1520	2052
2	22	18	F	31 M.	456	989	1521	2053
3	3	19	E	20 A.	458	990	1522	2054

CANONES

Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola/ ris	Litera dn̄ica	Pascha Refur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055
5	25	21	CB	27M.	460	992	1524	2056
6	6	22	A	16A.	461	993	1525	2057
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058
8	28	24	F	21 A.	463	995	1527	2059
9	9	25	ED	12 A.	464	996	1528	2060
10	20	26	C	28M.	465	997	1529	2061
11	1	27	B	17 A.	466	998	1530	2062
12	12	28	A	9 A.	467	999	1531	2063
13	23	1	GF	31M.	468	1000	1532	2064
14	4	2	E	13 A.	469	1001	1533	2065
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066
16	26	4	C	28M.	471	1003	1535	2067
17	7	5	BA	16A.	472	1004	1536	2068
18	18	6	G	1 A.	473	1005	1537	2069
19	0	7	F	21 A.	474	1006	1538	2070
1	11	8	E	6 A.	475	1007	1539	2071
2	22	9	DC	28M.	476	1008	1540	2072
3	3	10	B	17 A.	477	1009	1541	2073
4	14	11	A	9 A.	478	1010	1542	2074
5	25	12	G	25M.	479	1011	1543	2075
6	6	13	FE	13 A.	480	1012	1544	2076
7	17	14	D	5 A.	481	1013	1545	2077
8	28	15	C	25 A.	482	1014	1546	2078
9	9	16	B	10 A.	483	1015	1547	2079
10	20	17	AG	1 A.	484	1016	1548	2080
11	1	18	F	21 A.	485	1017	1549	2081
12	12	19	E	6 A.	486	1018	1550	2082
13	23	20	D	29M.	487	1019	1551	2083
14	4	21	CB	17 A.	488	1020	1552	2084

Finis magnæ tabulæ.

Post tabulæ finem iterum atq; iterū anni dñi resumēdi sunt: & reducendi per columnas alias ad initium, & perducendi ad finem per circuitum in perpetuū: nisi forte fiat per ecclesiam emendatio col- lapsi calendarij. Tunc enim necesse esset aliam tabulam edere.

Sed quoniam potest cōtingere scriptoris error in annotatione diei Paschæ in precedenti tabula: ideo alios modos inueniendi pascha nunc describemus: quorum primus talis est. Require in calenda- rio aureum numerum anni propositi post nonas Martij, hoc est post septimū eius diē, vbi annotatur festum sancti Thomæ Aquina- tatis: & ab eo aureo numero corrente enumera tres literas domi- nicales illius anni: & in tertia litera dominicali erit pascha. In an- no vero bissextili assume secundam literam. & si litera dominica- lis cōtingat esse e regione aurei numeri, nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper describitur in calendario per aureum numerū nigrum superadditum rubro: cuius initium est e regione diei. 21. Martij in festo sancti Benedicti abbatis, vbi annotatur litera C. Tunc semper litera dominicalis immediate post aureum numerū anni propositi ostendet pascha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur: & in sequenti dominicali litera pascha celebrabitur.

Alium penè similem modum docet nos Ioannes de monte Regio in suo calendario ad inueniendum pascha cum cæteris festis mobi- libus. Accipe literam dominicalem anni propositi, quæ sit sub au- reo numero eo anno corrente: & tunc pascha celebrabitur eo die qui ei è directo à dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis è directo aurei numeri appareat ea non erit conueniens nuntia festi paschalis: sed ad sequentem proxime descendendum est. In anno autem bissextili Septuagesima & dies cinerum per priorem literā dominicalem accipi debent: reliqua vero omnia per posteriorem. Fallit tamen regula in Septuagesima solum: in annis. 532. aureo numero corrente octo in anno bissextili. DC. sicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuagesima est die 22. Februarij.

Sequitur tabula.

T ij

Aure⁹ Lra Septua Feř.4. Pascha Ascen Pente Corp⁹ Dñice
 nūs dñi/ gesima cinerū resur. sio dñi coste Chři post pē/
 16 calis tecořtē

	D	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maij	21 Maij	28
5	E	19	5	23	1	Maij 11	22	28
13	F	20	6	24	2	12	23	28
2	G	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	B	23	9	27	5	15	26	27
	C	24	10	28	6	16	27	27
18	D	25	11	29	7	17	28	27
7	E	26	12	30	8	18	29	27
	F	27	13	31	9	19	30	27
15	G	28	14	1 April.	10	20	31	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Junij	27
	B	30	16	3	12	22	2	26
12	C	31	17	4	13	23	3	26
1	D	1 Feb.	18	5	14	24	4	26
	E	2	19	6	15	25	5	26
9	F	3	20	7	16	26	6	26
	G	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	B	6	23	10	19	29	9	25
	C	7	24	11	20	30	10	25
14	D	8	25	12	21	31	11	25
3	E	9	26	13	22	1 Jun.	12	25
	F	10	27	14	23	2	13	25
11	G	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25
19	B	13	2	17	26	5	16	24
8	C	14	3	18	27	6	17	24
	D	15	4	19	28	7	18	24
	E	16	5	20	29	8	19	24
	F	17	6	21	30	9	20	24
	G	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24
	B	20	9	24	2	12	23	23
	C	21	10	25	3	13	24	23
	D	22						

Anni domi ni	Dies iuxta vſū eccleſiæ	paſchales iuxta de- creta patrū	Dierum differē tia.	
1525	16 Apr.	9 Apr.	7	Quoniam æquinoctia, & noui lunia non habent firmas ſedes in calendario: ſed continue eas anticipant: ideo contingit deor- dinatio in celebratione paſche. Quare opere præteritum eſt quos- dam futuros annos exarare, quibus vera paſchalis ratio diſcre- pat à priſca illa ſupputatione Dionyſica: quam adhuc eccleſia vniuerſalis authoritate ſua tolerat. Quod manifeſtum erit in hac tabula: in cuius prima columna deſcripſimus annos domini: in ſecūda diem paſcha- lem iuxta vſum eccleſiæ: in ter- tia iuxta decreta patrum: in quarta vero ſiue inter vtroſq; differentiam: ſiue inuicem con- uenientiam. Hæc ex calendario Ioannis Stofflerini propoſitio- ne, 39.
1526	1 Apr.	1 Apr.	0	
1527	21 Apr.	24 Mar.	28	
1528	12 Apr.	5 Apr.	7	
1529	22 Mar.	28 Mar.	0	
1530	17 Apr.	20 Mar.	28	
1531	9 Apr.	2 Apr.	7	
1532	31 Mar.	24 Mar.	7	
1533	13 Apr.	13 Apr.	0	
1534	5 Apr.	5 Apr.	0	
1535	28 Mar.	21 Mar.	7	
1536	16 Apr.	9 Apr.	7	
1537	1 Apr.	1 Apr.	0	
1538	21 Apr.	17 Mar.	35	
1539	6 Apr.	6 Apr.	0	
1540	28 Mar.	28 Mar.	0	
1541	17 Apr.	13 Mar.	35	
1542	9 Apr.	2 Apr.	7	
1543	25 Mar.	25 Mar.	0	
1544	13 Apr.	13 Apr.	0	
1545	5 Apr.	29 Mar.	7	
1546	25 Apr.	21 Mar.	35	
1547	10 Apr.	10 Apr.	0	
1548	1 Apr.	25 Mar.	7	
1549	21 Apr.	17 Mar.	35	
1550	6 Apr.	6 Apr.	0	
1551	29 Mar.	29 Mar.	0	
1552	17 Apr.	13 Mar.	35	
1553	2 Apr.	2 Apr.	0	
1554	25 Mar.	25 Mar.	0	
1555	14 Apr.	7 Apr.	7	
1556	5 Apr.	29 Mar.	7	
1557	18 Apr.	21 Mar.	28	
1558	10 Apr.	10 Apr.	0	
1559	26 Mar.	26 Mar.	0	
1560	14 Apr.	17 Mar.	28	

Anni domi ni	Dies paschales iuxta vsum eccliaē	iuxta de creta patrū	Dierum differē tia			
1561	6 Apr.	6 Apr.	0			
1562	29 Mar.	22 Mar.	7			
1563	11 Apr.	11 Apr.	0			
1564	2 Apr.	2 Apr.	0			
1565	22 Apr.	18 Mar.	35			
1566	14 Apr.	7 Apr.	7			
1567	30 Mar.	30 Mar.	0			
1568	18 Apr.	14 Mar.	35			
1569	10 Apr.	3 Apr.	7			
1570	26 Mar.	26 Mar.	0			
1571	15 Apr.	18 Mar.	28			
1572	6 Apr.	30 Mar.	7			
1573	22 Mar.	22 Mar.	0			
1574	11 Apr.	11 Apr.	0			
1575	3 Apr.	27 Mar.	7			
1576	22 Apr.	18 Mar.	35			
1577	7 Apr.	7 Apr.	0			
1578	30 Mar.	30 Mar.	0			
1579	19 Apr.	15 Mar.	35			
1580	3 Apr.	3 Apr.	0			
1581	26 Mar.	26 Mar.	0			
1582	15 Apr.	8 Apr.	7			
1583	31 Mar.	31 Mar.	0			
1584	19 Apr.	22 Mar.	28			
1585	11 Apr.	11 Apr.	0			

De cyclo inditionali.

Cyclo inditionalis continet tria lustra, id est tria quinquēnia, hoc est. 15, annos solares iuxta consuetudinem Romanorum: qui sibi subiectis populis per vniuersum penē orbem tributa soluenda indicebant. Natus est autem Christus in primo lustro Romanae inditionis post peractum tertium annum predictę inditionis: cum exiit edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis sicut ex Euangelio patet. Nam Augustus Cæsar inditiones instituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiente. 8. calendas

Octobris, hoc est die. 24. Septembris, videlicet quādo anni Olympiadum sumunt initium. Si ergo annis domini tres precedētes addideris, & omnes collectos in. 15. partiaris quoties poteris: numerus, qui tibi superfuerit, indicabit annum inditionis. Si vero nihil remanserit, annus vltimus scilicet. 15. inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum, & tabellionum instrumentis inferuntur ad fidem temporum roborandā: hac tamen differētia quod tabelliones imperiali auctoritate vtentes, inditiones mutant. 8. calendās Octobris, vt Augustus imperator instituit. Notarij vero summi pontificis, vt se magis conforment annis domini: mutant eas. 8. calendās Ianuarij, quando natus est dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non descripsimus in tabula magna superioris quoniam numerus quindenarius non plene completur in. 532. annis, ex quibus cōstat p̄scripta tabula: sed terminatur vel in. 525. vel in. 540. vt patet si p̄dictos numeros per. 15. partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus, & futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiatur: annotauimus tabellam numerorū. 15. inditionalium: cui subiunximus tabulam annorum domini p̄teritorum ac futurorum eorum tantummodo, quando occurrit primus numerus cycli inditionalis: ex quibus facillime intermedij numeri, qui annis relictis ordinate correspondent, reperiuntur. Nam annis domini tribus adiunctis sequitur primum numerum fuisse anno Christi. 13. Deinde. 15. superadditis numeris eundem primum numerum sequitur fuisse anno Christi. 28. & sic deinceps, vt patet in tabula sequenti.

Tabella numerorum inditionalium.

I 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

T iij

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	3013	3313
28	328	628	928	1228	1528	1828	3028	3328
43	343	643	943	1243	1543	1843	3043	3343
58	358	658	958	1258	1558	1858	3058	3358
73	373	673	973	1273	1573	1873	3073	3373
88	388	688	988	1288	1588	1888	3088	3388
103	403	703	1003	1303	1603	1903	3103	3403
118	418	718	1018	1318	1618	1918	3118	3418
133	433	733	1033	1333	1633	1933	3133	3433
148	448	748	1048	1348	1648	1948	3148	3448
163	463	763	1063	1363	1663	1963	3163	3463
178	478	778	1078	1378	1678	1978	3178	3478
193	493	793	1093	1393	1693	1993	3193	3493
208	508	808	1108	1408	1708	2008	3208	3508
223	523	823	1123	1423	1723	2023	3223	3523
238	538	838	1138	1438	1738	2038	3238	3538
253	553	853	1153	1453	1753	2053	3253	3553
268	568	868	1168	1468	1768	2068	3268	3568
283	583	883	1183	1483	1783	2083	3283	3583
298	598	898	1198	1498	1798	2098	3298	3598

De mensibus anni Iudæorum.

Annus cōmunis apud Hebræos continet mēses lunares duodecim; annus vero embolismicus, tredecim. Duplex autem est anni principium apud eos, videlicet in æquinoctio vernali & in autūnali. Sed ordo mensium ab æquinoctio vernali sumit initium dicente domino per Moyſen Exo. 12. Mensis iste scilicet æquinoctij vernalis vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni.

^{1. Ni/}
^{fan} Primus ergo mensis vocatur Nisan: qui olim correspondebat nostro Aprilis: nunc vero propter anticipationem æquinoctij concurrat cum Martio. Huius mensis die. 15. Iudæi phase hoc est pascha celebrant: quæ & azimorum solennitas nūcupatur septem diebus continuis incipiendo in vespera, id est à Solis occasu diei quartidecimi, in quo paschalem agnum cum azimis & lactucis agrestibus comedebant.

Secundus mensis vocatur Ihar in quo nullum præcipuum festum celebratur. Dicitur etiam Zio. 3. Regum. 6. 2. Ihar

Tertius mensis vocatur Siuam : cuius sexta dies per celebris est in memoriam legis datæ : & dicitur Pentecostes : siue septem hebdomadarum festum pro eo quòd semper quinquagesimo die post septem hebdomadas celebratur. 3. Siuā

Quartus mensis dicitur Temus : cuius decima septima obseruatur ieiunium fractionis tabularum legis , quando Moyſes de monte Synai descendens propter idolatriam in vituli adoratione tabulas fregit. 4. Te/mus

Quintus dicitur Hau : cuius nona die obseruatur ieiunium desolationis Hierusalem : quo die incēsum fuit templum primum à Rege Caldæorum Nabuchodonosor : deinde à Tiro , sicut historiographi omnes hebræi testātur . Vnde pro eo quòd apud Iosephū libro septimo de bello Iudaico capite. 14. legitur templū concretum fuisse die decimo mensis Augusti : in hebræo legitur id factum fuisse die. 9 . mensis Hau : eodem die , quo prius à Rege Caldæorum incensum fuerat. 5. Hau

Sextus mēsis vocatur Helul : in quo nulla præcipua festa celebrātur. 6. He/lul

Septimus mensis , qui olim respondebat Octobri : nunc autem Septembri : nuncupatur Tisri : & incipit à lunatione æquinoctij autumnalis. Hic à mense Nisan est septimus , vt patet Numeri. 29 . 7. Tisri

Cuius prima dies celebris est : & vocatur festum tubarum siue buccinæ in memoriā liberationis Israhac ab imolatione : & ideo die illa clangebant in cornibus pecorum , quia aries immolatus pro eo inter fructeta cornibus inhærebat , vt dicitur Gene. 22 . Decima huius mensis dies est festum expiationis : quod est celeberrimum in memoriā beneficij suscepti , quo Deus indulſit eis peccatum idolatriæ in vituli fabricatione commissum. Die. 15 . eiusdem mensis est festum scenophegiæ , hoc est tabernaculorum : quod septem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deserto , vbi in tabernaculis habitabant. Dies prima est celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies : quæ est vigesima prima eiusdem mensis , vocatur festum ramorum in memoriā captiōnis Hierico : quæ prima fuit ciuitas ab eis subiugata & destructa. Die. 22 . mensis Tisri celebratur festū coctus & collectæ , in quo colligebantur pecuniæ pro sacrificijs. Sed præter hæc festa legalia : tertia die eiusdem mensis celebratur ieiuniū Godolæ , de quo scribitur Hieremie. 41 .

8. **Mar/ chafuā** Octauus mensis appellatur Marchafuan, in quo nulla legis festa celebrantur.
9. **Chif leu** Nonus mensis dicitur Chifleu: in quo etiam nulla legis festa obseruantur: Sed vigesima quinta eius die celebratur festum Enceniorum: quod post legem datam institutum fuit in commemorationem dedicationis noui altaris in templo à Iuda Machabæo inſtaurati post contaminationem à Rege Antiocho ſanctuario illatam, vt ſcribitur. 1. Machab. 4. Legitur in ſacra ſcriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit poſt primam ædificationem templi: quæ facta fuit à Salomone decima die mensis Tifri in feſto expiationis: qui mensis nunc noſtro Septembri correfpondet, vt habetur. 3. Reg. 8. Secunda templi dedicatio facta fuit ſub Zorobabel reedificato templo poſt reditum ex Babylone: quæ facta fuit de mense Martij tempore vernali. Tertia dedicatio templi facta fuit à Iuda Machabæo: qui poſt purgationem templi contaminati per Antiochum Epiphaneſem: denuo conſecrauit ipſum. Hanc templi dedicationem obferuant Iudæi. 25. huius mensis: qui hac tempeſtate Nouembri reſpondet: Sed tempore Chriſti Decembri reſpondebat. Vnde dicitur Ioannis. 10. Facta ſunt Encenia in Hieroſolymis & Hyems erat.
10. **Te/ uet** Decimus mensis vocatur Teuet, in quo nullum celebratur legale feſtum: Sed decima eius obferuatur ieiunium, die quo Nabuchodonosor Hieroſalem primum obſedit. De hoc decimo mense ſcribitur Heſter. 2.
11. **Se/ uet** Vndecimus mensis vocatur Seuet: in quo nullum præcipuum feſtum celebratur.
12. **A/ dar** Duodecimus mensis dicitur Adar, vt habetur Heſter. 3. Cuius tridecima die obferuatur ieiunium Heſter: quod ſortis ſiue vrnæ ieiunium vocant: quia in eo per preces Heſter ſuſpenſus fuit Aman Iudeorum hoſtis cum decem filijs ſuis: & omnes Iudeorum hoſtes interfecti ſunt uſq; ad. 75. millia occiſorum. Quartodecimo vero die à nece ceſſauerunt. Quem conſtituerunt eſſe ſolennem, vt in eo omni tempore deinceps vacarent gaudio atq; conuiujs, vt patet Heſter. 9. vbi hic mensis dicitur duodecimus ſcilicet à mense Niſan. Quinq; ex menſibus prædictis ſemper ſunt pleni, hoc eſt triginta diebus integri, videlicet Niſan, Siuam, Hau, Tifri, Seuet. Et quinq; eorum ſemper ſunt deficientes, nouē & viginti duntaxat diebus cōſtantes videlicet Hiar, Temus, Helul, Teuet, Adar. In anno vero emboliſmico duo obferuantur menſes ſub nomine

Adar. Primus semper est plenus : alter semper est deficiens. Reliqui vero duo menses, videlicet Marchasuan : & Chisleu aliquando sunt pleni, aliquando deficientes: nonnunquã secundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis vel subtractorum. Nã dies quicunq; anno adduntur, aut subtrahuntur, his duntaxat duobus mensibus, aut inseruntur, aut auferuntur. Et quoties uterq; eorum triginta dierum numero integratur, toties dicetur annus plenus. Quòd si vigintinouem duntaxat diebus cõstiterint, dicetur annus deficiens. Sed cum Marchasuan dies vigintinouem : & Chisleu dies triginta habuerit, dicetur annus ordinatus siue mediocris. Qui si communis fuerit, cõstabit diebus. 3 5 4. Quòd si embolismicus extiterit, integrabitur diebus. 3 8 4. Si annus plenus extiterit, abundabit die vno. Si minus fuerit, deficiet die vno.

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero consueto, sed emendto, & cœlesti motui conformi pro annis trecentis ab anno domini. 1500.

Non est querenda hic ratio embolismorum, quia lunationes ad vnguem respondent motui cœlesti.

Ianuarius

19	1	A	Calendæ
8	2	b	4 No.
	3	c	3 No.
16	4	d	pridie No.
5	5	e	Nonæ
	6	f	8 Idus
13	7	g	7 Idus
2	8	A	6 Idus
	9	b	5 Idus
10	10	c	4 Idus
18	11	d	3 Idus
	12	e	pridie Idus
7	13	f	Idus
	14	g	19 Cal.
15	15	A	18 Cal.
4	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
12	18	d	15 Cal.
1	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
9	21	g	12 Cal.
17	22	A	11 Cal.
	23	b	10 Cal.
6	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
14	26	e	7 Cal.
3	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
11	29	A	4 Cal.
19	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Februarius

8	1	d	Calendæ
16	2	e	4 No.
5	3	f	3 No.
	4	g	pridie No.
13	5	A	Nonæ.
	6	b	8 Idus
2	7	c	7 Idus
10	8	d	6 Idus
	9	e	5 Idus
18	10	f	4 Idus
7	11	g	3 Idus
	12	A	pridie Idus
15	13	b	Idus
4	14	c	16 Cal.
	15	d	15 Cal.
12	16	e	14 Cal.
	17	f	13 Cal.
1	18	g	12 Cal.
9	19	A	11 Cal.
	20	b	10 Cal.
17	21	c	9 Cal.
6	22	d	8 Cal.
	23	e	7 Cal.
14	24	f	6 Cal.
3	25	g	5 Cal.
	26	A	4 Cal.
11	27	b	3 Cal.
	28	c	pridie Cal.

Martius

Aprilis

19	1	d	Calendæ
8	2	e	6 No.
	3	f	5 No.
16	4	g	4 No.
5	5	A	3 No.
	6	b	pridie No.
13	7	c	Nonæ
2	8	d	8 Idus
	9	e	7 Idus
10	10	f	6 Idus
18	11	g	5 Idus
	12	A	4 Idus
7	13	b	3 Idus
	14	c	pridie Idus
15	15	d	Idus
4	16	e	17 Cal.
	17	f	16 Cal.
12	18	g	15 Cal.
1	19	A	14 Cal.
	20	b	13 Cal.
9	21	c	12 Cal.
17	22	d	11 Cal.
	23	e	10 Cal.
6	24	f	9 Cal.
	25	g	8 Cal.
14	26	A	7 Cal.
3	27	b	6 Cal.
	28	c	5 Cal.
11	29	d	4 Cal.
19	30	e	3 Cal.
	31	f	pridie Cal.

8	1	g	Calendæ
16	2	A	4 No.
5	3	b	3 No.
	4	c	pridie No.
13	5	d	Nonæ
	6	e	8 Idus
2	7	f	7 Idus
10	8	g	6 Idus
	9	A	5 Idus
18	10	b	4 Idus
7	11	c	3 Idus
	12	d	pridie Idus
15	13	e	Idus
4	14	f	18 Cal.
	15	g	17 Cal.
12	16	A	16 Cal.
	17	b	15 Cal.
1	18	c	14 Cal.
9	19	d	13 Cal.
	20	e	12 Cal.
17	21	f	11 Cal.
6	22	g	10 Cal.
	23	A	9 Cal.
14	24	b	8 Cal.
3	25	c	7 Cal.
	26	d	6 Cal.
11	27	e	5 Cal.
	28	f	4 Cal.
19	29	g	3 Cal.
8	30	A	pridie Cal.

Maius

	1	b	Calendæ
16	2	c	6 No.
5	3	d	5 No.
	4	e	4 No.
13	5	f	3 No.
2	6	g	pridie No.
	7	A	Nonæ
10	8	b	8 Idus
18	9	c	7 Idus
	10	d	6 Idus
7	11	e	5 Idus
	12	f	4 Idus
15	13	g	3 Idus
4	14	A	pridie Idus
	15	b	Idus
12	16	c	17 Cal.
1	17	d	16 Cal.
	18	e	15 Cal.
9	19	f	14 Cal.
17	20	g	13 Cal.
	21	A	12 Cal.
6	22	b	11 Cal.
	23	c	10 Cal.
14	24	d	9 Cal.
3	25	e	8 Cal.
	26	f	7 Cal.
11	27	g	6 Cal.
19	28	A	5 Cal.
	29	b	4 Cal.
8	30	c	3 Cal.
16	31	d	pridie Cal.

Iunius

	1	e	Calendæ
	2	f	4 No.
13	3	g	3 No.
	4	A	pridie No.
2	5	b	Nonæ
10	6	c	8 Idus
	7	d	7 Idus
18	8	e	6 Idus
7	9	f	5 Idus
	10	g	4 Idus
15	11	A	3 Idus
4	12	b	pridie Idus
	13	c	Idus
12	14	d	18 Cal.
	15	e	17 Cal.
1	16	f	16 Cal.
9	17	g	15 Cal.
	18	A	14 Cal.
17	19	b	13 Cal.
6	20	c	12 Cal.
	21	d	11 Cal.
14	22	e	10 Cal.
3	23	f	9 Cal.
	24	g	8 Cal.
11	25	A	7 Cal.
	26	b	6 Cal.
19	27	c	5 Cal.
8	28	d	4 Cal.
	29	e	3 Cal.
16	30	f	pridie Cal.

Iulius

5	1	g	Calendæ
	2	A	6 No.
13	3	b	5 No.
2	4	c	4 No.
	5	d	3 No.
10	6	e	pridie No.
18	7	f	Nonæ
	8	g	8 Idus
7	9	A	7 Idus
	10	b	6 Idus
15	11	c	5 Idus
4	12	d	4 Idus
	13	e	3 Idus
12	14	f	pridie Idus
1	15	g	Idus
	16	A	17 Cal.
9	17	b	16 Cal.
17	18	c	15 Cal.
	19	d	14 Cal.
6	20	e	13 Cal.
	21	f	12 Cal.
14	22	g	11 Cal.
3	23	A	10 Cal.
	24	b	9 Cal.
11	25	c	8 Cal.
19	26	d	7 Cal.
	27	e	6 Cal.
8	28	f	5 Cal.
16	29	g	4 Cal.
5	30	A	3 Cal.
	31	b	pridie Cal.

Augustus

13	1	c	Calendæ
	2	d	4 No.
2	3	e	3 No.
10	4	f	pridie No.
	5	g	Nonæ.
18	6	A	8 Idus
7	7	b	7 Idus
	8	c	6 Idus
15	9	d	5 Idus
4	10	e	4 Idus
	11	f	3 Idus
12	12	g	pridie Idus
	13	A	Idus
1	14	b	19 Cal.
9	15	c	18 Cal.
	16	d	17 Cal.
17	17	e	16 Cal.
6	18	f	15 Cal.
	19	g	14 Cal.
14	20	A	13 Cal.
3	21	b	12 Cal.
	22	c	11 Cal.
11	23	d	10 Cal.
	24	e	9 Cal.
19	25	f	8 Cal.
8	26	g	7 Cal.
	27	A	6 Cal.
16	28	b	5 Cal.
5	29	c	4 Cal.
	30	d	3 Cal.
13	31	e	pridie Cal.

September

2	1	f	Calendæ
	2	g	4 No.
10	3	A	3 No.
18	4	b	pridie No.
	5	c	Nonæ
7	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
15	8	f	6 Idus
4	9	g	5 Idus
	10	A	4 Idus
12	11	b	3 Idus
1	12	c	pridie Idus
	13	d	Idus
9	14	e	18 Cal.
17	15	f	17 Cal.
	16	g	16 Cal.
6	17	A	15 Cal.
	18	b	14 Cal.
14	19	c	13 Cal.
3	20	d	12 Cal.
	21	e	11 Cal.
11	22	f	10 Cal.
19	23	g	9 Cal.
	24	A	8 Cal.
8	25	b	7 Cal.
16	26	c	6 Cal.
5	27	d	5 Cal.
	28	e	4 Cal.
13	29	f	3 Cal.
	30	g	pridie Cal.

October

2	1	A	Calendæ
10	2	b	6 No.
	3	c	5 No.
18	4	d	4 No.
7	5	e	3 No.
	6	f	pridie No.
15	7	g	Nonæ.
4	8	A	8 Idus
	9	b	7 Idus
12	10	c	6 Idus
	11	d	5 Idus
1	12	e	4 Idus
9	13	f	3 Idus
	14	g	pridie Idus
17	15	A	Idus
6	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
14	18	d	15 Cal.
3	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
11	21	g	12 Cal.
	22	A	11 Cal.
19	23	b	10 Cal.
8	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
16	26	e	7 Cal.
5	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
13	29	A	4 Cal.
2	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

November

December

10	1	d	Calendæ
18	2	e	4 No.
	3	f	3 No.
7	4	g	pridie No.
	5	A	Nonæ
15	6	b	8 Idus
4	7	c	7 Idus
	8	d	6 Idus
12	9	e	5 Idus
1	10	f	4 Idus
	11	g	3 Idus
9	12	A	pridie Idus
17	13	b	Idus
	14	c	18 Cal.
6	15	d	17 Cal.
	16	e	16 Cal.
14	17	f	15 Cal.
3	18	g	14 Cal.
	19	A	13 Cal.
11	20	b	12 Cal.
19	21	c	11 Cal.
	22	d	10 Cal.
8	23	e	9 Cal.
16	24	f	8 Cal.
5	25	g	7 Cal.
	26	A	6 Cal.
13	27	b	5 Cal.
	28	c	4 Cal.
2	29	d	3 Cal.
10	30	e	pridie Cal.

1	f	Calendæ
18	z	g 4 No.
7	3	A 3 No.
	4	b pridie No.
15	5	c Nonæ.
4	6	d 8 Idus
	7	e 7 Idus
12	8	f 6 Idus
	9	g 5 Idus
1	10	A 4 Idus
9	11	b 3 Idus
	12	c pridie Idus
17	13	d Idus
6	14	e 19 Cal.
	15	f 18 Cal.
14	16	g 17 Cal.
3	17	A 16 Cal.
	18	b 15 Cal.
11	19	c 14 Cal.
	20	d 13 Cal.
19	21	e 12 Cal.
8	22	f 11 Cal.
	23	g 10 Cal.
16	24	A 9 Cal.
5	25	b 8 Cal.
	26	c 7 Cal.
13	27	d 6 Cal.
2	28	e 5 Cal.
	29	f 4 Cal.
10	30	g 3 Cal.
	31	A pridie Cal.

Vnc describemus æquinoctia uernalia pro primo men-
se & paschali norma cōpetentia iuxta supputationem ex
tabulis Alphonfinis deductam per singulos annos vsq̃
ad annum. 1600. Deinde per vicenos annos: ac tandem
per ceteros vsq; ad annum. 4000. numerum annorū colligemus,
vt sequens docet descriptio.

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiū.				Anni dñi	Dies Martij, in quibus cōtingit æquinoctiū.			
	dies	hor.	min.	sec.		dies	hor.	min.	sec.
1500	10	7	2	40	1527	10	20	12	52
1501	10	12	51	56	1528	10	2	2	8
1502	10	18	41	12	1529	10	7	51	24
1503	10	0	30	28	1530	10	13	40	40
1504	10	6	19	44	1531	10	19	29	56
1505	10	12	9	0	1532	10	1	19	12
1506	10	17	58	16	1533	10	7	8	28
1507	10	23	47	32	1534	10	12	57	44
1508	10	5	36	48	1535	10	18	47	0
1509	10	11	26	4	1536	10	0	36	16
1510	10	17	15	20	1537	10	6	25	32
1511	10	23	4	36	1538	10	12	14	48
1512	10	4	53	52	1539	10	18	4	4
1513	10	10	43	8	1540	9	23	53	20
1514	10	16	32	24	1541	10	5	42	36
1515	10	22	21	40	1542	10	11	31	52
1516	10	4	10	56	1543	10	17	21	8
1517	10	10	0	12	1544	9	23	10	24
1518	10	15	49	38	1545	10	4	59	40
1519	10	21	38	44	1546	10	10	48	56
1520	10	3	28	0	1547	10	16	38	12
1521	10	9	17	16	1548	9	22	27	28
1522	10	15	6	32	1549	10	4	16	44
1523	10	20	55	48	1550	10	10	6	0
1524	10	2	45	4	1551	10	15	55	16
1525	10	8	34	20	1552	9	21	44	32
1526	10	14	23	36	1553	10	3	33	48

Annū dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiū.				Annū dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiū.			
	dies.	hor.	min.	sec.		dies.	hor.	min.	sec.
1554	10	9	23	4	1590	10	2	56	40
1555	10	15	12	20	1591	10	8	45	56
1556	9	21	1	36	1592	9	14	35	12
1557	10	2	50	52	1593	9	20	24	28
1558	10	8	40	8	1594	10	2	13	44
1559	10	14	29	24	1595	10	8	3	0
1560	9	20	18	40	1596	9	13	52	16
1561	10	2	7	56	1597	9	19	41	32
1562	10	7	57	12	1598	10	1	30	48
1563	10	13	46	28	1599	10	7	20	4
1564	9	19	35	44	1600	9	13	9	20
1565	10	1	25	0	1620	9	9	34	40
1566	10	7	14	16	1640	9	6	0	0
1567	10	13	3	32	1660	9	2	25	20
1568	9	18	52	48	1680	8	22	50	40
1569	10	0	42	4	1700	8	19	16	0
1570	10	6	31	20	1720	8	15	41	20
1571	10	12	20	36	1740	8	12	6	40
1572	9	18	9	52	1760	8	8	32	0
1573	9	23	59	8	1780	8	4	58	20
1574	10	5	48	24	1800	8	1	22	40
1575	10	11	37	40	1820	7	21	48	0
1576	9	17	26	56	1840	7	18	13	20
1577	9	23	16	12	1860	7	14	38	40
1578	10	5	5	28	1880	7	11	4	0
1579	10	10	54	44	1900	7	7	29	20
1580	9	16	44	0	1920	7	3	54	40
1581	9	22	33	16	1940	7	0	20	0
1582	10	4	22	32	1960	6	20	45	20
1583	10	10	11	48	1980	6	17	10	40
1584	9	16	1	4	2000	6	13	36	0
1585	9	21	50	20	2020	6	10	1	20
1586	10	3	39	6	2040	6	6	26	40
1587	10	9	28	52	2060	6	2	52	0
1588	9	15	18	8	2080	5	23	17	20
1589	9	21	7	24	2100	5	19	42	40

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ,			Anni dñi	Dies Martij, in quibus cōtingit æquinoctiũ.		
	dies	hor.	min. sec.		dies	hor.	min. sec.
Z120	5	16	8 0	Z680	I	II	57 20
Z140	5	12	33 20	Z700	II	8	22 40
Z160	5	8	58 40	Z720	I	4	48 0
Z180	5	5	24 0	Z740	I	I	13 20
Z200	5	I	49 20	Z760	Z9	ZI	38 40
Z220	4	Z2	14 40	Z780	Z9	18	4 0
Z240	4	18	40 0	Z800	Z9	14	29 20
Z260	4	15	5 20	Z820	Z9	10	54 40
Z280	4	II	30 40	Z840	Z9	7	20 0
Z300	4	7	56 0	Z860	Z9	3	45 20
Z320	4	4	ZI 20	Z880	Z9	0	10 40
Z340	4	0	46 40	Z900	Z8	Z0	316 0
Z360	3	ZI	12 0	Z920	Z8	17	01 20
Z380	3	17	37 20	Z940	Z8	13	26 40
Z400	3	14	Z 40	Z960	Z8	9	52 0
Z420	3	10	Z8 0	Z980	Z8	6	17 20
Z440	3	6	53 20	3000	Z8	Z	42 40
Z460	3	3	18 40	3100	Z7	8	49 20
Z480	Z	Z3	44 0	3200	Z6	14	56 0
Z500	Z	Z0	9 20	3300	Z5	ZI	Z 40
Z520	Z	16	34 40	3400	Z5	3	9 20
Z540	Z	13	0 0	3500	Z4	9	16 0
Z560	Z	9	Z5 20	3600	Z3	15	Z2 40
Z580	Z	5	50 40	3700	Z2	ZI	Z9 20
Z600	Z	Z	16 0	3800	Z2	3	36 0
Z620	I	Z2	41 20	3900	ZI	9	42 40
Z640	I	19	6 40	4000	Z0	15	49 20
Z660	I	15	32 0				

Ex descriptione iam facta manifestum est quomodo inueniri possit dies, in quo sit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno salutis. 1500. vsq; ad annum quater millesimum. Quod si annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori propinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies. Nam singulis annis, nõ bissextilibus postergat Sol ingressum suum in æquinoctium per horas, 5. minuta, 49. secunda. 16. & quolibet año in

retcalari propter biffextum receptum, anticipat fedem fuã respectu biffexti præteriti per minuta. 4. z. fecũda, 5 6. Patet ergo quo die calendarij Romani, poni debet æquinoctiũ vernale: quod primi mensis definitionem & paschæ rationem ingreditur. Nam hac tẽpẽstate conuenienter locari potest die. 10. Martij, quia vt plurimum in eo contingit. Et nox illa, quæ sequitur diem decimum Martij hac tẽpẽstate est horarum duodecim. Quãobrem dies vndecimus Martij erit idoneus pro paschæ celebratione, si ætas lunæ consenserit. Ex qua computatione Alphonsina patet, q̃ quibusq̃ centum triginta duobus annis, æquinoctia atq̃ solstitia amueipant sedes suas ad diẽ vnum: licet Albategni hoc ponat q̃busq̃ centum sex annis.

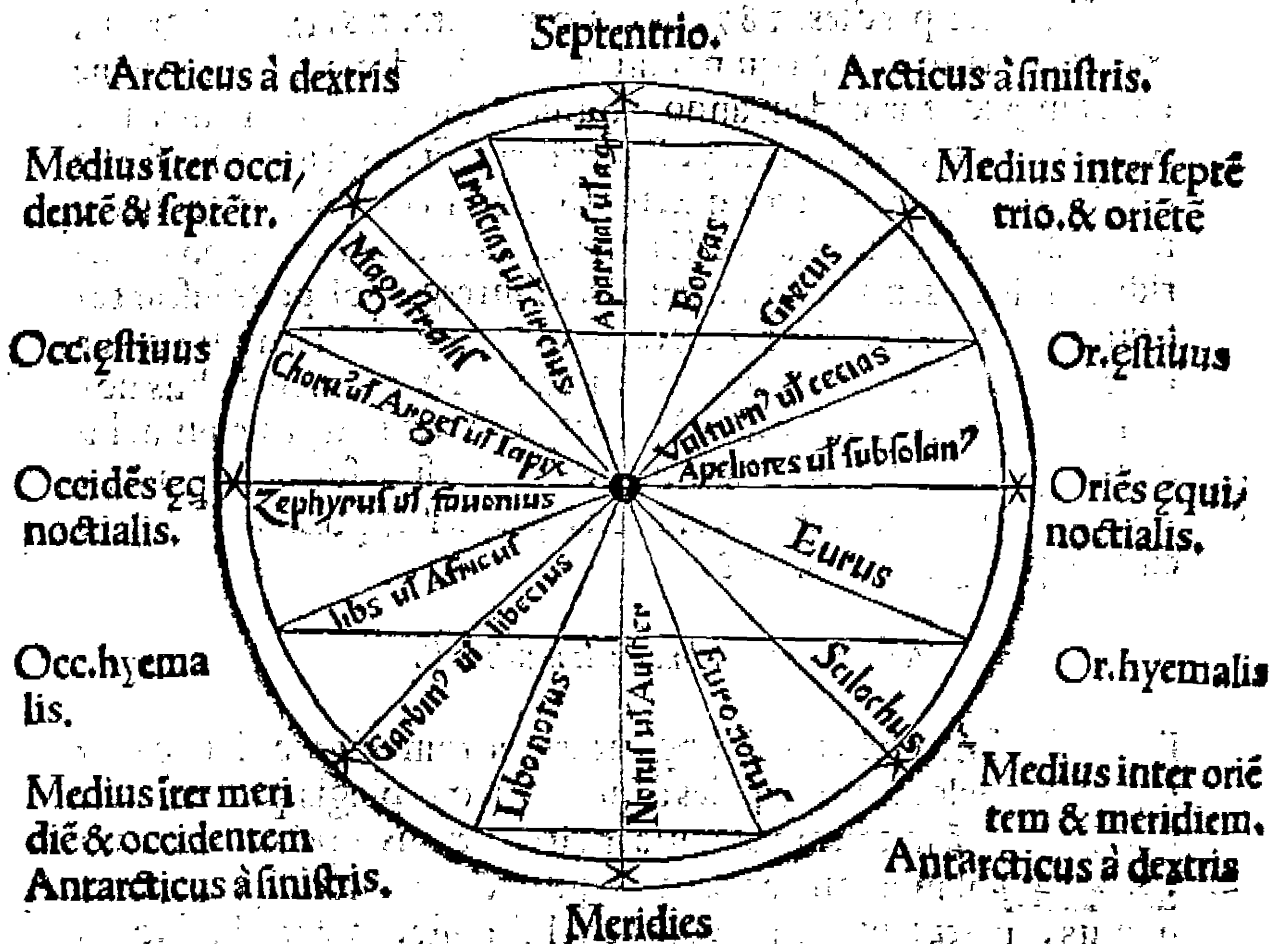
De æquinoctio autumnali.

H Abito de æquinoctio vernali: erit etiam in promptu æquinoctium autumnale. Semper enim æquali interuallo distant vñ delictet per dies. 187. horas. 0. minuta. z 6. exempli gratia. Si Sol ingressus fuerit æquinoctiũ vernale die decima Martij in meridie: ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die. 13. Septembris ad. z 6. minuta post meridiem. Et si Sol ingressus fuerit æquinoctium vernale die vndecima Martij in meridie: ingredietur æquinoctium autumnale eodẽ anno die. 14. Septembris post meridiem minutis. z 6. Sicq̃ in cæteris. Cum ergo Sol pertranseat totum zodiacum in diebus. 365. cum quadrante feret sequitur q̃ tardius pertranseat vnã medietatem zodiaci q̃ aliam in diebus nouem propter ecentricum. Nã à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augem peragit cursum suũ diebus. 187. A capite vero Libræ ad caput Arietis propter oppositionem augis cursum peragit diebus. 178.

Additio extraordinaria de ventis cœli.

Venti cœli. 16. distinguntur: quorum quatuor sunt cardinales & principales à quatuor cœli plagis procedentes. Nã in oriente æquinoctiali est ventus Apeliotes uel Subsolanus. In occidente æquinoctiali est Zephyrus uel Fauonius. In Septentrione Aparrias uel Aquilo. In Meridie Notus uel Auster. Quatuor etiam alij sunt præcipui: qui mediij sunt per eadẽ distantiam inter prædictos quatuor. Nam inter oriẽtem & Meridiẽ

est Scilochus. Inter meridiem & occidentem est Garbinus vel Libecius. Inter occidentem & septentrionem est ventus magistralis. Inter septentrionem & orientem est Græcus. Octo vero inter omnes prædictos inferuntur: quorum duo sunt ex parte orientali: vnus videlicet à dextris orientalis æquinoctialis in orientali æstiuo: qui dicitur Vulturus vel Cecias. Alter à sinistris in orientali hyemali: qui dicitur Eurus. Duo vero similiter per oppositum. Nam in occidentali hyemali est Libs vel Aphricus. In occidentali æstiuo est Corus, vel Argestes, siue Iapix. Duo autem sunt septentrionales. Vnus à dextris septentrionis, qui dicitur Trascias vel Circius. Alter à sinistris, videlicet Boreas. Et hi duo sunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo vero similiter per oppositum in circulo antarctico. A dextris quidem Euronotus: à sinistris vero Libonotus: vt apparet in sequenti effigie.

*De cyclo magno continente annos. 247. per quem Hebraei
hac tempestate pascha suum inquirunt.*

Via iuxta supputationes Gamalielis hebraei, lunationes omnes redeunt post tredecim cyclos lunares ad eandem feriam & horam ferè, in qua prius facta fuerunt: iō Iudei tabulam constituerunt ad inueniendum pascha eorum & oīa legis festa numero annorum. 247. quoniā post. 247. annos oīa festa legis redeunt eodē modo sicut prius celebrata fuerunt: sicut pascha nostrum iuxta canones ab ecclesia hactenus obseruatos redit semper post annos. 532. eodem modo sicut celebratū fuit. In hac igitur tabula prima colūnula ad sinistrā continet annos dñi. Secūda annos à creatione mundi s̄m hebraicā veritatem, licet ipsi Hebrei minuunt sibi annos ducētos tpe nostro. Tertia aureum numerū cycli lunaris: quē Hebrei obseruant. Quarta feriā, qua ānus s̄m Hebreos incipiet in neomenia mēsis Tisri hoc est septimi. Quinta q̄litate anni an sit cōis vel embolismicus: & an sit mediocris: & s̄m ordinem anni lunaris, an sit die vno exerescens, an die vno deficiens. Sexta feriam diei paschalis hebraeorum, vt sequens descriptio docet.

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ āni	Qualitas anni	Feria paschæ
1501	5461	17	tertia	embolismus ordinat ⁹	septima
1502	5462	18	secunda	cōmunis abundans	quinta
1503	5463	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1505	5465	2	secunda	cōmunis abundans	quinta
1506	5466	3	septima	embolismus abundans	quinta
1507	5467	4	septima	cōmunis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1509	5469	6	septima	embolismus abundans	quinta
1510	5470	7	septima	cōmunis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1513	5473	10	septima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1516	5476	13	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1518	5478	15	quinta	cōmunis ordinatus	septima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo- menie āni	Qualitas anni	Feria pasche
1519	5479	16	secunda	cōmunis abundans	quinta
1520	5480	17	septima	embolismus deficiens	tertia
1521	5481	18	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1522	5482	19	secunda	embolismus abundās	septima
1523	5483	1	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1524	5484	2	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1525	5485	3	secunda	embolismus abundās	septima
1526	5486	4	secunda	cōmunis abundans	quinta
1527	5487	5	septima	cōmunis deficiens	prima
1528	5488	6	tertia	embolismus ordinat ⁹	septima
1529	5489	7	secunda	cōmunis abundans	quinta
1530	5490	8	septima	embolismus deficiens	tertia
1531	5491	9	quinta	cōmunis abundans	prima
1532	5492	10	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1533	5493	11	septima	embolismus abundās	quinta
1534	5494	12	septima	cōmunis abundans	tertia
1535	5495	13	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1536	5496	14	secunda	embolismus deficiens	quinta
1537	5497	15	septima	cōmunis abundans	tertia
1538	5498	16	quinta	cōmunis mediocris	septima
1539	5499	17	secunda	embolismus deficiens	quinta
1540	5500	18	septima	cōmunis abundans	tertia
1541	5501	19	quinta	embolismus abundans	tertia
1542	5502	1	quinta	cōmunis mediocris	septima
1543	5503	2	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1544	5504	3	quinta	embolismus abundans	tertia
1546	5505	4	quinta	cōmunis mediocris	septima
1545	5506	5	secunda	cōmunis abundans	quinta
1547	5507	6	septima	embolismus deficiens	tertia
1548	5508	7	quinta	cōmunis mediocris	septima
1549	5509	8	secunda	embolismus abundās	septima
1550	5510	9	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1551	5511	10	quinta	cōmunis abundans	prima
1552	5512	11	tertia	embolism ⁹ mediocris	septima
1553	5513	12	secunda	cōmunis abundans	quinta
1554	5514	13	septima	cōmunis deficiens	prima
1555	5515	14	tertia	embolism ⁹ mediocris	septima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo/ menie āni	Qualitas anni.	Feria pasche
1556	5516	15	secunda	cōmunis abundans	quinta
1557	5517	16	septima	cōmunis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	embolismus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1560	5520	19	septima	embolismus abundās	quinta
1561	5521	1	septima	cōmunis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	cōmunis mediocris	septima
1563	5523	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1564	5524	4	septima	cōmunis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	cōmunis mediocris	septima
1566	5526	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1567	5527	7	septima	cōmunis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	embolismus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	cōmunis mediocris	septima
1570	5530	10	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	cōmunis mediocris	septima
1573	5533	13	secunda	cōmunis abundans	quinta
1574	5534	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	cōmunis mediocris	septima
1576	5536	16	secunda	cōmunis abundans	quinta
1577	5537	17	septima	embolismus abundās	quinta
1578	5538	18	septima	cōmunis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1580	5540	1	secunda	cōmunis abundans	quinta
1581	5541	2	septima	cōmunis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1584	5544	5	septima	cōmunis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1587	5547	8	septima	embolismus abundās	quinta
1588	5548	9	septima	cōmunis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	cōmunis mediocris	septima
1590	5550	11	secunda	embolismus deficiens	quinta
1591	5551	12	septima	cōmunis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	cōmunis mediocris	septima

Anni dñi	Anni mñdi	Cyclus lunaris	Feria neo- menię āni	Qualitas anni	Feria pasche
1593	5553	14	secunda	embolismus abundās	septima
1594	5554	15	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	cōmunis mediocris	septima
1596	5556	17	secunda	embolismus abundās	septima
1597	5557	18	secunda	cōmunis abundans	quinta
1598	5558	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	cōmunis mediocris	septima
1600	5560	2	secunda	cōmunis abundans	quinta
1601	5561	3	septima	embolismus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	cōmunis mediocris	septima
1603	5563	5	secunda	cōmunis abundans	quinta
1604	5564	6	septima	embolismus abundās	quinta
1605	5565	7	septima	cōmunis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	embolism ⁹ ordinatus	septima
1607	5567	9	secunda	cōmunis abundans	quinta
1608	5568	10	septima	cōmunis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	embolismus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1611	5571	13	septima	cōmunis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1614	5574	16	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	embolismus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1617	5577	19	secunda	embolismus deficiens	quinta
1618	5578	1	septima	cōmunis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1620	5580	3	secunda	embolismus abundās	septima
1621	5581	4	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	cōmunis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	embolism ⁹ ordinatus	septima
1624	5584	7	secunda	cōmunis abundans	quinta
1625	5585	8	septima	embolismus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1627	5587	10	secunda	cōmunis abundans	quinta
1628	5588	11	septima	embolismus deficiens	tertia
1629	5589	12	quinta	cōmunis abundans	prima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo- menię āni	Qualitas anni.	Feria paschæ
1630	5590	13	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1631	5591	14	septima	embolismus abundās	quinta
1632	5592	15	septima	cōmunis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1634	5594	17	secunda	embolismus deficiens	quinta
1635	5595	18	septima	cōmunis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	embolismus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1638	5598	2	septima	cōmunis abundans	tertia
1639	5599	3	quinta	embolismus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1641	5601	5	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	embolismus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	cōmunis mediocris	septima
1644	5604	8	secunda	embolismus deficiens	quinta
1645	5605	9	septima	cōmunis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	cōmunis mediocris	septima
1647	5607	11	secunda	embolismus abundās	septima
1648	5608	12	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	cōmunis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	embolismus ² mediocritis	septima
1651	5611	15	secunda	cōmunis abundans	quinta
1652	5612	16	septima	cōmunis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	embolismus ² mediocris	septima
1654	5614	18	secunda	cōmunis abundans	quinta
1655	5615	19	septima	embolismus abundās	quinta
1656	5616	1	septima	cōmunis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1658	5618	3	septima	embolismus abundās	quinta
1659	5619	4	septima	cōmunis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	cōmunis mediocris	septima
1661	5621	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1662	5622	7	septima	cōmunis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1665	5625	10	septima	cōmunis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	embolismus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo/ menie āni	Qualitas anni	Feria paschæ
1667	5627	12	quinta	cōmunis mediocris	septima
1668	5628	13	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	cōmunis mediocris	septima
1671	5631	16	secunda	cōmunis abundans	quinta
1672	5632	17	septima	embolismus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	cōmunis mediocris	septima
1674	5634	19	secunda	embolismus abūdans	septima
1675	5635	1	secunda	cōmunis abundans	quinta
1676	5636	2	septima	cōmunis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	embolismus mediocris	septima
1678	5638	4	secunda	cōmunis abundans	quinta
1679	5639	5	septima	cōmunis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1681	5641	7	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1682	5642	8	septima	embolismus abundās	quinta
1683	5643	9	septima	cōmunis deficiens	prima
1684	5644	10	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1685	5645	11	septima	embolismus abundans	quinta
1686	5646	12	septima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	septima
1688	5648	14	secunda	embolismus deficiens	quinta
1689	5649	15	septima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	septima
1691	5651	17	secunda	embolismus abūdans	septima
1692	5652	18	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	embolismus abundās	tertia
1694	5654	1	quinta	cōmunis mediocris	septima
1695	5655	2	secunda	cōmunis abundans	quinta
1696	5656	3	septima	embolismus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	cōmunis mediocris	septima
1698	5658	5	secunda	cōmunis abundans	quinta
1699	5659	6	septima	embolismus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	cōmunis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	embolism ⁹ mediocris	septima
1702	5662	9	secunda	cōmunis abundans	quinta
1703	5663	10	septima	cōmunis deficiens	prima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo/ menie āni	Qualitas anni	Feria paschæ
1704	5664	11	tertia	embolism ⁹ mediocris	septima
1705	5665	12	secunda	cōmunis abundans	quinta
1706	5666	13	septima	cōmunis abundans	tertia
1707	5667	14	quinta	embolismus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1709	5669	16	septima	cōmunis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	embolismus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	cōmunis mediocris	septima
1712	5672	19	secunda	embolismus deficiens	quinta
1713	5673	1	septima	cōmunis plenus	tertia
1714	5674	2	quinta	cōmunis mediocris	septima
1715	5675	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1716	5676	4	septima	cōmunis plenus	tertia
1717	5677	5	quinta	cōmunis mediocris	septima
1718	5678	6	secunda	embolismus plenus	septima
1719	5679	7	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1720	5680	8	quinta	embolismus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	cōmunis mediocris	septima
1722	5682	10	secunda	cōmunis plenus	quinta
1723	5683	11	septima	embolismus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	cōmunis mediocris	septima
1725	5685	13	secunda	cōmunis plenus	quinta
1726	5686	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	cōmunis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	cōmunis mediocris	quinta
1729	5689	17	septima	embolismus abundans	quinta
1730	5690	18	septima	cōmunis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1732	5692	1	secunda	cōmunis abundans	quinta
1733	5693	2	septima	cōmunis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	
1736	5696	5	septima	communis abundans	
1737	5697	6	quinta	embolismus abundans	
1738	5698	7	quinta	communis mediocris	
1739	5699	8	secunda	embolismus deficiens	
1740	5700	9	septima	communis abundans	

Anni dñi	Anni mñdi	Cyclus lunaris	Feria neo/ menię ani	Qualitas anni
1741	5701	10	quinta	cōmunis mediōris.
1742	5702	11	secunda	embolismus deficiens
1743	5703	12	septima	cōmunis abundans
1744	5704	13	quinta	cōmunis mediocris
1745	5705	14	secunda	embolismus abundans
1746	5706	15	secunda	cōmunis deficiens
1747	5707	16	quinta	cōmunis abundans.

Deuolutis autem annis prędictis. z 47. redeundum est ad princi-
pium tabulę & sic deinceps in perpetuum.

Tabula capitum sequentis opusculi.

- De tempore vitæ & mortis Christi.c. 1.
 De anno & calendario.c. 2.
 De initio annorum domini.c. 3.
 De varietate mensium.c. 4.
 De cyclo lunari decennouennali.c. 5.
 De cyclo solari ex litera dominicali & bissexto proueniente.c. 6.
 De tempore Olympiadum.c. 7.
 De annis imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab vrbe condita.c. 8.
 Solutio quæstionis.c. 9.
 Noua opinio erronea.c. 10.
 Solutio rationum deficientium.c. 11.
 Totus vitæ Christi verum tempus.c. 12.
 Obiectio & responsio.c. 13.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

- Annus & calendarium.c. 2.
 Anni exordium.c. 2.D.
 Annorum domini initium.c. 3.
 Baptismus Christi.c. 12.C.
 Bissexus.c. 6.
 Calendarium triplex.c. 2.
 Christi vitæ & mortis tempus.c. 1.
 Chronographi non errauerunt.c. 11.
 Cyclus lunaris.c. 5.
 Cyclus solaris.c. 6.A.
 Dies passionis Christi.c. 9.
 Dionysij abbatis error.c. 3.
 Duodennis Christus in templo.c. 12.B.
 Eclipsis anni domini. 17.c. 11.B.
 Erronea opinio.c. 10.
 Emendatio calendarij.c. 2.
 Feria quando coepit correctio calendarij.c. 6.B.
 Græci quando incipiunt annum.c. 7.
 Herodes tempore natiuitatis Christi.c. 12.A.

Imperatorum trium Romanorum anni. c. 8. B.
Inditiones Romanæ. c. 7.
Initium anni. c. 2.
Initium annorum domini. c. 3.
Intercalatio. c. 2. D.
Iudæorum obiectiones. c. 9.
Julius Cæsar. c. 8.

Literæ dominicales. c. 6.
Lunaris cyclus. c. 5.
Luna quintadecima. c. 5.
Lunationes passionis Christi. c. 9.
Mensium varietas. c. 4.
Menses cum cyclo Julij. c. 5.
Nova opinio erronea. c. 10.
Octavianus Augustus. c. 8.
Olympiades. c. 7.
Opinio erronea. c. 10.
Oraculum fictitium. c. 11. D.

Passionis Christi dies. c. 9.
Pascha duplex apud Iudæos. c. 9. F.

Quæstionis solutio. c. 9.

Resurrectionis Christi tertius dies. c. 9. G.
Roma quo tempore condita. c. 8. A.

Solaris cyclus. c. 6. A.
Solis defectio prodigiosa. c. 11. B.

Tempus vitæ & mortis Christi. c. 1.
Tabula verax. c. 6. C.
Tabula erronea. c. 6. D.
Tabula temporum. c. 9. E.
Tiberius Cæsar. c. 8.

Vitæ Christi tempus. c. 12.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEMPORE

*totius vitæ ipsius, opusculum editum per Ioannem**Lucidum natione Gallum.*

PROOEMIUM.

Rta est questio inter duos iuvenes eruditos, alterum clericum, alterum vero laicum: quo anno, quo mēse, quōue die Dominus ac Saluator noster in cruce passus fuerit: & consequenter de totius vitæ Christi tempore differuerunt. Laicus assererat Christum passum esse anno ab incarnatione sua trigesimoquarto expleto: & ab ortu suo trigesimoquarto currente per tres menses. 8. calendas Aprilis hoc est die. 25. Martij eodem. s. die, quo & conceptus fuerat. Clericus vero affirmabat ipsum passum anno præcedenti, videlicet à cōceptione sua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate sua trigesimo tertio currente per tres mēses ac dies decē. 3. nonas Aprilis, hoc est die. 3. eiusdem mensis. Vterq; sententiam suam auctoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cūq; alter alteri post mul-
tam disceptationem nullo modo cedere vellet: in hoc vnâ conuen-
erunt, vt recursum haberent ad seniore[m] veritatis censorem. Itaq; vno animo super hoc sententiam meam requirentes: promiserunt se velle acquiescere iudicio ac censuræ determinationis meæ. Auditis igitur vtriusq; rationibus: quid super hac re tenendum esset pro captu ingenij mei, ipsis audientibus censui: & ipsis rogantibus, vt cæteris hæc veritas manifestari possit, quæ prius verbis coram eis explicaueram, rursus in scriptis redegi in hoc breui opusculo de vero die passionis Christi, ac totius vitæ ipsius tempore. Difficilis pro-
fecto & ardua quæstio necdum per ecclesiã determinata: propterea quicquid scripsi in hoc opusculo & in cæteris meis editionibus & cōmentarijs totum humiliter subiicio determinationi sanctæ Romanæ ecclesiæ: cum sim veritatis non ostentationis amator. Non potest autem solui hæc ardua, sed utilis quæstio, nisi per doctrinam sacre pagine & Astronomicam disciplinam ac temporum descriptionem. Cum igitur expositores sacri eloquij, necnon & Astronomi, atq; Chronographi inter se diuersa & quandoq; opposita sentiant, sicut in aliarum scientiarum authoribus accidere solet, in quibus varia & sæpe contraria ipsi authores inuicem opinantur: hinc est quod in decisione huius quæstionis difficultas non modica sup-
additur: & præcipue quoniam cum veritas quæritur, necesse est, vt

quidam authores in suis quibusdam opinionibus non recte consideratis, neque valida ratione probatis, quandoque improbentur: Quae de re quorundam animi offenduntur, eo quod nimio ipsis doctoribus afficiantur amore. Sed ratio veritatis cuiuslibet hominis auctoritati preponenda est: cum & Aristoteles dicat. Amicus Plato, & amicus Socrates: sed magis amica veritas. Licet autem primo aspectu questio haec terrorem nobis ingerat: si tamen diligenter consideremus euangelica dicta: necnon Solis & Lunae motum ac temporum descriptionem perscrutemur, Dei adiutorio non multo labore huius rei veritatem valida probatione reperiemus. Sed prius quaedam hypotheses praesupponendae sunt: ex quibus veritas temporis vitae & mortis Christi manifesta ratione comprobata penitus elucescet.

Prima hypothesis de tempore vitae & mortis Christi.

Cap. I.

Prima hypothesis est de tempore vitae & mortis Christi, quod habetur ex euangelica veritate declarata iuxta usum & diu approbatam consuetudinem ecclesiae: cui super omnia penitus adhaerendum est. Christi namque ortus ab Euangelistis describitur fuisse Caesare Augusto imperante Romae, eo. scilicet tempore, quo eius edicto primo describebatur vniuersus orbis, ut scribitur Luc. 2. Atque in Iudaea regnante Herode primo alienigena ablato regno à Iudeis iuxta prophetiam Jacob, qui ait Gen. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius: donec veniat qui mittendus est, sicut describitur Matth. 2. c. Cum natus esset Iesus in diebus Herodis regis &c. Baptismus quoque Christi Luc. 3. enarratur fuisse anno. 15. imperij Tiberij Caesaris, & tunc ipse Iesus, ut ibi dicitur, erat incipiens quasi annorum 30. Passio vero eius & mors ab Euangelistis describitur fuisse die sequenti postquam comederat agnum paschalem iuxta legis praecipuum, quia venerat legem adimplere, ut scribitur Matth. 5. Praecipitur enim Exodi. 12. ut comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad vesperam: & idem confirmatur Leuit. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14. primi mensis: & dicebatur prima dies azimorum, quoniam per totam hebdomadam comedebant azima: & tunc prima die azimorum ad vesperam, Christus agnum paschalem cum azimis & lactucis agrestibus comedit. Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere pascha? Et Luc. 22. dicitur. Venit

autem dies azimorum, in qua necesse erat occidi pascha: & misit Petrus & Ioanē dicens. Eūtes parate nobis pascha, vt māducemus &c. Tunc autem erat luna. 1. 4. Nam dicit Chrysoſtomus. Primam azimorum eam diē vocant, quæ ante azima erat. Consueuerunt enim à vespera semper dies enumerare: & eius mentionem facere in vespera, cuius pascha erat immolandum. Quinta enim sabbati discipuli ad Christum accesserunt: quam hic primam azimorum, id est ante azima vocat, tempus designans quo discipuli accesserunt ad Iesum. hæc ille. Et hoc idem confirmatur per vsum ecclesiæ quæ coenā domini celebrat feria. 5. videlicet pridie quā pateretur. Et tunc fuit eclipsis illa mirabilis à sexta vsq; ad nonam: quā etiam vidit Dionysius Areopagita in Aegypto: qui in epistola ad Polycarpū dicit eā contigisse in plenilunio. Quod autem fuerit feria. 6. patet ex Euangelistis, qui dicunt eum passum in parasceue ante sabbatū, quæ est feria. 6. id est dies veneris. Nam dicitur Marci. 1. 5. Quia erat parasceue, quod est ante sabbatū: venit Ioseph &c. Dies autem quæ præcedit sabbatum, est feria. 6. hinc est quod ecclesia celebrat Christi passionem die veneris post coenam dominicam. Nec est dicendum, quod Christus comedit agnū luna. 1. 3. vt putant Græci: qui asserunt Christū anticipasse pascha, & comedisse agnū cum pane fermentato, & in eo consecrasse: quia hoc esset contra legem, quæ præcipit, vt agnus cū azimis comedatur luna. 1. 4. Christus autē nunq; fuit legi contrarius, vt dicit Chrysoſt. Quod autē nō anticipauerit pascha, probatur etiā ex verbis Marci. 1. 4. dicentis. Primo die azimorum, quādo pascha immolabāt, vsq; s̄m legē: quæ præcipit, vt comedatur agnus cū azimis primo die azimorū luna. 1. 4. ad vesperā. Nec obstat quod dicitur Ioānis. 1. 3. Ante diē festū paschæ coenā fecisse: quia dies festus & solennis erat die sequenti post agni comestionē. s. luna 1. 5. Nā dicitur Leuit. 2. 3. Mense primo. 1. 4. die mensis ad vesperū phase dñi est: & 1. 5. die mensis huius solēnitas azimorū dñi est. Sed utrū Iudei tunc fecerint pascha iuxta legis edictū: an iuxta traditionem seniorū: in solutione quōnis inferius declarabimus. Post mortē Christi cum transisset sabbatum, prima sabbati, hoc est tertia die à morte sua dñs resurrexit à mortuis die Solis, quæ est dies dominica. Quapropter ecclesia semper celebrat pascha resurrectionis die dñica. Hæc omnia prædicta tanq̄ vera firmiter tenenda sunt: & omnia quæ ipsis aduersantur tanq̄ falsa reprobanda, etiam si dicantur ab authoribus magna authoritate præditis, quoniā Euangelica veritas vsu ecclesiæ declarata omni humanæ authoritati præponitur.

Secunda hypothesis est de anno & calendario. Et si teste Plinio lib. 18. Dierum anni propè inextricabilis ratio est: Romani tamen siue Latini iuxta triplicem anni obseruationem, triplex ediderunt calendarium, vt refert Ioânes Stofferinus in suo calendario propositione. 34. sub literis Cc. Quod ostēdit ex dictis Macrobij in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teste Varrone, Romanam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino testibus trecentisquatuor diebus compleuit: ac suo calendario decem mēses inscripsit. Dicit enim Macrobius. Anni certus modus apud solos semper Aegyptios fuit, aliarum gentium dispari numero, pari errore nutabat. Et vt contentus sim referendo paucarum morem regionum: Archades annum suum tribus mēsis explicabant: Acharnanes sex: Græci reliqui trecentisquingentaquatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac varietate Romanos quoq; olim authore Romulo annum suum decem habuisse mensibus ordinatum: quia annus à Martio incipiebat & conficiebatur diebus. 304. vt sex quidē menses. 1. Aprilis, Iunius, Sextilis, September, Nouember, December, tricenum esset dierū: Quatuor verò, Martius, Maius, Quintilis, October tricenis & singulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio: qui primum anni mēsem genitori suo Marti dicauit. Quē mensem anni primum fuisse vel ex hoc maxime probatur, quod ab ipso Quintilis quintus est: & deinceps pro numero reliqui nominabantur. hæc ille. Idem confirmat Solinus dicēs. Romani in initio annum decē mensibus cōputabant à Martio auspiciates &c. Et Ouidius primo Fastorum ait.

Tempora digereret cum conditor vrbis, in anno
Constituit menses quinq; bis esse suo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius secūdus Romanorum rex. Nam annus Romuli continēs. 304. dies erat adeo diminutus & concisus, quod non æquabatur vere anni solaris quantitati: sed ab eo deficiebat in duobus mensibus. Nam spatio. 24. annorum quibus talis obseruatio vixit superati sunt anni solares quatuor annis Romuleis constitutis ex mensibus decē. Et hinc emergebat inordinata annorum & mensium confusio. Sed, vt ait

304

354

Macrobius secutus Numa quantum sub cœlo rudi & seculo adhuc impolito solo ingenio magistro cōprehēdere potuit: vel quia Græcorum obseruatione forsitan instructus est. 50. dies addidit, vt. 354. dies quibus duodecim lunæ cursus confici credidit, annus extenderetur. hæc ille. Sic igitur calendarium lunare duodecim mēsum cōposuit. Hi menses erant perfecti alternatim diebus. 30. & 29. iuxta ipsius Lunæ motum respectu Solis: quæ à coniunctione eius cū Sole vsq; ad sequentem coitum absunit. 29. dies cum dimidio posthabitis minutis horariis. Et quia dies in calendario partiri non possunt, vt dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa vni mensi. 30. dies: alteri. 29. De quibus. 12. mensibus Numæ ait Ouidius in primo Fastorum.

At Numa nec Ianum, nec auitas præterit vmbas.

Mensibus antiquis addidit ille duos.

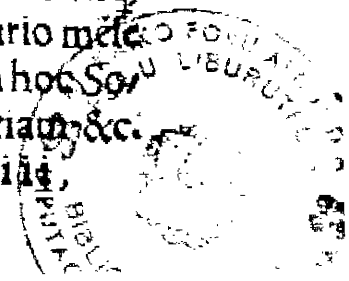
Paulo post authore Macrobio, Numa in honorē imparis numeri secretū hoc & ante Pythagorā parturiente natura: vnū adiecit diē, quem Ianuario dedit, vt tam in anno q̄ in mēribus singulis præter vnū Februariū impar numerus seruaretur. Nā quia. 12. mēses si singuli aut pari aut impari numero partirētur consumationē parē facerent, vnus pari numero institutus, vnus amputationē imparē fecit. Ianuarius igitur, Aprilis, Iunius, Sextilis, Septēber, Nouēber, December, vndetricenis censebātur diebus. Martius vero, Maius, Quintilis, & October dies tricenos singulos possidebant. Sed solus Februarius viginti & octo retinuit dies quasi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et subiungit idem Macrobius. Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilij ad Lunæ cursum sicut Græci annum proprium computarent: necessario & intercalare mēsem instituerunt more Græcorum. Nam & Græci cum animaduernerēt temere se. 354. diebus ordinasse annum: quoniā apparet de Solis cursu: qui. 365. diebus & quadrante Zodiacum conficit, deesse anno suo vndecim dies & quadrantem, intercalares statuta ratione cōmenti sunt, ita vt octauo quoq; anno. 90. dies ex quibus tres menses tricenū dierū cōposuerunt, intercalarent. Id Græci fecerunt, quā erat operosum atq; difficile omnibus annis vndecim dies & quadrantem intercalare. Itaq; maluerunt hunc nūmerum octies multiplicare: & 90. dies, qui nascuntur, si quadrans cum diebus vndecim octies componatur, inserere: in tres menses, vt diximus, distribuendos. hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo singulis annis. 11. dies & quadrantē detrahebant: eosq; octies multi.

444 plicatos in annum nouū referuabant, vt contractus nonagenarius
 numerus in menses tres per tricenos dies funderetur: qui anno no-
 uo restituti efficiebant dies. 444. quos ἰμβολισμῶς, vel ὑπερβολικῶς
 nominabant. Hęc Solinus. Insuper adiungit Macrobius. Hunc er-
 go ordinem Romanis quoq; imitari placuit: sed frustra: quippe fu-
 git eos diem vnum, sicut supra admonuimus, additum à se ad Grę-
 cum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium
 conuenire numerus atq; ordo non poterat. Sed nondum hoc errore
 comperto per. 8. annos, nonaginta quasi superfundendos Gręcorū
 exemplo computabant dies: alternisq; annis binos videnos, alter-
 nis ternos videnosq; intercalantes expensabant intercalationibus
 quatuor. Sed octauo quoq; anno intercalatores octo affuebāt dies
 ex singulis: quibus vertentis anni numerum apud Romanos super
 Gręcos abūdasse iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hęc
 species emendationis inducta est. Tertio quoq; octennio ita inter-
 calandos dispensabant dies, vt non nonaginta, sed sexaginta sex in-
 tercalarent compensatis. 24. diebus pro illis, qui per totidem an-
 nos supra Gręcorum numerum creuerant. Omni autem intercala-
 tioni mensis Februarius deputatus est: quoniā is vltimus anni erat.
 Quod etiam ipsum de Gręcorum imitatione faciebant. Nam & il-
 li vltimo anni sui mensi, superfluos inferebant dies, vt refert Glau-
 cippus: qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum vna re à Grę-
 cis differebant. Nam illi confecto vltimo mense: Romani non con-
 fecto Februario: sed post vigesimum & tertium diem intercalabant
 terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarij men-
 sis dies: qui erant quinque, post intercalationē subiungebant (credo)
 vetere religionis suę more, vt Februarium omnino Martius seque-
 retur. Hęc Macrobius. Alia etiam re differebāt Romani à Gręcis,
 quoniam vltimus mensis anni apud Gręcos non erat in fine Hęc-
 mis ante principium veris, sicut apud Romanos: sed erat in fine æsta-
 tis ante principium autumnus: quo tempore Gręci initium anni su-
 mebant, vt infra patebit.

C Tertium calendarium nostrę institutioni accommodum C. Iulius
 Cęsar dictator composuit ad anni solaris quantitatem, eo quod
 Astronomię peritissimus atq; diligentissimus esset, vt affirmat Iu-
 lius Firmicus. Nam postquam Cęsar Alexandriam Aegypti appli-
 cuit, ab Aegyptiis (testibus Appiano & Macrobio) verā anni quan-
 titatem didicit: Romamq; reuersus, & maximum (Suetonio asserē-
 te) pontificatum adeptus, conuersus ad ordinandum reip. statum

fastos correxit, iam pridem vitio pontificum per intercalandi licentiam adeo turbatos, ut neque messium ferie æstate; neque vindemiarum autumno competerent. Annumque ad cursum Solis accommodavit: ut trecentorum sexagintaquinque dierum esset: & intercalario mense sublato, vnus dies quarto quoque anno intercalaretur. Huius etiam erroris & fluctuationis causam, & eius correctionem Macrobius & Solinus indicant. Dicit enim Macrobius, Verum fuit tempus cum propter superstitionem intercalatio omnis ommissa est. Nonnunquam vero per gratiam sacerdotum, qui publicanis proferri vel imminui consulto anni dies volebant modo auctio, modo retractio dierum proueniebant: & sub specie obseruationis emergebat maior confusionis occasio. Sed postea C. Cæsar, omnem hanc inconstantiam temporum vagam adhuc & incertam in ordinem statuta definitionis coegit: admittente sibi Marco Flauio scriba: qui scriptos dies singulos ita ad dictatorem retulit: ut & ordo eorum inueniri facillime possit: & inuento certus status perseveraret. Ergo C. Cæsar exordium nouæ ordinationis initurus, dies omnes, qui confusionem adhuc poterant facere, consumpsit. Eaque re factum est, ut annus confusionis ultimus in. 444. dies protenderetur. Post hoc imitatus Aegyptios solos diuinarum rerum omnium conscios, ad numerum Solis, qui diebus. 365. & quadrante cursum conficit, annum dirigere contendit. Et infra. Iulius ergo Cæsar decem dies obseruationi veteri superadiecit, ut annum trecenti & sexagintaquinque dies, quibus Sol lustrat Zodiacum, efficerent. Et ne quadrans deesset: statuit, ut quarto quoque anno, sacerdotes, qui curabant mensibus ac diebus, vnū intercalarent diem eo. s. mense ac loco, quo etiam apud veteres mensis intercalabatur, id est ante quinque ultimos Februarij mensis dies: idque bissextum censuit nominandum. & postea subiungit. Sic annū cuiuslem Cæsar habitis ad Lunā dimensionibus constitutū edicto palam posito publicauit. Ex his verbis Macrobij liquido colligitur quod antequam Cæsar calendariū emendasset, præcessit annus confusionis continens dies. 444. qui sunt menses. 15. iuxta modū intercalationis Aegyptiorū: qui octauo quoque anno restituebāt dies. 90. nouo anno. De hoc anno confusionis dicit Suetonius in vita Cæsaris. Quo autem magis in posterum è calēdis Ianuariis nobis tempore ratio cōgrueret inter Nouembrē ac Decembrē mēsem interiecit duos alios: Fuitque is annus, quo hæc constituebatur. 15. mensiū cū intercalario mēse qui ex consuetudine in eū annum inciderat. hæc ille. Sed in hoc Solinus errauit dicens, quod Cæsar videns anni inconstantiam &c.

444

vt certum statū preteritus acciperet error: dies viginti & vnum, & quadrantem simul intercidit. Non enim oportebat intercidere dies 21. ad hanc emendationem: sed adiungere tres menses, vt recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrans, cū non possit hoc fieri nisi in annis quatuor. Post annū cōfusionis secutus est annus correctionis & emendationis continens dies. 365. cum ipse Macrobius postquam de anno confusionis dixerat, subiungat. Post hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus. 365. & quadrante cursum conficit, annum dirigere cōtendit. Et hunc annum incepit à prima lunatione post solstitium hyemale calendis Ianuarij. Post annū emendationis secutus est etiā annus cōmunis dierum. 365. per promulgationē à Cæsare factā, cum dicat Macrobius: Annum civilem Cæsar habitis ad lunam dimensionibus constitutum, edicto palam posito publicauit: & potest dici annus promulgationis vel publicationis: quoniam hæc publicatio saltem per annum protracta est: quia subito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio subiectos, nisi spatio vnus anni. Hoc autem anno publicationis, qui fuit sequens post emendationem, in senatu Cæsar occisus est idibus Martij, hoc est post correctionem calendarij anno vno mensibus duobus cum dimidio transactis. Post Cæsaris mortem sacerdotes inconsulte errorem alium induxerunt: quē postea emendauit Octavianus Augustus. Dicit enim Macrobius. Et hucusq; error stare potuisset, ni sacerdotes sibi errorem nouum ex ipsa emendatione fecissent. Nam cum oporteret diem, qui ex quadrantibus fit, quarto quoq; anno confecto antequam quintus inciperet, intercalare: illi quarto non peracto, sed incipiente intercalabant. hic error sex & triginta annis permanfit. Quibus annis intercalati sunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem. Sed hunc quoq; errorem serò deprehensum correxit Augustus: qui annos duodecim sine intercalari die transigi iussit: vt illi tres dies, qui per annos triginta & sex vitio sacerdotalis festinationis exerceuerant, sequentibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Post hoc vnum diem secundum ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit: & omnē hunc ordinem aræ tabulæ ad æternam custodiam incisione mandauit. hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; vitium admissum est per sacerdotes. Nam cum præceptum esset año quarto, vt intercalarent vnum diem: & oporteret confecto anno quarto id obseruari antequam quintus auspicaretur: illi incipiente quarto

intercalarunt non desinente. Sic per annos sex & triginta cum nouem dies tantummodo sufficere debuissent, duodecim sunt intercalari. Quod deprehensum Augustus reformauit: iussitq; annos. 12. sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouem necessarios, temere fuerant intercalati: hoc modo possent reperiari. Ex qua disciplina omnium postea temporū fundata ratio est. hęc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæsar calendarium quod Iulianum nūcupatur in duodenos menses partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februario. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio. 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouembri. 30. & Decembri. 31. & incepit annum à Ianuario: Quintilis mensis Macrobio authore in honorem Iulij Cæsaris dictatoris legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum idus Quintilis procreatus sit. Sextilis inde dictus est Augustus ab Octauiano Augusto ob auctam ab eo rempu. ex senatus consulto: cuius verba subiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæsar Augustus mense Sextili, & primum consulatum inierit: & triumphos tres intulerit in urbem: & ex Ianiculo legiones deductæ secutæq; sint eius auspicia ac fidem: & Aegyptus hoc mense in potestatem populi Romani redacta sit: finisq; hoc mense bellis civilibus impositus sit: atq; ob has causas hic mensis huic imperio felicissimus sit ac fuerit: placere senatui, vt hic mensis Augustus appelletur. hęc ille. Idem etiam dicit Censorinus libro de die natali capite de mētib; vbi dicit. Mensis Quintilis Iulius cognominatus est C. Cæsare. 5 & M. Antonio consulibus anno Iuliano secundo. Qui autem Sextilis fuerat C. Marco Censorino: C. Asinio Gallo consulibus in Augusti honorem dictus est Augustus anno Augustio vigesimo. hęc ille. Huic mensi Augusto tunc additus est dies vnus à Februario detractus, vt vnum & tricenos complecteretur: ne Augustus Iulio inferior videretur: & ita Februario mutilato: octo & viceni duntaxat dies relictī sunt in anno cōmuni. hęc igitur fuit anni & mēsum ratio à Romanis tempore Octauij Monarchæ ante Christi aduentum instituta, & vsq; ad nostra tempora custodita, vt affirmat Ioannes Stoffler. in suo calēdario propositione. 34.

D Anni autem exordium apud diuersas nationes differenter sumitur. Nam Romulus, vt dictum est, à Martio annū incepit tempore veris. Hebræi etiam habent anni principium in lunatione propinquiori ipsi vernali æquinoctio, quando de Aegypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Mensis iste vobis principium mensium, primus

erit in mensibus anni. Aegyptii vero & Graeci anni exordii sumunt iuxta aequinoctium autūni. Nam Aegyptij à Septembri: Graeci ab Octobri anni principium habent, vt Alphonsus in suis tabulis annotat. Sed Iulius Cæsar anni principiu sumpsit à luna prima post solstitium hyemale: quæ fuit calēdis Ianuarij anno ante Christum quadragesimo quinto, vt recte computat dñs Paulus ep̄s Forosē/ proniensis in sua Paulina: & dñs Ioannes Stofflerinus in suo calen/ dario propositione. 3 4. vt plenius infra patebit.

Tertia hypothesis de initio annorum domini.

Cap. 3.

Tertia hypothesis est de initio annorū domini: in quibus computandis quo ad initia plures authores inter se differunt. Quidam enim sumūt annos domini à sua incarnatione, quando conceptus est: Quidam à natiuitate, cū de utero matris egressus est: Quidam à circūcisione domini calēdis Ianuarij octauo natiuitatis die. Et quidam à Christi passione. Qui omnes modi comprobari possunt seruata tamen conuenienti computatione, vt mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientissimus est, vt sumatur initium annorū domini ab eius natiuitate: quoniam anni vitæ alicuius hominis non à sua conceptione, sed à natiuitate sumuntur. Hunc modum seruat ecclesia Romana annos incipiens à natiuitate domini, non à conceptione ipsius. Nam eo tempore per ecclesiam accipitur principium annorū domini: quo & singulis annis per eā annus mutatur: Sed per ecclesiam fit anni mutatio non in conceptione Christi, sed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini sumunt initium. Quòd autem ecclesia mutet annum in natiuitate domini, & non in cōceptione, patet per acta concilij Cōstantiensis, in quibus describitur, q̄ electio pontificis Martini. 5. facta est die Iouis in festo sancti Martini vndecima Nouembris die: anno à natiuitate domini. 1 4 1 7. inditione decima: & facta est coronatio eius die dominica vigesima prima supradicti mensis Nouembris. Deinde iuxta finem mensis Decembris immediate sequentis facta est cōgregatio prædicti cōcilij post Christi natiuitatem in festo Innocentium: & iam mutatus est annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno à natiuitate domini. 1 4 1 8. inditione. 1 1. die vero martis. 2 8. mensis Decembris &c. sicut legimus in exemplari manu notarij scripto in ipso concilio. Quòd autem nō mutetur annus in annuntiatione dominica, quando Christus est

conceptus, patet ex secunda & tertia sessione post inchoationem di-
 cti concilij in pontificatu Ioannis. 23. Nam idem annus à natiui-
 tate domini describitur in secunda sessione celebrata calendis Mar-
 tij: & in tertia sessione cōgregata. 8. calēdas Aprilis, hoc est die. 25.
 eiusdē mensis Martij in annuntiatione dominica, quādo cōceptus
 est Christus. Ibi enim sic legitur de secunda sessione. Anno à natiui-
 tate domini. 1415. pontificatu quo supra. s. Ioannis. 23. die vero
 prima mensis Martij &c. Tertia vero sessio ibi describitur die lunæ
 25. mensis Martij supradicti in die annuntiationis dominicę: & ta-
 men ibidem non mutatur annus: sed sequitur idem annus. 1415.
 Hoc idem etiam patet in bulla indictionis iubei pro futuro anno
 domini. 1525. per Clementem. 7. in qua inseruntur plures bullę
 p̄decessorum eius ab anno domini. 1300. tempore Bonifacij. 8.
 & deinceps: & omnes describuntur per annos à natiuitate domini.
 Et specialiter ibi ponitur determinatio iubei de. 25. annis in an-
 nos. 25. per Paulum. 2. & cōfirmatio & executio eius per Axytum
 4. vbi indicitur Iubileus pro anno domini. 1475. incipiēdo à pri-
 mis vesperis vigilię natiuitatis dñi nostri Iesu Christi anni. 1474.
 Vnde manifeste patet, quod in vigilia natiuitatis domini tunc fuit
 vltimus dies anni domini. 1474. & in die natiuitatis fuit primus
 dies anni domini. 1475. Sed in eadem bulla Clementis. 7. occur-
 rit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiusdem bullę dica-
 tur. Datum Romę apud sanctum Petrum anno incarnationis do-
 minicę. 1524. calendis Maij: & tamen in trāsumpto eiusdem bul-
 lę per ep̄m Vigorniensē auditorem camerę apostolicę genera-
 lem sic in calce scribitur. Datum Romę in edibus nostrę solitę resi-
 dentię sub anno à natiuitate domini. 1524. die vero decimo men-
 sis Iunij. Tabellio Papę p̄sentem annum nominat incarnatio-
 nis. 1524. & alius tabellio ep̄scopi auditoris camerę apostolicę
 eundem annum denominat à natiuitate: & sic inter se dissonare vi-
 dentur: tamen vnà conueniunt. Causa ergo huius apparentis disso-
 nantię requirenda est. Antiquiores tabelliones iuxta morem diu
 seruatum in curia Romana describebant annos à natiuitate domi-
 ni: & sic modo etiam describunt in omnibus, quę per pontificem
 in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non de-
 scribebatur annus domini: sed tantum annus pro tempore existen-
 tis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus
 inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicę. Di-
 cit enim dominus Paulus ep̄scopus Forosempronensis libro. 13.

secundæ partis Paulinæ suæ, quòd præsidente Eugenio. 4. adhortãte Blondo Forliuensi pontificij collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis pontificalibus, annorum hæc à Christi incarnatione supputatio scribi primum cœpit. & infra. Sed notarij annos à natiuitate computare consueuerunt. hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuersitatis causam fuisse. Qui tamen in hoc deceptus est, quia putauit annos domini numerando per ecclesiam ab incarnatione ipsius, ex eo quòd Dionysius abbas Romanus primam supputationem olim fecerat à primo anno incarnationis dominicæ in sua tabula. Sed idem Dionysius in annis dominicæ incarnationis errauit, licet ordo ipsius tabulæ scilicet quingentorum triginta duorum annorum bene digestus sit. Dicit enim Ioannes Stöfflerius in suo calendario propositione. 37. sub litera. T. Animaduertendum est quòd hic Dionysius ecclesiæ totius erroris ansam præbuit, & causam præstitit: primo in eo, etsi diuino zelo accensus, vt impiissimi Diocleriani, à quo prius anni supputabantur memoria deleretur & aboleretur: Christianæ q; salutis exordium elucesceret, induxit temporum supputationem ab anno incarnationis verbi dei sumendam: in quibus tamen annis numerandis ipsum errasse à compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus natione Gallicus in Chronica sic scriptum reliquit. In cyclo magno Dionysij reprehensibile videtur, quòd in annis dominicæ incarnationis ei inconsyderate prescriptis discordat à veritate Euangelij in anno dominicæ passionis. Et idem Dionysius posuit natiuitatē Christi vigesimoprimo anno tardius q̄ debuisset. Quare Rhenerius egregius supputator cyclum, aut tabulam Dionysij dicit esse fallacem & erroris plenam. hæc ibidem. Etiam dominus Paulus episcopus Forosempronien. in secunda parte Paulinæ lib. 13. c. 6. dicit ipsum similiter errasse, & erroris causam aliis dedisse: & affirmat eum errasse in duobus annis: in quibus tamen non errauit: quia dicit eum assumpsisse annos Augusti à nece Cæsaris: sed non sic accepit: sed à primo consulatu vel triumuiratu anno secundo post Cæsaris mortem. Sed nos dicimus ipsum Dionysium errasse in vno tantum anno: quia fecit bissextum anno quarto domini: cum tamē ibi annotandus non esset, vt inferius demonstrabimus. Et hoc nō cognouit dominus Paulus: quia in eundem errorem & ipse incidit. Non est ergo mirum, si Blondus in computationibus annorum ab incarnatione errauerit, quia ducē erroneū secutus est. Omnes, qui Dionysium imitati sunt, errauerunt, vt Campanus in libro de Com-

puto maiori: Paulus ep̄s Forosempronien̄. vt patet in secunda parte suæ Paulinæ lib. 4. & quāplures alij. Aliam euidentissimam rationem adducam ad probandum quod per ecclesiam anni enumerentur à natiuitate domini postquā descripsero inferius cyclum lunarem & literas dominicales: quoniam ea ratio ex ipsis veritatem habet: & tūc videbimus quod anni ab incarnatione sumpti post quartum Christi annum idem sunt cum annis à natiuitate computatis propter superfluum bissextum anno. 4. domini inconsulte annotatum, quo vnus minuitur annus: non tamen hoc accidit ante quartum annū domini, vt certius inferius patebit. Vnde & in rescriptis pontificalibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis. Quidam vero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipsius computatis per ecclesiam. s. nouem menses: quibus fuit in vtero virginis ante natiuitatem, vt recte computant Pisani: qui hoc anno à natiuitate domini. 1524 post vigesimam quartā diem Martij sunt in anno ab incarnatione domini. 1525. & sic annotant in suis literis & codicibus. Sed in hoc errant Florentini & Senēses, qui annos ab incarnatione postponunt annis à natiuitate eo quod annos domini enumerare incipiant cōpleto primo anno à conceptione iam nato Christo per tres menses. Conueniunt tamen cum ecclesia post 24. diem Martij: non tamen antea tribus mensibus. Dicunt tamen aliqui, quod antiquitus conueniebant cum Pisanis: sed postmodū cum vellent conuenire cum ecclesia, & nō auderent immutare principium anni à. 25. Martij sicut semper antea consueuerant: incidērunt in hanc deordinationem, vt partim cum Pisanis & partim cū ecclesia conuenire vellent: nec tamen plene cum ecclesia, neq; cum Pisanis conueniunt, vt omnibus manifestum est. Cæteræ nationes extra Italiam cōmuniter cum ecclesia conueniunt. Romani vero annos domini à calendis Ianuarij incipiunt. 8. die à Christi natiuitate & conueniunt cum ecclesia excepta prima hebdomoda natiuitatis eius. Et hunc modum tenent recentiores Astronomi: qui annos domini ad Ianuarium reducerunt: vt Ioannes de monte Regio, & Ioannes Stofflerinus in suis calendarijs, & plures alij. Vnde & dñs Paulus lib. 4. secundæ partis Paulinæ dicit. Astrologi nostri temporis, qui Romanorum more annorum supputationē reducerunt ad Ianuarium: & radices motuum statuerunt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Christi: incipiunt primum natiuitatis annum ab. 8. die natiuitatis eiusdem, non computantes illos septem dies à

natali domini vsq; ad Ianuarium interceptos: quod ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire volunt: retrocedunt per dies. 7. à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc computandi modũ obseruant non solũ Astrologi: sed etiam Theologi in Christiana religione probati: Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachõ: & generaliter omnes, qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarũt. hæc ille. Facilius autem reducuntur ad calendarium Romanũ, vide licet ad calendas Ianuarij anni à natiuitate domini, qm̃ ab ea parũ distant. s. per solam hebdomadã: q̃ anni ab incarnatione: quia multo magis ab ea remoti sunt: ideo melius est enumerare annos à natiuitate domini: vel à calendis Ianuarij q̃ ab incarnatione Christi. Si vero ab incarnatione enumerẽtur: superaddẽdi sunt, vt diximus, nouem menses præcedentes natiuitatem: vel nouem menses cũ hebdomada, si anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarij: Aliter contingeret in computationibus error. Paucissimi autem doctores antiqui, vt Hieronymus, & Isidorus, & quidam alij, qui antiquitus scribebant annos domini in cereis paschalibus: enumerant annos à passione domini includentes annum trigessimũ tertium suæ passionis & amputantes præcedentes. 32. annos ante passionẽ, & ita conueniunt cum cæteris. Nam historici, qui computãt annos à natiuitate Christi, dicunt Ioannẽ Euangelistam obiisse anno centesimo à natiuitate dñi cum iam Traianus accepisset imperiũ. Hieronymus vero & Isidorus dicunt eundem Ioannẽ ad dñm migrasse anno. 68. à passione dñi auferentes præcedentes. 32. annos. Qui si addantur prædictis annis. 68. conficiunt annos centum. Antonius vero Dulciatus in libro de festis mobilibus, licet incipiat annos à passione dñi: non tamen præcidit annos præcedentes passionẽ: sed errori errorem addidit: qm̃ anno, quo Christus est natus annotauit passionẽ dñi: & natiuitatem eius scripsit antea per annos. 33. quando currebat annus imperij Augusti nonus: quod est absurdũ cõtra omnes Chronographos & contra supputationes Astronomicas.

Quarta hypothesis de uarietate mensium.

Cap. 4.

Quarta hypothesis est de uarietate mensium. Nam aliqui sunt menses mobiles: aliqui fixi & stabiles. Hebræi enim habent menses, lunares ac mobiles: ita q; prima dies cõiunctionis Lunæ cum Sole sit prima dies mensis eorũ. Similiter habent menses mobiles Græci, Persæ, & Caldæi, atq; Ara

bes. Romani vero habent mēses firmos & stabiles in calendario descriptos. Hinc est q̄ primus mēsis Hebręorū, qui dicitur Nisan, cū Martio & cum Aprili in calendario Romano concurrat iuxta lunę cursum. Et luna. 15. mensis Nisan quādoq̄ occurrit in Martio quādoq̄ in Aprili: sicut in ecclesia patet, quę celebrat pascha dñi Dominica prima post. 14. lunam primi mensis, aliquādo in Martio, aliquando in Aprili. Hęc dixerim, quoniam Christi passio potest annotari vno mense apud Hebręos, & altero apud Romanos.

Quinta hypothesis de cyclo lunari decennouennali. Cap. 5.

Quinta hypothesis est de cyclo lunari decēnouēnali, quē nos aureum numerū dicimus. Alexandrini enim adinuerunt numerum annorū. 19. ad reperienda nouilunia. Necnon & Iulius Cęsar adnitente M. Flauio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene Astrologicę scientię perito adhibito, vt Plinius affirmat: cyclum lunarem decēnouēnalem descripsit anno suo solari, quē Iulianum appellamus, maxime cōgruentem: de quo sic loquitur Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione 34. sub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatū in Francia orientali agerem, adii splendidissimū baronem Philippum de Vuinsperg antiquitarum amatorē: qui mihi vetustissimū quendam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi cōmentarios in cyclum diui Iulij Cęsar, inq̄ eius calendarium ortū & occasum stellarum: quibus significabatur Cęsarem suum cyclū incepisse à prima coniunctione luminariū s̄m mediū cursum post hibernū solstitium: eaq̄ in primū diē Ianuarij caputq̄ añi incidisse. Quare Cęsar è directo huius diei pro aureo numero notauit vnitatem: à qua reliquas lunationes supputans, Solis & Lunę cōuentiones in suo calendario cōmemoratis viris M. Flauio & Sosigene opē ferentibus passim, prout negocium postulabat, adnotauit. Inseruit autem in eo numerum. 19. annorum: quem vulgus aureum numerum vocat. Putauit autem Ioannes Stoffler. Iulium Cęsarem incepisse diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepisse diem à meridie, quo ad computationes dierum Lunę eo quod Astrologicam computationem didicerit in Alexandria, vbi Astronomi dies computabant à meridie, vt ceteri Astrologi faciunt. In sacris tamen publicis & officiis magistratuum & ceteris negociis Romani à media nocte diem accipiebant authore Censorino. Alij vero putāt Cęsarem diē accepisse ab occasu Solis:

& inde consuetudo in Italia inoleuerit, quòd in horologijs fiat inìtium diei à Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioànes Stoffler. & ait. His animaduersis volui harum rerum periculum subire. Quare ad tempora Iulij Cæsaris me contuli, & compluribus numeris incassum exaratis, eadẽ anno. 45. ante Christi incarnationem ex tabulis mihi vsu habitis, reperi cõgressum luminarium prima die Ianuarij horis. 18. min. 44. secund. 55. à media nocte cõputãdis ad meridianum ferè vrbis Romæ. Iuxta vero Astrologicã vsitatam computationem die prima Ianuarij horis. 6. min. 44. secund. 55. à meridie numerandis. Sequens autem luminarium coniunctio fuit die. 31. Ianuarij horis. 7. min. 28. secund. 58. post noctis mediũ, & fm Astrologos die. 30. Ianuarij horis. 19. min. 28. secund. 58. post meridiem. Cæsar igitur cyclum compositurus ordinauit primam lunationem dierum tricenorum: quare è regione primi & trigesimali diei Ianuarij vnitatem annotauit: & sequentem nouem & vicens diebus absoluit: & iterum sequentem tricenis: & pro hac formula reliquas omnes lunationes digessit, non ommissa tamen ratione embolismorum. hæc ille. Eandem lunationem calendis Ianuarij computat etiam dñs Paulus ep̃s in. 12. lib. secundæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationem factam anno 45. ante Christi natiuitatem iuxta vsitatam computationem die prima Ianuarij horis. 7. min. 6. secund. 35. post meridiem. Verã autem coniunctionem factam inueni hora. 1. min. 50. post mediã noctem eiusdem diei. s. inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec te moueat & perturbet quòd Ioannes Stoffler. dicat: prædictam luminarium coniunctionem factam esse anno. 45. ante Christi incarnationem: & dñs Paulus dicat eam factam. 45. anno ante Christi natiuitatem: quia vtrũq; verum est cum incarnatio & natiuitas Christi eodem anno fuerint incipiendo annum à calendis Ianuarij. Si enim accipias annum inclusiue, in quo conceptus & natus est Christus: & retrocedas vsq; ad coniunctionem luminarium factam calendis Ianuarij tẽpore Iulij Cæsaris, reperies años. 45. nã. 45. vicibus calendæ Ianuarij ante Christi incarnationem & natiuitatem reuolutæ sunt: & tunc inuenta est luna prima calendis Ianuarij tẽpore Cæsaris. A qua luminarium coniunctione ad Christi conceptum fuerunt anni. 44. & ferè tres menses: & vsq; ad eius ortum fuerunt anni. 45. hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Christi enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46. à correctione calendarij per Cæsarem. Ceterum meminisse cõuenit,

uenit, vt dicit Ioannes Stoffler. ibidem q̄ numeri Cycli Iulij Cæsar
 ris calendario inscripti denotant accensionem lunæ factam fuisse eo
 die, cui obijcitur; nec non lunam dici primam eodem die, quemad-
 modum supputatio indicat. Neq̄ obliuisci oportet, q̄ cyclus Iulia-
 nus post tempora Cæsaris in aliqua parte mutatus est ob mutilatio-
 nem mensis Februarij; qui tempore institutionis calendarij Cæsaris
 in anno cōmuni, 29. dies habuit. Postea quemadmodum supra ex-
 posuimus duntaxat. 28. seruauit; hæc ille. Tempore autem natiui-
 tatis & mortis Christi in anno cōmuni Februarius. 28. dies conti-
 nebat: quoniam idem mensis Februarius in anno cōmuni habuit
 29. dies vsq̄ ad annum Augusti vigesimum: quo tempore mensi
 sextili, qui tunc dictus est Augustus, additus est vnus dies à Februa-
 rio acceptus. Dicit enim Censorinus. Qui autem sextilis mensis fue-
 rat C. Marco Censorino & C. Asinio consulibus in Augusti hono-
 rem, dictus est Augustus anno Augustio vigesimo: hæc ille. Chri-
 stus vero post hoc tempus natus est. Nunc autem subiungam qua-
 tuor primos menses calendarij Romani cum cyclo Iulij Cæsaris di-
 ctatoris nostro instituto satisficientes; quos describit Ioānes Stof-
 fler. propositione. 34. & d. Paulus libro secundo primæ partis suæ
 Paulinæ.

Y

DE VERO DIE

Quatuor primi menses calendarij Romani cū cyclo Iulij Cæsaris.							
Cycl ⁹	Nūc	Litere		Cycl ⁹	Nūc	Litere	
luna/	rus	feria/	Januarius	luna/	rus	feria	Februari ⁹
ris	dieꝝ	rum		ris	dieꝝ	rum	
I	1	A	Calendis	9	1	D	Calendis
	2	B	4 No.		2	E	4 No.
9	3	C	3 No.	17	3	F	3 No.
	4	D	Pridie No.	6	4	G	Pridie No.
17	5	E	Nonis		5	A	Nonis
6	6	F	8 Idus	14	6	B	8 Idus
	7	G	7 Idus	3	7	C	7 Idus
14	8	A	6 Idus		8	D	6 Idus
3	9	B	5 Idus	11	9	E	5 Idus
	10	C	4 Idus		10	F	4 Idus
11	11	D	3 Idus	19	11	G	3 Idus
	12	E	Pridie Idus	8	12	A	Pridie Idus
19	13	F	Idibus		13	B	Idibus
8	14	G	19 Cal.	16	14	C	16 Cal.
	15	A	18 Cal.	5	15	D	15 Cal.
16	16	B	17 Cal.		16	E	14 Cal.
5	17	C	16 Cal.	13	17	F	13 Cal.
	18	D	15 Cal.	2	18	G	12 Cal.
13	19	E	14 Cal.		19	A	11 Cal.
2	20	F	13 Cal.	10	20	B	10 Cal.
	21	G	12 Cal.		21	C	9 Cal.
10	22	A	11 Cal.	18	22	D	8 Cal.
	23	B	10 Cal.	7	23	E	7 Cal.
18	24	C	9 Cal.		24	F	6 Cal.
7	25	D	8 Cal.	15	25	G	5 Cal.
	26	E	7 Cal.	4	26	A	4 Cal.
15	27	F	6 Cal.		27	B	3 Cal.
4	28	G	5 Cal.	12	28	C	Pridie Cal.
	29	A	4 Cal.				
12	30	B	3 Cal.				
I	31	C	Pridie Cal.				

Cycl ⁹ Luna ris	Nũc rus dieꝝ	Litereꝝ feria/ rum	Martius
1	1	D	Calendis
	2	E	6 No.
9	3	F	5 No.
	4	G	4 No.
17	5	A	3 No.
6	6	B	Pridie No.
	7	C	Nonis
14	8	D	8 Idus
3	9	E	7 Idus
	10	F	6 Idus
11	11	G	5 Idus
	12	A	4 Idus
19	13	B	3 Idus
8	14	C	Pridie Idus
	15	D	Idibus
16	16	E	17 Cal.
5	17	F	16 Cal.
	18	G	15 Cal.
13	19	A	14 Cal.
2	20	B	13 Cal.
	21	C	12 Cal.
10	22	D	11 Cal.
	23	E	10 Cal.
18	24	F	9 Cal.
7	25	G	8 Cal.
	26	A	7 Cal.
15	27	B	6 Cal.
4	28	C	5 Cal.
	29	D	4 Cal.
12	30	E	3 Cal.
1	31	F	Pridie Cal.

Cycl ⁹ Luna ris	Nũc rus dieꝝ	Litereꝝ feria/ rum	Aprilis
9	1	G	Calendis
	2	A	4 No.
17	3	B	3 No.
6	4	C	Pridie No.
	5	D	Nonis
14	6	E	8 Idus
3	7	F	7 Idus
	8	G	6 Idus
11	9	A	5 Idus
	10	B	4 Idus
19	11	C	3 Idus
8	12	D	Pridie Idus
	13	E	Idibus
16	14	F	8 Cal.
5	15	G	17 Cal.
	16	A	16 Cal.
13	17	B	15 Cal.
2	18	C	14 Cal.
	19	D	13 Cal.
10	20	E	12 Cal.
	21	F	11 Cal.
18	22	G	10 Cal.
7	23	A	9 Cal.
	24	B	8 Cal.
15	25	C	7 Cal.
4	26	D	6 Cal.
	27	E	5 Cal.
12	28	F	4 Cal.
1	29	G	3 Cal.
	30	A	Pridie Cal.

Cyclus lunaris disponitur in calendario per additionem. 8. numerorum: & si excedant numerum. 19. proicitur ipse numerus. 19. & annotatur qui remanet hoc ordine. Cum proicitur numerus. 19. numerus minor, qui inde remanet, annotatur immediate diei sequenti. Si vero numerus additus est maior, quod contingit, quoniam non excedit numerum. 19. tunc in annotatione intermittitur vnus dies vacuus, sicut patet in calendario precedenti: vbi ponitur calendaris Ianuarij numerus. 1. cui si addant. 8. fiunt nouē: qui annotantur intermisso vno die, tertio diei. Si ad. 9. addatur. 8. fiunt. 17. qui intermisso vno die annotantur diei quinto. Si ad. 17. addant. 8. fiunt. 25. à quibus si subtrahant. 19. remanēt. 6. qui immediate annotantur diei sexto tanquam numeri minores, & sic deinceps: & licet aureus numerus tantummodo indicet coniunctionem luminarium: tamen ex ipso est accipitur eorum oppositio hoc pacto. A coniunctione namque luminarium usque ad oppositionem sunt mediū motū, vt ait Ioannes Stoffler. ppositione. 35. sub litera. e. semper sunt dies integri. 14. horę. 18. min. 22. Idem est dicit d. Paulus lib. 14. secundę partis. c. 3. Quare si à die coniunctionis numerationem inceperis, erit ferè semper oppositio luminarium die. 16. à die coniunctionis. Vulgus quoque diem oppositionis nominat lunam. 15. hæc ille. Si ergo volueris inuenire lunationes anno passionis domini: adde annis vitę Christi annos. 45. precedenti eius natiuitatem: & partire totum quoties poteris per. 19. & numerus annorum qui remanet ostendet aureum numerum illius anni: quo require in calendario lunam primam & idem quintadecimam eodem modo quo dictum est: & reperies quod queris, sicut specialiter inferius dicemus. Animaduertendum est autem quod aureus numerus non potest in calendario habere fixam & perpetuam sedem, sed continue paulatim suam sedem anticipat. Nam vt probat Ioannes Stoffler. in suo calendario ppositione. 37. sub litera. I. crescit eiusmodi anticipatio in annis solaribus. 304. ferè ad diem vnum, hoc est ad horas. 23. min. 28. secund. 52. Et ideo aureus numerus Iulij Cæsaris tpe concilij Niceni: quod celebrari coepit anno domini. 323. anticipauerat sedem per vnam diem & paulo amplius: & ideo patres in eodem concilio congregati alium cyclum lunarem instituerunt: & annotauerunt eum per vnum diem ante à cyclo Iulij quantum. s. anticipauerat incipientes ab vnitatem anno domini. 323. & adhuc annuatur in calendarijs, quibus nunc vtimur. hic cyclus tpe nostro iam anticipauit ferè per dies quatuor. Nam ab anno domini. 323. quo institutus est iste cyclus usque ad annum presentem. 1524. fluxerunt anni mille ducenti & vnus, ex quo patet quod ab illo tempore iam anticipauit per dies ferè quatuor, & à correctione calendarij

per Iulium: cyclus ipsius in annis. 1569. iam anticipauit per. 5. dies & paulo plus. Si aut per aureum numerum annotatum in calendarijs nostris volumus inuenire lunationes tempore Christi, oportet vt postponatur per vnum diem, & ostendet lunationes eodem modo, sicut aureus numerus Cæsaris. Si vero per eundem aureum numerum nostrum volumus inuenire lunationes nostri temporis, oportet vt requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

*Sexta hypothesis de cyclo solaris ex litera dominicali & bissexto
proueniente. Cap. 6.*

A Sexta hypothesis est de cyclo Solari ex litera dominicali & bissexto proueniente. Dies hebdomadæ distinguntur secundum numerum. 7. planetarum: & in calendario Romano vnicuique dierum hebdomadæ annotatur pro caractere vna ex primis septem literis alphabeti. Illa ergo litera, quæ deseruit diei dominicæ, dicitur litera dominicalis vel solaris. Huius autem literæ dominicalis quotannis mutatio fit ex gemina causa, vt Ioannes Stoffer. dicit in suo calendario propositione secunda, prima est, quoniam annus solaris communis. 365. continet dies: quos si per. 7. diuiseris, videbis in quotiente. 52. hebdomadas & diem vnum residuum. Cum igitur feriarum elementa sint. 7. scilicet a b c d e f g. quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas: tandem vnus erit dies residuus: propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calêdis Ianuarij: & eadem. A. litera in fine, vltimo die Decembris inseritur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palam est easdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bissexto oritur. Annus enim solaris C. Iulij Cæsaris ex. 365. diebus & 6. horis conflatur: quæ annuatim collectæ in. 4. anno diem constituunt. Is. 6. calendas Martij hoc est die. 24. Februarij in festo sancti Mathiæ apostoli in litera. F. repetita intercalatur: & ex consecutione fit literæ dominicalis immutatio. Hinc cyclus solaris originem habet. Nam vt ibidem ait Ioannes Stoffer. cyclus solaris vocatur spatium 28. annorum solarium. Cyclus à Græco κύκλος: quod latine sonat orbis, aut circulus. Solaris autem à Sole: non quod Sol in eo spatio temporis cõpleat cursum suum, orbem signiferi aut circulum proprium permeando: sed ideo quod in. 28. annis ad sua debita redeunt principia omnes varietates, quæ ex litera solari, hoc est dominicali ex bissexto.

ac concurrentibus contingere possunt. Rō vero. 28. Tabella cyz
annorum hæc est. Nam cum dies hebdomadæ sint. 7. cli solaris cū
& bissexti tmmodo. 4. anno cōtingant: si per. 4. septē literis domi
multiplicauerimus, emerget numerus annorum. 28. nicalibus.
in quibus oēs varietates, quæ per literam dominica
lem, bissextum & cōcurrentes accidere possunt, in pri
stinam redibunt formā: & bissextus per omnes currit
ferias, vt patet in sequenti tabella.

B	Licet autem Romani prisca nō vsi fuerint ferijs septi-	1	G	E
	manarum: sed distinxerunt annos per menses: & dies	2	E	
	per calendas, nonas, & idus: nihilominus retroceden-	3	D	
	do ab anno præsentis iuxta consuetudinem christiani	4	C	
	populi: qui ferias & hebdomadas obseruat, inquire-	5	B	A
	mus à qua feria Cæsar primum annum solarem ince-	6	G	
	pit, videlicet anno. 45. ante Christū, vt superius ostē-	7	F	
	dimus & probauimus in præcedēti hypothēsi. Nam	8	E	
	præsentis anno domini. 1524. bissextili currunt lite-	9	D	C
	re. C. B. Addantur ergo annis domini prædictis præ-	10	B	
	cedentes anni. 45. à correctione calēdarij per Iulium	11	A	
	Cæsarem ad Christum: & consurget numerus anno-	12	G	
	rum. 1569. partiaris omnes istos simul collectos in	13	F	E
	28. quoties poteris: & inuenies in eis. 56. vicibus im-	14	D	
	pletum esse numerum. 28. cycli solaris ex literis domi-	15	C	
	nicalibus & vnus dies inde remanebit, qui ē dies cor-	16	B	
	rectionis calendarij. Vnde si hoc anno habemus lras	17	A	G
	dominicales. C. B. necesse est, vt in eodem anno corre-	18	F	
	ctionis calendarij retrocedēdo inueniamus similiter	19	E	
	annum bissextilē. C. B. Sed qm̄ ille annus non potuit	20	D	
	esse bissextilis, sed cōmunis ex eo q̄ præcesserit eū an-	21	C	B
	nus confusionis in quo consumpti sunt oēs dies sup-	22	A	
	flui: necesse est vt litera. C. includatur in eodem anno	23	G	
	confusionis. 26. die Decembris, & sic vltimo die De-	24	F	
	cembris fuit feria. 6. & calēdis Ianuarii in exordio an-	25	E	D
	ni correctionis fuit sabbatum: qm̄ tunc mutata est lra dñicalis, que	26	C	
	fuit B & cū B annotetur secundæ diei Ianuarii, patet q̄ eo anno ca-	27	B	
	lendis Ianuarii, vbi annotatur lra A fuerit sabbatum. Hoc ē proba-	28	A	
	rum ex tabulis Alphonsinis q̄. s. tunc fuerit congressio luminariū ca-			
	lendis Ianuarii in sabbato, vt affirmat. d. Paulus ep̄s. ex obseruatio-			
	nibus Ptolemæi, & ex alijs tabulis idem pbatur. Nam, vt diximus in-			

præcedenti quinta hypothefi, Ioānes Stoffler. inuenit hanc lunina-
 rium cōiunctionem ante Chrifū anno. 45. die prima Ianuarii ho-
 ra. 6. min. 44. fecund. 55. à meridiē numerādis videlicet post Solis
 occubiturum: & dñs Paulus ep̄s dicit in. 12. lib. fecundæ partis. c. 3. cō-
 perimus hāc lunationem factā fuiſſe anno. 45. ante Chrifii natiui-
 tatem iuxta vſitatā computationē die prima Ianuarii horis. 7. min.
 6. fecūd. 35. poſt meridiē, cum. ſ. iam Sol ipſe occiderit. Veram autē
 coniunctionem factā inueni hora vna min. 50. poſt mediā noctem
 euſdē diei. ſ. inter diē veneris & ſabbatū. Vnde patet q̄ incipienti-
 bus diem ab occaſu Solis: hęc lunatio ſm mediū motum fuit in
 principio ſabbati. Incipiētibus vero diē à media nocte ſm verū mo-
 tum fuit etiā in principio ſabbati. Siue ergo Cæſar acceperit diem à
 media nocte: ſiue ſm alios ab occaſu Solis: certū eſt Cæſarem hanc
 lunationem annotaſſe diei, qui ſucceſſit occaſui Solis, vel mediæ no-
 cti. Et licet in ſupputationibus temporū obſeruētur motus mediū, q̄
 ſunt vniformes: potius q̄ veri motus, q̄ ſunt diuerſi: tñ quia tūc Cæ-
 ſar inſtituit initū emendationis temporū, congruum fuit, vt ſolū in
 tali exordio obſeruaret verā lunationem, ſi diem incepit à media no-
 cte: obſeruatis deinceps in ſequētibus, mediis lunationibus. Si vero
 incepit ab occaſu Solis, nulla dubitatio eſt, quin hęc lunatio eſt ſm
 mediū motum p̄tineat ad ſabbatum cū fuerit poſt Solis occubitū.
 Nūc vero ad ſequentes l̄ras dñicales & annos biſſextiles trāſeamus.
 Præcepit nāq̄ Cæſar ſacerdotibus poſtq̄ emēdauerat calendariū, vt
 anno. 4. cōpleto intercalaret vnum diē. 6. calēdas Martii, vt in ſecū-
 da hypothefi ſupius p̄bauimus ex authoritate Macrobi & Solini:
 & ipſi anno. 4. non pacto, ſed incipiēte intercalarunt. Vnde ipſa pri-
 ma intercalatio à ſacerdotibus facta eſt anno. 4. incipiēte à correctio-
 ne calendarii: qui erat annus tertius à promulgatione ipſius: & ſic
 inde ipſi ſacerdotes cōnumerantes annos à promulgatione calenda-
 rij ſucceſſiue de anno tertio in tertium contra iuſſionem Cæſaris in-
 tercalarunt ſpatio. 36. annorum ſcilicet ab ipſa promulgatione ca-
 lendarii: quam præceſſerat annus correctionis. Sed poſtea hoc emen-
 dauit Auguſtus: qui iuſſit annos. 12. ſine intercalatione decurrere:
 quorum. 8. præceſſerant Chrifii natiuitatem: & quatuor ſubſecuti
 ſunt. Vnde & quarto anno à natiuitate Chrifii: non fuit biſſextus:
 ſed anno cētavo ſequenti cum iam literæ dominicales ad locum
 ſuum poſt quartum Chrifii annum redierunt iuxta Cæſaris ordina-
 tionem. Vt autem hoc apertius pateat propterea ſubſequentem ta-
 bulam deſcripſimus.

DE VERO DIE
Tabula verax iuxta verba Macrobij & Solini

Anni à correctio- ne calendarij cū li- teris dñicalibus.	Anni correct.	Anni cor.	Anni chrī
1	28	55	10
2	29	56	11
3	30	57	12
4	31	58	13
5	32	59	14
6	33	60	15
7	34	61	16
8	35	62	17
9	36	63	18
10	37	64	19
11	38	65	20
12	39	66	21
13	40	67	22
14	41	68	23
15	42	69	24
16	43	70	25
17	44	71	26
18	45	72	27
19	46	73	28
20	47	74	29
21	48	75	30
22	49	76	31
23	50	77	32
24	51	78	33
25	52	79	34
26	53	80	35
27	54	81	36

Anni à natiuitate dñi

hucusq̄ emēdatio

Passio
Chrī

Ex hac tabula digesta fm verba Macrobij & Solini patet q̄ annus conceptionis Christi fuit anno. 45. à correctione calendarij: & in fine illius anni natus est Christus die. 25. Decembris eadē litera dominicali B adhuc per septem dies currente. Vnde octauo die à natiuitate Christi, scilicet calendis Ianuarij mutata est litera videlicet A. quę deferuit anno primo Christi in computatione sumpra à ca-

lendis Ianuarij. Hic primus annus à natiuitate Christi fuit. 46. à correctione calendarij per Iulium Cæsarem. Vnde manifestum est ex hac euidentissima ratione, q̄ anni domini s̄m vs̄m ecclesiæ computantur ab eius natiuitate; qui reducuntur ad calendas Ianuarij immediate sequentis ablatis præcedentibus diebus septem. Cogit me veritas nunc amici mei errorē detegere. Amicus meus dominus Paulus episcopus Forosempronienſis: sed magis amica veritas. Describit nāq̄ idem dominus Paulus tabulam literarum dominicaliū & bissextorum ante Christum & tempore Christi in. 1. 2. libro secundæ partis suæ Paulinæ; quam aliter digessisset, si diligentius verba Macrobij & Solini considerasset. Ex dictis & probatis facile possumus eius tabulæ nonnullos errores pandere. In primis enim anno primo correctionis calendarij non annotat literam. B. sed addit superiorem literam. C. vno, scilicet anno tabulæ adiecto. Quare describit conceptionem Christi anno à correctione calendarij. 46. Coactus est autem addere literam. C. quia plus vnum bissextum ponit anno. 4. Christi. Ex quo bissexto deficiebat sibi annus vnus, quem eo modo restaurauit. Opinatus est ergo fuisse feriam sextam calendis Ianuarij, quoniam Iulius Cæsar calendarium emendauit, vt ipse attestatur se hoc cōputasse ex obseruationibus Ptolemæi, licet afferat iuxta tabulas Alphonsinas tunc fuisse sabbatum. Sed si considerauerimus obseruationes Ptolemæi in codicibus non vitiatis: quas imitatus est Alphonsus, absq̄ dubio reperiemus tunc fuisse sabbatum, vt superius iam declarauimus: non solum ex computatione Astronomica, sed etiam ex computatione literarum dominicalium retrocedendo ab hoc tempore ad illud. Et quoniam vno errore dato plures inde sequuntur: ideo ipse alium errorem addidit, quia primū bissextum factum errore sacerdotum assignat anno tertio incipienti à correctione calendarij: quod est contra sententiam Macrobij & Solini: qui fideliter rem gestam describētes dicunt sacerdotes primum bissextum fecisse anno quarto incipiente. Sic itaq̄ inde omnes bissexti de triennio in triēnium ab eo non describuntur in sua tabula eo anno, quo à sacerdotibus facta est intercalatio. Ex hoc ergo erroneo fundamento cogitur enumerare annos domini à sua conceptione contra vs̄m diu seruatum per ecclesiam Romanam & contra prædictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit anno Christi quarto bissextum: quem nos tunc non fuisse ex conuenienti computatione monstrauimus. Nam ex quo sacerdotes quarto anno incipiente à correctione calendarij iuxta sententiam Solini

& Macrobij primam intercalationem fecerunt: deinde intercalationes de triennio in triennium obseruarunt: patet q̄ vltima eorum in debita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit vsq̄ ad annū. 37. à correctione: qui fuit. 36. à promulgatione calēdarii. Inde ergo secuti sunt anni. 12. absq̄ intercalatione: quorū. 8. præcesserunt Christi natiuitatem &. 4. subsecuti sunt. Ideo quarto anno à Christi natiuitate non fuit bissextus. Sed dominus Paulus anno quarto Christi, qui est. 49. à correctione calēdarii, annotat bissextum in literis F.E. & sic minuit annum, quem in prima litera. C. ante. B. in sua tabula in principio superaddiderat: ex eo q̄ putabat Cæsarem correctionem calēdarii calendis Ianuari à feria sexta non à sabbato incepisse. Quod totum ex imaginatione sua adinuenit mente sua cōfingens nouum errorem sacerdotum. Licet autem sacerdotes ex in debita intercalatione per triginta sex annos errauerint: tamen post emendationem factam per Augustum, qui absq̄ intercalatione ire iussit annos. 12. nullum alium errorem fecerunt. Sed dñs Paulus in 12. libro secundæ partis suæ Paulinæ absq̄ authore proprio sensu confingit, vt diximus, alium errorem sacerdotum post annos. 12. absq̄ intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæsarem instituisse primum annum solarem communem & quartum bissextilem: sed sacerdotes, quibus intercalandi potestas commissa fuerat, errorem in intercalando cōmisisse: Quem cū Augustus animaduertet, iussit. 12. annos sine intercalatione decurrere, vt cyclum Cæsaris in integrum restitueret. Sed tunc per sacerdotes error fuit cōmissus facientes annum quadragesimum nonum bissextilem: quem iuxta decretum Iulij Cæsaris debebant facere communem. Fuit enim hic annus primus post illos. 12. annos sine intercalatione transmissos: Quo factum fuit, vt cyclus Iulij ab Augusto in integrum restitutus denuo per incuriam, immo per negligētiam sacerdotum fuit interruptus. hæc ille ad verbum. Sed licet verum sit quod dicit de errore sacerdotum post emendationem Iulij Cæsaris: tamen fictitium & falsum est quod adiungit de ipsorum alio errore post emendationem Augusti: & est contra ea quæ dicit Solinus & Macrobius: Qui manifeste ostendunt post emendationem Augusti sacerdotes nullum alium errorem fecisse. Nam post emendatum calēdarium per Augustum dicit Solinus. Ex qua disciplina omnium postea temporum fundata ratio est. Et Macrobius multo euidentius dicit. Post hoc vnum diem fm ordinationem Cæsaris quarto quoq̄ anno intercalari iussit Augustus: & omnem hunc ordinem æræ tabulæ ad æter-

nam custodiam incisione mandauit. Hæc Macrobius. Manifestum est ergo q̄ post emendationem Augusti, nullus alius error fuit sacerdotum. Itaq; anno à correctione calendarij quadragesimonono, qui fuit annis domini quartus: non fuit intercalatio: quam ibi indebite annotat dominus Paulus, Sed fuit postmodum intercalatio anno quinquagesimotertio, videlicet anno Christi octauo, vt nos annotauimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Christi superfluum bissextum facit: quo subtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat, ex hoc sequitur q̄ transeat à sua computatione facta ab incarnatione, & conuertatur ad nostram computationem ecclesiasticam factam à natiuitate: statim post quartum annum à natiuitate Christi reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæsarem institutum, cum scilicet sequitur litera. D. anno quinto natiuitatis Christi. Et ab eo anno & deinceps anni, quos ipse describit ab incarnatione: vere à natiuitate sumuntur: & conueniunt nobiscum in annis à natiuitate, siue à calendis Ianuarij sumptis, quando mutatur litera dominicalis. Hæc ergo est illa ratio euidētissima ad probandum annos domini à natiuitate sumi debere: quam superius promissimus in hypotesi tertia. Vt autem quæ dixi manifestius pateant: dñi Pauli tabulam erroneam subiungam.

DE VERO DIE

Tabula erronea ex libro. I. 2. secundæ partis Paulinæ.

C Anni à correctione calendarii cum literis dominicalibus

1	C	28	B	55	10	E
2	B	29	A	56	11	D
3	A G	30	G F	57	12	C B
4	F	31	E	58	13	A
5	E D C	32	D	59	14	G F
6	B	33	C B	60	15	E D
7	A	34	A	61	16	F C
8	G F	35	G B	62	17	B A
9	E	36	F	63	18	C
10	D C B	37	D	64	19	A G E
11	A	38	C	65	20	B
12	G E	39	B	66	21	A G E D
13	F	40	A	67	22	C B
14	D C	41	G F	68	23	A
15	B A	42	F E	69	24	B G
16	G	43	D	70	25	F E
17	C A	44	C	71	26	D C
18	F D	45	B	72	27	B A
19	E	46	A	73	28	G F
20	D	47	G	74	29	E D
21	C	48	F E	75	30	B A G
22	B A G	49	D	76	31	F E
23	F	50	C	77	32	D C
24	E	51	B	78	33	B A
25	D C	52	A G	79	34	A G
26		53	F	80	35	
27		54		81	36	

Hæc igitur tabula eius continet, vt diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error est: quia superaddit author vnam literam scilicet. C. & ex consequenti vnum annum contra rationem dictam. Alius error est, quia non quarto anno à correctione calendarii primum bissextum deordinationis sacerdotum ponit: sed tertio ab addita litera. C. Qui tamen est secundus à litera. B. cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes bissexti eius non seruant ordinem facta deordinatione

in principio. Demum annotat bissextum anno. 4. Christi: qui sup-
 fluit: sed tñ illo posito fit reductio ad verã computationem sumprã
 à Christi natiuitate sãm vsũm cõem ecclesiã. Sicut qñq; bonus dor-
 mitat Homerus: sic & iste dñs Paulus in prædictis, & in aliquibus
 alijs dormitauit: & in quibusdam sibiipsi uidetur cõtradicere. Nam
 in hac tabula nullum ponit bissextum annis nouem ante Christũ:
 & tamẽ in libro. 11. secundæ partis dicit annum ante natiuitatem
 Christi fuisse bissextilem: & annum. 5. & 9. nisi forte hoc intellexe-
 rit, q; tunc fuisset bissextus, nisi sacerdotes in errorem indebite inter-
 calãdo incidissent. In annis etiam bissextilibus errauit Dionysius ab-
 bas Romanus in sua tabula: quia ponit annum ante Christi incar-
 nationem bissextilem in literis. D. C. & annum similiter quartum
 domini bissextilem in literis. F. E. & consequenter errauit in anno
 passionis Christi. Recte tamen ponit literam. B. anno incarnatio-
 nis dominicæ.

Septima hypothesis de tempore Olympiadum. Cap. 7.

Septima hypothesis est de tempore Olympiadum. Cum
 Græci tempora supputent per Olympiades: quæ instituz
 to nostro deseruiunt: inquirendum est vnde dicatur Olym-
 piades: & quot annos contineat: & quando sumpserunt ini-
 tium prædictæ Olympiades: & quo tempore ipsarum anni exordiã-
 tur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in. 5. etym. Olympia ludi erant, q;
 in honorem Iouis Olympij apud Pisam & Elidem Græciã oppida
 celebrabãtur, hoc est gymniciũ certamen, quod quinto quoq; anno
 fieri solebat. Sed quoniam, vt ait Eusebius, in gymnico certamine vi-
 ctore primo existente Chorebo Helinése: Helij agunt quinquẽnale
 certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes an-
 ni constituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis siue
 Hemonis primus instituit Olympiadem ex quatuor annis ad ordi-
 nem temporum digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos
 quatuor annorum continet spatium: vt etiam Solmus, Eusebius,
 Africanus, Flegon, & alij plures attestantur. Et exinde Græci tem-
 pora ab Olympiadibus cõputate cœperunt ita numerantes. Olym-
 piadis primæ aut secundæ aut centesimæ anno primo, vel secũdo, vel
 tertio, siue quarto. Cõstant sanè, vt ait Eusebius, Æschyli Atheniẽ-
 sium iudicis secundo anno primam Olympiadem actam simul cũ
 gymnico certamine. quæ incepit integris annis septingentis se-

775 ptuagintaquinque ac tribus mensibus ante Christi natiuitatem, v t
 Eusebius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnalis: quod probatur ratione simul & authoritate. Nam eo anni tempore initium habent ipsi anni Olympiadum: quo annus ipse apud Græcos habet exordium: cum Olympiades ab ipsis Græcis institutæ sint ad veram annorum distinctionem vt certitudo rerum gestarum per determinata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in tertio annalium libro. Vsq; ad Olympiades nihil exploratum in historia Græcorum inuenitur: sed omnia confusis conscripta temporibus sunt. Post Olympiades vero, quoniam quadriennio diligentissime omnia notabantur, nulla penitus confusio temporum fit. hæc ille. Sed apud Græcos anni principium est in æquinoctio autumnali, vel propè ipsum æquinoctium. Nam Alphonsus in tabulis describit menses Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab Octobri incipientes. Et Rogerius Bacho in epistola ad Clementem. s. dicit Græcos anni exordium sumere à lunatione Octobris. Et hic primus mensis apud Græcos, vt dicit Alphonsus, vocatur Tisrim: qui mensis partim, sed raro, curreat cum Septembri in calendario Romano: & partim sæpissime cum Octobri. Huius causa erat: quoniam Græci habent menses mobiles sicut Hebræi, & non menses fixos & stabiles, vt Romani. Et sumunt anni principium à lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod vt plurimū accidebat in Octobri: licet etiam quandoq; iuxta finem Septembris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem anni eorum: scilicet in mense Septembri fiebat mensium intercalatio, vt refert Glaucippus: & tunc fiebat agone gymnicus, quo nudi ludebant. Pindarus autem dicit eiusmodi ludicra ab vndecima ad. 16. diem, hoc est quinque diebus perdurasse. Et agone gymnico peracto in fine æstatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni simul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tempore quo dictum est, manifeste ostendit Titus Liuius: qui in septimo libro tertiæ decadis ait. Olympiæ ludicra ea æstate futurum erat: quod maximo coetu Græciæ celebraret. hæc ille. Cū ergo dicit: ea æstate: non de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur, vt dictum est. Idem affirmat Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, vbi dicit. hic annus velut index & titulus quidam est Vlpij & Pontiani consulatus ab Olympiade prima, millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis,

quibus agō Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octavianus Augustus iuxta finem æstatis mense Augusto de Alexandria Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum certamen: postmodum etiam ipse Romæ instituit eodem tempore ludos & certamina s̄m ritum Græcorum. Nam completo quarto anno. 193. Olympiadis: & incipiente primo. 194. Olympiadis, sicut in Eusebio de temporibus annotatur, Augustus gladiatorum ludum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam instituit inditiones tributorum, videlicet anno tertio ante Christi natiuitatem in autūni principio. Vnde & tabelliones ad inueniēdum anni inditionem in publicis instrumentis inserendam, quæ tribus lustris perficitur, idest. 15. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur vniuersam annorum summam in. 15. quoties possunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, vt etiam Gulielmus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hæc inditio tributorum & census licet facta fuerit primo anno Olympiadis. 194. tamen executioni mandari cœpit anno sequenti. Propterea Eusebius anno secundo dictæ Olympiadis hæc scribit. Edicente Cæsare ex senatus consultu Quirinus siue Cyrinus in Iudæam missus, census hominum possessionesq; describit. Quod & conuenit euangelio Lucæ secundo vbi dicitur. Exijt edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis. Hæc descriptio prima facta est à præfide Syriæ Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis: dum adhuc fieret solutio census, Christus iuxta solstitium hyemale natus est. Augustus ergo vt conformis in hoc esset Græcis in principio annorum Olympiadum, posuit firmam sedem inditionum, videlicet octauo calendas Octobris, hoc est vigesimo quinto die Septembris in ipso autumnali æquinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, vt dicit Ioannes Stoffler, in suo calendario, propositione tricesima quarta sub literis. Nn. prisca quarta & vigesima die Septembris æquinoctium autumnale collocauerūt. hæc ille. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant inditiones die vigesimo quarto Septembris. Et ideo periti cōputatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanq̄ à firma & stabili sede. Tabelliones vero pontificali authoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones vltterius per tres menses: scilicet in die natiuitatis domini, qñ anni Christi mutātur, vt patet in actis concilij Cōstantiensis, in quibus mutat̄ annus dñi & inditio simul in die natiuitatis Christi. Hoc autem fecit pōtifex,

vt simul cōcordaret annos domini & indictiones. Hinc arbitror au-
thorem supplementi chronicarum fuisse deceptum: qui absq̄ ratio-
ne & authore vllō dicit annos Olympiadum in hyemali solstitio in-
cipere, quia forte considerauit indictiones pontificales & non impe-
riales, vel fallacia deceptus est: quoniam authores Græci in fine sui
anni dicunt fieri gymnicum certamen: & ipse non accepit finē anni
Græcorum in calce æstatis, vt ipsi ponunt: sed in fine anni Romano-
rum iuxta solstitium hyemale: ac trāsiuit à fine anni Græcorum ad
finem anni Romanorū. Ab imperialibus ergo indictionibus & non
à pontificalibus: & ab æquinoctio autumnali, non à solstitio hyema-
li, anni Olympiadum sumunt initium. Non est mirandum si plures
authores Græci non dicant quo mense inceperunt anni Olympia-
dum: quoniam hoc apud eos erat notissimum, q̄ eo tēpore incepe-
rint quo eis anni erat exordium.

*Octaua hypothesis de annis Imperatorum Romanorum tempore Chri-
sti computatis ab urbe condita. Cap. 8.*

Octaua hypothesis est de annis Imperatorum Romano-
rum tempore Christi computatis ab vrbe condita. Quā
anni Christi in euangelio computātur per tempora Ro-
manorum Imperatorum: ideo necessarium est nobis eorū
notitiam habere per computationem annorum tam Olympia-
dum q̄ vrbis cōditæ. Sed prius oportet agnoscere quo tempore Ro-
ma condita fuit. Romanæ vrbi, quam Romulus condidit, ipse &
nomen imposuit vt M. Varro, Titus Liuius, & Sallustius affirmāt.
Tempus vero quo Romana vrbs condita est, describitur ab Eutro-
pio, qui ait. Romulus cum iter pastores latrocinaretur, decē & octo
annos natus urbem exiguam in Palatino monte constituit. i. z. ca-
lendas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius. Currebat
quidem tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius autem
Halicarnasseus describit eam cōditam anno primo septimæ Olym-
piadis, & similiter Solinus. Nec tñ Dionysius & Solinus plurimum
differunt ab Eutropio & Orosio: sed simul aliquo modo cōueniunt:
quia idē primus annus cōditæ vrbis ferè dimidius fuit in fine sextæ:
& penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniā Roma
condita est medio vere die. z. o. Aprilis: Olympiadum vero anni incī-
piunt iuxta autumnī equinoctium. Itaq̄ pars anni illius fuit in fine
p̄cedentis Olympiadis, & in principio subsequentis. Romani vero,
quos

quos Orosius & Eutropius imitatur, ex publica fide annaliū Romanorū incipiunt primū annum conditæ vr̄bis à .4. anno sextæ Olympiadis. Quod p̄batur ex hoc, q̄ imperatibus Romæ duobus Philip-
 248 pis patre videlicet & filio anno dñi ducētesimo quadragesimo octa-
 uo: millesimus annus Romanæ vr̄bis fuit: & tunc, vt ait Pōponius
 Lætus eorū anno secūdo ingēti pompa magnoq; sumptu & appara-
 tu, seculares ludī anno, s. millesimo ab vr̄be cōdita. 12. calēdas Maij
 celebrati sunt. Ab anno aūt. 4. sextæ Olympiadis vsq; ad annum. 3.
 Olympiadis. 256. cum fuit annus secundus p̄dictorū imperatorum
 sunt Olympiades. 250. quæ cōtinent annos mille. Et ab vr̄be con-
 dita vsq; ad Christi natiuitatē, vt ait Paulus Orosius fuerunt anni
 752. Quos si coniunxeris annis dñi. 248. quo tempore fuit annus
 millesimus vr̄bis: similiter cōficiēs millenariū numerum. Idē confir-
 matur ex verbis Censorini: qui authorem Varronē imitatus ait in
 libro de die natali, capite de annis Romanis. De Olympiadum tpe
 fuit aliqua inter authores dissensio in sex septēue tātummodo annis
 versata. Sed hoc quodcūq; caliginis Varro discussit: & p̄ cætera sua
 sagacitate nunc diuersarū ciuitatum conferens tempora: nunc dese-
 ctus eorumq; interualla retro dinumerans, eruit verū, lucemq; osten-
 dit, per quā numerus certus non annoꝝ modo, sed & dierū perspicī
 possit. Secūdum quā rōnem, nisi fallor, hic annus cuius velut index
 & titulus q̄dam est Vlpij & Pontiani cōsulatus ab Olympiade pri-
 1014 ma millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis:
 991 quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem cōdita non-
 gentesimus nonagesimus primus: & quidem ex palilibus vnde vr̄bis
 anni numerantur. hæc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olym-
 piade accipris: minuas annos. 23. hoc est Olympiades sex vno an-
 no minus ante vr̄bē conditam: residui erūt anni cōditæ vr̄bis. 991
 vt recte cōputat Censorinus ab anno. 4. sextæ Olympiadis. Et ideo
 potius tenendū est Romā conditam propè finē sextæ Olympiadis:
 B q̄ iuxta principium septimæ. Nunc vero describendi sunt anni impe-
 ratorum tēpore vitæ Christi per annos Olympiadū & vr̄bis conditæ:
 qm̄ Christus natus est sub Cæsare Augusto: & passus est sub Ti-
 berto successore ipsius. Quot annis imperauerit Augustus, licet di-
 uersis modis describant Chronographi & historici, tamen vnā con-
 ueniunt, si diligenter inspiciātur. Nam alij sumunt initium imperij
 eius à nece Iulij Cæsaris: alij à primo eius consulatu vel à triumui-
 ratu: alij ab Aegypto subiugata: alij vero à Monarchia Augusti. Et
 ideo prius dicendum est, quo anno Iulius Cæsar occisus est. Eu-

709 Eutropius scripsit Iulium Cæsarem interemptum fuisse anno ab vrbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesimi noni occisus est. Nam conspiratione Bruti & Cassij idibus Martij hoc est die. 15. mensis eiusdem gladijs confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno auctore Suetonio. Et completus est idem annus conditæ vrbis septingentesimus nonus die. 20. Aprilis immediate sequentis, quâdo sumitur initium annorum ab vrbe condita: ac de illo anno deficiebat vnus mensis & dies quinq; vt ex computatione patet. Præcedenti autem anno ipse Cæsar emendauerat calendarium, vt supra dictum est. Quod etiam ipse Cæsar fuerit interemptus anno ab vrbe condita 709. confirmari potest per scripta C. Iulij Solini: qui ab vrbe condita vsq; ad consulatum Hircij & C. Pansa, computat annos. 710. Nam post occisum Cæsarem idibus Martijs, statim fasces susceperunt Antonius & Dolabella, & inde sequentibus calendis Ianuarij fuerunt consules Hircius & Pansa anno scilicet ab vrbe condita. 710. Imperauit autem Iulius Cæsar post dictaturâ in iram tribus annis & septem mensibus scilicet Iosephum & Egisippum. Nam anno ab vrbe condita. 706. inchoato, & anno primo penè cõpleto Olympiadis. 183. dictaturam iniit; & anno vrbis conditæ. 709. atq; anno. 4. prædictæ Olympiadis periit. Licet autem Eusebius in libro de temporibus annotet imperio eius annos quatuor & menses. 7. non propter hoc tanto tpe imperauit: quâ idem Eusebius adiungit imperio eius duos ferè annos vacantis imperij post cædem Cæsaris: anteq; Octavianus consulatû & triumuiratû acciperet: à quo tempore Eusebius & deinceps enumerat annos imperij Augusti. Consuevit enim Eusebius interregni annos præcedenti regi adijcere: quod & fecit primo regi Romulo. Nam licet ille regnasset annos. 37. tamen ipse annotat regno eius annos. 38. superaddens ei annum vacantem inter mortem Romuli & primum annum Numæ Pompilij. Tempore autem necis Iulij Cæsaris, Octavius agebat annum decimum octauum, vt placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autem ferè in dimidio anni decimi octauj: quoniam auctore Suetonio natus est Octavius die. 23. Septembris, & à Septembri ad Martium est anni dimidium. Quod autem post mortem Cæsaris fuerint ferè duo anni vacantis imperij facile probatur ex Appiano Alexandrino diligentissimo ciuiliū bellorum scriptore: Qui dicit Octavianum Augustum defuncto Cæsare paucarum virium extitisse. Nam post Cæsarem intereptum sequentibus postea Calendis Iannarij;

Hircius & Pansa consules fuerunt. Quibus occisis: inde subsequen-
 tibus calendis Ianuarij primum consulatum cum Quinto Pedio
 sibi cohærede violenter assumpsit. Dicit enim Suetonius. Consula-
 tum vigesimo ætatis anno inuasit. Inceperat autem vigesimum an-
 num per tres menses & hebdomadam, scilicet quatum est à die. 23.
 Septembris, quando natus est, vsq; ad calendas Ianuarij, cum accep-
 tit primum consulatum. Sic ergo intercesserunt à morte Cæsaris
 ad primum Octauij cōsulatum duo anni, videlicet minus duobus
 mensibus cum dimidio, scilicet quantum est à calendis Ianuarij ad
 15. diem Martij quando Cæsar occisus est. Paulo post primum cō-
 sulatum Octavianus triumuiratum adeptus est cum M. Antonio;
 & M. Lepido. Si ergo anni Augusti enumerentur à cæde Cæsaris, à
 quo fuerat hères institutus, fuerunt anni. 58. menses. 5. dies. 4. vide-
 licet ab anno. 18. ætatis suæ in dimidio currente vsq; ad ipsius obi-
 tum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Augusti septuagesimo & se-
 xto ætatis anno: de cuius ætatis anno vltimo deficiebāt dies trigin-
 taquatuor, videlicet quantum est à die. 19. Augusti, quando obiit,
 vsq; ad diem. 23. Septembris tunc sequentis, quando natus fuerat.
 Et ita cōputat Cornelius Tacitus: qui dicit ipsum imperasse annos
 58. licet de mensibus & diebus taceat. Et sicut Eusebius illos ferè du-
 os annos vacantes attribuit Cæsari: ita versa vice Cornelius Tacit-
 us eosdem adiungit Augusto. Sed melius enumerantur anni pro-
 prij imperij eius à primo consulatu: vel à triumuiratu, vt Sueto-
 nius, Eutropius, & Eusebius computant. Sicq; à primo consulatu
 ad obitum suum imperauit ānos quinquaginta sex menses septem
 dies. 19. quoniam primum consulatum accepit calendis Ianuarij
 anno. 20. ætatis suæ inchoato per tres menses & hebdomadam: &
 obiit die. 19. Augusti. 76. ætatis anno minus diebus. 34. Si vero
 computētur eius anni ab Aegypto subiugata postq̄ à triumuiratu
 penè transierant anni. 12. vt Græci enumerāt à mense Augusti: tūc
 fuerunt imperij eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius post
 duos annos & paucos menses postq̄ subiugauerat Aegyptum, quā-
 do monarchiam assumpsit, vt ait Censorinus calēdis Ianuarij, quā-
 uis, vt ipse dicit, & ante diem. 16. calendas Februarij Iulij Cæsaris
 diui filius Imperator Augustus sententia Numatij Planci à senatu
 ceterisq; ciuibus appellatus est: tunc anni monarchiæ ipsius fuerunt
 quadragintatres, sed non integri. Obiit autem Augustus anno ab
 vrbe condita. 767. & anno secundo penè completo Olympiadis
 198. die. 19. Augusti: per mensem & paucis diebus ante initiū ter-

tij anni prædictæ Olympiadis. Dicit enim Eutropius libr. 7. Anno ab vrbe condita. 767. ipse Augustus rem. p. beatissimam Tiberio successori reliquit. Qui priuignus ei: mox generi postremo adoptiuus filius fuerat. Idem confirmat Orosius. Mortuo igitur Augusto, successit ei idem Tiberius: & imperij eiusdem anni à morte Augusti enumerantur: quia mox à populo Romano tanq̃ imperij hæres Imperator appellatus est: licet aliquãdiu distulerit exequi rei. p. gubernationem. Obijt autem Tiberius, vt Suetonio placet, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperij. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martij. his præsuppositis soluamus nodum propositæ quæstionis.

Solutio quæstionis.

Cap. 9.

A Ropositam quæstionem de anno, mense, & die passionis & mortis Christi primo determinabimus. Deinde vitæ ipsius nonnulla tempora digeremus. Demum soluemus siquid obiectum fuerit in oppositum. Quãtum pertinet ad tempus passionis Christi duo firmiter tenenda sunt ex euãgelica doctrina iuxta vsum ecclesiæ, vt superius diximus in prima hypothesis, videlicet q̃ Christus mortem passus est luna. 15. primi mensis & q̃ tunc erat feria sexta, quam diem veneris dicimus. Quæ duo inquirenda sunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam. 15. primi mensis recurrendum est ad cyclum lunarem. 19. annorum. 1. aureũ numerum Iulij Cæsaris: qui ostendit lunam primam: & ex consequenti per datam regulam superius cognosci potest luna. 15. s̃m medium cursum, vt erat in vsu apud Hebræos. Tunc autem iste cyclus. 19. annorum Iulij Cæsaris cum institutus fuerit circa tempora Christi: deseruit ad inueniendã lunam. 15. primi mensis, quando passus est dominus. Et quoniam (vt supra dictum est) ipse Iulius ante natiuitatem Christi annis. 45. correxit calendarium: & tunc annotauit vnitatem aurei numeri calêdis Ianuarij: si volumus scire quotus fuerit aureus numerus Cæsaris tempore passionis Christi: addamus prædictos. 45. annos præcedentes Christi natiuitatem: annis vitæ Christi: & inueniemus q̃ anno. 33. vitæ Christi cõsurgat numerus annorum. 78. Partiamur ergo totum collectum in. 19. annos quoties possumus, & reperiemus q̃ quater vicibus aureus numerus perfecit cyclum suum. Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt. 76. Ita q̃ si ascẽ,

damus vsq; ad numerum. 78. remanebunt nobis de aureo numero secundo. Ergo anno domini. 33. iuxta cyclum lunarem Iulij Cæsaris fuit aureus numerus. 2. & sequenti anno domini videlicet. 34. fuit aureus numerus. 3. Iulius autem in suo calendario, vt superius patet in hypothefi quinta, annotauit aureum numerum binarium die. 20. Martij; & aureum numerum. 3. die nona eiusdem mēsis; & sic ordo aurei numeri requirebat, vt superius dictum est. Anno ergo domini. 34. quando fuit aureus numerus. 3. luna prima mensis primi fuit die. 9. Martij; & ideo luna. 15. fuit die. 23. eiusdē. Non ergo potuit esse luna. 15. die. 25. Martij; sed tunc fuit luna. 17. ergo tunc non est passus Christus, cum iuxta euangelium luna. 15. passus fuerit. Anno vero præcedenti videlicet. 33. vitæ Christi, quando fuit aureus numerus Cæsaris. 2. luna prima mensis primi fuit die. 20. Martij; & ideo luna. 15. fuit die. 3. Aprilis. Has etiam lunationes inuenire possumus per aureum numerum descriptum in calendarijs, quibus tempore nostro vtimur, si fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilij Niceni antèrius per vnum diem à cyclo Iulij Cæsaris: quoniam iam per vnum diem sedem suam anticipauerat. Et ideo si posterius per vnum diem reducatur, ostendit lunationes eodem modo sicut cyclus Iulij Cæsaris. Quoniam autem anno domini. 323. in concilio Niceno aureus numerus vnus annotatus est: inuenitur dictus aureus numerus, si ab eo tempore partiantur anni domini per. 19. vel per additionem vnus anni ad annos à natiuitate domini & partitionē in. 19. Quare inuenimus; anno Christi. 33. dictum aureum numerum fuisse. 15. & sequenti. s. 34. anno fuisse. 16. Accipe ergo calendarium, quod modo est in vsu, & reperiēs aureum numerū. 15. signatum die. 19. Martij, & ideo per datam regulam sequenti die. s. 20. eiusdem fuit coniunctio luminarium. Aureum vero numerum 16. reperiēs annotatum die. 8. Martij; & ideo sequenti die. s. 9. eiusdem fuit luna prima. Et sic iste aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulij Cæsaris; & eodem modo per illum luna. 15. repentur. Easdem lunationes inuenire possumus per cyclos lunares, quibus vtuntur Hebræi, & per alias tabulas astronomicas, vt mox subiūgemus, cum docuerimus inuenire feriam. 6. passionis Christi per literas dominicales. Ad reperiēdam ergo eādem feriam sextā passionis domini recurrēdum est ad literas dominicales retrocedendo à presenti anno ad annum passionis Christi. Et, si recte cōputaueris, inuenies anno. 33. Christi fuisse literam. D. & anno. 34.

literā. C. Quod facile sic fieri potest. Hoc anno domini. 1524. sunt
 duę literę dominicales. C. B. propter bissextum. Require tabellam
 cycli solaris cum literis dominicalibus in hypothesi. 6. & inuenies
 è directo literarum. C. B. cyclum solarem. 21. retrocede partiendo
 cyclum solarē per. 28. quoties poteris, & reperies anno Christi. 33.
 cyclum solarem. 14. è directo literę dominicalis. D. & anno sequen
 ti cyclum solarē. 15. è directo literę. C. ergo anno domini. 33. fuit
 litera dominicalis. D. & anno domini. 34. C. Quando ergo currit
 litera dominicalis. C. tunc dies. 25. Martij est feria quinta, hoc est
 dies Iouis, quia ibi signatur litera. G. quę est quinta à litera. C. Nō
 ergo eo die passus est Christus, quia non fuit crucifixus die Iouis fe
 ria quinta, sed die veneris feria sexta. Passus est autem præcedēti an
 no videlicet. 33. à natiuitate eius, quādo fuit litera dominicalis. D.
 nec tunc passus est die. 25. Martij; sed die. 3. Aprilis, vbi signatur li
 tera. B. quę tunc fuit feria sexta cum. B. sit litera. 6. à dominicali lite
 ra. D. Itaq; Christus inde surrexit die. 5. Aprilis, vbi signatur litera
 D. quę tunc fuit litera dominicalis; quoniam die dominico, qui est
 dies Solis, Christus à passione sua tertia die resurrexit à mortuis.

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationē
 hebraicam & astronomicam; & diem rursus inquiramus, in qua pas
 sus est Dominus. Has ergo lunationes paschales annorum Domini
 33. & 34. computat dominus Paulus episcopus libro. 7. secundę
 partis per cyclum lunarem Hebræorum; & licet nominet eosdem an
 nos ab incarnatione Domini; tamē vere sunt à natiuitate eius, scili
 cet post quartum annum Domini, vt superius probauimus in sexta
 hypothesi; & sic tempore passionis Christi non discrepat à consueta
 computatione ecclesię, quę computat annos ab eius natiuitate.
 Dicit ergo in eodem libro septimo secundę partis. Anno incarnatio
 nis verbi dei. 34. currente. 15. paschalis mensis luna iuxta medium
 cursum, quo Hebręi vtuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit
 die. 23. Martij quę fuit dies Martis. Nam anno prædicto Cyclus
 lunaris quo Hebręi vtuntur fuit. 13. quare necesse est annum com
 munem fuisse duodecim duntaxat lunationum; cuius primi mensis
 nouilunium s̄m medium motum ad ciuitatem sanctam Hierusalē
 fuit in nocte sequente octauā diem Martij hora. 11. min. 1. secund.
 5. Eiusq; oppositio, quam. 15. paschalem vocāt, fuit die. 23. Mar
 tij hora quinta min. 23. secund. 7. Cumq; cyclus solaris huius an
 ni fuerit. 15. necesse est literam dominicalem fuisse. C. & quia indi
 recto. 23. diei Martij in Romano calendario signatur. E. sequitur

z 3. diem Martij fuisse diem Martis. Quamobrem necesse est. 15. lunam paschalem fuisse. z 3. Martij die martis. Idem continget si ad veros planetarum motus, supputationem nostram reduxerimus. Fuit namq; vera luminarium primi mensis coniunctio diebus æquatis ad meridianum civitatis sanctæ Hierusalem die. 8. Martij completa hora. 19. min. z 1. die martis. Vera quoq; oppositio & 15. paschalis mensis fuit die. z 3. Martij hora sexta min. 59. die martis post Solis occasum. In libro autem nono secundæ partis dominus Paulus ait. Annus Domini trigessimusquartus nō est cōueniens passioni Christi, quia pascha fuit die martis. Et in libro quarto secundæ partis dicit. Venerabilis Beda, & eius sequaces opinati sunt Dominum in humanis vixisse annos trigintatres cum tribus mēsis, vt patet in libro suo de tēporibus capite quadragesimo septimo &c. & subdit. Hæc venerabilis Bedæ fuit opinio: quam & doctores nonnulli iuniores sunt imitati. Neminem tamen vnquam inuenire potui, qui supputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo neq; ipse Beda sibi ipsi satis constare videtur. hæc ille. Quantum vero ad diem mensis passionis Christi pertinet: idem dominus Paulus libro quinto secundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, Augustinus, & Beda dicunt Christum passum esse octauo calendas Aprilis. Beda vero circa hoc titubauit referens ad decem calendas Aprilis. Idem ascribitur Hieronymo in martyrologio: licet incertum sit, an à Hieronymo vel Hysuardo, vel ab alio scriptum sit: quando quidem reliqua, quæ in libro impresso subnectuntur neq; à Hieronymo, neq; ab Hysuardo scripta dignoscantur: sed ab hominibus nostri temporis addita constat. hæc ille. Nos autē dicimus absq; vlla dubitatione, q; neq; Hieronymus neq; Hysuardus in martyrologio scripsit Christum passum octauo calendas Aprilis: quoniam in martyrologijs antiquis & manu scriptis: nec non & in impressis Venetijs octauo calendas Aprilis nulla fit mentio de passione Christi. Sed nostro tempore quidam ex Canonicis cathedralis ecclesiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non sunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos vidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc superaddentis: & ipsum codicem impressum esse Florentiæ ibidem describitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, & Augustinus opinentur Christum passum esse octauo calendas Aprilis: tamen eorū opinio, falsa comprobatur eo q; sit contra euangelicam veritatem, quæ affir-

mat Christum passum luna. 15. primimensis, feria sexta. Sed nunq̄ tempore Christi die. 25. Martij fuit feria sexta & luna simul. 15. Dicit enim dominus Paulus lib. 8. secundæ partis Paulinæ suæ. Secundum computationem hebraicam à trigésimo anno Christi ad quadragésimum nunq̄ inuenitur luna. 15. octauo calēdas Aprilis feria sexta, & libro. 9. secundæ partis computatis omnibus lunationibus tempore vitæ Christi & vterius per plures annos aperte dicit. A primo anno natiuitatis Christi vsq̄ ad sexagesimum annum nunq̄ accidit pascha Iudæorum. 8. calēdas Aprilis die veneris. hxc ille. Albertus tamen Magnus in expositione epistolæ Dionysij Areopagite ad Polycarpum conatur probare Christum passum anno vitæ suæ 34. octauo calēdas Aprilis per calculum Astrologicum. Sed quoniam eius computatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Astrologicas, et contra veritatem euangelicam, vt dominus Paulus lib. 5. secundæ partis ostendit: ideo nos dicimus eū in hac computatione deceptum esse mendosis tabulis: licet quidam putent ipsam expositionem epistolarum Dionysij non esse Alberti Magni, sed alterius auctoris sub eius nomine. Sed siue ipse, siue alius eandem computationem fecerit: manifeste patet ipsam esse erroneam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Astronomicas: & eo etiam anno. 34 vitæ Christi die. 25. Martij, nec fuit luna. 15 nec feria sexta, vt iam apertissime probauimus. Lunationē vero paschalem anni domini. 33. iuxta cyclum lunarem Hebræorum, idem dominus Paulus lib. 7. secundæ partis ita describit. Anno incarnationis verbi dei. 33. vertente, paschalis mēsis oppositio: quam. 15. lunam vocant iuxta medium cursum: quo Hebræi vtuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die. 3. Aprilis, quæ fuit dies veneris. Nā anno. 33. vertente cyclus lunaris quo Hebræi vtuntur fuit. 12. Quāobrem necesse est annum fuisse communem duodecim duntaxat lunationum: Cuius vernalis et primi mēsis interlanium iuxta Astrologicam supputationem ad ciuitatē sanctam Hierusalem fuit die. 19. Martij hora. 2. min. 12. sec. 28. Eiusq̄ plenilunium fuit die 2. Aprilis completa, hoc est die tertia currente hora. 20. min. 34. secund. 30. Et quoniam cyclus solaris fuit. 14. necesse est literam dominicalē extitisse. D. Cum ergo in Romano calendario die. 3. Aprilis anno retur littera. B. sequitur tertiam diem Aprilis fuisse diem veneris. Quare necesse est. 15. lunam fuisse. 3. die Aprilis die veneris. Idem quoq̄ contingeret, si ad verum motum luminarium supputationem nostram redigere velimus. Fuit namq̄ vera luminarium pri-

mi mensis coniunctio die. 19. Martij hora. 2. min. 31. die Iouis. Vera quoq; oppositio die. 3. Aprilis hora. 6. min. 8. die veneris in occasu Solis. Hic tamen aduertendum est Rogerium Bachon; iohannem de Muris, & Paulum Burgensem opinatos fuisse tunc Christum passum esse. hæc ille. Sed idem Rogerius Bachon in re principali recte dixit: sed tñ in accessoria errauit. Sic enim dicit i epistola ad Cleme'tem. 5. Dominus passus est anno. 33. ab eius incarnatione, hoc est anno. 32. iuxta veram eius ætatem. Quo anno litera dominicalis fuit. D. et die. 3. Aprilis fuit oppositio luminarium. Licet enim Bachon recte describat annum mensem & diem passionis Christi; tamen errauit in enumerandis annis vitæ eius; quoniã sequitur Dionysium abbatem; qui anno. 4. Christi ponit superflue bissexum eẽ ex consequenti diuinit annu' à vita Christi. Et ideo falso Bachõ putauit Christum tempore passionis trigesimumsecundum annum agere: cum tamen vere ageret trigesimumtertium. Ioannes de Muris fuit eiusdem opinionis cum Bachone, quia sic scripsit. Fuerũt vitæ Christi anni solares. 31. et dies centum hoc est tres menses cum decem diebus. Hic etiam licet recte describat annũ mensẽ & diem passionis Christi: in ætate tamen eius errauit, eo q̄ fecit bissexum anno. 4. Christi: quo remoto fuerũt vere anni vitæ Christi. 32. menses tres et dies decem. Paulus quoq; Burgensis non conuenit prædictis de numero annorum vitæ Christi: sed eum passum eẽ describit in supplemento super Matthæum anno. 33. vitæ suæ die. 3. Aprilis, vt etiã testatur dominus Paulus lib. 5. secundæ partis Paulinæ suæ. Idem dominus Paulus in. 4. libro secundæ partis ait. Apollinaris Laodicensis episcopus, beatus Augustinus, Victorinus Lemonicensis, Magister historiarum in Scholastica historia: Nicolaus de Lyra, & Marianus Scotus: omnes isti dixerunt dominum crucifixum fuisse anno ætatis suæ. 33. currente: hoc est. 32. completo cum tribus mensibus. hæc ille. De hoc anno passionis Christi dicit idem dominus Paulus libro. 9. secundæ partis. Annus domini. 33. cuius pro dominica passione satis idoneus videretur: nisi extra mensẽ Martium obseruatus fuisset. hæc ille. Sed dominus Paulus timuit vbi tremendum non erat: quoniam ecclesia non affirmat Christũ passum in mense Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica vulgi opinione feratur. Sufficit enim vt dicamus Christum passum esse in lunatione Martij: licet pars eiusdem lunationis fuerit iam Martio et pars in Aprilis: Cuius imitationem sequitur ecclesia: quæ pascha celebrat prima dominica post. 14. lunã primi mēis idẽ Martij

tij. Vnde quandoq; celebrat pascha in Martio quandoq; in Aprilis & tamen illa est lunatio Martij. Christus ergo passus est iuxta computationem mensium Hebræorum & non Romanorum. Hebræi enim vt in quarta hypothesi diximus, habent menses lunares mobiles. Christus ergo passus est die. 15. primi mensis Nisan iuxta Hebræos, quando erat lunatio mensis Martij apud Romanos. Vnde euangelistæ tanq̄ Hebræi, morem Hebræum sequentes describunt Christum passum esse luna. 15. primi mensis hoc est die. 15. mēsis Nisan nihil dicentes de mense Aprilis, quia non sequebantur tunc Romanum calendarium. Sed astronomi hanc lunationem computantes reperiūt eius oppositiones hoc est lunā. 15. fuisse die. 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur prædictis concludimus Christū passum esse anno. 33. vitæ suæ inchoato per tres menses & dies decem. Nam vixit annos. 32. menses tres dies decem. Et ab incarnatione sua ad eius mortem fluxerunt anni pleni. 33. adiunctis decem diebus. Hanc veritatem etiam probare possumus per Olympiades & per annos ab vrbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorū, qui fuerunt tempore Christi. Passus est enim Christus anno quarto Olympiadis. 202. vt Eusebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat in dimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab æquinoctio autumnali, vt superius dictum est in hypothesi septima, & Christus passus est circa æquinoctium vernale: inter quæ æquinoctia est anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipsis, quam describunt euangelistæ factam esse per vniuersam terram. De qua, vt Eusebius dicit in libro de temporibus, Phlegon Olympiadarum egregius supputator in. 14. libro ita dicit. Quarto autem anno. 202. Olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, vt stellæ cælo visæ sint. Tunc currebat annus. 18. Tiberij Cæsaris, vt Eusebius & Eutropius testantur. Et quoniam anni Tiberij à morte Augusti sumuntur: qui obiit authore Suetonio die. 19. mensis Augusti: ideo de illo anno. 18. iam transferant septem menses & paulo plus, videlicet quātum est ab eo tempore ad mortem Christi. Tunc etiam erat annus vrbs conditæ. 784. propè finem quātum scilicet est à morte Christi ad diem. 20. Aprilis, quando vrbs condita est. Natus est autē Dominus anno ab vrbe condita. 752. vt placet Orofio: & in illo vltimo anno. 752. deficiebant ferè quatuor menses scilicet quantum est à die. 25. Decembris, quando natus est Dominus:

ad diem. 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ vr̄bis. Tunc inceperat quartus annus. 194. Olympiadis per tres menses, scilicet quantum est à die. 24. Septembris: quando Olympiadum anni sumunt initium: ad. 25. Decembris, quãdo natus est Dominus: vt patet ex computatione conditæ vr̄bis deducta à mense septimo anni quarti sextæ Olympiadis, quando vr̄bis condita est, per annos. 752 vsq; ad Christi ortum. Et tũcerat annus. 42. imperij Augusti, vt Eusebius, Orosius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmât sumentes annos imperij eius à primo consulatu vel à triumuiratu. Qui annus quadragesimus secundus erat iuxta finem videlicet propè ante calendas Ianuarij, quãdo Octavianus accepit primum consulatũ. Dicit enim Orosius libro septimo Augusti Cæsaris posteaq; imperaret emenso propemodum anno. 42. natus est Christus. hæc ille. Itaq; prius nouem mensibus conceptus est Christus iuxta principium. 42. anni Augusti. Et tunc erat tertius annus in dimidio. 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio existente prædictæ Olympiadis. 194. quando conceptus est Christus tempore veris vsq; ad annum quartũ in medio existentem Olympiadis. 202. quãdo iuxta æquinoctiũ vernale mortuus est Christus: fluxerunt Olympiades. 8. & vnus annus, in quibus continetur anni trigintatres pernitus completi. Et ab anno quarto Olympiadis. 194. inchoato per tres menses, quando est Christus: vsq; ad quartum annum Olympiadis. 202. inchoatum per sex menses, quando mortuus est: sunt Olympiades. 8. cum tribus mensibus: in quibus continentur anni trigintaduo, & menses tres. Ergo tot annos vixit in carne Dominus. Sed inquirẽdum est quare Eusebius in libro de temporibus annotat Christi natiuitatem anno tertio Olympiadis. 194. Dicimus q; in tabulis descriptis per lineas distinguentes annos qñq; non ponuntur præcise anni rerum gestarum correspondentes annis Olympiadum, vel vr̄bis conditæ: vel Imperatorum ppter diuersa annorum principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni cõditæ vr̄bis in vere: anni vero Imperatorum, quando sumunt imperiũ. Ipse ergo Eusebius retulit natiuitatẽ Christi ad annum Augusti. 42. Et qm̄ annum. 42. qñ conceptus & natus est Christus annotauit in 3. anno prædictæ Olympiadis: in eodẽ etiam anno posuit Christi natiuitatem: quia in eodẽ anno ciuili Christus conceptus, & natus est. Melius tñ annotatur Christi natiuitas anno. 4. prædictæ Olympiadis: quoniam conceptio eius fuit anno. 3. in dimidio existente: et post nouem menses natus est anno. 4. inchoato per tres menses,

vt probatum est. Considerandum est etiam q̄ Eusebius in libro de temporibus, vt patet in codicibus manu scriptis: nō annotauit specialiter annos domini: sed qui librum impressioni dedit; annos domini signauit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per vnum annum antea videlicet anno. 3. Olympiadis. 194. Annus autem primus à natiuitate Christi iuxta vsus ecclesiæ: annotandus est anno quarto eiusdem Olympiadis. Insuper aduertendum est, q̄ in libro Eusebij anno quarto Olympiadis. 202. quando passus est dominus, annotatur annus. 19. Tiberij Cæsaris: cum debuerit ibi annotari annus eius. 18. quo anno ipse Eusebius in eodem libro affirmat ipsum passum. Et ideo hic error non est ascribendus Eusebio, quia sibi ipsi contrarius esset: sed scriptori vel impressori, qui primū annum Tiberij annotauit statim post annos quinquaginta sex imperij Augusti anno secundo Olympiadis. 198. Sed quoniam Augustus imperauit annos quinquaginta sex & septem menses ac dies 19. à primo cōsulatu eius: ideo annotare debuerat primum annum Tiberij anno, sequenti scilicet anno tertio dictæ Olympiadis quando currabat annus domini. 16. sicut recte computat beatus Antoninus. qui prima parte suæ chronicae titulo. 6. c. 21. §. 3. dicit. Cœpit autem imperare Tiberius anno à natiuitate domini. 15. hæc ille. Inde sequitur q̄ anno quarto Olympiadis. 202. recte annotetur annus. 18. Imperij Tiberij. Sic ergo emendanda & describenda est tabula Eusebij, vt patet in tabula sequenti: in qua etiam describentur anni ab vrbe condita.

PASSIONIS CHRISTI

183

Annim/ perato.	Anni añ Christū	Anni vrbis	Annim/ perato.	Anniañ Christū	Anni vrbis	
	Olympias	183	25	18	735	
1	Iulius	47	706	26	17	736
2	Cæsar	46	707	27	16	737
3	impauit	45	708	Olympias	191	
4	an. 3. m. 7	44	709	28	15	738
	Olympias	184	29	14	739	
	Vacat iperitū	43	710	30	13	740
1	Octauia	42	711	31	12	741
2	nus años	41	712	Olympias	192	
3	56. m. 7.	40	713	32	11	742
	Olympias	185	33	10	743	
4		39	714	34	9	744
5		38	715	35	8	745
6		37	716	Olympias	193	
7		36	717	36	7	746
	Olympias	186	37	6	747	
8		35	718	38	5	748
9		34	719	39	4	749
10		33	720	Olympias	194	
11		32	721	40	3	750
	Olympias	187	41	2	751	
12		31	722	42	1	752
13		30	723	43	An. a na. dñi.	753
14		29	724	Olympias	195	
15		28	725	44	2	754
	Olympias	188	45	3	755	
16		27	726	46	4	756
17		26	727	47	5	757
18		25	728	Olympias	196	
19		24	729	48	6	758
	Olympias	189	49	7	759	
20		23	730	50	8	760
21		22	731	51	9	761
22		21	732	Olympias	197	
23		20	733	52	10	762
	Olympias	190	53	11	763	
24		19	834	54	12	764

DE VERO DIE

Anni imp/ perato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis	Anni imp/ perato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1 Tiberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	202	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784
7	22	774	18	33	785

Passio
Chri

F Ex prædictis manifestum est Christum possum esse anno. 33. vitæ suæ currente feria sexta luna. 15. primi mensis in pascha Iudeorum. Sed nobis obijciunt ipsi Iudæi, q̄ Christus non fuerit occisus in die festo paschæ Iudæorū, si die. 3. Aprilis feria sexta mortuus est; quoniam eo anno Iudæi celebrarunt pascha, die sequēti scilicet. 4. Aprilis die sabbati, vt probat dominus Paulus in. 8. libro secundæ partis capite. 4. conclusionē. 4. & libro. 9. secundę partis. c. 3. conclusionē quarta. Nam Iudæi asserunt post secundam templi ædificationē nunquā celebrasse pascha feria sexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatem Gamalielis discipuli Christi; & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apostolus ipse se legem & prophetas didicisse fatetur. Qui in libro, quē de Solis & Lunæ motibus anniq; ratione conscripsit, sic dicit. Statuerunt doctores & patres nostri Neomenias & festa in tempore conueniente, ne sabbati honor minuatur, aut alia præcepta violentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquā feria prima, feria quarta vel sexta, posse contingere. Festum expiationis nunquā feria prima, feria tertia neq; feria sexta. Pascha vero nunq; feria secunda, feria quarta neq; feria sexta obseruari posse. hæc ille. Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Christum saluatorem haudquaquam ab eis die veneris in festo paschæ crucifigi potuisse. Ad hoc facile respondemus per distinctionem ex Iudæis acceptam. Constat namq; ex scriptis Hebræorum duplex pascha fuisse, antiquum & nouum, vt refert dominus Paulus libro tertio secundæ

partis propè libri finem: Antiquum pascha Iudæi legitimum vocant: quia in lege à Moyse Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri. 9. mandatum legitur: vbi præcipitur pascha inchoari debere die. 14. primi mensis ad vesperam: sic q̄ annus & mensis quilibet, ipso nouilunij die exordium sumat. Sed nouum pascha iudiciale vocant: quia à iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderationem in secunda templi instauratione institutum fuit: quia licuit ob certas causas Neomeniam anni & mensium obseruari non semper ipso die nouilunij, sed aliquando ad diem sequentem: nonnunq̄ ad duos dies transferri: ne expiationis festum sabbato continuaretur: aut festum palmarum & densarum frondium in sabbato accideret: & per hoc sabbati honor minueretur: aut festa violarentur. Christus ergo prænosens se moriturum eo die, quo multitudo filiorum Israel agnum paschalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum discipulis discubuit: & vetus ac legitimum & verum pascha obseruauit: & agnum paschalem cum azimis comedit, die & luna. 14. primi mēsis, quæ fuit feria quinta quādo s̄m legem Moyse pascha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta iudicij normam in secunda templi instauratione editam, pascha sequenti die fecerunt habentes respectum ad festa sequentia, vt dictum est. Christus ergo sciens hæc Iudæorum festa per suam passionem delenda esse: non curauit propter obseruationem ipsorum Neomeniam mēsis Nisan: & pascha transferre ad diem sequentem: sed verum & legitimum pascha celebrauit: vt & ipse legem seruaret: & sequenti die immolatio eius in cruce, responderet immolationi agni à multitudine immolati. Non ergo Christus anticipauit comedere agnum paschalem luna. 13. vt Græci dicunt: sed illum comedit luna. 14. feria. 5. ad vesperam: & Iudæi transfulerunt esum agni ad lunā. 15. feria. 6. ad vesperam: & celebrarunt pascha luna. 16. in sabbato, vt dictum est. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum fuisse die veneris in festo paschæ Iudæorum: intelligi debet de festo paschæ legitimo iuxta legis edictum: à Christo & discipulis legitime obseruato. Quod autem Iudæi autumant festum paschæ ipsorum nunq̄ die veneris posse accidere: intelligi debet de festo paschæ obseruato per normam vel regulam à iudicibus ipsorum traditam in secunda templi instauratione editam: quemadmodum vulgus & populi multitudo & pharisæi tunc obseruabant. Vnde Iudæi vt dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati ne contaminarentur: sed manducarent pascha, hoc est agnum paschalem: quem scilicet

cet comederunt iuxta traditiones seniorum feria sexta ad vesperam: & die sequenti celebrarunt pascha & sabbatum simul. Vnde Ioanis 19. dicitur. Erat enim magnus dies ille sabbati, quia in eo concurrerant duo festa scilicet pascha & sabbatum. Sed quoties euangelistæ mentionem faciunt de pascha à Christo & discipulis eius obseruato: manifeste significant Christum pridie quàm pateretur agnū paschalem cum discipulis iuxta legis mādaturum prima die azimorum comedisse: & sequenti die crucifixum esse in ipso festo paschæ iuxta legis mandatum: & tunc erat vigilia paschæ iuxta Iudæorum obseruationem. Hæc plene describit & luculenter exponit Paulus episcopus Burgenis ex Iudaismo ad Christi fidem conuersus in additionibus ad postillam Nicolai de Lyra Matthe. 26. cap. Passus est ergo Dominus feria sexta & resurrexit inde tertia die, videlicet feria prima, quæ nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres dies integri mortis Christi: sufficit tamen vt per sinecdochen intelligantur, vt exponit Augustinus: Hieronymus: & Beda. Si enim integri ponantur tres dies, Christus non surrexisset tertia die, sed quarta. Nos autem in symbolo confitemur, q̄ Christus tertia die resurrexit à mortuis. Et ideo dominus Paulus in primo libro secundæ partis Paulinæ frustra nititur probare Christum mortuum fuisse tri-duo integro: nisi forte vt satisfaciat vt cũq̄ Iudæis calumniantibus, & dicentibus q̄ non est comprobata veritas mortis Christi iuxta regulas medicorum: qui dicunt infirmum defunctum non minus septuaginta duabus horis hoc est tribus integris diebus probari posse vere mortuum esse. Sed ipsis Iudæis responderi potest aliter iuxta rei veritatem q̄ sufficientissime probata est mors Christi in horis trigintasex: quoniam ipse Christus mortuus est non ex infirmitate quæ extasim faciat: sed morte violenter illata. Nam tot & tantis flagellis & plagis percussum & vulneratum est corpus eius: q̄ etiã ipso eodem die, quo passus est, omnibus manifestum fuit ipsum vere mortuum esse, propter quod milites non fregerunt ei crura, quia viderunt & cognouerunt eum iam obiisse: nec de hoc vllus dubitabat. Impossibile est enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & vulneratum sicut fuit corpus Christi perdurare posse in vita per trigintasex horas. Christus autē expirauit hora nona: & tribus horis ferix sextæ in morte fuit: deinde. 24. sabbati: & nouem ferix primæ, quia credimus Christum surrexisse hora noctis primæ ferix nona propè diluculum iuxta illud ps. 56. Exurge psalteriū & cithara: exurgam diluculo. Cōcludamus ergo & dicamus Christum passum esse

sum esse anno. 33. vitæ suæ die. 3. Aprilis; & die. 5. eiusdem mensis à mortuis resurrexit.

Nova opinio erronea.

Cap. 10.

Sed nouam opinionem de die passionis Christi nup adinuenit dominus Paulus ep̄s Forosempronienſis: qui licet in ſua Paulina plurima recte computauerit tanq̄ peritiſſimus astrologus: in hac tñ ipſum erraſſe probare poſſumus ſaluo ſemper eius honore; ac ſeruata erga eum amicitia & charitate, qua ſemper eum dileximus tanq̄ virum doctum & prælatum optimū. Nec ipſum nobis propter hoc ſuccēſeri arbitramur, ſi eius errorem emendamus: quoniam ipſe humiliter ſe aliorum correctioni ſubiecit, dum in ſecunda parte ſuæ Paulinæ in eius exordio hæc verba ſcripſit. Si aliquid fortaſſe minus probatum aut piarum aurium offenſiuum dixerō: id nunc reſignando obeliſco deleri, & pro nō dicto haberi cupio: ſingula mea ſcripta & dicta doctorum virorum iudicio examinanda corrigendaq̄ ſūmittens: id ſolum ratus habiturus quod ipſorum iudicio approbatum fuerit. hæc ille. Ipſe ergo opinatus eſt Chriſtum paſſum eſſe anno biſſextili literis dominicalibus currētibus. A. G. quo anno ab omnibus poniſ annus Domini. 36. non q̄ ipſe dixerit ipſum vixiſſe vſq̄ ad annum. 36. Sed q̄ annus, q̄ cōmuniter ponitur. 36. fuerit annus Chriſti. 34. & ſic eius mortem & annos vitæ ipſius præcedentes annotat poſterius per duos annos iuxta ſuam opinionem: ſed iuxta veram computationem eccleſiæ quam ſuperius declarauimus: annotat eos poſterius per tres annos. Nam ab anno. 33. quando Chriſtum paſſum eſſe oſtendimus, vſq̄ ad annum. 36. quo ipſe dicit Chriſtū paſſum tres anni vere numerantur. Ad hanc autem ſuam nouam opinionem probādā ex duobus mouetur, ſcilicet ex lunatione primi mēſis prædicti anni. 36. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte deſcriptos per aliam lunationem & eclipſim à ſe cōputatam. Dicit enim quo ad lunationem paſchalem primi mēſis anni prædicti in libro. 7. ſe cundæ partis. Anno incarnationis Domini. 36. currente paſchalis mēſis oppoſitio; quam. 15. lunā vocant ſm medium curſum, quo Hebræi vtantur ad ciuitatē ſanctam Hieruſalem fuit in nocte ſequēte trigeſimam diem Martij, quæ fuit dies veneris. Nam anno. 36. currente fuit nouilunium quintadecima die Martij hora. 17. min. 27. ſecūd. 21. & eius pleniluniū fuit die. 30. Martij hora. 11. min. 44. ſecūd. 23. Et quia cyclus ſolaris fuit. 17. neceſſe eſt annum fuiſſe

se bissextilem in literis. A. G. Cum ergo in Romano calendario, è di recto diei. 30. Martij signetur litera. E. ideo tunc fuit feria sexta &c. Idem quoq; continget, si veros luminarium motus animaduertere velimus. Fuit namq; vera coniunctio die. 16. Martij hora. 7. min. 9. in nocte sequente diem veneris. Vera quoq; oppositio fuit die. 30. Martij hora. 5. min. 51. die veneris in occasu Solis. hæc ille. Ex animis quoq; Domini, quos putat à Chronographis non recte descriptos, per aliam lunationem & eclipsim à se computatam suam opinionem roborare nititur. Dicit enim Eusebium & omnes Chronographos in computandis annis Domini errasse: & tamen ipse iacit fundamentum suę opinionis super quodam dicto Eusebij Chronographi. Id autem dictum Eusebij tale est, cum describit mortem Augusti. Defectio Solis facta è: & Augustus. 76. ætatis suę anno Athelle in Cápania moritur. Inquisiuit autem dominus Paulus quo anno Domini prædicta eclipsis fuerit: & inuenit eã anno Domini. 17 in quo annotatur secundus annus Tiberij Cæsaris: & cum crederet eam factam esse sex mensibus ante mortem Augusti: ideo dixit Chronographos in duobus annis errasse. De prædicta autem eclipsi sic scribit in sua Paulina libro. 13. secundę partis. Anno Domini Saluatoris iuxta cõsuetam supputationem decimosextimo: maximam Solis eclipsim factam inuenimus, in qua totus Sol Romę & in pluribus Italiae regionibus visus fuit obscurari die Februarij decima quinta, hora ferè meridiana in. 26. gradu Aquarij Sole domum regiam possidente. Cumq; Sol ad oppositum loci eclipsati peruenisset, videlicet ad. 26. gradum Leonis eodem die expirauit Augustus Suetonio Tranquillo authore. 14. calendas Septembris: qui est dies. 19. mensis sextilis: qui nunc Augustus nuncupatur. hæc ille. Et vt opinionem suam magis roboraret, in libro decimo secundę partis dicit sibi fuisse oraculo desuper ostensum Chronographos in computandis annis Domini errasse in duobus annis. Hæc sunt rationes quibus opinionem suam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime soluantur & improbantur, si diligenter inspiciantur & examinentur.

Solutio rationum deficientium.

Cap. 11.

Arimo ergo quantum ad lunationem primi mensis in anno Domini. 36. dicimus dominum Paulum in ipsius computatione defecisse, eo q; discordet à computatione cycli lunaris Iulij Cæsaris: cuius cyclo probatur eo anno lunã

15. primi mēsis fuisse. 31. Martij die in sabbato. Nam si annis Domini. 36. addas annos. 45. qui sunt anni inter correctionem calendarij & natiuitatem Christi: consurgent anni. 81. Quos si partiaris in. 19. reperies numerum decēnouennale Iulij quater vicibus reuolutum: & remanebūt tibi. 5. pro aureo numero anni Domini. 36. Inquire calendarium Iulij Cæsaris superius descriptum in hypothesi quinta. Et reperies aureum numerum. 5. signatū ē directo diei. 17. Martij. Sed quoniam ille annus fuit bissextilis: & Februario additus est vnus dies: ideo præcedēti scilicet. 16. die Martij fuit luna prima. Ergo per regulam datam superius de inuentione lunę. 15. ab ipsa coniunctione in hypothesi quinta, eodem mense luna. 15. fuit die 31. Martij die sabbati. Idem reperies, si computaueris eandem lunationem per cyclum lunarem Hebræorum. Vnde satis miramur quod cum dñs Paulus ceteras lunationes maxima cum diligētia computauerit: in ista tamen ex non recta consyderatione defecerit. Et quidem ex eius verbis potest cognosci defectus illius. Nam dicit expresse ipsam lunam. 15. fuisse nocte sequente trigessimam diem Martij. Ergo fuit die. 31. eiusdem mensis s̄m Hebræos: qui computāt dies ab occasu Solis. Vnde coniunctio eiusdem lunationis fuit die. 16. Martij non solum iuxta cyclum Iulij, sed etiam Hebræorum: non die. 15. vt ponit dominus Paulus. Qui anticipauit per vnum diem in hac lunatione, vt suam opinionem tueretur. Veruntamen coniunctionem recte posuit die. 16. Martij. Et licet sic errauerit in septimo libro secundæ partis: tamen in octauo libro secundæ partis cap. 4. ipse probat, iuxta doctrinam Gamalielis Hebræi, Iudæorum pascha tunc celebratum fuisse die. 31. Martij. Vbi adiungit & dicit. Et quoniam oppositio luminarium mēsis Nisan ad Romanum calendarium reducta facta fuit in nocte sequēte trigessimam diem Martij, quæ fuit dies veneris: sequitur de necessitate, phase Iudæorum trigesima prima Martij die sabbati celebratū fuisse. hæc ille. Ex quibus verbis ipse detegit suum errorem in libro septimo descriptum. Adhuc etiam dicimus quod si luna. 15. fuisset die. 30. Martij post decimam octauam horam Hebræorum more, vt dicit Paulus Burgenfis, & cōfirmat dominus Paulus Forosempron. pertinuisset ad diem sequentem. s. 31. multo magis ex quo luna. 15. prædicta facta est in nocte sequente trigessimā diem Martij. Cum ergo illo anno luna. 15. primi mensis fuerit vere & s̄m vsum Hebraicum die. 31. Martij die sabbati, patet quod illa oppositio luminarium non est conueniens passioni Christi, qui passus est feria sexta non sabbato. Quantum

vero ad eclipsim anni Domini. 17. in mēse Februariō: dicimus eum recte ipsam computasse: quia vere fuit anno Christi. 17. & tunc curabat annus. 4. propè medium Olympiadis. 198. & ab vrbe condita erat annus. 768. propè finem: sed ipsum errasse dicimus quātum ad hoc, q̄ hanc eclipsim ipse dicit esse factam anno vltimo Cæsaris Augusti, cum fuerit anno secundo Tiberij Cæsaris, videlicet secundo anno post Augusti mortem. Quod ex eius verbis recta ratione prolatis probare possumus: & per computationem Astronomicā: & per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & vrbis cōditæ. Ipse enim dominus Paulus ex Astronomica supputatione: & similiter Ioannes Stofderinus probauerunt Iulij Cæsarem emēdasse calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta descriptionem Chronographorum vsu habitam. Probauit etiam idem dominus Paulus prædictam eclipsim fuisse anno Christi. 17. fm eandem computationem. Si autem annis. 45. ante Christi natiuitatem addas annos. 17. post eius ortum: consurget numerus annorum. 62. Ergo à correctione calendarij ad prædictum annum Domini, quo ipsa eclipsis accidit, enumerātur anni. 62. Videamus modo annos vitæ Augusti. Ipse enim Augustus authore Suetonio: quē dominus Paulus sequitur obiit anno. 76. ætatis suæ. Et in morte Iulij Cæsaris: Octavianus agebat annum. 18. Occisus est autem Cæsar anno secundo à correctione calendarij. Ergo anno correctionis eiusdem Octavianus agebat annum. 17. & iam de ipso anno trāsegerat tres menses scilicet quantum est à die. 23. Septembris, quādo natus est ad calendas Ianuarij, quando correctio calendarij cœpta est: & ante correctionem calendarij trāsierant. 16. anni vitæ Octauiani. Addamus ergo. 16. annos vitæ Octauiani ante correctionem calendarij annis. 62. qui fuerunt ab ipsa correctione ad prædictam eclipsim factam anno Domini. 17. & cōsurget numerus annorum. 78. Ergo sequeretur, q̄ si Augustus obiisset post ipsam eclipsim, vixisset, ānos 78. quod est falsum, quia ipse vixit annos tātummodo. 76. vt Suetonius, Eusebius & ipse dominus Paulus affirmant. Ergo Augustus obiit biennio ante ipsam eclipsim: & tunc erat annus. 2. Tiberij, vt recte supputant Chronographi. Non ergo ipsi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos: sed ipse dominus Paulus duobus annis postergauit eos contra ea, quæ ipse prius recte dixerat. Cum ergo ipsa eclipsis fuerit per duos ānos post Augusti obitum: non poterat eius mortem designare, vt falsò cōputat dominus Paulus: qui dicit ante ipsius mortē eam accidisse. Et sic vt defendat

& saluet vnum dictum parui momenti Eusebij ante mortem Augusti describentis ipsam eclipsim: destruit omnem cōputationem annorum Domini magni ponderis: nō solum ipsius Eusebij: sed etiam omnium aliorū Chronographorū contra rectam rōnem. Inordinate enim ageret, si quis vt saluaret in horto arborem sterilem: incidret omnes alias fructiferas. Secundum autē rectā rationem dicēdu est in hoc minimo Eusebium errasse: & in cæteris maximis recte secessisse: & nullum inde sequitur inconueniens. Is autem error Eusebi ex eo processisse videtur: quoniam eclipsim prodigiosam: quam ebuerat annotare post mortem Julij Cæsaris: descripsit iuxta obitum Augusti, qui ei successit ob temperis vicinitatē. Nam de eclipsi Cæsaris nihil post eius obitum annotauit. De qua tamen loquitur Vigilus primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi signa dabit &c. & subdit.

Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam:

Cum caput obscura nitidum ferrugine textit:

Impiaq; æternam timerunt secula noctem.

Et Plutarchus vbi de prodigijs post extinctum Cæsare meminit, quit. Solis præterea lumē caligine obfessum: totoq; nāq; illius anni factio pallens globus & sine splendore oriens, imbecillum ac tenuē calore emittebat &c. Plinius itē lib. 2. c. 3. ait. Fiunt prodigiosa longiores Solis defectus, qualis occiso dictatore Cæsare, & Antonio bello totius penē anni pallore continuo. Appianus quoq; lib. quarto scribit multa prodigia signaq; perhorrenda Romæ visa post Cæsaris cædem. Ex quibus verbis patet illā Solis immutacionem fuisse prodigiosam. Suetonius autē nihil scribit de eclipsi post cædem Cæsaris: sed nec etiam describit defectum Solis fuisse post obitum Augusti. In vita etiam Tiberij de nulla eclipsi nō meminit hoc tantum insinuat dicens. Expulit Mathematicos Tiberius: sed deprecantibus ac se artem desituros promittentibus veniam dedit hæc ille. Hoc autem scisse cōstat, quoniam infortunia, quæ ex eclipsi vel motu cœlestium prædicebant, quandoq; non eueniebant: & propterea eos tanq̄ supersticiosos expellere voluit. Julius Firmicus Astrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipsis post Cæsaris cædem, non protendebat eius mortem: sic etiam eclipsis, quæ fuit post obitum Augusti per duos annos, nō fuit signum obitus eius: nec etiam designauit mortem Tiberij, quamuis acciderit Sole domum regiam possidente: iuxta sententiam domini Pauli: quoniam ipse Tiberius non modo sex menses post ipsam eclipsim

vixit: sed annos plusq̄ viginti. Insuper probare possumus Chronographos non errasse: ex annis Olympiadum & vr̄bis conditæ: quoniam dominus Paulus non negat annos Olympiadum & vr̄bis conditæ à Chronographis fuisse recte descriptos: sed annos Domini & Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennij anticipatione. Nam vt̄tur præcipue testimonio Censorini: qui computat annos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & vr̄bis conditæ. Dicit enim ipse dominus Paulus in. 1. 3. libro secunde partis capite. 5. Censorinus tanquam controuersiarum conciliator, & errorum censor, varias ac diuersas annorum & temporum supputationes exponit. Hoc authore Censorino, quem ipse pro se citat, ostendimus ex annis Olympiadum & vr̄bis conditæ per eum descriptis Chronographos non errasse in annis duobus: sed recte annos descripsisse. Dicit enim idem Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, vt̄ supra eum citauimus in hypothese octaua. Hic annus cuius velut index & titulus quidam est Vlp̄ij & Pontiani consulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxat astutis, quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimus primus: & quidem ex Palilibus, vnde vr̄bis anni numerantur. hæc ille. Sumit ergo Censorinus pro titulo & indice annum consulatus Vlp̄ij & Pontiani, qui est ab Olympiade prima millesimus & quartus decimus: qui est secundus annus Olympiadis 254. Nam anni mille quatuordecim continentur in Olympiadibus. 253. & dimidia Olympiade, quæ est ducentesima quinquagesima quarta anno eiusdem secundo. Hic est annus secundum Eusebium & alios Chronographos ab incarnatione Christi ducentessimus quadragesimus, à natiuitate vero eius iuxta vsum ecclesiæ ducentessimus trigessimus nonus. Tunc currebat annus. 991. ab vr̄be condita, vt̄ hic dicit Censorinus, hoc est ab anno quarto sextæ Olympiadis ex Palilibus id est ex die. 20. Aprilis, quâdo Roma cepit edificari. Si ergo retrocedamus ab hoc anno ad eadem Cæsaris, reperiemus eam factam esse anno. 44. ante Christi natiuitatem: qui erat quartus annus Olympiadis. 183. & annus ab vr̄be condita. 709. vt̄ supra patet in tabula temporum: Et reperiemus Christum natum anno quarto Olympiadis. 194. qui erat annus conditæ vr̄bis. 752. & annus. 42. ferè completus Augusti, à primo eius consulatu vel triumuiratu. Inuenietur etiam eclipsim illam, de qua diximus, fuisse anno Domini. 17. & anno secundo Tiberij: qui erat annus. 4. Olym

piadis. 198. & annus ab vrbe condita. 768. Cognoscemus & Christum passum esse anno quarto Olympiadis. 202. qui erat annus vrbis condita. 784. propè finem: & annus. 18. Tiberij Cæsaris, vt prædicta tabula continetur. Non est mirum si dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam vsus est libro Censorum impresso mendoso in quibusdam numeris in eo quod sequitur in verbis eius. Nam cum computasset annos à prima Olympiade & ab vrbe condita sumens pro titulo & indice annum consulatus Vspij & Pontiani: eosdem computat per annos Iulianos & Augustos dicens, vt habetur in textu impresso, quem adducit dominus Paulus. Eorū vero annorum, quibus Iulianis nomen est, ducentesimus octuagesimus tertius: sed ex die calendarum Ianuarij: vnde Iulius Cæsar anni à se constituti fecit principium. Ad eorum qui vocantur anni Augustorum ducentesimus sexagesimus quintus: perinde à calendis Ianuarijs: quamuis & ante diem sextum decimum kalendas Februarij Imperator Cæsar, sententia Munacij L. Planci à senatu ceterisq; ciuibus Augustus est appellatus. Sed Aegyptij quod biennio ante in potestatem ditionemq; populi Romani venerint, hunc Augustorum annum vocant ducentesimum sexagesimum septimum. hæc ibidem. In textu vero manu scripto & emendato, vbi textus impressus habet annum Augustanum ducentesimum sexagesimum quintum, scriptum reperiemus annum ducentesimum sexagesimum septimum, & vbi in textu impresso habetur annus ducentesimus sexagesimus septimus in Ægyptios: in textu manu scripto emendato scriptum est annus. 369. Mēdositatem textus impressi, quē secutus est dominus Paulus, hac ratione per veram computationem sic ostēdimus. Manifestum est ex probatione dñi Pauli ep̄i & Ioannis Stofflerini Iulium emendasse calēdarium anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta consuetam annorū Domini cōputationem p̄ Chronographos descriptam. Si ergo addas p̄dictos annos. 45. annis dñi. 239. quo anno Censorinus sumit titulum & indicem suæ cōputationis: cōsurget numerus annorū. 284. Ergo ab anno correctionis calendarij vsq; ad p̄dictum annū Dñi. 239. fuerūt anni. 284. Censorinus vero dicit eum annū esse. 283. Ideo ipse Censorinus nō incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarij: q̄ fuit. 45. annus añ Christi natiuitatem: sed ab anno sequenti. s. promulgationis calēdarij: qui fuit annus. 44. anteq̄ Christus nasceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæsaris: qui fuit interfectus anno secundo à correctione calendarij inchoato per duos menses & dimidium:

DE VERO DIE

quia fuit occisus die. 15. Martij. Ergo Censorinus accepit annos Iulianos à præcedentibus calendis Ianuarij necis ipsius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarij, vt dictum est. A nece autem Cæsaris incipiendo à præcedentibus calendis Ianuarij vsq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni. 16. videlicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus vsq; ad subiugatã Aegyptum: & duo anni vsq; ad eius monarchiam; qui simul fiunt anni 16. Si autem ab annis Iulianis. 283. subtrahas annos. 16. erit annus prædictus Augustanus. 267. vt scribitur in libris emendatis manu scriptis. Si vero subtrahas ab eis annos. 14. q; biennio antea fuit subiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios. 269. vt scriptum est in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus esset mendoso codice impresso, & non consyderasset veram computationem à se factam iuxta consuetam annorum Domini supputationem de emendatione calendarij per Iulium Cæsarem anno. 45. ante Christi ortum: non est mirum ipsum in hoc errasse. Dicimus ergo q; licet Eusebius in aliquo defecerit: non tamen per eum facta est deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per biennium, vt affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperij Augusti à cede Cæsaris, sed posterius per duos annos. Nam vt concludit dominus Paulus libro. 13. secundæ partistoraculo. 13. Eusebius incepit primum annum imperij Augusti à primo eius consularu, vel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes interregni, quos annumerat Iulio: non adiecit Augusto, vt alibi falsò putauit dominus Paulus sibi ipsi cõtraria scribens. Itaq; ab inchoato anno imperij Octauiani à primo eius consularu cõuenienti supputatione Christus natus est anno Cæsaris Augusti. 42. qui tamen erat. 44. a nece Cæsaris s'm cõputationem Cornelij Taciti. Et mortuus est anno imperij Tiberij. 18. anno quarto Olympiadis. 202. Non ergo Eusebius cum alijs Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipse dominus Paulus plurimum errauit in postergatione annorum Domini: quoniam deordinat & confundit annos Christi extrahens ipsos ab annis conuenientibus Olympiadum & vrbs conditæ recte computatis. Nam ex eo q; dicit passionem Domini fuisse eo anno, quo nos ponimus annũ Christi. 36. sequitur q; tunc fuerit annus. 3. Olympiadis. 203. & tunc non fuisset illa mirabilis & supernaturalis eclipsis passionis Christi: quam etiam ethnici narrant fuisse anno quarto Olympiadis. 202. Ex eius etiam opinione sequitur deordinatio annorum

hebdomadam Danielis: de quibus nō est modo dicendum, quoniā de ipsis alibi scripsimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione annorū Domini iuxta vsum ecclesiæ: & q̄ plus est, sequeretur Christum passum esse in sabbato contra doctrinam euangelicam, vt probatum est. Plura etiam alia inconuenientia ex sua positione sequerentur, quæ breuitatis causa præterimus. Dum ergo ipse putauit per suam nouam adinventionem enodasse difficultatem de die passionis Domini: magis ac magis eam nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem agnosceret dominus Paulus suas rationes & cōputationes non esse sufficientes ad probandum suam opinionem: conuertit se ad somnium vel imaginariam visionem, dum affirmat sibi desuper oraculo demonstratū omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis errasse. Si hoc fuisset diuinum oraculum & reuelatio prophetica: ytiq̄ adhibenda ei esset fides. Sed authore Paulo apostolo non omni spiritui credendum est: sed probādi sunt ipsi spiritus vtrum ex Deo sint. Quod autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: sed potius humana adinventione confictū: ultra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicam veritatem, etiam hac ratione probari potest: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ veritatem certam, non dubiam opinionē insinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certū: sed sub dubietate & opinione reliquit: cum opinio non habeat certitudinem: sed adhæreat vni parti oppositorum cum formidine alterius: vt ex eius verbis post libri sui finem in totius operis peroratione sua manifeste probari potest. Dicit enim ibidem. Horror etiam lectorem: quin immo rogatum eum velim: vt hæc scripta mea solita protestatione accipiat, non tanq̄ propositiones aut conclusiones, q̄a nihil asserere vel affirmare intendo: sed tanq̄ quæstiones & problemata, & quasi libamenta quædam, quibus ingenti animi adinventionem diei passionis Christi, stimulo veritatis indagandæ, incitari, prouocari, & instigari possint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non è diffinito asserimus quæcunq; scribimus: sed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc scripsimus, vt præstemus diligentiam perquirēdi potius q̄ affirmādi temeritatem. hæc ille. Ex quibus verbis patet, q̄ non ex reuelatione diuina: sed ex humana adinventionem locutus est, quæadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui varias adinventiones & similitudines cōfingunt vt facilius persuadeant quod verū putant humana æstimatione. Vnde & iudicio sapientum ipse dñs Paulus in hoc imitatus est Ciceronem: qui in libro de Rep. apte cō-

fingit somnium Scipionis, vt suis dictis tanq̄ diuino spiritu platis
 maior fides adhibeatur. Quod quidem somnium eleganter Macro
 bius exponit referens illud potius ad ingenium Tullij aptissime. cō
 fingentis; q̄ ad somnij veritatem. Quis non videat quanto ingenio
 dominus Paulus libro. 10. secundæ partis adaptrauerit sibi visionem
 illam amplā; quam confirmare nititur vno & quinquaginta oracu
 lis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro. 10. secundæ partis
 vsq̄ in finē totius operis? In quibus oraculis plura sunt quæ facile
 improbari possunt; qm̄ in eis aliqua sunt sibi inuicē aduersantia. &
 cōtraria; alia quæ non plene concludunt rei ppositum; alia quæ fal
 sum cōtinēt; vel errore authorum vel etiam vitio scriptorū; alia quæ
 potius fundātur in adaptatione humana q̄ in rei veritate. Quæ oīa
 emendatione indigerēt; sed nos breuitati studentes nunc ea omitti
 mus. Quilibet autem lector ex eis, quæ superius probauimus, pote
 rit in eis cognoscere quæ sint emēdatione digna. Gratias tñ agimus
 domino Paulo, qui suo laborioso opere cui diu insudauit; dedit no
 bis occasionem indagandi & reperiendi veritatem; non virtute no
 stri ingenij, sed speciali auxilio Dei; à quo bona cuncta procedunt.
 Probationes autem nostras in scriptis redegimus non in sigillatio
 nem tanti p̄sulis; sed amore veritatis, quam summe diligimus, in
 totius ecclesiæ Christi ædificationem. Et quoniam ipse p̄sul do
 minus Paulus amator est veritatis, vt nobis certissimum est; inspe
 cta veritate assensum p̄bebit rationibus ipsam veritatem cōproban
 tibus; quoniam ipse in totius operis sui peroratione dicit. Si cen
 sores mei aliam viam indagandi diem passionis Domini magis ido
 neam docuerint; nullum mihi cum Chronographis certamen resta
 bit. hæc ille. Cum igitur aliam viam magis probabilem iam osten
 derimus; utiq̄ cessare debet eius certamen contra Chronographos.
 Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem; & nos veritati
 probabiliori cedemus. Ad rem nostram reuertentes concludamus
 propositum. Cum ergo luna. 15. primi mensis anni Domini. 36.
 quæ fuit in sabbato non conueniat passioni Christi, quia mortuus
 est non sabbato, sed feria sexta, & ex tali opinione tot & tanta absur
 da contra veritatem sequantur; censemus reprobendam esse talem
 assertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit passionem
 Christi ad annum Domini. 12. ponens eius natiuitatem antea; ex
 qua positione multo plura inconuenientia sequuntur. Quare con
 cludimus Christum vere passum anno vitæ suæ. 33. vti iam ad ple
 num Deo inspirante probauimus.

Totius uitæ Christi uerum tempus. Cap. 12.

A die mortis Christi iam uberrime diximus. Nunc restat ut breuiter dicamus aliqua de totius uitæ illius tempore. Et quoniam satis diximus de ipsius cōceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti: ideo aliquid dicendum est, quo ad tēpus Herodis regis: cuius diebus natus est Dominus. Philo hebræus in Breuiario temporū Herodis tempora nobis insinuat. Nā ibidem describit oēs reges & Duces ac Pontifices Hebræorū, & quot annos præfuerint in regimine. Ultimū. n. dicit præfuisse Hyrcanum annis. 34. Quo capto à Parthis, ut ibi scribit relicta vxore ac filia & eius fratre Aristobolo: mox Herodes iubēte senatu Romano inuitis Hebræis regnum tyrannicum iniit sumpra sibi vxore filia Hyrcani capti à Parthis: Et declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo Pōtifice, ut Iudæorum animos ad se inclinaret. Sustulit autem ex filia Hyrcani sibi vxore filios duos. Sed cū anno. 26. tyrannici regni sui, Herodes reuersum socerum Hyrcanum aduerteret more prisco regis salutarī ad Hebræis: illum sibi socerum, socerūq; atq; filiam sibi vxorem: & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit: biennioq; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno vero. 30. principatus sui tyrannici, Zanedrim ex domo David deleuit: & Ananiam quēdam atq; Zanedrim ex Profelitis suffecit: qui nimum in lege videbātur eruditi. Tum & Salomen sororem suam & virum eius de tribu Iuda: itemq; proprium filium, quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit: q; diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi: vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerant iurantes in fide ipsius ac posterorū se se permanentes. Regnavit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Hæc Philo Hebræus ad verbum. Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico simul & legitimo principatu regnavit annos. 37. ut etiam Eusebius & ceteri omnes communiter attestantur. Primus autem annus regni sui tyrannici ab Eusebio annotatur simul cum anno. 11. Octavianī Augusti: & annus. 32. qui fuit primus ānus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimo secūdo Cæsaris Augusti, quando conceptus & natus est Christus. Dum autē regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebræi fessi vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum se se permanentes. Et tunc ablato regno à Iudæis adimpleta est prophetia.

DE VERO DIE

Iacob dicentis Gen. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est. Nam statim ablato Hebræorum regno, conceptus & natus est Christus in diebus Herodis Regis anno scilicet primo sui legitimi principatus. Et quoniam anno, quo cōceptus est, fuit litera dominicalis. B. vt superius cōputauimus: patet ipsum conceptum esse feria. 6. qm̄ die. 25. Martij quādo cōceptus est, assignetur in calēdario Romano litera. G. quę est sexta à litera. B. quę tunc fuit dominicalis. Patet etiam ipsum natum esse die dominicā: qm̄ die. 25. sequentis Decembris, qm̄ natus est, annotatur litera. B. quę tunc fuit litera dominicalis. Calendis autē Ianuarij sequētibus videlicet octauo die natiuitatis eius mutata est litera dñicalis & fuit. A. quę in calēdario annotat̄ calendis Ianuarij: ideo circūcisus est die dominica. Magi autē obtulerunt ei munera feria. 6. qm̄ in die Epiphanię signatur litera. F. quę est. 6. ab. A. litera tunc dominicali. Præsēntatus est autē in templo quadragesimo die à sua natiuitate feria. 5. Nā in die purificationis Marię die. 2. Februarij signatur litera. E. quę tunc fuit feria. 5. Annus autē cōceptionis & natiuitatis Christi nō fuit à correctione calendarij. 46. vt in sua tabula literarum dñicalium dominus Paulus annotat addens contra rationem in principio tabulę vnā literam. s. C. vt supra diximus: sed fuit annus. 45. vt nos annotauimus ratione sup̄ius dicta. Quapropter eo anno, quo conceptus est Dominus nouilunium primi mensis fuit die. 25. Martij: quo die cōceptus est Christus, scilicet in ipsa Neomenia. Nam anno. 45. à correctione calendarij fuit cyclus lunaris Cæsaris. 7. qui numerus annotatur in calendario Iuliano die. 25. Martij. Conuenientissime autem Christus cōceptus est in ventre materno die coniunctionis Lunę cum Sole: quoniam Christus verus iustitię Sol, tunc Lunę hoc est Marię virgini genitrici eius coniunctus est per carnis assumptionem. Sed quoniā dominus Paulus annotat Christi conceptionem anno. 46. à correctione calendarij contra rationem & contra seipsum, quia recte prius à correctione ad Christum quadragintaquinque annos cōputauerat: ideo etiā errauit in annotatione ipsius lunationis. Nam in septimo libro secundę partis dicit anno incarnationis dominicę interluniū primi mensis secundū medium motum fuisse die. 12. Martij cōpleta cum horis. 23. min. 28. secund. 20. Sed hęc lunatio fuit anno primo natiuitatis Christi hoc est post eius natiuitatē: cuius interluniū iuxta cyclum Cæsaris fuit die. 14. Martij cum è directo eius assignetur in calendario Iuliano cyclus lunaris. 8. In mense autem Decembri,

quādo natus est Dominus, iuxta cyclum Cæsaris interlunium fuit die. 15. eiusdem mensis: vbi signatur cyclus Cæsaris. 7. Ergo Dominus natus est luna decima eiusdem mensis videlicet die. 25. octauo scilicet calendas Ianuarij. Sed iuxta computationem domini Pauli tunc fuisset luna. 11. quoniam anticipat lunationes per vnum diē: eo q̄ putauerit ante Christi incarnationem fuisse bissextum: non tamen fuit, vt superius probatum est: ideo non erat necesse anticipare lunationes per vnum diem. Inter duos autem terminos vitæ Christi hoc est inter natiuitatem eius & mortem, solus euāgelista Lucas duo tantum tempora eius describit, scilicet annum duodecimum, quando remansit in templo: & annum trigesiumum quando baptizatus est. Christus cum parentibus ascēdit in templum in die festo paschæ cum esset annos. 12. hoc est dum ageret annum duodecimū, vt exponit Glossa & Ambrosius. Non enim compleuerat annū duodecimum, quia sic ageret annum tertiumdecimum: sed iam transierant de anno duodecimo tres menses: quia pascha fiebat iuxta æquinoctium vernale: & Christus natus fuerat iuxta solstitium hyemale præcedens. Ille annus fuit bissextilis, in literis. C. B. & luna. 15. primi mensis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die. 26. Martij die sabbati, vt patet per cyclum lunarem Cæsaris: qui illo anno fuit 19. & annotatur è directo diei. 13. Sed p̄pter bissextum interlunium fuit die præcedenti, scilicet. 12. in sabbato. Baptismus Christi fuit transacto eius anno. 29. & inchoato trigesimo, die. 6. Ianuarij. Sic enim dicitur Lucæ. 3. Anno. 15. imperij Tiberij Cæsaris: ipse Iesus quando baptizatus est, erat incipiens quasi annorum. 30. Prædicauit autem Saluator mūdi tribus annis, vt testatur martyr Ignatius in epistola ad Trallianos prima. Eusebius etiam in libro de temporibus idem affirmat. Post baptismum autem eius: & postq̄ fuerat in deserto. 40. diebus, inde prædicare cœpit. Et si diligenter computauerimus à baptismo Christi, hoc est ab. 8. idus Ianuarij ad eius passionē, quæ fuit. 3. nonas Aprilis: reperiemus intercessisse tres annos, & ferè totidem menses. Cum enim Christus, vt in superioribus probatum est, passus sit anno. 4. Olympiadis. 202. eodem anno in dimidia parte & paulo plus elapso. Et anno Tiberij. 18. de quo iam transierant septem menses cum dimidio: si retrocedamus per tres annos & totidem menses: reperiemus Christum baptizatum anno primo Olympiadis. 202. inchoato per tres menses & paulo amplius. Eratq̄ tunc annus Tiberij. 15. inchoatus per quatuor menses & dimidium. Cum igitur Dominus, vt probatū est, passus sit anno. 33.

vitæ suæ inchoato per tres menses: manifestum est quod quoniam baptismum accepit, impleuerat. 29. annu; & inceperat trigesimu per dies. 13. scilicet quatuordecim a die. 25. Decembris quoniam natus est: ad diem. 6. Ianuarij quoniam baptismum suscepit. Hoc autem recte confirmat dominus Paulus libro. 4. secundæ partis dicens. Quod anno trigesimo incipiente Christus baptizatus est Lucas euangelista insinuare videtur scribens Iesum dum baptizaretur extitisse quasi annorum. 30. volens significare eum tunc incepisse annum trigesimum: cuius verba hæc sunt. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum. 30. Neque hæc dictio quasi hoc loco significat idem quod ferè, vt arbitratus est magister Petrus de Riio: sed significat idem quod tanquam. In Græco namque habetur ὡς ἂν quod significat tanquam. Neque hæc dictio quasi construi aut referri debet ad hanc dictionem incipiens. Non enim esset oratio congrua, quod Iesus erat quasi incipiens annorum. 30. sed referri debet ad ea, quæ subduntur, scilicet. 30. annorum, vt sensus sit. Iesus cum baptizaretur, erat quasi hoc est tanquam annorum. 30. incipiens quidem annum trigesimum. Quæ omnia in Græco significantius exprimuntur: vbi sic legitur. καὶ αὐτὸς ἦν ὡς ἂν ἑτῶν τριάκοντα ἀρχὴ μ. σ. γ. ὧν hoc est. Et ipse Iesus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem. Constat namque translationem nostram è Græco esse traductam. Idem sensit Hieronymus super Ezechielem. c. 1. sic inquit. Illud quoque intelligendum est quod in trigesimo ætatis suæ anno Dominus ad baptismum venerit. Idem sentit Apollinaris. Idem & Beda in commentarijs Lucæ: & Petrus Comestor in scholastica historia. Hæc dominus Paulus ibidem. Martyr & Ignatius in epistola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus est. Non enim dicit triginta annis peractis, sed. 30. annos agens quoniam actu agebat trigesimum annu. Neque ab hoc dissentit Erasmus in annotationibus in Lucam iuxta aliquos textus. Ioannes autem Chrysostomus & Albertus Magnus, quia tenent Christum passum anno. 34. vitæ suæ currere, coguntur dicere Christum baptizatum anno. 30. completo: & inchoato. 31. per 13. dies. Sed quoniam iam probauimus Christum non fuisse passum anno 34. eo quod luna. 15. primi mensis tunc fuerit die martis non die veneris: ideo reprobendam dicimus hæc opinionem de tempore baptismi Christi, vt pote contra euangelicam veritatem: & dicimus Christum baptizatum inchoato anno. 30. vt probatum est. Quia ergo Christus post superatas tentationes in deserto: deinceps publice prædicauit annis tribus: in quibus iuxta euangelium fit mentio de pascha Iudæorum quoniam prædicabat Dominus in templo in ciuitate Hierusalem.

rusalem: ideo horum annorū paschalia tempora describenda cense-
mus. Iuxta cōputationem cōnī Pauli in .7. libro secūndæ partis anno
Domini trigesimo, paschalis mensis oppositio quam quintamdecim
mam lunā vocant s̄m medium cursum, quo Hebræi vtūtur ad ciui-
tatē sanctam Hierusalē fuit sexta Aprilis die Iouis hora. 5. m. .z. 4.
secund. 37. Et qm̄ cyclus solaris fuit. 11. cōsequens est annum fuisse
cōmunem: & literam dominicalem fuisse. A. quare Christus feria. 6.
baptizatus est. Anno vero Domini. 31. luna. 15. paschalis mensis
fuit diem. 26. Martij & litera dominicalis. G. quæ tūc fuit dies lunę.
Anno autem Domini. 32. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 13.
Aprilis die dominica, qm̄ fuit annus bissextilis in literis. F. E. cū eo-
dem die. 13. signetur in calēdario litera. E. quæ fuit dominicalis. Se-
cundum vero cyclum lunarem Cæsaris omnes prædictæ oppositio-
nes luminarium postergantur per vnum diem. Anno vero Domini
33. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 3. Aprilis feria. 6. quia litera
dominicalis fuit. D. In qua oppositione simul cōuenit computatio
domini Pauli cum cyclo lunari Cæsaris. Anno autem mortis Chri-
sti currebat annus. 19. Herodis Tetrarchæ.

Obiectio & responsio.

Cap. 13.

A Biecit nobis laicus & ait. Rationes adductæ, licet mihi
plurimū satisfecerint: attamē quiescere nequeo, nisi mihi
de die passionis Christi, nodū soluas: qui mihi inexplica-
bilis esse videt. Plures antiqui doctores tam Græci q̄ lati-
ni magnæ authoritatis, doctrinæ, ac sanctitatis vitæ viri dixerunt
Christum passum esse. 8. calendas Aprilis: & in scriptis hoc relique-
runt. Nā Tertullianus hoc scripsit in libro contra Iudæos: Chryso-
stomus in sermone Ioannis Baptistæ: Augustinus lib. 8. de ciuitate
Dei c. ultimo: & in. 4. libro de Trinitate c. 5. Cyrillus quoq; ep̄s Ale-
xandrinus in epistola ad synodum Carthaginensem sic ait. Eodē die
Christus conceptus est in vtero & mortuus in cruce: dum in sexta fe-
ria mortuus est Adam in anima per peccatum in paradiso: eodem
die Christus obiit in cruce. hæc ille. Hos antiquos imitati sunt recē-
tiores, vt Albertus Magnus, & quidā alij. Cum igitur isti doctores
fuerint maximæ authoritatis, nō videtur eis contradicendum: & cū
fuerint profundissimæ scientiæ, non est eis resistendum tanq̄ si ipsi
in hoc errauerint: & cum fuerint perfectissimæ sanctitatis, non est
credibile, vt eos Deus in hoc errare permiserit. Tanto etiam robo-

re firmata est hæc opinio, & rätum inualuit, vt omnes cōmuniter te-
 neant Christum passum die. 25. Martij; & extra mensẽ Martij pe-
 nẽ nullus fatetur Christum passum, ita vt omnes dies veneris, men-
 sis Martij in magna sint veneratione apud omnes Christicolas. Ad
 hoc inq̃ facilis est responsio ex prædictis. Super omnia enim vincit
 veritas, vt dicitur. 3. Esdræ. 3. & ideo omnibus anteponeñdam esse
 dicimus. Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax, vt di-
 citur Ro. 3. Cum ergo prædicti doctores tanq̃ homines dixerint ali-
 quid quod opponitur euāgelicę veritati, vti superius probauimus:
 ideo, quantum ad hoc spectat, eorũ sententia refellenda est: & appre-
 hendẽda veritas euāgelica. Et licet ipsi fuerint magnę authoritatis
 apud homines: tamen authoritas diuinæ scripturæ omni humanæ
 authoritati præponitur: & omnis humana authoritas minima est
 comparata diuinæ celsitudini. Dicit enim Augustinus. 2. sup Gen.
 ad literam. Maior est huius scripturæ authoritas q̃ omnis humani
 ingenij perspicacitas. Licet etiam ipsi profundam sciẽtiã possede-
 rint: in quædam tamen falsa ex non sufficienti cōsyderatione huma-
 no, sensu, vt moris est hominum, inciderũt. Solum hoc authoribus
 diuinæ scripturæ competit, vt in suis scriptis ab ecclesia comproba-
 tis, nulla falsitas inueniatur. Dicit enim Augustinus in epistola ad
 Fortunatum. Neq̃ quorumlibet disputationes quãuis catholicorũ
 & laudatorũ hominum veluti scripturas canonicas habere debe-
 mus: vt nobis non liceat salua honorificentia quæ illis debetur ho-
 minibus, aliquid in eorum scriptis improbare atq̃ respuere: si forte
 inuenerimus q̃ aliter senserint q̃ veritas habet, diuino adiutorio vel
 ab alijs intellecta vel à nobis. Licet etiam prædicti doctores sanctita-
 te vitæ præfulserint: Deus tamẽ permisit eos in aliquem errorem in-
 cidere: tum ad eorum humilitatem conseruandam: tum etiam vt di-
 stinguantur authores diuinæ & canonicę scripturæ, qui speciali mo-
 tu spiritus sancti scripserũt: ab eis, qui licet adiutorio diuino libros
 ediderint: aliqua tamen in eis humano spiritu inseruerunt. Dicit enĩ
 Augustinus de scriptis suis loquens in prologo libri. 3. de Trinita.
 Noli meis literis quasi canocis scripturis deseruire: sed in illis & quæ
 non credebas; cum inueneris, incunctãter crede: in istis autem quod
 certũ habemus nisi certum intellexeris: noli firmum tenere. hæc ille.
 Cognouit Augustinus etiam se in multis errasse: & ideo librũ retra-
 ctationum cōposuit. Et Hieronymus in explanatione super Isaiam
 prophetam ca. 19. se ipsum correxit, cum ait. Melius reor propriũ
 errorem reprehẽdere: q̃ dum erubescō, imperitiam cōfiteri in errore
 persistere

persistere. hæc ille. Considerandum est autem quod sacri doctores non nulla scribunt ex leui opinione; quædam vero ex graui assertione. Ex leui quidem opinione, cum non probant quæ dicunt: sed simpliciter referunt quæ vulgo feruntur. Ex graui vero assertione cum efficaciter probant quæ tenenda proponunt. Chrysostomus ergo & Augustinus & prædicti reliqui doctores locuti sunt de tempore baptismi & passionis Christi ex opinione simplici, vt vulgo ferebat: quod patet ex hoc, quod non probauerunt dicta sua per computationes congruas. Nam, vt dicit Ioannes Stofferinus, antiqui doctores postponabant scientiam Astronomicam, & vacabant alijs doctrinis magis vtilibus: quæ eo tempore plurimum erant ecclesiæ dei necessariae. Vnde Augustinus super psalmum decimum cum proponeret quæstionem de Luna vtrum illuminetur à Sole, relinquit eam indeterminedatam tanquam difficilem & parum vtilem, dicens ibidem. In istis obscuritatibus magis negociosis quam fructuosis exercere animam, aut non libet, aut non vacat, aut animus ipse non valet. Quia ergo antiqui doctores non vacabant Astronomicæ disciplinæ, quæ tradit motum coelestium corporum: & ex consequenti ordinem temporum, quia tempus est numerus motus primi mobilis, vt ait Aristoteles: ideo non computabant diligenter ordinem ipsorum temporum: quare quandoque errabant. Et quoniam erant viri scientia præstantes ac magnæ authoritatis, eos imitati sunt plures recentiores authores absque alia supputationis consideratione: ideo non est mirum, si etiam ipsi in eundem errorem inciderunt. Nam qui sequitur errantem, necesse est vt etiam ipse in errorem cadat. Inter antiquos autem doctores Tertullianus, Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæteris grauius errauerunt: quia ipsi scripserunt Christum passum anno. 15. Tiberij Cæsaris, cum secundum euangelium Lucæ eo anno Christus fuerit baptizatus: & cum prædicauerit inde tribus annis: impossibile est, vt passus fuerit anno Tiberij. 15. sed. 18. vt Eusebius & Eutropius affirmant. Cyrillus autem, vt vulgo ferebatur, dicit Christum passum eo die quo & conceptus est, videlicet feria sexta. Quod verum esse comprobari potest, si referatur ipsa feria sexta ad diem hebdomadæ non ad diem mensis. Nam sicut feria sexta homo peccauit eo scilicet die quo & conditus est: ita Christus eadem feria sexta conceptus est: & simili feria sexta passus est: non tamen eodem die mensis: quia conceptus est feria sexta die. 25. Martij: & passus est feria sexta, die. 3. Aprilis. Sed vulgus ampliauit hoc dictum, vt intelligatur non solum de feria hebdomadæ: sed etiam de die mensis: quod est erroneum: &

iuxta hanc ampliacionem scripserūt Chrysoſtomus & Auguſtinus. Quòd autem vulgo fertur Chriſtum paſſum in mēſe Martij: ita verum eſſe poteſt: q̄ ipſe paſſus eſt luna. 15. primi menſis Niſan apud Hebręos: qui primus menſis apud Romanos dicitur Martius iuxta inſtitutionem Romuli: Qui mēſis eſt primus à Quintili & Sextili & cæteris: & tunc fuit lunatio menſis Martij. Sed ſi requiramus quo die menſis paſſus fuerit iuxta Romanum calendarium à Iulio Cæſare cõſtitutum: dicimus ipſum paſſum eſſe die. 3. Aprilis: & tunc erat iuxta Hebręos luna & die. 15. mēſis Niſan: quę erat oppoſitio luminarium menſis Martij, vt ſepe iam diximus. Euangeliftę vero nihil dicunt de mēſibus calēdarij Romani: quia tunc eccleſia Chriſti vtebatur mēſibus iuxta Hebręos, ſicut & Chriſtus vſus eſt. Sed poſt Chriſti reſurrectionē & aſcenſionem in cœlum: chriſtiani, qui Romę degabant, paulatim cœperunt vti calendario Romano. Deinde in cõcilio Niceno Romanum calendarium ſecuti ſunt: & præcipue poſtea cum Dionyſius Romanus Abbaſei aſcripſit aureū numerum: qui adhuc in eodem calēdario, quo vtimur, annotatur. Laudamus ergo eos qui Martij ſextas ferias venerātur & colunt in honorē & memoriam paſſionis Chriſti, eo q̄ ipſe paſſus fuerit feria ſexta martialis & vernalis lunationis. Hortamur etiã omnes fideles vt ſingulas ſextas ferias per totum annum in memoriam paſſionis Chriſti celebrent, eo q̄ feria ſexta paſſus fuerit: & ſua paſſione deleuerit peccatum primi hominis quod ſexto die à creatione mundi commiſerat.

B His dictis protulit laicus codicem, in quo dixit deſcriptas eſſe reuelationes cuiuſdam religioſi viri, in quibus cõrinebatur Cariftū baptizatum fuiſſe anno. 30. tranſacto & paſſum anno. 34. vitæ ſuæ corrente. Nolui ſtatim ad hæc reſpondere: ſed poſt aliquos dies perlecto libro, eidem laico præſente ſacerdote ita reſpondi. Legi inquam codicem hunc: & in eo inueni doctrinam nouam non conformē doctrinæ catholicorū doctōrū. In eo eſt reperi ſtili diuerſitatē ac ſi à duobus authoribus vno idiota, altero erudito editus eſſet. Aut ergo primus author libri huius illuſione diabolica ſeductus eſt: quod tamen affirmare non audeo: aut potius ab alio additione aliqua vitiatuſ eſt liber. Tunc ipſe ſacerdos ait. Publice fertur ipſum librum perueniſſe ad manus cuiuſdam præſulis eruditi: quem ego ipſe noui: & nuper audiui eum Romę defunctum: qui putauit ſua doctrina poſſe emendare, & vberius ac ſubtilius declarare ipſum librum. Cui ſuperaddidit quædam vera, & nonnulla falſa: quæ tamen putauerat eſſe vera. Atego eius verbis acquieſcens continuo ſubiunxi. Inter

alia falsa ibi describitur Martem proprio motu cursum suum peragere in sex annis: qui tamen vix duobus annis eum perficit: vt patet per tabulas astronomicas, quæ continent certitudinem experimētalem circa motus astrorum. Similiter ibi dicitur cursum Iouis perfici. i. 3. annis: qui tamen peragitur annis. i. 2. Plura etiam alia ibi falsa leguntur, quæ facile improbari possunt. Ex nostris etiam probationibus supra inductis patet esse falsum quod ibi scribitur de tēpore baptismi & passionis Christi. Cum ergo spiritus veritatis semper doceat veritatē & nunq̄ à veritate discedat, oportet dicere huiusmodi falsa vel à spiritu malo delata: vel potius ab homine, vt asseris, adiuncta. His declaratis & solutis obiectiōibus: laicus cessit affirmās se penitus conuictum: ac de vero tempore passionis & totius vitæ Christi ad plenum sibi satisfactū esse dixit. Quare summo Deo gratias agamus q̄ hanc veritatem suo munere nobis manifestare dignatus est ad fidei catholicæ veritatem comprobādam in communem fidelium vtilitatem: ac Domini Saluatoris gloriam, qui est verus Deus benedictus in secula.

Explicit opusculum de vero die passionis Christi,
ac tempore totius vitæ ipsius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARIJ ROMANI
pro pascha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.

Proccmium.

Dost disputationem de vero die passiois Christi ac totius vitæ ipsius tempore: mox rogauerunt me quidam veritatis amatores, vt opusculum ederem de reformatione collapsi calendarij pro vera paschæ celebratione. Quorum petitioni primo quidem non acquieui: sed ipsos monui vt legerent primā partem Paulinæ de recta paschæ celebratione, quam edidit dominus Paulus Germanus de Middelburgo episcopus Forosempronensis: in qua vberime de huiusmodi re tractat. Insuper cohortatus sum eos, vt præcipue legerent calendarium venerandi sacerdotis domini Ioannis Stofferini Iustingensis, viri solerti ingenio ac rationis iudicio præditi: nec nō & in omni penè doctrina eruditissimi. Cum autem ipsi rursus instarent dicentes prolixitatem eorum esse legentibus onerosam: respondi eosdem authores etiam breues tractatus de hac re scripsisse. Nam idem prænominatus episcopus Paulus scripsit epistolam de huiusmodi correctione Leonis decimo Pontifici: & prædictus sacerdos Ioānes propositiones descripsit

ad Lateranense Concilium tempore eiusdem Leonis. x. Et adhuc ex
 rant propositiones. 1 3. de eadem correctione collectæ ex multis di
 sceptionibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto
 Concilio: ex quibus ad plenum potest rei veritas inueniri: & vix præ
 dictis aliquid addi potest. Itaq; superfluum esse censui aliud opuscu
 lum de huiusmodi re scribere. At vnus ex eis ingenio acutissimus
 obtulit mihi librum sic inquiring. Si legeris codicem hunc, reperies
 in eo quædam quæ à prædictis descripta nō sunt; ex quibus cogno
 sces opportunum esse vt breue opusculum etiam tu ipse conficias.
 Legi librū cuius author est Albategnius Arabs vir sermone grauis
 & ingenio solers: qui obseruationes Ptolemæi Astronomi recto exa
 mine ponderans: eas in certio rem rei veritatem magna diligētia re
 duxit. Idem Albategnius direxit computationes suas post Ptolemæ
 um annis. 743. & ante Alphonsum Regem annis. 350. Nec perue
 nit eius liber ad Alphonsum, quia nondum ex Arabica lingua in la
 tinam versus fuerat. Postea enim traduxit eum Plato Tiburtinus:
 nec dum impressioni traditus est liber: & ipsius paucissima exempla
 ria reperiuntur. Vnum tamen eius exemplar peruenit ad manus Io
 annis de monte Regio, vt ex eius Epitomate in Almagestum Pro
 lemæi perspicuum est. Vtinam librum eundem legissent dominus
 Paulus episcopus Forosempronien. & dominus Ioannes Stoffleri
 nus astronomi peritissimi: ex quo utiq; certio rem doctrinam astro
 nomicam accepissent. Eum tamen rarissime citant, vel, vt puto, ex
 auditu aliorum, vel potius ex lectione epitomatis Ioānis de monte
 Regio. Quoniam ergo in eodē libro reperi quædam præcipua pro
 emendatione calendarij plurimum necessaria: ideo non solum preci
 bus amicorum, sed etiam eius doctrinæ veritate coactus sum epito
 ma describere de ipsa emendatione calēdarij pro recta celebratione
 paschalis solennitatis: quæ apud Christi fideles eximia & excellens
 super alias festiuitates esse comprobatur.

De vera anni quantitate ex motu Solis. Cap. 1.

E mendare collapsum calendarium Romanum & inuenire
 pascha recte non possumus: nisi prius cognoscamus verā
 anni quātitatem ex motu Solis: & eius vernum æquino
 ctium: ac lunationem verni tēporis iuxta quam paschæ
 solennitas per ecclesiam celebrari præcipitur iuxta illud ecclesiastici
 4 3. A luna signum diei festi. Ex his enim duobus magnis luminarij

bus cœli, mensuratur omne tempus in annis, diebus, ac mensibus. Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies mensuratur: ex motu vero eius proprio metitur annus. Secundum autē Hiparchum & Ptolemæum, annus est reuolutio solaris motus à primo pūcto equi noctij vel solstitij vsq; ad idem punctum: licet aliter dixerit Thebit: qui affirmat annum esse reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice mobilis in idem: siue reuersionem Solis ab aliqua stella fixa ad eandem. vt antiquiores olim dixerant. Difficile est autem veram anni quantitatem cognoscere, vt ait Ioannes de monte Regio in epitomate super Almagestum Ptolemæi libro tertio propositione secunda, & propter instrumentorum fallaciam: & propter motum trepidationis siue accessus & recessus: nisi post multorum annorum spatium: quantoq; inter duas obseruationes, maius temporis spatium intercedit, tanto veracius hæc anni quantitas reperiri poterit. Recē scamus modo quatuor authorum opiniones circa hoc: & quam ex eis, probamus veriore, illam sectemur. Julius quippe Cæsar ante Christum annis. 45. Calippum & Alexandrinos imitatus, Romanis instituit annum solarem constare ex diebus. 365. & quarta diei hoc est sex horis. Si autem hæc quantitas anni Iuliani veritatem habuisset ita q; hic annus continuisset præcise & expunctim sex horas ultra dies. 365. nunquam æquinoctia anticipassent sedes suas: sed firmas & perpetuas in calendario sedes obtinuissent: quia quolibet quarto anno dies vnus ex quatuor quadrantibus conflatus per bissextum præcise intercalatus, nullam æquinoctiorum euariationem admisisset: quare ratione æquinoctij nullus error in paschæ celebratione contigisset. Sed oppositum reperitur quòd quantitas anni Iulij non ad vnguem conuenit cum Solis annua reuolutione: hoc est cum tempore quod Sol à principio Arietis per duodena signa transiens in id consumit. Statuit namq; Cæsar in sua prima calendarij institutione æquinoctium vernum octauo calendas Aprilis, vt affirmat Columella de agricultura libro duodecimo ca. secundo. Idē dicit Plinius, Macrobius, Ioannes Chrysoftomus, Paulus de Migdelburgio, Ioannes Stofflerinus, & plures alij authores: licet Ouidius in tercio de Fastis dicat ipsum statuisse sequenti die. Sed vtrunq; verum est, quoniam æquinoctium tangit duos dies ex reseruatione horarum in quartum annum bissextilem. Anno enim bissextili tunc erat æquinoctium die. 25. Martij: sed anno ante bissextilem æquinoctium tangebatur diem. 26. eiusdem mensis. Tempore autem no-

stro, hoc est anno Domini. 1525. æquinoctium anticipavit per quindecim dies: & sedem habet nunc sexto vel quinto Idus Martij, hoc est decima vel undecima die ipsius Martij. Vnde omnibus parâin est quantitatem anni Iuliani excedere & maiorem esse vera quâtitate anni quæ ex coelesti Solis motu integratur.

2 Ptolemæus vero Alexandrinus, qui fuit anno Domini. 132. dictio-
ne tertia Almagesti de quantitate anni elicienda, definiuit annum
per motum Solis ab æquinoctiali, donec ad eundem redeat: & hunc
reperit continere dies. 365. cum quarta vnius, minus trecentesima
parte diei, hoc est minutis. 4. secundis. 48. Quantitas itaq; anni
Ptolemæi complectitur dies. 365. horas quinq; minuta. 55. secun-
da. 12. & minor est anno Iuliano min. 4. secund. 48. Secundû hanc
Ptolemæi supputationem in annis mille quingentis ab emendatio-
ne calendarij per Cæsarem, anticipasset æquinoctium tantummo-
do quinq; diebus: & nos videmus nûc iam anticipasse diebus quin-
decim. Hæc ergo anni q̄ritas coelesti quantitati solari nō conuenit.

3 Alphonsus vero Romanorum & Castellæ Rex, qui æram suam an-
notauit anno Domini. 1251. anni quantitatem eliciens, asserit an-
ni solaris quantitatem, continere dies. 365. horas. 5. min. 49. se-
cund. 16. & est differentia minus à sex horis in minutis. 10. secund.
44. Quæ aggregata per annos. 134. conficiunt ferè diem vnum:
hoc est horas. 23. min. 58. secund. 16. Secundum hanc supputa-
tionem, prædicta quindecim dierum anticipatio compleretur in
2010 annis duobus millibus decem. Itaq; hæc anni Alphonsi quanti-
tas coelesti quantitati solari non quadrat: quoniam ab anno qua-
dragesimo quinto ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æqui-
noctium vernale die. 25. Martij vsq; ad annum Domini. 1525. in
quo nunc sumus, non intercesserunt plusquam anni. 1570. & ta-
men anticipavit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni autem in libro de motibus stellarum ca. 27. 52. & 53.
post Ptolemæum. 743. annis, vt ibidem ipse testatur, dixit annum
solarem continere dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vni-
us minuti id est secunda. 24. & est differentia minus à sex horis in cē-
tesima sexta parte diei videlicet in. 13. minutis & tribus quintis vni-
us minuti, id est secundis. 36. ita vt vnus dies constituatur in. 106.
annis. Ergo iuxta hâc supputationem, æquinoctium anticipat per
vnum diem omni anno centesimo sexto. Hæc autem anni quanti-
tas coelesti quantitati solari maxime conuenit. Nam sic æquinoctiis

quindecim diebus anticipat in annis. 1590. quod probamus impletum tempore nostro. Nam ab anno quadragesimo quinto ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æquinoctium die. 25. Martij vsq; ad annum nostrum. 1525. sunt anni. 1570. & hinc ad viginti annos hoc est anno Domini. 1545. quando complebuntur. 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, videbimus æquinoctium esse decima die Martij, vt apparet in tabula libri decimi primæ partis Paulinæ. Hac ergo experientia longi temporis patet computationem Albategni esse verissimam: & ideo ipsam ab omnibus tenendam esse censemus. Cognouit Ioannes Stoflerinus annum Alphonsinum non plene conuenire motui solari, vt ipse testatur in suo calendario propositione trigesima octaua in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriam opinionem in annis. 120. fieri anticipationem vnius diei, vt patet ibidem propositione trigesima nona. D. Qui si legisset librum Albategni de motibus stellarum, quem citauimus & legimus, vtiq; secutus esset eius opinionem: quæ ad amissum motui solari respõdet, vti iam probauimus. Quidam vero putant in annis tantummodo centum fieri anticipationem vnius diei: quam hætenus neglectam esse nouimus. De qua centesima neglecta loquitur Dantes in poemate suo paradisi cantu. 27.

De motu lune & cyclo eius.

Cap. 2.

Nunc de motu Lunæ & cyclo eius dicendum est. Motus Lunæ proprius ab vno puncto alicuius signi progrediens & transiens per. 12. signa zodiaci ac perueniens ad idem punctum sibi æqualem suum cursum iuxta Alphonsinam supputationem perficitur diebus. 27. horis. 7. min. 44. secund. ferè. 5. Sed ab vna congressione Lunæ cum Sole ad alteram quælibet lunatio iuxta medium motum eius, continet dies. 29. horas. 12. min. 44. secund. 3. tertia. 3. Ad inueniendas has luminarium coniunctiones, Alexandrini statuerunt numerum decennouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendarijs nostris. Qui tempore concilij Niceni anno Domini. 323. ostendebat interlunia è directo diei cui obijcitur: sed propter imbecillitatem eius modo lunam quintam ostendit eo quòd in annis. 304. luminarium congressiones anticipant sedes suas per vnum ferè diem. Nam in quolibet cyclo lunari id est in singulis. 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora prima min.

z 8. secund. 3. ex eo quòd. 19. anni lunares cum suis septem emboli-
 smis tantundem sunt breuiores. 19. annis solaribus cum suis quatuor
 bissextris &. 18. horis. Qui defectus computatus deinde in. 16. cy-
 clis qui faciunt. 304. annos, ascendit ferè ad vnam diem naturalem,
 hoc est ad horas. z 3. min. z 8. secund. 5 z. Aliquibus tamen astro-
 logis placet huiusmodi anticipationem vnus diei fieri in annis
 z 6 z. eo quòd in annis. 157 z. iam anticipauit per sex dies ab emen-
 datione calèdarij per Cæsarem. Hinc est quòd aureus numerus non
 potest habere firmam & fixam sedem in calendario. Quare ad inue-
 niendum lunationes recurrendum est ad tabulas astronomicas. Sed
 quoniam hætenus id factum non est: tam ex anticipatione æqui-
 noctij: quàm etiam lunationum: sequitur quod nos celebramus pascha vlte-
 rius quandoquæ per hebdomadam vnam: quandoquæ per quatuor, &
 aliquando per quinque. & nisi obuietur huic transgressioni processu
 longioris temporis fiet pascha æstiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum.

Cap. 3:

Formam & modum corrigendi calendarium primo quo-
 ad æquinoctium uernum, quod est anni principium, nunc
 oportet ostendere. In concilio Niceno anno Domini
 323. statuerunt patres æquinoctium ueris sicut in cælo
 inuenerunt, uidelicet die. z 1. Martij: nunc uero per anticipationem
 undecim dierum id esse cognoscimus die. 10. Martij. Ad emenda-
 tionem autem æquinoctij duplex forma & modus adhiberi potest.
 Prima forma est, ut maneat in sede sua, qua nostro tempore inueni-
 tur. Secunda, ut reducatur in suam ueterem sedem. Prima igitur for-
 ma est, ut scilicet figatur æquinoctium ad dies decimum & undeci-
 mum Martij, quibus hac nostra tempestate contingit. Versatur. n.
 & notatur intra limites duorum horum dierum: quare hi ambo & non
 vnus pro sede æquinoctij sunt constituendi. Hanc formam Petrus de
 Aliaco Cameracensis Cardinalis in Constantiensi Synode Germa-
 niæ obseruandam magnopere suauis: & Ioanni. z 3. si non papatui
 cessisset utique persuasisset. Quæ etiã ferè placet domino Paulo de
 Middelburgo ep̄o Forosempron. Est quidem facilis nullam uulgo
 perurbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens: neque tabu-
 las astronomicas difficultatem quãpiam ingerens. Sic enim fecerunt
 sancti patres in cõcilio Niceno æquinoctium statuentes, quæ admo-
 dum id in cælo esse nouerunt. Obiectiones autem contra hanc for-

nam & earum solutiones breuitatis causa omitto: sed tu eas legere poteris in calendario Ioannis Stofflerini propositione. 39. sub literis. F. G. nec non & in prima parte Paulinae. Secunda forma figendi æquinoctij fieri potest, vt reducatur in sedem veterem determinatã in concilio Niceno videlicet, 21. die Martij per omissionẽ vndecim dierum, quibus ab eo tempore iam anticipauit. Et habet hæc forma plures species: de quibus tres duntaxat in medium proferemus. Prima est, vt de aliquo anni mense dematur vndecim dies: siue in principio mensis: siue in medio: siue in fine. Hæc forma fuit fermè Nicolai Cusani Cardinalis: & Hermanni Zoestij in concilio Basiliensi. Obiectiones contra hanc formam & earum solutiones lege in calendario Ioannis Stofflerini propositione. 39. I. nec non & in prima parte Paulinae. Secunda species huius formæ facilior est: nec populos turbabit, si in vndecim mensibus de quolibet mense subtrahatur vnus dies incipiendo à Martio & sic post annum in sequenti Martio reductum erit æquinoctium ad Martij. 21. diem. Tertia species huius formæ est vt intermittatur dies. 11. bissextilis in annis. 44. qui fiant omnes communes, ex quibus consumerentur illi vndecim dies sicut fecit Augustus, vt refert Solinus, & Macrobius. Nam cum Iulius Cæsar post emendatum à se calendariũ iussisset sacerdotibus, vt quolibet anno quarto intercalarent vnum diem: illi anno tertio intercalarunt per annos. 36. quo tempore cum debuissent intercalari nouem dies, duodecim intercalati sunt. Quem errorem deprehensum Augustus reformauit: iussitq; duodecim annos sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies, qui vltra nouem necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Obiectiones cõtra hanc formam & earum solutiones reperies in calendario Ioannis Stofflerini propositione. 39. in literis. M. N. posset etiã reduci æquinoctium vernale ad diem. 17. Martij per subtractionem septem dierum: & sic nulla esset alteratio in literis dominicalibus: & nunquam tunc septuagesima eueniret ante octauam Epiphaniæ. Hanc viam tanquam cõmodissimam approbauerũt patres in concilio Basiliensi statuentes, vt adueniente anno Domini. 1440. ex mense Octobri septem dies in computatione calendarij subtraherẽtur: quod tamen seruatum non est. Siue ergo statuatur æquinoctium die. 10. siue die 17. vel. 21. Martij: ad figendum æquinoctium stabile, ne in futurũ accidat eius anticipatio hæc regula seruanda est per edictum pontificale: vt in omni centesimo sexto anno iuxta obseruationes Albategni intermittatur vnus dies bissextilis & fiant octo simul anni com-

munus. Sed quoniam annus. 106. non est ad intercalationem idoneus: sed annus. 104. vel. 108. ideo intermittatur dies intercalaris vna vice anno. 104. & altera vice anno. 108. & sic deinceps alternatim. Sed quoniam difficile foret populis predictos numeros mente retinere: saltem intermittatur dies bissextilis in quolibet anno centesimo, quoniam Romae celebratur solennis & maximi Iubilei centesimus annus: quod esset memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis commune. Et sic euitabimus futurum defectum excepta particula sex annorum, quae in annis. 1800. multiplicata redderet vnum diem qui tunc anno. 1800. intermittendus non esset. Si tamen verum est, ut quidam asserunt, anticipari aequinoctium vno die praecise in omni anno centesimo: nulla deordinatio futuro tempore accideret per intermissionem vnus diei in quolibet anno centesimo: sed stabile ac fixum statueretur equinoctium.

De forma corrigendi cyclum lunarem.

C p. 4.

Osito igitur aequinoctio vernali in aliquo praedictorum dierum Martij, cognosci potest quae sit lunatio primi mensis, quando pascha Domini celebrandum est. Illa enim est lunatio primi mensis, ut Ioannes de monte Regio & alij attestatur, cuius initium aut medium est in ipso aequinoctio verno: vel initium vicinius eidem aequinoctio, siue praecedat, siue sequatur. Vnde omnis. 14. luna, quae cadit in ipso die aequinoctij vernalis vel proxime post ipsum aequinoctium ostendit, tunc pascha Iudeorum secundum legem Mosaicam. Sed ne ritum Iudaicum in omnibus imitemur: & pascha Domini semper celebretur die dominica, qua Christus a mortuis resurrexit: statutum est in concilio Niceno, deinde in Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymitano, & alijs pluribus, ut pascha Domini celebretur a Christi fidelibus die dominica proxima post lunam 14. primi mensis. Ad inveniendam igitur aetatem lunae, in concilio Niceno ascriptus est numerus decemouennalis Alexandrinus in calendario Romano. Sed quoniam, ut diximus, lunationes in annis. 304. vel secundum alios. 262. anticipant ferè per vnum diem: & iam anticiparunt tempore nostro per quinque ferè dies ab ipso concilio: ideo ille aureus numerus, non ostendit congressiones luminarium sicut ostendebat eo tempore, quo ascriptus est calendario. Quare ad reformationem huius cycli exigeretur, ut omni anno. 304. vel secundum alios. 262. intermitteretur vnus dies bissextilis: vel antè per vnum diem aureus numerus annotaretur. Sed quoniam conseruatio aequinoctij praedicta, qua omni centesimo anno, dies bissextilis ommitteretur, impediret istam cycli

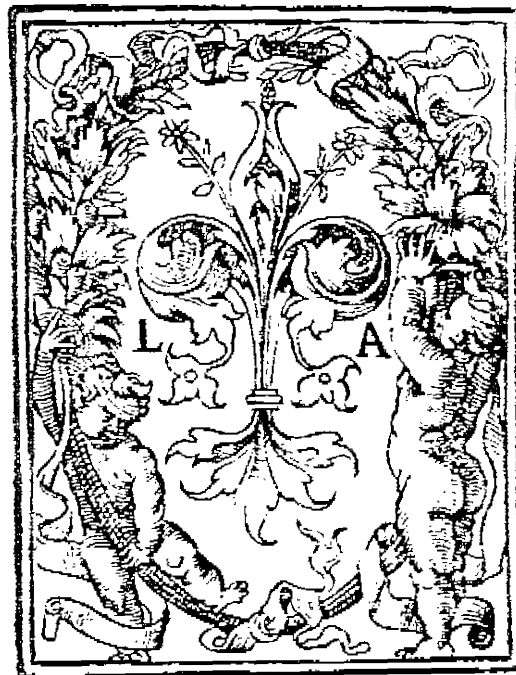
conseruationem: & hæc cycli cōseruatio illam æquinoctij turbaret, necesse esset singulis annis. 304. vel. 262. iterum cyclum reparare per sapientes Theologos & Astronomos. Vel posset fieri tabula s̄m astronomicam supputationē per mille annos vel vltra pro sola. 14. luna paschali, quæ scribatur in principio calendarij. Hanc tabulam digessit dominus Paulus in. 12. libro primæ partis suæ Paulinæ p̄ annos mille quingentos. Aliam breuiorem descripsit Ioannes Stofferinus in suo calēdario propositione. 39. Fe. Seruatis igitur omnibus prædictis documentis, deinceps nullius defectus in paschali celebratione sequeretur: & præcipue si oppositiones luminarium computarētur non s̄m medium motum: sed iuxta verum cursum, vt placet Ioanni Stofferino: quia tunc rectius pascha celebraretur. Hoc tamen totum pendet ex arbitrio & approbatione summi Pontificis & cōcilij vniuersalis ecclesiæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

FINIS.

Series literarum.

✠ A B C D E F G H I K L M N
O P Q R S T V X Y Z AA BB

Omnes sunt quaterniones, præter BB ternionem.

Venetijs in officina Lucæantonij Iuntę Anno
M.D.XXXVI I. mense Septembri.